

1. Aufl. 1866

Verf. Joh. v. Carl Meyers. Druck Anstalt in Nürnberg

Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého!

Lut 23, 46

U B Stybla v Praze 786 787 11

Mše swatá.

Děť wždy trwajet.

Modlitby messní

ve **římě** misjálu na wšech neděle a zasvěcené swátky
i jiné slawnější dny w roce.

Připojeny jsou

i jiné zvláštní modlitby a pobožnosti.

Wydal

František Česka,

kněz církevní a wskarista na Wpšehradě.

W Praze.

Číslo katol. modl. knih Bedřicha Štíbla na sw. Wáclawěm náměstí

Wysoce důstojnému

Milostivému Pánu, Panu

Wojtěchowi Ruffrowi,

proboštowi starobylé kollegiální kapitoly sw. apoštolů Petra i Pavla
na Vyšehradě, zemskému prelátu w království Českém, tit. arcibiskup-
skému konsistornímu radovi, bývalému okresnímu školdozorci na
Novém Městě w Praze, zpowědníku ctih. ješter školních na Hrádku,
činnému oubu národního Museum, konserwátoru starožitností w kraji
Pražském, horlivému wydawateli modlitebních knih, družby patronu
swému nejmilostiwějšímu

co stromný důkaz

nejhlubší úcty i wděčné lásky

věnuje

spisovatel.

Wysoce důstojný, Milostiwý Pane!

 Kdž jsem w mládi swém modlitby messní w mišálu čítáwal, wždy jsem jako opojen býwal wznessenosti jejich; tím wice wšak se to dělo, kdž jsem, jsa knězem Nejwšěššího, obět nejswětější Zemu přinášíwal.

Šak šfastný křeskan, jsem říkáwal, jemuž dopřáno, aby znal modlitby messní! Šak šfastni byli prwní křeskané, že spolu znali poswátň jazyk obřadní; zajiště proto byli při oběti mše sw. nábožnější, i wice ji wážili.

Š církew sw. welmi sobě toho žádá, aby křeskané wznessenost obřadů messních poznali, proto o dobré wýkladu obřadů těch pečuje; než mnohem lépe pozná toho ten, jenž je spolu s duchowním konati a se w ně takřka wžiti může. O užitku, který z toho plyne, kdž slowy písma sw., slowy církwe swaté se modlí, kdž společně s knězem obět nejsw. koná, ať nic nedím. Slowa Spasitele nasseho: „Kde dwa neb tři we jmenu mém se shromáždí, tu jsem u prostřed nich“ — zasluhují zajiště powšimnutí.

To mne přimělo, abych knihu pod názwem „Mše swatá“ wydal, w nížby alespoň mše swaté na wšedň ne-děle a zaswěcené swátty a některé jiné slawnější dny w roce přeložené se nalezaly.

Uvážal i Baffnostina vroucnost při mši svaté, které jsem svědkem býval, mnoho k tomu přispěla, abych tuto knihu uveřejnil, i osměluji se, Baffi Milosti ji věnovati, doufaje tím, že dobrotivý Bůh, který Basse práce k prospěchu věřících hojně požehnal, i této knize zdaru i požehnání popřiti ráci.

Na slavnost Božího Těla dne 7. Června 1860.

Předmluva.

O upotřebení knihy této.

 mém oumyslu nebylo, vydati překlad celého misálu nýbrž jen překlad mši svatých na neště a zasměcené svatých. Je pať i svatých sw. apostolů i svatých swatých patronů českých na mnoze ob křesťanů se světi, připojil jsem i na tyto svatých připadající mše swaté. Připojeny jsou i jiné všeobecné, takže i pro ostatní swaté i svěťice Boží poněkud sloužiti mohou.

K snadnějšímu upotřebení těchto pobožností připojil jsem zde kalendář a sice církevní, jak se ho w Čechách užívá. Uvádá se mimo svatých též druh slavností, a stránka, na které se pobožnost mší pro ten den hledati má.

Největší slavnosti poznamenány jsou . . I. (dupl. 1. classis)
pať následující slavnosti II. (dupl. 2. classis)
pať slavnosti 1. (dupl. maj.)
pať slavnosti 2. (duplex)
pať slavnosti menší m (semiduplex).

Svatých se světi na ten den, kdy připadají, pať-li jiná slavnost druhu většího na ten den spolu nepřipadá; když by

měla připadnouti, tu musí menší svátek většímu ustoupiti, a obloží se na den prázdný.

Neděle obyčejná ustupuje každému svátku, mimo svátky druhu m, neděle w adventě, w bernítníku a w postě; neb. pro-mobní neustupuje obyčejně níždy.

Pač-li by neděle ustoupiti musila svátku většímu, pač se z nedělní msse běže modlitba, sekretu a modlitba po přijímání, a sice po modlitbě, sekretě a modlitbě po přijímání svátků, a na místě posledního ewangeliumu sw. Jana říká se ewangelium té neděle; t. př. neděle 2. po zjavení Páně, na kterou připadá slavnost Imena Ježíš, str. 76.

Za základ všech pobožností messních slouží „Pobožnost messní všeobecná“ str. 25.

Pobožnosti zvláštní vkládají se do oné všeobecné na vyřázaném místě, takže pobožnost messní každého dne ta samá jest, a pouze w „Introitu, w modlitbách, w epistole, w graduálu, w ewangelium, w obětování, w prefaci, w přijímání“ se mění.

„Gloria“ modlíme se na každou neděli a svátek mimo neděle adventní, w bernítníku a w postě.

„Stredo“ se modlíme každou neděli, i každých zasvěcených svátek, též na svátky Páně, Panny Marie, sw. andělů, sw. apo-stolů sw. patronů českých, sw. učitelů církevních.

Kalendář církevní.

Den	Písmeno nedělní	Leden.	Druh slavnosti	Státní
1	A	Obrázka Páně, Nový rok	II	71
2	b	Oktáva sv. Stepana	2	62
3	c	Oktáva sv. Jana evang.	2	65
4	d	Oktáva newinnátek	2	67
5	e	Vigilie Zjev. Páně. Sv. Telesfora .	m	
6	f	Zjavení Páně s oktávou	I	72
7	g	Mezi oktávou Zjev. Páně	m	72
8	A	Mezi oktávou Zjev. Páně	m	72
9	b	Mezi oktávou Zjev. Páně	m	72
10	c	Mezi oktávou Zjev. Páně	m	72
11	d	Mezi oktávou Zjev. Páně. Sv. Hygina muč. bisk.	m	72
12	e	Mezi oktávou Zjev. Páně	m	72
13	f	Oktáva Zjev. Páně	2	72
14	g	Sv. Hilaria bisk. a učit.	2	308
15	A	Sv. Pavla prv. poustevníka	2	310
16	b	Sv. Marcela muč. bisk.	m	295
17	c	Sv. Antonína opata	2	312
18	d	Sv. Stolice sv. Petra v Římě	1	327
19	e	Sv. Kamuta muč.	m	297
20	f	Sv. Fabiána i Sebast. muč.	2	304
21	g	Sv. Anežky Panny a muč. (s oktávou)	II	261
22	A	Sv. Vincencia i Anast. muč.	m	304
23	b	Zosnoubení Kobičky Boží	1	335
24	c	Sv. Timothea bisk. muč.	2	295
25	d	Obrácení sv. Pavla	1	327
26	e	Sv. Polykarpa bisk. muč.	2	295
27	f	Sv. Jana Blatousk. bisk. učit.	2	308
28	g	Oktáva sv. Anežky	2	261
29	A	Sv. Frantíška Sal. bisk.	2	306
30	b	Sv. Martina Panny muč.	m	314
31	c	Sv. Petra Nolasťého	2	310
		Druhou nedělí po Zjev. Páně: Jména Ježíš	II	76

Dm	Písmena nebětní	U n o r.	Druh slavn.	Stránka
1	d	Sw. Ignacia muč. bisk.	2	295
2	e	Očišťování Panny Marie	II	222
3	f	Sw. Blažeje muč. bisk.	2	295
4	g	Sw. Ondřeje Korfin. bisk.	2	306
5	A	Sw. Šáty muč. panny	2	314
6	b	Sw. Dobroty muč. panny	2	314
7	c	Sw. Romualda opata	2	312
8	d	Sw. Karla Belil.	2	310
9	e	Sw. Apollonie muč. panny	2	314
10	f	Sw. Scholastiky panny	2	317
11	g	Sw. Jana z Matky	2	310
12	A	Sw. 7 Zaslíbení řádu služebníků Rob. Boží	2	310
13	b	Sw. Raymunda	m	310
14	c	Sw. Valentina muč. bisk.	2	295
15	d	Sw. Tita bisk.	2	306
16	e	Sw. Juliánů muč. panny	m	314
17	f			
18	g			
19	A			
20	b			
21	c			
22	d	Sw. Stolice sv. Petra v Antiochii	1	327
23	e	Sw. Petra Damian. bisk. učit.	2	308
24	f	Sw. Mateje apošt.	II	264
25	g			
26	A			
27	b			
28	c			
B ř e z e n.				
1	d			
2	e			
3	f			
4	g	Přenesení sv. Václava muč.	II	250
5	A	Sw. Kazimira	m	310
6	b			
7	c	Sw. Tomáše Akwin.	2	310
8	d	Sw. Perpetuy a Felicity mučenic	2	318
9	e	Sw. Cyrila a Method. bisk.	1	266
10	f	Sw. 40 mučenníků	m	304
11	g	Sw. Jana Božího	2	310
12	A	Sw. Řehoře Belil. bisk. učit.	2	308

Den	Písm. nebělní	Březen.	Druh slavn.	Stránka
13	b	Sw. Frantíškův Křesťe wdovů	2	321
14	c			
15	d	Sw. Longína muč.	2	297
16	e			
17	f	Sw. Gertrudy panny	2	317
18	g	Sw. Patricia bisk.	2	306
19	A	Sw. Josefa	II	268
20	b			
21	c	Sw. Benedikta	2	269
22	d			
23	e			
24	f	Sw. Gabriel arch.	1	325
25	g	Zvěstování Panny Marie	1	224
26	A	Sw. Kassala muč.	2	297
27	b	Sw. Ruperta bisk.	2	306
28	c			
29	d			
30	e			
31	f			
Duben.				
1	g			
2	A	Sw. Františka Pavla	2	310
3	b			
4	c	Sw. Jsbora bisk. učit.	2	308
5	d	Sw. Vincence Ferrer.	2	308
6	e			
7	f			
8	g			
9	A	Sw. Marie Egypťské	2	321
10	b			
11	c	Sw. Pava pap. i učit.	2	308
12	d			
13	e	Sw. Hermenegilda muč.	m	299
14	f	Sw. Liburcia i Valeriana mnč.	m	301
15	g			
16	A			
17	b	Sw. Aniceta pap. i mnč.	2	299
18	c			
19	d			
20	e			
21	f	Sw. Anselma bisk. nčit.	2	308
22	g	Sw. Eotera i Kaja bisk. mnč.	m	301

Den	Přím. nebo příj.	Duben.	Druh slavnosti	Stránka
23	A	Sw. Wojtěcha patr. i děb. čest. s oktávou	I	270
24	b	Sw. Jiří muč.	2	299
25	c	Sw. Marka ewang.	II	270
26	d	Sw. Klěta i Marcellína muč.	m	301
27	e	Sw. Fibelis muč.	2	299
28	f			
29	g	Sw. Petra muč.	2	299
30	A	Oktáva sw. Wojtěcha	2	270
		3. neb. po Belis. Patrocinium sw. Jo- sefa	II	226
		4. neb. po Belis. Přenesení sw. Nor- berta	1	228
Měten.				
1	b	Sw. Filipa a Jak. ap.	II	272
2	c	Sw. Zikmunda muč. patr. s oktávou	I	274
3	d	Nalezení sw. kříže	II	274
4	e	Sw. Gottharda bisk.	2	306
5	f	Sw. Pia bisk.	2	306
6	g	Sw. Jana ewang. před latinskou branou	1	65
7	A	Sw. Stanislava muč.	2	299
8	b	Zjevení sw. Michala archand.	1	325
9	c	Oktáva sw. Zikmunda	2	274
10	d	Sw. Antonína bisk.	2	306
11	e	Sw. Kateřiny Senen. panny	2	317
12	f	Sw. Nereje a Prokupa muč.	m	301
13	g	Sw. Athanasia bisk.	2	306
14	A	Sw. Moniky vdovy	2	321
15	b	Sw. Řehoře Nazian. bisk. učitel.	2	308
16	c	Sw. Jana Nepom. patr. a děb. čest. s oktávou	II	229
17	d	Sw. Václava	2	310
18	e	Sw. Benancia	m	310
19	f	Sw. Petra Celestina bisk.	2	306
20	g	Sw. Bernardina	m	310
21	A	Sw. Gordiana i Epimacha muč.	m	301
22	b	Sw. Ubalda bisk.	m	306
23	c	Oktáva sw. Jana	2	229
24	d	Robičky Boží — pomocníci křesťanů	1	335
25	e	Sw. Řehoře VII. pap.	2	306
26	f	Sw. Filipa Meria	2	310
27	g	Sw. Marie Magd. de Pazzi panny	m	317
28	A	Sw. Urbana bisk. muč.	m	299

Den	Písm. nedělní	Květen.	Druh slavnosti	Stránka
29	b			
30	c	Nalez. pravé ruky sv. Stěp. krále . .	2	310
31	d	Na nebe vstoupení Páně s oktávou . .	I	157
		Nejšw. Trojice Boží	II	166
		Božího Těla s oktávou	I	168
Červen.				
1	e			
2	f	Sw. Marcelina i Petra muč.	m	304
3	g			
4	A	Sw. Frantiska Karacciolla	2	310
5	b			
6	c	Sw. Norberta bisk. patr.	1	276
7	d			
8	e			
9	f			
10	g	Sw. Markéty vdovy	m	321
11	A	Sw. Barnabáše apost.	1	
12	b	Sw. Jana a Facundo	2	310
13	c	Sw. Antonína Pab.	2	310
14	d	Sw. Basilia bisk. učit.	2	308
15	e	Sw. Wita muč. patr. s oktávou . . .	I	276
16	f	Sw. Benona bisk.	m	306
17	g	Sw. Basiliba a spolumuč.	m	304
18	A	Sw. Marka i Marcellána muč.	m	304
19	b	Sw. Juliany de Falcon.	2	317
20	c	Sw. Gervasia i Prot. muč.	m	304
21	d	Sw. Aloista	2	310
22	e	Oktáva sw. Wita	2	276
23	f	10 tisíců muč.	2	304
24	g	Narození sw. Jana Křt. s oktávou . .	I	277
25	A	Sw. Wiléma opata	2	312
26	b	Sw. Jana i Pavla muč.	2	304
27	c			
28	d	Sw. Prva pap.	m	306
29	e	Sw. Petra i Pavla s oktávou . . .	I	231
30	f	Památka sw. Pavla	2	327
		Neběti přeb Nawštim. P. Marie: Slaw- nost předr. Irwe Kř. P.	II	233

Dn	Písm. nedělní	Čerwenec.	Druh slavnosti	Stránka
1	g	Oktáva sw. Jana Křt.	2	277
2	A			
3	b			
4	c	Sw. Prokopa opata patr. s oktávou . .	I	279
5	d			
6	e	Oktáva sw. ap. Petra i Pavla	2	231
7	f			
8	g			
9	A	Sw. Alžb. královny Portug. vdovy . .	m	321
10	b	7 Sw. bratří muč.	m	304
11	c	Oktáva sw. Prokopa	2	279
12	d	Sw. Jana Dualberta opata	2	312
13	e	Sw. Markéty muč. panny s oktávou .	II	279
14	f	Sw. Bonaventury bisk. i učit.	2	308
15	g	Rozesláni sw. apoštolů	I	
16	A	Panny Marie s hory Karmel	II	280
17	b	Sw. Alexia	m	310
18	c	Sw. Jindřicha	2	310
19	d	Sw. Wincence de Paul	2	310
20	e	Oktáva sw. Markéty	2	279
21	f	Sw. Praxeby panny	m	317
22	g	Sw. Mari Mag.	2	321
23	A	Sw. Apollináte bisk. muč.	2	295
24	b	Sw. Ankléta pap. muč.	m	295
25	c	Sw. Jakoba apošt.	II	281
26	d	Sw. Anny	I	321
27	e	Sw. Pantaleona muč.	m	297
28	f	Sw. Nazaria i spolumuč.	m	304
29	g	Sw. Marty panny	2	317
30	A	Sw. Abbona i Sennena muč.	m	304
31	b	Sw. Ignacia z. Loyoly	2	310
		1. ned. po 1. Čerwenci: Nawštíweni P. Marie s okt.	I	235
S r p e n .				
1	c	Sw. Petra w ošlowech	1	327
2	d	Sw. Alfonsa bisk.	2	306
3	e	Nalezení sw. Štěp. prvomuč.	2	62
4	f	Sw. Dominika	2	310
5	g	Panny Marie Suezné	1	335
6	A	Proměnění Kř. Pána	1	
7	b	Sw. Donata	2	310
8	c	Sw. Cyriaka i spolumuč.	m	304

Deň	Písmeno nedeľní	Grpen.	Druh slavnosti	Stránka
9	d	Sw. Kysla i spolumuč.	m	304
10	e	Sw. Wawřince muč. s oltárou	II	283
11	f	Sw. Tiburcia i Zuzanny muč.	m	304
12	g	Sw. Kláry panny	2	317
13	A	Sw. Zppolita i Kassiana muč.	m	304
14	b	Sw. Kajetána	2	310
15	c	Nanebewzeti Panny Marie s oltárou .	I	237
16	d	Sw. Hyacinta	2	310
17	e	Oltára sw. Wawřince	2	283
18	f	Sw. Kamilla	2	310
19	g	Sw. Ludwika bisk.	m	306
20	A	Sw. Bernarda opata	2	312
21	b	Sw. Zohanny wbowy	2	321
22	c	Oltára nanebewzeti P. M.	2	237
23	d	Sw. Filipa Venicia	2	310
24	e	Sw. Bartoloměje ap.	II	284
25	f	Přenešení sw. Wita, Wojtěcha	1	
26	g	Sw. Ludwika krále	m	310
27	A	Sw. Josefa Kalas.	2	310
28	b	Sw. Augustina bisk. učit.	2	308
29	c	Čteti sw. Jana Křt.	1	
30	d	Sw. Rozy Limanské panny	2	317
31	e	Sw. Rymunda Nonnata	2	310
		Neb. po sw. Bartol: Swatých ošťattů .	I	239
B á ř í.				
1	f	Sw. Jiří opata	2	312
2	g	Sw. Stepána krále	2	310
3	A	Sw. Emiliána	2	310
4	b	Sw. Rosalie panny	1	317
5	c	Sw. Wiktorina muč.	2	297
6	d	Sw. Inšiniána bisk.	m	306
7	e	Sw. Felixe i Waulka muč.	m	304
8	f	Narození Panny Marie s oltárou . .	II	244
9	g	Sw. Stepána pap. muč.	m	295
10	A	Sw. Mikoláše Tolent.	2	310
11	b			
12	c			
13	d			
14	e	Přowýšení sw. Kříže	1	330
15	f	Oltára Narož. P. M.	2	244
16	g	Sw. Ludmily wbowy patr.	I	286
17	A	Sw. Lamberta bisk. muč.	2	295

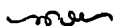
Den	Dřím. nedělní	Žáci.	Druh číslo	Číslo
18	b	Sw. Josefa Rupertin.	2	310
19	c	Sw. Januaria i spolumuč.	2	304
20	d	Sw. Eustachia i spolumuč.	2	304
21	e	Sw. Matouše ap.	II	287
22	f	Sw. Mauricia i spolumuč.	2	304
23	g	Sw. Pina pap. muč.	m	295
24	A	Panny Marie de Mercede	1	335
25	b	Sw. Kornelia i spolumuč.	m	304
26	c	Wtisknutí ran Krist. sw. Frant. Ser. . .	2	
27	d	Sw. Kosmy i Daniána	2	288
28	e	Swat. Václava patr. i děd. čest. s ol- tářem	I	250
29	f	Sw. Michala archand.	II	325
30	g	Sw. Jaroslava	2	310
		1. ned. w měsíci Žáci: Andělů stráž. s oltářem	I	241
		Ned. po Narož. P. M.: Zmena P. M.	II	245
		3. ned. w Žáci: 7 voleb P. Marie . .	1	246
Níjen.				
1	A	Sw. Tomáše de Willanova bisk. . . .	2	306
2	b			
3	c			
4	d	Sw. Františka Ser.	2	310
5	e	Oltář sw. Václava	2	250
6	f	Sw. Bruno	2	310
7	g			
8	A	Sw. Brigity wbowy	2	321
9	b	Sw. Divise i spolumuč.	2	304
10	c	Sw. Gereona i spolumuč.	2	304
11	d	Sw. Františka Borg.	m	310
12	e			
13	f	Sw. Ewarba trále	m	310
14	g	Sw. Kallista muč. pap.	2	295
15	A	Sw. Terezie panny	2	317
16	b	Sw. Sawla opata	2	312
17	c	Sw. Hebmiky panny	2	317
18	d	Sw. Lukáše ewang.	II	290
19	e	Sw. Petra i Antóny	2	310
20	f	Sw. Jana Křtitele	2	310
21	g	Sw. Worsily muč. panny	2	314
22	A	Sw. Sewera bisk.	m	306
23	b	Sw. Sewerina bisk.	m	306

Deň	Písm. nedeľní	Ľ i j e n.	Druh Národnosť	Stránka
24	c	Sw. Rafaela archand.	1	325
25	d	Sw. Krisspina i Krisspiniána muč. . . .	m	304
26	e	Sw. Euarista pap. muč.	m	295
27	f			
28	g	Sw. Ľimona i Juby ap.	II	291
29	A			
30	b			
31	c	Sw. Wolfganga bisk.	2	306
		Neb. 1. w Rimu: Swateho Mikulce . . .	1	251
		Neb. na sw. Pawla neb po sw. Pawlu: Poswęceni chrámu Páne	I	252
R i s t o p a d.				
1	d	Wšech Swatých s oktáwou	I	254
2	e	Dussi werných zemelých	m	338
3	f	Mezi oktáwou	m	254
4	g	Sw. Karla Bor. bisk.	2	306
5	A	Mezi oktáwou	m	254
6	b	Sw. Leonarda opata	2	312
7	c	Mezi oktáwou	m	254
8	d	Oktáva Wšech Swatých	2	254
9	e	Posw. chrámu nejsw. Salvátora w Ríme .	2	252
10	f	Přenesení sw. Pubmily	2	286
11	g	Sw. Martina bisk. s oktáwou	II	293
12	A	5 bratři muč. patr. českých	II	304
13	b	Sw. Vřickia bisk.	m	306
14	c	Sw. Theodora muč.	m	297
15	d	Sw. Leopolda	2	310
16	e	Sw. Ottmára opata	m	312
17	f	Sw. Řehoře bisk.	m	306
18	g	Oktáva sw. Martina	2	293
19	A	Sw. Mikulce wbový	2	321
20	b	Sw. Felixe de Walois	2	310
21	c	Ošetování P. Marie	1	335
22	d	Sw. Cecílie muč. panny	2	314
23	e	Sw. Klimenta muč.	2	295
24	f	Sw. Chrysogona muč.	2	297
25	g	Sw. Kateriny panny muč. s oktáwou . .	II	294
26	A	Sw. Gertrudy panny	2	317
27	b	Poswěcení chrámu sw. Petra i Pawla . .	1	252
28	c	Sw. Jana s kříže	1	310
29	d	Sw. Ondřeje Awellina	2	310
30	e	Sw. Ondřeje apošt. s oktáwou	II	258

Den	Písm. nedeľní	Prosinec.	Drub nawoſti	Stráňa
1	f			
2	g	Oktáva sw. Kateriny	2	294
3	A	Sw. Františka Kav.	2	310
4	b	Sw. Barbory panny muč.	2	314
5	c	Sw. Sabby opata	2	312
6	d	Sw. Mikoláſſe biſt.	2	306
7	e	Oktáva sw. Ondřeje apoſt.	2	258
8	f	Nepoſſtwn. početi Panny Marie s ok- távou	I	53
9	g	Sw. Chryſſologa biſt. učit.	2	308
10	A	Sw. Ambrože biſt. učit.	2	308
11	b	Sw. Damafa biſt.	m	306
12	c			
13	d	Sw. Lucie panny muč.	2	314
14	e			
15	f	Oktáva Početi P. Marie	2	53
16	g	Sw. Euſebia biſt.	m	306
17	A	Sw. Martína pap. muč.	m	295
18	b	Očeláwání porobu P. Marie	1	335
19	c	Sw. Dibala	m	310
20	d	Sw. Bibiány panny muč.	m	314
21	e	Sw. Tomáſſe apoſt.	II	260
22	f			
23	g			
24	A	Vigilie narož. Páně	2	
25	b	Narožení Páně s oktávou	I	55
26	c	Sw. Eſtěpána 1. muč. s oktávou	II	62
27	d	Sw. Jana ewaug. s oktávou	II	63
28	e	Mladáteľ s oktávou	II	67
29	f	Sw. Tomáſſe biſt. muč.	2	295
30	g			
31	A	Sw. Silweſtra pap.	2	306

Me swatá.

O b ě ě w ě d n t r w a i t e i.

Pobožnosti soukromé.

Modlitby ranní.

(Ole breviáře: „O první.“)

tě náš. Zdrávaš. Věřím v Boha.
(Po tichu.)

V. Bože, kn pomoci mé wzejři,

R. Hospodine k spomožení mému pospěš!

V. Sláva Otci i Synu i Duchu swatému:

R. Začož byla na počátku, i nyní i wždyčy i na věky věkůw.

P í s e ň.

Žij nám wješša hwězda ranní,
Řid se tobě, Bože, klání:
Chraň twá láska, moc a síla
Obe hříchu naše díla.

Žayš nám měj na otěži,
Ať nás hříchem neobtěžjí;
Žaťž žaťžjí mocí swojí,
Ať se žlostimí neopojí.

Útřeba buď čistá, cudná,
 Po marnostech nebaž kludná,
 Střídmostí skrocuj těla pýchu,
 By duchy zdolal všemu hříchu.

Tať, když den již bude v cíli,
 A noc temná k nám se schýlí,
 Očištění svatou lázní
 Můžem slavit tebe v báni.

Sláva Otci Hospodinu,
 Sláva Kristu, jeho Synu,
 Svatému též Duchu sláva
 Nechť se věky věkům dává. Amen.

Žalm 53. Bože, ve jménu tvém spasena mne učin! a v moci své juď mne.

Bože, vyslyš modlitbu mou; ussima pozoruj na slova úst mých.

Nebo cizí povstali proti mně, a silní hledali duše mé: a nepředstavili Boha před obličej svůj.

Než hle, Bůh spomáhá mně, a Hospodin jest obránce duše mé.

Obrat zlé na nepřátele mé, a v pravdě své vyhub je.

Dobromolně budu obětovati tobě, a oslawovati budu jméno tvé Hospodopobine: neboť dobré jest.

Nebo z soužení usselikého wytrhl jsi mne, a na nepřátele mé shléblo oko mé.

Sláva Otci, Synu atd.

Žalm 118. Blahoslawení neposstornění na cestě, kteříž chodí v zákoně Hospodinově.

Blahoslawení, kteříž stoninaji svědectví jeho: a celým srdcem hledají ho.

Neboť ne ti, kteříž pássí nepravost, po cestách jeho chodí

Ty jsi přikázal, aby pilně ostříháno bylo přikázání tvých.

O by spraveny byly cesty mé, k ostříhání spravedlnosti tvých.

Těhdážť nebudu zahanben, když hleděti budu na osseďa přikázání tvá.

Oslawovati tě budu v upřímnosti srdce, z toho, že jsem se naučil soudům spravedlnosti tvé.

Spravedlnosti tvých ostříhati budu: neopouštěj mne docela.

Jakým způsobem napravi milábenec cestu svou? Ostřihá-
ním řeči tvých.

Celým srdcem svým hledal jsem tebe, neodháněj mne ob-
přítazání tvých.

Ve srdci mém schoval jsem řeči tvé: abych nehrěšil tobě.

Požehnaný jsi Hospodine: uť mne spravedlnostem svým.

Můj svými vypravoval jsem všedy soudy úst tvých.

Na cestě svědectví tvých lochal jsem se, jako ve veselém
bohaství.

Ve přitázáních tvých cvičiti se budu: a patřiti budu na
cesty tvé.

Ve spravedlnostech tvých přemýšleti budu: nezapomenuť
řeči tvých.

Sláva Otci, Synu atd.

Žalm. Obplat služebníku svému, obživ mne a ostříhati
budu řeči tvých.

Odkryj mé oči: a spatřovati budu divné věci ze zákona
tvého.

Bohostinu jsem já na zemi: neukryvej přede mnou při-
tázání svých.

Žáchtělo se duši mé žádati spravedlnosti tvých každého času.

Domlouval jsi pyšným: zlořečení, kteříž se uchylují ob-
přítazání tvých.

Obejmi ode mne pohanění a potupu: nebo svědectví tvých
vyhledával jsem.

Také i knížata seběla a proti mně mluvila: služebník pat-
řuji cvičil se ve spravedlnostech tvých.

Nebo i svědectví tvá rozjímání mé jsou: a raba má
spravedlnosti tvé.

Přilnula k poblaze duše má: obživ mne podle slova tvého.

Cesty své oznámil jsem (tobě) a vyslyšels mne: vyuč
mne spravedlnostem svým.

Cestě spravedlnosti tvých vyuč mne: a cvičiti se budu
(přemýšleje) o divných skutcích tvých.

Zdrímala duše má pro testnost: potvrdiž mne ve slovy svých.
Cestu nepravosti odvrát ode mne: a dle zákona tvého
smiluj se nade mnou.

Cestu pravdy vyvolil jsem: a soudů tvých nezapomenul jsem.

Držel jsem se svědectví tvých Hospodine: nechťžj mne
zahanbíti.

Cestou přitázani tvých běžel jsem: kdžj jsi rozšířil srdce mé.
Sláva Otci, Synu atd.

Kapitula. Králi věštv nesmrtelnému a newiditelnému,
— samému Bohu, buďž čest a sláva na věštv věštv. Am.

R. Bohu díš.

V. Kríste, Synu Boha žiwého, smiluj se nad námi;

R. Kríste, Synu Boha žiwého, smiluj se nad námi.

V. Jenž sebiš na pravici Otce,

R. Smiluj se nad námi.

V. Sláva Otci i Synu i Duchu swatému;

R. Kríste, Synu Boha žiwého, smiluj se nad námi!

V. Powstaniž Kríste, pomoz nám,

R. A wyswobod nás pro jméno své!

V. Pane, wyslyšš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijš!

Modleme se. Hospodine, Bože wšemohoucí, který
jsi dal nám dospěti k počátkům tohoto dne: zachovej nás
dnes twou milostí, abychom tento den do žabného hřichu
nellesli; ale meždy wšedň řeči čelily — myšlénky a činové
nassi směrowali ku konání zákona twého, strze Pána nasseho
Ježíše Krísta, Syna twého: který s tebou žiw jest a kra-
luje w jednotě Ducha swatého Bůh, po wšedň věštv vě-
štv. Amen.

V. Dobrořečme Hospobinu;

R. Bohu díš!

V. Wzácná jest přeb obličejem Páně

R. Smrk swatých jeho.

Modlitba. Swatá Maria i wšicni swati přimlou-
weste se za nás u Hospodina, abychom zasloužiti došiti po-
moci a spasení ob toho, který žiw jest a kraluje na věštv
věštv. Amen.

V. Bože, ku pomoci mé wzejři,
R. Hospodine, k spomožení mému pospěš.

(Opakuje se třikrát.)

Sláva Otci, Synu i Duchu swatému atb.

Pane, smiluj se nad námi, Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi. Otče náš.

V. A neuvod nás w pokušení,

R. Ale zbaw nás od zlého.

V. Pohleďni na služebních swé, Hospodine, a na díla swá, i spravuj syny jejich.

R. A jasnost Hospodina Boha nasseho buďž nad námi, a dílo rukou nassich rač říditi.

V. Sláva Otci i Synu i Duchu swatému,

R. Začož byla na počátku, i nyní i wždyčy i na wěky wěkůw. Amen.

Mobleme se. Kacíž Hospodine, Bože, králi nebes i země, spravowati a posvětit, říditi a wésti dnešního dne srdce i těla nasse, myšlénky, řeči a činy nasse poble zákona twého, a poble skutkůw přilázaní twých: abychom taby a na wěky pomoci twou spaseni a swobodni býti zasloužili, Spasiteli swěta, který žítw jsi a kraluješ na wěky wěkůw. Am.

V. Pomoc nasse we jmenu Páně,

R. Který stwořil nebe i zemi.

V. Dobrořečte.

R. Bože!

Požehnutí. Hospodin požehnej nás, a obe wssého zlého ostříhej, a k životu wěčnému utweď, a buďse wěrných strže milosrdenství Boží odpočiwějte w polozi. Amen.

Otče náš. Zdráwas Maria.

Modlitby večerní.

(Dle kompletáže v breviáři.)

Nacíž Pane uděliti požehnání.

Požehnání. Noc pokojnou a skonání božské propůjč nám Hospodine všemohoucí!

R. Amen.

Čtení (1 Petr. V.). Bratři, strážliví buďte a bděte: nebo protivníš váš, ďábel, jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral: a tomu odpírejte silní u víře.

Ty ale, Hospodine, smiluj se nad námi.

R. Bohu díky.

V. Pomoc nasse ve jménu Páně.

R. Kteržž učinil nebe i zemi.

Otče náš (po tichu).

Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii vešbý Panně, blahoslavenému Michaelowi archandělu, blahoslavenému Janu křtiteli, svatým apoštolům Petru i Pawlu, a všem Svatým: že jsem zhřešil příliš: myšlením, řečí a skutkem: má vina, — má vina, — má největší vina! — Pročež prosím blahoslavenou Marii vešbých Pannu, blahoslaveného Michaela archanděla, blahoslaveného Jana křtitele, svaté apoštoly Petra a Pawla, všechny Svaté, aby se modlili za mne k Hospodinu Bohu nashemu.

Smiluj se nad námi všemohoucí Bůh, a odpusť hříchů nasse, i uveď nás k životu věčnému. R. Amen.

Slitování, rozhřešení a odpustění hříchů našich uděliž nám všemohoucí a milosrdný Hospodin. R. Amen.

V. Obracej nás, Bože, Spasiteli náš!

R. A hñěw směj odvrac od nás.

V. Bože, tu pomoci mé vzežti:

R. Hospodine, k spomožení mému pospěš!

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému;
 Žalož byla na počátku, i nyní i vždycky i na věky
 věkův. Amen.

Žalm 4. Když jsem volal, vyslyšel mne Bůh spravedl-
 nosti mé: w soužení způsobil's mi prostranství.

Smiluj se nade mnou, a vyslyš modlitbu mou.

Synové libšti, došavadž těžkého budete srdce? Proč mi-
 lujete marnost a hlebate lež?

I vězte, že divného učinil Hospodin svatého svého: Ho-
 spodin vyslyši mne, když k němu volati budu.

Sněvejte se a nechtějte hřešiti: co pravíte ve srdcích
 svých, na ložích svých oželte.

Obětujte Hospodinu obět spravedlnosti a boufejte w Ho-
 spodina: Mnozí říkají: Kdo nám utáže dobré věci?

Znaménáno jest nad námi světlo obličejů tvého, Hospo-
 dine: dal jsi radost ve srdce mé.

Ploem obilí, vína i oleje svého — rozmnoženi jsou.

W pokoji proto spáti budu: a obpočívati.

Nebo ty Hospodine! — obzhláště w naději postavil jsi mne.

Sláva Otci i Synu i Duchu sv. atd.

Žalm 30. W tebe, Hospodine, doufal jsem, nechat nejsem
 zahánben na věky: w spravedlnosti své vysvobod mne.

Naklon ke mně ucha svého: pospěš, aby vytrhl mne.

Buď mi Bohem ochránitelem, a domem útočiště: aby
 spasena učinil mne.

Nebo síla má i outočiště mé jsi ty: a pro jméno své
 powedeš mne i nakrmíš mne.

Wyvedeš mne z osidla toho, kteráž polícili na mne: nebo
 ty jsi obrance můj.

W ruce tvé poručím ducha svého: vysvobodíš mne
 Hospodine, Bože pravdy.

Sláva Otci i Synu i Duchu sv. atd.

Žalm 90. Kdož obývá w pomoci Nejvyššího: w ochraně
 Boha nebeského přebývati bude.

Di Hospodinu: Obrance můj jsi ty, a útočiště mé: Bůh
 můj, doufati budu w něho.

Nebo on sám vysvobodí mne z osidla lovcům: a ob slova přísného.

Kameny svými zastíni tebe: a pob třídly jeho boufati budeš.

Stítem obestře tebe pravda jeho: nebudeš se báti při-
strachu nočních.

Nebudeš se báti střely, létající ve dne, ani věci, pro-
cházející se ve tmách: ani útoku a bábelství polebního.

Padne jich po boku tvém tisíc, a deset tisícům po pra-
mici tvé: k tobě ale se nepřiblíží.

Uvšsat očima svýma patřiti na to budeš: a obplatu
hříšníkům užříš.

Poněvadž ty jsi Hospodine naběje má: nejvyššího položil
jsi za útočiště své.

Nepřistoupí k tobě zlé: a metla nepřiblíží se k stanu tvému.

Nebo andělům svým přikázal o tobě: aby ostržali tebe
na všech cestách tvých.

Na rukou ponesou tebe: aby snab neurazil o kámen nohy své.

Po hadu a bazilisku chobiti budeš: a sřlapati budeš po
lvu a drahu.

Poněvadž ve mne boufal, vysvobodim jej: poněvadž
poznal jméno mé.

Volati bude ke mně, a já vyslyším jej: s ním jsem v
soužení, vytrhnu jej a oslavím ho.

Dlouhosti dnům naplním jej, a uláži jemu spasení své.

Sláva Otci i Synu i Duchu sv. atd.

Žalm 133. A, nyní dobrořečte Hospodinu: všichni slu-
žebníci Hospodinovi.

Kdož stojí v domu Hospodinově: v síních domu Božá
nastřeho.

V noci pozdvihujte rukou svých k svatyni: a dobrořečte
Hospodinu.

Požehnej tobě Hospodin ze Sionu: kterýž učinil nebe i zemi.

Sláva Otci, i Synu, i Duchu sv. atd.

P í s e ň.

Než to světlo denní mine,
 Lid se k tobě, Tvorče, wine,
 Vy milostně proti vrahu
 Ráčil nám být na ostražku.

Zbav nás snů a nočních bludů,
 Vysvoboď nás od přeludů,
 Potlač zlého nepřitele,
 Ať jsme čisti v duchu, v těle.

Dej to, Otče přelaskavý,
 S ty Otcům Synu pravý,
 S Duchem svatým Těšitelem,
 Sedem vládců v světě celém.

Čtení. (Jer. 14.) Ty ale jsi v nás, Hospodine, a
 jméno tvé vzýváno jest nad námi, abys neopustil nás,
 Hospodine, Bože náš.

R. Bohu díky.

R. R. V ruce tvé, Hospodine — poroučím ducha svého,
 V ruce tvé, Hospodine — poroučím ducha svého.
 Vyloupil jsi nás, Hospodine, Bože pravdy.
 Poroučím ducha svého.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.

V ruce tvé, Hospodine, poroučím ducha svého.

V. Ostříhej nás, Hospodine, jako zřetelníci oka:

R. Pod stínem křídel svých ostříhej nás!

Chwalozpěv Simeonův. (Luk II.) Nyní propouštíš
 služebníka svého, Pane, — podle slova svého v položí.

Nebo viděly oči mé — spasení tvé.

Kteréž jsi připravil — před obličejem všech národů:

Světlo ku zjvení pronárodům — a k slávě tčbu
 Hospodine.

 Sláva Otci i Synu i Duchu sv. atd.

Spasíš nás, Hospodine bdějící, ostříhej nás spějící,
abychom bděli s Kristem a odpočívali v pokoji.

R. Pane, vyslyš modlitbu mou:

V. A volání mé i tobě přijď.

Modlitba. Namostiv, Hospodine, přibytel tento a
všeliké úklady nepřitele od něho daleko zajeň: andělowé
svatí přebývejte v něm, aby nás ostříhali v pokoji, a
požehnání tvé budiž nad námi vždycky, strže Pána našeho
Ježíše Krista Syna tvého, který s tebou žít jest a králuje
v jednotě Ducha svatého Všh na věky věků. Amen.

V. Dobrořečme Hospodinu.

R. Bohu bůh.

Požehnej a ostříhej nás všemohoucí a milosrdný Ho-
spodin: Otce, Syn a Duch svatý. Amen.

Zdráváš Královno, mallo milosrdenství, žiwote, slab-
losti i naděje naše, buď zdráva. K tobě voláme vyhnaní
synové Tví; i tobě vždyč máme lkající a plačící v tomto
slzavém úbolí. I protož, orobownice naše, obrať i nám
své milosrdné oči, a Ježíše, který jest požehnaný plod žiwota
tvého, nám po tomto putování ukaž, o milostivá, o při-
větiwá, o přeladlá Pannu Maria.

V. Orpduj za nás, swatá Boží Mocičko,

R. Abychom hovní učinění byli zaslíbení Kristových.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi přeladné Panny
a Matky Marie tělo i duši strže mocností Ducha sw. tak
způsobiti ráčil, aby hovním přibytkem Syna tvého učiněna
byla: bejž nám, jestli se její památkou těšime, bychom její
stěbrou přimluwowou od nastávajícího všeho zlého i od věčné
smrti wyswobozeni byli. Strže Krista Pána našeho. Amen.

Pomoc Boží zůstaň s námi vždycky. Amen.

Otče náš. Zdráváš. Věřím v Boha.

Hodinky katolického křesťana.

(Výtah z katechismu.)

I.

Jeden jest Bůh, jenž všechno stvořil, všechno zpravuje a zachovává.
Jedna jest víra, jeden křesť a jedna církev svatá, katolická i apoštolská.

Jedna Obět Mše svaté.

Jedna viditelná Hlava církve, náměstek Kristův, Římský Papež.

Jedno zevnitřní znamení svatého Kříže, kterýmž se žehnají a rozeznávají křesťané; vnitřní pak znamení křesťana jest, že pokřtěn jsa, věří, co církev svatá všeobecná věřiti poroučí, buď to v Písmě sv. psáno bylo, čili nic.

Jeden cíl a konec člověka na světě: Bohu sloužiti, pak spasenu býti.

II.

Dvě přirozenosti v Kristu: 1. Božství, 2. člověčenství v jedné osobě božské, protož Kristus jest Bůh a spolu člověk, jako Bůh ve všem rovný Otci a Duchu sv., jako člověk menší Otce a Ducha sv., jako člověk trpěl za nás.

Dvoji hlavní přikázání v zákoně:

Milovati budeš Boha nade všechno — a
Blízního svého jako sebe samého.

Dvoji povinnost spravedlnosti křesťanské:

Barovati se zlého a
Činiti dobré.

Dvoji hřích: 1. bedlivý a 2. skutečný,
a skutečný: 1. smrtelný a 2. všíední.

Dvoji lítost: 1. Dokonalá, litujeme-li, že jsme urazili nekonečnou Dobrotu Boží. 2. Nedokonalá, litujeme-li ze strachu před peklím, aneb pro ztrátu nebe.

Dvoji odpustkové: 1. Plnomocní, 2. neplnomocní. Strze odpustky neodpustiti se hřích ale časný trest; takové odpustky se udělují z pokladu církve sv. t. j. z nečíslných a nekonečných zásluh Kristových.

III.

Trí Osoby božské Otec, Syn a Duch sv.:

Otec, který nás k obrazu svému stvořil,

Syn, který nás drazé vykoupil,

Duch sv., který nás na křtu sv. posvětil a v jiných svátostech posvěcuje.

Trí božské ctnosti: 1. Wira, 2. Naděje, 3. Láska. Ctnosti tyto wzbuditi každý powinen jest, kdýž rozumu nabývá, častěji za žiwobytí, a zvláště při smrti.

Trí duchovní a nadpřirozené milosti, které nejprředněji strže zásluh Krista doufáme: 1. Opuštění hříchův. 2. Milost k spášení potřebnou. 3. Slávu věčnou, neb nebeské království; a to proto doufáme, že to Bůh slíbil, jenž jest všemohoucí, dobrotivý, nejvyšší věrný a milostivý.

Trí dobré skutky: 1. Modliti se. 2. Postiti se. 3. Almužnu dáwati.

Trí raddy ewangelické: 1. Dobrowolná chudoba. 2. Ustawičná čistota. 3. Dokonalé poslušensství.

Troji oumysl církwe swaté, na který se modliti má, kdo žádostiv jest odpustkův: 1. Rozmnožení církwe. 2. Wyplenění kacířstwa. 3. Smornost knížat křesťanských.

Troji způsob zpřítování svědomí: 1. Poblé myšlení; 2. slow; 3. skutkův, neb opustění proti Bohu, bližnímu, sobě samému. Aby se to snadněji wykonalo, má každý wzhýwati Ducha sv., i zpomenouti sobě na osoby, s kterými zacházel, na místa, na kterých býwal, na řízení a práce, které konal, na ouřad a powinnost, kterou zastává.

Trí díly pozdravení andělského: 1. Archanděla Gabriele: Zdráwas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami. 2. Swaté Atžběty: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plob žiwota twého. 3. Církwe swaté: „Ježíš.“ Swatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i w hodinu smrti nassí. Amen.

IV.

Čtyry podstatné díly Mše swaté: 1. Ewangelium, 2. Obětování, 3. Pozdwihowání, 4. Přijímání.

Čtyřerý oučineš Mše swaté, na který se obětowati může: 1. Na dohlázení Bohu prawé cti a poddanosti; 2. na poběhowání za

obdržená dobrodiní; 3. na zadostučinění za zpáchané hříchů; 4. na obdržení potřebných milostí.

Čtyry hlavní ctnosti: 1. Opatrnost. 2. Střídmost. 3. Spravedlnost. 4. Síla neb statečnost.

Čtyry hříchů do nebe volající: 1. Zoumyslná vražda; 2. němý, aneb sobomstý hřích; 3. utiskování chudých lidí, vdov a sirotků; 4. zadržení a ujímání mzdů dělníkům.

Čtyry poslední věci člověka. 1. Smrt. 2. Soud. 3. Nebe. 4. Peklo.

V.

Pátero přikázání církve: 1. Svátých zasvěcené světit. 2. V zasvěcený svátek celou Mši sv. nábožně slyšet. 3. Čtyřicetibenni půsti, čtvery suché dnů, a jiné ustanovené posty zachovávat, též i v pátek a v sobotu od masitých pokrmů se zdržovat. 4. Nejméně jednou v roce svému nařízenému knězi se zpovídat, a při času velikonočním velebnou Svátostí přijmouti. 5. V zapovězený čas svatebního veselí nebržet.

Pět věcí potřebných křesťanu uměti: 1. Modlitba Paně. 2. Apoštolské vyznání víry. 3. Desátero Božích přikázání a pátero přikázání církevních. 4. Sedmero svátostí. 5. Křesťanská spravedlnost.

Pět částek svátostí pokání: 1. Zpovědomí. 2. Žel a lítost. 3. Dobrý oumysl neb předsevzetí. 4. Zpověď. 5. Zadostučinění.

VI.

Šestero hříchů proti Duchu svatému: 1. Zoumyslně na milosrdenství Boží hřešiti. 2. Nad milosrdenstvím Božím zoufati. 3. Poznalé křesťanské pravdě odpirat. 4. Vližnímu milosti Boží nepřáti a záviděti. 5. Ke všemu dobrému napominání srdce zatvrdělé mít. 6. V neřádkém životě zoumyslně setrovati.

Šest věcí křesťanu nepochybně potřebných věděti a měřiti. 1. Že jest jeden Bůh. 2. Že jest Bůh spravedlivý Soudce, kterýmž dobré odměňuje a zlé trestce. 3. Že jsou tři božské Osoby, jedné bytnosti a přirozenosti, a Otec, Syn i Duch svatý. 4. Že se druhá božská Osoba vtělila, aby nás svou smrtí na kříži vykoupila a spasila. 5. Že jest duše lidská nesmrtelná. 6. Že jest milosti Boží k spasení nepochybně třeba,

a že člověku bez milosti Boží nelze co prospěšného i životu věčnému činit.

Šestero povinností, kterým Kristus zvláště velel: 1. Sledati nejprvé království Božího a spravedlnosti jeho. 2. Zapřiti sebe samého. 3. Vžiti kříž svůj. 4. Následovati Krista. 5. Tichým a pokorným býti. 6. Milovati nepřátely své, dobře činiti těm, kteří nás nenávidí, modliti se za ty, kteří nám protivensství čini, a utrhají nám.

VII.

Sebm darů Ducha sv.: 1. Dar moudrosti. 2. Rozumu. 3. Mady. 4. Síly. 5. Umění. 6. Pobožnosti. 7. Bázně Boží.

Sebm proseb modlitby Páně neb Otčenáše. Otče náš, jenž jsi na nebesích. 1. Pošveť se jmeno tvé. 2. Přijď království tvé. 3. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. 4. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. 5. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim winníkům. 6. A neuvoď nás v pokušení. 7. Ale zbav nás od zlého. Amen.

Sebm svátostí. 1. Křest. 2. Břimování. 3. Svátost oltární. 4. Pokání. 5. Poslední pomazání. 6. Swěcení kněžstva. 7. Staw manželství.

Sebm hlavních hříchů: 1. Pýcha. 2. Lakomství. 3. Smilnvo. 4. Závist. 5. Obžerství. 6. Hněv. 7. Lenost.

Sebměro mravných ctností: 1. Pokora. 2. Stědrost. 3. Čistota. 4. Lásta. 5. Stridnost. 6. Trpělivost. 7. Horlivost w dobrem.

Sebm milosrbdných skutků tělesných: 1. Račné trmiti. 2. Živnivé napájeti. 3. Pocestné do domu přijimati. 4. Mrahé odívati. 5. Nemocné nawšťěwovati. 6. Wězné wyswobozowati. 7. Mrtwé uctiwě pochowáwati.

Sebm milosrbdných skutků duchowních: 1. Přeslici trestati. 2. Neumělé učiti. 3. Pochybujícím dobře raditi. 4. Barmoucené těšiti. 5. Křimdy trpělivě snášeti. 6. Ublížujícím mile odpouštěti. 7. Za žiwé i za mrtwé i Bohu se modliti.

VIII.

Dsměro wšborných ctností, kterým Kristus Pán na hoře učil, a pro které člověka blahoslaweným nazwal: 1. Blahoslaweni chudí duchem: nebo jejich jest království nebeské. 2. Blahoslaweni tišši: nebo oni zemi wládnouti budou. 3. Blahosla-

meni lkající: nebo oni potěšeni budou. 4. Błahoslawení, kteříž lačněji a žízněji po spravedlnosti: nebo oni nasyceni budou. 5. Błahoslawení milosrdní: nebo oni milosrdenství dojdou. 6. Błahoslawení čistého srdce: nebo oni Boga viděti budou. 7. Błahoslawení pokojní: nebo oni synové Boží slouiti budou. 8. Błahoslawení, kteříž protivensství trpí pro spravedlnost: nebo jejich jest království nebeské.

IX.

Děvět kříd andělských: 1. Andělé. 2. Archandělé. 3. Knížetství. 4. Mocnosti. 5. Ctnosti. 6. Panstva. 7. Trůnové. 8. Cherubini. 9. Serafini.

Děvatero cizích hříchů: 1. Hřích poraditi. 2. Weleti zlé činiti. 3. Zlého povoliti. 4. K hřích ponoukati. 5. Hřích pochváliti. 6. Hřích tajiti. 7. Hřích netrestati. 8. Na hřích podíl bráti. 9. Hřích hájiti.

X.

Děsatero Božích přikázání: 1. W jednoho Boga budeš věřiti. 2. Nervezmeš jména Božího nadarmo. 3. Pomni, abyš den sváteční světil. 4. Cti otce svého i matku svou, abyš blouho žitv byl, a dobře ti bylo na zemi. 5. Nežabiješ. 6. Nešesmilniš. 7. Nepokradeš. 8. Nepromluviš proti bližnímu svému křivého svědectví. 9. Nežádáš manželky bližního svého. 10. Aniž požádáš statku jeho.

XI.

Jedenáctero ovoce Ducha svatého: 1. Pásta. 2. Radost. 3. Pokoj. 4. Trpělivost. 5. Dobrotivost. 6. Dobrota. 7. Dlonhočekání. 8. Tichost. 9. Wira. 10. Mirnost. 11. Zdrželivost a čistota.

XII.

Dvanácte článkův apostolského wyznání wíry: 1. Wěřim w Boga Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země. 2. I w Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána nasseho. 3. Jenž se počal z Ducha svatého, narobil se z Marie Panny. 4. Trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel, i pohřben jest. 5. Estoupil do pekel, třetího dne wstal z mrtvých. 6. Wstoupil na nebesa, sedí na pravici Boga Otce všemohoucího. 7. Odtud

přijde soudit živých i mrtvých. 8. Věřím v Ducha svatého. 9. Swatou církev obecnou. Swatých ohcování. 10. Odpustění hříchů. 11. Těla vytrpění. 12. Život věčný. — Amen.

Dwanácte nejhlavnějších wlasností Božích: 1. Wšemohoucí. 2. Wěčný. 3. Wssubypřítomný. 4. Wsšewědoucí. 5. Nejwšě spravedlivý. 6. Nejsvětější. 7. Nejwšě pravdivý. 8. Nejwšě moudrý. 9. Nejwšě dobrotivý. 10. Nejwšě milosrdný. 11. Nezměnitelný. 12. Nelepši pouhý duch.

Dwanácte swatých apóstolů: Petr, Ondřej, Jakob, Jan, Filip, Bartoloměj, Tomáš, Tedyáš, Jakob, Jiřda, Simon a Matěj, jenž k doplnění počtu dwanácti zvolen byl.

Kratičká wzdechnutí křesťana na každou hodinu.

(3 knihy latinské „Manuale precum.“)

Hodina 1. O jediný Bože! Kdy již tobě jediné sloužiti budu? Kdy již tebe jediné nade wšedco milowati budu? Jedno srdce mám, to tobě na wěky wěnuji.

Hodina 2. Dwě w Kristu přirozenosti, libstou a božskou, w Slowu božském jednotu pokorně wěřím, a se klaním. Slovo tělem učiněno jest a přebýwalo mezi námi.

Hodina 3. O nejsvětější Trojice! Otče, Synu a Duchu s atý! Posvět rozum, paměť a vůli moji; a učin je: konalé, abych tě se wšemi tworý na wěky chwáliti mohl.

Hodina 4. Wěčný Bože! Učin, abych wždy na čtrý posledni věci pamatowal, a z toheto swěta smrti spravedlivých odcházel.

Hodina 5. Kriste Ježíši! Srdcem skrousseným a použeným w duchu líbám twých nejsvětějších pět ran. Z abych Boha swého pěti smysly těla swého neurazil, w těchto nejsvětějších ranách se strýwám.

Hodina 6. Nesdobrotiwější Bože! ostříhej mne swou

milosti obe wšech hříchůw, zwláště pať ob ssesti hříchůw proti Duchu swatému.

Hodina 7. O Utěšiteli nejdobrotiwější, Duchu swatý! Račiž mne ozdobiti sedmi darů swými, abych zcela ob sedmi hlawních hříchůw se zdržel. — Dej, abych swatých swátostí hobně a k swému spasení užítval, a strze ně účastným se stal zásluh Kristowých.

Hodina 8. O Kriste Ježíši! učiň mne účastným osmera blahoslawenství, abych tebe, swého Boha, s celým srdcem wšhleďával, a wše zawrhl, co swětského a pomíjitelného jest.

Hodina 9. Nesmírný Bože! Tebe ustawičně chválí dema-terý sbor andělůw na nebi, a já nemděčnů nepřestávám tebe urážeti hřichy na zemi. O kdy již přijde ta hodina sstastná, ob které tebe wíce já neskastný hříšník neurazím.

Hodina 10. Nejwšší zákonodárce, Bože můj! uznávám, že často opowážliwě desatero twých přikázání přestupuji; lituji z celého srdce, že jsem tebe, nejwětší dobré, urazil. Wšeliký hřích již nenáwidím, a chci se s milostí twou polepsšiti, a protož sebe w twou službu obětují.

Hodina 11. Strze nestončené milosrdenství twé tebe Bože žádám, abych, ačkoliw jsem w jedenáctou hodinu, teby příliš pozdě tobě sloužiti začal, milosti twé a celé odměny se sprawedliwými při hodině smrti obdržel.

Hodina 12. Prosím tebe, nejdobrotiwější Bože, strze zásluhy blahoslawené Panny Marie a dwanácti swatých apoštolů, učiň mne oučastným owoce Ducha swatého, abych tobě wěrně na zemi sloužil, a na nebi wěčně tebe milowati a chwaliti mohl.

Wzbuzení Božských ctností.

Wěřím w tebe, prawý, trojjediný Bože: Otče, Synu a Dusse swatý, jenž jsi wšsecko stvořil, wšsecko zachowáváš a řídíš, jenž dobré odměňuješ a zlé třešceš. Wěřím, že Syn Boží se wtělil, aby nás svou smrtí na kříži wyloupil, a že Duch swatý swými milostmi nás poswěcuje. Wěřím a wyznávám wšsecko, co jsi, o Bože, zjewil, čemu Ježíš Kristus učil, co swatí aposstolé lážali, a co swatá římsko-katolícká církev nám k wěření předkládá. Toto wšsecko wěřím, proto že jsi, o Bože, wěčná a neskönčená prawda a moudrost, kteréž nelze, aby klamala, aniž lze, aby byla oklamána. O Bože, rozmnož wíru mou! —

Doufám a důwěřuji se w twou neskönčenou dobrotu a milosrdenství, o Bože! že mi sřze neskönčené zásluhy swého jednorozeného Syna, Ježíše Krista ubělíš, abych za živa hříchů swé poznal a dołonale jich litowal, i že mi je odpustíš, po smrti pak ráčíš mi wěčné spasení dáti a popřáti, abych mohl na tebe twáři w twář patřiti, tebe milowati, a wěčně se s tebou radowati. Mám naději, že mi také dáš, čím bych toho wšseho dosáhl. Doufám to ob tebe, proto že jsi to slíbil, jenž jsi wšemohoucí, wěrný, neskönčeně dobrotivý a milosrdný. O Bože, posilň naději mou! —

Bože mňj! Miluji tě z celého srdce swého nade wšsecko, proto že jsi stvořowané dobré, že jsi neskönčeně dołonalý a wšsi lásky hoden; i proto tě miluji, že jsi ke mně a ke wšem tvorům nejwšě dołrotivý. Žádám si z celého srdce, abych tě tak milowal, jak tě twoji wýwolení milují a milowali, s sejičžto láskou tuto svou udołonalou láskou spojuji: ty

ji, o Bože nejdobrotivější! více a více rozněcuj! — A poněwadž tě nade wšedňo milowati se snažím, jest mi srdečně líto, že jsem tebe, své nejwššší dobré, kteréž nade wšedňo miluji, tebe, svého Stwořitele a Poswětitel, kdy rozhněwal; bolestně toho lituji, že jsem zhřešil, že jsem tebe, svého wšemohoucího Pána, svého nejlaskawějšího Otce kdy urazil. Oprawduť míním, wšedň hříchů i wšedň zlých příležitosti se warowati, zpáchaných hříchů víc a víc litowati, a ničdy proti twé nejswětější wůli nejebnuati. Přijmi mne zase za dítě své, a uběl mi milost, abych wykonal, což jsem si umínil. Za to tě prosím strze neskönčené zásluhy twého Božského Syna, Pána a Spasitele nasseho, Ježíše Krista. Amen.

Obnovení slibu při křtu učiněného.

Wěřim w Boha Otce, Syna i Duchu swatého. Wěřim w Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, jenž Bůh a spolu člověk jest, jenž lidské pokolení strze své umučení a smrt wyloupil. Wěřim wšedň, co Bůh zjewil, čemu Ježíš a jeho apóstolé učili, a co církew katoličá, jejížto oudem býti a umříti žádám, k wěření předládá. Dbřilám se z celého srdce bábta, jeho pýchů i wšedň slutkůw jeho. Dbřilám se také wšedň hříchů, nábhernosti, a wšedň podwodných učení swěta. Chci křestanský žiwot wěsti. Bůh mne posilni w mém předsewzeti strze swou mornou milost, Amen.

Moblitba před jídlem.

Oči wšedň w tebe doufaji, Hospodine, a ty dáwáš pokrm jejích w čas příhodných; otwiráš ruky své a naplňuješ lažbého žiwočícha požehnáním. Sláwa Otci i Synu i

Duchu swatému, jakož byla na počátku, tak buď i nyní i
wždy až na věky věkův. Amen.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Díče náš atb.

Požehnej nás, Pane, a těchto barů, které z tvé sstěbroty
požívatí budem; strze Krista, Pána našeho. Amen.

Stráli věčné slávy, rač nás oučastný učiniti stolu ne-
beslého. Amen.

Bo jidle.

Děkujeme tobě, všemohoucí Bože, za wšedá dobro-
diní twá, jenž jsi žiw a kraluješ na věky věkův. Amen.

Chwalte Hospodina wšickni národové, chwalte ho
wšickni lidé.

Nebo utworzeno jest nad námi milosrdenství jeho, a
prawda Hospodinowa zůstává na věky.

Sláva Otci i Synu atb.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Díče náš atb.

Račíš obplatiti, o Pane, všem nám dobře činícím pro
jméno tvé žiwotem věčným. Amen.

V. Dobrořečme Hospodinu. R. Bohu díky!

A buď wšech věrných zemřelých strze milosrdenství
Boží obpočíněť w polozi. Amen.

M m e s w a t á.

Připravení modlitby ke mši swaté.

ejlaſlawějšſí Bože! nakloň ucha miſoſti ſwé k proſbám naſſim, a ſrdce naſſe ſwětlem Duchá ſwatého oſwět, abyſchom twým tajemſtwím ſwatým ſluſſně ſlou-
žili, a wěčnou láſkou tebe milowati za-
ſloužili.

Bože, jemuž každé ſrdce otewřeno, každá žádost známa jeſt, a jemuž ničeho tajného není: očiſtiž wlitím Duchá ſw. myſſlení naſſeho ſrdce: abyſchom tebe do-
nale milowati a ſluſſně chwáliti mohli.

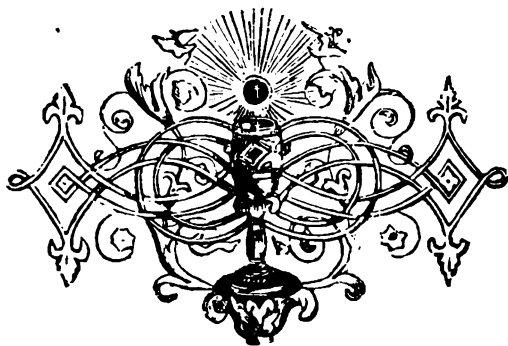
Roznět, o Pane, ohněm Duchá ſw. ledwí a ſrdce naſſe: abyſchom tobě nepoſſtwrněným tělem ſloužili, a čiſtým ſrd-
cem ſe zalíbili.

Myſli naſſe, proſíme Pane, Utěſſitel, Duch ſwatý, jenž od tebe pochází, nechať oſwítí a uwebe we wſſelitou prawdu, jať Syn twůj ſlíbil.

Stůj při nás, proſíme Pane, mocnoſt Duchá ſwatého: aby ſrdce naſſe miſoſti ſwou wčiſtíla, a přebe wſſím zlým chráníla.

O Bože! který jsi srdce věřících osvěcením Ducha
 svatého vyučil: dejž nám v témž Duchu pravé věci smý-
 slet a z jeho potěšení vždycky se radovat.

Swědomí naše, o Pane, nawštíwením svým očistiž:
 aby přicházející Pán náš, Ježíš Kristus, Syn twůj, při-
 prawený sobě v nás přibyl nassel. Jenž s tebou žito
 jest a králuje po wsecky věky věkůw. Amen.

Pobožnosti m e s s i.

(Dle misálu.)

Přístupná modlitba.

e jmenu Otce i Syna i Duchá swatého. Amen.

Wejdu k oltáři Božímu:

A Bohu, jenž obveseluje mládost mou

Žalm 42. (Při černé mši se vyhnechá.) Sůb mne, Bože, a rozejnej při mou od národu neswatého, od člověka nepravého a lstivého vyhtrhni mne.

Nebo ty jsi Bože síla má: proč jsi mne zapudil? a proč smuten chodím, kýchž mne sužuje nepřítel?

Sesliž světlo své a pravdu svou: by mne promobilš, a přivedlš na horu swatou svou a do stanli twých.

I wejdu k oltáři Božímu: k Bohu, kterýchž obveseluje mládost mou. Chwálu vzdávati budu tobě na harfě, Bože, Bože můj.

Proč jsi smutná, duše má, a proč kormoutíš mne? Doufejž w Boha, neb ještě vyhánwati mu budu: (že jest) spasení obličej mého, a Bůh můj.

Sláva Otci i Synu i Duchu sw. atb.

Wejdu k oltáři Božímu, k Bohu, kterýž obveseluje mla-
dost mou. —

Pomoc nasse ve jmenu Páně,

Kterýž učinil nebe i zemi.

Zpovídám se Bohu všemohoucímu, Marii vezdy bla-
hoslawené Panně, blahoslawenému Michaeli archandělu, bla-
hoslawenému Janu křtiteli, swatým apostolům Petrowi
a Pawlowi, i všem Swatým, že jsem zhřešil welice: mý-
šlením, řečí a skutkem: má wina — má wina — má nej-
větší wina (třikráte se bje w prsa). Pročež prosím Marii
blahoslawenou wždy Pannu, blahoslaweného Michaela arch-
anděla, blahoslaweného Jana křtitele, swaté apostoly Petra
a Pawla, i všecky Swaté: prosťe za mne u Hospodina
Boha nasseho.

Smiluj se nad námi všemohoucí Bůh! a odpusť nám
hříchů nasse, a přitweď nás k životu věčnému. Amen.

Slitování, rozřessení a odpustění hříchů uběhij nám
všemohoucí a milosrdný Hospodin. Amen.

V. Obrat se k nám Bože, a oživiž nás:

R. A lid twůj weseliti se bude w tobě.

V. Ukaž nám Hospodine milosrdenství své:

R. A spasení své dej nám.

V. Pane wyslyš modlitbu mou:

R. A wolání mé k tobě přijď.

(Když kněz nahoru vstupuje:)

Modleme se. Odejmi od nás, prosíme Hospodine,
nepravosti nasse, abychom do swatyně swatých s čistým
srdcem wejiti zasloužili. Strže Krista Pána nasseho. Amen.

Prosíme tebe Hospodine pro zásluhy twých Swatých,
jichž ostatkové tuto jsou, i všecky Swatých, abys odpustiti
ráčil všecky hříchů mé. Amen.

Introit.

(Slebej we zvláštních modlitbách připadajících na nebele a swátty.)

Pane smiluj se nad námi!

Kriste smiluj se nad námi!

Pane smiluj se nad námi!

Gloria.

Sláva na wysoctech Bohu a na zemi polož lidem dobré vůle. Chválime tebe, dobrořečíme tobě, klaníme se tobě, oslavujeme tebe. Díky tobě vzdáváme pro velikou slávu tvou. Pane Bože, králi nebesť, Bože Otce všemohoucí, Pane Jesu Kriste, Synu jednorozený, Pane Bože! Veránku Boží, Synu Otce, jenž snímáš hříchů swěta, smiluj se nad námi, jenž snímáš hříchů swěta, přislu moblitbu nassi, jenž sebiš na prawici Otce, smiluj se nad námi! Nebo ty sám jsi Swatý, ty sám jsi Hospodin, ty sám jsi Nejwyšší Jesu Kriste s Duchem swatým w sláwe Boha Otce. Amen.

Kněž: Pán s wámi!

Lid: S duchem twým.

Modlitby (zvláštní dle nebele a swátků).

Epistola, Gradual

na každou nebele zvláštní.

(Před ewangelium se říká následující modlitba:)

Očišť srdce a rty nasse všemohoucí Bože, jenž jsi rty proroka Izaiáše žhawým očistil uhlem: tak i mne po milém slitování swém rač očistiti, abych hobně zvěstowati mohl swaté ewangelium twé strže Krista Pána nasseho.

Pane rač požehnati.

Hospodin buďž w srdci mém a na rtech mých, abych hobně a náležitě zvěstowal ewangelium jeho. Amen.

Ewangelium

na lažbou neběli a swátek žwólástní.

Kredo.

Wěřim w jednoho Boha, Otce wssemohoucího, Stwo-
řitele nebe i země, wssch wěcí widitelných i newiditel-
ných. I w Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Bo-
žího, a narozeného z Otce přede wssemi wěky, Boha z
Boha, swětlo ze swětla; Boha prawého z Boha prawého;
zplozeného, neučiněného, též podstaty s Otcem, sřze něhož
wssedky wěcí učiněny jsou: jenž pro nás libi a pro spasení
nasse sestoupil s nebe, a wšlil se od Duchu swatého z
Marie Panny a člověkem učiněn jest. Ukřižowán také pro
nás pod Pontským Pilátem, trpěl a pohřben jest; a třetího
dne wstal z mrtvých podle Písem a wstoupil na nebesa,
sebi na prawici Boha Otce a opět přijde we sláwě soudit
žiwých i mrtvých. Jehožto králowstwi nebude konce. I w
Ducha swatého Pána i obživowatele, kteržto z Otce i ze
Syna wychází, kterž s Otcem i Synem zároveň cti a
sláwí se, jenž mluwil sřze proroky. A w jednu swatou,
obecnou i aposstolskou církev. Wyznávám jeden křest na
odpuštění hříchůw a očelávám z mrtvých wstání a život
budoucího wěku. Amen.

Kněz: Pán s wámi!

Lib: I s duchem twým!

Obětowání.

(Na lažbou neběli a swátek žwólástní. — Pať následují tyto modlitby:)

(Kněz kněz hostii obětuje.)

Přijmi swatý Otče, wssemohoucí wěčný Bože, tuto
neposskwrněnou obět, kterouž já nehodný služebník twůj obě-
tuji tobě Bohu swému žiwému a prawému za mé nescíslné
hříchů, urážky a nebbalosti, za wssedky okolostojící, a za

wšech wěrné křesťanů, živé i zemřelé, aby mně i jim prospěla ku spasení a k životu věčnému. Amen.

(Když kněz víno a wodu do kalicha mluvá.)

Bože, jenž jsi důstojnost lidské přirozenosti stvořil pobytné, a pobytneji obnovil, tebe, abychom skrze tajemství této wody a wina účastní stali se Božství Toho, kterýmž člověčenství nasseho ráčil se učiniti účastníkem, Ježíš Kriste, Synu tvůj, Pane náš, jenž s tebou žít jest a králuje w jednotě Ducha swatého Všech po wšech wěch věků. Amen.

(Když kněz kalich obětuje.)

Obětujeme tobě, Hospodine, kalich spasení, dobrotu tvoji wzhovající, aby přeb oblíček Božské welebnosti tvé za nasse i celého swěta spasení s líbeznu wíni wstoupil. Amen. —

W duchu poníženosti a se srdcem ztrousseným nechť přijati jsme od tebe, Hospodine, a obět nasse přeb oblíčkem tvým nechť se loná tať, aby se líbila tobě, Pane Bože!

Přijď Posvětiteli wšemohoucí wěčný Bože a požehnej tu obět, připravenou swatému jménu tvému.

(Když si kněz myje ruce.)

Umhyj mezi newinnými ruce své, a obejdu oltář, Hospodine, abych slyšel hlas chvály a wyprawowal pobytne skutky tvé.

Hospodine miluji okrasu domu tvého: místo obhování slávy tvé.

Nezahlaguj, o Bože, s bezbožnými dusse mé a s muži krvi života mého; w jichžto rukou nepravosti jsou, a prawiice jich naplněna jest darů.

Já pak w newinnosti své wessel jsem: wyloupíš mne a smiluj se nade mnou.

Možná má stála w přímosti, we shromážděních dobrořečiti budu tobě Hospodine.

Sláva Otci i Synu i Duchu swatému atd.

(Když kněz uprostřed oltáře se modlí.)

Přijmi, svatá Trojice, tu obět, kterouž vzdáváme tobě na památku umučení, z mrtvých vstání a na nebe vstoupení Ježíše Krista Pána našeho, a te cti blahoslavené a neposkvrněné Marie Panny, blahoslaveného Jana Křtitele, svatých apoštolů Petra a Pavla, a těchto i všech svatých, aby jim sloužila te cti, nám pak tu spasení, aby za nás orobovati v nebesích ráčili ti, kterýchž památku konáme na zemi, skrze téhož Krista Pána našeho. Amen.

(Když kněz obrátiv se k lidu, říká „Orate fratres.“)

Přijmiz Hospodin tuto obět z rukou tvých te cti a chvále jména svého, tu prospěšnosti našemu i celé své církve svaté. Amen.

(Sekreta neb modlitba před prefací vždy zvláštní bde neběl a svátek.)

Kněz: Pán s vámi!

Lid: I s duchem tvým!

Kněz: Srdce vyhvíru,

Lid: Mějme k Hospodinu!

Kněz: Díky vzdávejme Hospodinu Bohu našemu!

Lid: Hodno i spravedlivé jest.

Prefací.

(Na den Narození Páně a po celou oktávu až do Živení Páně.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné a spasitelné, abychom vždy a všude tobě díky vzdávali: Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože. Poněvadž tajemstvím vtěleného Slova (Syna Božího) očím naší myslí nové světlo jasnosti tvé zješlo: že, když Boha viditelně poznáváme, tu lásky neviditelných věcí pomozbuzení jsme. I protož s anděly i s archanděly, s trůny a panstvími i s celým nebeského rytiřstva vojštěm, píseň sláv tvé pějeme, bez ustání řkouce: Svátý atd. (viz dole).

(Na den Zjemení Páně a w oktávě.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné i spasitelné, abychom tobě wždy a wssude díky wzdávali: Hospodine swatý, Otče wssemohoucí, wěčný Bože. Poněwadž, když Zebnorozený twůj w podstatě nassí smrtelnosti se zjewil, no-
wým swětlem své nesmrtelnosti nás obnowil. I protož s
anděly i s archanděly, s trůny i panstwými, i s celým ne-
beslého rytířstwa wojskem, píseň sláwy twé pějeme, bez ustání
řkouce: Swatý atd. (wiz dole).

(W čas postní.)

Zajisté hodné i spravedlivé jest to, slusné i spasitelné, abychom wždy a wssude tobě díky wzdávali: Hospodine swatý, Otče wssemohoucí, wěčný Bože. Jenž strze tělesní
plůst nepravosti sblazuješ, myslí pozdvihuješ, ctnost a ob-
platu propůjčuješ: strze Krista Pána nasseho. Strze něhož
twou welebnost chwálí andělé, klani se jí panstwa, třesou
se mocnosti. Kterouž nebesa i nebeslé moci i blažení Sera-
fini společným plesáním oslawují. S nimižto i nassich hlasů
abys přijmouti ráčil, prosíme, když polorným wyznáváním
rceme: Swatý atd. (wiz dole).

(O sw. Kříži. — Ob neběle smrtelné až do zeleného čtvrtku.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné a spasi-
telné, abychom tobě wždy a wssude díky wzdávali: Hospo-
dine swatý, Otče wssemohoucí, wěčný Bože: Který jsi
spasení lidského pokolení na dřevě kříže založil: aby, obľub
smrt powstala, obtub i život započinal: a ten (řábel), který
na dřevě swítěžil, na dřevě i přemožen byl: strze Krista
Pána nasseho. Strze něhož twou welebnost chwálí andělé,
klanějí se jí panstwa, třesou se mocnosti. Kterouž nebesa,
i nebeslé moci, i blažení Serafini společným plesáním osla-
wují. S nimižto i nassich hlasů abys přijmouti ráčil,
prosíme, když polorným wyznáváním prawíme: Swatý atd.
(wiz dole.)

(V čase velikonočním.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné — a spravedlivé, abychom tebe, Pane, každého času, zvláště pak tohoto dne slavněji vychvalovali, když beránel náš obětován jest Kristus. Neb on jest pravý beránel, který snal hříchů světa, který smrt naši svou smrtí zničil, a život z mrtvých vstáním nám navrátil. A protož s anděly i s archanděly, s trůny a panstvy, i s celým nebeslého rýtiřtva wojslem, píseň slávy tvé pějeme, bez ustání říkouce: Swatý atb. (viz dole.)

(Na nebesstoupení Páně až do svatobussních svátků.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné a spasitelné, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali: Hospodine swatý, Otče všemohoucí, věčný Bože; strže Krista Pána našeho, který po svém z mrtvých vstání všem svým uctěbníkům se zjewil, a před očima jejich na nebe se wynesl, aby nás svého božství oučastný učinil. I protož s anděly i s archanděly, s trůny i panstvy, i s celým nebeslého rýtiřtva wojslem, píseň slávy tvé pějeme, bez ustání pravíce: Swatý atb. (viz dole.)

(O Duchu svatém.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné i spasitelné, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali: Hospodine swatý, Otče všemohoucí, věčný Bože: strže Krista Pána našeho, který nad všechny nebesa wstoupil a na pravici tvé sedě zaslíbeného Ducha svatého (blessuího dne) na syny wyvolené vyplil. Pročež hojnými radostmi celý po okřistu zemském svět se raduje. Však i nebeslé síly, i andělské mocnosti w píseň slávy tvé souhlasují, bez lonce pravíce: Swatý atb. (viz dole.)

(O nejsvětější Trojici — též na každou neděli w roce.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné i spasitelné, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali: Hospo-

bine swatý, Otče všemohoucí, věčný Bože. Jenž s jednorozeným Synem svým a s Duchem svatým jeden Bůh jsi, jeden Pán jsi; nikoliv ve zvláštnosti jedné osoby, nýbrž v Trojici jedné podstaty. Neb co o tvé slávě, jak s nám to zjevil, věříme, to věříme i o Synu tvém, to i o Duchu svatém, bez rozbitu rozejnávání. Tak, že u poznávání pravého a věčného božství i rozbitnost v osobách, i jednotu v podstatě, i rovnost ve velebnosti velebíme. Kterou chválí andělé i archandělé, Cherubini i Serafini: jenž nepřestávají volati každobenně, jedním hlasem křouce: Swatý atb. (viz dále.)

(Na svatých Panně Marie.)

Zajisté hodné i spravedlivé jest to, slusné a spasitelné, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali: Hospodine swatý, Otče všemohoucí, věčný Bože. Abychom i tebe při ctění blahoslavené vždy Panně Marie spolu chválili, tobě dobrořečili, a tebe hlásali. Neb ona Jednorozeného tvého zařiněním Ducha svatého počala, a podobně slávu panství světlo věčné světlu vybala, Ježíše Krista Pána nasseho. Strže něhož svou velebnost chválí andělé, klanějí se jí panství, třesou se mocností. Kterouž nebesa, i nebeské moci, i blažení Serafini společným plesáním oslavují. S nimižto i našich hlasů abys přijmouti ráčil, prosíme, když pokorným vyznáváním rceme: Swatý atb. (viz dále.)

(Na slavnosti svatých apoštolů.)

Zajisté hodné a spravedlivé jest to, slusné a spasitelné, abychom tebe, o Pane, pokorně žádali, abys, věčný Pásthř, své slávo neopustil, nýbrž strže své ustanovnou ochranou chránil. Aby těmi řebiteli zpravováno bylo, které jsi za střidných díla svého jemu udělil, by jemu pravými pásthři byli. I protož s anděly i s archanděly, s trůny i panstvy, i s celým nebeským rptič-

stwa wojflem, píseň sláwy twé přejem, bez lonce prawíce:
Swatý atb. (viz dole.)

Prefaci obecná.

Zajisté hodné i spravedlivé, slusné i spasitelné, abychom tobě wždy a wssude dělowali: Hospodine swatý, Otče wsemohoucí, věčný Bože: strze Krista Pána nasseho. Strze něhož twou welebností chwálí andělé, klanějí se jí panstwa, třesou se mocností. Nebesa a nebeslé moci a blaženi Serafini, společným plesáním oslawuji. S nimižto i nassich hlasů abys přijmouti ráčil, prosíme, když pokorným wyznáváním rceme:

Swatý, swatý, swatý! Pán Bůh zástupů. Plná jsou nebesa i země slávy twé. Hosanna na wýsostech. Požehnaný, jenž přichází we jmenu Páně. Hosanna na wýsostech.

Kanon.

Tebe tedy nejslawějši Otče, strze Zejisse Krista, Syna twého, Pána nasseho, strousseně žádáme a prosíme, abys milostiwě přijal a požehnal ta dáni, tyto dary, tyto swaté a neposstwrněné oběti, jež tobě obětujeme předewšším za twou swatou katolickou círlew, kterouž spojoliti, hájiti, usjednotiti a řiditi rač po celém oboru zemslém, zároweň se služebním twým papežem nassím N., biskupem nassím N., císařem a králem nassím N. a za wšsecky prawowěrné a katolické i apostolské wiry ctitele.

Wzpomeň Hospodine na služebníky své . . . a na wšsecky okolo stojící, jejichž wíra i pobožnost známa jest tobě, za které tobě obětujeme, nebo kteří obětují tobě tu obět chwály za sebe i za wšsecky, za wyloupení bussi swých, za dosazení spásy a zachowání swého a wzdávají tužby své tobě, Bohu věčnému, žitému a prawému.

Obcowání majíce a w poctiwosti chowajíce památku ob-

zláště slavné nepossturněné Panny Marie, Koblích Boží i Pána nasseho Jesu Krista, ale též blahoslavených apoštolůw i mučedníkůw twých: Petra i Pawla, Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouffe, Šimona a Tadeáše, Vlna, Kleta, Klimenta, Křsta, Kornelia, Cyprilana, Wawřince, Chrysgona, Jana i Pawla, Rosny a Damiana i wšech swatých, pro jejichž zásluh a přimluw ubělti rač, abychom we wšech věcech pomoci ochrany twé byli utworzeni. Strze téhož Krista Pána nasseho. Amen.

Tuto obět služebnosti nassí a celé čelebi swé prosíme, Pane! rač milostiwě přijmouti, bny nasse w polozi ustanowiti a ob věčného zatracení rač nás wytrhnouti a ku štádcí wywolených twých připocísti strze Krista Pána nasseho.

Prosíme Bože, račiž tu obět učiniti we wšem poženanou, přijatou, platnou, rozumnou, příjemnou, aby stala se nám tělem i kwi nejmilejšího Syna twého, Pána nasseho Ježíše Krista. ♥

℟ Pozdwihowání.

Senž den přeb tím, než trpěl, wzal chléb we swaté a welebné ruce swé a pozdwił oči ℥ nebesům, ℥ tobě Božu, Otci swému wšemohoucimu, tobě bily čině dobrořečil, lámal i dáwal učebníkům swým a řek: Wezměte a jezte z toho wšickni:

Totot jest tělo mé.

Podobně po večeri wzal i tento přeměborný kalich we swaté a welebné ruce swé, tobě bily čině, dobrořečil a dal učebníkům swým, řka: wezměte a pite z toho wšickni: Tentot jest kalich kwi mé, nowého a věčného zákona, tajemství wíry, kteráž za nás a za mnohé wplita bude na odpustění hříchů; kwi-kráte to činiti budete, činite to na mou památku.

Po Pozdwihowání.

1. Pročž také Hospodine, my služebníci tvoji a lid twůj posvěcený, lonajíce památku přestwatého umučení téhož Krista, Syna twého, Pána nasseho, nýbrž i z mrtvých wstání a slawného na nebe wstoupení, obětujeme přejasně welebnosti twé z darůw a dáni twých obět čistou, obět swatou, obět neposstwrněnou, chléb swatý žiwota wěcného a kalich spasení ustawičného.

2. A na to račž milostiwým a jasným hleděti oblí-
cejem i oblíbiti je sobě, jakož jsi ráčil oblíbiti sobě dary sprawedliwého sluhý swého Abela, i obět praotce nasseho Abrahama, i kterouž wěnowal tobě nejmilejší kněz twůj Melchisedech žertwu swatou, obět neposstwrněnou.

3. Polorně tě prosíme wšemohouci Bože, račž obět tu báti strže ruce Anděla swého donésti na wznessený oltář swůj před obličej božské welebnosti swé, abychom, co nás koli z oltáře tohoto swatoswaté tělo a krew Syna twého účastně přijímati bude, wsselikhm požehnáním a milostí naplněni byli strže téhož Krista Pána nasseho. Amen.

Modlitba za zemřelé.

Pomni také Hospodine na služebníky a služebnice twé, kteří nás přebessli se znamením wirů, a obpočiwají we snu poloje Račž, prosíme Hospodine, jim i wsem obpočiwajícím w Kristu popříti místo útěchy, swětla i poloje. Strže téhož Krista Pána nasseho. Amen.

Nám pať hřísným služebníkům swým, důwěřujícím we množstwí slitování twých, račž pobíl nějaký a společenstwí uděliti se swými swatými apostoly a mučedníky: s Janem, Stěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignaciem, Alexandrem, Marcelínem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Agathou, Lucii, Anežlou, Cecilii, Anastasii, a se wsemi

swatými twými, w jeslích společnosti, neceně zásluhy, ale poble slitování swého racíž uvéstí nás strže Krista Pána nasseho.

Strže něhož Hospodine wsecko to dobré wžbychť tvoříš, posvěcuješ, ožiwuješ, žehnáš a udeľuješ nám. Strže něho, s ním a w něm budiž tobě, Bohu Otci wsemohoucimu, w jebnotě Ducha swatého wffelilá čest i sláwa po wsecký wěky wěkůw. Amen.

K Otčenášsi.

Spasitelnými rozkazy napomenuti a božským naučením wycwičení smíme wolati:

Otče náš, jenž jsi na nebesích atb.

A neuwob nás w pokušení.

Ale zbaw nás ob zlého. Amen.

Zbaw nás, prosíme Hospodine, obe wseho zlého minulého i budoucího a na přimluwu blahoslawené neposstwrněné Rodičky Boží Marie, a twých blahoslawených apostolů: Petra i Pawla i Ondřeje i wsecký swatých, udeľ milostiwě poloje za bnů nassich, abychom pomoci milosrdenství twého ob hříchů wžby byli swobodni a obe wseho soužení ochráněni. Strže téhož Pána nasseho Zejisse Krista, Syna twého, který s tebou žito jest a traluje w jebnotě Ducha swatého Bláh po wsecký wěky wěkůw. Amen.

K něž: Poloj Páně buď wžby s wámi.

Lib: S s duchem twým.

(Na to kněz spouštěje částěcku hostie do kalicha, modlí se:).

Toto smíšení a posvěcení Těla a Krwe Pána nasseho Zejisse Krista staniž se nám přijímajícím i životu wěčnému. Amen.

Připrawa k přijímání.

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa:
smiluj se nad námi!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa:
smiluj se nad námi!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa:
uděl nám pokoj!

M o d l i t b y.

1. Pane Jezu Kriste! jenž jsi powěděl apóstolům svým: polož svůj zůstatkuji vám, polož svůj bátwám vám: nehleď na hříchů mé, ale na wiru twé církwe, a rač ji podle swaté wšle swé zachowati w polozi a jednotě, jenž jsi žito a kraluješ Vših na wěky wěškw. Amen.

2. Pane Ježíssi Kriste, Synu Boha žiwého, jenž jsi z wšle Otce přičiněním Duchu swatého smrti swou cžilil swět: wyswobod mne strze toto swatostwaté Tělo a Krew swou obe wšech neprawosti mých i obe wšeho zlého a učiň, abych wždy oddán byl přilázaním twým, a nebej mi ničdy odloučenu býti od tebe, jenžto s tčmž Otcem i Duchem swatým žito jsi a kraluješ na wěky wěškw. Amen.

3. Požíwání Těla twého, Pane Ježíssi Kriste, ježto se já nehodný osměluji přijmouti, nechat mi není k obsouzení a zatracení, ale po milosti twé buď mi na obranu buď i těla i k dosažení spásy, jenž jsi žito a kraluješ s Bohem Otcem w jednotě Duchu swatého, Vših po wšech wěky wěškw. Amen.

Chléb nebeských přijmu a jmeno Hospodinowo wzýwat budu.

Při přijímání.

Pane, nessesm hoden, abys wessel pod střechu mou, ale toliko rci slowem a uzdrawena bude buď má.

(Žitrat se opakuje, a bije se w prsa.)

Tělo Pána nasseho Ježíše Krista zachovej buffi mou
i životu věčnému. Amen.

Co dám Hospodinu za wšedco, což uběil mi?

Kalich spasení přijmu a jméno Páně wzhwati budu.
Chwálu wzdámaje, wzhwati budu Hospodina, i wšwobožen
budu ob nepřátel swých.

Krew Pána nasseho Ježíše Krista zachovej buffi mou
i životu věčnému. Amen.

Což přijali jsme ústí, čistou zadržme myslí, a z baru
časného prostředek staň se ku spasení věčnému.

Tělo twé, Pane, kterěž jsem přijal, a Krew, kterouž
jsem pil, zůstávej u wnitřnostech mých, a propůjč, aby we
mně nezůstala poskvrna hříchu, jelikož mne čisté a swaté
občerstwily swátostí. Jenž jsi žito a kraluješ na wěky wě-
kůw. Amen.

(Nyní se běře wers nazwaný „Přijímání“ s modlitbami „po Přijímání“, a to je wždy zwlášttní díle neběl a swátků.)

Před kněžským požehnáním.

Nechat se tobě, swatá Trojice! líbí nejponiženější služba
má, i propůjč, aby ta obět, kterouž já nehodný obětowal
božské welebnosti twé, příjemná byla tobě, a wšem, za
kterěž jsem si obětowal, pro milosrdenství twé sloužila ku
smíření strze Krista Pána nasseho. Amen.

Požehnání.

Požehnej nás wšemohouci Bůh, Otec, Syn i Duch.
swatý. Amen.

Začátek ewangelium sw. Jana 1, 1—14.

Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha a
Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Wšedky
wěci strze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno,

což učiněno jest. V něm byl život, a život byl světlo
líbí, a světlo ve tmě svítí, a tma ho neobsáhla. Byl člo-
věk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan; ten přišel
na svědectví, aby vybal svědectví o světle, aby všichni
věřili skrze něho. Nebyl on světlo, ale aby vybal svě-
dectví o světle. Bylo světlo pravé, kteráž osvěcuje každé-
hého člověka, přicházejícího na tento svět. Na světě byl,
a svět skrze něj učiněn jest, a svět ho nepoznal. Do vlast-
ního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolik pak lidí přijali
jes, dal jim moc synů božimi býti, těm, kteráž věří ve
jménu jeho; kterážto ne z krve, ani z vůle těla, ani z
vůle muže, ale z Boha zrozeni jsou.

A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo
mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jedno-
rozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

Bohu díky.

Modlitby po mši svaté.

O Bože! který jsi zmírnil plameny ohně třem mlá-
dečkám: učin milostivě, by nás služebníků tvých nepálil
plamen nepravosti.

Činý nasse, prosíme, milosti svou přebývej, a pomoci
svou promod: aby všech nasse modlitby a konání tebou
se počínaly a tebou počaté se konávaly.

Dejž nám, prosíme Pane, plamen nepravosti našich
uhasiti; jenž jsi sv. Vavřincovi dal ohně muš jeho pře-
moci. Skrze Krista Pána nasseho. Amen.

Dusse Kristova posvěť mne! Tělo Kristovo ochraň
mne! Krev Kristova opoj mne! Voda z bohu Kristova
obmeť mne! O dobrotivý Ježíši, vyslyš mne! O nebej
mi se obloučiti od tebe! Proti nepříteli zlému zastáň mne!
V hodině smrti mé povolěj mne! A každé mně přijíti k tobě!
Abych s anděly tvými chválil tebe na věky věků. Amen.

Pobožnosti zvláštní ku mši svatě.

I. Neděle adventní.

ntroit. (Žalm 24.) **A** tobě, Hospodine, pozdvihl jsem duše své, Bože můj, w tebe doufám, nechť nejsem zahánben. Ať se mi neposmívají nepřátelé moji. Nebo žádň z těch, kteříž na tě ocelávají, nebude zahánben.

Žalm 24. **C**estý své Hospodine, ulež mi: a stezlám svým wpuč mne. Sláva Otci, Synu, i Duchu svatému, jakož byla na počátku, buďž i nyní, i vždycky až na věky věků. Amen.

(Opakuj Introit.)

(„Gloria“ čili „Sláva na výsoctech Bohu“ se nečítá.)

1. **M**obleme se! Vzbudiž o Pane, prosíme tebe, mocnost svou, a přijdiž; bychom ochranou tvou z nastávajících nebezpečství hříchů wtrženi, a tebou wšwoboženi ku spasení dospěli. Jenž žiješ a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha svatého Bůh na věky věků. Amen.

2. **M**obleme se! (K Panně Marii.) Bože, jenž jsi čtěl, aby z lůna blahoslavené Panny Marie Slovo tvé

ſtrže aneběla zvěſtujícího tělo přijalo: propuſť tebe proſícím: abychom my, jenž ſi co ůbíčku ůčjí wyznáváme, její přímluvou u tebe podporováni býli.

3. (Za církw.) Církwe ſvé proſbý, proſíme Pane, miſtoſtivě wyſlyš: aby po obſtranění wſſech protiwenſtví a weſſkerých bludů w bezpečné tobě ſloužití mohla ſwobodě. Strže Kr. P. n. Amen.

(Uneb za papeže.) Dože, wſſech wěrných paſtýři a řebiteli: zhlédni na ſlužebníka ſvého N., kteréhož iſi paſtýřem církw ſvé učiniti ráčil: bejž mu, proſíme, aby u těch, nad nimiž panuje, ſlowem i příkladem proſpíwal: aby i ſe ſtádem ſobě ſwěřeným doſáhl žiwota wěčného. Strže Kr. P. n. Amen.

Epíſtola † Římanům 13, 11—14. Bratři! Wězte, že hodina jeſt, abychom již ze ſna powſtali: neboť nyní bližſſí jeſt naſſe ſpaſení, nežli kdýž iſme uwěřili. Noc po-
minula, den pať ſe přiblížil. Odwrzmež teby ſtutky tem-
noſti, a oblecme ſe w obění ſwětla. Jaťo we dne poctiwě
chodme; ne w hodoování a opilſtví, ne w ſmilſtwích a ne-
ſtybatoſtech, ne w ſwáru a w záwíſti: ale oblecte ſe w
Bežíſſe Kríſta.

Graduale. Žádný z těch, kteří na tě očeláwají, nebude
zahanben, Hoſpobine. Ceſty ſvé, Hoſpobine, ukaž mi, a
ſtezlám twým wpuť mne. Alleluja, alleluja. Ukaž nám,
Hoſpobine, miſoſrbenſtví ſvé, a ſpaſení ſvé bejž nám. Alleluja.

Evangelium ſw. Luk. 21, 25—33. Za onoho času
řečl Pán Bežíš učeblnítkům ſwým: Budou znamení na ſlunci
a na mēſíci i na htwězbách, a na zemi ſoužení národů pro
bouři mořſkého hluku a wlnobití, tať že ſchnouti budou líbé
pro ſtrach a očeláwání těch wěcí, kteréž přijdou na wſſečen
ſwět; neboť moci nebeſké budou ſe hýbatl. A tehďáž užří
Syna člowěka, au ſe běře w oblaci s moci welikou a we-
lebnoſtí. Kdýž pať ſe to počne díti, pohleďte, a pozbmih-

něte-řlaw swých; neb se přiblížuje wšloupení wasse. Z po-
wěběl jim pobedenstwi: Patřte na řlawý strom a na wšsedo
stromowí; řyž řiž wšbáwá že sebe pupence, wíte, že blížlo
jest leto. Čal i wš, řbž užřite, ano se ř wěci ději, wězte,
že blížlo jest řálowstwi Boží. Amen prawím wám, že ne-
pomine pololení toto, až se wšsedř ř wěci stanou. Nebe
a země pomínou, ale řlaw má nepomínou.

(Řilá se: „Wěřim w jednoho Boha“.)

Obětowání. Ř tobě pozdwiřl řsem duře řwé: Bože
řmilj, neřt nejsem zahánben; at se neposmitwaji nepřátelé
moři: neboť řádnř z řěř, jenžto douřaji w tebe, nebude
zahánben.

Řekreta. (Moblitřa přeb prefaci.) 1. Řřto oběti, o
Řane, neřt nás řilnou moci očistí, a očistěné nás ř řwému
počátku přiwedou. Řřze. Amen.

2. (Ř Panně Marii.) W řřřřěř naffřř, prošime Řane,
prawé řřř řajemřtwi upewni: abřřřom, řřřřř počatěho z
Marie Pannř co prawěho Boha a člowěla wřznáwáme,
řřře mocnost řeho řpafitelněho z mřtwřř wřřání ř wěčné
radosti přřřiti mohli.

3. (Řa cířřew.) Řobporuj nás, o Řane, jenř při řwřř
řajemřtwiř přřřřřřřř, abřřřom božřřřmi řěřmi řaměřř-
nání řřouce, i řělem i duři tobě řloužřř.

(Řneb řa papeže.) Řmiluj se, prošime tebe Řane, pro
obětowané dary nad námi: a řřřř řřřřřřř řwěho Ř.,
řehož řř řa řastřře řwé cířřwi uřřanowiti ráčil, řwou uřř-
wičnou řobporou. Řřze Řř. Řána naffřř, jenř s řebou
řřw jest a řřluje Řřř: na wěřř wěřřw. Amen.

(Řřřřř o nejřw. Řřřřř.)

Přřřřmání. Řospodin dá řožěhnání, a země naffř wřřá
ouřobu řwou.

Moblitřa 1. po přřřřmání. Neřt obřřřřime, o
Řane, řřřřřřřřř řwé u řřřřř čřřřmu řwěho: abřřřom

se na nastávající slavnosti vyloupení svého s patřičnou úctou připravovali. Sfrze. Amen.

2. (K Panně Marii.) Milost tvou, prosíme Pane, rač w mysl naši wlíti, abychom, kteří jsme sfrze anděla zvěstujícího wtělení Krista Syna twého poznali, sfrze umučení jeho a kříž i sláwě wzkríšení přitvedeni byli.

3. (Za církew.) Prosíme, Pane Bože náš, abys nám, jimžto jsi udělil, že z pobílu brání na twém Božství se rabujeme, libštim neba! poblehnouti nebezpečstvím.

(Aneb za papeže.) Toto přijímání Božské swátosti, prosíme Pane, náš podporuj: a služebníka twého M., kteréhož jsi pastýřem církwe své učiniti ráčil, i s jeho jemu swěřeným stádem spasiž wžbých a opatruj. Sfrze. Amen.

II. Neděle adwentní.

Introit. Izai. 30. Vidě Sionští, ejhle Hospodin přišel, aby spasil národy: a učiní Hospodin, abyste sláwu hlasu jeho slyšeli w radosti srdce swého.

Žalm 79. Ty, jenž spravuješ Israele, pozoruj: jenž wobiš Josefa jako owci. Sláva Otci i Synu atd.

(Opakuj Introit.)

(„Sláva“ se nečítá.)

Moblitba 1. Wzbudiž, o Pane, srdce nasse i připravení cest jednorozenému Synu twému, abychom sfrze jeho přístí čistou myslí tobě sloužiti mohli. Sfrze. Amen.

(2. a 3. jako 2. a 3. w neb. I. adwentní.)

Epistola (i Řimanům 15, 4—13). Bratři! Cožkoli napsáno jest, i nassemu naučení napsáno jest, abychom sfrze trpěliwost a potěšení Wšem naději měli. Všh pa! (bárce) trpěliwosti a potěšení, dejž wám, abyste jednotejně smýšleli wespolek podle Ježíše Krista: abyste jednomyslně, jed-

němi ušly ctíli Boha a Otce Pána nasseho Ježíše Krista. Pročez přijímejte se wespolek, jako i Kristus přijal wás ke cti Boží. Nebo pravím, že Kristus Ježíš byl služebníkem obřizky pro pravdu Boží, k potvzení slibů otčím učiněných: pohansští pak národové že z (prokázaného sobě) milosrdenství oslawowati mají Boha, jakož psáno jest: „Protož wyznáwati budu tebe, Pane, mezi národy, a jmenu twému budu zpíwati.“ A opět bí: „Weselte se národové s lidem jeho.“ A opět: „Chwalte wšickni národové Hospodina, a welebte jej wšickni lidé.“ A opět Izaiáš bí: „Bude ložen Ješe, a kterýž powstane, aby sprawował národy, w něho národové doufati budou.“ Bůh pak naděje naplní wás wšelikou radostí a pokojem u wíře, abyšte se rozhojnili w naději a moci Duchá swatého.

Gradual. Ze Sionu sčwělost krásy jeho: Bůh zjewně přijde. Shromážďte jemu swaté jeho, kteríž řídí smlouwu jeho nad oběťmi. Alleluja, alleluja!

Weselil jsem se z toho, když mi jest powěřeno: Do domu Hospodinowa půjdeme. Alleluja!

Evangelium (sw. Mat. 11, 2—10). Za onoho času Jan, když byl uslyšel we wězení o skutcích Kristových, poslaw dwa z učenníků swých, řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čelati máme? Z odpowídaje Ježíš, řekl jim: Idouce zvěstujte Janowi, co jste slyšeli a widěli: slepi widi, kulhawi chodí, malomocni se očisťuji, hlussi slyší, mrtwi wstávají z mrtvých a chubým se zvěstuje ewangelium; a blahoslawený jest, kdo se nebude nade mnou horšiti. A když oni odcházeli, počal Ježíš mluwiti zástupům o Janowi: Co jste wyssli na poušť widět? třtinu-li wě-
trem se klátící? Aneb co jste wyssli widět? člověka-li měkkým rouchem oběného? Aj, kteří se měkkým rouchem obíwají, w domích králowských jsou. Aneb co jste wyssli widět? proroka-li? Zistě pravím wám, i wice nežli pro-

rola. Tentot jest zajiště, o němž psáno jest: *Uj, já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýžto připraví cestu tvou před tebou.*

(Kredo se čítá.)

Obětování. Bože, ty obrátě se obžitiš nás: a lib twůj wešliti se bude w tobě. Ulaž nám, Hospodine, milosrdenství své, a spasení své dej nám.

Sekreta. 1. Smiřiz se, prosíme Pane, požornými prosbami a obětmi nassimi: a lbe se neobstává proseb zásluh nassich, tu nás ochranou svou podporuj. Strže. Amen.

(2. O Panně Marii. 3. Za církew neb za papeže.)

Přijímání. Powstaň Jerusaleme, a stůj na výsošti: a wiž potěšení, ob Boha i sobě přicházející.

Moblitba. Naplnění pořmem nebeské potrav, požorně tě, o Pane, žádáme: abys nás strže pobílu brání na tomto tajemství pozemskými věcmi pohrbati a nebeské milowati naučil. Strže Kr. P. n. Amen.

(2. O Panně Marii. 3. Za církew neb za papeže.)

III. Neděle adventní.

Introit. (Filip. 4.) Radujte se w Pánu vždycky: opět prawím radujte se. Mírnost wasse známa buď wssedněm lidem; Pán blízko jest. O nic nebuďte pečliwi: ale we wsseliké moblitbě a prosbě, s důvěrou, známý buďte žádosti wasse Bohu.

Žalm 84. Požehnal jsi Hospodine zemi své: odvrátil jsi zasetí Jakobovo.

Sláva Otci, Synu i Duchu sw. atb.

Radujte se w Pánu atb. (až i žalmu). Kyrie eleison.

(„Sláva na výsoctech“ se nečítá.)

Moblitba. Prosíme, o Pane, rač prosby nasse wyslyseti, a temnosti mysli nassich pro milost nawssitiwení swého oswititi. Jenž žiješ a traluješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého Wšh na wěky wěkůw. Amen.

(Druhá a třetí moblitba jako na neděli I. adventní.)

Epistola (1 Filip. 4, 4—7). Bratři! Radujte se w Pánu wždycky; opět pravím, radujte se. Mírnost wasse známa buď wssedněm lidem. Pán blízko jest. O nic nebudte pečliwi: ale we wsselilé moblitbě a prosbě, s důvěčným, známým buďte žádosti wasse Bohu. A pokoj Boží, kterž přewysšuje wsseliký smysl, ostříhej srdci wassich i mysli wassich, w Kristu Ježíssi, Pánu nassem.

Graduale. (Ze žalmu 79.) Jenž sebiš nad cherubiny, o Hospodine, wzbubíš moc swou a příjď.

V. Ty, jenž zprawuješ Izraele, pozoruj: jenž wobiš Josefa jako owci. Alleluja. Alleluja.

V. Wzbubíš moc swou a příjď, abyš spasený učinil nás. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 1, 19—28). Za onoho času poslali Židé z Jerusalema kněží a lewity k Janowi, aby se ho tázali: Ty kdo jsi? I wyznal a nezapřel, a wyznal: Já nejsem Kristus. I otázali se ho: Což tedh? Eliáš jsi ty? I řekl: Nessem. Prorok jsi ty? A odpowěděl: Ne. Tedh řekli jemu: Kdož jsi? ať odpowěď dáme těm, kteříž nás poslali; co prawiš sám o sobě? Řekl: Já jsem hlas wolajícího na pousti: Sprawte cestu Páně, jakož powěděl Isaláš prorok. A ti, kteříž byli poslání, z fariseů byli. I otázali se ho, a řekli jemu: Proč tedh křtiš, když nejsi Kristus, ani Eliáš, ani prorok? Odpowěděl jim Jan, řka: Já křtím wodou: ale u prostřed wás stál, kteréhož wy neznáte. Onť jest, kterž po mně přijde, kterž přede mnou učiněn jest, kterémuž já nejsem hoden rozwázati řeměntu u

obutí jeho. To se stalo w Bethánii za Jordánem, kdežto Jan křtil.

(Credo čili Věřím w Boha se křtá.)

Obětování. (Ze žalmu 84.) Požehnal jsi Hospodine zemi své: odvrátil jsi zajetí Jakobovo. Odpustilš nepravost lidu svého.

Moblitba před prefací. Prosíme tebe, o Pane! ať se oběť naši obdanosti stále obětuje: aby strze ni ustanovení swatého tajemství se wykonávalo, i spasení tvé na nás zájračně se uskutečnilo. Strze Pána našeho Jež. Kr. Amen.

(Druhá a třetí moblitba jať na neběli I. adwentní.)

R přijmání. (3 Isaiáše 25.) Rcete malomyslným: Posilňte se a nebojte se: Bláh sám přijde, a spasí nás.

Moblitba. 1. Žádáme, Pane, milosrdenství tvého, aby tato Božská přispění nás ob hříchů očistěné i nastávajícím slavnostem připravila. Strze P. n. J. K.

(Druhá a třetí moblitba jať na neběli I. adwentní.)

IV. Neděle adwentní.

Introit. (Isal. 45.) Rosu dejte nebesa s hůry, a oblaťové bŕstěte spravedlivého: otvři se země, a wypuť spasitele.

Žalm 18. Nebesa wypravují slávu Boží, a dílo rukou jeho zvěštuje obloha. Sláva Otci atb. — (Introit až i žalmu se opakuje.) Kyrie eleison atb. (Sláva na wyšostech se neřídá.)

Moblitba. 1. Wybudlž, o Pane! prosíme tebe, mocnost svou, a přijď nám ku pomoci s velikou silou, aby pomoci milosti tvé toho, čemuž hřichové naši přeláží, smilování dobroty tvé nám tím dříve udělilo. Jenž jsi žito atb. Amen.

(Druhá a třetí moblitba jať na neběli I. adwentní.)

Epistola (1. I Korint. 4, 1—5). Bratři! Tak o nás smýšlejí lidé jako o služebnících Kristových, a rozbořících tajemství Božích. Tu se již při rozbořících vyhledává, aby každý věrným nalezen byl. Mne pak to za nejmenší jest, abych souzen byl od vás aneb od lidského soudu: ale ani sám sebe nesoudím. Nebo ničehož sobě povědom nejsem: ale tím ještě nejsem ospravedlněn; ten pak, kdo mne soudí, Pán jest. Protož nesuďte přebčasem, božabž nepřijde Pán, kterýchž i skryté věci temnosti ostiti, a zjeví rady srdci; a tehdaž bude jednomu každému chvála od Boha.

Graduale. (Ze žalmu 144.) Blížilo jest Hospodin všem, kteříž užívali ho: všem, kteříž ho užívali v pravdě.

V. Chválu Hospodinovu vypravovati budou ústa má, a dobrořečť všeliké tělo jmenu svatému jeho. Allel. Alleluja.

V. Přijdiž, Hospodine, a neproblévej: rozvaž hříchů libu svého Izraelského. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 3, 1—6). Zeta patnáctého císařství Tiberia císaře, když Pontský Pilát spravoval Judsko, a Herodes byl tetrarchou v Galilei, Filip pak, bratr jeho, tetrarchou iturejské a trachonitské krajiny, a Lysaniáš tetrarchou abilinským, za knížat kněžských Annásse a Kajfásse, stalo se slovo Páně i Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I chobil po vsi krajině jordánské, a lágal křest pokání na obpuštění hříchů, jakož psáno jest v knihách řeči Izaiáše proroka: „Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé činite stezky jeho. Každé údolí bude vyplněno, a každá hora a pahýbel bude ponížen; a místa křivá budou zpříměna, a ostrá budou cestami rovnými; a užři všeliké tělo spasení Boží.“

(Říká se Kredo.)

Ověstování. Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou: požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého.

Molitba před prefací. Sbledni milostivě, prosíme Hospodine, na oběť přítomnou: aby i naši nábožnosti i našemu spasení prospěšná byla. Strže Pána našeho.

(2. a 3. molitba jať na neděli I. adventní.)

(Prefaci nedělní, totiž o nejsvětější Trojici. Neb. I. adv.)

K přijímání. (Z Isaiáše 7.) Ejhle, panna počne, a porodí syna, a nazváno bude jeho jméno Emmanuel.

Po přijímání. Molitba 1. Přijavšše barh, prosíme tě, o Pane, aby s navštíťwáním tajemství i uskutečnění spasení našeho wzrůstalo. Strže P. n. J. K. Am.

Po celý adventní čas mimo I. neděli a oktawu po neposkvrněném Početi Panny Marie, čte se z rána mše sw., jenž slowe u libu wůbec „Morate“. Na I. neděli čte se mše sw. nedělní, a w týdně početi Panny Marie čte se z rána při Morátech mše sw. o neposkvrněném početi Bl. R. Boží. Pročež zde mše swaté tyto následují.

Mše sw. „Morate“.

Introit. (Jf. 45.) Rosu dejte nebesa s hůrky, a oblákové dšstěte spravedlivého: otevři se země a wypuť Spasitele.

Žalm 84. Požehnal jsi Hospodine zemi své: odvrátil jsi zajetí Jakobowo. Sláva Dci atd. (Opakuje se Introit: „Rosu dejte“ až 1 žalmu.) Kyrie eleison. Sláva na wšostech Bohu atd. (w pořádku messním).

Molitba. Bože, jenž jsi chtěl, aby Slowo tvoje strže angela zvěstujícího z lůna blahoslawené Panny Marie tělo přijalo, propůjč nám tebe prosícím: abychom, kteří ji co Rodičku Boží wznáwáme, jejími přímluwami u tebe podporováni byli. Strže téhož Pána našeho J. K., Syna

tvého, jenž s tebou i s Duchem swatým žij jest a kraluje Bůh na věky věků. Amen.

(Více modliteb se neřítá.)

Epistola. (Čtení z Ksaťáše proroka 7, 10.) W oněch dnech mluvil Hospodin k Achazowi, řka: Požádej sobě znamení od Hospodina Boha swého (bůh) w hlubokosti pekelni, aneb na wýsosti wzchůru. I řekl Achaz: Nebudu žádati, a nebudu pokusseti Hospodina. I řekl: Slyšte tedy dome Dawidůw: Zbali jest wám málo, lidem býti i obliženi, že i Bohu mému i obližení jste? Protož sám Pán dá wám znamení. Až panna počne a porodí syna, a nazwáno bude jméno jeho Emmanuel. Mášlo a med jísti bude, aby uměl zatvrci zlé, a wywoliti dobré.

Graduale. (Ze žalmu 23.) Pozdwihněte knížata bran wassich, a wyzdwihněte se brány věčné: a wesel se král sláwy.

V. Kdo wstoupí na horu Hospodinowu? aneb kdo bude státi na místě swatém jeho? Nemožný rukama, a čistého srdce. Allel. Allel.

V. Zdráwas Maria, milosti plná, Pán s tebou: Požehnaná ty mezi ženami. Alleluja.

Evangelium (sw. Lukáše 1, 26). Za onoho času: Poslán jest aněl Gabriel od Boha, do města galilejského, kterémuž jméno Nazaret, ku panně zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Josef, z domu Dawidowa, a jméno Panny Maria. A wšed k ní aněl, řekl: Zdráwa buď milosti plná, Pán s tebou: požehnaná ty mezi ženami. Kterážto uslyšewši, zarmoutila se nad řečí jeho, a myslila, jakéby to bylo pozdravení. I řekl jí aněl: Neboj se Maria; neb jsi našla milost u Boha. Až počneš w životě, a poroďš syna, a nazweš jméno jeho Ježíš. Tent bude veliký, a Syn Nejwyššího slouti bude, a dá jemu Pán Bůh stolici Dawida otce jeho, a kralowati bude w domě Jakobowě na věky, a kralowství jeho nebude konce. I

řekla Maria k andělu: Kterak se to stane, poněvadž muže nepoznávám? A odpověděv anděl, řekl jí: Duch svatý sestoupí w tě, a moc Nejvyššího zastíní tebe; a protož i co se z tebe svatého narobi, slouti bude Syn Boží. A ať Alžběta příbuzná twá, i ona počala syna w starosti své, a tento jest jí šestý měsíc, kteráž slowe neplodná; neboť nebude nemožné u Boha žádně slowo. I řekla Maria: Alžbětko Páně; staniž mi se poble slowa twého.

(Senem w neděli se říká Kredo, t. j. Věřím w Boha.)

Obětování. Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života twého.

Moblitba před prefací. W myšlech našich, prosíme Pane, pravé wíry tajemství upewni: abychom, kteříž počáteho z Marie Panny co pravého Boha i člověka wyznáváme: strže mocnost jeho spasitelného z mrtvých wstání i věčné radosti přijíti mohli. Strže téhož Pána nasseho J. K. Syna twého, jenž s tebou žije a králuje w jednotě Ducha sw., Bůh na věky věků. Amen.

Prefací o Panně Marii.

Přijímání. Ehle panna počne, a porobi syna, a nazwe jméno jeho Emmanuel.

Po přijímání. **Moblitba.** Milost twou, prosíme Pane, rač w mysl naši wliti, abychom, kteří jsme strže anděla zvěstujícího wtělení Krista Syna twého poznali, strže umučení jeho a kříž i slávu wzkříšení přivedení byli. Strže téhož K. P. n. Amen.

Na slavnost neposkvrněného početí Bl. P. Marie.

Introit. Pojďte, slyšte, a vypravowati budu wám, kteríž se koli bojíte Boha, jak weliké věci učinil Pán dusi mé.

Žalm (102.) Dobrořeč buše má Hospodinu, a wsecko, co we mně jest, jmenu swatému jeho. Sláva Otci, Synu i Duchu swatému atd.

(Opakuje se Introit až 3 žalmu. Kyrie eleison. Sláva na wysocech se říká.)

Modlitba. Bože, kterých Synu swému strze neposkvrněného početí Panny hodný přibytel připrawiti ráčil: její přimluwou nám propuště: abychom srdce i tělo své čisté tobě, kterých ji přede wšší skwrnou zachránil, wěrně ostrižali. Strze téhož Pána nasseho J. Kr., jenž s tebou žiw jest a králuje atd. Amen.

Epistola. (Řeč z Přísloví 8, 22—35.) Hospodin wládl mnou na počátku cest swých, prwé než byl co činil od počátku. Od wěčnosti zřizena jsem, a od starobáwna, prwé než země učiněna byla. Zesťtě nebyly propasti, a já již počata jsem byla; aniž jessťtě studnice wod byly se wyprýstily, jessťtě horů welikou tíží nebyly usazený, před pahrbky já jsem se zrodila; jessťtě byl neučinil země, a řek, a stezejí okrsťtku zemského. Řebž připrawowal nebesa, přítomna jsem byla; řebž jistým právem a okolkem ohražowal propasti; řebž powětří upewňowal swrchu a obwažowal studnice wod; řebž wškol kladl moři meze jeho, a záhon ukládal wodám, aby nepřestupowaly lončin swých; řebž zawěšowal základy země. S ním jsem byla wsecko pořábajíc, a ločala jsem se na řazby týden hrasic před ním řazběho času, hrasic na okrsťtku země; a rozlož má, býti s syny lidskými. Nyní tedy, synové, slyšte mne: Błahoslawení, kteríž ostrižají

cest mých. Slyštež lázeň, a buďte moudří, - a nezamítejte ji. Blahoslavený člověk, který slyší mne, a kterýž bdi u dveří mých každodenně, a sítě u dveří vrát mých. Kdo by mne našel, najde život, a obdrží spášení od Hospodina.

Graduale. Moudrost vystatěla sobě dům, vytesala sloupů sedm.

V. Nejvyšší posvětil přibytí svého: Bůh uprostřed něho nebude zahánben. *Alleluja. Alleluja.*

V. Zdrávas Maria, milosti plná: Pán s tebou. *Alleluja.*

Evangelium (sv. Mat. 1, 1—16). Kniha rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. Abraham zplobil Izáka. Izák pak zplobil Jakoba. Jakob pak zplobil Judu a bratři jeho. Judas pak zplobil Jáfesa a Záru z Thámar. Jáfes pak zplobil Ešrona. Ešren pak zplobil Arama. Aram pak zplobil Aminababa. Aminabab pak zplobil Násona. Náson pak zplobil Salmona. Salmon pak zplobil Bóza z Rahab. Bóz pak zplobil Obéda z Ruth. Obéb pak zplobil Jesse. Jesse pak zplobil Dawida krále. Dawid pak král zplobil Šalomouna, z té, kteráž byla Uriášova. Šalomoun pak zplobil Roboama. Roboam pak zplobil Abiášfe. Abiáš pak zplobil Ašu. Aša pak zplobil Josafata. Josafat pak zplobil Jorama. Joram pak zplobil Ozíášfe. Ozíáš pak zplobil Joathama. Joatham pak zplobil Achaza. Achaz pak zplobil Ezechíášfe. Ezechíáš pak zplobil Manassesa. Manasses pak zplobil Amona. Amon pak zplobil Josiášfe. Josiáš pak zplobil Jechoniášfe a bratři jeho v zajetí babilonském. A po zajetí babilonském, Jechoniáš zplobil Salatiela, Salatiel pak zplobil Zorobabele. Zorobabel pak zplobil Abiuda. Abiud pak zplobil Eliachim. Eliachim pak zplobil Ašora. Ašor pak zplobil Sadocha. Sadoch pak zplobil Achima. Achim pak zplobil Eliuda. Eliud pak zplobil Eleazara. Eleazar pak zplobil

Mathana. Mathan pak zplobil Žaloba. Žalob pak zplobil Josefa, muže Marie, z něžto se urodil Ježíš, jenž slowe Kristus.

(Říká se Krebo přes celou oktawu.)

Ovětování. Poslal Všeh milosrdenství své, a pravdu svou: moji duši vytrhl z prostřed plodu lwů.

Modlitba před prefací. Učin, nejmilostivější Pane, abychom čistou myslí tuto obět tobě přinásejeli, jenž jsi w srdci blahoslavené Marie Panny čistý ode vši sstorný přibytel připraviti ráčil Ježíši Kristu, Synu twému, Pánu nassemu, jenž s tebou žiw jest a kruluje w jednotě Ducha swatého, Všeh na věky věšlw. Amen.

Prefací o nejšw. Rodičce Boží (jako w Keratech).

Přijímání. Já (náležím) mému milému, a můj milý (náleží) mně, jenž pase mezi liliiemi.

Po přijímání modlitba. Rozkossami nebeského stolu nashceni žádáme, o Bože, milosrdenství twého, bychom na přímluwu nejšwětější Marie Panny, jenž tobě wždy se líbila, podporování, žádnými pokussenými od tebe odděleni nebyli. Skrze Pána nassého J. K., jenž s tebou atb. Amen.

Na Šod Boží Narození Páně.

1. Mše sw. w noci.

Introit. (Žalm 2.) Hospodin řekl ke mně: Syn můj jsi ty, já dnes zplobil jsem tebe.

Žalm 2. Proč se zbouřili národové, a lidé smyslili marně věci?

Sláva Dci atb. — Dpaluje se Introit až k žalmu. — **Kyrie el.** — **Sláva na výsoctech** (jak w pořádku messním).

Modlitba. Bože, který jsi tuto přeswatou noc bleskem pravého swětla oswititi ráčil: dej nám, prosíme, aby-

chom, jehožto světlá tajemství jsme na zemi poznali, téhož také radosti na nebi zažili. Jenž s tebou žije a králuje atd. Amen.

Epistola (1. Titovi 2, 11—15). Nejmilejší! Ukázala se milost Boha, Spasitele nasseho, všechněm lidem, vyhucující nás, abychom obřetnouce se bezbožnosti a světských žádosti, strizlivě a spravedlivě a pobožně žiti byli na tomto světě, očelávající blahoslawené naděje, a příští slávy velikého Boha, a Spasitele nasseho Ježíše Krista, kterýchž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil ob všeleté nepravosti, a očistil sobě lid zácný, následowný dobrých skutků. Toto mluv a napomínej v Kristu Ježíši, Pánu nassem.

Graduale. S tebouť panování v den moci tvé v itkvelosti swatých: z lůna před dennicí zplobil jsem tě.

V. Řekl Hospodin ku Pánu mému: Sed na pravici mé. Doklábž nepoložím nepřátele tvých za podnoží noh tvých. Alleluja, alleluja.

V. Hospodin řekl ke mně: Syn můj jsi ty, já dnes zplobil jsem tebe. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 2, 1—14). Za onoho času wysflo wyřčení ob císaře Augusta, aby popsán byl všecken svět. To popsání první stalo se od syrského wladaře Cyrina; a sli wšickni, aby se přiznáwali jedenkáždy do svého města. Wstoupil pať i Josef z Galilee, z města Nazaretu, do Judska, do města Dawidowa, kterěz slowe Betlem, protože byl z domu a z čeledi Dawidow, aby se přiznal s Marií, zasnoubenou sobě manželkou, těhotnou. Stalo pať se, když tam byli, že se naplnili dnové, aby porodila. I porodila syna svého prworozeného, a plénkami jej obwinula, a položila jej w jesle, protože neměli místa w hospodě. A byli w té krajíně pastýři, ponocující a stráž noční bržice nad stádem swým. A aj anděl Páně stál we-

ble nich, a jasnost Boží obkličila je, a báli se bázni welikou. I řekl jim anděl: Nebojtež se; nebo ať, zvěstuji vám radost welikou, kteráž bude všem lidu; nebo narobil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, w městě Dawidově. A toto vám bude znamením: Naleznete nemluvnátko plénkami obvinuté, a položené w jeslích. A hned bylo s andělem množství wojska nebeského, chwalících Boha a řkoucích: Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré wíle.

(Říká se Kredo.)

Obětování. Weselte se nebesa, a plésej země před twáří Hospodina, neb přichází.

Modlitba k prefaci. Příjemná buď tobě, prosíme Pane, dnešní slavnosti oběť; abychom štědrou twou milostí strže toto přestváté obcování w podobě toho nalezení byli, w němžto s tebou jest nasse podstata. Jenž s tebou žít jest a traluje w jednotě Duchu swatého Bůh na věky věkůw. Amen.

Přijímání. W sítkwlosti swatých: s lůna před dennicí zplobil jsem tě.

Modlitba po přijímání. Dej nám, prosíme, Pane Bože náš: abychom my, kteří se z toho radujeme, že narození Pána nasseho Ježíše Krista w tajemství opakuje, hodným obcováním do jeho společnosti přijíti zasloužili. Jenž s tebou žije a traluje atd. Amen.

II. Nasse sw. na uswitě.

Introit. (M. 9.) Swětlo swítiti bude dnes nad námi: neboť narobil se nám Pán: a nazwáno bude jméno jeho, Roditelný Bůh, Kniže pokoje, Otec budoucího wěku: jehožto králowství nebude konce.

Žalm 92. Hospodin tralował, w krásu oblékl se: oblékl se Hospodin w sílu, a přepásal se.

Sláva Otci, Synu i Duchu svatému atd. (Dpačuje se Introit.) Kyrie eleison.

Sláva na výšostech Bohu.

Moblitba. Dejž nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby, jelikož novým světlem vtěleného Slova tvého se osvěcujeme, v skutku nashem switilo, což strže wiru swití v dusi. Strže téhož Pána nasseho Ježíše Krista, jenž atd. Amen.

Moblitba k sw. Anastasii. Dej, žádáme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavnost swaté Anastasie mučnice tvé swětíme, její u tebe přimluvy zažili. Strže Pána nasseho Ježíše Krista. Amen.

Epistola (1. Tit. 3, 4—7). Nejmilější! Uložala se dobrota a wliďnost Spasitele nasseho, Boha; ne ze skutků spravedlnosti, kteréž jsme my učinili, ale poble swého milosrdenství spasený nás učinil strže obmptí druhého narození a obnovení Ducha swatého, kteréhož wylil na nás hojně strže Ježíše Krista, Spasitele nasseho, abychom ospravedlněni jsouce milostí jeho, byli dědicové poble naděje žiwota wěčného, w Kristu Ježíši, Pánu nashem.

Graduale. (Ze žalmu 117.) Požehnáný, jenž se běře we jmenu Hospodinově: Všh jest Hospodin, a zastwítil se nám.

V. Db Hospodina stalo se to, a jest bitwné přeb očima nashma. Alleluja. Alleluja.

V. (Ze žalmu 92.) Hospodin králowal, w krásu oblékl se: oblékl se Hospodin w sílu, a přepásal se mocností. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 2, 15—20). Za onoho času mluwili pastři wespolek: Pojdme až do Betlema a wizme tu wěc, jenž se stala, kterouž Pán uložal nám. I přišli chwátasice, a našli Marii a Jofesa, i nemluwnátko položené w jeslích. A widěwše poznali o slowu, kteréž jim

pravěno bylo o tom bítěti. I bitili se všichni, kteříž
stýšeli, i těm věcem, kteréž jim byly ob pastýři pravěny.
Ale Maria zachovávala všecka ta slova, skládajíc je v
srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce
Boha ze všech věcí, kteréž byli stýšeli a viděli, tak jak
bylo pověděno jim.

(Říká se Kredo.)

Ověčování. (Žalm 92.) Bůh upewnil okříslel země,
kterž se nepohne: připravena jest stolice twá, Bože, z bá-
wna, od věčnosti ty jsi.

Moblitba před prefací. Darh nasse, prosíme
Pane, nechať se tajemství dnešního narození přiměřenými
stanou, a počaje vždydch nám udělují: aby, jako se naro-
zený člověk i co Bůh zastřel, rovněž i tato pozemská
podstata nám udělila, což božského jest. Strze téhož Krista
Pána nasseho. Amen.

O svatě Anastasii. Přijmi, prosíme Pane, milo-
stivě darh obětované: i propůjč, aby na přímluvu zásluh
svaté mučnice tvé Anastasie nassemu spasení pomoci se
dostalo. Strze Pána nasseho Ježíše Krista atb. Amen.

(Prefaci jak při I. mši svaté.)

Přijímání. (Ze Zach. 9.) Plesej welice, dcero Sion-
ská, wesel se dcero Jerusalemská: aj Král twůj přišel tobě
spravedlivý a spasitel světa.

Moblitby po přijímání. Nowé připomínání
tohoto tajemství narození ať nás vždydch, Pane, obnovuje:
neboť jeho zvláštní narození zapudilo zastaralost lidslou.
Strze téhož Pána nasseho. Amen.

O sv. Anastasii. Nasptil jsi, Pane, robinu svou
darh svatými: občerstvi nás, prosíme, ustavičnou přímlu-
vou svaté, jejížto slavnou památku lonáme. Strze Pána
nasseho Ježíše Krista. Amen.

Při III. mši svaté (čili při zpívání ve dne).

Introit. (Zaiaš 9.) Malíčký narobil se nám, a syn bán jest nám, a učiněno jest knížetství na rameni jeho: a nazváno bude jméno jeho Anděl veliké radý.

Žalm 97. Zpívejte Hospodinu píseň novou: neb jest divné věci učinil. Sláva Otci, Synu, i Duchu svatému atb. (Opakuje se Introit.) Kyrie eleison.

Sláva na výšostech.

M o b l i t b a. Dež, prosíme, všemohoucí Bože: aby novorození v těle jednorozeného Syna tvého osvobodilo nás, ježto staré otroctví pod jhem hříchu brží. Strže téhož Krista, Pána nasseho. Amen.

Epistola (1 Židům 1, 1—12). Mnohokrát a mnohými způsoby mluvilal někdy Bůh otcům strže proroků, a nejspoleže v těchto dnech mluvil nám strže Syna, kteréhož ustanovil dědicem všech věcí, strže něhož i velký učinil; kteréhož, jsa obleš slávy a obraz podstaty jeho, a nesa všech věcí slovem moci své, učiniv očistění hříchů, sebi na pravici velebnosti na výšostech, tím lepší nab andělů učiněn, čím rozdílnější nab ně jméno zdědil. Nebo kterému bych z andělů řekl (Bůh): „Syn můj jsi ty, já dneš zplobil jsem tebe?“ A opět: „Já budu jemu Otcem, a on mi bude Synem?“ A opět, bych uvábi prvorozeného na okřseš země, dí: „A klanějte se jemu všickni andělé Boží.“ A o andělích jalisté dí: „Kterýž činí andělů své duchů, a služebních své plamen ohně.“ A Synu paš: „Trůn tvůj, Bože, na velký věků; berla pravosti jest berla království tvého. Miloval jsi spravedlnost a nenáviděl jsi nepravosti: proto pomazal tebe, Bože, Bůh tvůj olejem radosti, nab spoluúčastníky své.“ A: „Ty, Pane, na počátku založil jsi zemi, a bílo rukou tvých jsou nebesa. Dnat zahynou, ty paš zůstaneš, a všechna jako roucho zmet-

ssedí, a jako oděw změniš se, a změněna budou: ty pak tentž jsi, a leta twá nepřestanou."

Gradual. Wiběly wssedky lončiny země spasení Boha našeho: plesejte Hospobinu wssedka země.

V. Známé učinil Hospobin spasení své: přeb očima národů zjewil sprawebnost swou. Alleluja. Alleluja.

V. Den poswátný zasmítil nám: pojbte národowé, a klanějte se Pánu: neb dnes weliké swětlo stoupilo na zemi. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 1, 1—14). Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha, a Bůh byl Slovo. To bylo na počátku u Boha. Wssedky věci strze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. W něm byl život, a život byl swětlo lidí, a swětlo we tmě swítí, a tma ho neobsáhla. Byl člověk poslaný ob Boha, semuž bylo jméno Jan. Ten přissel na swědectwí, aby wybal swědectwí o swětle, aby wssicni wěřili strze něho. Nebhl on swětlo, ale aby wybal swědectwí o swětle. Bylo swětlo prawé, kteréz oswěcuje každého člověka, přicházejícího na tento swět. Na swětě byl, a swět strze ně učiněn jest, a swět ho nepoznal. Do vlastního přissel, a swoji ho nepřijali. Kolikž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž wěří we jménu jeho; kteřížto ne z kůže, ani z wůle těla, ani z wůle muže, ale z Boha zrozeni jsou. A slowo tělem učiněno jest, a přebýwalo mezi námi; a wiběli jsme sláwu jeho, sláwu jakožto jednorozeného ob Otce, plného milosti a prawdy.

Kredo.

Dětowaní. (Žalm 88.) Twáť jsou nebesa, a twá jest země, otkřissel země a plnost jeho ty jsi založil: sprawebnost a soub jsou utwřením stolice twé.

Moblitba před prefací. Dětované, Pane, bary, nowým narozením Jednorozeného swého poswěť: a nás ob

ssltorn hříchů nassich očist. Skrze téhož Pána nasseho Ze-
žísse Krista. Amen.

(Prefaci jať při I. mssi sw.)

Přijímání. Vidělyť tossech lončinu země spasení Boha
nasseho.

Moblitba po přijímání. Ublěl nám, prosíme,
wssemohoucí Bože: aby dnes narozený Spasitel swěta, jako
se stal nám přiwodem božského ređu: i dárce m bhl nesmr-
telnosti. Jenž s tebou žiw jest a kraluje w jednotě Duchu
swatého. Amen.

(Za poslední ewangelium se při této mssi sw. běře ewangelium
na den sw. tři králů.)

Na slawnost sw. Štěpána.

Introit. (Ze žalmu 118.) Rnížata seběla, a proti
mně mluwila; i nepraví protiwěnstwí mi činili: spomogiž
mi Hospodine, Bože můj; služebníť pať twůj cwičil se w
sprawebnostech twých.

Žalm. Blahoslawení neposltwnění na cestě: kterých
chodí w zákoně Hospodinowě.

Sláwa Otci, Synu i Duchu swatému atb. (Opaluje
se Introit.) Kyrie eleison. Kriste eleison. Kyrie eleison.

Sláwa na wšostech Bohu atb.

Moblitba. Propůsť nám, o Bože, toho následowati,
tohož ctíme: abychom se naučili nepřátelů swé milewati, an
dnes památku přwomučení twého sw. Štěpána slawíme,
kterýž se za swé protiwníky přimlouwal u Pána nasseho
Zežísse Krista. Amen.

Moblitba o narození Páně. Dejž, prosíme
wssemohoucí Bože: aby nowozrození w těle jednorozeného
Syna twého oswobodilo nás, sežto staré otroctwí pod íhem
hříchů drží. Skrze téhož Krista, Pána nasseho. Amen.

Epistola. (Řeč ze Stult. apostl. 6, 8—10. a 7, 54—59.)
 W těch dnech Štěpán, pln jsa milosti a síly, činil weliké
 díky a zárazy w lidu. I powstali někteří ze sškolů, kteráž
 slowe Libertinských, a Cyrénských, a Alexandrinských, a těch,
 kteří byli z Cilicie a Asie, hádajíce se s Štěpánem: ale ne-
 mohli odolati moudrosti a Duchu, kteržž mluwil (z něho).
 Slyšíce pať to, puřali se w srdcích swých, a střípěli zuby
 na něho. Poněwadž pať byl pln Ducha swatého, pohle-
 děw do nebe, uřel sláwu Boží, a Zejšse stojícího na pra-
 wici Boží. I řekl: Uj, widím nebesa otewřená, a Syna
 člowěla stojícího na prawici Boží. Zřikłsse pať hlasem we-
 likým, zacpali ussi swé, a obořili se jednomyslně na něj. A
 wytrhłsse jej z města, łamenowali ho; a swědłowé složili
 roucha swá u noh mládence, kteržž sloul Šawel. I łame-
 nowali Štěpána, modlíciho se a řkuciho: Pane Zejšši,
 přijmi ducha mého! Pořekl pať na kolena, a zwolal bla-
 sem welikým, řka: Pane, nepokłádej jim toho za hřích. A
 řbhž to powěběł, usnul w Pánu.

Graduale. Seděla knížata, a proti mně mluwila: a
 neprawi protiwensťwi mi činili.

V. Spomozij mi, Hospodine Bože můj, spásena mne
 učiň pro milosrdenství tvoje. Alleluja. Alleluja.

V. Widím nebesa otewřená, a Zejšse stojícího na pra-
 wici Boží. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 23, 34—39). Za onoho času
 mluwil Pán Zejšť zálonníkum a fariseum: Uj, já posýlám
 k wám proroky a moudré učitele: a z těch (něteré) zabi-
 jete a ukřižujete, a (něteré) z nich budete we školách swých
 bičowati, a budete se honiti z města do města; aby přišla
 na wás wšeliká krew sprawedliwá, kteráž jest wylita na
 zemi, od křwe Abele sprawedliwého, až do křwe Zachariáše,
 syna Barachiášowa, kteréhož ište zabili mezi chrámem a
 oltářem. Amen prawím wám, přijdou wšedky ty věci na

požolení toto. Jerusaleme, Jerusaleme, kteržž zabíjíš pro-
roky, a lamenuješ ty, jenž k tobě posláni jsou: kolikrát
jsm chtěl shromáždit syny své, jako slepice shromáždí
pod křídla lužátní svá, a nechťel jít? Uj, zanechá se vám
dlím váš puště. Neboť pravím vám, neuzříte mne ob-
tého chvíle, až bíte: „Božehnaný, jenž se běře ve jmenu
Páně.“

Kredo.

Ověstování. Vymolili apoštolé sv. Štěpána lewitu,
plného wirtu a Ducha swatého: jehož Židé lamenovali mo-
dlícího se a křoucího: Pane Ježíši, přijmi ducha mého,
alleluja.

Moblitba před Prefací. Přijmi Hospodine bary
při památce twých swatých: aby, jakož utrpení je slawnými
učinilo, i nás nasse nábožnost před sšlobou zachránila. Strže
Pána nasseho J. R. Amen.

O narození Páně. Ověstované, Pane, bary, no-
wým narozením Ježnorozeného swého poswěl: a nás ob-
sšlwn hříchů nassich očist. Strže téhož P. n. J. R. Amen.

Prefací o narození Páně.

Přijímání. Widím nebesa otewřená, a Ježíše stojícího
na prawici Boží: Pane Ježíši, přijmi Ducha mého, i ne-
posládej jim toho za hřích.

Moblitba po přijímání. Necht nám přijmutá
tajemství, Hospodine, nápomocna jsou: a nás ustawičnou
přimlutowou orodujícího sw. Štěpána mučedlníka twého pp-
šlňusí. Strže P. n. J. R. Amen.

O narození Páně. Uděl nám, prosíme, wšsemohoucí
Bože: aby dnes narozený Spasitel swěta, jako se nám
stal půwodcem Božského rodu: i bárcem byl nesmrtelnosti.
Jenž s tebou žít jest atd. Amen.

Na den sw. Jana, apostola a ewangelisty.

Introit. (Ekl. 15.) U prostřed cirkwe otewřel ústa jeho, a naplnil ho Hospodin buchem moudrosti a rozumu; a rouchem sláwy oběl ho.

Žalm 91. Dobré jest oslawowati Hospobina, a žalmy zpíwati jmenu twému, Nejwyšší. Sláva Otci. (Opakuje se Introit až 1 žalmu.) Kyrie eleison.

Sláva na wyšostech Bohu.

Moblitba. 1. Rač, o Pane, cirkw swou milostiwě oswěcowati, aby jsouc oswícena učením sw. Jana, apostola a ewangelisty, neskončených darů bojiti mohli. Strže P. n. 3. R. Amen.

2. O narození Páně (jať na sw. Štěpána).

3. O sw. Štěpánu (jať na sw. Štěpána první molitba).

Epistola. (Řeč z Eklestastika 15, 1—6.) Kdo se bojí Boha, činiti bude dobré; a kdo se přidrží spravedlnosti, postihne ji, i wejde mu wstříc, jako matka počestná. Krmíti jej bude chlebem života a rozumu, a wodou moudrosti spasitelné napojí ho: a utworžena bude w něm, a on se nenachýlí; a zbrží ho a nebude pohaněn; a powýší jej u bližních jeho, a u prostřed shromáždění otewře usta jeho, a naplní ho buchem moudrosti a rozumu, a rouchem sláwy oběje ho. Poklad utěšení a plesání shromáždí naň, a jmenem věčným obdaří jej dědicně Pán Bůh náš.

Gradual. Wyšla teby mezi bratřími ta řeč, že učenít ten neumře. A neřekl jemu Ježíš: Neumře. Ale: Chci, aby on tak žůstal, dokudž nepřijdu: ty pojď za mnou. Alleluja, alleluja.

V. To jest ten učenít, kteržž swědectwí wybáwá o těchto věcech: a wime, že prawé jest swědectwí jeho. Alleluja.

Ewangelium (sw. Jana 21, 19—24). Za onoho času

řekl Pán Ježíš Petrowi: Pojď za mnou. Obrátiv se Petr, užřel toho učeníka, kteréhož milowal Ježíš, an sbe za nim, kterhž i při wečeři na prsech jeho odpočíwal a řekl: Pane, kdo jest ten, kterhž tebe zradí? Toho tebh kdž užřel Petr, řekl Ježíšowi: Pane, co pať tento? Di jemu Ježíš: Chci, aby on tať zůstal, doľubž nepřijdu, co tobě potom? Ty pojď za mnou. Wyssla tebh mezi bratřimi ta řeč, že učeník ten neumře. A neřekl jemu Ježíš: Neumře; ale: Chci, aby on tať zůstal, doľubž nepřijdu, co tobě potom? To jest ten učeník, kterhž swědectwí wybáwá o těchto věcech, a napsal ty věci; a wíme, že prawé jest swědectwí jeho.

Obětowání. (Žalm 91.) Sprawedliwý jako palma kwěsti bude: jako cedr na Libánu rozmnoží se.

Moblitba před prefací. 1. Přijmiž, o Pane, darů, kteréž tobě o slawnosti onoho přinášíme, do jehož ochrany se poroučíme, aby nás wyswobodil. Strže R. P. n. Amen.

2. O narození Páně.

3. O sw. Štěpánu (wiz 1. na slawnost sw. Štěpána).

Prefací o Narození Páně.

Ku Přijímání. Wyssla mezi bratřimi ta řeč, že učeník ten neumře: a neřekl Ježíš: Neumře; ale: Chci, aby on tať zůstal, doľubž nepřijdu.

Po Přijímání. Nasytění pokrmem i nápojem nebeským, tebe, Pane náš, pokorně prosíme: abychom téhož moblitbami posilňowání byli, pro jehožto památku jsme těchto darů přijali. Strže R. P. n. Amen.

2. O narození Páně.

3. O sw. Štěpánu (jať na den sw. Štěpána).

Na den Mladátek.

Introit. Z úst nemluvnátek a poživajících prsy bolená jsi chválu pro nepřátely své.

Žalm 8. Hospodine, Pane náš, jak překitné jest jméno tvé po vši zemi. Sláva Otci atd.

(Rečká se Gloria neb Sláva na výšostech.)

Moblitba. O Bože, jehož chválu newinní mučeníci dnešního dne nikoliv slovem, ale smrtí využali: vsedlo žlé hříchů w nás zničij: abychom wiru twou, kterou ústy využáváme, i skutky w životě ukazovali. Strže. Amen.

(O Narození, o sw. Štěpánu, o sw. Janu.)

Epistola. (Reč ze Žjevení sw. Jana 14, 1—5.) W těch dnech widěl jsem, a hle, Beránek stál na hoře Sioně, a s ním sto čtyřiceti a čtyři tisíce, mající jméno jeho, a jméno Otce jeho napsané na čelech swých. I slyšel jsem hlas s nebe, jako hlas wod mnohých, a jako hlas velikého hromu: a hlas, který jsem slyšel, (byl) jako hlas harfeníků, kteříž hrají na harfy své. A zpíwali jako píseň nowou, před trůnem, a před čtyřmi zvířaty a starci; a žádný nemohl se naučiti té písni, jediné ti sto čtyřiceti čtyři tisícové, kteří jsou kroupeni ze země. Toť jsou ti, kteříž nejsou s ženami posvětněni: nebo panicové jsou. Ti následují Beránka, kamžkoli jde. Ti jsou kroupeni z libí prmotiny Bohu a Beránkowi: a w ustech jejich není nalezena lež; neb jsou bez posvětných před trůnem Božím.

Gradual. Dusse nasse jako pták vytržena jest z osidla lowců: osidlo zetřeno jest, a my wyswobozeni jsme. Pomoc nasse we jménu Hospodinowu, kterýž učinil nebe i zemi.

Traktus. Wylili krew swatých jako wodu kolem Jerusalema: a nebyl, kdo by je pochował.

Pomsti, Hospodine, krve swatých twých, kteráž jest wlita na zemi.

Evangelium (sv. Mat. 2, 13—18). Za onoho času, anděl Páně ukázal se Josefowi ve snách, řka: Vstaň, a vezmi dítě i matku jeho, a utec do Egypta, a buď tam, dokladž nepovím tobě; neboť Herodes bude hledati dítěte, aby je zahubil. Kteržto vstal, a vzal dítě i matku jeho v noci, a odešel do Egypta, a byl tam až do smrti Herodesovy; aby se naplnilo, což powědino jest od Pána skrze proroka, řkouch: „Z Egypta povolal jsem syna svého.“ Tehy užew Herodes, žeby oklamán byl od mudrců, rozhněwal se náramně, a poslaw zatvraždil wšech pacholata, kteráž byla w Betlemě, i we wšech končinách jeho, od dvouletých a níže, podle času, na kteržž se byl pilně wpytal od mudrců. Tehdy naplněno jest, což powěděno bylo skrze Jeremiáše proroka, řkouch: „Glas w Ráma slyšán jest, pláč a twilení mnohé; Ráchel plalající synů svých, a nedala se potěšiti, protože jich není.“

Kredo.

Obětování. Dusse nasse jako pták wtržena jest z osidla lowců: osidlo zetřeno jest, a my wšwobozeni jsme.

Sekreta. Nechat se nám, o Pane, wroucné modlitby swatých twých dostává: aby i nasse oběti smířila, i twého odpustění nám wždy zaopatřila. Skrze. Amen.

(O Narození, o sw. Štěpánu, o sw. Janu.)

Přijímání. Glas w Ráma slyšán jest, pláč a twilení Ráchel plalající synů svých, a nedala se potěšiti, proto že jich není.

Modlitba. Přijali jsme, o Pane, darů zaslíbení; učin, aby na přímluvu swatých i pro nynější i pro budoucí žltowt podporu nám udeľowaly. Skrze. Amen.

(O Narození, o sw. Štěpánu, o sw. Janu.)

Na neděli mezi oktávou Narození Páně.

Introit. Abych pokojné mlčení brželo wšech wěci, a noc w běhu swém polowic cesty wšlona, wšemohoucí řeč twá s nebe ob stolic královských wtročila.

Žalm 92. Hospodin kralowal, w krásu oblékl se: oblékl se Hospodin w sílu, a přepásal se. Sláva Otci. atd.

Modlitba. Wšemohoucí, wěčný Bože, řiď skutky nasse ble zalíbení swého: abychom we jmenu milewaného Syna twého zasloužili míti hojnost skutků dobrých. Strže. Amen.

(O Narození, o sw. Štěpánu, o sw. Janu, o Mladáčkách se modlitby připojí.)

Epistola (1 Galat. 4, 1—7). Bratři! Počud dědic jest malicích, nic se neděsí ob služebníka, ačkoliv jest (budoucím) pánem wšeho: ale pod poručníky a správci jest, až do uloženího času od otce. Tak i my, kdž jsme byli malicci, pod počátky swěta byli jsme sloužice. Ale kdž přišla plnost času, poslal Bůh Syna swého, učiněného z žen, učiněného pod zákonem, aby ty, kteří pod zákonem byli, wšloupil, abychom zwolení za syny přijali. Poněwadž pak iste synové, poslal Bůh Ducha Syna swého w srdce wasse wolajícího: Abba, Otče! Protož není (tu) již služebník, ale syn. Zesližet pak syn, tedž i dědic strže Boha.

Gradual. Zpanilys twářnosti nad syny lidské, rozlita jest milost we rtech twých. Wyneslo srdce mé slovo dobré: wyprawuji já díla swá králi. Zazhl mlij péro písaře, rychle písčícího. Alleluja, alleluja.

Hospodin kralowal, w krásu oblékl se: oblékl se Hospodin w sílu, a přepásal se. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 2, 33—40). Za onoho času, Josef a Maria, matka Ježíšowa, diwili se těm wěcem, které praweny

byly o něm. I požehnal jim Simeon, a řekl i Marii, matce jeho: Až, položen jest tento ku pádu a ku powstání mnohým w Izraeli, a za znamení, kterémuž bude odpiráno; a twou vlastní buďti pronikne meč, aby zjeweena byla mnohých srdci smýšlení. Byla také (jedna) prorokyně, Anna, dcera Samuelowa, z pokolení Aserowa: ta se byla zestarala we dnech mnohých, a žitwa byla s mužem svým sedm let od panenství svého. A ta byla wdowou až do let osmdesáti čtr, kterážto newycházela z chrámu, posty a modlitbami sloužíc (Bohu) dnem i nocí. A ta w touž hodinu přisědši, chválila Pána, a mluvila o něm wšechněm, kteříž očekávali wyloupení israelského. A když wplnali wšedco podle zákona Páně, wrátili se do Galilee, do města svého Nazareta. Dítě pak rostlo, a posilowalo se jsouc plné moudrosti, a milost Boží byla w něm.

Kredo.

Obětování. Hospodin upewnil okřslel země, kterýchž se nepohne. Připrawena jest stolice twá, Bože, zdáwna: ob věčnosti ty jsi.

Sekreta. Popřej, prosíme wšemohoucí Bože: aby obět očím welebnosti twé přinesená i milost wroucné pobožnosti nám zůstala, i oučinel blažené věčnosti nám přinesla. Strže. Amen.

(O Narození, o sw. Štěpánu, o sw. Janu, o Mladátcích.)

Přijímání. Wezmi dítě i matku jeho, a jdi do země israelské: neboť jsou zemřeli ti, jenž hledali bezžiwoti dítěte.

Modlitba. Strže působení tohoto tajemství, o Pane, nechať i provinění nasse jsou nám odpustěna, i sprawedliwá žádost nasse wplněna. Strže. Amen.

Na den Obřezání Páně.

Introit. Malichý narobil se nám, a syn dán jest nám, a učiněno jest knížetstvi na rameni jeho: a nazváno bude jméno jeho anděl pobitné radý;

Žalm 97. Zpívejte Hospodinu píseň novou: neb jest bitné věci učinil. Sláva Otci. (Opakuj Introit). *Ryrie eleison.*

Sláva na výsostech Bohu.

Moblitba. Bože, jenž jsi strze plodné panenství blažoslawené panny Marie pokolení lidskému obměň tčného spasení udělití ráčil; propůjč nám, prosíme tebe, bychom přimluvy té swaté panny u tebe zažili, strze niž jsme hodni učinění byli obdržeti půwodce života Pána nasseho Ježíše Krista, Syna twého. Amen.

Epistola. (Zało na den narození Páně při I. mssi sw. stránka 56.)

Gradual. (Ze žalmu 97.) Widěly wšedny končiny země spasení Boha nasseho: plesejte Hospodinu wšedca země.

V. Známé učinil Hospodin spasení své: před očima národů zjewil sprawedlnost swou. Alleluja, alleluja.

Ewangelium (sw. Luk. 2, 21). Za onoho času, když se naplnilo dní osm, aby obřezáno bylo dítě, nazváno jest jméno jeho Ježíš, kterýnž nazváno bylo ob anděla, prtwé než se w životě počalo.

Kredo.

Obětování. Twáť jsou nebesa, a twáť jest země, ohršleť země a plnost jeho ty jsi založil: sprawedlnost a jsouť jsou utworzením stolice twé.

Moblitba před prefací. Přijmi, o Pane, nasse barý a moblitby: a nebeskými tajemstvími nás očisť a milostiwě wyslyš. Strze P. n. J. K.

(Prefací o Narození Páně.)

Přijímání. Viděly všedny končiny země: spasení Boha nasseho.

Molitba. Toto přijímání, Pane, očistiž nás od hříchu: a na přímluvu blahoslavené panny a Rodičky Boží Marie oučastny nás nebeslého léku učin. Strze R. P. n. Amen.

Na den Zjewení Páně neb sw. tři Králů.

Introit. (Mal. 3.) Uj, přissel panownit Hospodin, w jehož rukou králowství, i moc, i panování.

Žalm 71. Bože soud swůj králi dej: a spravedlnost swou synu králowu. Sláva Dci atb.

Molitba. Bože, jenž jsi dnes Syna swého jedno-rozeného strze hwězdu pohanům oznámiti ráčil; dejž nám, prosíme, kteříž jsme tě již z wiry poznali a přijali, abychom přitwení byli až na wšost i spatření obličeje twého. Strze R. P. n. Amen.

Epistola. (Řeč z proroka Izaiáše 60, 1—6.) Wstaň, osvět se Jerusálème; nebo přisslo swětlo twé, a sláva Hospodinowa nad tebou wzejde. Nebo aj, tma přikryje zemi a mrákota národy: ale nad tebou wzejde Hospodin, a sláva jeho w tobě widina bude. I budou pohané choditi w swětle twém, a králowé w blešku wýchodu twého. Pozdwižni wůkol oči swých, a wž: wssični tito shromáždění jsou, a přissli i tobě; synové tvoji zdaleka přijdou, a dcery twé z bohu powstanou. Tehdáž ujríš, a (radostí) oplývati budeš, a bititi se bude i rozšíří se srdce twé, když se obrátí i tobě množství moře, a síla pohanů přijde i tobě. Množství welbloubů přikryje tě, bromeďáři z Arabian a Esy: wssični ze Sáby přijdou, zlato a kadiblo nesouce, a chwálu Hospodinu zvěstující.

Gradual. Všichni ze Sáby přijdou, zlato a kadiblo nesouce, a chválu Hospodinu zvěstující.

V. Vstaň, osvět se Jerusaléme: neb vyšla nad tebou sláva Hospodinova. Alleluja, alleluja.

V. Viděli jsme hvězdu jeho na východu, a přijeli jsme klanět se Hospodinu. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 2, 1—12). Když se narodil Ježíš v Betlemě Judově za dnů Herodesa krále, ať mudrci od východu přijeli do Jerusalema, řkouce: Kde jest ten, kterýž se narodil, král židovský? Nebo viděli jsme hvězdu jeho na východu, a přijeli jsme, klanět se jemu. Uslýšev pak to Herodes král, zlomoutil se, i osvědčen Jeruselem s ním. A shromáždiv osvědča knížata kněžská a učitele libu, tážal se jich, kdeby se Kristus měl naroditi. Oni pak řekli jemu: V Betlemě Judově: nebo tak psáno jest skrze proroka: „A ty Betleme, země jubská, nikoli nejsi nejmenší mezi knížaty jubskými; neboť z tebe vyjde věmoba, kterýžby spravoval lid můj israelský.“ Tehdy povolav Herodes tajně mudrců, pilně se jich vyptával na čas hvězdy, kteráž se jim byla ukázala; a když je propouštěl do Betlema, řekl: Zvěte, a ptejte se pilně na dítě, a když naleznete, zvěstujtež mi, abych i já přijda poklonil se jemu. Steřížto vyslyševše krále, objeli. A aj, hvězda, kterouž byli viděli na východu, přecházela je, až i přišedši stála nad místem, kdež bylo dítě. Učrevše pak hvězdu, grabovali se radostí velikou velmi. A všeby do domu našli dítě s Marií, matkou jeho, a padše, klaněli se jemu; a otevrevše poklady své, obětowali jemu dary: zlato, kadiblo a myrhu. A dostavše se snách napomenuti, aby se nenawracovali k Herodesovi, jinou cestou nawrátili se do krajiny své.

Kredo.

Obětování. (Žalm 71.) Králové Tharsis a ostrowové dary obětovati budou: králové arabští a sabeiští dary

přinesou. A klaněti se budou jemu všichni králové: všichni národové sloužiti budou jemu.

Moblitba k prefaci. Shledni milostivě, prosíme o Pane, na darh církve své: jimižto již se nepobává zlato, kadiblo, a myrrha: nýbrž co strže tyto darh se vyhname-nává, obětuje i přijímá, Ježíš Kr. Syn twůj, náš Pán, jenž s tebou a Duchem sw. atb. Amen.

Prefaci o Zjevení Páně.

Přijímání. Viděli jsme htwězdu jeho na wýchodu, a přijeli jsme s darh klaněti se Pánu.

Moblitba po přijímání. Učiň, prosíme všemohoucí Bože: abychom, co slawncu službou slawíme, poznáním očistěné myslí dosáhli. Strže Pána n. J. K. Amen.

I. Neděle po Zjevení Páně.

Introit. Na powýsseném trůnu widěl jsem seděti muže, jemuž zástupové andělů se klaněli, jemuž jednomyslně chwálu prozpěwowali: ejhle jmeno panování jeho jest na wěky.

Žalm 99. Plesejte Bohu wssecka země: služte Hospodinu s weselostí. Sláva Otci, Synu atb.

Moblitba. Račiž, o Pane, prosíme tebe, žádosti skrousseného libu swého nebeslou dobrotiwostí podporowati, abychom, což nám welíš činiti, náležitě poznali a k wplonání poznané wůle twé posilnění byli. Strže Kr. P. n. Amen.

2. Moblitba o Zjevení Páně.

Epistola (1 Řim. 12, 1—5). Bratři! Prosim wás strže milosrdenstwí Boží, abyste wbdávali těla swá w obět žiwou, swatou, bohu-libou, rozumnou službu swou. A nepřirównáwejte se tomuto swětu, ale napravwte se w nowotě smyslu swého, abyste zlustli, která jest wůle Boží dobrá, a líbezna a dokonala. Neboť prawím strže milost, kteráž mi

bána jest, wšechněm, kteří jsou mezi vámi: aby ne o sobě více myslili, než sluší mysliti, ale aby myslili k střidmosti, a jakž Bůh jednomulažnému udělil míru wirt. Nebo jako w jednom těle mnohé cudy máme, ale nemají wšickni obdobé jednotejného díla: tak jsme mnozí jedno tělo w Kristu, každý pak zvláště jeden druhého spoluoudem, w Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Požehnán buď Hospodin Bůh israelstý, kterýž sám činí bitý ob věčnosti.

V. Ať přijmou hory pokoj libu, a pahrbkové spravedlnost. Alleluja, alleluja.

Žalm 99. V. Plesejte Bohu wšedka země: služte Hospodinu s weselostí. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 2, 42—52). Když byl Pán Ježíš we dvanácti letech, a rodičové jeho vstupovali do Jerusalema podle obvyče dne swátečního; a když wykonawše dny nawracowali se: zůstalo pachole Ježíš w Jerusalemě, a rodičové jeho newěděli. Domníwajíce pak se, že jest w zástupu, ušli den cestý, a hledali jej mezi příbuznými a známými. A nenalezše, nawrátili se do Jerusalema, hledajíce ho. I stalo se, že po třech dnech našli jej w chrámě, an sebi mezi učiteli, poslouchaje jich, a otazuje se jich. Děšili pak se wšickni, kteří jej slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. A užřewše ho (rodičové jeho) divili se. I řekla matka jeho k němu: Synu, proč jsi nám tak učil? Hle, otec twůj a já s bolestí hledali jsme tebe. I řekl k nim: Co jest, že jste mne hledali? Zbaliž jste newěděli, že já w tom, což jest Otce mého, musím býti? A oni nesrozuměli slowu, kteráž mluvil k nim. I estoupil s nimi a přišel do Nazareta, a byl jim poddán. A matka jeho zachowávala wšedka slowa ta w srdci swém. A Ježíš prospíwal moudrosti, a wěkem, a milostí u Boha i u lidí.

Kredo.

Ovětomání. Plesejte Bohu wšedea země: služte Hospobinu s weselostí. Wcházejte před obličej jeho s plesáním; protože Hospobin sám jest Bůh.

Moblitba před prefací. Přinešená tobě, Pane, obět oživuj nás wždycky i posiluj. Skrze Kr. P. n. Amen.

2. **Moblitba o Zjevení Páně.**

Prefací o Zjevení Páně.

Přijímání. Syni, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec twůj a já s bolestí hledali jsme tebe. Co ješt, že jste mne hledali? Zbaliž jste newěděli, že já w tom, což jest Otce mého, musím býti?

Moblitba po přijímání. Pořorně tě prosíme, wšemohoucí Bože, abys nám uděliti ráčil: abychom my, kterážto swátostni obierstwuješ, i slusným chowáním hodně tobě sloužiti mohli. Skrze Kr. P. n. Amen.

2. **Moblitba o Zjevení Páně.**

II. Neděle po Zjevení Páně.

(Na ten den slawí se wždy Imeno P. Ježíše.)

Introit. We jmenu Ježíše má klekati každé koleno, nebeských, zemských, i pešelských, a každý jazyk má wznáwati, že Pán Ježíš Kr. jest w sláwě Boha Otce.

Žalm 8. Hospobline, Pane náš, jak předitné jest jmeno twé po wšsí zemi.

Sláva Otci, Synu i Duchu sw. atd.

Moblitba. O Bože, kterých jsi Zebnorozeného Syna swého Spasitelem pokolení lidského učinil, a Ježíšem nazýwati přikázal: propůjč milostiwě; abychom, kteří jeho swaté jmeno ctíme na zemi, i z jeho patření w nebi se radowali. Skrze téhož P. n. Z. R.

2. **Moblitba o II. Neděli.** Wšemohoucí, wěčný

Bože, jenž nebeslé i pozemské věci spolu zpravuješ, račiž prosby lidu svého milostivě vyslyšeti, a v těchto časech nassich polože svého nám popřiti. Sfrze Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Keč ze Skutků apostl. 4, 8—12.) V těch dnech Petr, naplněn jsa Duchem swatým, řekl: Knížata lidu a starší, slyšte! Poněwadž my dnes souzeni jsme pro dobrodiní na člověku nemocném, sfrze toho tento učiněn jest zdáw, známo buď wssedněm wám, i wssemu lidu israelskému: že sfrze imeno Pána nasseho Jezisse Krista Nazaretského, kteréhož wy jste uctižowali, kteréhož Bůh wykřísil z mrtvých, že sfrze toho stojí tento před wámi zdáw. Toť jest ten kámen, kterýž zawržen jest od wás statitelů, kterýž učiněn jest hlawou úhelni. A není w žádném jiném spasení; neboť není jiného imena pod nebem daného lidem, w němž bychom měli spasení býti.

Gradual. Wsytwobd nás Hospodine Bože náš: a shromáždí nás z národů. Abychom chwálili imeno twé swaté: a chlubili se w chwále twé. V. Ty Hospodine, Otče náš, a Wshypiteli náš: ob věčnosti jest imeno twoje. Alleluja, alleluja. V. Slávu Pána ať wyprawuji ústa má: a lažbě tělo ať welebí swaté imeno jeho. Alleluja.

Evangelium (jak na den obřezání Páně).

Kredo.

Obětování. (Žalm 85.) Chwáliti budu tě Hospodine Bože můj z celého srdce svého: a oslawovati budu imeno twé na věky. Neb ty jsi Pane líbezny, a tichý, a mnohého milosrdenství wssedněm, kteříž wzywají tě.

Moblitba před prefací. Požehnání twoje, nejmilostiwější Bože, které lažbý twor ožiwuje, nechť i tuto obět nassi posvěti, kterouť oslawení imena Syna twého, Pána nasseho Jezisse Krista tobě přinášíme: i aby se Welebnosti twé líbila, že jiť oslawení přinášíme, i aby námť i spasení prospíwala. Sfrze Pána n. J. K. Amen.

2. *Moblitba o Neběli II. po Zjewení Páně.* Obětované Hospodine darů posvět: i nás ob sštwrn hříchů očist. *Strže P. n. Z. R. Amen.*

Prefaci o Narození Páně.

Přijímání. Všichni národové, kteréž jsi učinil, přijdou, a klaněti se budou před tebou, Pane: a oslawowati budou jméno tvé. Nebo veliký jsi ty, a činíš divné věci: ty jsi Bůh sám. *Alleluja.*

Moblitba po přijímání. Všemohouci, věčný Bože, který jsi nás stvořil i wyloupil, šhleďni milostivě na žádost nassi: a račiž obětování spasitelné oběti, kterou le cti Syna tvého Pána nasseho Zežíšse Kr. tvé Weleboosti přinášíme, mírným a milostivým wzhledem přijmouti: bychom po wpliti tvé milosti w nás, pod ochranou slawného jména Zežíš jakožto pro nebe přebustanowení se z toho radowali, že nasse jména psána jsou w nebesích. *Strže téhož P. n. Z. R. Amen.*

2. *Moblitba o Neběli.* Rozmnožž se w nás, prosíme Pane, twoji moci oučinkování: abychom, jssouce božstými swátostmi nashyceni, i dosažení jejích zaslíbení twou milostí se připravowali. *Strže P. n. Z. R. Amen.*

Poslední ewangelium (sw. Jana 2, 1—11). Za onoho času stala se swatba w Ráni Galilejské, a byla tam matka Zežíšowa. Pozwán pať jest na swatbu také Zežíš, i učennici jeho. A když se nedostávalo wina, řekla matka Zežíšowa k němu: Nemáš wina. I dí jí Zežíš: Co mně a tobě, ženo? Zesště nepřisla hobina má. Dí matka jeho k služebníkům: Cožkoli wám řekne, učínte. Bylo pať tu postaweno šest lamenných sstoudwí, podle očistování židowského, beroucích w sebe jedna každá měrice dvě neb tři. Dí jim Zežíš: Naplňtež sstoudwe wodou. I naplnili je až do wrchu. I dí jim Zežíš: Maléwajte již, a neste wrchnímu správci swatby. I nesli. Když pať wrchní správce swatby ošusil

mody vínem učiněné, a nemědel, obřubby bylo, ale služebníci, kteříž wážili wobu, měděli, zawolal wrchní spráwce swatby ženicha, a řekl jemu: Každý člověk nejprwé dobré wíno stawí, a bdyž se pobnapili, tehdy to, kteréž jest horší: ale ty jsi zachowal wíno dobré až dosawád. Ten učinil Ježíš počátek bitwů w Káni Galilejské, a zjewil sláwu swou, i uwěřili w něj učeníci jeho.

III. Neděle po Zjewení Páně.

Introit. Klanějte se Hospobinu wssični andělé jeho: wyslyšel to a zradowal se Sion: a zplesaly dcery Judské.

Žalm. Hospodin kraluje, plesej země: a radujte se ostrowowé mnozí. Sláva Otci atb.

Moblitba. Wssemohouci, věčný Bože, račiž na mblobu nassi milostiwě shlednouti, a k ochraně nassi prawici welebnosti své wztáhnouti. Słrže Pána n. J. K. Amen.

2. O Panně Marii. O Bože, jenž jsi věčného spasení słrže plobné panenství blahoslawené Marie panný libskému pokolení odměnu udělil: propůjč nám, prosíme, abychom její přímluwy zalusili, poněwadž słrže ni jsme zasloužili obdržeti počátek života, Pána nasseho J. K., jenž s tebou atb. Amen.

3. **Moblitba za Církew.** Církwe twojí, prosíme Pane, prosby milostiwě wyslyš: aby po odstranění wssěch protiwenství a weškerých bludů w bezpečné tobě sloužiti mohla swobodě. Słrže P. n. J. K.

Neč za Papeže. Bože, wssěch wěrných pastýři a řebiteli: shledni na služebníka svého N., jehož jsi pastýřem církwe své učiniti ráčil: bejž mu, prosíme, aby u těch, nad nimiž panuje, slowem i příkladem prospíwal: aby i se stádem sobě swěřeným dosáhl života věčného. Słrže P. n. J. K. Amen.

Epistola (1 Řim. 12, 16—21). Bratři! Nebuďte opatrní sami u sebe, žádnému zlého za zlé neobplacujte, opatrující dobře netoliko před Bohem, ale také přede všemi lidmi. Může-li to býti, což na vás jest, se všemi lidmi polož majíce: nezasťávejte sami sebe, nejmilejší, ale dejte místo hněvu; nebo napsáno jest: „Mně pomsta, já odplatím, praví Pán.“ Ale lačni-li nepřítel tvůj, nakrm jej: žizní-li, dej mu pít; nebo to učině, uhlý řečavé shrneš na hlavu jeho. Nedej se přemoci zlému, ale přemáhěj zlé dobrým.

Gradual. A báti se budou národové jména tvého Hospodine, a všickni králové země slávy své. Nebo vzdělal Hospodin Sion: a vidin bude v slávě své. Alleluja, alleluja. Hospodin králuje, plesej země: a radujte se ostrovové mnozi. Alleluja.

Evangelium (Iv. Mat. 8, 1—13). Za onoho času, když sestupoval Ježíš s horu, šli za ním žástupové mnozi: a hle, malomocný přišel klaněl se jemu, řka: Pane, chceš-li, můžes mne očistiti. I vytáhl Ježíš ruku, a dotekl se ho, řka: Chci, buď čist. A hneď očistěno jest malomocenství jeho. I bí jemu Ježíš: Viz, abys toho žádnému nepravil: ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj bar, kterýž přiláhal Mojžíš na svědectví jim. Když pak šel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník, prose ho a řka: Pane, služebník můj leží doma sšlakem poražený a zle se trápí. I bí jemu Ježíš: Já přijdu, a uzdravím jej. A odpovídaje setník, řekl: Pane, nejsem hoden, abys šel pod střechu mou: ale toliko rei flowem, a uzdraven bude služebník můj. Neboť i já jsem člověk pod mocí postavený, máje pod sebou vojáky; a díím-li tomuto: „Přijď“ i přijde; a služebníku svému: „Učiň toto,“ i učiní. Slysše pak to Ježíš, podivil se, a řekl jdoucím za sebou: Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké viry v Izraeli. Pravím pak vám, že přijdou mnozi

ob východu i ob západu, a stoliti budou s Abrahamem a Izákem a Jakobem v království nebeském: synové pak království vytvoření budou do temnoty zemnitřní: tamť bude pláč a škřípění zubů. I řekl Ježíš setníkovi: Idiž, a jak jsi uvěřil, staň se tobě. A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

Kredo.

Obětování. Pravice Hospodinova způsobila tu moc: pravice Hospodinova vytvořila mne: neumruť, ale žito budu a vypravovatí budu skutky Hospodinovy.

Moblitby před prefací. 1. Tato oběť, prosíme Hospodine, ať nasse winy smeje: a i slavení oběti tobě poddaných těla i mysle posvěti. Słrze P. n. I. R. Amen.

2. O Panně Marii. Přijmi, prosíme Pane, nasse darů i prosby: a nebeskými tajemstvími nás očisti a milostivě vyslyš.

3. Za církev. Podporuj nás, o Pane, jenž tobě sloužíme, svými tajemstvími, abychom Božskými věcmi zaměstnání jsouce, i tělem i duší tobě sloužili.

Ne b za papeže. Smiluj se, prosíme tebe Pane, pro obětované dary nad námi: a řidiž služebníka svého N., jehož jsi za pastýře své církvi ustanoviti ráčil, svoji ustávněnou podporou. Słrze R. P. n. Amen.

Prefací o Nefst. Trojici.

Přijímání. Všichni divili se slovom, kteráž vycházela z úst Božích.

Po přijímání modlitby. 1. Pane, kteržž uděluješ, abychom takových tajemství užívali: prosíme, abys nás s jejich oučinků pravdivě spojiti ráčil. Słrze P. n. I. R. Amen.

2. O Panně Marii. Nechť nás toto přijímání, Pane, od hříchu očisti: a na přimloutou blahoslawené panny Rodičky Boží Marie nebeského lětu oučastný učiní.

3. Za církev. Prosimé, Pane Bože náš, abyš nám, jimžto jsi udělal, že z pobílu brání na tvém Božství se radušem, lidským nebal poblehnouti nebezpečstvím. Strže R. P. Amen.

Aneb za papeže. Toto přijímání, prosíme Pane, božské svátosti nás podporuj: a služebníka tvého N., kteréhož jsi pastýřem tvé církve učiniti ráčil, i s jeho jemu svěřeným stádem spasilž wždycky a upewňuj. Strže P. Amen.

Neděle IV. po Zjavení Páně.

Introit. Klanějte se Hospodinu wssični andělé jeho: slyšel to a graboval se Sion: a zplesaly dcery Judské.

Žalm 96. Hospodin králuje, plesej země: a radujte se ostrowové mnozí. Sláva Dci atb.

Moblitba 1. O Bože, jenžto nás znáš, že pro mblobu lidskou w tolikterých nebezpečstvích wezdejšího žiwota sami sebou se uchowati nemůžeme: posilňuj nás na těle i na duši, abychom, co pro hříchů swé trpíme, pomoci twou snésti mohli. Strže R. P. n. Amen.

2. O Panně Marii. — 3. Za církev neb za papeže.

(Wiz Neděli III. po Zjavení Páně.)

(Kdyby wšak tato neděle byla již po Sromnicích, wezme se za 2. a 3. moblitbu zde, a taktéž přeb prefaci a po přijímání 2. a 3. moblitba z neděle V. po Zjavení Páně.)

Epistola (1 Řím. 13, 8—10). Bratři! Žádnému nezůstávejte nic dlužni, než (to,) abyste se wespoleť milowali; nebo kdo miluje bližního, naplnil zákon. Nebo: Mezizložíš, Mezabiješ, Nepokradeš, Nepromluwíš křiwého svědectwí, Nepožábáš, a jest-li které jiné přikázání, w tomto slowu se zawírá: Milowati budeš bližního swého, jako sebe samého. Milowání bližního nečiní zlého; plnost tedy zákona jest milowání.

Gradual. (Neděle III. po Zjew. Páně.)

Evangelium (Iw. Mat. 8, 23—27). Za onoho času, když vstupoval Pán Ježíš na loďku, šli za ním učenníci jeho. A aj, bouře veliká stala se na moři, tať že se loďka přikřivala vlnami, on pak spal. I přistoupili k němu učenníci jeho, a zhubili jej řkouce: Pane zachovej nás, hynem! I dí jim Ježíš: Co se bojíte malowěrní? Tehdy wstaw přikázal wětrům a moři, a stalo se utišení veliké. Vidě pak se divili, řkouce: Kdo jest tento, že ho i wětrové i moře poslouchají?

Kredo.

Obětování. (Neděle III. po Zjemení Páně.)

Moblitby před prefací 1. Propůjč, prosíme, wšemohoucí Bože: aby přinesené této oběti darů nassí křehkost ode wšeho zlého wždy očistilš, a posilnilš. Strže P. n. 3. R. Amen.

(2. a 3. moblitba jať na neděli III. aneb, když po Hromnicích, jať na neděli V. po Zjemení Páně.)

Přijímání. (Neděle III. po Zjew. Páně.)

Moblitby po přijímání. 1. Darů twoje, o Bože, nechť nás od swětských rozkoší obloučí: a nebeskými pokrmů wždy obnowují. Strže P. n. 3. R. Amen.

(2. a 3. moblitba jať na neděli III. aneb, když po Hromnicích, jať na neděli V. po Zjemení Páně.)

V. Neděle po Zjemení Páně.

(Wše jať na neděli III. po Zjemení Páně. Zwlastní jsou wšak moblitby, epistola a ewangelium.)

Moblitby. 1. Račš, o Pane, prosíme tebe, čeleš swou u stawičnou dobroti wšosti swou ostřihati: aby jať se jediné na twou nebesťou pomoc zpolehá, twou ochrancou božšťou tať wždy obhájena byla. Strže R. P. n. Amen.

2. Dbe wšech nás, prosíme Pane, buďse i těla nebezpečensťwí ostříhej: a na přimlutowu blahoslawené a přeslawné wždy Panny, Kobičky Boží Marie i swatých apostolů twých Petra a Pawla, a swatého N. (zde se přibává jméno sw. patrona kostela, aneb jiného swatého, ku kterémuž zvláštní úctu chováme) a wšech swatých, spasení a poloje nám milostiwě uběl: aby cirkew twá po odwráčení wšech nebezpečensťwí a wesskerých bludů w bezpečné tobě sloužila swobodě.

3. Mollitba (dle libosti modlicího).

Epistola (1 Kolosensťm 3, 12—17). Bratři! Oblecte se, jako wywolení Boží, swatí a milí, w srdečné milosrdenství, w dobrotiwost, pokoru, mírnost, trpěliwost; snásejte jeden druhého, a odpouštějte sobě wspolet, má-li kdo proti tomu žalobu: jakož i Pán odpustil wám, tak i wy. Nad to pať nade wšedco mějte lásku, kteráž jest swazek dokonalosti; a pokoj Kristůw wítězíž w srdcích wassich, i němuž i powolání ište w jedno tělo, a buďtež wděčni. Slowo Kristowo přebýwej w wás hojně we wší moudrosti. Učice a napominajice sami sebe žalmy, zpěwy a písničkami duchowními, s milostí zpíwajice w srdcích swých Bohu. Wšedco, cožkoli činite w slowu neb w skutku, wšedco (čiňte) we jménu Pána Ježíše Krista, dity čínice strže něho Bohu a Otci.

Evangelium (sw. Mat. 13, 24—30). Za onoho času řekl Pán Ježíš zástupům podobensťwí toto: Podobno jest králowství nebesťe člověku, kterýž našel dobrého semene na poli swém. Když pať lidé zespuli, přissel nepřítel jeho, a našel koutole mezi pšenici, a obessel. A když bylina wzrostla, a užitel učinila, tehdy ukázal se i koutol. Přistoupilse pať služebníci hospodářowi, řekli jemu: Pane, zbaliž jsi dobrého semene neuasel na poli swém? Odluďž teby má koutol? I řekl jim: Nepřítel člověk to učinil. Služebníci pať řekli: Chceš-li, půjdeme a wytrháme jej? I řekl: Ne, abyste snab, trhající koutol, newytrhali spolu s nim i

pšsenice. Nechte, ať obé spolu roste až to žní; a w čas žni řeknu žencům: Seberte nesprvé koulol, a swažte jej w snopky k spálení: pšsenici pať shromážděte do stodoly mé.

Moblitby před prefací. 1. Smířlivé oběti tobě, Pane, přinášíme, abys nad námi se smilował a hříchy nám odpustil, i naše wrtkawé srdce řídil. Sfrze P. n. Jež. Amen.

2. Wyšlyš nás, o Bože Spasiteli náš: a sfrze moc této swátosti nás ode wšsedy nepřátel buffe i těla ostříhej a zde milosti tam pať sláwy nám udeľ.

3. Dle libosti modlíciho se.

Moblitby po přijímání. 1. Prosíme wšsemohoucí Bože: abychom onoho Spasení owoce zístali, jehožto zaslíbení jsme sfrze tato tajemství obdrželi. Sfrze Kr. P. n. Amen.

2. Ocistiž a posilniž nás, prosíme Pane, obětowaný bar božské swátosti: a na přímluwu blahoslawené Panny Robičky Boží Marie, a swatých apostolů twých Petra a Pawla a swatého M. a wšsedy swatých: ode wšsedy přewracenosti nás sprost, a z protiwensství nás wyšwoboď.

3. Dle libosti modlíciho se.

VI. Neděle po Zjewení Páně.

(Wše jať na neděli III. po Zjewení Páně. Zwlastní jsou modlitby, epistola a ewangelium.)

1. **Moblitba.** Propůjč nám, wšsemohoucí Bože, abychom wžby rozumné věci přemyslejšice jen to, což tobě milého a příjemného jest, slowy i skutky uřazowali. Sfrze P. n. S. R. Amen.

(2. modlitba jať na neděli V. po Zjewení Páně: „Ode wšsedy nás“ atb. a 3. dle libosti.)

Epistola (1. Thessal. 1, 2—10). Bratři! Diky činíme wžbych Bohu ze wšech wás, připomínajice wás na modlitbách swých bez přestání, pamatujice na skutek wíry wassi, a na práci, a lásku a stálost naděje w Pána nasseho Ježíše Krista, před Bohem a Otcem nassim: wědouce, bratři Bohu mili, o wýwolení wasseni; nebo ewangelium nasse nebylo k wám toliko w řeči, ale i w moci, i w Duchu swatém, a w plnosti mnohé, jakož wíte, jací jsme byli mezi wámi pro wás. A wy učinění jste následownici nassi i Páně, přijawše slowo w mnohém soužení s radostí Ducha swatého, tak že jste učinění příkladem wšechněm wěřícím w Macedonii a w Achaji. Nebo od wás rozhlásila se řeč Páně netoliko w Macedonii a w Achaji, ale i na wšelíkém místě wíra wasse, kteráž jest w Boho, rozněsila se, tak že není nám potřeba nic (o tom) mluwiti. Oniž jajiště sami o nás wpprawují, jakž jsme příchod měli k wám, a kteráž jste se obrátili k Bohu od mabel, abyste sloužili Bohu žiwému a prawému, a očelawali s nebe Syna jeho, (kteréhož wzřítšil z mrtwých,) Ježíše, kterhž wšwobobil nás od bubeucího hněwu.

Ewangelium (sw. Mat. 13, 31—35). Za onoho času řekl Pán Ježíš žástupům podobenstwí toto: Podobno jest králowstwí nebeslé žrnu horčicuému, kteréž wzatw člověk nassel na poli swém; kteréžto sice nejmenší jest mezi wšsemi semeny, ale když zroste, jest wětší nežli wšechy byliny, a bhwá (jako) strom, tak že ptáci nebesští přilétají a bhwleji na ratolestech jeho. — Jiné podobenstwí mluwil jim: Podobno jest králowstwí nebeslé kwasu, kterhž wzwawši žena, zabělala do tří měřic mouky, až zkwšalo wšsedo. Toto wšsedo mluwil Ježíš k žástupům w podobenstwach, a bez podobenstwí nemluwil jim, tak že se naplnilo, co powědino bylo skrze proroka, řkoucího: „Otwru w podobenstwach usta swá, wpprawowati budu skrpté wěci ob ustanowení swěta.“

Modlitby před prefací. Tato oběť, prosíme Bože, ať nás očistí, i obnoví, zpravuje i zastává. Sírže P. n. A. R. Amen.

(2. a 3. modlitba jako w neběli V. po Zjew. Páně.)

Modlitby po přijímání. Nebeskými nasytění sladkostmi, prosíme tě o Pane, abychom po tom, co nás živi, touhu měli. Sírže Pána nasseho A. R. Amen.

(2. a 3. modlitba jako w neběli V. po Zjew. Páně.)

Neštěle denítník.

Introit. (Žalm 17.) Oblíčil mne bolesti smrti, bolesti pekla obličil mne: a w ouzlosti své wzhýwal jsem Hospodina, i wyslyšel z chrámu swatého swého hlas můj.

Žalm 17. Milowati budu tebe, Hospodine, sílo má: Hospodin twrz má, a outočistě mé a wyswoboditel můj. Sláva Otci, i Synu i Duchu sw. atb.

(Gloria se neřká.)

Modlitby. 1. Račiž, o Pane, prosíme tebe, prosby libu swého dobrotiwě wyslyšseti, bychom, jessťo za hříchůw své sprawebliwě soužením trestání jsme, pro zwelebení jména twého milostiwě oswobození byli. Sírže A. R. P. n. Amen. (2. a 3. modlitba, kbyž je po Gromnicích, jako w neběli V. po Zjew. Páně, kbyž je před Gromnicemi, jako w neběli III. po Zjew. Páně.)

Epistola (1. ku Korint. 9, 24—27; 10, 1—5). Bratři! Zbaliž newíte, že kteří w záwodě běží, wssični sice běží, ale jeden běře základ? Tak běžte, abyste dosáhli. A každý, kdo w záwodě bojuje, ode wssedý wěci se zdržuje; a oni zajistě aby porussitelnou korunu wzali, my pak neporussitelnou. Protož já tak běžím ne jako na neřsto, tak bojuji, ne jako powětří rozrážese: ale tresci tělo své, a w službu je podobuji, abych snad, an jinhu ráži, sám nebyl zawržen.

Nechcít zajisté, abyste newěděli, bratři, že otcové naši wssiční pod oblaem byli, a wssiční moře přessli, a wssiční w Moříssí pokřesťení jsou w oblaci a w moři, a wssiční tžž pokrm duchovní jedli a wssiční tžž nápoj duchovní pili; (pili pak z duchovní slávy, kteráž jich následowala, slála pak byl Kristus:) ale we mnohých z nich nezalíbilo se Bohu

Gradual. Spomocník w čas příhodný, w soužení: a doufati budou w tebe, kteří znají jméno tvé: neboť neopustil hlebaících tě, Hospodine.

V. Neboť nebude až do konce w zapomenutí chubý: trpělivost chubých nezahyne dokonce: powstaniž Hospodine, ať se nesílí člověk.

Traktus. Z hlubokosti wolal jsem k tobě Hospodine: Hospodine wyslyš hlas můj. Ať jsou ušši tvé nakloněny k hlasu modlitby mé. V. Budeš-li Hospodine nepravostí sseřiti: Hospodine kdož ostojí? V. Ale, u tebe jest slitování: a pro zálon tvůj doufal jsem w tebe, Hospodine.

Evangelium (sw. Mat. 20, 1—16). Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým: Podobno jest království nebeské člověku hospodáři, kterýž wysšel na užitě, aby našel dělníky na winici svou. Smluwin pak dělníky z peníze denního, poslal je na winici svou. A wysšel okolo hodin třetí, ušel jiné ani stojí na trhu zahálejice, a řekl jim: Jdětež i wy na winici mou, a co bude spravedlivého, dám wám. A oni šli. Dpět pak wysšel při šesté a bewáté hodině, a učinil tžž. Při jedenácté pak wysšel, našel jiné, ani stojí, i řekl jim: „Co tu stojíte celý den zahálejice?“ Řkou semu: „Žádný nás nenajal.“ Dí jim: Jděte i wy na winici mou. Řdyž pak byl wečer, dí pán winice swému správci: Zawolej dělníky a dej jim mzdu, počna od posledních až do prvních. Tedy přislibse ti, kteříž byli okolo jedenácté hodiny přisli, wzali po jednom penízi. Přislibse pak i první, domníwali se, že více wezmou: ale i oni wzali po jednom

penízi. A wzatoſſe reptali proti hoſpobáři, řlouce: Tito poſlední jednu toliſto hodinu dělali, a rowné ſſi je učinil nám, kteříž ſſme neſli břímě dne i hořka. On pař obpowí-
daje jednomu z nich, řell: Příteli, nečiním tobě řřiwby. Zbalíř ſſi z peníze denního neſmluwil ſe mnou? Wezmiř,
co twěho jeſt, a odeřbi; řci pař i tomuto poſlednímu dáti
jařo i tobě. Aneb, zdař mi není ſwobodno učiniti, co řci?
Čili ořo twě jeſt neſſleřetné, ře já dobrý ſſem? Tařt budou
poſlední prwními a prwní poſledními; nebo mnoho jeſt
powolaných, ale málo wywołených.

Řredo.

Obětowání. Dobře jeſt oſlawowati Hoſpobina, a řalmř
řpiwati jmenu twěmu, Neřřiwěřſſi.

Moblitba před prefací. Přijmi, o Pane, naſſe
barř a moblitřř: a nebeřřými tajemřtwími nář očiřti, a
miľoſtiwě wyřřřř. řřřře ř. n. ř. ř. Amen.

(2. a 3. buř jařo w neběli V., buř jařo w neb. III. po řřew. Páně.)

Přijímání. Ořwět twář ſwou nad ſluřebníkem ſwým,
řpařena mne učíř w miľořřbenřtwí řwém. Hoſpobine ař
nejřem řahanben, nebo ſſem tě wřřřwal.

Moblitba po přijímání. Wěřici twoři, Boře,
ař řſou twými barř utwřřeni: ařř řřřře přijímání po nich
touřili, a řřřře touřu bez přeřřání přijímali. řřřře. Amen.
(2. a 3. buř jařo w neběli V., buř jařo w neběli III. po řřew. Páně.)

I. Neděle po dewátnířku.

Introit. (Řalm 43.) Powſtař, proč dřímáš Hoſpobine?
powſtař a nezawřřuj nář ař do řonce. Proč odwřracujeř
řwou twář, řapomináš na řouřeni naſſe? přilnulo ř řemi
tělo naſſe: powſtař Hoſpobine, řpomogiř nám: a wyřřwo-
boř nář.

Žalm 43. Bože, ušima svýma slyšali jsme: a otcové naši vyprawovali nám. Sláva Otci i Synu i Duchu sv. atb.

(Gloria se nečitá.)

Moblitby 1. O Bože, kterýž nejlépe víš, že se na žádný skutek svůj spolehati nesmíme, propůjč, prosíme, milosti: abychom proti všem protivnostům pod ochranou učitele národů (sv. Pavla, jenž byl dobrý rozševat slova Božího) obhájeni byli. Strže Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jako v neběli V. po Zjev. Páně.)

Epistola (2. ku Korint. 11, 19—33. a 12, 1—9).
Bratři! Mábi snášíte nemoudré, jsouce sami moudří. Nebo snášíte, jestliže vás kdo ve službu pobrobuse, jestli kdo žžrá, jestliže kdo obírá, jestliže se kdo pozbtvíhuje, jestliže vás kdo ve twář bije. Ř (wassemu) zahanbení to pravím, jako bychom my v té částce slabí byli. V čem kdo smí (v nemoudrosti pravím), smím i já. Židé jsou, i já; Izraelští jsou, i já; smím Abrahamowo jsou, i já; služebníci Kristowi jsou (jako méně moudrý pravím), více já: v pracích přemnohých, v žalářích hojněji, v ranách nad míru, v smrtech častokrát. Ob Židů pětkrát čtyřiceti ran bez jedné jsem trpěl. Třikrát jsem byl metlami mrslán, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem na moři tonul, den a noc v hlubokosti mořské jsem byl; na cestách často, v nebezpečnostech na řekách, v nebezpečnostech ob lotrů, v nebezpečnostech ob (jivého) pokoleni, v nebezpečnostech ob pohanů, v nebezpečnostech v městě, v nebezpečnostech na poušti, v nebezpečnostech na moři, v nebezpečnostech mezi falešnými bratřími; v práci a bídě, v bděních mnohých, v hladu a žízni, v postech mnohých, v zimě a nahotě; krom toho, co zewnitr jest mé každobenní zaměstnání, péče o všecky círktve. Rbož jest nemocen, abych já s ním nebyl nemocen? Rbo se horší, abych já se nepálil? Jestliže se mám chlu-

•biti, swými nemocmi budu se chlubiti. Vših a Otec Pána našeho Ježíše Krista, kterých jest požehnaný na věky, wi, že nelhu. W Damassku wladař lidu krále Aréth ostříhal města Damascenských, aby mne jal: a otnem w lossi spustěn jsem přes zeď, a tak jsem usšel rukou jeho. Mám-li se chlubiti, (nesslusi jasiště), přijdu pať i widěním a zjevením Páně. Znáám člověka w Kristu, že před čtrnácti lety (zbalí w těle, newim, čili krom těla, newim, Vših wi,) wtržen byl takowý až do třetího nebe. A znáám takowého člověka, (zbalí w těle, čili krom těla, newim, Vših wi,) že wtržen byl do ráje, a slyšel tajná slova, kterýchž nelze člověku mluwiti. Takowým se budu chlubiti, sebou pať se nic nebudu chlubiti, leč swými nemocmi. Nebo budu-li také čtiti se chlubiti, nebudu nemoudrý, prawdu jasiště powím: ale uskownusi, aby něbdo neshýsl o mně wice, nessli na mně wibí, anebo ode mne slyši. A aby welikost zjevení mne nepozdwišla, dán jest mi osten těla mého, anděl satanůw, aby mne zástiřowal. Pročež jsem Pána třikráte prosil, aby ode mne obstoupil; ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti; nebo moc w nemoci se dokonává. Protož rád se budu chlubiti swými nemocmi, aby we mně přebýwala moc Kristowa.

Gradual. Ať poznají národowé, že ty jmeno máš Hospodin: že ty sám jsi Nejwěšši nade wšši zemí. Bože mliž učin je jako kolo: a jako stéblo před větrem.

Traktus. Pohнул jsi, Hospodine, zemí, a zbouril jsi ji.
V. Uzbrawiž setření její, neboť se pohнула.

V. Aby utekli před lucistím: aby wšswobožení byli milí twoji.

Evangelium (sw. Luk. 8, 4—15). Za onoho času, když se scházal zástup mnohý, a z měst pospíchali i Ježíšowi, mluwil w podobenstwi: Wšsel rozšéwač, aby rozšiwal sime swé; a když rozšiwal, padlo jedno weble cesty, i poslapáno jest, a ptáci nebesští sezobali je. A jiné padlo na stálu, a

wzestlé utwablo, protože nemělo vláhy. A jiné pablo mezi trní, a trní spolu wzrostlé udušilo je. A jiné pablo w zem dobrou, a když wzestlo, učinilo užiteč stonásobný. To powěbém wolal: Kdo má ussi i slyšení, slyš. Otázali pak se ho učenníci jeho, jakéby to bylo podobenství? Jimž on řekl: Wám dáno jest znáti tajemství království Božího, ale jiným w podobenstvích, aby widouce newiděli, a slyšíce nerozuměli. Jestli pak podobenství toto: Simě jest slovo Boží. Kterí weble cest, jsou ti, kteří slyší; potom přichází ďábel, a whnímá slovo ze srdce jejich, aby věrice spasení nebyli. A kteří na sálu: ti když slyší, s radostí přijímají slovo: ale ti nemají kořenů; jestto na čas věří, a w čas potušení obstupují. Kteréž pak mezi trní pablo, jsou ti, kteří slyšeli, ale jdouce po pečování a zboží a rozkošech života, bývají udušeni, a nepřinášejí užitku. Ale kteréž w zem dobrou (pablo), jsou ti, kteří slyšíce slovo, w srdci dobrém a wýborném je zachováávají, a užiteč přinášejí w trpělivosti.

Kredo.

Obětování. Dokonalé učin krotk mé na službách twých: aby se nepohnuly slepěje mé: naklon ucha swého ke mně, a wyslyš slova má: diwná učin milosrdenství swá na mně, jenž spasený činíš doufající w tebe, Hospodine.

Molitba před prefací. Přinešená tobě obět, o Pane, wždyč nás oživuj a posilňuj. Strže P. n. J. A. Amen.

(2. a 3. jako w neděli V. po Ziem. Páně.)

Přijímání. Wejduť i oltáři Božímu: i Bohu, kterých obweseluje mlabostí mou.

Molitby po přijímání. 1. Prosíme tě pokorně, wšemohouci Bože, abys nám uběliti ráčil: bychom my, kteréžto swátostmi občerstwuješ, i slusným chováním hodně tobě sloužiti mohli. Strže. Amen.

(2. a 3. jako w neděli V. po Ziem. Páně.)

II. Neděle po dewítníku.

Introit. (Žalm 30.) Buď mi Bohem, ochranitelem, a domem outočiště, abyš spasena mne učinil. Nebo síla má a outočiště mé jsi ty, a pro jméno své powebeš mne a nakrmíš mne.

Žalm 30. W tebe Hospodine jsem doufal, nechť nejsem zahánben na věky: w spravedlnosti své wyswoboď mne, a wyweď mne. Sláva Otci, i Synu i Duchu sw. atd.

(Gloria se nečítá.)

Moblitby. Prosby nasse rač, o Pane, prosíme tebe, milostivě wyslyšeti, a sprostiv nás swazků hříchu od wšeho protiwenství nás uchovej. Strže Pána n. J. K. Amen.

(2. a 3. moblitba jako w neděli V. po Ziew. Páně.)

Epistola (1. ku Korint. 13, 1—13). Bratři! Kdybych jazby lidskými mluvil i andělskými, a neměl bych lásky, byl bych jako měď zvučící, anebo zwonec znějící. A kdybych měl prorockví, a znal wšech tajemství i wšeliké umění; a kdybych měl wšechu wírů, tak že bych hory přenášel, a neměl bych lásky, nic nejsem. A kdybych rozdal na pokrmy chudých wšekeren statek svůj, a kdybych wydal tělo své, tak že bych hořel, a neměl bych lásky, nic mi to neprospívá. Láska jest trpělivá, jest dobrotivá; láska nezávidí, nečiní neselechetivě, nenadhmá se, není cti žádostivá, nehledá, co jejího jest, nezpouží se, nemyslí zlého, neraduje se z nepravosti, ale spolu raduje se pravdě; wšechť snáší, wšemu wěří, wšeho se naděje, wšeho trpělivě čeká. Láska nikdy newypadá: buďto že se prorockví wyprázdní, aneb že jazbylowé přestanou, aneb že umění zlaženo bude. S částky zajisté poznáváme, a s částky prorokujeme: když pak přijde, co dočonalého jest, wyprázdní se, co jest s částky. Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, myslil jsem jako dítě: když pak učiněn jsem mužem, obložil

jsm, co bylo dětinského. Nyní vidíme strže zrcadlo v podoběnství: tehdaž pať twáři w twář. Nyní poznávám s částky: ale tehdaž poznám, jakož i poznán jsem. Nyní pať zůstávají wira, naběje, lásla, tyto tři: ale většší z nich jest láska.

Graduale. Tyš Bůh, jenž činíš divné věci sám. Známou jsi učinil mezi národy moc svou.

V. Wyšwobobilš w rameni lid svůj, syny Jakobowy a Josefowy.

Traktus. Plesajte Bohu wšsedla země: služte Hospodinu s weselostí.

V. Wcházajte před obličej jeho s plesáním: wězte, že Hospodin sám jest Bůh.

V. On nás učinil, a ne my sami sebe: my pať lid jeho jsme, a owece pastwy jeho.

Evangelium (sw. Lut. 18, 31—43). Za onoho času pojaw Pán Ježíš dwanácte učenníků svých, řekl jim: Uj, wstupujeme do Jerusalema, a dokoná se wšsedco, co psáno jest strže proroky o Synu člověka. Nebo wyhdán bude po hanům, bude posmíván, a bičován, i uplván; a když jej ubídují, zabíjí jej, a třetího dne wstane z mrtvých. A oni tomu nic nesrozuměli, a bylo slowo to stryto před nimi, a nesrozuměli, co se prawilo. Stalo pať se, když se přiblížowal k Jerichu, že slepý jeden seděl wedle cesty, žebře. A když uslyšel zástup mimojdoucí, otázal se, cobý to bylo. I řekl jemu, že Ježíš Nazaretský tudý jde. I zvolal, řka: Ježíssi, synu Dawidůw, smiluj se nade mnou! A kteří na před šli, domlouwali mu, aby mlčel. Ale on mnohem více wolal: Synu Dawidůw, smiluj se nade mnou! Tedy zastawil se Ježíš, rozkázal ho k sobě přiwesti. A když se přiblížil, otázal se ho, řka: Co chceš, ať tobě učiním? On pať řekl: Pane, ať widím. I řekl jemu Ježíš: Prohlédni, wira twá tě uzdravila. A i hned widěl, a šel za ním

welebě Boží. A weffleren lid, kbyž to užel, wydal chwału Boží.

Kredo.

Ověřování. Požehnání jsi Hospodine: uč mne spravedlnostem svým. Ktyi svými wyprawoval jsem wšedch soudů úst tvých.

Modlitba před prefací. Tato obět, prosíme Hospodine, ať nasse winy smeje: ať slavení oběti tobě poddaných těla i myslí posvěti. Strže P. n. J. R. Amen.

(2. a 3. jako w neběli V. po Zjew. Páně.)

Přijímání. J jebli, a nasytění jsou welmi, a dal jim, čeho žádali: nebyliť zklamáni w žádosti své.

Modlitby po přijímání. 1. Prosíme wšemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeských poškrmů přijali, jimi proti wšem protivenským opatření byli. Strže. Amen.

(2. a 3. jako w neběli V. po Zjew. Páně.)

Na popeleční středu.

Introit. (Moud. 11.) Smilováwáš se nade wsemi, a nic nemáš w nenáwisti z těch věcí, kteráž jsi učinil: přehlídáš hříchy lidské pro polání, a ussetruješ jich: nebo ty jsi Hospodin Bůh náš.

Žalm 56. Smiluj se nade mnou Bože, smiluj se nade mnou: neboť w tebe doufá duše má.

Sláva Otci, Synu atd.

(Žádné Gloria.)

Modlitby. 1. Propůjč věřícím svým, o Pane: aby ctihodné slawnosti postu i s patřičnou zbožností započali, i s bezpečnou nábožností w nich pokračowali. Strže.

2. Ode wšedch nás, prosíme Pane, duše i těla nebezpečenskými ostříhej: a na přimluwu blahoslawené a přeslawné

wžby Panny, Rodičky Boží Marie, i swatých apóstolů
těch Petra a Pawla a swatého N. a všech swatých spa-
sení a pokoje nám milostivě uděl: aby církev tvá po ob-
vrácení všech nebezpečství a nepřítelů blubů w bezpečné
tobě sloužila swobodě.

3. Všemohoucí, věčný Bože! jenž nad živými a
mrtvými panuješ, a nade všemi se smilováváš, kterých w
pravé víře a skutcích za své býti předznamenáš: tebe po-
torně prosíme, aby, za které jsme prosby vyplétati sobě
umínili, a kterých buďto tento nynější svět ještě w těle zbr-
žuje, aneb budoucí již ob těla wšwobožené přijal: strže
přímělnou všech swatých z dobroty milosti tvé, všech hří-
chů swých odpustění dojíti mohli. Strže Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Řeč z proroka Joela 2, 12—19.) Toto
praví Hospodin: Obrátte se ke mně celým srdcem svým,
s postem a s plácem i s tvařením. A roztrhněte srdce
vasše, a ne roucha vasše, a obrátte se k Hospodinu svému;
nebo dobrotivý a milosrdný jest, trpělivý a mnohého mi-
losrdenství, a ukojitelný nad zlosti. Kdož wi, neobráti-li se,
a nezlustawi-li po sobě požehnání, oběti suché a mokré Ho-
spodinu, Bohu wassemu? Trubte trubou na Sionu, za-
svěťte pšst, swolejte shromáždění, shromážděte lid, posvěťte
církev, shromážděte starce, shromážděte malice i ty, jenž
prší požívají; nechť wyjde ženich z pokojů swého, a newěsta
ze swadebního lože swého. Mezi síní a oltářem ať pláčí
kněží, služebníci Hospodinowi, a řkou: „Odpust Hospodine,
odpuť lidu svému, a nebej bědictví swého w poňanění,
aby nad nimi panowali národové. Proč mají řkati mezi
národy: „Kde jest Bůh jejich?“ Horlil Hospodin pro zemi
swou, a odpustil lidu svému; i odpověděl Hospodin, a řekl
lidu svému: Al, já poslu wám obilí, a wíno, i olej, a
budete jimi naplněni: a nebám wás wice w poňanění mezi
národy.

Gradual. Smiluj nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou: neboť w tebe boufá buše má.

V. Poslal s nebe, a wyswobobil mne: dal w poňanění posslapající mne.

Traktus. Hospodine, ne dle hříchů nassich, kterěž jsme učinili: aniž dle nepravostí nassich odplacuj nám.

V. Nezpomínejž nepravostí nassich starých, rychle ať přebědou náš milosrdenství twá: nebo chudí učinění jsme přilíš.

V. Spomoz nám Bože spasiteli náš: a pro sláwu jmena swého Pane wyswoboď náš: a buď milostiw hříchům nassim, pro jmeno swé.

Evangelium (sw. Mat. 6, 16—21). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Když se postíte, nebývejte smutni, jako pokřtci; neboť possmuřují twáří swých, aby vědomo bylo lidem, že se postí. Amen pravím wám, wzalif odplatu swou. Ty pať když se postiš, pomaz hlavu swé, a twář swou umej, aby nebýlo zjewné lidem, že se postiš, ale Otci twému, kterýž jest w skrytě: a Dtec twůj, kterýž widí w skrytě, odplati tobě. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kdežto rez a mol kazi, a kdež zloběji wšlepávají a kradou: ale skládejte sobě poklady w nebi, kdežto ani rez ani mol nekazi, a kdež zloběji neshlepávají ani kradou. Nebo kde jest poklad twůj, tu jest i srdce twé.

(Žábné Krebo.)

Obětowání. Wyhyslowati budu tě, Hospodine, nebo (w ochranu swou) přijal jsi mne: a neobradowals nepřá-
tel mých nade mnou. Hospodine wolal jsem k tobě a uzdravils mne.

Modlitba 1. Způsobilé učin náš, prosíme Pane, k obětowání těchto darů: kterýmiž welebné swátosti počátek oslawujem. Słrže P. n. J. R. Amen.

2. Wyslyš nás, o Bože Spasiteli náš: a słrže moc

této swátosti nás obe wssech nepřátel buďse i těla ostříhej, a zbe milosti tam pať sláwy nám uběl.

3. Bože, jemuž jediné znám jest počet wywolenných pro nebeskou blaženost ustanowenných: propůjč nám, prosíme: aby na přimluwu wssech swatých twých jména wssech, které jsme do modliteb swých přijali, a wssech věřících w knize spasení zapsaná nalezena byla. Skrze P. n. J. K. Amen.

Přefací postní.

Přijímání. Kdo přemýšlí w zákoně Hospodinowě dnem i nocí: wyhá owoce své w času svém.

Modlitby. 1. Přijaté, o Pane, swátosti nechť nám podporu podávají: aby nasse postění se tobě příjemné bylo, a nám k uzdravení prospíwalo. Skrze P. n. J. K. Amen.

2. Očistiž a posilniž nás, prosíme Pane, obětowaný bar božské swátosti: a na přimluwu blahoslavné Panny Marie, Růžičky Boží, a swatých apóstolů twých Petra a Pawla a swatého M. a wssech swatých: obe wssech přewrácenosti nás sprost, a z protiwenství nás wyswoboď.

3. Nechť nás, prosíme wsemohoucí a milosrdný Bože, swátosti, které jsme přijali, očisti, a na přimluwu wssech swatých twých propůjč: aby tato twá swátost nebyla nám odsouzením k trestu, nýbrž spásitelný prostředek odpustění, aby byla obmytím winy, posilou křehkých, podporou proti wsem světa nebezpečenstwim: odpustěním wssech provinění žiwých i mrtvých věřících. Skrze P. n. J. K. Amen.

V. Položte hlav swých před Bohem.

Modleme se. Na klanějíci se, o Pane, welebnosti tvoji milostiwě wzgledni: aby, kteréž jsi božským darem občerstwil, nebeskou wždy pomocí nasyćowáni byli. Skrze P. n. J. K. Amen.

I. Neděle postní.

Introit. (Žalm 90.) Volati bude ke mně, a já vyslyším jej: vytrhnu jej a oslavím jej: blouhosti dnů naplním jej.

Žalm 90. Kdo obývá v pomoci Nejvyššího, v ochraně Boha nebeského přebývá.

Sláva Otci, Synu i Duchu sv. atb.

(Žádné Gloria.)

Moblitby. 1. Bože, jenž církev svou čtyřicetiden-
ním postem každoročně očisťuješ, dejž lidu svému, aby čeho
zdržlivosti od tebe dosáhnouti usiluje, dobrými skutky vy-
konával. Sfrze R. P. n. Amen.

(2. a 3. jako 2. a 3. na popeleční středu.)

Epistola (2. I Korint. 6, 1—10). Bratři! Napomí-
náme vás, abyste milosti Boží nadarmo nepřijímali. Ne-
boť praví (Pšh): V čas příjemný uslyšel jsem tebe, v
den spasení spomohl jsem tobě. Až, nyní jest čas pří-
jemný, až, nyní jest den spasení! Žádnému nebávající žá-
dného pohoršení, aby nebyla pohaněna služba nasse: ale ve
všem vybávající se jako služebníci Boží, v mnohé trpě-
livosti, v souženích, v potřebách, v úzkostech, v ranách,
v žalářích, v riznicích, v prácech, v bdění, v postech, v
čistotě, v umění, v blouhoceání, v dobrotivosti, v Duchu
svatém, v lásce neosfemetné, v slovu pravdy, v moci
Boží, sfrze odění spravedlnosti na pravo i na levo, sfrze
slávu i pohanění, sfrze glou i dobrou potměst: jakožto svěd-
cové, a (isouce) pravdomluvní; jakožto neznámi, a (isouce)
známi; jakožto umírající, a až, živi jsme; jakožto potrestani
a neumrtvení; jako smutní, ale vždycky se radující; jako
nic nemající, ale všemi věcmi vládnoucí.

Graduale. Andělem svým Pšh přikázal o tobě, aby
ostříhal tě na všech cestách tvých.

Na rukou ponejou tě: aby snad neurazil o lamen
nohy své.

Traktus. Žalm 90. Kdo obývá v pomoci Nejvyš-
šího, v ochraně Boha nebeslého přebýwati bude. Díť Ho-
spodin: Obrance můj jsi ty, a outčísťte mé: Bůh můj, v
tebe doufati budu. Neb on vysvobodí tě z cizla lowců,
a ob slowa přísnehó. Rameny swými zastíni tě a pob křibly jeho
doufati budeš. Štitem obestře tě prawda jeho: nebudeš se báti
přístrachu nocního. Štřely létající we dne, ani věci prochá-
zející se we tmě, ani outoku, a bábelstwi polebního. Padne
jich po boku twém tisíc, a deset tisíců po prawici twé: ale
tobě se nepřiblíží. Nebo andělům swým přikázal o
tobě: aby cštíhali tě na wšech cestách twých. Na rukou
ponejou tě: aby snad neurazil o lamen nohy své. Po
habu a bazilissku chobiti budeš: a sflapati budeš po lwu i
draku. Poněwadž we mne doufal, vysvobodím jej, ochrá-
ním ho, nebo poznal jméno mé. Wolati bude ke mně, a
já wyslyšším jej: s ním budu w soužení: wtrhnu jej, a
oslawím jej. Dlouhosti dní naplním jej: a uláži jemu
spasení své.

Evangelium (sw. Mat. 4, 1—11). Za onoho času we-
den jest Ježíš na poušť od duchá, aby pokoussen byl od
bábla. A postiw se čtyřiceti dny a čtyřiceti noci, potom
zlačněl. A přistoupito pokusitel, řekl jemu: Jsi-li Syn
Boží, rcíž, ať kamení toto chlebowé jsou. On pať odpo-
wídale řekl: Psáno jest: Ne samým chlebem žiw jest člo-
wěk, ale každým slowem, kterěz wychází z ust Božích. Tedy
pojal ho bábel do swatého města, a postavil jej na wrch
chrámu, a řekl jemu: Jsi-li Syn Boží, spust se dolů. Nebo
psáno jest, že andělům swým přikázal o tobě, a na ruce
uchopí tebe, aby snad o lamen nohy své neurazil. I řekl
mu Ježíš: Jase psáno jest: Nebudeš pokouseti Pána Boha
swého. Opět pojal ho bábel na horu wysokou welmi, a

ulázał na wśsecka králowstwí swěta, i sláwu jejích, a řekl jemu: Toto wśsecko tobě dám, jestliže padna budeš mi se klaněti. Teby bí mu Zejíš: Odejdiž satanel! Neboť psáno jest: Pánu Bohu swému se klaněti, a jemu samému sloužití budeš. Teby opustil ho bábel; a aj, andělé přistoupili a sloužili jemu.

(Říká se Krebo.)

Obětování. Rameny swými zastíní tě Hospodin, a pod křídly jeho boufati budeš: štítem obestře tě prawda jeho.

Moblitba před prefací. 1. Začáteční obět 40denního postu slawně obětujeme, tě prosíce, o Pane: abychom, činíce sobě ujmu na pokrmech tělesných, i od žádosti sřkoblivých se zdržowali. Sřze Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční sřebu.)

Prefací postní.

Přijímání. Rameny swými zastíní tě Hospodin, a pod křídly jeho boufati budeš: štítem obestře tě prawda jeho.

Moblitby po přijímání. 1. Nechť nás o Pane, obětování swaté twé swáosti obnowí: a nás ob zastaralosti očistěné i spojení s tajemstwím spasení přiwede. Sřze Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční sřebu.)

II. Neděle postní.

Introit. (Ž. 24.) Rozpomeň se na slitování swá Hospodine, a na milosřdenství swá, kteráž jseu ob wěků; ať nikdy nepanují nepřátelé naši nad námi. Wyřwobod nás, Bože israelský, ze wśselikhů ouzlostí našich.

Žalm 24. K tobě Hospodine pozbtwihl jsem dusse swé: Bože můj w tebe boufám, nechť neřsem zahánben. Sláwa Otci, i Synu i Duchu sw. atb.

Kyprie eleison atb.

(Gloria se neklá.)

M o d l i t b y. 1. O Bože, kterých znáš mlobu nassi, že jsme wšsí síly i wšlonáwání dobrého žbawení: ochraňuj nás wnitř i zewně; abychom i na těle ode wšsech protiwenskwí ostříhání, i na duši od zlých myšlení očistěni byli. Skrze Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční střebu.)

Epistola (1. i Thess. 4, 1—7). Bratři! Prosíme wás a žádáme w Pánu Ježíssi, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli chobiti, a libiti se Bohu, tak abyste i chobili, abyste se více rozhojňowali. Wíte zajisté, jaká přilázaní bal jsem wám skrze Pána Ježísse. Tak jest zajisté wšle Boží, poswěcení wasse: abyste se zdržowali od smilstwí, aby jedenkáždy z wás uměl nádobou swou wládnouti w swatosti a we cti, ne w náruživé žádosti, jako i pohané, kteříž Boha neznají; a aby žádný neutískal ani oklamáwal w jednání bratra swého, protože mstitel wšseho toho jest Pán, jakož jsme wám předpowěděli a oswědčili. Nebo nepowolal nás Bůh i nečistotě, ale i poswěcení.

Gradual. Soužení srdce mého rozmnožilo se: z ouzkości mých wtrhni mne. V. Wiz ponížení mé, a práci mou: a odpust wšsech hříchů mé.

Traktus. Chwalte Hospodina, nebo dobrý jest: nebo na wěky trwá milosrdenství jeho.

V. Rdož wmyšluwí mocné skutky Hospodinow, a učini, aby slyšáný byly wšsech chwál jeho?

V. Błahoslawení, kteříž ostříhají soudbu, a činí sprawedlnost každého času.

V. Pamatuť na nás Hospodine pro zalíbení w lidu swém: nawšstiw nás spasením swým.

Evangelium (sw. Mat. 17, 1—9). Za onoho času posal Pán Ježíš Petra a Jakoba a Jana, bratra jeho, a wešel je na horu wysokou soukromí, a proměnil se před

nimi. I zasměla se tvář jeho jako slunce, a roucho jeho jako sněh. A ať, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním. I propověděl Petr, a řekl k Ježíšovi: Pane, dobře jest nám zde býti; chceš-li, ubědejme zde tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden. A když on ještě mluvil, hle, oblač světlý zastínil je. A ať, hlas z oblaku, řloucí: Tentot jest Syn můj milý, v němž jsem si dobře zalíbil, toho poslouchejte. I uslyševšše to učenníci, padli na tváře své, a báli se velmi. A přistoupiv Ježíš, dotekl se jich, a řekl jim: Vstaňte, a nebojte se. Pozdvihšše pak oči svých, žádného newiděli, než samého Ježíše. A když sstupovali s horu, přikázal jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte o tom widění, dožd sň člověka newstane z mrtvých.

Kredo.

Obětování. Přemýšleti budu v přikázáních tvých, kteráž jsem zamiloval, a pozdvihnou rukou svých k přikázáním tvým, kteráž jsem miloval.

Moblitby k prefaci. Vzhledni, prosíme Pane, milostivě na obět přítomnou: aby i naši pobožnosti prospívala i spasení. Strže P. n. J. Kr. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční středu.)

Prefaci postní.

Přijímání. Srozuměj wolání mému, pozoruj hlasu moblitby mé, králi můj a Bože můj: nebo k tobě se mobiliti budu.

Moblitby po přijímání. 1. Prosíme tě požorně všemohoucí Bože, abys nám uděliti ráčil: bychom my, kteréžto svátostmi občerstvuješ, i slusným chováním hodně tobě sloužiti mohli. Strže J. Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční středu.)

III. Neděle postní.

Antroit. (Ž. 24.) Otci mé vždycky i Hospodinu: nebo on vytrhne z osidla nohy mé. Pohleď na mne, a smiluj se nade mnou: nebo osamělý a chudý jsem já.

Žalm 24. K tobě Hospodine pozdvihl jsem duše své: Bože můj, v tebe doufám, necht' nejsm zahánben. Sláva Otci atd. Kyrie.

(Gloria se neříká.)

Moblitby. 1. Prosíme tebe, všemohoucí Bože, rač na žádosti pokorného lidu svého milostivě wzhlédnouti, a i obhájení našemu pravici velebnosti své wztahnouti. Sfrze P. n. J. Kr. Amen.

(2. a 3. jako na popeleční středu.)

Epistola (i Efeským 5, 1—9). Bratři! Buďtež následovníci Boží, jakožto synové nejmilejší a chťte v milování, jakož i Kristus miloval nás, a vydal sebe samého za nás, v obětování a obět Bohu i vůni libezné. Smilství pak a vselika nečistota, neb lašomství, nebů ani inenováno mezi vámi, jakož slusí na svaté; aneb mrzlost, aneb bláznové mluvení, aneb ssprhuování, kterážto věc jest nenáležitá, ale raději bítí činění. Nebo o tom wězte rozumějice, že žádný smilník, aneb nečistý, aneb lašomec, (což jest uobloslužebnost), nemá dědictví v království Kristově a Božím. Ať žádný wás neswede marnými slohy: nebo pro takové věci přichází hněw Boží na syny newěry. Nebýtwejtež tedy účastníci jejich. Byli jste zajisté někdy temnost, nyní pak jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chťte, nebo owoce světla jest we wsi dobrotě, a sprawedlnosti, a prawdě.

Gradual. Powstaniž Hospodine, ať se nesílí člověk: ať souzení jsou národové před twáří twou.

V. Při obrácení nepřítelů mého nazpět: země a zahynou před tváří tvou.

Traktus. A toběť jsem pozdvihl oči svých, kterýchž přebýváš na nebesích.

V. Až hle, jako oči služebníků (obrácených jsou) k rukám panů jejich.

V. Jako oči děvých k rukám paní její: tak (jsou obrácených) oči našse k Hospodinu Bohu našemu, ažby se smiloval nad námi.

V. Smiluj se nad námi Hospodine, smiluj se nad námi.

Ewangelium (sw. Luk. 11, 14—28). Za onoho času vymítal Pán Ježíš zlého ducha, a ten byl němý, i bitili se zástupové. Někteří pak z nich pravili: Strze Belzebuba, knížete zlých duchů, vymítá zlé duchy. A jini pokoušejíce ho, znamení s nebe hledali od něho. Ale on, znaje myšleni jejich, řekl jim: Každé království, proti sobě rozdělené, zpusťne, a dům na dům padne. Zestliže pak i satan proti sobě rozdělen jest, kterakž ostojí království jeho? Nebo pravíte, že já strze Belzebuba vymítám zlé duchy. Zestliže pak já strze Belzebuba zlé duchy vymítám, strze toho je vymítají synové wasši? Protož oni soudcové wasši budou. Pakliť prstem Božím zlé duchy vymítám, jistěť přišlo k vám království Boží. Když silný ozbrojenec ostříhá síně své, w poloji jsou ty věci, kterýmiž vládnou. Pakliť silnější než on přijde přemohl jej, wsecku jeho zbroj, w niž doufal, odejme, a loupež jeho rozdělí. Kdo není se mnou, proti mně jest: a kdo nepřijímá křesťanství se mnou, rozptyluje. Když nečistý duch wyjde z člověka, chobí po místech suchých, hledaje odpočnutí; a nenalezna, dí: Vrátím se do domu svého, obkubž jsem wysšel; a přijda nalezne jej chwojstistěm wycištěným a ozdobeným. Tehdy jde, a přijme k sobě jiných sedm duchů, horších nežli jest sám, a wejdouce přebývají tam. I jsou poslední věci toho člo-

wěla horšši nežli prwní. Stalo se pať, lbyž to mluwil, pozdwihišši hlasu jedna žena ze zástupu, řekla jemu: Blahoslawený žiwot, kterýž tebe nosil, a prst, kterýchž jsi požíwal. Ale on řekl: Dwssem pať blahoslawení, kteří slyšši slowo Boží, a ostřihaji ho.

Kredo.

Obětowání. Sprawedlnosti Hospodinowy jsou přímé, a obweselují srdce, a soudowé jeho jsou slabšši nad meč a nad střeb: neb služebníci twój zajišše ostřihá jich.

Modlitba před prefací. 1. Tato oběť, prosíme Hospodine, ať nasse winy smeje: ať slawení obětí tobě pobbahých těla i mysle poswětí. Strže. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční středu.)

Prefací postní.

Přijímání. Wrabec nalezl sobě dům, a hrblička hnízbo sobě, lbežby složila mladé swé. (Já nacházím) oltáře twé, Hospodine mocnosti: králi můj, a Bože můj. Blahoslawení, kteříž přebýwají w domu twém, Hospodine, na wěky wěky chwáliti budou tebe.

Modlitby po přijímání. Dbe wšech win a nebezpečensstwí, prosíme Pane, milostiwě nás oswobod: kterýchž jsi takowého tajemstwí oučastny učiniti ráčil. Strže Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jať na popeleční středu.)

IV. Neděle postní.

Introit. (Jf. 66.) Wesel se Jerusaléme, a plesejte w něm wšicni, kteříž ses milujete: radujte se s nim radostí wšicni, kteříž twíleli jste nad ním: abyste se zradowali, a nasyćeni byli ob prsu potěšsení jeho.

Žalm 121. Weselil jsem se z toho, lbyž mi powě-

bíno bylo: Do domu Hospodinova půjdeme. Sláva Otci
atb. Kyrie eleison.

(Gloria se neřítá.)

Moblitby. 1. Propusť nám, prosíme tebe, všemohoucí Bože, abychom, jenž za naše provinění poble zasloužení zlé věci trpíme, přispěním tvé milosti potěšeni a občerstveni byli. Sírže Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jako na popeleční středu.)

Epistola (1 Galat. 4, 22—31). Bratři! Psáno jest: Abraham měl dva syny, jednoho z děvky a jednoho ze svobodné. Ale ten, který z děvky byl, poble těla se narodil: kterýž pak ze svobodné, sírže zaslíbení; což jest duchovně praveno. Nebo toť jsou dva zákonové: jeden totiž na hoře Sinaji, zplozující 1 službě, kterážto (hora) jest Agar; nebo Sinaj jest hora v Arabii, kteráž spojena jest s tím Jerusalemem, kterýž nyní jest, a slouží se syny světi. Onen pak Jerusalem, kterýž svrchu jest, svobodný jest, matka naše. Nebo psáno jest: Wesel se neplobná, kteráž nerodí: vykřikni a zvolaj, kteráž nepracuješ tu porodu; nebo mnoho jest synů opuštěné, více nežli té, kteráž má muže. My pak, bratři, jsme poble Isáka synové zaslíbení. Ale jako tehdaž ten, jenž se byl poble těla narodil, protivil se tomu, kterýž poble ducha (zplozen byl): tak i nyní. Ale co praví písmo? Vyhvrz děvku, i syna jejího; neboť nebude dědicem syn děvky se synem svobodné. A tak, bratři, nejsme synové děvky, ale svobodné, kteroužto svobodou Kristus nás osvobodil.

Gradual. Weselil jsem se z toho, když mi jest powědino: Do domu Hospodinova půjdeme.

V. Budiž pokoj v mocnosti tvé: a hojnost ve vězech tvých.

Traktus. Kdož doufají v Hospodina, jsou jako hora Sion: nepohne se na věky, kdo bydlí v Jerusalemě.

V. Horſy jsou vůkol něho: a Hospodin vůkol lidu svého, ob tohoto času až na věky.

Evangelium (ſw. Jana 6, 1—15). Za onoho času obšel Ježíš za moře galilejské, jenž jest tiberiadské, i šel za ním zástup veliký; nebo widěli diwſy, jež činil nad těmi, kteříž nemocni byli. Tedy wſloupil Ježíš na horu, a seděl tam s učenníky swými. Byla pať blízko welikonoc, den swáteční židowský. Když tedy Ježíš pozdwihl oči, a widěl, že zástup veliký jde k němu, řekl k Filipowi: Odkud nakoupíme chlebě, aby pojedli tiito? To pať řekl žlouſſeje ho; neb sám wěděl, co chtěl učiniti. Odpowěděl jemu Filip: Je dvě stě peněz chlebě nestaci jim, aby jeden každý něco málo wzal. Di jemu jeden z učedníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: Jestliž zde jeden pacholík, kterýž má pět chlebě ječných a dvě rybſy; ale což jest to mezi tať mnohé? Tedy řekl Ježíš: Rozkažte lidu posaditi se. Bylo pať mnoho tráwy na místě. I posadilo se mužů w počtu okolo pěti tisíců. Tedy wzal Ježíš chleby, a učinil diwſy rozdával sedicím; též i z ryb, jať mnoho chtěli. A když byli nasytzeni, řekl učedníkům swým: Sebežte drobty, kteříž pozůstali, ať nezhytnou. Tedy sebrali, a naplnili dwanácte kofů drobů, jenž z pěti chlebě ječných pozůstaly po těch, kteříž byli jedli. Tedy ti lidé, když uzřeli diw, jež byl učinil Ježíš, prawili: Tentof jest jistě prorok, kterýž má přijíti na swět. Tedy Ježíš, když poznal, že chtějí přijíti, aby jej chytili a učinili jej králem, ušel opět na horu sám jediný.

Kredo.

Ověstování. Chwalte Hospodina, nebo dobrý jest: prozpěwujte jmenu jeho, nebo lidé jest. Wšedšo cožkolim chtěl, činil na nebi a na zemi.

Molitba před prefací. Wžhleďni, prosíme Pane,

milostivě na oběť přítomnou: aby i naši pobožnosti prospívala i spasení. *Strže. Amen.*

(2. a 3. jako na popeleční středu.)

Prefací postní.

Přijímání. Jerusaleém, kterýchž se stává jako město: jehožto oučastenství jest wespolečné: neboť tam vstupovala pokolení, pokolení Hospodinova, aby oslawovali jméno tvé Hospodine.

Moblitby po přijímání. Uděl nám, prosíme, milosrdný Bože: abychom tvé svaté oběti, kterýmiž ušlechtilně nás nashycuješ, i upřímnou ochotností wpilonámali, i věřící myslí přijímali. *Strže. Amen.*

(2. a 3. jako na popeleční středu.)

Neděle smrtelná (pátá w postě).

Introit. (Ž. 42.) Sudi mne Bože, a rozejmej při mou ob národu neswatého, ob člověka nepravého a lstivého wytrhni mne. Nebo ty jsi Bůh můj, a síla má.

Žalm 42. Sessliž světlo své a pravdu svou: ty (abych) mne promobil, a přiveď na horu swatou svou a do stanů twých. (Neb se opakuje Introit.) Sudi mne Bože atb. (až do žalmu.) Kyrie eleison atb.

Moblitby. 1. Prosíme tebe, wšemohoucí Bože, rač milostivě wzhlédnouti na čeleb svou, aby božskou dobrotou svou byla na těle spravována, a ochranou svou na duši zachována. *Strže. Amen.*

2. (Za církev neb za papeže, jako w neděli 4. po Zjew. Páně.)

(Žábné Gloria.)

Epistola (1 Žid. 9, 11—15). Bratři! Kristus, přišel jako nejwěšší kněz budoucího dobrého, strže wěšší a do-

nalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest, ne tohoto stávení, ani strze krew loží neb telat, ale strze svou vlastní krew, wessel jednou do swatyně, a nalezl wyloupení věčné. Nebo jestliže krew loží a býlí, a popel jalowice, pokropujíc poskwrněných, posvěcuje jich i očistění těla: čímž více krew Krista, kterého strze Ducha swatého sebe samého obětował neposkwrněného Bohu, očistí svědomí nasse ob skutků mrtvých, i sloužení Bohu živému? A protož nové smlouvy prostředníkem jest, aby prostředkem smrti podniknuté i vyplacení těch přestoupení, kteráž byla za první smlouvy, zaslíbení věčného dědictví přijali ti, kteříž jsou povoláni.

Graduál. Wytrhni mne z nepřátel mých Hospodine: nauč mne činiti vůli svou.

V. Wyšwoboditeli můj od nepřátel mých hněvových, nad powstávajícími proti mně wyvyššiš mne: od muže nepravého wytrheš mne.

V. Často bojovali proti mně od mladosti mé.

Traktus. Aciž nyní, Izraeli: často bojovali proti mně od mladosti mé.

V. Aťsať nepřemohli mne: na hrbetě mém kowali hříšníci. V. Prodloužili nepravost svou. V. Hospodin spravedlivý přetne šíje hříšníků.

Evangelium (sw. Jana 8, 46—59). Za onoho času mluvil Pán Ježíš i zástupům židovským a knížatům kněžským: Kdo z vás bude mne trestati z hříchu? Jestliže pravdu mluvím vám, proč mi newěříte? Kdo z Boha jest, slovo Boží slyší: protož wy nesyšíte, že z Boha nejste. Tedy odpowěděli Židé, a řekli jemu: Zdalíž mi dobře nepravíme, že jsi ty Samaritán, a glého ducha máš? Odpowěděl Ježíš: Já glého ducha nemám, ale ctím Otce swého, a wy jste mne zneuctili. Ale já nehledám slávy své: jestli, kdo jí hledá a foudí. Amen, amen pravím

wám: Bude-li kdo zachováwati řeč mou, neužří smrti na věky. Teby řekli Židé: Nyní jsme poznali, že zlého ducha máš. Abraham umřel i proroci, a ty pravíš: Bude-li kdo zachováwati řeč mou, neužří smrti na věky. Zbaliž ty většší jsi, nežli otec náš Abraham, který umřel, i proroci zemřeli? Kým sebe samého činiš? Odpověděl Ježíš: Oslawuji-li já sebe sám, sláva má nic není; jestliže Otec můj, kterýž mne oslawuje, o němž wy pravíte, že Bůh váš jest, a nepoznali jste ho, ale já jej znám; a řeknu-li, že ho neznám, budu poborný wám lhář. Ale známť jej; a řeč jeho zachováwám. Abraham, otec váš, radował se, aby widěl den můj: i widěl a radował se. Teby řekli mu Židé: Paděšáti let ještě nemáš, a Abrahama jsi widěl? Řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím wám, prvé nežli Abraham byl, já jsem. Teby chápali kamení, aby házeli na něho: Ježíš pak se skryl, a vyšel z chrámu.

Obětování. Oslawowati tebe budu, Hospodine, celým srdcem svým: obplat služebníkú svýmú, a žitw budu, a ošťihati budu řeči twých: obživíž mne podle slowa swého Hospodine.

Molitby před prefací. 1. Tyto oběti, prosíme Pane, ať nás z wazeb přewrácenosti wyswobodí, a nám bary milosrdenství twého zísťají. Sřze. Amen.

2. Za církew neb za papeže.

Prefací o swatém křiži.

Přijímání. Totot jest tělo, kteréz za vás wybáno bude: tento kalich jest nowá smlouwa w mé kwi, to číňte, kolikrát-koli píti budete, na mou památku.

Molitby po přijímání. 1. Přispěj nám, Pane Bože náš: a které jsi svýmú tajemstvími občerstwíl, uštwipčnou pomoci zástawej. Sřze. Amen.

Těděle třetná.

Introit. (Ž. 21.) Hospodine newzbalujž pomoci své obe mne, i obraně mé wzhledni. Wyšwobobiž mne z úst swá: a od rohů jednorozců ponížení mé.

Žalm 21. Bože, Bože můj, sblebniž na mne, proč jsi mne opustil? Daleko od spasení mého slova prowinění můch. (Introit.) Hospodine atd. Kyrie.

M o d l i t b a. Wšemohoucí wěčný Bože, jenžto jsi Spasitele nasseho nechal člowěčenství na se wžiti, a na kříži umřiti, abyš pokolení lidskému příklad pokorů i následowání zlistawil: propůjč milostiwě, abychom i trpěliwost jeho na sobě olazowali, i wzkříšení jeho oučastni býti zasloužili. Skrze téhož Kr. P. n. Amen.

Epistola (i Filip. 2, 5—11). Bratři! To zajisté cíte w sobě, co i w Kristu Zejísí; kteržž jsa w způsobě Boží, nepoložil sobě toho za loupež, že jest rovný Bohu: ale sebe samého zmařil, přijatw způsobu služebníka, i podobenství lidí učiněn, a w způsobu nalezen jako člowěl. Ponížil sebe samého, učiněn jsa poslušným až i smrti, a to i smrti kříže. Protož i Bůh wywýššil jej, a dal mu jmeno, kteržž jest nad wšeliké jmeno, aby we jmenu Zejisse každé koleno klekalo, nebeských, zemských i pekelných, a každých jazyků aby wyznával, že Pán Zejiš Kristus jest w sláwě Boha Otce.

Gradual. Držel jsi prawou ruku mou: a dle wšile své protwedl jsi mne, a s sláwou přijal jsi mne.

V. Sať dobrý jest Bůh Izraelowi, těm, kteržž jsou přímého srdce! Mé pať noby téměř by byly poklesly: o málo by byli sflouzli krokové moji. Neb jsem se rozhorlil nad nepravými, polož křísťníků wida.

Traktus. Bože, Bože můj, sblebniž na mne: proč jsi mne opustil? Daleko od spasení mého slova prowinění

mých. Bože můj, wolám přes den a newhslýcháš: i w noci, a ne t nemoubroští sobě. Ty pak swatyni přebýwáš, Chwálo Israelowa. W tebeť doufali otcowé nassi: doufali, a wshwobobil jsi je. A tobě wolali, a wshwobozeni jsou: w tebe doufali, a nejsou zahánbeni. Já pak čertw jsem a ne člověk: pohanění lidí, a pwtřhel obce. Wssični widouce mne posmíwali se mi: mluwili rty, a hýbali hlawou. (Mlaskice:) Doufalk jest w Hospodina, nechť jej wshtrhne: nechť ho wshwobobi, poněwadž chce jemu. Oni pak pozorowali, a hleděli mne: rozdělili sobě roucha má, a o můj oběw metali los. Wshwobobiž mne z úst twa: a ob rohů jednorohců ponižení mé. Kteríž se bojíte Hospodina, chwalte jej: wssedco simě Jakobowo oslawujte jej. Zwěstowan bude Hospodinu národ butoucí: a wshprawowati budou nebesa swablnost jeho — libu, kterých narozen bude, ješž učinil Hospodin.

Umučení Pána nasseho Jezisse Krista podle sepsání sw. Wlatouffe 26, 1—75. a 27, 1—66. Za onoho času řekl Pán Jeziš učenníkům swým: Wíte, že po dvou dnech Weliká noc bude, a Syn člověka wshbán bude, aby byl ukřižowán. Tehdy sešli se knížata kněžská a starší libu na siň knížete kněžského, který sloul Kaifáš, a radili se, jakby Jezisse lstiwě jali a zabili. Ale prawili: Ne w den swáteční, aby snab nebyl rozbroj w libu. Když pak byl Jeziš w Bethanii, w domě Šimona malomocného, přistoupila k němu žena, masící nádobu alabastrowou masti braché, a wshlila ji na hlavu jeho, když seděl za stolem. Widouce pak to učennici, rozhněwali se, řkouce: A čemu jest ztráta tato? Neb mohlo to probáno býti za mnoho, a dáno býti chubým. Wěda pak to Jeziš, dí jim: Proč jste obtížni ženě této? Dobrý zajisté skutek učinila nabe mnou; nebo chubé wšbhachy máte s sebou, ale mne nemáte wšbhachy. Wshlwwší zajisté ona masť tuto na tělo mé, ku pohřbeu mému to učinila.

Auk.: prawim wám, že kdejžkoli lážáno bude toto ewange-
 lium po wšsem swětě, bude i to, co ona učinila, na památ-
 ku její praweno. Těhdy odesel ku knížatům kněžským jeden
 ze dwanácti, kterhž sloul Zibáš isslariotský, a řekl jim: Co
 m chcete dáti, a já wám ho zrabim? A oni uložili mu
 dáti třiceti stříbrných. A od té chvíle hledal příhodného
 času, aby jej zrabil. Prvního pak dne Přesnic přistoupili
 k Ježíšowi učennici, řkouce: Kde chceš, ať připravíme tobě,
 abys jedl beránka? Ježíš pak řekl: Zběte do města k jeb-
 nomu, a rcete jemu: Mistr prawí: Čas můj blížlo jest;
 u tebe budu jísti beránka s učenníky swými. A učinili tak,
 jakož jim uložil Ježíš, a připravili beránka. Kdžž pak byl
 večer, posadil se za stůl se dwanácti učenníky swými. A
 kdžž jedli, řekl: Amen prawim wám, že jeden z wás mne
 zrabí. A zarmoutiwše se welmi, počali každý z nich říkati:
 Zbaliž já jsem to, Pane? On pak odpowídaje, řekl: Kdo
 omáci se mnou rukou w mise, ten mne zrabí. Syn zajiště
 člověka jde; jakož psáno jest o něm: ale běda člověku tomu,
 strže něhož Syn člověka zrazen bude; lépe by jemu bylo,
 kdyby se byl nenarodil člověk ten. Odpowídaje pak Zibáš,
 kterhž ho zrabil, řekl: Zbaliž já jsem to, Mistře? Dí jemu:
 Ty jsi řekl. A kdžž wečeřeli, wzal Ježíš chléb, a dobrořečil,
 i lámal, a dával učenníkům swým, a řekl: Wezměte, a
 jezte: totoť jest tělo mé. A wzał kalich, učinil díky, a
 dal jim, řka: Píte z toho wšsichni; toť jest zajiště krew má no-
 věho Zákona, kteráž za mnohé wplita bude na odpuštění
 hříchů. Ale prawim wám: nebudu píti od této chvíle z to-
 ho plodu winného kořene až do onoho dne, kdžž jej píti
 budu s wámi nowý w králowství Otce swého. A chvílu
 wzdawše, wysšl na horu oliwetskou. Těhdy bi jim Ježíš:
 Wšsichni wy pohoršíte se této noci nabe mnou. Nebo psáno
 jest: Witi budu pastýře, a rozprchnou se owce stáda. Ale
 kdžž wstanu z mrtvých, přebědu wás do Galilee. A od-

powídaje Petr, řekl jemu: Být se pak wssični pohoršili nad tebou, já se nikdy nepohorším. Řekl mu Ježíš: Amen pravím tobě, že této noci, prvé než lohout zazpívá, třikrát mne zapřeš. Di jemu Petr: Býcht pak měl s tebou umříti, nezapřím tebe. Podobně i wssični učennici pravili. Tehdy přišel s nimi Ježíš do wsi, která slowe Getsemanh, a řekl učenníkům svým: Posedtež tuto, až odejdu tamto, a pomoblím se. A pojat s sebou Petra a dva syny Zebedeowh, počal se rmcoutiti a teskliv býti. Tehdy bí jim: Smutnat jest buffe má až k smrti! pozůstaňtež tuto, a bďte se mnou. A poodšed maličko, padl na twář svou, moble se a řka: Otče můj, jest-li možné, ať odejde ode mne kalich tento; a wssak ne jať já chci, ale jať ty. I přišel k učenníkům svým, a nalezl je, ani spi; i bí Petrowi: Takliž jste nemohli jebiné hobiny bđiti se mnou? Bďtež a moglete se, abyste newessli w pokušení. Duch zajisté hotow jest, ale tělo nemocno. Opět pobruhé odešel a moblil se řka: Otče můj, nemůže-li tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staň se vůle twá. I přišel opět, a nalezl je ani spi; nebo bhlý oči jejích obtíženy. A nechaw jich odešel opět, a moblil se po třetí, touž řeč řikaje. Tehdy přišel k učenníkům svým, a řekl jim: Spětež již a odpočívejte; aj přiblížila se hobina, a Syn člověka wybán bude w ruce hříšných. Wstaňtež, pojďme! Až, přiblížil se, který mne zradí. A řbhž on jestě mluwil, aj, Zidáš, jeden ze dwanácti, přišel, a s ním zástup mutohý s meči a kyjmi, poslání jřsouce od knížat kněžských a starších lidu. Ten pak, kterýž jej zrazowal, dal jim znamení, řka: Kteréhožkoli políbím, tenť jest: držte jej. A hned přistoupil k Ježíšowi, řekl: Zdráw buď, mistré! a políbil jej. I řekl jemu Ježíš: Příteli, nač jsi přišel? Tehdy přistoupili a wztáhli ruce na Ježíše, a jali ho. A aj, jeden z těch, kteríž byli s Ježíšem, wztáhl ruku, a wtrhl meč svůj, a

udeřiw služebníka knížete kněžského, utal ucho jeho. I bí jemu Ježíš: Obrat meč svůj w místo jeho; nebo wssični, kteríž berou meč, od meče zahynou. Zbalíž mníš, žebych nemohl prositi Otce svého, a dalby mi nyní více nežli dwanácte pluků andělů? Ale kteráž se naplni Písma (kteráž svědčí), že tak musí býti? W tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Jako na lotra wysšli jste s meči a kyjmi, jimat mne: (jestto) na každý den sedával jsem u vás, uče w chrámě, a nejali jste mne. Ale toto wssedlo se stalo, aby se naplnila písma prorocká. Tehdy učennici wssični opuštíwše ho, utekli. A oni jawně Ježíše, wedli jej ku Kaifášowu, knížeti kněžskému, kdežto zákonníci a starší byli se sešli. Petr pak šel za ním zdaleka až do síně knížete kněžského; a wšed do wnitř, seděl se služebníky, aby widěl konec. Knížata pak kněžská a wssedla raba hledali falešného svědectwí proti Ježíšowu, aby jej na smrt wybali: ale nenalezli, ačkoli mnoho falešných svědků bylo přistoupilo. Naposledy pak přišli dwa falešní svědkové, a řekli: Tento řekl: Mochu zbořiti chrám Boží, a we třech dnech jej zase wstawi. A powstawši kníže kněžské, řeklo jemu: Nic neodpowídáš k těm wěcem, kterých tito proti tobě svědčí? Ale Ježíš mlčel. A kníže kněžské řeklo jemu: Zaklínám tě sťrže Boha živého, abys nám powěděl, jsi-li ty Kristus, Syn Boží? Dí jemu Ježíš: Ty jsi řekl. Ale wšak prawím wám: od toho času užijte Syna člověka sedícího na prawici moci Boží, a přicházejícího w oblacích nebeských. Tehdy kníže kněžské roztrhlo roucho své, řka: Rouhal se! což ještě potřebujeme svědků? Až, nyní jste slyšeli rouhání. Co se wám zdá? A oni odpowídajíce řekli: Hoben jest smrti! Tehdy pliwali na twář jeho a dávali mu zássítky; jiní pak ho políčkowali, říkajíce: Hábej nám, Kriste, kdo jest, kterýchž tebe udeřil? Petr pak seděl wenu w síni; i přistoupila k němu jedna děwečka, řkoucí: I ty jsi byl

s Ježíšem galilejským. Ale on zapřel přede všemi, řka: Nevím, co pravíš. A když vycházel ze dvěří, ušřela ho jiná děvče, a řekla těm, kteříž tu byli: Z tento byl s Ježíšem nazaretským. A on opět zapřel přísahou: Neznám toho člověka. A po malé chvíli přistoupili, kteří tu stáli, a řekli Petrowi: Jistě i ty z nich jsi, neb i řeč tvá známa tebe činí. Tehdy počal se proklínati a přísahati, že nezná toho člověka. A hned lohout zazpíval. Z rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kteréz byl řekl: „Prvé než lohout zazpívá, třikrát mne zapře“; a vyšsed wen plakal hořce. A když bylo ráno, vyšli w radu všedca knížata kněžská a starší libu proti Ježíšowi, aby jej na smrt vybdali. A svázawše ho, přivedli a vybdali jej pontskému Pilátowi, wladaři. Tehdy wida Jidáš, kterýž jej zgrabil, že obsouzen jest, želeje toho, nawrátíl zase třiceti stříbrných knížatům kněžským a starším, řka: Zhrěšil jsem, zgrabím křev spravedlivou. Ale oni řekli: Co nám do toho? Ty wiz. Z powrh stříbrné w chrámě, odesel: a obšed, osídem se oběsil. Knížata pať kněžská wzawše stříbrné, řekli: Nesluffit jich wložití do pokladnice; nebo mzda křwe jest to. A poradawše se, koupili za ně pole hrnčířowo, ku pohřbu poutníků. Protož nazwáno jest pole to Halebama, to jest pole křwe, až do dnešního dne. Tak se naplnilo, což powědino jest sřze Jeremiáše proroka, řkouceho: A wzali třiceti stříbrných, mzdu ceněného, kterýž ceněn byl ob synů israelských, a dali je za pole hrnčířowo, jakož mi ustanowil Pán. Ježíš pať stál přeb wladařem; i otázal se ho wladař, řka: Ty-li jsi král židovský? Řekl jemu Ježíš: Ty pravíš. A když na něj knížata kněžská a starší žalowali, nic neodpowěděl. Tehdy bí jemu Pilát: Neslyšíš-li, jak weliké věci proti tobě svědčí? A on neodpowěděl jemu žádnému slowu, tak že se wladař welmi bitil. Měl pať wladař obhčej, na den slawný propustiti libu wězně jednoho,

kteréhožby chtěli. A měl tehdaž vězně znamenitého, který
 sloul Barabáš. Protož řechž se jessli, řekl Pilát: Kterého
 chcete, abych vám propustil? Barabáše, čili Ježíše, jenž
 slowe Kristus? Nebo věděl, že jej ze zámosti vybalí. A
 řechž seděl na soudné stolici, poslala k němu žena, řlouc:
 Nic neměj s tímto spravedlivým; nebo jsem mnoho trpěla
 dneš we snách pro něho. Ale knížata kněžská a starší na-
 webli lid, aby prosili za Barabáše: Ježíše pak aby zahu-
 bili. A odpovídaje mladař řekl jim: Kterého chcete ze dvou,
 aby vám byl propustěn? A oni řekli: Barabáše! Di jim
 Pilát: Což teby učiním s Ježíšem, jenž slowe Kristus?
 Řkou wssični: Učřizován buď! Di jim mladař: S což zlého
 učinil? Oni pak wice křičeli, řlouce: Učřizován buď! A
 wida Pilát, žeby nic neprospěl, ale žeby větší rozbroj byl,
 wzatw wobu umhl ruce před lidem, řla: Newinen jsem já
 křwí spravedlivého tohoto; wy wzte. A odpovídaje wsse-
 den lid řekl: Křew na nás i na nasse shuň. Teby pro-
 pustil jim Barabáše; Ježíše pak žbičovaného wybal jim,
 aby byl učřizován. Tehdy wojáci mladařowi wzatwse
 Ježíše do radního domu, shromážbili k němu celou rotu;
 a swléřse jej, přioděli ho pláštěm šarlatowým, a spletse
 korunu z trní wstawili ji na hlavu jeho, a dali třtinu w
 prawou ruku jeho: a klekajice před ním, posmíwali se jemu,
 řikajice: Zdráw buď, králi židowský! A pliwajice na něj,
 brali třtinu, a bili hlavu jeho. A řechž se mu naposmíwali,
 swléřli s něho plášť, a oblékli jej w roucho jeho, a webli
 ho, aby jej učřizowali. Wyssedše pak nalegli člověka Chren-
 ského, jmenem Simona; toho přinutlil, aby nesl kříž jeho.
 S přissli na místo, kterěz slowe Golgotha, to jest, místo
 popravné, a dali mu píti wina smíšeného se žlučí: a řechž
 okusil, nechťel píti. Řechž pak jej učřizowali, rozdělili rou-
 cha jeho, inetajice o ně los; aby se naplnilo, což powědino
 jest strže proroka, řlenciho: Rozdělili sobě roucha má, a o

mlhij oběw metali los. A sedíce ostřihali ho. I wstawili nab hlavu jeho winu jeho napsanou: Tentot jest Zežíš, král židowský. Tehdáž ukřižowáni jsou s ním dwa lotři, jeden na prawici a druhý na lewici. Ti pať, kteří tuby chobili, rouhali se jemu, ukřiwujice hlav swých, a říkajice: Ha ha, kterýž Boží chrám ruffíš, a we třech dnech jej zase wzběláwáš, pomozíš sám sobě; jsi-li Syn Boží, sestup s kříže. Podobně i knížata kněžsta, posmíwajice se s zákonníky a staršími, prawili: Ziným pomáhal, sám sobě nemůže pomoci. Zestliže jest král israelský, ať sestoupí nyní s kříže, a uwěřime jemu. Dousal w Boha, ať ho nyní wyswobodí, chce-li mu; nebo prawil: Syn Boží jsem. Tak i lotři, kteří byli s ním ukřižowáni, utrhawě mluwili jemu. Od ssejté pať hodiny stala se tma po wšší zemi, až do hodiny dewáté. A okolo hodiny dewáté zwolal Zežíš hlasem welikým, řka: Eli, Eli, lamma sabaktani? To jest: Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Někteří pať tu stojíce a to slyšice, prawili: Eliášse wolá tento. A hneb jeden z nich běžel, a wzal houbu, naplnil ji octem, a wložiw ji na třest báwal mu píti. Ale jiní prawili: Necht, ať užřime, přijde-li Eliáš, abh ho wyswobodil. Zežíš pať opět zwolaw hlasem welikým, wypustil buffi. A aj, opona chrámostowa roztrhla se na dvě poly, od wrchu až dolů; a země se trásla, a stáły se pučaly, a hrobowé se otwírali, a mnohá těla swatých, kteří byli zesnuli, wstala. A wyssebše z hrobů po wzkrísení jeho, přišli do swatého města, a uklázali se mnohým. Setnil pať a ti, kteříž s ním byli, ostřihajice Zežíše, widouce zemětřesení a to, co se bálo, báli se welm, řkouce: Jistě Syn Boží byl tento! Byly pať tu ženy mnohé zbalela, kteréž byly přišly za Zežíšem z Galilee, posluhujice jemu; mezi nimiž byla Maria Magdalena, a Maria, matka Jakobowa a Josefowa, a matka synů Zebeedowých. A tdyž byl večer, přišel jeden člověk bohatý z Arimathie,

imenem Jofef, kterhž byl také učení Ježíšův. Ten přistoupil k Pilátovi, a prosil o tělo Ježíšovo. Tedy rozkázal Pilát dáti tělo. A vzav Jofef tělo, obwinul je v plátno čisté, a wložil je do hrobu svého nového, kterhž byl wytesal ve skále, a přivalil kámen veliký ke dwěrům hrobovým, a obšel. A byla tu Maria Magdalena, a druhá Maria, sedíce proti hrobu. Druhého pať dne, kterhž jest po velikém pátku, sešla se knížata kněžská a fariseové k Pilátovi, řkouce: Pane, rozpomenuli jsme se, že ten swůbce řekl, ještě žiw jsa: Po třech dnech zase wstanu. Rozkaž tedy ostříhati hrob až do třetího dne, aby snad učeníci jeho nepřišli a neukradli ho, a neřekli lidu: Wstál jest z mrtwých; i bude poslední blud horší, než první. Řekl jim Pilát: Máte stráž, jděte, ostříhejte, jakž wíte. A oni osadili hrob strážnými, zapečetiwše kámen.

Konec těchto passí (ob w. 62—66.) slouží za ewangelium tohoto dne.
(Říká se Krebo.)

Obětování. Bohanění očelávalo srdce mé, a bidu. A očelával jsem, kdoby se spolu pormoutil, a nebylo ničoho: a kdoby potěšil, a nenalezl jsem ničádného. A dali mi za pokrm můj žluč: a w žižni mé napojili mne octem.

Modlitba k prefaci. Uděl, prosíme Pane, aby obět očím welebnosti twé přinesená i milost nábožnosti nám žískala, i sláwu věčné blaženosti nám wymohla. Strže. Amen.

Prefaci o sw. kříži.

Přijímání. Dítě můj, nemůže-li tento kalich minouti mne, než abych jej pil, staň se vůle twá.

Po přijímání modlitba. Dučinkování toho tajemství, o Pane, ať obmeje nasse hříchů, a nasse spravedlivé žádosti naplní. Strže R. P. n. Amen.

Zelený čtvrtek.

Introit. (Galat. 6.) My pak chlubiti se máme w kříži Pána nasseho Ježíše Kr., w němž jest spasení, život a vykříšlení nasse; strze něhož spasení a vykoupení jsme.

Žalm 66. Bože smiluj se nad námi, a požehnej nám: osvět obličej svůj nad námi, a smiluj se nad námi. (Introit.) *Ryrie.*

(Křtá se Gloria, při čemž se naposled zpouí.)

Molitba. O Bože, ob něhož i Zbáš zradu své trest, i lotr vyhnání svého obměnu vzal: popřes nám oučinek smilování svého: aby, jako Pán Ježíš w umučení svém oběma rozličnou odplatu zásluh udělil, tak i nám, po zapuzení bludu starého, milost svého z mrtvých vstání propůjčil. Jenž s tebou a s Duchem sv. žije a králuje Bůh na věky věků. Amen.

Epistola (1 Korint. 11, 20—32). Bratři! Rbž se wespoleť scházíte, již to není večeri Páně jísti. Nebo jeden-
lážbý bře nejprw večeri svou i jebení; a jeden zajisté lační, druhý pak jest opilý. Zbaliž nemáte domů i jídlu a piti? Čili církev Boží potupujete, a zahanbujete ty, kteříž nemají? Což vám dim? Máám vás chváliti? W tom nechválím. Já zajisté přijal jsem ob Pána, což vybal jsem i vám: že Pán Ježíš w tu noc, w kterouž zrazen byl, vzal chléb, a díky učiniv, lámal, a řekl: Wezměte, a jezte: Toto jest tělo mé, kteréž za vás vybáno bude; to čiňte na mou památku. Tak (vzal) i kalich, rbž powečeřel, řka: Tento kalich jest nowá úmluva w mé krevi; to čiňte, kolikrátkoli piti budete, na mou památku. Nebo kolikrátkoli budete chléb tento jísti, a kalich píti, smrt Páně zvěstovati budete, dokadž nepřijde. Protož kdokoli bude jísti chléb tento, aneb kalich Páně píti nehodně, winen bude tělem a

krví Páně. Zkusíť pak sám sebe člověk, a tať z toho chleba
jez, a z kalicha pi. Nebo kdo jí a pije nehobně, odsouzení
sobě jí a pije, jelikož nerozsuzuje těla Páně. Proto jsou
mezi vámi mnozí nemocní a mdlí, a mnozí umírají. Ještě
tedybychom sami sebe rozsuzovali, nebylbychom jistě souzeni.
Když pak býváme souzeni, od Pána býváme trestáni, aby-
chom nebyli s tímto světem zatraceni.

Gradual. Kristus učiněn jest poslunným až k smrti,
a to k smrti kříže.

V. Protož i Bůh povýšil ho, a dal jemu jméno, kte-
réž jest nad všechně jména.

Evangelium (sv. Jana 13, 1—15). Přebe dnem
slavným velikonočním, věda Ježíš, že přišla hodina jeho,
aby šel z toho světa k Otci: když miloval své, kterých
byli na světě, až do konce je miloval. A po večeři, když
byl v ábel již wnuhl w srdce Zidáše, Šimona iskariotského,
aby jej zabil, věda (Ježíš), že wšedš věci dal jemu Otec
w ruce, a že od Boha wšsel a k Bohu jde: wstal od
večeře, a složil roucho své, a wzat wstat, přepásal se. Potom
nalil wody do mēdenice, a počal umýwati nohy učeníků,
a wptirati ssatem, kterýmž byl přepásán. Tedy přišel k
Šimonowi Petrovi. I dí jemu Petr: Pane, ty mi myješ
nohy? Odpověděl Ježíš, a řekl jemu: Co já činím, ty
nemíš nyní, ale zwiš potom. Dí jemu Petr: Nebudeš mi
nohy mýti na věky. Odpověděl jemu Ježíš: Neumýji-li
tebe, nebudeš mítí dílu se mnou. Dí jemu Šimon Petr:
Pane, netoliko nohy mé, ale i ruce i hlatau. Dí jemu Je-
žíš: Kdo jest umyt, nepotřebuje, než aby nohy umyl, ale
jest čist wšsedn. I wš čistí jste, ale ne wšsedni. Nebo
věděl, kdoby byl, jenž ho měl zabit; protož řekl: Neszte
čistí wšsedni. Když tedy umyl nohy jejich, a wzal roucho
své, posadil se opět za stůl a řekl jim: Wíte-liž, co jsem
wám učinil? Wš mne nazýváte Místrem a Pánem, a dobře

pravíte; jsemť zajisté. Poněmadž teby já, Pán a Mistr, umhl jsem nohy wasse: i wy máte jeden druhého nohy umýwati. Příkladť zajisté dal jsem wám, abyste, jako já jsem učinil wám, i wy tak činili.

Kredo.

Obětowání. Pravice Hospodinowa způsobila tu moc, pravice Hospodinowa wywýchšila mne.

Neumruť, ale žiw budu, a wyprawowati budu slutky Hospodinowy.

Moblitba k prefaci. Sám On, prosíme Pane, Otče swatý, wšemohoucí věčný Bože, obět nassi učin tobě příjemnou, který dnešního dne učebníkům swým přikázal, by ji na jeho památku konali: Ježíš Kristus Syn twůj, Pán náš, jenž s tebou atb. Amen.

Prefaci o sw. kříži.

Přijímání. Pán Ježíš, kdž wstal od večere s učebníky swými, umhl nohy jejich, a řekl jim: Wíte-liž, co jsem učinil wám, jsa Pán a Mistr wáš? Příkladť dal jsem wám, abyste tak i wy činili.

Moblitba po přijímání. Nasytění pokrmý oživujícími, prosíme, Pane Bože náš: abychom, co w času smrtelnosti wškonawáme, darem twé nesmrtelnosti dosáhli. Strže. Amen.

Weliký pátek.

Řeč první. (Z proroka Dšeáffe 6, 1—6.) Toto praví Hospodin: W soužení swém ráno powstanou ke mně (řlouce): Pojdte a nawratme se k Hospodinu; nebo on uchepíl, a zase uzdraví nás, ubil a uléčí nás. Obžiwí nás po dvou dnech, dne třetího wzkříší nás, a žiwí budeme přeb obličejem jeho. Wěděti a následowati budeme, abychom poznali

Hospodina: jako switání připraven jest východ jeho, a přibde nám jako zemi přitval časný a pozdní. Co učiním tobě, Efraime? Co učiním tobě, Zudo? Milosrdenství waffe jako oblať jitřní, a jako rosa ráno pomíjející. Protož oteřáwal jsem se strže proroků, zabil jsem se řečmi úst swých, a soudové twosí jako swětlo wysbou. Nebo milosrdenství jsem chtěl, a ne obět, a umění Boží více, nežli zápalů.

Traktus. Hospodine, slyšel jsem slyšení twé a -bál jsem se: pozorowal jsem dílo twé, a zhrozil jsem se. U prostřed dwou zvirat známý učiněn jsi: až se přiblíží leta, poznán budeš: až přijde čas, ulážeš se. W tom, kdžž zlořmoucena bude dusse má: w hněwu, milosrdenství pamětliv budeš. Blůh z Libanu přijde, a swatý se stinné a husté horů. Přikryla nebesa sláva jeho: a chwály jeho plná jest země.

Mobleme se!

Dialon. Klekněme na kolena!

Subdialon. Wstaňte!

O Bože, ob něhož i Zibáš grábů swé trest, i lotr wyznání swého obměnu wzał: popřeť námi oučineť smilowání swého: aby, jako Pán Zežíš w umučení swém oběma rozličnou obplatu zásluh udělil, tak i nám, po zapuzení bludu starého, milost swého z mrtwých wstání propůjčil. Jenž s tebou a s Duchem swatým žije a traluje Blůh na wěky wěkw. Amen.

Řeč druhá. (3 II. knihy Mojžíšowů 12, 1—12.) W těch dnech řekl Hospodin I Mojžíšowí a Aronowi w zemi Egypťské: Měsíc tento bude wám počátek měsíců, první mezi měsíci roku. Mluwte se wssemu shromáždění synů Israelských, a rcete jim: Desátého dne měsíce tohoto wezmi jedentážbů beránka po čelebách a domích swých. Pakli menší jest počet, žebž dostaciti nemohl I sněbení beránka, přivezme souseda swého, kterýž připojen jest domu jeho, podle počtu

bussi, kterěžby stačiti mohli i sněbení beránka. Bude pať beránek bez poskvrny, sameček, roční; podle kteréhož řádu vezmete i kozelce. A budete ho chovati až do čtrnáctého dne měsíce tohoto; i bude jej obětovati wšedho množství synů israelských i večeru. A wezmou z krve jeho, a položí na obě weřeje a na podwoje domu, w kterýchž jísti jej budou. A budou jísti noci té maso pečené ohněm, a přesné chleby s saláty polnými. Nebudete jísti z něho nic syrového, ani vařeného wodou, ale toliko pečeného ohněm; hlavu s nohama jeho i drobty sníte. Aniž pozůstane co z něho až do jitra; pakli by co pozůstalo, spálíte to ohněm. Takto pať jej budete jísti: Webra swá přepáštěte, a obuw budete mítí na nohách, držíce hole w ruku, a budete jísti pospěšně; neb jest to sáse (to jest přejíti) Hospodinowo.

Traktus. Wyswobod mne Hospodine ob člověka zlého: ob muže nepravého wtrhni mne.

Ob těch, jenž myslili na nepravosti w srdci: celý den strojili wálky.

Naostřili jazyky své jako hady: jed hadů litych jest pobe rtů jejich.

Ostříhej mne Hospodine ob ruky hříšníka: a ob lidi nepravých wyswobod mne.

Kteržž myslili podtrhnouti krotky mé, uškrtli na mne pššni osidlo.

A prowazy roztáhli w osidlo: podle cestů léčku položili mi.

Řekl jsem Hospodinu: Všůh můj jsi ty: wyslyš Hospodine hlas prosby mé.

Hospodine Pane, sílo spasení mého: zastínil jsi hlavu mou w den boje.

Nowbdávej mne Hospodine krom žádosti mé hříšníku: myslili (zlé) proti mně: neopouštěj mne, aby se snad nepowššili.

Hlasa obcházení jejich: uslowání rtů jejich přiklopí se.

Spravedliví ale oslawowati budou jméno tvé: a upřími přebýwati budou před obličejem tvým.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle sepsání sw. Jana 18, 1—40. a 19, 1—42. Za onoho času wysšel Pán Ježíš s učenitky swými přes potok Cedron, kdež byla zahrada, do kteréžto wysel on i učenici jeho. Wěděl pať i Zibáš, kterýž ho zrazowal, o tom místě: neb se tam Ježíš často scházíwal s učenitky swými. Protož tchýz byl Zibáš pojal (s sebou) stráž, a ob nejwěšších kněží a Fariseů služebních, přišel tam s lucernami, a pochodněmi, a zbrání. Ježíš pať wěda wysedlo, co na něj přijíti mělo, šel proti nim, a řekl jim: Koho hledáte? Odpowěděl jemu: Ježíše Nazaretského. Dí jim Ježíš: Já jsem. Stál pať s nimi i Zibáš, kterýž ho zrazowal. Tedy jaťž řekl jim: „Já jsem!“ postoupili zpět a padli na zem. I otázal se jich opět: Koho hledáte? Oni pať řekli: Ježíše Nazaretského. Odpowěděl Ježíš: Powěděl jsem wám, že já jsem: jestli tedy mne hledáte, nechte těchto, ať odesdou. Aby se naplnila řeč, kterouž byl powěděl: I těch, kteréž jsi mi dal, neztratil jsem žádného. Tedy Šimon Petr mase meč, wytrhl jej, a udeřil služebníka nejwěššího kněze, a uťal prawé ucho jeho. Bylo pať jméno služebníka toho Malchus. Tedy řekl Ježíš Petrowi: Schovej meč swůj do posswy. Což nemám píti kalich, kterýž mi dal Otec? Tedy stráž, a tisícník a služebníci židowští jali Ježíše, a swázali jej, a přiwedli jej nejprwé k Annášowí; nebo byl test Kaifásse, jenž byl toho léta nejwěšším knězem. Kaifáš pať byl ten, kterýž byl dal Židům radu, že jest užitečné, aby jeden člověk umřel za lid. Šel pať za Ježíšem Šimon Petr, a jiný učeník. Ten pať učeník byl znám nejwěššímu knězi, a wysel s Ježíšem do síně nejwěššího kněze. Ale Petr stál u dveří wenku. Wysel tedy druhý učeník, kterýž byl znám

nejvyššímu knězi, a řekl wrátné, a ušel tam Petra. Tedy řekl Petrowi děvečka wrátná: Nejsi-liž i ty z učeníků tohoto člověka? On řekl: Nejsm. Stáli pak tu pacholci a služebníci u ohně, nebo bylo zima, a zhřívali se; byl pak s nimi i Petr, stoje a zhřívaje se. Tedy otázal se nejvyšší kněz Ježíše o jeho učeních, a o jeho učení. Odpověděl jemu Ježíš: Já jsem jasně mluvil světu; já vždycky učil na škole a v chrámě, kdežto se vsichni Židé scházejí, a tajně jsem nic nemluvil. Co se mně ptáš? ptej se těch, kteříž slychali, co jsem jim mluvil, ať ti vědí, co jsem já mluvil. A když to odpověděl, stoje tu jeden ze služebníků, dal Ježíšovi políček, řka: Tak-liž odpovídáš nejvyššímu knězi? Odpověděl jemu Ježíš: Mluvil-li jsem zle, vydej svědectví o zlé; pakli dobře, proč mne tepeš? I poslal jej Annaš svázaného k Kaifášovi, nejvyššímu knězi. Stál pak Simon Petr a zhříval se. Tedy řekl jemu: Nejsi-liž i ty z učeníků jeho? On zapřel a řekl: Nejsm. Dí jemu jeden ze služebníků nejvyššího kněze, přibuzný toho, kterémuž Petr uťal ucho: Zbaliž jsem já tě newiděl s ním v zahradě? Tedy Petr opět zapřel: a hned tohoout zapímal. I šel Ježíše ob Kaifáše do radního domu. Bylo pak ráno, a oni newšli do radního domu, aby se neposstornili, ale aby mohli jísti velikonočního beránka. Tedy vyšel s nim Pilát men, a řekl: Jste-li žalobu vedete proti člověku tomuto? Odpověděli, a řekli jemu: Kdyby tento nebyl zločinec, nemydali bychom ho tobě. I řekl jim Pilát: Vezměte vy jej, a podle zákona svého suďte jej. Tedy řekli jemu Židé: Nám nesluzzi zabiti žádného; aby se naplnila řeč Ježíšova, kterouž řekl, znamená, že rouby smrti měl umřít. Tedy šel Pilát opět do radního domu, a povolal Ježíše, a řekl jemu: Ty-li jsi král židovský? Odpověděl Ježíš: Sám-li ob sebe to pravíš, čili jiní tobě pověděli o mně? Odpověděl Pilát: Zbaliž jsem já

Žid? Márob twój a nejvyšší kněží vybalí mi tebe; co jsi učinil? Odpověděl Ježíš: Království mé není z tohoto světa. Kdyby z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji jistě bránili by, abych nebyl vydan Židům: ale nyní království mé není odsud. I řekl jemu Pilát: Tyb král jsi ty? Odpověděl Ježíš: Ty pravíš, já jsem král. Já jsem se k tomu narodil, a proto jsem na svět přišel, abych svědectví vydal pravdě; každý, kdož jest z pravdy, slyší hlas můj. Di jemu Pilát: Co jest pravda? A když to řekl, vyšel opět k Židům, a dí jim: Já na něm žádné winy nenaležám. Ale jest občeji váš, abych vám propustil jednoho (vězně) na velikonoce; chcete-li, propustím vám krále židovského? Tyb zřikli opět říkouce: Ne toho, ale Barabáš. Byl pak Barabáš lozr. Tyb vzal Pilát Ježíše, a zbířoval jej. A vojáci spleťše korunu z trní, postavili ji na hlavu jeho, a rouchem šarlatovým přioděli jej. I přicházeli k němu, a říkali: „Zdráv buď, králi židovských!“ a bítvali jemu políčky. I vyšel Pilát opět ven, a řekl jim: Hle, vedu vám jej ven, abyste poznali, že na něm žádné winy nenaležám. A vyšel Ježíš, nesa trnovou korunu a roucho šarlatové. I dí jim (Pilát): Ejhle člověk! Když jej tyb užřeli nejvyšší kněží a služebníci, zvolali říkouce: Ukřižuj, ukřižuj ho! Di jim Pilát: Vezměte vy jej, a ukřižujte; neb já na něm winy nenaležám. Odpověděli jemu Židé: My zákon máme, a podle zákona má umřít, nebo Synem Božím se činil. Tyb když uslyšel Pilát tuto řeč, více se obával. I šel opět do radního domu, a řekl Ježíšovi: Odkud jsi ty? Ale Ježíš mu nechal odpovědi. I dí jemu Pilát: Se mnou nemluvíš? Nevíš-li, že mám moc tebe ukřižovati, a mám moc tebe propustiti? Odpověděl Ježíš: Nemělys proti mně žádné moci, kdyby tobě nebylo dáno s hlasy; protož kdo mne tobě vydal, větší hřích má. A od té chvíle hledal jej Pilát propustiti. Ale

Židé wolali, řkouce: Propustiš-li tohoto, nejsi přítel císařů; nebo řáždě, kdo se činí králem, protivi se císaři. Tedy Pilát, řbhž uslyšel ty řeči, přivedl Ježíše wen, a posadil se na soudné stoličce, na místě, kteréž slowe Lithostrotos, a židovský Gabbata. Byl pať páteř před welikonoci, hobina ssestá. I bí Židům: Ejhle, král náš! Ale oni řřičeli: Wezmi, wezmi, ukřižuj ho! Dí jim Pilát: Krále wasseho ukřižuji? Odpowědeli nejwěšši kněží: Nemáme krále, než císaře. Tedy wydal jim ho, aby byl ukřižowán. I pojali Ježíše, a wywedli. A nesa sobě křiž, wyšel na místo, které slowe popravné, a židovský Golgota; řdežto ukřižowali jej, a s nim jiné dwa s obou stran, w prostředku pať Ježíše. I napsal Pilát také nápis, a wstawil jej na křiž. A bylo napsáno: Ježíš Nazaretský, král židovský. Ten tedy nápis čelli mnozi z Židů; nebo blízko města bylo místo, řdež byl Ježíš ukřižowán. A bylo napsáno židovský, řecky, a latině. Tedy řelli židovští nejwěšši kněží Pilátowi: Nepiš „král židovský“, ale že on prawil: „Kráť jsem židovský“. Odpowěděl Pilát: Co jsem psal, psal jsem. Wojáci tedy, řbhž jej ukřižowali, wzali roucha jeho a učinili čtyř bily, řážděmu wojáku bíl, a sukni. Byla pať sukni nesešiwaná, ob wrchu wšsedka nasrže setkaná. Protož řelli mezi sebou: „Neroztrháme ji, ale losujeme o ni, či bude“; aby se naplnilo Pismo, kteréž bí: Rozdělili sobě roucha má, a o oděw můj metali los. A wojáci to zajisté učinili. Stály pať blízko křiže Ježíšowa matka jeho, a sestra matky jeho, Maria Kleofášowa, a Maria Magbalena. Tedy řbhž uřel Ježíš matku a učeníka tu stojícího, který-ž milowal, bí matce swé: Ženo, hle syn twůj! Potom bí učeníkowi: Hle matka twá! A ob té hobiny přijal ji učenit l sobě. Potom wěda Ježíš, že wšsedky věci dokonány jsou, aby se naplnilo Pismo, řell: Žijním. I byla tu postawena nádoba plná octa. Oni pať wložiwše houbu

na hřop, pobali ušlím jeho. A když přijal Ježíš ocet, řekl: Dokonáno jest! A nakloniv hlavu, vypustil duši. Teby Židé (poněvadž byl den připravování), aby nežůstala těla na kříži w sobotu (neb byl veliký ten den sobotní), prosili Piláta, aby zlámání byli hnátové jejich, a aby byli složeni. Protož přišli vojáci, a zlámali sice hnáty prvnínu i druhému, kterých s nim byl ukřižován: ale když přišli k Ježíšowi, jalž ho užřeli již mrtvého, nezlámali hnátů jeho: ale jeden z vojáků otevřel bol jeho kopím, a hned vyššla krev a voda. A ten, kterých to widěl, svědectwí wybal, a pravé jest svědectwí jeho. A on wi, že pravé věci praví, abyste i wy věřili. Staloť se to zajisté, aby se naplnilo Písmo: Kosti w něm nezlámete. A opět jiné Písmo di: Užřít, w toho jsou bodli. Potom pak prosil Piláta Josef ob Arimathie (protože byl učenil Ježíšůw, ale tajný, pro strach před Židy), aby směl sniti tělo Ježíšowo. I dopustil Pilát. Přišel teby, a šnal tělo Ježíšowo. Přišel pak i Nikodem, kterých byl prvé přišel k Ježíšowi w noci, nesa smisseninu myrhy a aloe, ořolo sta liber. Wzali teby tělo Ježíšowo, a obwinuli je prostěradly s wonnými věcmi, jalž jest obhcej Židům se pochováwati. Vhla pak na místě, kdež ukřižován byl, zahraba, a w zahrabě hrob nowý, w němžto ještě žábny nebhl pochován. Tu teby pro den připravování židowský, že blízko byl hrob, položili Ježíše.

Woblitby. Wobleme se nám nejmilejší za cirkew swatou Boží; aby ji Bůh a Hospodin náš upokojiti, sjednotiti a ošťřihati ráčil na celém okřístku zemském: aby ji knížetstwi a mocnosti podmanil, a nám zde žijícím pokojného a lichého žiwota popřál, bychom oslawowali Boha Otce wšsemohoucího.

Wobleme se.

Dialon: Klekněme na kolena.

Subbialon: Wstaňte.

Wšemohoucí věčný Bože, který slávu svou všem národům v Kristu jsi zjevil: opatruj dílo milosrdenství svého, aby církev tvá po celém světě rozšířená, s pevnou vírou u vyznávání jména tvého setrvala. Słrze. Amen.

Móbleme se i za svatého Otce našeho M., aby Bůh a Hospodin náš, který jej do řadu biskupů povolil, zbravého a šťastného zachoval své svaté církvi, i řízení lidu svatého Božího.

Móbleme se.

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Vstaňte.

Wšemohoucí věčný Bože, na jehožto soudu vše se zkládá: shlédni milostivě na modlitby naše, a vyvoleného vůdce našeho v nábožnosti zachovej: aby lid křesťanský, jenž tvým řízením ob tohoto papeže spravován jest, słrze zásluh jeho mír prospíval. Słrze. Amen.

Móbleme se i za všechny biskupy, kněze, jáhny, podjáhny, alotsy, exorcisty, lektory, otiary, vyhnanáče, pannы, wdowы, i za všechny lid svatý Boží.

Móbleme se.

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Vstaňte.

Wšemohoucí věčný Bože, jehožto duchem celé tělo církve se posvěcuje, a řídí: vyslyš nás za všechny řád profici: aby darem milosti tvé ode všech řádů tobě věrně se sloužilo. Słrze. Amen.

Móbleme se i za křesťanského císaře našeho M., aby Bůh a Hospodin náš barbarští národy pobmaniti ráčil, i našemu stálému pokoji.

Móbleme se.

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Vstaňte.

Wšemohoucí věčný Bože, v jehožto ruce všechny moci

jsou, a všední práva království: shlébni milostivě na císaře našeho, aby národové, jenž v svou divou moc se důvěřují, pravici tvé moci potlačeni byli. Sfrze. Amen.

Mobleme se i za naše katechumeny: aby Bůh a Hospodin náš otevřel sluch srdce jejich a bránu milosrdenství: aby sfrze loupel znouzrojení obdrževše odpustění všech hříchů, i oni nalezeni byli v Kristu Ježíši Pánu našem.

Mobleme se:

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Vstaňte.

Všemohoucí věčný Bože, jenž církev svou novým způsobem plodem obohacuješ: rozmnož víru a poznání katechumenů našich, aby sfrze vodu křtu znouzrojení i synům vyvolení tvého připočteni byli. Sfrze. Amen.

Mobleme se nám nejmilejší i Bohu Otci všemohoucímu, aby svět od veskerých bludů očistil, nemoci zabydl, hlad zahnal, žaláře otevřel, olovy rozvázal, cestu i ícím natvrácení, nebužimým uzdravení, na moři lidem přístavu spasení dopřál.

Mobleme se.

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Vstaňte.

Všemohoucí věčný Bože, zarmoucených útěcho a pracujících posiluění, nechat i tobě příjdou modlitby v jakémkoliv soužení volajících: aby vsičci se z toho radovali, že ve svých potřebách tvého milosrdenství požívali. Sfrze. Amen.

Mobleme se i za kacíře a rozkolníky, aby Bůh a Hospodin náš je z veskerých bludů vytrhl: a i svaté církvi katolické a apoštolské nazpět povolati ráčil.

Mobleme se.

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Vstaňte.

Wšsemohoucí wěčný Bože, jenž wšsedň spasený činíš a chceš, by žádný nezahynul: sblédni na dusse, bábelskou lstí oklamané: aby wšsedu nepravost laciřskou obložili, w srdcích se umoudřili, a nawrátili se k jednotě twé prawdy. Słrze. Amen.

Mobleme se i za newěrné Židy, aby Bůh a Hospodin náš sňal roušku ze srdcí jejich, by oni také poznali Ježíše Krista, Pána nasseho.

Wšsemohoucí wěčný Bože, který i newěru židowskou od swého milosrdenství nezapuzuješ: wyslyš modlitby nasse, které za zaslepenost toho národu přinášíme: aby swětlo prawdy twé, jež Kristus jest, poznali a ze swé temnoty wytrženi byli. Słrze. Amen.

Mobleme se i za pohaný, aby Bůh wšsemohoucí nepravost z srdcí jejich zapudil: by modly swé zanechali, a obrátili se k Bohu živému a pravému a k jedinému Synu jeho, Ježíši Kristu, Bohu a Pánu nassemu.

Mobleme se.

Diacon: Klekněme na kolena.

Subdiacon: Wstaňte.

Wšsemohoucí wěčný Bože, kteržž nehledáš smrti, ale wždych žiwota hříšníků: přijmi milostiwě modlitbu nassi, a wyswobod je od modloslužebnosti, a přiwteř je k cirkwi twé swaté, ku chwále a sláwě jmena twého. Słrze. Amen.
(Když kněz kříž obhlauije a libu na straně epistoly uklazuje, praví po třikráte:)

Cíhle dřevo kříže, na kterém pněl Spasitel swěta.

(Sbor pak po třikráte odpowibá:)

Pojďte, klanějme se.

(Pak položí kněz kříž swatý přeb oltářem na zem, a třikráte poklekna přeb ním klaní se mu. Pak následují jiní kněží a lid. Mezi tím zpívá sbor:)

Ú k o r k.

1. Víde můj, co jsem ti učinil, aneb w čem jsem tebe zarmoutil? odpověz mi.

Že jsem tebe wywebl z země Egypťské, připravil jsi kříž Spasiteli svému.

(Jiný sbor vždy zpívá jazykem řeckým a latinským:)

Swatý Bože, swatý silný, swatý nesmrtelný, smiluj se nad námi!

2. Že jsem tebe na pouští čtyřicet let wobíl a mannou nashycowal a utwebl do země úrodné, připravil jsi kříž Spasiteli svému.

Jiný sbor: Swatý Bože atb.

3. Co jsem měl více činiti pro tebe, a neučinil jsem? Štípil jsem tebe w winici moji nešťastnějši, i učiněna jsi příliš hořkou: octem napájela jsi mne w žízni, a kopím probodla jsi bol Spasiteli svému.

Jiný sbor: Swatý Bože atb.

Víde můj, co jsem ti učinil, aneb w čem jsem tebe zarmoutil? odpověz mi.

1. Já jsem pro tebe ranil Egypt, a ty mne bíčowaného zraňuješ.

Víde můj atb.

2. Já jsem tě z Egypta wywebl, a Faraona w moři rudém utopil: a ty mne zraňuješ knížatům kněžským.

Víde můj atb.

3. Já jsem přeb tebou moře otewřel: a ty jsi otewřel bol můj kopím.

Víde můj atb.

4. Já jsem tebe přebcházal w oblašowém sloupu: a ty jsi mne webl do rabnice Piláta.

Víde můj atb.

5. Já jsem tě krmlil mannou na poušti, a ty jsi mne políčkoval a bičoval.

Vide můj atb.

6. Já jsem tebe napájel vodou živou ze skály, a tyš mne napájel žlučí a octem.

Vide můj atb.

7. Já jsem pro tebe Kananejské krále bil, a ty jsi bil hlavu moji iřtinou.

Vide můj atb.

8. Já jsem tobě dal žezlo královské, a ty jsi dal na hlavu moji trnovou korunu.

Vide můj atb.

9. Já jsem tebe velikou mocí potvrdil, a ty jsi mne potvrdil na lůžko kříže.

Antifona. Kříži tvému se Káňme, o Pane, a swatě z mrtvých wstání twé chválíme a oslawujeme: neb strze kříž dostalo se radosti všemu swětu.

Žalm 66. Bůh smiluj se nad námi, a požehnej nám: oswět obličej swůj nad námi, a smiluj se nad námi.

Antif. Kříži tvému atb.

V. Kříži wěrný, s žádným stromem měrný!
 Je-li stromu w hájích tobě podobného,
 Jenž má tolik kwětu, tolik loubí milostného
 W koruně swé nesouc drahé jmě? —
 Dřewo rajské! na němž hřeby připoutáno,
 Přelo za nás slabé břímě! —

1. Důstojného boje walnou
 Zazpěj pěj oslawu,
 Započínej píseň chwalnou,
 Zpívej Páně wýpravu,
 Jak slaw oběti se palnou
 Stoupil báblu na hlavu.

V. Kříži věrný atb.

2. Zjelelo se Stworiteli
 Zlého lidu připadu,
 Kdyžto hrzyem plobu mřeli
 Z vraha zlého útlabu.
 Za tu dřeva sstobu, weli,
 Dřewo má dát náhradu.

V. Kříži věrný atb.

3. Ľowčkého zpráwa blaža
 Toho řádu žábala,
 Wy lest zawilého vraha
 Mroubrosti se sklamala.
 Obtub wzessla spása brachá,
 Oblub zláza powstala.

V. Kříži věrný atb.

4. Teby když tu swatou dobu
 Snesla času plnota,
 Wyslala pro lidstwa młobu
 Syna wěčná dobrota;
 Wy se lidstvem we způsobu
 Zrobil z čista žiwota.

V. Kříži věrný atb.

5. Pacholiček pláče malý,
 Do užtých byw jesli dán;
 Matka-Panna w plénky hali
 Toho, jenž jest swěta Pán; —
 Kuce, nohy opásalý
 Skličuje mu powiján.

V. Kříži věrný atb.

6. S třidcátým když rolem swatý
 Doplnował se mu wěl:
 Nestsěstím byw lidstým jatý,
 Prohřessilým lidem wděl,
 Na dřewě byl kříže spiatý
 Za nás těch Beránel.

V. Kříži věrný atb.

7. Žluči poji ho to pléniě,
An žlou žizni omblíwá,
Probodá mu trnám tème,
Krew se w tocih wplíwá;
Nebe, moře, zem, swět břémě
Hříchů swých w ní obmáhá.

V. Kříži věrný atb.

8. Ohni wětwi ustrmělá,
At boř swatý nebobou,
Přikrost žiemni žlorawělá,
Žiž ti báno přirobou.
A kol krále swého těla
Nawážuj se s lahobou.

V. Kříži věrný atb.

9. Jenom tys byl ubúštojen
Něsti swěta wšplatu,
Ža koráb byl's Bohem strojen
K wěčné smrti obwratu;
Krwí Beránkowou žpojen
Smazal's naši žátratu.

V. Kříži věrný atb.

10. Swatému se nełonečná
Sláwa Bohu rozlihej!
Dci, Synu, Duchu wěčná
Chwála se wždy pozdwihej!
Trojjednomu králi wděčná
Čest wše swěty probihej! —

V. Kříži věrný atb.

(Mezi tím, co nesou w kalichu hostii swatou i hlawnímu oltáři,
zpívá sbor píseň následující:)

1. Prápor Krista krále plaje,
Tajemství se kříže vlaje,
Kdež se smrti upodobil,
A z ní život nových dobhl.
2. Na něm z lásky k nám chtěl dáti
Kopim prsa svá prokláti;
Tož krev s vědou těla svatá,
By nám vina byla snata.
3. Stalo se, co dávňným časem
Dawid prawil wěstňým hlasem;
Ujta, wšemohouci kníže
Ujal vládu světa s kříže.
4. Strme krásný, přejábouci
Sarlatem se krále stvouci!
Dostal se ti osud blahý,
Je jsi nesl poklad drahý!
5. Witej! na svém ctném ramenu
Pěstoval jsi světa cenu;
Učiněn jsi wáhou těla,
Na niž kořist pella pněla.
6. Witej, kříži, čáko jistá,
W tuto bolnou dobu Krista!
Kozplamen ctnosti wěrných synů,
W hrstných záhled wšedů winu.
7. Trojice, o židlo věčné!
Wesťterenstwo chwal tě wděčně!
Dal's nám kříže sláwu Pane,
Nechť jim všem se spása stane!

(Když poklňuje oběť kněz, tu prawi:)

Zápal tento od tebe požehnaný wstup k tobě o Pane,
a na nás sřstup milosřdensství twosje.

(Při poklňowání oltáře:)

-- Žid, o Pane, modlitbu moji, jako zápal před obličejem

tvým: pozdvíhnutí rukou mých (buď tobě líbezné jat) oběť večerní. Polož, Pane, stráž ústům mým a dveře vůkol rtům mým. Menachyluj srdce mého i slowům žalosti, i schwalování skutků bezbožných.

(Když obouzdvává kadiblnici:)

Oheň své lásky a plamen věčného milování zapal w srdcích našich, o Bože. Amen.

(Pať se modlí:)

W duchu poníženosti a se srdcem strousseným nechat přijati jsme ob tebe Hospodine, a oběť nasse přeb obličejem tvým nechat se koná tať, aby se líbila tobě, Pane Bože!

Uoblete se bratři, aby má a wasse oběť příjemná byla u Boha Otce wšemohoucího.

Otce náš atb.

Zbaw nás, prosíme Hospodine, obe wšeho zlého, minulého, přítomného i budoucího, a na přimlutowi blahoslawené neposstorněné Kobičky Boží Marie a tvých blahoslawených apostolů Petra i Pawla i Ondřeje i wšech swatých, uběl milostiwě poloje za dnů našich, abyčom pomoci milosrdenstwi twého od hříchů wězby byli swobodni, a obe wšeho soužení ochráněni. Słaze. Amen.

A přijímání.

Požiwání Těla twého, Pane Ježíši Kriste, ježto se já nehodný osměluji přistoupiti, nechat mi není i odsouzení a zatracení, ale po milosti tvé buďž mi na obranu buffe i těla i i bosažení spásy, jenž jsi žiw a traluješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha sw. Bůh po wšech wěky wělm. Amen.

Chléb nebeský přistmu a jmeno Hospodinowo wzhwat budu.

Pane, nejsem hoben, abys wessel pod střechu mou, ale toliko rci slowem a uzdrawena bude buffe má. (Třikráte.)

Tělo Pána nasseho Ježíše Krista zachovej buďsi mou
i životu věčnému. Amen.

Což přijali jsme ústí, čistou zadržme myslí, a z daru
časného prostředek staň se ku spasení věčnému. Amen.

(Tímto se končí obřad swatý.)

Mše swatá na Bílou sobotu.

Žalm „Sub mne o Bože“ jako při jiné mši swaté až do Introitu.

Wšak Introit žádá se neříká, nýbrž hned na to následuje:)

„Gloria“ čili „Sláva na výsostech“ atd.

(Při tom se počne zvonit.)

Modlitba. O Bože, který tuto přestwatou noc slá=
vou wzkríšení Páně oswěcuješ, zachovej w nowých ro=
biny své oudech ducha wywolení, kterého jsi jim udělil, aby
na těle i na buďsi obnoweni, čistou službu tobě prokazowali.
Strze téhož Pána nasseho Ježíše Kr., jenž s tebou žije a
králuje w jednotě téhož Ducha swatého, Bůh na věky wě=
kliv. Amen.

Epistola (sw. Pawla ke Kolos. 3, 1—4). Bratři!
jestli jste s Kristem powstali, těch věcí, které swrchu jsou,
hlebejte, kdež Kristus jest sedě na prawici Boží: o věci,
kteréž swrchu jsou, pečujte, ne (o ty) kteréž jsou na zemi.
Nebo zemřeli jste a život váš skryt jest s Kristem w Bohu.
Když pak se uláže Kristus, život váš, tehdy i wy se ulážete
s ním w slávě.

(Pak zpívá třikráte vždy zwýšeným hlasem kněz u oltáře: Alleluja!)

(Sbor po něm vždy to opakuje.)

Žalm 117. Oslawujte Hospodina, neboť dobrý jest:
nebo na věky trvá milosrdenství jeho.

Žalm 116. Chwalte Hospodina wšickni národové:
chwalte ho wšickni lidé.

Nebo utvorené jest nad námi milosrbenství jeho: a pravda Hospodinova zůstává na věky.

Evangelium (sw. Mat. 28, 1—7). Na slonání pať soboty, když již swítalo na první den po sobotě, přišla Maria Magdalena a druhá Maria, aby pohleděly na hrob. A ať, zemětřesení stalo se veliké: nebo anděl Páně sstoupil s nebe, a přistoupiv odwalil lámen, a posabíl se na něm. Byl pať obličej jeho jako blesk, a roucho jeho jako sníh. A pro strach jeho zděšili se strážní a učiněni jsou jako mrtví. I promluwiv anděl řekl ženám: Nebojte se my! neboť wím, že Ježíše, kteržž byl uřizowán, hledáte. Meníť ho tuto; wstal jest zajisté, jakoť byl řekl: posďte a wizte místo, kdež byl položen Pán. A jdouce rychle, powězte učeníům jeho, že wstal z mrtwých: a ať přebchází wás do Galilee, tamť jej uříte; ať přebpowěběl jsem wám! (Dšatní jať obyčejně, ať přeb prefací.)

Škreta. Přijmi, prosíme Pane, modlitby libu swého s obětowanou obětí: aby velikonočními tajemstvími započatá t prospěchu twým smilowáním nám prospíwala. Škrze. Amen.

(Prefaci velikonoční. Dšatní jať obyčejně:)

(„Veránu Boží“ se neřítá. Po přijmutí welebné swátosti zpíwá se hneč:)

Antifona. Alleluja, alleluja, alleluja.

Žalm 116. Chwalte Hospodina wšickni národové, chwalte jej wšickni lidé;

Nebo utvorené jest nad námi milosrbenství jeho: a pravda Hospodinowa zůstává na věky.

Sláwa Otci atb.

Antifona. Alleluja, alleluja, alleluja.

Antifona. Na slonání pať soboty, když již swítalo na první den po sobotě, přišla Maria Magdalena a druhá Marie, aby pohleděly na hrob. Alleluja.

Chwalozpěw. Welebí buše má Hospodina.

A zplesal duch můj, v Bohu Spasiteli mém.

Je sáhl na ponížení děvek své; nebo ať, ob této chvíli blahoslavenou mne nazývati budou všickni národové.

Nebo veliké věci mi učinil ten, jenž mocný, a jehož jméno svaté jest.

A milosrdenství jeho ob pokolení až do pokolení božským se jeho.

Učinil moc ramenem svým: rozptýlil pyšné v myšlích srdce jejich.

Stavil mocné se stolice, a pomýšlil ponížených.

Váček nakrmil dobrými věcmi, a bohaté pustil prázdné.

Ujal se Izraele služebníka svého, rozpomenuto se na milosrdenství své.

Žalož byl mluvil k otcům našim, k Abrahamovi a semeni jeho na věky.

Sláva Otci atd.

Antif. Na sklonání atd.

Kněž: Pán s vámi.

Řb: S duchem tvým.

Molitba. Ducho své lásky, o Pane, v nás vlej: abys, které jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou milostí storné učinil. Sírže. Amen.

Kněž: Pán s vámi.

Řb: S duchem tvým.

(Ite missa est, alleluja, alleluja. Deo gratias, all., all. Ostatní jak obvykle.)

Žob Boží velikonoční.

Zutrott. (Žalm 138.) Povstal jsem, a ještě jsem u tebe, alleluja: wložil na mne ruku svou, alleluja, bitná jest známost tvá, alleluja, alleluja.

Žalm 138. Hospodine, zhlusil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sednutí mé, i powstání mé. Sláva Otci atb.

Gloria.

Moblitba. O Bože, jenž jsi dnešního dne strze wzkříšení jednorozeného Syna svého smrt přemoci a tal nám přístup i blahoslawenství věčnému otewřili ráci: prosíme tebe, abys ty dobré žádosti, kteréž w nás wnuťnutím svým wzbuzuješ, také svou milostí nám pomohl vyplniti. Amen.

Epistola (1 i Korint. 5, 7. 8.) Bratři! Wchystte starý kwas, abyste byli nové skropení, jakož jste newakwasšení. Nebo beránel náš welikonoční obětován jest Kristus. Protož hodbujme ne w kwasu starém, ani w kwasu zlosti a neschetnosti, ale přesnicích upřímnosti a prawdy.

Gradual. To jest den, kterýž učinil Hospodin, weselme se a radujme se w něm. Dslawujte Hospodina, neboť dobrý jest: neboť na wěky trvá milosrdenství jeho. Alleluja. Náš welikonoční beránel jest obětovaný Kristus.

Sekvence. Oběti welikonoční chwálu wzdávej lide křesťanský. Beránel wyloupil owce: newinný Kristus s hříšnými smířil Otce. Smrt a život w pobitwém zápasily souboji: Iníže života mrtvých panuje živý.

Řciž nám Maria, což's na cestě spatřila? Hrob Krista žiwého, a sláwu widěla jsem wzkříšeného. Unděly svědčící, roucha, plátina zde ležící. Wstalt Kristus má naběje, předejdeť wás do Galileje. Wíme jistě, že Kristus wstal z mrtvých: buď milostiwým wítězem a králem nás živých. Amen. Alleluja.

Ewangelium (sw. Marka 16, 1—7). Za onoho času Maria Magdalena, a Maria Salobowa, a Salome nakoupily wonných masť, aby přibouce pomazaly Ježíše. A welmi ráno první den po sobotě přišly i hrobu, ano již

slunce wzejšlo. I pravilý wespolel: Kdo nám odwalí lámen obe dveři hrobowých? A pohleďse, užřelý lámen odwalený; byl jajiště weliký welmi. A wšsebšse do hrobu, užřelý mládenec, sebicího na prawici, oběného rouchem bílým; i uleklý se. Kterhžto řekl jim: Nebojte se. Ježíšse hlebáte Nazaretského, ukřižowanego; wstál jest, není ho tuto; aj místo, kdež jej byli položili. Ale jděte, powězte učeníkům jeho i Petrowi, že wás přebesde do Galílee; tam jej užříte, jakož powěběl wám.

Kredo.

Obětowání. Země zatřásla se, a utichla, kdhž powstal i soudu Bůh. Alleluja.

Moblitba i prefaci. Přijmi, prosíme Pane, prosbý lidu swého s obětmi obětowanými: aby welikonočními tajemstwými započaté strže twou pomoc i wěčnosti nám prospíwalý. Strže R. P. n. Amen.

Prefaci welikonoční.

Přijímání. Weránel náš welikonoční obětowan jest Kristus, alleluja: protož hodujsme w přesnicích upřimnosti a prawbý, alleluja, alleluja.

Moblitba. Wšlej na nás, o Pane, ducha lásky swé: abyš nás, které ssi welikonočními swátostmi nashřtil, swou milostí sworné učinil. Strže Pána n. J. K. Amen.

W pondělí welikonoční.

Introit. (Exod. 13.) Uweď wás Hospodin do země tekoucí mlékem i medem, alleluja: aby zákon Hospodinůw wžbychý byl w ústech wasšich, alleluja, alleluja.

Žalm 104. Chwalte Hospodina, a wžýweste jméno jeho: zvěstujte mezi národy skutky jeho.

Gláwa Dci, Synu i Duchu sw. arb. Kyrie.

Gloria.

Molitba. O Bože, jenž jsi strze slavnost welikonoční libu swému prostřebli i spasení uběliti ráčil: podporyj ho, prosíme tebe, swými darý nebeskými, aby i prawě swobodý synů Božích dojiti, i na cestě i žiwotu wěčnému wždy wice prospíwati mohl. Strze Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Řeč ze Skutků ap. 10, 37—43.) W těch dnech stoje Petr u prostřeb libu, řekl: Muži bratři! Wyt wíte, které slowo se stalo po wšem Sudstu, a sice počawši ob Galilee, po křtu, kterých byl kázal Jan, kterak jest Bůh pomazal Duchem swatým a mocí Ježíše z Nazareta; kteréhožto chobil dobře čině, a uzdrawuje wsecky ob bábla poražené: nebo Bůh byl s ním. A my jsme swědkowé wseho, co činil w krajině Sudské a w Jerusalemě, kteréhožto usmrtili, powěsiwše ho na dřevo. Toho wzkrísil Bůh třetího dne, a způsobil, aby zjewen byl, ne wsemu libu, ale nám, swědkům ob Boha přebáženým, kterých jsme s ním jedli a pili, když wstal z mrtwých. A přikázal nám kázati libu a swědčiti, že on jest, kterých ustanowen jest ob Boha, soudce žiwých i mrtwých. Tomu wssični proroci swědectwí wdawají, že odpustění hříchů wezmou strze jméno jeho wssični, kterých wěří w něho.

Gradual. To jest den, kterých učinil Hospodin: weselme se a radujme se w něm. Řciž nyní Izraeli, že dobrý jest, že na wěky (trwá) milosrdenstwí jeho. Alleluja, alleluja.

V. Anděl Páně sstoupil s nebe, a přistoupitw odwalil lámen, a posadil se na něm.

Sekvence jako na Dob Boží.

Ewangeliium (sw. Luk. 24, 13—35). Za onoho času dwa z učenilů Ježíšowých šli toho dne do městečka, kteráž bylo wzbáli ob Jerusalema honů šebesáte, imenem Emaus. A ti rozmlouwali wespolet o těch věcech, které se byly přihobily. I stalo se, když rozmlouwali a sebe se dotazowali,

že i Ježíš, přiblížil se, šel s nimi: ale oči jejich byly
 bržány, aby ho nepoznali. I řekl k nim: Které jsou to
 řeči, o nichž rozmlouváte wspolek sdouce, a jste smutni?
 A odpowědět jeden, kterémuž jméno Kleofáš, řekl jemu:
 Ty sám jsi přichozí do Jerusalema, a nepoznal jsi, které
 věci staly se w něm těchto dnů? Simžto on řekl: Které?
 I řekli: O Ježíšowi Nazaretském, jenž byl muž prorok,
 mocný w skutku i w řeči, před Bohem i přede wšim lidem;
 a kterať jej wybdali nejwyšší kněží a knížata nasse na od-
 souzení i smrti, a uřizowali jej. My pak jsme se nadáli,
 žeby on měl wykoupiti lid israelský: a nyní nad to wšedlo
 třetí den šest dneš, jakž se to stalo. Ale i ženě některé z
 nassich zastrašily nás, kterěž přede dnem u hrobu byly a
 nenalezly těla jeho, přišly, prawice, že také zjelení anděl-
 ské widěly, kterižto prawi, že jest žito. I odesli někteří z
 nassich i hrobu, a našli tak, jak ženy prawily, ale jeho
 nenalezli. A on řekl k nim: O blázni, a zpozabili srdcem
 i wěřením wšemu, co mluví proroci! Zdalž nemušil Kristus
 těch věcí trpěti, a tak wjiti do sláwy své? A počatw ob
 Mošýsse a wšech proroků, wplábal jim wšedca písmo, kteraž
 o něm byla. I přiblížili se i městečku, do kterého šli, a
 on dělal se, jakoby chtěl dále jíti. I přinutili ho, řkouce:
 Zůstaň s námi, neb se připozdívá, a den se již nachýlil.
 I wšel s nimi. A stalo se, když seděl s nimi za stolem,
 že wzal chleba, a dobrořečil, a lámal, a podával jim. I
 otewřiny jsou oči jejich, a poznali jej, a on zmizel od očí
 jejich. I řekli wspolek: Zdalž srdce nasse nehořelo w nás,
 když mluvil na cestě, a otwíral nám Písmo? A wstawše
 w túž hodinu, wrátili se do Jerusalema, a našli shro-
 mážděných jedenácte, i ty, kteriž s nimi byli, ani prawi:
 Wstal Pán práwě, a ukládal se Simonowi. I wyprawowali
 také oni, co se stalo na cestě, a kterať jej poznali w lámání
 chleba.

Kredo.

Obětování. Anděl Páně sstoupil s nebe, i řekl ženám: Jehož hledáte, vstáť; jakož řekl. Alleluja.

Molitba před prefací. Přijmi, prosíme Pane, prosby lidu svého s obětmi obětovanýchmi: aby welikonočnými tajemstvími započaté strže twou pomoc i věčnosti nám prospívaly. Strže. Amen.

Prefací welikonoční.

Přijímání. Vstáť Pán, a ulázał se Petrowi. Alleluja.

Molitba. Wblej na nás, o Pane, ducha lásky své: abys nás, které jsi welikonočnými swátostmi nashytil, svou milostí sworné učinil. Strže Kr. P. n. Amen.

Neděle I. po Welikonoci (prowodní).

Introit. (I. Petr. 2.) Jalo nyní grožená nemluwnátka, alleluja, rozumného, beze lsti mléla žábejte, alleluja, alleluja, alleluja.

Žalm 80. Plesejte Bohu spomocníkú nassemu: a wesele pokřikujte Bohu Jakobowu. Sláwa Otci, Synu i Duchu sw. atb. Kyrie.

Gloria.

Molitba. Propusť nám, prosíme, wssemožoucí Bože, abychom slawnost welikonoční, kterouž jíme dokonali, we wssech twých činech a w celém životě swém twou milostí zachowali. Strže Kr. P. n. Amen.

Epistola (1. sw. Jana 5, 4—10). Nejmilejší! Wssecko, co se narodilo z Boha, přemáhá swět: a toto jest to wítězství, kteréž přemáhá swět, wíra nasse. Kdo jest, jenž přemáhá swět, leč kdo wěří, že Ježíš jest Syn Boží? Tent jest, kterýž přissel strže wodu a krew, Ježíš Kristus; ne u wodě toliko, ale u wodě a w kwi. A Duch jest, kterýž

swědectwí wybáwá, že Kristus jest prawda. Neboť tři jsou, kteříž swědectwí wybáwají na nebi: Otec, Slovo a Duch swatý; a ti tři jsou jedno. A tři jsou, kteříž swědectwí wybáwají na zemi: Duch a woba a krew; a ti tři jsou jedno. Poněwadž swědectwí libské přijímáme, swědectwí Boží wětšší jest; toto pať jest swědectwí Boží, kterěž jest wětšší, že wyswědčil o Synu swém. Kdo wěří w Syna Božího, má swědectwí Boží w sobě.

Na místě Gradualu. Alleluja, alleluja. Na den wzkříšení mého, prawi Pán, předejduť wás do Galileje. Alleluja.

V. Po osmi dnech přišel Ježíš zawřenými dveřmi, a stál uprostřed učeníků swých, a řekl: Polož wám. Alleluja.

Ewangelium (sw. Jana 20, 19—31). Za onoho času, když byl wečer toho dne, kterýž jest první po sobotě, a dvěře byly zawřeny, kdež byli učeníci shromážděni pro strach přeb Židy, přišel Ježíš, a stál w prostřed, a řekl jim: Polož wám! A když to powěděl, uláhal jim ruce i boť. I zradowali se učeníci, wibouce Pána. Teby jim opět řekl: Polož wám! Jako mne poslal Otec, i já pošlám wás. To když byl řekl, bechl na ně, a řekl jim: Přijměte Duchu swatého; kterým odpustíte hříchů, odpouštějí se jim, a kterýmž zadržíte, zadržáni jsou. Ale Tomáš jeden ze dwanácti, kterýž slowe Didymus (Blíženec), nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Teby řekli jemu ostatní učeníci: Widěli jsme Pána. On pať řekl jim: Leč uyrím w rukou jeho bodení hřebů, a wpuším prst swůj w místo hřebů, a ruku swou wložím w boť jeho, neuwěřím. A po osmi dnech byli učeníci jeho opět wnitř, a Tomáš s nimi. Přišel Ježíš zawřenými dveřmi, a stál w prostřed a řekl: Polož wám! Potom dí Tomášowí: Wlož prst swůj sem, a wlož ruce mé, a wztáhni ruku swou, a wpuť ji w boť můj; a nebudíš newěřící, ale wěřící. Odpowěděl Tomáš, a řekl jemu:

Pán mŕj, a Všh mŕj! Řekl jemu Ježíš: Že jsi mne
wiběl, Tomášsi, uwěřil jsi: blahoslawení, kteříž newiběli, a
uwěřili. Mnohé zajisté i jiné dŕhy činil Ježíš před obli-
čejem učeníků swých, kteříž nejsou psáni w knize této. Ale
tŕto wěci jsou napsány, abyste wěřili, že Ježíš jest Kristus,
Syn Boží, a abyste wěřice, žiwot měli we jmenu jeho.

Kredo.

Obětování. Anděl Páně sstoupil s nebe, i řekl že-
nám: Jehož hledáte, wstalt, jakož řekl. Alleluja.

Modlitba před prefací. Přijmi darŕ, prosíme,
Pane, weselící se církwe: a jižto jsi příčinu takowého we-
selí propůjčil, spolu i owoce wěčné radosti ji uděl. Sŕže
Kr. P. n. Amen.

Přijímání. Wlož prst swůj sem, a wiž místo hřebů,
alleluja: a nehubiž newěřící, ale wěřící. Alleluja, alleluja.

Modlitba. Prosíme Pane Bože náš: aby swatá
tajemství, která jsi nám ku pomoci nasseho wyloupení udě-
lil, i nynějším i budoucím prostředkem nám byla. Sŕže.
Amen.

Neděle II. po Welikonoci.

Introit. (Žalm 32.) Milosŕdenství Hospodinowa plna
jest země, alleluja: slowem Hospodinowým nebesa utwřena
jsou, alleluja, alleluja.

Žalm 32. Weselte se spravedlníci w Hospodinu: na
upřímnost přislussí chwálení. Sláwa Otci atd. Kyrie el.

Gloria. Modlitba. 1. O Bože, jenž jsi sŕže Syna
swého padlý swět zase pozdwiřnouti ráčil: propůjč wěřícím
swým stálého potěšení, abys těm, jež jsi od pábu wěčné
smrti wyloučil, nestončených popřál požíwati radostí. Sŕže.
Amen.

2. O Panně Marii. Popřej nám služebníčkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom se ze stálého zdraví buše i těla radovali, a na přímluvu slavné a blahoslavené Panny Marie ob nhnějšího zármutku zbaveni byli a věčné radosti požívali.

3. Za církve neb za papeže (jako v neběli I. abw.).

Epistola (1. sw. Petra 2, 21—25). Nesmílejší! Kristus trpěl za nás, wám pozůstawiw příklad, abyste následowali sšlépějí jeho; kteržž neučinil hříchů, aniž jest nalezena lest w ústech jeho; kteržžto, lhbž mu zlořecili, nezlořecil, lhbž trpěl, nehrozil, ale wbdáwal se soudícimu ho nespravedlivě; kteržžto hříchů nasse sám na swém těle wnesl na dřewo, abychom hříchům zemrouce, spravedlnosti žiti byli; jehožto zšinalostí uzdraveni jšte. Nebo jšte byli jako owce bloudící, ale nyní obráceni jšte k pastýři a biskupu buší svých.

Na místě Gradualu. Alleluja. Poznali učeníci Pána Ježíše w lámání chleba. Alleluja.

V. Já jsem pastýř dobrý, a znám owce své, a znají mne mé. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 10, 11—16). Za onoho času řekl Pán Ježíš fariseům: Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dáwá život svůj za owce své. Ale nájemník a kteržž není pastýř, jehož nejsou owce tolastní, wida wlla, an jde, opouští owce, a utíká: a wll lapá a rozhání owce. Nájemník pak utíká, nebo nájemník jest, a nemá péče a owce. Já jsem pastýř dobrý, a znám své, a znají mne mé. Jako mne zná Otec, i já znám Otce, a život svůj dáwám za owce své. Mámk i jiné owce, kteržž nejsou z tohoto owčince: i ty musím přiwésti, a hlas můj slyšeti budou, a bude jeden owčinec a jeden pastýř.

Predo.

Obětování. Bože, Bože můj, k tobě z šitra bdím:

a we jmenu twém pozbwihowati bubu (i tobě) rukou swých, alleluja.

Moblitby před prefací. 1. Spasitelného požehnání, o Pane, nechť nám swatá oběť wžbych přináší: aby, co w tajemství wplonává, moci svou dokonala. Strže. Amen.

2. O Panně Marii. Twým smilowáním, o Pane, a přimluwou blahoslawené Panny Marie, nechť nám tato oběť i stálemu užítku a položí nyní napomáhá.

3. Za círlew neb za papeže (w neděli 1. adventní).

Prefací welikonoční.

Přijímání. Já jsem pastýř dobrý, alleluja, a znám owce své, a znáji mne mé, alleluja, alleluja.

Po přijímání moblitby. 1. Propůjč nám, prosíme, wsemohoucí Bože: abychom, obdržewše milost twou ožiwující, z twých darů wžby se chlubití mohli. Strže. Amen.

2. O Panně Marii. Přijawše, o Pane, spasení swého pomoc, uděl, prosíme, aby náš ochrana blahoslawené Panny Marie podporewala: poněwadž z úcty i ni tyto dary twé welebnosti jsme obětowali.

3. Za círlew neb za papeže.

Neděle III. po Welikonoci.

Introit. (Žalm 65.) Plesejte Bohu wsecka země, alleluja, žalm říkejte jmenu jeho, alleluja: sláwu wzdejte chwále jeho. Alleluja, alleluja, alleluja!

Žalm 65. Mcete Bohu: jak hrozni jsou skutkové twofi Hospodine! Pro množství moci twé rožiti se budou tobě nepřátelé twofi.

Sláva Otci atd. Kyrie eleison.

Gloria.

Moblitby. 1. O Bože, jenž bloudícím světlo pravdy své ozařuješ, aby na cestu spravedlnosti se natrati mohli: popřeš všem, kteříž wíru křesťanskou vyhánají, aby se warovali, co se jmenu křesťanskému protiwuje, a co na ně přísluší, bedlivě lonali. Strže. Amen.
(2. a 3. jať přeběhlou neběli.)

Epistola (1. sw. Petra 2, 11—19). Nejmilejší! Prosím vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž bojují proti duši, obcowání své mezi pohaný majíce dobré, aby w tom, w čem utržají wám jako zločincům, spatřujíce dobré skutky wasse, welebili Boha w den nawštíwení. Poddání tedy buďte wšelikému lidskému zřízení pro Boha: buďte králi, jako nejwšěššímu, aneb wladařům jako od něho poslaným, i potrestání zločinců, ale i pochwale dobrých; nebo tak jest wůle Boží, abyste dobře činíce i mlčení přiwedli newědomost nemoubrých lidí: jako swobodní, a ne jako majíce swobodu za zásteru zlosti, ale jako služebníci Boží. Wšedky ctěte, bratrstwo milujte, Boha se bojte, krále w uctiwosti mějte. Služebníci, poddání buďte we vsí bágni pánům, netoliko dobrým a mırným, ale také newhodným. Nebo tak jest milost w Kristu Ježíši, Pánu nassem.

Na místě Gradualu. Alleluja, alleluja. Wyloupení poslal lidu swému Hospodin, alleluja. Musel Kristus trpěti a z mrtvých wstáti, a tak wjíti do sláwy své, alleluja.

Evangelium (sw. Jana 16, 16—22). Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníšm svým: Malčko, a již neužříte mne, a opět malčko, a užříte mne; neb jdu i Dci. Tedy řekl někteří z učeníš jeho wespolet: Co jest to, že nám praví: Malčko a neužříte mne; a opět malčko, a užříte mne, a: Jdu i Dci? Protož prawili: Co jest to, že praví: Malčko? Newíme, co praví. Poznal pať Ježíš,

že se ho chtěli tázati, a řekl jim: O tom se tážete mezi sebou, že jsem řekl: Malíčko, a neužříte mne; a opět malíčko, a užříte mne. Amen, amen pravím vám: že vy budete žítí a pláskati, ale svět se bude radovati: vy pak se budete rmoutiti, ale zármutek váš obrátí se v radost. Žena když robi, zármutek má, nebo přišla hodina její: ale když porodila dítě, již nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Protož i vy nyní ovšem zármutek máte: ale opět váš užřím, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaše žádný noodejme od vás.

Kredo.

Obětování. Chval buše má, Hospodina, chváliti budu Hospodina v životě svém: žalmy zpívati budu Bohu svému, dožub budu. Alleluja.

Moblitba před prefací 1. Strže tato tajemství, o Pane, nám udeľ: abychom pozemské žádosti krotili, a nebeské milovati se naučili. Strže. Amen.

(2. a 3. jako přeběhlou neběli.)

Přijímání. Malíčko a neužříte mne, alleluja; opět malíčko, a užříte mne, neb jdu k Otci. Alleluja.

Moblitby po přijímání. 1. Svátosti, které jsme přijali, prosíme Pane, ať nás na duši svým pokrmem obnovují a na těle svou pomocí opatrují. Strže. Amen.

(2. a 3. jako přeběhlou neběli.)

Ueděle IV. po Velikonoci.

Introit. (Žalm 97.) Zpívejte Hospodinu píseň novou, alleluja: neb divné věci učinil Hospodin, alleluja: před očima národů zjevil spravedlnost svou, alleluja, allel. all.

Žalm 97. Spasení učinila jemu pravice jeho, a rámeť svatě jeho. Sláva otci atd. Kyrie.

Gloria.

Moblitby. 1. O Bože, jenž věřící své jedného srdce a jedné vůle činíš: utěš lidu svému to milovati, co přikazuješ, a po tom toužiti, co slibuješ, aby uprostřed změn a nestálosti tohoto světa srdce nasse tam byla upewněna, kde pravé jsou radosti. Strže Kr. B. n. Amen.

(2. a 3. jako v neděli II. po Velikon.)

Epistola (sw. Jak. 1, 17—21). Nejmilejší! Wsselilé báni wšborné, a každé bar dočonalé s hůrky jest, sstupující ob Otce světél, u něhož není proměnění, ani z proměnění zastínění. Nebo dobrowolně zplobil nás slowem prawdy, abychom byli nějaký počátek stvoření jeho. Wíte to, bratři moji nejmilejší. Dubiž pak každé člověk rychlý i slyšení, ale zpozbilý i mluvení, a zpozbilý i hněwu. Nebo hněw muže nekóná sprawedlnosti Boží. Protož odwrhouce wsselikou nečistotu a hojnost zlosti, s tichostí přisímejte wšaté slowo, kteréž mluže spasiti buše wasse.

Na místě Graduálu. Alleluja, alleluja. Prawice Hospodinowa zpřisobila tu moc: prawice Hospodinowa wšwštila mne. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 16, 5—15). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Jdu i tomu, kterýž mne poslal, a jábný z wás neptá se mne, kam jdeš? Ale jsem ty věci mluvil wám, naplnil zármutek srdce wasse. Ale já prawdu prawím wám: užitečné jest wám, abych já obešel; nebo neobejdu li, nepřijde i wám Utěšitel: pakli obejdu, poslu ho i wám. A on když přijde, trestati bude svět z hříchů, a z sprawedlnosti a z soudů. Z hříchů zajiště, že newěřili we mne; ze sprawedlnosti pak, že jdu i Otcí, a již neužijete mne; z soudů pak, že kníže tohoto světa již jest obsouzeno. Jestli mnoho mám mluwiti wám, ale nemůžete sněsti nyní. Když pak přijde ten Duch prawdy, naučí wás wsselike prawdě; nebo nebude mluwiti sám o sebe: ale cožkoliv uslyší, bude mluwiti, a co přisíti má,

zvěstuje vám. Onť mne oslawí; nebo z mého wezme, a zvěstuje vám. Wssecka, cožkoliw má Dtec, mé jest. Proto jsem řekl, že z mého wezme, a zvěstuje vám.

Kredo.

Obětování. Plesajte Bohu wssecka země, žalm řičeste jmenu jeho. Pojdte a slyšte, a wyprawowati budu vám, kteříž se bojíte Boha, jal weliké věci učinil Hospodin duffi mé. Alleluja.

Moblitba před prefací. O Bože, jenžs nám ubělití ráčil, že strze uctění hobjné obětování na jedíném a nejwššším Božstwí podílu bčeme: propůjč nám, prosíme, abychom, jako twou prawbu poznáwáme, ji hobjným čowáním i dosáhli. Strze Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jako w neb. II. po Welit.)

Přijímání. Když přijde Utěšitel, Duch prawby, trestati bude swět z hříchů, a z sprawebnosti, a z soubu. Alleluja, alleluja.

Po přijímání moblitby. 1. Přispěj nám, Pane Bože náš: abychom strze to, co jsme u wíře přijali, i ob hříchů očistěni, i před nebezpečnstwím zachráněni byli. Strze Kr. P. n. Amen.

(2. a 3. jako w neb. II. po Welit.)

Meděle V. po Welikonoci.

Introit. (3f. 48.) W hlasu plesání zvěstujte, ohlasujte to, alleluja: a roznešte to až do končin země: Wy-loupil Hospodin lid swůj, alleluja, alleluja.

Žalm 65. Plesajte Bohu wssecka země, žalm řičeste jmenu jeho: sláwu wzdejte čwále jeho. Sláwa Dci, atb. Kyrie.

Gloria.

Moblitby. 1. Bože ob něhožto wšse dobré počází,

dejž proficiim tebe: bŕchom twým wnuknutím myslili, co prawého jest, a twým wedením totěž wŕkonáwali. Sŕze. Amen.

(2. a 3. jako w neb. II. po Welik.)

Epistola (sw. Jak. 1, 22—27). Nejmilejší! Dubež činitelé slova a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe. Nebo jest-li kdo posluchač slova, a ne činitel, ten přitvornán bude muži, spatřujícímu obličej narození svého w zrcadle: i wzhlébl se a obšel, a hned zapomenul, jakýbý byl. Ale kdoby se wzhlébl w dočonalý zákon swobodý a zůstalbý w něm, nejša zapominatý posluchač, ale činitel skutku, ten blahoslavený bude w skutku swém. Zdá-li se pat komu z wás, že jest nábožný, a nepojímá w uzbu jazyka svého, ale swodí srdce své, toho marné jest náboženství. Náboženství čisté a neposkvrněné u Boha a Otce jest toto: Natřtewowati sirotky a wdowý w souženích jejich, a neposkvrněného sebe oštrihati od tohoto světa.

Na místě Gradualu. Alleluja, alleluja. Wstal z mrtwých Kristus, a zaslutit nám, kterážto swou ktwi wyloupil. Alleluja.

V. Wyšel jsem od Otce, a přišel jsem na svět: opouštím opět svět, a jdu k Otci. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 16, 23—30). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům swým: Amen, Amen pravím wám: Dube-ťe zač profiti Otce we jmenu mém, dát wám. Až posawab iste za nic neprosili we jmenu mém: proste, a wezmete, aby radost waffe byla dočonalá. Toto jsem wám mluwitwal w pobobenstvích: přicházíť hodina, kdež ne již w pobobenstvích mluwiti budu wám, ale zjewně wám budu o Otci zvěstowati. W ten den dube-ťe we jmenu mém profiti; a nepravím wám, že já budu Otce za wás profiti; nebo Otec sám miluje wás, protože wy iste mne milowali, a uwěřili iste, že jsem já ob Boha wyšel. Wyšel jsem

ob Otce, a přišel jsem na svět: opět opouštím svět, a jdu k Otci. Alou jsemu učenníci jeho: Ať, nyní mluvíš zjevně, a žádného podobnostmi nepravíš; nyní víme, že vsedloáš, a není tobě potřeby, aby se kdo tebe tágal: proto věříme, že jsi od Boha wysšel.

Kredo.

Obětování. Dobrořečte národové Bohu nassemu: a učíte, ať jest slyšán hlas chvály jeho: kterýž položil bušti mou k životu: a nechal mohnutí noh mých. Požehnán buď Bůh, kterýž neobvrhl modlitby mé, a milosrdenství svého neobjal ode mne. Alleluja.

Modlitby před prefací. 1. Přijmi, Pane, věřících prosby s obětovanými oběťmi: abychom strze tuto službu nábožné oddanosti k nebeské slávě dospěli. Strze. Amen.

(2. a 3. jako w II. neb. po Belit.)

Přijímání. Zpívejte Hospobinu, alleluja: zpívejte Hospobinu a dobrořečte jmenu jeho: zvěstujte den po dni spasení jeho. Alleluja, alleluja.

Modlitby po přijímání. 1. Propůjč nám, prosíme Pane, abychom, nasyceni jsouce mocí nebeského stolu, toho žádali, co pravého, a čeho žádáme, pať také dosáhli. Strze. Amen.

(2. a 8. jako w neb. II. po Belit.)

O Nanebevstoupení Páně.

Introit. (Skutk. 1.) Muži galilejsští, co stááte hledíce do nebe? Alleluja. Zať jste ho viděli jdoucího do nebe, tať přijde. Alleluja, alleluja, alleluja.

Žalm 46. Všickni národové tleskejte rukama: prozpěvujte Bohu hlasem veselosti. Sláva Otci atd. Kyrie.

Gloria.

Modlitba. Popřej nám, prosíme, všemohoucí Bože:

abychom, jako mětíme, že jednorozený Syn tvůr a Vychů-
pitel náš dnešního dne na nebesa vstoupil, i my buďme
nyní s ním přebývali v nebesích. Sfrze. Amen.

Epistola. (Řeč ze Skutků apost. 1, 1—11.) První
zajisté řeč učinil jsem, ó Teofile, o všem, co začal Ježíš
činiti a učiti, až do dne, v kterémž dávaje sfrze Ducha
svatého příkazání apostolům, jež byl vyvolil, vzat jest;
jimžto i sebe samého zjemoval živého po svém umučení
ve mnohých bůmotech, ulazuje se jim po čtyřicet dní, a
mluvě o království Božím. A poseb s nimi, přikázal jim,
abych neodcházel z Jerusalema, ale očekávali zaslíbení Otce,
které jste (prý) slyšeli sfrze usta má; nebo Jan zaslíbení křtíl
vodou, ale vy pokřtěni budete Duchem svatým, ne po
mnohých těchto dnech. Pročež kteří se byli sešli, tážali se
ho, řouce: Pane v tomto-li času navrátíš království Isra-
elské? I řekl jim: Nechtějte vědět času a chvíle,
kterých Otec položil v moci své; ale přičtěte moc Ducha
svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové v
Jerusalemě, a ve všem Judsku, i Samarsku, a až do
posledních končin země. A když to pověděl, ani na to
hledí, vzhůven jest, a oblak vzal jej od očí jejich. A když
za ním do nebe jdoucím hledili, ať, dva muži v rouše bí-
lém stáli vedle nich, kteřížto i řekli: Muži galilejské, co sto-
jíte hledíce do nebe? Tento Ježíš, kterýmž vzat jest od vás
do nebe, tak přijde, jak jste jej viděli jdoucího do nebe.

Na místě Gradualu. Alleluja, alleluja. Vstou-
pil Bůh s radostným zpíváním, a Hospodin se zvučím
troubám. Alleluja. Hospodin na Sinaji ve Svatořní, vstou-
pil jest na výsost a šel věčný. Alleluja.

Ewangelium (sv. Marka 16, 14—20). Za onoho času
ukázal se Ježíš jedenácti učenníkům, když seděli za stolem,
a trestal nedověru jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej
vzkříšeného viděli, nedvěřili. A řekl jim: Jdouce po všem

světě, řažte ewangelium wšemu stvoření. Kdo uwěří a pokřtěn bude, spasen bude: kdož pak neuwěří, bude zatracen. Tato pak znamení následowati budou těch, kteříž uwěří. Budou we jmenu mém zlé duchy vyhmatati, nowými jazky mluwiti, hady bráti, a jestližebý co jedowatého pili, neusslobí jim; na nemocné budou ruce wkládati, a dobře jim bude. A jistě Pán Ježíš, když jim obmluwil, wzat jest do nebe, a sedí na prawici Boží. A oni sli, a řáždili wssuby, a Pán jim pomáhal, a potwrdowal řeč (ježíš) následujícími (na to) duby.

Kredo.

Obětování. Wstoupil Bůh s radostným zpíváním, a Hospodin se zwukem trouby. Alleluja.

Moblitba před prefací. Přijmi, o Pane, darů, které za příčinou slawného na nebewstoupení Syna twého přinášíme, a popřej milostiwě, abychom od přítomných nebezpečensství wyswobozeni byli, a života wěčného dosáhli. Słrže. Amen.

Prefací o nanebewstoupení Páně.

(Tato preface říká se až do Sobu Božího swatodussního.)

Přijímání. Zpívejte Hospodinu, kteržž wstupuje nad nebesa nebes, i wšchodu. Alleluja.

Moblitba po přijímání. Uděl nám, prosíme wšemohoucí a milosrdný Bože: abychom, čeho jsme widitelným tajemstwím přijali, i poble newiditelného oučinku dosáhli. Słrže. Amen.

Ueděle VI. po Welikonoci.

Zatroit. (Žalm 26.) Wyslyš Hospobine hlas můj, kterýmž jsem wolal i tobě, alleluja: i tobě mluwlo srdce mé, tebe hledata twář má: twáři twé Hospobine hledati budou, neodwracujž twáři své ode mne; alleluja, alleluja.

Žalm 26. Hospodin osvědčení mé, a spasení mé, tohož se budu báti?

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému; atd.

Gloria.

Moblitby. 1. Všemohoucí věčný Bože, rač nám to báti, ať twou lubeznou vůlí nábožně plníme, a welebnošti twé čistým srdcem sloužíme. Strze. Amen.

2. O nanebevstoupení Páně.

Epistola (1. sw. Pet. 4, 7—11). Nejmilejší! Buďte opatrní, a bďte na moblitbách. Přede vším pať společnou mezi sebou ustawičnou lásku mějte; nebo láska přikrývá množství hříchů. Wespolet (bude) i hostim přiwětíwí bez reptání. Jai jeden každý přijal milost, tai sobě wespolet posluhujte, jalo bobří rozbawací mnohonásobné milosti Boží. Mluwi-li kdo, (mluwiž) jalo řeči Boží; posluhuje-li kdo, (činiž to) jalo z moci, kterěž uběluje Bůh, aby we všem ctěn byl Bůh strze Ježíše Krista, Pána nasseho.

Alleluja, alleluja Bůh králowal nad národy všemi: Bůh sebi na stolici swaté swé. Alleluja.

V. Nenechám wás sirotků: jdu, a přijdu i wám, a rawati se bude srdce wasse. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 15, 26. 27 a 16, 1—4.) Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům swým: Když přijde Utěšitel, kteréhož já posllu wám ob Otce, Ducha prawdy, kterž ob Otce pochází, tenť bude o mně swědectwí wybáwati; i wy swědectwí wybáwati budete, nebo ob počátku se mnou jste. Toto jsem wám mluwil, abyšte se nehoršili. Wen je ssol wyženou wás; ano přichází hodina, že každý, kdož wás zabije, domníwati se bude, že by tim Bohu sloužil. A to wám učiní, protože nepoznali Otce ani mne. Ale toto mluwil jsem wám, abyšte, když přijde hodina, rozpomenuli se na to, že já jsem to powěděl wám.

Kredo.

Ověstování. (Žalm 46). Vstoupil Bůh s radostným zpíváním, a Hospodin se zvučením trůbny. Alleluja.

Sekreta. 1. Nechť nás, o Pane, neposkvrněné oběti očisti, a mým nashledáním milosti sílu propůjči. Sťže Pána n. J. R. Amen.

2. O nanebevst. Páně.

Přijímání. Otče! Když jsem byl s nimi, já jsem je zachovával, kterých jsi mi dal, alleluja: ale nyní jdu k tobě: neprosím, abys je vzal ze světa, ale, abys je zachovával ob zlého, alleluja, alleluja.

Moblitby po přijímání. 1. O Pane, kterých jsi nás svatými dary nashpil, uděl nám prosíme, abychom tobě za ně vždycky děkovali. Sťže R. P. n. Amen.

2. O nanebevst. Páně.

Na Šod Boží svatodusevní.

Introit. (Moud. 1.) Duch Páně naplňuje očišlel země; a to, co zdržuje v sobě třešť, má známost hlasu jeho. Alleluja, alleluja, allel.

Žalm 67. Povstaniž Bůh a rozptřeni buďte nepřátelé jeho: a nechť utekou, kteříž ho nenávidí, ob tváři jeho. Sláva Otci atd.

Moblitba. Bože, jenž jsi dnešního dne srdce věřících očišćením Ducha svatého vyučil, dej nám v témž Duchu pravé věci smýšlet, a z jeho potěšení vždycky se radovat. Sťže Pána nashledání J. R. Amen.

Epistola. (Neč ze Skutků Apostol. 2, 1—11.) V těch dnech, když se naplnilo dní padesáte, byli všickni spolu na jednom místě; i stal se rychle zvon s nebe, jako přícházejícího prudkého větru, a naplnil všelken dům, kdež byli, sevice. I uřázkali se jim rozdělení jazykové jako oheň,

a posadil se na každém z nich; a naplnění jsou všichni Duchem svatým, a počali mluvití rozličnými jazyky, jakž Duch svatý dával jim vymlouvatí. Byli pak v Jerusalemě přebývající Židé, muži nábožní ze všelikého národu, kterých pod nebem jest. A když se stal ten hlas, sešlo se množství, a na myslí známéno jest, že je slyšel jedenkaždý, ani mluví jazykem jeho. Zvěděli se všichni, a divili se, řkouce: Až, zdaliž nejsou tyto všichni, kteříž mluví, Galilejští? a kterať jsme my slyšeli (od nich) jedenkaždý jazyk svůj, v kterémž jsme se zrodili? Partští a Mebsští a Elamitsští, a kteří přebývali v Mesopotamii, v Judsku a Kapadocii, v Pontu, a Asii, ve Frygii a Pamfilii, v Egyptě a v krajinách Libye, kteráž jest vedle Syreny, a přichozí Římané, Židé také, i v nově na věru obrácení, Kretští i Arabští, slyšeli jsme je, ani mluví jazyky našimi weliké skutky Boží.

Alleluja, alleluja. Vypustiš ducha svého, a stvoření budou, a obnovíš tvář země. Alleluja. (Zde se klekne.) Přijď svatý Dusse, naplň srdce svých věrných, a oheň lásky své v nich rozněl.

Setvence. Přijďž Duchu svatý, — Sešliž v nebi žnath — Paprskel své jasnosti.

Přijďž, Otče chudých, — Dárce darů štědrých, — Uděl srdcím světlosti.

Žestiteli božských, — Hoste duší sladkých, — O sladké občerstvení.

Polehčení v práci, — V zloufslách dej pomoci, — V pláči pak potěšení.

Štěstí nejjasnější! — Srdce nejmilejší — Svých naplniž věřících.

Bez tvojí pomoci — Člověk nemůž zmoci — Navlaš mu šlóbících.

Obmeš nasse sštwrny, — Platné učín činny, — Uzdrav
nasse nebuhy.

Skroš srdce zphšnělost, — Hřeš myšle studenost, —
Sprawuť nás Duchu pouhý!

Uběl swým wěřicím — W tebe doufajícím — Dar
sebmerý swůj swatý.

Dej obplatu ctnosti: — Nebes blaženosti — Wždy
s tebou požiwati. Amen. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 14, 23—31). Za onoho času
řečl Pán Ježíš učenníkům swým: Miluje-li kdo mne, řeč
mou zachowáwati bude, a Dtec mlij bude jej milowati, a
k němu přibeme, a přibyteš u něho učiníme; kdo mne ne-
miluje, řeči mých nezachowává. A řeč, kterou jste slyšeli,
není má, ale toho, kterých mne poslal, Otce. Toto mluvil
jsem wám, u wás přebýwaje. Utěšitel pak Duch swatý,
kteréhož possle Dtec we jmenu mém, ten wás naučí wšem
wěcem, a připomene wám wšecko, cožkoli budu mluwiti
wám. Pořoj zůstawuji wám, pořoj swůj dáwám wám: ne
jako swět dáwá, já dáwám wám. Nermutiž se srdce wasse,
aniž se strachuji. Slyšeli jste, že já řečl jsem wám: Jdu,
a (zase) přijdu k wám. Rchbysle nne milowati, radowali
byste se owšem, že jdu k Otci; nebo Dtec wětsí mne jest.
A nyní powěděl jsem wám, prwé nežli by se stalo, abyste,
když se stane, uwěřili. Již nebudu s wámi mnoho mlu-
witi, nebo přichází kníže tohoto swěta, a na mně nemá
ničehož. Ale aby poznal swět, že miluji Otce, a jakož mi
přikázáni dal Dtec, tak činím.

Kredo.

Obětowání. Potwrdiž to Bože, což způsobil mezi námi,
z chrámu swěho w Jerusalemě, tobě obětowati buďoš trá-
lowé barý. Alleluja.

Sekreta. Prosíme tebe, o Pane, abys přinesené oběti

posvětil, a nasse srdce osvěcením Ducha sw. očistil. Skrze
Pána nasseho J. R. Amen.

Prešací o sw. Duchu.

Přijímání. I stal se rychle žvůl s nebe, jako přichá-
zejícího prudlého větru, kde byli sedíce, alleluja, a naplnění
jsou všickni Duchem swatým, mluvíce veliké skutky Boží,
alleluja, alleluja.

Molitba po přijímání. Vyliti Ducha swatého,
o Pane, nechť nasse srdce očistí, a svou rosou u vroucnosti
plodné je učiní. Skrze Kr. P. n. Amen.

Na II. svátek svatoduchní.

Introit. (Žalm 80.) Krmil je z tuhu obilí, alleluja:
a medem je slávy nasytil je, alleluja.

Žalm 80. Plesejte Bohu, spomocníku nassemu: a
wesele pokřikujte Bohu Jakobovu. Sláva Otci atd.

Molitba. Bože, jenž jsi apóstolům svým udělil
Ducha swatého: propuště lidu svému oucineš pobožné prosby,
abych těm, jimž jsi dal víru, i polože popřítí ráčil. Skrze
Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Kec ze Skutků apóstol. 10, 42—48.) W
těch dnech otevřew Petr usta swá, řekl: Muži bratři! Mám
přiláhal Pán lázati lidu a svědčiti, že on jest, kteržž usta-
nowen jest ob Boha, soudce živých i mrtvých. Tomu
všickni proroci svědectví vyprávají, že odpustění hříchů
wezmu skrze jméno jeho všickni, kteříž věří w něho.
Když Petr ještě ta slova mluvil, připadl Duch swatý na
všech, kteříž poslouchali slova. I užasli se věřící z obřizky,
kteříž byli přišli s Petrem, že i na pohany milost Ducha
swatého wplita jest. Nebo slyšeli je, ani mluví jazyky, a
welebí Boha. Tedy odpověděl Petr: Zbalž může kdo ja-

brániti woby, aby nebyli pokřtěni tito, kteříž Ducha swatého přijali, jako i my? I rozlázal je pokřtiti we jmenu Pána Ježíše Krista.

Alleluja, alleluja. Mluvíli rozličnými jazyky apostołé weliké skutky Boží. Alleluja.

(Žbe se klekne.) Přijď sw. Dusse, naplň srdce swých wěrných a oheň lásky své w nich rozněš.

Sehwence (jako na hrob Boží).

Evangelium (sw. Jana 3, 16—21). Za onoho času řekl Pán Ježíš Nílobémowi: Tak Bůh milowal swět, že Syna swého jednorozeného dal, aby žádný, kdo w něho wěří, nezahynul, ale měl žiwot wěčný. Neboť neposlal Bůh Syna swého na swět, aby soudil swět, ale aby spasen byl swět skrze něho. Kdo wěří w něho, nebyťá souzen: ale kdož newěří, již jest obsouzen; nebo newěří we jméno jednorozeného Syna Božího. Tentof pať jest soud: že swětlo přišlo na swět, a milowali lidé wice tmu, nežli swětlo; nebo skutkové jejich byli zli. Každý zajisté, kdož zle činí, nenáwibí swětla, a nejde k swětlu, aby nebyli trestáni skutkové jeho: ale kdo činí prawbu, jde k swětlu, aby zjeweni byli skutkové jeho, protože w Bohu učiněni jsou.

Kredo.

Obětowání. Zahřměl s nebe Hospodin, a Nejvyšší wydal hlas svůj: a ukazaly se studnice wod. Alleluja.

Sekreta. Prosíme tebe, o Pane, abys barž tyto milostiwě poswětil, a obět duchowní, kterou jsme přinesli, přijal, a nás hodnými učinil, bychom tobě wěčně obětowání býti mohli. Skrze Kr. P. n. Amen.

Přesací swatobuší.

Přijmání. Duch sw. nauč wás, alleluja, cožkoliw mluwiti budu wám. Alleluja.

Moblitba. Prosíme tě, o Pane, abys libu swému

příspěl: a kteréhožto jsi nebeskými tajemstvími nashpil, abyš se před zlostí nepřátelskou zachránil. Sfrze Kr. P. n. Amen.

Ned. I. Slavnost nejsv. Trojice.

Introit. Požehnána buď svatá Trojice a nerozdílná Jednota: myznámejme ji, neb jest učinila s námi milosrdenství své.

Žalm 8. Hospodine, Pane náš, jak přebitné jest imeno tvé po vsi zemi. Sláva Otci atd.

Moblitba. Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi svým služebníkům popřál, aby ve myznání pravé wiry slávu Trojice věčné poznali, a v moci velebnosti Jednotě se klaněli: prosíme tebe, abychom pro stálost wiry této ode všeho protivensství vždycky ostrihání byli. Sfrze Kr. P. n. Amen.

2. O Bože, sílo všech v tebe doufajících, vyslyš milostivě volání nasse: a poněvadž bez tebe mbloba lidská nic nemůže, račť nám milosti své propůjčiti, bychom u vyplnění tvých příkázání i vůli i skutkem se zalíbili. Sfrze Kr. P. n. Amen.

Epistola (1 Řím. 11, 33—36). S hlubokosti bohatství, moudrosti i vědomosti Boží! Jak jsou nezpřítelné soudové jeho a nepochybitelné cesty jeho! Nebo kdo poznal smysl Páně? Aneb kdo byl jeho rádcem? Aneb kdo prvé dal jemu, a bude mu zase odplaceno? Nebo z něho a sfrze něho a v něm jsou všechny věci: jemu sláva na věky. Amen.

Gradual. Požehnaný jsi, Hospodine, kterýchž wídiš propasti a jediś nad cherubínů.

Požehnaný jsi, Hospodine, na obloze nebeské a chwálitebný na věky. Alleluja, alleluja.

Požehnaný jsi Pane Bože otci našich, a chvalitebný na věky. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 28, 18—20). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Dána jest mi všechna moc na nebi i na zemi. Protož jdouce učte všechny národy, křtíce je ve jmenu Otce, i Syna, i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všechno, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.

Kredo.

Obětování. Požehnaný buď Bůh Otec, a jednorozený Syn Boží, též i Duch svatý, poněvadž s námi učinil milosrdenství své.

Sekreta. 1. Posvětiž, prosíme tebe Pane Bože náš, pro vzývání jmena tvého přinesenou obět tuto: a strže ni učin náš obětí věčnou.

2. Oběti nasse, prosíme Pane, které jsme tobě přinesli, milostivě přijmi, a uděl nám, abychom stále podpory nacházeli. Strže Kr. P. n. Amen.

Prefaci o Nejsv. Trojici.

Přijímání. Dobrořečíme Bohu nebeskému, a přede všemi žitými vyznávatí jej budeme, neboť jest učinil s námi milosrdenství své.

Moblitby. 1. Nechť nám prospěje i spasení těla i duše, Pane Bože náš, přijímání této svátosti, a vyznávání věčné - Trojice svaté, a její nerozbitné Jednoty. Strže Kr. P. n. Amen.

2. Takovými, o Pane, nasyceni darů sfouce, propůjč nám, prosíme: abychom spasitelných darů přijímali, a nikdy tebe chváliti nepřestávali. Strže Kr. P. n. Amen.

(Na místě Ewang. sw. Jana čte se Ewang. na neb. I. po sw. Duchu.)

Evangelium (sw. Luk. 6, 36—42). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Buďtež milosrdní, jakož i Otec váš milosrdný jest. Nesuďte, a nebudete souzeni;

nepotupujte, a nebubete potupeni; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a bude vám dáno; míru dobrou a natlačenou a natřesenou a osutou dají v lůno vaše. Touž zajiště měrou, kterouž měřiti budete, bude vám zase odměřeno. Pověděl pak jim i podobnostmi: Zbaliž může slepý slepého vésti? Nepadnou-liž oba do jámy? Není učenník nad mistra: ale dočasný bude každý, bude-li jako mistr jeho. Což pak vidíš mrtvou v oči bratra svého, a bratru, kterého v oči tvém jest, neznamenáš? Aneb kteraž může říci bratru svému: „Bratře, nechť ať vyvrhnu mrtvou z očí tvého,“ sám v oči svém bratru newida? Pokřtě, vyvrz prvé bratru z očí svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrtvou z očí bratra svého.

Na den Božského Těla.

Introit. (Žalm 80.) Krmil je z tuhu obilí, alleluja: a medem je stáhl nasýtil je, alleluja, alleluja, alleluja.

Žalm 80. Přesjte Bohu, spomocník nashemu: a weselé pokřikujte Bohu Jakobovu. Sláva Otci atd.

Moblitba. O Bože, jenž jsi nám v přepobitné svátosti památku umučení svého zůstavil: popřes nám, prosíme tebe, abychom svatá tajemství těla a krve tvé tak ulebili, abychom owoce vykoupení tvého stále v sobě zafixili. Strže těchto R. P. n. Amen.

Epistola (1. I Korint. 11, 23—29). Bratři! Já zajiště přijal jsem od Pána, což vybal jsem i vám: že Pán Sežil v tu noc, v kterouž zrazen byl, vzal chléb, a bílý učiniv, lámal a řekl: Wezměte a jezte: Toto jest tělo mé, kterého za vás vybáno bude; to čiňte na mou památku. Tak i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich jest nowá umluva v mé krvi; to čiňte, kolikrátkoli pít budete, na

mou památku. Nebo kolikrátkoli budete chléb tento jísti, a kalich píti: smrt Páně zvěštovati budete, dokadabž nepřijde. Protož kdokoliw bude jísti chléb tento, aneb Kalich Páně píti nehodně, winen bude tělem a křwí Páně. Zkusíť pal sám sebe člověk, a tak z toho chleba jez, a z kalicha pi. Nebo kdo jí a pije nehodně, obsouzení sobě jí a pije, jestliž nerozsuzuje těla Páně.

Gradual. Oči všech doufají w tebe Hospodine, a ty dáváš pokrm jejích w čas příhodný. Otvíráš ruku svou: a naplňuješ wsselitého živočicha požehnáním. Alleluja, alleluja.

Tělo mé jest právě pokrm, a křew má jest právě nápoj. Kdo jí tělo mé, a pije mou křew, we mně přebývá, a já w něm.

Sekvence. Chwal Sione, Spasitele, pochwal Wůdce i Pastýře, přeradosťným zpíváním.

Založení chwal wzácné, chléb životný nám domácně, Kristus jest představený.

Budiž chwała dokonalá, budiž věčná, budiž stálá, buď radostné plesání.

Den jajiště slawný ctíme, w kterémž památku činíme, toho ustanowení.

Při stole krále nowého, Beránek nowý starého zhy-klost starou přijímá.

Co Kristus z wečera činil, to i své památce poručil kněžím opětowati.

To přeswaté poručení kněží přijmou, poswěcují chléb i wíno i oběti.

To, co rozumem nestiháš, i čemu čichem nedosáháš, nechť wíra dosahuje.

Tělo pokrmem wýborným, křew nápojem opravowým; kdo to můž' pochopiti?

Bob jednou každou způsobou celý Kristus jest, a bo-
bou — nelze Krista dělit.

Bez lámaní, bez dělení, beze všeho rozčelení, v celosti
se přijímá.

Přijímá jeden i více, přijímá jich na tisíce; avšak
stráven nebývá.

Berou bobří, berou i zlí, jichž užitel jest rozdílný, neb
i životu neb i smrti.

Smrt jest zlým a život dobrým; užej, jak bílem roz-
dílným — jde rovné přijímání.

Aj, chléb anebli nebeských, učiněn pokrm počestných,
nehodných tu obháněj.

Bylť jest dávno figurován, kdož byl Isák obětován,
tajemství to znamenej.

O pastýři náš, Ježíši, rozpomeň se na svou říši,
kterouž žijí tento svět.

Ty náš milostně ostříhej, tebe věčně vidět popřej,
tu, kde sám jsi na světě.

Ty, jenž všecko můžeš i vše, a nás smrtelné zbe-
rmiš vlastním tělem i křví:

Stolu tvého hodovního učin věrné služebníky v tvé
nebeské rabosti. Amen. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 6, 56—59). Za onoho času
řekl Pán Ježíš zástupům židovským: Tělo mé jest právě
pokrm, a krev má jest právě nápoj. Kdo jí mé tělo, a
pije mou krev, ve mně přebývá, a já v něm. Zatož mne
poslal žitý Otec, a já žitv ísem pro Otce: tak i ten, kdož
jí mne, žitv bude pro mne. Toť jest chléb, kterýmž s nebe
sťoupil; ne jako otcové naši jedli manu, a zemřeli. Kdo
jí chléb tento, žitv bude na věky.

Kredo.

Obětování. Aněži zápal Hospodinův a chleby Bohu

svému obětují: a protož swatí budou Bohu svému, a neposkvrní jména jeho. Alleluja.

Sekreta. Prosíme tebe, o Pane, abys cirkwi své baršjednocení a poloje udělil, poněwadž se těmito oběťmi tajemně wyznamenávají. Strže Pána. Amen.

Přefací o narození Páně. .

Přijímání. Kolikrátkoli budete chléb tento jísti, a kalich píti, smrt Páně zvěstowati budete, došawadž nepřijde. Protož, kdožkoliw bude jísti chléb tento, aneb kalich Páně píti nehodně, winen bude tělem a křwí Páně. Alleluja.

Moblitba. Učiň, prosíme tebe, o Pane, abychom pobílu bráním na twém Božstwi ustawičně nashcowáni byli; což se nám časným přijímáním twého drahého těla a křwe předobrazuje. Jenž jsi žito atd. Amen.

Ueděle II. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 17.) Hospodin byl obrancem mým, a wshwedl mne na prostranno: a spasena mne učinil, neboť chléb mne.

Žalm 17. Milowati budu tebe, Hospodine, sílo má: Hospodin tvorž má, a outočistě mé, a wshwobobitel mší. Sláva Otci atd.

Moblitby. 1. Popřej nám, o Pane, abychom i nejswětějšímu jménu twému ustawičně uctiwou bázeň a horlilowou lásku měli, jessťto náš ochranou swou neopouštíš těch, kterážto jsi w lásce své utwrdil. Strže. Amen.

2. O Tělu Božím.

Epistola (1. sw. Jana 3, 13—18). Nesmilešši! Nediwtež se, jestliže wás swět nenáwidi. Wy wíme, že přenesení jsme ze smrti do života, nebo milujeme bratří. Kdo nemiluje, zůstává w smrti. Každý, kdož nenáwidi bratra

swěho, wražebník jest, a wíte, že žádný wražebník nemá žiwota věčného w sobě zůstávajícího. W tomť jsme poznali lásku Boží, že on žiwot svůj za nás položil: i my máme za bratří žiwoty lásti. Rdobý měl statek tohoto swěta, a widělby bratra swěho nouzi trpěti, a zamřelby srdce swé přeb nim: lterakž lásla Boží zůstává w něm? Synáčkové moji, nemilujmež slowem, ani řazpřem, ale skutkem a prawdou.

Gradual. R Hospobinu, řbhž jsem soužen býwal, wolal jsem: a wyslyšel mne. Hospobine wyswobod buffi mou ob rtli neprawých, a ob řazpřa lřtiwěho. Alleluja, allel.

Hospobine, Bože můj, w tebe jsem doufal: spasena mne učin je wšech řtiřajících mne, a wyswobod mne. All.

Evangelium (řw. řul. 14, 16—24). Za cnořo řasu řekl řán řežiř učenníkům řwým: Ľlowěť něřaký učinil wečeři welikou, a pozwal mnohých. I poslal řlužebnířa swěho w řobinu wečeře, by řekl pozwaným, aby řišřli, že již řřipraweno jest wšedřo. I počali se wšřičně řpolu wřmlouwati. řřvní řekl řemu: Wes jsem řoupil, a musím wřřiti a ři řhlědnouti: řřřím řebe, měj mne wřmluwena. A řřbh řekl: řatery řřřežení wolů jsem řoupil, a řbu, aby řř řič řřřil; řřřím řebe, měj mne wřmluwena. A řřbh řekl: řřnu řřem řojal, a řřořž nemohu řřřřiti. A nawrátři se řřřebník, řřřřřowal to řřanu řřěmu. řřbh řožňěwaw se řřřobář, řekl řřřebníkř řřěmu: Wřřibi řřřřle na náměřti, a na ulice měřta, a řřubé i mblé, a řřepé i řřřřawé uweř řem. I řekl řřřebník: řřane, řřalo se, řakž řři řožřázal, a řřřřě řest měřto. I řekl řřán řřřebníkř: Wřřibiž na řestř a mezi řřoth, a řřřnuř wěřiti, ať se naplni řřřm můj. řřawím řať wám, že řřábný ř mužři řěčř, řřěřřř bhřl řojwáni, neofřři wečeře mé.

Řřed.

Obětowaní. Obrattž se Hospobine, a wřřřřni buffi mou: řřasena mne učin pro milofřřenřřwí řřě.

Sekreta. Nechť nás obět, o Pane, kterou tvému jménu obětovati máme, očisti: a den ode dne t vyjebnávání nebeslého žitvota přitvábí. Sfrje R. P. n. Amen.

2. D Tělu Božím.

Břesací o narození Páně.

Přijímání. Bpřiwati budu Hospodinu, kterýž mi dobrých věcí uděll: a prozpěwovati budu jmenu Hospodina Nejwěššího.

Moblitby. 1. Přijali jsme svaté darů, pročej tebe, o Pane, prosíme, abychom častým zaměstnáváním s tímto tajemstvím na cestě spasení prospívali. Strze. Amen.

2. O Tělu Božím.

Neděle III. po sv. Duchu.

Introit. (Žalm 24.) Pohleď na mne, a smiluj se nade mnou: neboť osamělý a chudý jsem: wiz ponížení mé a práci mou: a odpusť wšedň hříchů mé, Bože můj.

Žalm 24. A tobě Hospodine pozdvihl jsem buště své: Bože můj, v tebe doufám, necht' nešsem zahanben. Sláva Otci atd.

Moblitby. 1. Bože, obrance w tebe doufajících, bez něhožto nic w nás není dobrého, nic swatého: račiž rozmnožiti nad námi milosrdenství své, abychom tebou zpravováni, tebou vedeni, tať prošli časnými těmito státky, bychom věčných nezatřili. *Strže Kr. P. n. Amen.*

2. Dbe wšech nás — (neb. V. po žjeto. Páně).

3. Die Iibosti.

Epistola (1 sw. Pet. 5, 6—11). Nejmilějšší! Pokořte se pod mocnou rukou Boží, aby vás povýšil v čas nadoštití; oslavitel péči svou utvrdí na něj, nebo on má péči o vás. Strážliví buďte, a bďte; nebo protivník váš řábel jako řvoucí lev obchází; hledaje, ~~leže~~ sežral:

jemužto odpírejte, silní u wiře, wědouce, že též utrpení běže se tomu, kteráž na světě jest, wassemu bratřstwou. Všůh pak wsselike milosti, kteráž powolal nás k wěčné sláwě swé w Kristu Ježíšsi, onť (wás), řdyž maličko potrpíte, božonale učiní, utwrbí a upewní. Jemu sláwa a panowání na wěky wěkůw. Amen.

Gradual. Umrz na Hospodina pěči swou, a on tě trmíti bude. Řdyž jsem k Bohu wolal, on wyslyšel hlas můj; (a wysloupil mne) ob těch, kteří se přibližowali ke mně. Alleluja, alleluja. Všůh soudce sprawebliwý, silný a trpěliwý, žbali se hněwá lažného dne? Alleluja.

Evangelium (sw. Lul. 15, 1—10). Za onoho času přibližowali se k Pánu Ježíšowi publikáni a hříšníci, aby ho slyšeli. I reptali fariseowé a zákonníci, řkouce: Tento přijímá hříšníky, a jí s nimi. I powěběl jim podobenstwí toto, řka: Který jest z wás člowěk, jenž má sto owec; a ztratí-li jednu z nich, žbaliž nenechá dewadesáti bewíti na poustti, a jde po té, kteráž se byla ztratila, až ji nalezne? A řdyž ji nalezne, wloží ji na ramena swá, a raduje se; a přijda domů, swolá přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem nalezl owci swou, kteráž se byla ztratila. Prawím wám, že tak bude radost w nebi nad jedním hříšníkem poání činícím (wětsí), nežli nad dewadesáti bewíti sprawebliwými, kteříž nepotřebují poání. Aneb která žena, mající deset peněz, ztratí-li jeden peníz, žbali nezažže swice, a nemete domu, a nehledá pilně, božubž nenalezne? A řdyž nalezne, swolá přítelkyně a sousedy, řkouc: Spolu radujte se se mnou; nebo jsem nalezla peníz, kterýž jsem byla ztratila. Takť, prawím wám, bude radost přeb anděly Božími nad jedním hříšníkem, poání činícím.

Řredo.

Dětowání. Doufati budou w tebe, kteříž znají smeno

twé: neboš neopustil hlebašících tě, Hospodine. Žalmy zpí-
vejte Hospodinu, jenž přebývá na Sionu, nezapomněl na
kříd hubých.

Sekreta. 1. Sbledni, o Pane, na dary prosící tebe
církve: a popřej, aby věřící ustavičným posvěcováním i
spasení svému se přijímali. Strže. Amen.

2. Vyslyš nás (neb. V. po Zjev. Páně).

3. Dle libosti.

Prefaci o nejsw. Trojici.

Přijímání. Pravím vám, radost bude před anděly
Božími nad jedním hříšníkem polání činícím.

Molibb. 1. Nechť nás, o Pane, svátosti tvé, kte-
rých jsme přijali, oživují: a nás od hříchů očistěné i věč-
nému milosrdenství připraví. Strže 3. R. Pána nasseho.
Amen.

2. Očistiž a posilniž nás (neb. V. po Zjev. Páně).

3. Dle libosti.

Neště IV. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 26.) Hospodin oswícení mé a spasení
mé, kohož se budu báti? Hospodin ochrance života mého,
kohož se budu strachovati? Nepřátelé moji, jenž mne
sužují, oni sami zeměleli a padli.

Žalm 26. Byť se postavili proti mně wojsensští sta-
nowé, nebudeť se báti srdce mé. Sláva atb.

Molibb. 1. Dej nám, prosíme o Pane, aby běh
tohoto světa tvým řízením w položi byl spravován, a
církve tvá z náboženství položného potěšení měla. Strže.
Amen.

2. Dbe všech — (V. neb. po Zjev. Páně).

3. Dle libosti.

Epistola (1 Řim. 8, 18—23). Bratři! Máám za to, že utrpení tohoto času nesson rovná budoucí slávo, kteráž se zjeví na nás. Nebo očeláwání (wsseho) stwoření očeláwá zjewení synů Božích. Marnosti zajiště pobbáno jest stwoření, ne chtěje, ale pro toho, kterýž je pobbal w naběžil nebo i samo stwoření wstowobozeno bude od služebnosti porušení, w swobodu sláwy synů Božích. Wíme zajiště, že wssečo stwoření lká, a (jako) tu porodu pracuje až posawábe. Netoliko pať ono, ale i my sami, prwotlný Duchá mající, i my w sobě lkáme, očeláwající wstowolení synů Božích, wstoupení těla nasseho, w Ježíšji Kristu, Pánu nassem.

Gradual. Wub milostiw, Hospodine, hříchům našim: aby snad neřešli mezi národy: Kde jest Bláh sejič. Spomoz nám, Bože, spasiteli náš: a pro sláwu jména swého, Pane, wstowoboz nás. Alleluja, alleluja.

Bože, jenžs se posadil na trůn, a soudíš spravedlivě, budiž outočistěm chudých w soužení. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 5, 1—11). Za onoho času, když se zástupové na Ježíše walili, aby slyšeli slovo Boží, on stál podle jezera genezaretského. I uztel dvě lodi, aby stoji u jezera, rybáři pať byli wstoupili, a wpyřali síť. Wstoupil pať na jednu z lodí, kteráž byla Simonowa, prosil ho, aby od země odwezl malíčo. A sedě učil z lodičky zástupy. Když pať přestal mluwiti, řekl k Simonowi: Wez na hlubinu, a rozestřete síť své k lovení. I odpowíbase Šimon, řekl jemu: Mistré, přes celou noc pracowawšse, nic jsme nepopadli: ale k slovu twému rozestřu síť. A když to učinili, zahrnuli weliké množství ryb; trhala se pať síť sejič. I pokynuli towaryššům, kteří byli na druhé lodi, aby přišli a pomohli jim. I přišli, a naplnili obě lodičky, tať že se téměř potopowaly. Což když uztel Šimon Petr, pabl k nohám Ježíšowým, řka: Obešbi obe mne, Pane; neboť jsem člověk hříšný. Hřliza zajiště

byla ješ obličila, i wšedŕy, kteří s nim byli, nad lowem rŕb, kteréž byli popabli; tať i Saloba a Jana, syny Zebe-deowŕy, kteříž byli towarŕŕŕi Šimonowi. I bí Ježíš Šimonowi: Nebosť se: jíž ob toho času libi budeš lowiti. A přiwězŕŕe i zemi lobě, a wšedŕo opuŕtiwŕŕŕe, ŕŕŕi za nim.

Kredo.

Obětowání. Oŕwět oči mé, abŕŕŕ ŕnab neusnul bo ŕmrti; abŕ ŕnab neřekl nepřitel můj: Šwitěžil jsem nad nim.

Šekreta. 1. Proŕime tebe, o Pane, abŕŕ oběti nasse přijal a se ŕmřil: a nassí žurnou wůli milosťi ŕwou i tobě přiwáběl. Štrze. Amen.

2. Wŕŕŕŕŕŕ nás — (V. neb. po Žiew. P.)

3. Ole libosťi.

Přijímání. Hospodin twrz má, a outočisťe mé, a wŕŕwobobitel můj, ŕpomocník můj.

Modlitbŕ. 1. Přijatá tajemŕtwi, proŕime Pane, nechť nás očisťi, a ŕwou milosťi chrání. Štrze. Amen.

2. Očisťiž nás — (V. neb. po Žiew. P.)

3. Ole libosťi.

Neďele V. po ŕw. Duchu.

Introit. (Žalm 26.) Wŕŕŕŕŕŕ Hospodine hlas můj, kterŕmž jsem wolal i tobě: ŕpomocníkem mům buď, neopouŕŕŕěj mne, aniž žhrzejš mnou, Bože ŕpaŕitel můj.

Žalm 26. Hospodin oŕwícení mé, a ŕpaŕení mé, toho se budu báti? Šláwa Otci atd.

Modlitbŕ. 1. Bože, kterŕž ŕŕi miluŕicím tebe newibi-telné ŕtatŕy připravil: račiž wliť w ŕrdce nasse wrouci-láŕtu; abŕŕŕom tebe we wŕŕem a nad wšedŕo miluŕice zaŕŕi-bení twŕŕŕ, kteréž přewŕŕŕuŕi wšedŕu žábosť, ŕlutečně boŕŕŕ. Štrze R. Amen.

2. Dbe wšech — (neb. V. po Zjem. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 sw. Pet. 3, 8—15). Nejmilejší! Wšichni buďte jednomyslní, litostiví, milovníci bratrstwa, milosrdní, mírní, pokorní, neobplacující zlého za zlé, ani zlořečení za zlořečení, ale naproti dobrořečice; nebo k tomu powoláni jste, abyste pojeňnáním bědičně wáblili. Nebo kdo chce milowati žiwot, a widěti dobré dny, ten zbržuj jazyl swýj ob zlého, a usta jeho ať nemluwi lži. Odchyl se ob zlého a čin dobré; hlebej pokoje a stíhej ho; nebo oči Páně na sprawedliwé, ussi jeho k prošbám jejich: ale obličeť Páně na činici zlé wěci. A kdo jest, jestoby wám usflobil, budete-li následownici dobrého? Ale i trpíte-li co pro sprawedlnost, blahoslaweni jste. Strachu pať jejich nebojte se, a nerozmusťte se. Ale Pána Krista poswěcujte w srdcích swých.

Gradual. Ochrance náš, popatř Bože: a wyhleďni na služebníky své.

Hospobine, Bože zástupů, wyslyš modlitbou mou. Alleluja, alleluja.

Hospobine w síle twé rabowati se bude král: a nad spasením twým weseliti se bude náramně. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 5, 20—24). Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům swým: Nebude-li hojnější sprawedlnost wásse, nežli zákonníků a fariseů, newejdete do králowstwi nebesého. Slyšeli jste, že řečeno jest starým: Nežabiješ; a pakli by kdo zabil, hoden bude soudu. Ale já prawím wám, že každý, kdo se hněwá na bratra swého, hoden bude soudu. Kdož by pať řekl bratru swému: „ráča,“ hoden bude raby. A kdož by (mu) řekl: „blázne,“ hoden bude pekelného ohně. Protož přinášíš-li dar swůj na oltář, a tu se rozpomeneš, že bratr twůj má něco proti tobě: nechej tu daru swého přeb oltářem, a jdi prwé, smiř se s bratrem swým, a potom přišď obětowati budeš dar swůj.

Obětování. Dobrořečiti budu Hospodinu, kteržž mi dal rozum: spatřoval jsem Hospodina před očima svými vždycky: neb jest mi po pravici, abych se nepohnul.

Sekreta. 1. Smiluj se, o Pane, nad prosbami nashimi a tyto oběti služebníků a služebnic svých milostivě přijmi, aby, co jedenkaždý k uctění tvého jména obětował, všem ku spasení sloužilo. *Strže Kr. P. n. Amen.*

2. Vyšlyš nás (V. neb. po Zjew. Páně).

3. Ole libosti.

Přijímání. Zebné věci žádal jsem ob Hospodina, též vyhledávati budu, abych přebýval v domě Hospodinovu po všecky dny života svého.

Moblitby. 1. Popřej nám, prosíme o Pane, abychom, jelikož jsi nás nebeským darem nashpil, ob tajných hříchů očistění, i ob oullabů nepřátelských vysvobození byli. *Strže Kr. P. n. Amen.*

2. Očistiž nás — (v neb. V. po Zjew. Páně).

3. Ole libosti.

Ueděle VI. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 27.) Hospodin jest síla lidu svého: a obrance spasení Pomazaného svého. Spas lid svůj Hospodine, a požehnej dědictví svému: a zpravuj se až na věky.

Žalm 26. K tobě Hospodine volati budu, Bože mluť neodmlčujš mi se: neodmlčuj mi se, abych přitrownán nebyl těm, kteříž sstupují do hrobu. Sláva Otci, Synu i Duchu svatému atb.

Moblitby. 1. Bože zástupů, jemuž zcela všecko přináleží a od něhož všecko, což neslepššího jest, jediné pochází: račiž vliti v srdce naše horlivé milování tvého

jmena, a wżrůstu prawé poboŹnosti nám ubělit; abyš to, coŹ w nás jeſt dobrého, obŹiwoval, a coŹ již obŹiwno jeſt, ſtrže pilné cwičení ſe w náboŹnoſti zachowal. Strže. Am.

2. Dbe wſſech — (w neb. V. po Zjew. P.)

3. Ole liboſti.

Epiffkola (1 Rim. 6, 3—11). Bratři! Zbaliž newite, že kteřiz poſtřeni jſme w Kriſtu Zežíſſi, w ſmrti jeho poſtřeni jſme? Nebo pohřbeni jſme ſpolu s nim ſtrže křeſt w ſmrt, abychom, jako Kriſtus wſtal z mrtwých ſtrže ſláwu Otce, tať i my w nowotě Źiwota chobili. Nebo poněwadž ſpolu wſſtřpeni jſme k podobenſtwi ſmrti jeho, ſpolu i wŹkřiſſeni (účastni) budeme. To wěbouce, že ſtarý člowěk náš ſpolu uťřžowan jeſt, aby bylo ŹlaŹeno tělo hřicha, a aby-
chom wíce neſloužili hřichu. Nebo kdo umřel, oſprawedlněn jeſt ob hřichu. Zeſtřizel jſme pať zemřeli s Kriſtem, wě-
říme, že ſpolu s Kriſtem tať Źiwi budeme; wěbouce, že Kriſtus, wſtaw z mrtwých, již neumirá, ſmrt nad nim wíce panowati nebude. Nebo, že umřel hřichu, umřel jednou; že pať jeſt Źiw, Źiw jeſt Bohu. Tať i wy Źa to mějte, že jſte Źajiſtě zemřeli hřichu, ale Źiwi jſte Bohu, w Kriſtu Zežíſſi, Pánu naſſem.

Gradual. Obratiž ſe Hoſpobine, ať doſlawáb, a upro-
ſitebný buď ſluŹebníkům ſwým. Pane, outočiſtě učiněn jſi nám ob národu do národu.

Alleluja, alleluja. W tebe, Hoſpobine, jſem doufal, necht nejſem Źahanben na wěky: w ſprawedlnoſti ſwé wŹ-
ſwobob mne a wŹtrhni mne: naſloň ſe mně ucha ſwého, poſpěš, abyš wŹtrhl mne. Alleluja.

Evangelium (ſw. Marka 8, 1—9). Źa onoho čaſu, kdž mnohý Źáſtup byl s Zežíſſem, a neměli, co by jebli, ſwolaw učenniķy, řekl jim: Víteſt mám nad Źáſtupem; nebo ať, již tři dni trwať ſe mnou, aniž mať, coby jebli: a rozpuiſtím-li je lačné do domů jeřich, Źhynou na ceſtě; nebo

někteří z nich zdaleka přišli. A odpověděli mu učenníci jeho: Oblub je bude kdo moci nakrmiti chleby zde na poušti? A otázal se jich: Kolik chlebsů máte? Kteržto řekli: Sedm. A kázal zástupu posabiti se na zem; a vzato sedm chlebsů, bity učiniv, lámal, a dával učenníkům svým, aby přebklábali: i klabli přeb zástup. A měli malíčko rybíček; i těch požehnal, a kázal přeb ně klasti. A jedli, a nasytění jsou, a sebrali, což pozůstalo drobů, sedm kossů. Těch pať, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců; i rozpustil je.

Stredo.

Obětování. Dokonalé učin krotky mé na stezkách tvých: aby se nepohnuly sšlepěje mé: naklon ucha svého ke mně, a wyslyš slova má. Ditoná učin milosrdenství swá, jenž spasený činíš bouřající v tebe.

Sekreta. 1. Smiluj se nad prosbami našimi, o Pane, a tyto oběti libu svého milostivě přijmi: aby pať žábného přání nebylo nadarmo, nižádného prosba nebyla marná, po-
přej, abychom, zač tebe důvěrně žádáme, skutečně dosáhli.
Skrze Kr. P. n. Amen.

2. Wyslyš nás (V. neb. po Zjeto. Páně).

3. Dle libosti.

Přijímání. Obcházeťi bubu a obětovati bubu v stánku jeho obět hlasitého zpívání: zpívati bubu, a chválu vzdávati Hospodinu.

Moblitby. 1. Nasytění jsme, o Pane, darů tvými: udeľ nám, prosíme, abychom jejich oučinkowaním očistěni, jejich pomocí posilněni byli. Skrze. Amen.

2. Dčistij nás (v neb. V po Zjeto. P.)

3. Dle libosti.

Neděle VII. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 46.) Všichni nárobowé tleskejte rukama: prozpěvujte Bohu hlasem weselosti.

Žalm 46. Nebo Hospodin přemyslný, hrozný: král veliký jest nade vši zemí. Sláva Otci atb.

Moblitby. 1. Bože, jehožto prozřetelnost w řízení tohoto swěta se nikdy nemýlí: požorně tebe prosíme, abys ob nás wšedco, což nám sstobného, obwrátiti, a což nám užitečného, uběliti ráčil. Skrze. Amen.

2. Ode wšedch — (w neb. V. po Zjew. P.)

3. Ole líbosti.

Epistola (1 Řim. 6, 19—23). Bratři! Vybíste wěc prawím, pro mblobu těla wasseho. Nebo jako jste wzbáwali oudy swé, aby sloužili nečistotě a neprawosti i neprawosti: tak nyní wzbávejte oudy swé, aby sloužili sprawedlnosti ku poswěcení. Nebo když jste byli služebníci hříchu, zbaweni jste byli sprawedlnosti. Zalkž tedy užitel měli jste tehbdáž z toho, zač se nyní stýbíte? Nebo konec těch wěcí jest smrt. Nyní pať wswobozeni od hříchu a služebních Božími učiněni jsouce, máte užitel swůj ku poswěcení, konec pať żywota wěcný. Nebo obplata za hřích jest smrt: ale milost Boží jest život wěcný, w Kristu Ježíšsi, Pánu nassem.

Gradual. Pojďtež synové, slyšte mne: kážni Hospodinowě wpučowati wás bubu.

Přistupte i němu, a oswíceni buďte: a nebudou zahambený twáři wasse. Alleluja, alleluja.

Všichni nárobowé tleskejte rukama, prozpěvujte Bohu hlasem weselosti. Alleluja.

Ewangeliium (sw. Mat. 7, 15—21). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Pilně se warujte fale-

ssných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, vnitř pak jsou vlci hltaví. Po ovoci jejich poznáte je. Zbavíž zbirají z trní hrozných, aneb z bobláčí fíků? Takť lažbý strom dobrý ovoce dobré nese: zlý pak strom zlé ovoce nese. Nemůžet dobrý strom zlého ovoce nésti, ani strom zlý ovoce dobrého vyváděti. Všeliký strom, kterýž nenese dobrého ovoce, bude vyřazen a na oheň uvržen. Takť tedy po ovoci jejich poznáte je. Ne lažbý, kdož mi říká, „Pane, Pane,“ vejde do království nebeského: ale kdo činí vůli Otce mého, kterýž jest v nebesích, ten vejde do království nebeského.

Obětování. Jako v zápalné oběti slopcku a bříš, a jako v tisících beranů tučných: takť buď obět nasse přeb obličejem tvým dnes, aby se líbila tobě: neboť není zahánění bouřajícím v tebe.

Sekreta. 1. O Bože, který jsi rozdílné oběti zákona (starého) ustanovením jedné božské oběti potvrdil: přijmi obět věrných služebníků svých, a posvěť ji požehnáním jak obět Abelovu: aby, co jedentážbý k uctění velebnosti tvé obětovával, všem k spasení sloužilo. Sírže. Amen.

2. Vyšlyš nás (v neb. V. po Zjev. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Nakloni se mně ucha svého, pospěš, abys vytrhl mne.

Molibitby. 1. Tvé spasitelné oučinkování, o Pane, nechť nás ob našich nepravostí milostivě vyhovobí, a k tomu, co pravého jest, přiveče. Sírže. Amen.

2. Očistiž nás — (neb. V. po Zjev. Páně).

3. Dle libosti.

Neďěle VIII. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 47.) Přijali jsme Bože milosrbenství tvé u prostřed chrámu tvého. Založ jmeno tvé Bože, tak i chvála tvá bo končin země: spravedlnosti plna jest pravice tvá.

Žalm 47. Veliký jest Hospodin, a velmi chvály hodný: v městě Boha nasseho, na hoře svaté jeho. Sláva Otci atd.

Mobilita p. 1. Prosíme, Hospodine, račiž nám dáti Duha svatého, abychom srdcem svým rozzímali, což pravého jest, a totéž také plnili: abychom, jestto bez tebe býti nemůžeme, podle vůle tvé žiti býti mohli. Strže. Amen.

2. Obe vslech (V. neb. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 Řím. 8, 12—17). Bratři! Dlužníci jsme, ne tělu, abychom podle těla žiti byli. Nebo budete-li podle těla žiti, zemřete; pakli buďem skutky těla mrtviti budete, žiti budete. Nebo kteřížkoli Duchem Božím webeni bývají, ti jsou synové Boží. Nepřijali jste jistě ducha služebnosti opět k bázni, ale přijali jste ducha wyvolení synů, v němžto voláme: Abba (Otče)! Ten jistě Duch wybává svědectví duchu nassemu, že jsme synové Boží. Jestliže pak synové, tedy i dědicové: dědicové jistě Boží, a spolu dědicové Kristowi.

Gradual. Buď mi Bohem ochranitelem, a domem outočiště, abyš spasena mne učinil.

V tebe Hospodine jsem doufal, nechť nejssem zahanben na věky. Alleluja, alleluja.

Veliký jest Hospodin, a velmi chvály hodný v městě Boha nasseho, na hoře svaté jeho. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 16, 1—9). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým podobenství toto: Byl jeden

bohatý člověk, kterýž měl wlabaře, a ten obžalován jest přeb ním, jako by byl rozmrhal statek jeho. I povolal ho, a řekl jemu: Co to slyším o tobě? Vydej počet z wlabařství svého; neb již nebudeš moci vládnouti. I dí wlabař sám u sebe: Co učiním: neb Pán můj objímá ode mne wlabařství? Rozati nemohu, žebrati se stybím. Wím, co učiním, aby, když budu složen z wlabařství, přijali mne do domu svých. Zawolaw tedy jednoho z služebníků pána svého, řekl prvnimu: Zaveď mnoho službu pánu mému? A on řekl: Sto tun oleje. I řekl mu: Wezmi listinu svou, a jedna rychle napiš padesát. Potom druhému řekl: Ty pak jak mnoho jsi službu? Kterýž řekl: Sto krců pšenice. Dí jemu: Wezmi zápis svůj a napiš osmdesát. I pochválil pán wlabaře nepravého, že opatrně učinil; nebo synové tohoto světa jsou opatrnější v pokolení svém, nežli synové světla. I jak pravím vám: Čiňte sobě přátel z mamontů nepravosti, aby, když zhyhnete, přijali vás do stanů věčných.

Obětování. Ty lid ponížený spasiš Hospodine: a oči pyšných ponižíš. Nebo kdo jest Bláh kromě Hospodina.

Sekreta. 1. Přijmi, prosíme tebe, o Pane, dary, které tobě z tvé sstěbrosti přinášíme: ať nás tato swatá tajemství mocnou pomocí milosti tvé i v tomto časném obcování posvěcují, i do života věčného doveďou. Sfrze R. P. n. Amen.

2. Vyšlyš nás (v neb. V. po Zjew. Páně).

3. Dle libosti.

Přijímání. 1. Dlušte, a wizte, jak libý jest Hospodin: blahoslavený člověk, kterýž boufá v něho.

Možlitsy 1. Nechť nám, o Pane, nebeské tajemství i obnovení duše i těla slouží: abychom, jehožto službu konáme, i jeho pomocí zažili. Sfrze. Amen.

2. Očistiž nás. 3. Dle libosti.

Neště IX. po sv. Duchu.

Introit. (Žalm 53.) Nebo hle, Bůh pomáhá mně, a Hospodin jest obrance duše mé. Obrat žlé na nepřátele mé, a v pravdě své vyhubí je.

Žalm 53. Bože, ve jmenu tvém spasena mne učin: a v moci své sub mne. Sláva Otci atd.

Molibty. 1. Nachyl, o Pane, usší milosrdenství svého k prosbám k tobě o pomoc volajících: a aby zasloužili obdržeti ob tebe, zač prosí, web je k tomu, aby toliko toho žábali, což tobě jest milého a příjemného. Strze. Amen.

2. Obe všech nás, prosíme Pane, duše i těla nebezpečnostmi ostříhej: a na přímluvu blahoslavené a přestávané vžby Panny, Růžičky Boží Marie i svatých apoštolů tvých Petra a Pavla, a svatého M. (zde se přibývá jméno sv. patrona kostela, aneb jiného svatého, ku kterémuž zvláštní úctu chováme) a všech svatých, spasení a polože nám milostivě uhl: aby církev tvá po obvrácení všech nebezpečností a nepřítelů blubů v bezpečné tobě sloužila svobodě.

3. Ole libosti.

Epistola (1. k Korint. 10, 6—13). Bratři! Nebývejte žáboštní zléch věcí, jakož i otcové naši žábali. Ani molbáři nebubte, jako někteří z nich, jakož psáno jest: Posabil se lib, aby jebl a pil, a wstali, aby hráli. Aniž smilněme, jako někteří z nich smilnili, a pabli sli jeden ben třimecítma tisíců. Aniž pokoušesme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a ob habli zahynuli. Aniž repcete, jako někteří z nich, a zahynuli ob žáhube. Toto pať všechno bálo se jim v obraze, a napsáno jest k wštraze naší, na kteréž loncové věřli bošli. Protož kdo se domnívá, že stojí, hlebiž aby nepabl. Pokuseni wás nezachwacuj, jeblně liblé: wěrný pať jest Bůh, kterýž nebopustí wás poku-

štetí nad to, což můžete (snést), ale učiní s požlussením také prospěch, abyste mohli snést.

Graduál. Hospodine, Pane náš, jak přebitné jest jméno tvé po vsí zemi. Nebo wyvyššeno jest velebnost tvá nad nebesa. Alleluja, alleluja.

Wytrhni mne od nepřátel mých. Bože můj: a od těch, kteříž powstávají proti mně, vysvoboď mne. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 19, 41—47.) Za onoho času, když se přiblížil Ježíš k Jerusalemu, wida město, plakal nad ním, řka: O kdybys bylo i ty poznalo, a to aspoň w tento den twůj, co tobě jest k polozi: ale nyní jest to skryté před očima twýma. Neboť přijdou na tebe dnové, a obličí tě nepřátelé twoji náspem, a oblehnou tě, a zouží tě se wšech stran; a na zem tě porazí, i syny tvé, kteříž w tobě jsou, a neostaví w tobě lamene na lamení, protože jsi nepoznalo času nawsttíwení swého. A wšed do chrámu, počal wymítati probávající a lupující w něm, řka jim: Psáno jest: Dům můj jest dům modlitby, wy pať jste jej učinili pelešší lotrowskou. I učil na každý den w chrámě.

Kredo.

Ovětování. Spravedlnosti Hospodinowy jsou přímé a obveselují srdce, a soudy jeho jsou sladší nad med i nad strob: nebo služebníci twůj ostřihá jich.

Sekreta. 1. Popřes nám, prosíme Pane, abychom tato tajemství hodně wylonávali: nebo, kolikrátkoli památka této oběti se opakuje, slawi se i dílo nasseho wyloupení. Strže. Amen.

2. Wyslyš nás (V. neb. po Zjev. Váně).

3. Ole libosti.

Přijímání. Kdo jť tělo mé, a pije krew mou, we mně přebývá a já w něm.

Modlitby. 1. Přijímání Twé swátosti, prosíme o Pane,

nechť nám i očistění zůstá, i i sjebnocení nás přivede.
Skrze Kr. P. n. Amen.

2. Očistiž nás (neb. V. po Zjem. Páně).

3. Dle libosti.

Neštěle X. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 54). Rbž jsem wolal i Hospodinu, wyslyšel hlasu mého, ob těch, kteří se přibližowali ke mně: ponížil sč, jenž jest před wěky, a zůstává nad wěky: uwrz na Hospodina péči swou, a on tě krmiti bude.

Žalm 54. Wyslyš Bože modlitbu mou a nepohrdej prosbou mou: pozoruj na mne, a wyslyš mne. Sláva Otci, Synu atb.

Modlitby. 1. Bože, kterýž moc swou přewelikou nejwice projevuješ, rbž se smilowáváš a odpouštíš: rozhojníž nad námi milosrdenství své, abyš nás, jesto po zaslíbeních twých toužíme, wěčných statků oučastný učiniti ráčil. Skrze Kr. P. n. Amen.

2. Dbe wšech (5. neb. po 3 Králích).

3. Dle libosti.

Epistola (1. Korint. 12, 2—11). Bratři! Wíte, že rbž jste byli pohané, i němým modlám jste chodili, jal jste býwali webení. Protož známo wám činím, že žádny, kdo Duchem Božím mluwí, nezlořečí Pánu Ježíssi, a žádny nemůže říci: „Pán Ježíš,“ jediné skrze Ducha swatého. Rozličné pať jsou milosti, ale tentž Duch; a rozličná jsou posluhowání ale tentž Pán; a rozličná jsou působení, ale tentž Bůh, kterýž působí wšedto we wšech. Jednomu pať každému dáno býwá zjewení Ducha i užitku. Někomu zajisté dána býwá skrze Ducha řeč moudrosti, jinému pať řeč umění poble téhož Ducha; jinému wíra skrze téhož Ducha; jinému

bar uzdravování sfrze jednoho Ducha ; někomu bití cínění, jinému prorokování, jinému rozeznání duchů, jinému rozličnost jazyků, jinému vyplácání řeči. Ale vše to působí jeden a též Duch, jenž rozděluje jednomu každému, jak chce.

Gradual. Ostříhej mne, jako žitělnici oša, pod stínem křídel svých ochraň mne. Ob tváři tvé nechť vyšje soud můj: oči tvé ať wíbi spravedlnost. Allel. alleluja.

Tobě přislussí chwála Bože na Sionu, a tobě se splní slib w Jerusalemě. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 18, 9—14). Za onoho času řekl Pán Ježíš k některým, kteříž w sebe doufali, jako (by byli) spravedliví, a jinými pohrbali, pobobenství toto: Dwa muži wstoupili do chrámu, aby se modlili: jeden fariseus, a druhý publián. Fariseus stoje, takto sám u sebe se modlil: Bože děluji tobě, že nejsem jako jiní lidé, brácti, nespravedliví, cizoložníci, jako i tento publián. Postím se dwafrát za týden, desátky dávám ze všech věcí, kterýmiž vládnú. Ale publián stoje zdaleka, nechtěl ani oči k nebi pozdvihnouti, ale bil se w prsy své, řka: Bože, buď miľostiw mně hříšnému! Právímť wám: tento šstoupil do domu svého ospravedlněn nad onoho; nebo každý, kdo se potýssuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude potýssen.

Kredo.

Obětování. K tobě Hospodine, pozdwihl jsem dusse své: Bože můj, w tebe doufám, nechť nejsem zahánben, aniž se mi posmíwejte nepřátelé moji: neb žábný j těch, kteříž na tě očeláwají, nebude zahánben.

Sekreta. Tobě, o Pane, mají se oběti obětowati; neb tys nám popřál, abychom je ke cti jména twého tak přinásseli, aby i nám k spasení sloužiti mohli. Strze. Am.

2. Wšlyš nás (5. neb. po Zjew. Páně).

3. Ole ľibostí.

Přijímání. Přijmeš obět spravedlnosti, darů a zápalů na oltáři tvém, Hospodine.

Moblitby. 1. Prosíme tebe, Pane Bože náš: abys které božskými svátostmi napravovati neustával, i svou milostivou pomocí nás neopustil. Skrze. Amen.

2. Očistiž nás (neb. V. po Zjev. Páně).

3. Dle libosti.

Neštěle XI. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 67.) Bůh na místě svatém svém: Bůh, kterýž bydliti činí jednomyslné v domu: onť sám dá moc a sílu lidu svému.

Žalm 67. Povstaniž Bůh, a rozptýleni buďte nepřátelé jeho: a necht utekou, kteříž ho nenávidí, od twáři jeho. Sláva Otci i Synu atb.

Moblitby. 1. Všemohoucí věčný Bože, jenž z hojnosti dobroty své jsi zásluhy, tak i žádosti přemysluješ těch, jenž se s poníženými prosbami k tobě utíkáji: vyplí na nás milosrdenství své, a rač nám odpustiti toho, čehož se svědomí nasse leká, a přidati to, zač prositi se neopovažujem. Skrze. Amen.

2. Dbe všech (neb. 5. po Zjev. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1. k Korint. 15, 1—10). Bratři! Připomínám vám ewangelium, kteréž jsem vám lágal, kteréž jste i my přijali, v němž i stojíte, skrze kteréž i spasení berete, ač bržíte-li, jsi jsem vám lágal, leč byste byli nabarmo uověřili. Vybídal jsem jistě vám nespráve, což jsem i přijal: že Kristus umřel za hříchů nasse podle písem; a že jest pohřben, a že wstal z mrtvých třetího dne podle písem; a že widěn jest ob Petru, a potom ob jedenácti. Potom

widěn jest wice než ob pěti set bratří spolu, a ničžto mnozí až dosahab žiwi jsou, někteří pať zesnuli. Potom widěn jest ob Jakuba, potom obe wšech apóstolů. Nejposléze pať ze wšech, jakožto ob nebochlibčete, widěn jest i obe mne. Nebo já jsem nejmenší a apóstolů, kterých nessesm hoden slouti apóstolem, protože jsem se protiwil cirkwi Boží. Milostí pať Boží jsem to, což jsem, a milost jeho nebyla we mně marná.

Gradual. W Bohu doufalo srdce mé, a bylo mi spomoženo: a opět rozkwétlo tělo mé, a z wšile své chwáliti jej budu. A tobě, Hospodine, wolal jsem, Bože můj, neobmclujž mi se, neobcházej obe mne. Allel. alleluja.

Plesejte Bohu spomocníkú nassemu, a wesele počtujte Bohu Jakobowu: wezměte žaltář weselý s harfou. Alleluja.

Evangelium (sw. Marka 7, 31—37). Za onoho času wysed Pán Ježíš z lončin thrstých, přišel strze Sidon k moři galilejskému, prostředkem krajin Desíti měst. I přitwěl jemu hluchého a němého, a prosili ho, aby na něj ruku wložil. A pojam jej soukromí wen ze zástupu, wložil prsty své w ussi jeho, a plinut, dotekl se jazyka jeho; a wzejřew k nebi, wybechl, a řekl jemu: Effeta, to jest otewřit se. A hned otwřeny jsou ussi jeho, a rozmázan jest swazek jazyka jeho, i mluvil práwě. A přikázal jim, aby žabnému neprawili: ale čím wice přikazowal, tím wice oblařowali, a tím wice se dıwili, řkouce: Dobře wšechy věci učinil; i hluchým rozlázal slýseti, i němým mluwiti.

Obětowání. Wywysřowati budu tě Hospodine, nebo (w ochranu) přišal jsi mne: a neobradowals nepřátel mých nade mnou. Hospodine, Bože můj! wolal jsem k tobě, a uzdrawils mne.

Sekreta. 1. Wyhleďni, prosíme Pane, milostiwě na

služebnost nassi: aby, co tobě obětuujeme, i tobě darem přijemným, i podporou nassi slabosti bylo. Strze. Amen.

2. Wyšlyš nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Eťi Boha ze statku swého, a z prwotiny wšech ourob swých, a naplněny budou stoboly twé hojností a černewé tvoji winem oplývati budou.

Moblitby. 1. Necht zaľusíme, prosíme o Pane, strze přijmutí twé swátosti pomoc buďse i těla; abychom ble těla i buďse spaseńi jsouce plností nebeského ľelu se čľubit mohli. Strze. Amen.

2. Čľistíť (w neb. V. po Zjew. Páne).

3. Dle libosti.

Meděle XII. po sw. Duchu.

Introt. (Žalm 69.) Bože ľu pomoci mé wzejři, Hospodine ľu pomoci mé pospěš. Ať se zahľnbi a zaľtľbi nepřátelé moji, Ľteríť hľebať buďse mé.

Žalm 69. Zpěť ať se obrátí, a zaľtľbi se, Ľteríť žábají mľ žľho. Sláwa Otci atb.

Moblitby. 1. Wšsemohoucí a wěčný Bože, z jehož obdarowání to pochobí, aby tvoji wěrní tobě ĥobně a čľwalltebuě sloužili: rač nám báť, prosíme, bychom po zaľľbeních twých bez přeláťľy toužili, a řich účľstni byli. Strze. Amen.

2. Dbe wšech (5. neb. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistle (2. Ľ Korint. 3, 4—9). Bratři! Douřání taľowé máme strze Řrista Ľ Bohu: ne že bychom dostateční byli myřľiti něco sami ze sebe, Ľaľoťto sami ze sebe, ale dostatečnost nasse jest z Boha, Ľterýť nás i zpľľsobně učinil

(bŕti) služebníkŭ nowého zákona, ne literŭ, ale buďa; nebo litera zabíjí, ale buď obživuje. Zestliže pať posluhowání smrti, literami wŕhŕtē na kameních, bŕlo w sláwě, tať že nemohli synové israelsŕti patřiti w twář Moŕžŕssowu, pro sláwu jeho obličeje, kteráž pomíjí: Kteráž nebude posluhowání Duďa wice w sláwě? Nebo jestliže posluhowání obŕsouzení jest sláwa: mnohem wice rozhoŕŕňuje se w sláwě posluhowání spravedlnosti.

Gradual. Dobrořeciti budu Hospobinu každého času, wždy (bude) ģwála jeho w ústech mých. W Hospobinu ģlubiti se bude duŕse má: ať to slyŕší tiŕŕi, a weseli se. Alleluja, alleluja.

Hospobine, Bože spasení mého, we dne jsem wolal, i w noci přeb tebou. Alleluja.

Evangelium (sw. Luf. 10, 23—37). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Blahoslawené oči, kteréž widí, co wy widíte. Nebo pravím wám, že mnozí proroci i králové ģtěli widěti, co wy widíte, a newiděli, a slyŕseti, co wy slyŕšíte, a nelyŕšeli. A aj, jeden w zákoně učený wstal, pokouŕŕse ho, a řka: Mlŕře, co čině ŕiwot wěģný obbržím? A on řekl ģ němu: W zákoně co jest psáno? Kterak tam ģteš? On odpowědew, řekl: Mlŕwati budeš Pána Boħa swého, z celého srdce swého, a z celé duŕse swé, a ze wŕŕí síly swé, i ze wŕŕí myŕŕli swé; a bližního swého jako sebe samého. I řekl mu (Ježíš): Právě jŕi odpowěděl; to ģiň, a ŕiw budeš. On pať, ģtěje se sám ospravedlniti, řekl ģ Ježíšowi: A kdo jest můj bližní? I ujaw se toho Ježíš, řekl: ģlowěť jeden ŕstupowal z Jerusalema do Jeriģa, a upadl mezi lotŕy, kteřŕž i obloupilŕŕe ho, i zranilŕŕe, obelŕli, obpolu ŕiwého neģawŕŕe. I přŕhobilo se, že kněz jeden ŕŕel touz cestou, a uŕřew jej, pomnul. Též i lewít, kŕž bŕl u toho místa, a uŕřel ho, pomnul. Samaritán pať jeden cestou se bera, přŕŕel ģ němu, a uŕřew jej, mi-

losrbenstwím hnúť jest. A přistoupím, uwážal rány jeho, nalitw oleje a wina; a wložím jej na howado své, webl do hospody, a měl o něj péči. A druhého dne wyňaw bwa peníze, dal hospodáři, a řekl: Měj o něj péči: a cožkoli na to wyنالožíš, já, když se vrátím, zaplatím tobě. Abož z těch tři zdá se tobě bližním býti tomu, kterýž upadl mezi lotry? A on řekl: Ten, kterýž mu prolázal milosrbenstwí. I řekl jemu Ježíš: Idi, i ty čiň podobně.

Obětování. Moložíš pak modlil se k Hospodinu, Bohu swému, řka: Proč Hospodine hněwáš se na lib swůj? Přestaň hněw twůj, rozpemeň se na Abrahama, Izáka i Jakoba jimž jsi přísáhl, že jim dáš zemi oplývající mlékem a medem, i utrocen jest Hospodin, tať že neucínil zlého, kterýž byl mluwil proti libu swému.

Sekreta. 1. Na oběti, prosíme Pane, které na twém oltáři konáme, milostiwě wzhladni: aby nám odpustění udělilš a te cti twého sw. jména sloužilš. Skrze. Amen.

2. Wyšlš nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Ole libosti.

Přijímání. Z ourobo bíla twého nashcena bude země. Abyš wywebl chléb ze země, a wíno aby obweselilo srdce člověka: aby wyjasnil twář (swou) olejem: a chléb (aby) srdce člověka posílnil.

Modlitby. 1. Nechť nás, prosíme Pane, swaté pobílu brání na tomto tajemstwí obřítí: a zároveň odpustění a podporu nám zislá. Skrze. Amen.

2. Očistiž (neb. V. po Zjew. P.)

3. Ole libosti.

Neděle XIII. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 73.) Ohledni se na umlutowi swou Hospobine, a na dusse chubých twých nezapomínej do lonce: powstaniž Bože, suď při swou, nezapomínejž na hlasb hlebajících tebe.

Žalm 73. Proč Bože odehnal jsi (nás) do lonce: (proč) rozhněwala se přelivost twá na owce pastwy twé? Sláva Otci atd.

Molitby. 1. Wšemohoucí, wěčný Bože, račiž rozmnožiti w nás wiru, naději i lásku: a abychom mohli dojíti toho, co zaslubuješ, učin, abychom wždy milowali, což nám přikazuješ. Strže Kr. P. n. Amen.

2. Ode wšech atd. (neb. V. po Zjew. P.)

3. Ole libosti.

Epistola (1 Galat. 3, 16—22). Bratři! Abrahamowi wyřčena jsou zaslíbení, i semeni jeho. Nebí: „3 semenům,“ jako o mnohých; ale jako o jednom: „3 semeni twému, jenž jest Kristus.“ Toto pať prawim: Zákon, kteržž po čtyřech stech a třiceti letech dán jest; neruší smlouty ob Boha ztvozené, aby to zaslíbení zničil. Nebo jestližet ze zákona přichází dědictví, již ne ze zaslíbení. Ale Abrahamowi je Bůh strže zaslíbení darowal. Což tedy zákon? Pro přestupování přidán jest, dořubžby nepřisslo sime, jemuž (Bůh) zaslíbil, zřizen isa strže andělů w ruce prostředníka. Ale prostředník není jednoho: Bůh pať jest jeden. Jeliž tedy zákon proti slibům Božím? Odstup to. Nebo řbyby dán byl zákon, kteržžby mohl obžiwiti, jistě by byla ze zákona spravedlnost. Ale písmo zawřelo pod hřích, aby ž wiry w Zežíse Krista dáno bylo wěřícím zaslíbení.

Gradual. Ohledni se na umlutowi swou, Hospobine, a na dusse chubých twých nezapomínej až do lonce. Po-

wstaniž Bože, suď při swou: pamatujž na pohanění služebníkŭ twých. Alleluja, alleluja.

Pane, outočistě učiněň jsi nám, ob národu do národu. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 17, 11—19). Za onoho času, když se bral Pán Ježíš do Jerusalema, šel prostředkem Samarijska a Galilee. A když wcházal do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteřížto stáli zdaleka, a pozdwišli hlasu, řkouce: Ježíssi, mistrě, smiluj se nad námi! Kteréžto jáž ušel, řekl: Jděte, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očistěni jsou. Jeden pať z nich když ušel, že jest očistěn, nawrátil se, welikým hlasem welebě Boha, a pabl na twář přeb nohy jeho, rýhy čině: a ten byl Samaritán. Odpověděw pať Ježíš, řekl: Zbaliž jich není deset očistěno? A kdež jest jich bewět? Není nalezen, jenžby se nawrátil, a wydal chwálu Bohu, jediné cizozemec tento. I řekl semu: Wstaň a jdi, nebo wíra twá tě uzdravila.

Obětování. Já pať w tebe 'bousfal jsem Hospodine, řekl jsem: Bůh můj jsi ty: w rukou twých jsou losowé moji.

Sekreta. 1. Smiluj se, Pane, nad lidem swým, smiluj se nad oběťmi: a smířen touto obětí uděl nám i odpustění, i toho, co žádáme. Strže Kr. P. n. Amen.

2. Wyšlyš nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Chléb s nebe dal jsi nám, o Pane, wšelikou rozkoš mající, a libost wšeliké chuti.

Moblitby. 1. Přijaté nebeslé swátosti, o Pane, nechť nám i rozhojnění wěčného wyloupení prospíwají. Strže. Amen.

2. Dčistiž atd. (V. neb. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Neděle XIV. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 83.) Ochrance náš popať Bože, a wzhledni na twář Pomazaného swého. Nebo lepši jest den jeden w síněch twých nad tisíc.

Žalm 83. Jak milí jsou stanové tvoji, Hospodine mocností! touží a omdlévá dusse má po síních Hospodinových. Sláva Dci atd.

Modlitby. 1. Ostríhejž, prosíme Pane, círktve své ustawičným smilowáním svým; a poněwadž bez tebe libšlá křehlost i pádu jest náchylná, rač pomoci svou ob nás wsse, což sstodliwého jest, odwraceti, a i tomu, což spasiteblného jest, nás přiwáběti. Strže Kr. P. n. Amen.

2. Ode wssech atd. (neb. V. po Zjew. P.)

3. Ole libosti.

Epistola (i Galat. 5, 16—24). Bratři! Duchem chodte, a žádosti těla newhlonáte. Neb tělo žádá proti duchu, duch pať proti tělu; nebo ty se sobě wespoleť protiwi, abyste ne, což byste chtěli, to činili. Jestliže pať duchem wedeni bhwáte, nejste pod zákonem. Zjewniť jsou pať skutkové těla, jenž jsou: smilstwi, nečistota, nestydatost, chlípnost, mobloslužba, čarowání, nepřátelstwi, swárowé, nenáwisti, hněwowé, wádky, rližnice, roty, záwisti, wraždby, opilstwi, žrání, a těm podobné věci: o kterýchž wám přebpowidám, jakož jsem napřed powěběl, že kdo takové věci činí, králowstwi Božího nebosdou. Dwoce pať ducha jest: láska, radoť, pokoj, trpěliwost, dobrotiwost, dobrota, blouhočelání, tichost, wěrnost, mirnost, zbrželiwost, čistota. Proti takowým wěcem není zákonu. Kteríž pať jsou Kristowi, ti ukřižowali tělo své s hříchý a s žádostmi.

Gradual. Lépet jest doufati w Hospodina, než doufati w člowěta. Lépe jest naběti miti w Hospodinu, nežli naběti sflábat i knížatech. Alleluja, alleluja.

Pojďte, weselme se Hospodinu: plesejme Bohu spasiteli našemu. Alleluja.

Ewangelium (sw. Mat. 6, 24—33). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Žádný nemůže bůvina pánům sloužiti: nebo zajisté jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho strpí, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti i mamonu. Protož pravím vám, nepečujte o svůj život, cobyste jedli, ani o tělo své, čím byste se obívali. Zdaliž není život více nežli pokrm, a tělo více nežli oděv? Pohlédte na ptactvo nebeské, žeť ne seje, aniž žne, aniž shromažďuje do stodol, a Otec váš nebeský žití je. Zdaliž wy nejste dražší nežli ono? Albo z vás přemýšleje, přidati může i postavě své ložet jeden? A o oděv proč se staráte? Patřte na polní kwiti, která roste, nepracuje, aniž přebe. Pravím pať vám, že ani Salomoun we wšsí slávě své nebyl tak obín, jako jedno z nich. Poněwadž teby tráwu polní, kteráž dnes jest, a zejtra do peci wržena býwá, Bůh tak obíwá: čím více vás, malowěrní? Nepečujtež teby, říkající: „Co budeme jísti, aneb co budeme pít, aneb čím se budeme obíwati?“ Nebo toho wšseho pohané hlebají. Wiť zajisté Otec váš, že toho wšseho potřebujete. Hleďte teby nejprwé králowství Božího a spravedlnosti jeho, a toto wšsečo bude wám přidáno.

Obětování. Postawí se anděl Hospodínův tolem těch, kteříž se ho bojí: a wtrhne je (z nebezpečnstwí). Dlušte a wjte, jak libý jest Hospodin.

Sekreta. Popřes nám, prosíme Pane, aby tato spásitelna obět i i očistění protwinění našich i i smíření s twou mocí nám sloužila. Sřze. Amen.

2. Wysłých nás alb. (ueb. 5. po Zřew. P.)

3. Ole libosti.

Přijímání. Hleďte teby nejprwé králowství Božího, a toto wšsečo bude wám přidáno, praví Pán.

Moblitby. 1. Nechť nás tvé svátosti, o Bože, wžbychť očistují a posilňují, a k získání věčného spasení přivebou.

2. Očistiž (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Meděle XV. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 85.) Naklon Hospodine ucha svého a wyslyš mne: spasena učin služebníka svého, Bože můj, doufajícího w tebe: smiluj se nade mnou Hospodine, neboť jsem k tobě wolal celého dne.

Žalm 85. Obwesel dušsi služebníka svého, neboť k tobě Pane duše své jsem pozdwihl. Sláva Otci atb.

Moblitby. 1. Cirkew twou, o Pane, nechť ustawičné smilování tvé očistuje a ohraňuje, a poněwadž bez tebe nemůže bezpečně státi a trwati, rač ty ji sám milostí svou řiditi a spravowati. Sfrze Kr. P. n. Amen.

2. Obe wssech (V. neb. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (k Gal. 5, 25. 26. a 6, 1—10). Bratři Zsme-li duchem žiwi, duchem i chobme. Nebudme marné chwálky žábstiwi, jebni bruhých popouzejice, jebni bruhým žatwibice. Bratři! Byl-li by člověk w nějakém hříchu zachwácen, wy, kteříž duchowní jste, poučte takového w duchu tichosti, prohlédaje každých sám k sobě, abys i ty nebyl poušsen. Jeden druhého břemena neste, a tak naplníte zákon Kristůw. Nebo domníwá-li se kdo, že něco jest, nic nejisa, sám sebe swodí. Ale žlus jedenlažbých svého díla, a tak sám w sobě toliko chwálu miti bude, a ne w jiném. Nebo jedenlažbých břímě své poneše. Zbělujž pak se ten kterých naučení přijímá w slowu, s tím, ob tohož naučení

béře, wšším statkem. Nemyslte se: Bůh nebývá posmíván. Nebo co bude člověk sít, to bude i žít. Nebo kdo rozsívá w swém těle, z těla i žiti bude porušení: ale kdo rozsívá w duchu, z ducha žiti bude život věčný. Dobře pať činíce, neustávejme; nebo časem swým žiti budeme neustávající. Teby počub čas máme, činme dobře wšsem, zvláště pať domácím wırh.

Gradual. Dobře jest, oslawowati Hospodina: a žalmů zpíwati jmenu twému Nejvyšší. Aby zvěstowáno bylo ráno milosrdenství tvé, a prawda twá přes noc. Alleluja alleluja.

Neboť Bůh veliký jest Hospodin, a král veliký na westleré zemi. Alleluja,

Ewangelium (sw. Lul. 7, 11—16). Za onoho času šel Pán Ježíš do města, které slowe Naim, a šli s ním učennici jeho, a zástup veliký. Když pať se přiblížowal k bráně města, aj, mrtwý uesen byl wen, syn jediné matky swé, a ta byla wdowa; a zástup města mnohý s ní. Ste-roužto když ušel Pán, jsa k ní milosrdenstwím hnut, řekl jí: Neplač. A přistoupitw dotell se mar. (Ti pať, kteříž nesli, zastawili se.) I řekl: Mladence, tobě prawim, wstaň! I posadil se ten, jenž byl mrtwý, a počal mluwiti. I dal jej materi jeho. Pojala pať wšecky bázeň, a welebili Boha, řkouce: Prorok veliký powstal mezi námi, a Bůh nawští-wil lid swůj.

Ovětowání. Očeláwaje očeláwal jsem Hospodina, a naklonil se ke mně, a wyslyšel prosby mé, a wložil w ústa má píseň nowou, chwálu Bohu nassemu.

Sekreta. 1. Tvé swátosti, o Pane, nechť nás opatrují a proti bábelským nástřkům chrání. Strye. Amen.

2. Wyslyš atb. (neb. 5. po Zjew. P.)

3. Ole libosti.

Přijímání. Chléb, kterž já dám, tělo mé jest, za život světa.

Moblitby. 1. Necht oučinowání nebeslého daru, prosíme Pane, wládne w duších i w tělích našich: aby nikoliw žádost nasse, nýbrž jeho oučinowání stále w nás předcházelo. Strze. Amen.

2. Očistiž nás (w neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Neděle XVI. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 85.) Smiluj se nade mnou, Hospobine, neboť jsem k tobě wolal celého dne: neb ty jsi Pane líbezny a tichý, a mnohého milosrdenství wsechněm, kterž wzhýwají tě.

Žalm 85. Našloň Hospobine ucha swého, a wyslyš mne: neboť nuzný a chubý jsem já. Sláva Otci atd.

Moblitby. 1. Prosíme tebe, o Pane, necht nás milost twá wzbýchá předchází a doprovází: abychom jí posilnění jsouce, w dobrých skutcích neustále se cwiciti mohli. Strze. Amen.

2. Dle wsech atd. (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1. Efes. 3, 13—21). Nejmilejší! Prosim vás, abyste nebyli malomyslní za příčinou mých soužení pro vás, jenž jest sláva wasse. Proto skloňuji kolena swá k Otci Pána našeho Ježíše Krista, z něhož se wšelaké otcowství na nebi i na zemi jmenuje, aby wám dal poble bohatství sláwy swé posilnění býti strze Duchu swého moci na wnitřním člověku, aby Kristus přebýwal strze wíru w srdcích wassích; abyste w lásce wloženění a založení jsouce, mohli pochopiti se wsemi swatými, která jest šířkost a

blouhost, a wšolost a hlubokost; poznati také lásku Kristowu, přewšsující wšelikou wědomost; abyšte naplnění byli we wšelikou plnost Boží. Tomu pať, kterhž mocen jest wšedco učiniti mnohem hojněji, než prosíme neb rozumíme, podle moci, kteráž působí w nás : tomu buď sláva w církwi, a w Kristu Ježíši, po wšedca pokolení na věky wěkůw. A.

Gradual. Báti se budou nárobowé jména twého Hospobine, a wšickni králowé země sláwy twé. Nebo wzbělal Hospodin Sion : a widin bude w sláwě své. Alleluja, alleluja.

Zpívejte Hospodinu píseň nowou : nebť jest diwné věci učinil Hospodin. Alleluja.

Evangelium (sw. Půl. 14, 1—11). Za onoho času wessel Pán Ježíš do domu jednoho knížete farisejského w sobotu, aby jebl chléb, a oni ho pozorowali. A aj, člověk jeden wobnatelný byl přeb nim. I promluwio Ježíš, prawil I zákonníkům a fariseům, řka : Slusši-li w sobotu uzdrawowati? Ale oni mlčeli. Tedy on sáhl a uzdrawil jej, a propustil. A promluwio I nini, řell : Či z was osel aneb wůl upadne do studnice, a newytáhne ho i hned w den sobotní? A nemohli mu na to odpowěditi. I powěděl také Iu pozwaným pobobenstwí, spatřio, kteral přebni místa wywolowali, řka I nim : Když budeš pozwán na swatbu, nesebeš na přebni místo, aby snad wzácnější, nežli ty, nebhl pozwán ob něho ; a přijda ten, kterhž tebe i oncho pozwal, neřell tobě : „Deš tomuto místo ;“ a tehdy počalbys s hanbou na posledním místě seděti. Ale když budeš pozwán, jdi, posab se na posledním místě, aby, když přijde ten, kterhž tebe pozwal, řell tobě : „Přiteli, posebni wšsse.“ Tedy budeš míti sláwu přeb spelustolícími. Nebo každh, kdo se powšssuje, bude ponižen : a kdo se ponižuje, bude powšssen.

Obětowaní. Hospobine, Iu pomoci mé wzegři : ať se zahani a zasthdi spolu, kteriž hlebasi dusse mé, aby mi objalli j! : Hospobine, Iu pomoci mé wzegři.

Sekreta. 1. Očistiž nás, prosíme Pane, oučinkowáním přítomné oběti: a dołonej w nás, abychom na ni podobu bráti mohli. Słrže. Amen.

2. Wyslyš nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Hospodine, připomínati budu samu spravedlnost twou: Bože, učil's mne ob mladosti mé, a až do starosti a sšedin, Bože, neopouštěj mne.

Moblitby. 1. Očistiž milostivě, prosíme Pane, mysl naši, a nebeskými swátostmi obnov: abychom následowně i časnou podporu těla i budoucí získali. Słrže. Amen.

2. Očistiž atb. (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Neděle XVII. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 118.) Spravedlivý jsi, Hospodine, a přímý jest soud twój: nalož s služebníkem svým podle mílosrbenství swého.

Žalm 118. Blahoslawení neposkvrnění na cestě, kteříž chodí w zákoně Hospodinowě. Sláva Otci atb.

Moblitby 1. Prosíme, o Pane, uděl libu swému té milosti, aby se wšseho ďábelského nalažení pečlivě vyhýbá, a tebe jediného Boha swého čistým srdcem se přibřel. Słrže. Amen.

2. Dbe wšsech (neb. 5. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 Efes. 4, 1—6). Bratři! Prosim wás, já wěžen w Pánu, abyste hodbně chodili w powolání, kterýmž powolání jste, se wšši polořou a tichosti s trpělivostí snášejíce se wespoleť w lásce, usluřice zachowáwati jednotu ducha w swazku pokoje. Jedno tělo a jeden duch,

jakož powołání jste w jedné nabídce powołání swého. Jeden Pán, jedna wíra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec wšech, kterých jest nade wšech, a strže wšech, a we wšech nás, jenž jest požehnaný na věky věků. Amen.

Gradual. Blahoslavený národ, jemuž Hospodin jest Bohem jeho: lib ten, jež on wywolil za dědictví. Slo-
wem Hospodinovým nebesa utwřena jsou: a dechem úst jeho wšech moc jejich. Alleluja, alleluja.

Pane wyslyš modlitbu mou, a wolání mé k tobě přijď. Alleluja, alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 22, 34—46). Za onoho času přistoupili k Pánu Ježíšowi fariseové, i otázal se ho jeden z nich, zákona učitel, pokoušeje ho: Mistře, které jest nejwětší přilázaní w Zákoně? Řekl mu Ježíš: Milowati budeš Pána Boha swého z celého srdce swého, a z celé duše swé, a ze wšší mysle swé. Toť jest to nejwětší a první přilázaní. Druhé pak jest podobné tomu: Milowati budeš bližního swého, jako sebe samého. Na těch dvou přilázaních wšechen zákon záleží i preroči. A když se sessli fariseové, otázal je jich Ježíš, řka: Co se wám zdá o Kristu? Či jest syn? Řkou jemu: Dawidůw. Dí jim: Kterakž teby Dawid w duchu nazývá ho Pánem, řka: „Řekl Pán Pánu mému: Sed na prawici mé, až položím nepřátele twé za podnoží noh twých?“ Poněwadž teby Dawid Pánem ho nazývá, kterakž jest jeho syn? A žádný nemohl jemu slova obpověditi, aniž se kdo wíce osmělil od toho dne jeho se tázati.

Obětování. I modlil jsem se k Bohu swému, já Daniel, a řekl jsem: Wyslyš Pane modlitbu služebníka swého: a ukaž twář swou nad swatyní swou; a milostiwě wzhladni na lib tento, nad kterýmž wzýváno jest jméno twé, Hospodine.

- Sekreta 1. Welebnost twou, o Pane, pokorně žádáme:

abŷ tyto oběti swaté, které přinášíme, i od minulých hříchů nás sprostí, i před budoucími zachrání. Strže P. n. J. R. Amen.

2. Wyslyš nás — (V. neb. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Sliby číňte, a plňte Hospodinu Bohu swému wssični, kteříž wškol něho jíte a přinášíte darů hroznému a tomu, kterýž objímá život knížatům: hroznému wšem králům zemským.

Moblitb. 1. Twým posvěcením, wssemoňoucí Bože, nasse nepravosti se naprawí, a wěcných prostředků k spasení nám se dostane. Strže. Amen.

2. Dčistiž — (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Neděle XVIII. po sw. Duchu.

Introit. Dej mzdu, Hospodine, očekávajícím na tě, abŷ proroci twoji sšlebáni byli wěrní: a wyslyš moblitb služebníka swého, a libu swého Izraelského.

Žalm 121. Weselil jsem se z toho, když mi jest powěbino: Do domu Hospodinowa půjdeme. Sláva Ot. atb.

Moblitb. 1. Rač, o Pane, prosíme tebe, srdce nasse oučinkem smilowání swého zprawowati a k dobrému nakloniti, jestto se tobě bez tebe líbiti nemůžeme. Strže Kr. P. n. Amen.

2. Dbe wšech (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1. k Korint. 1, 4—7). Bratři! Děkuji Bohu wždyč z wás, za milost Boží, kteráž dána jest wám w Kristu Ježíši: že we wšem učinění jste bohatí w něm, w každém slovu, a we wšelikém umění, jakož swědectwí Kri-

stowo utworzeno jest mezi wámi: tať že nemáte žádného nedostatku w žádné milosti, očeláwajíce zjetení Pána našeho Ježíše Krista.

Gradual. Weselil jsem se z toho, když mi jest powědino: Do domu Hospodinova půjdeme. Budiž pokoj w mocnosti tvé, a hojnost we vězech twých. Alleluja, alleluja.

A báti se budou národové jména tvého Hospodine, a ruffični králové země sláwy tvé. Alleluja, alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 9, 1—8). Za onoho času wstoupil Pán Ježíš na lodičku, přeplawil se a přišel do města swého (Kafarnaum). A aj, přinesli mu sllalem poraženého, ležícího na loži. A widěw Ježíš wiru jejích, řekl sllalem poraženému: Dousej synu, odpouštěji se tobě hříchové tvoji. A aj někteří ze žálonníků řekli sami w sobě: Tento se rouhá. A wida Ježíš mhsleni jejích, řekl: Proč mhslite zlé věci w srdcích swých? Což jest snáze, říci: „Odpouštěji se tobě hříchové tvoji;“ čili říci: „Wstaň a chod?“ Ale abyste věděli, že má Syn člověka moc na zemi odpouštěti hřích, tedy bí sllalem poraženému: Wstaň, wezmi lože své, a jdi do domu swého. I wstal, a odešel do domu swého. Widouce pak to žástupové, báli se a velebili Boha, kterýž dal takowou moc lidem.

Obětowání. Wzdělal Mojžiš Hospodinu oltář, i obětował na něm oběti zápalné, a oběti pokojné: učinil i wečerní oběť pro wlni líbeznu Hospodinu Bohu swému, před obličejem synů israelských.

Sekreta. 1. O Bože, který činíš, abychom pomoci této wzácné oběti oučastnými se stali jedinému i nejwšššího Božství: popřej prosíme, abychom, jako pravdu twou poznáváme, i hodným chowáním ji wplnili. Strže. Amen.

2. Wššlyš — (neb V. po Zjeto. Páně.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Vezměte oběti a vejďte do síní jeho: Klanějte se Hospodinu v síních svatých jeho.

Moblitby. 1. Nasytění svatým darem tobě, Pane, díky vzdáváme, a milosrdenství tvé prosíme, abys nás očistil na něm hříchy učinil. Srdce. Amen.

2. Očistiž — (neb. V. po Zjev. P.)

3. Dle libosti.

Neštěle XIX. po sv. Duchu.

Introit. Vychlupitel libu jsem já, praví Hospodin, v kterémkoliv soužení te mně volati budu, vyslyším se, a budu Hospodinem jejich na věky.

Žalm 77. Pozoruj, libe můj, učení mého: nasklepte ucha svého k slovu úst mých. Sláva Otci atd.

Moblitby. 1. Všemohoucí a milosrdný Bože, račiž od nás milostivě odvrátiti všecko, což se spasení našemu proti; abychom, jsouce prosti vši přelážky na těle i na duši, svobodnou myslí, což k službě tvé přináleží, konati mohli. Srdce. Amen.

2. Dbe všech (v neb. V. po Zjev. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 Efeš. 4, 23—28). Bratři! Obnovte se duchem myslí své, a oblecť člověka nového, kterýmž podle Boha stvořen jest v spravedlnosti a svatosti pravdy. Pročež složte lež, a mluvte pravdu jedenkaždý s bližním svým; nebo jsme vespoleť úbové. Hněvejte se, a nehřešzte: slunce nezapabej na hněvitosť vaši. Nebávejte místa báblu. Kdo krabí, již nekraď, ale raději pracuj, děláje rukama svým, co dobrého jest, aby měl z čeho udělití tomu, jenž nouzi trpí.

Gradual. Vznášej se modlitba má, jako zápal před

obličejem twým: pozdvížení rukou mých obět večerní. Alleluja, alleluja.

Chwalte Hospodina, a wzývejte jmeno jeho: zvěstujte mezi národy skutky jeho. Alleluja.

Ewangelium (sw. Mat. 22, 1—14). Za onoho času mluvil Pán Ježíš ku knížatům kněžským a fariseům v podoběnství, řka: Podobno učiněno jest království nebeské člověku králi, kteráž učinil swatbu synu swému. I poslal služebníky své, aby povolali pozvaných na swatbu: ale nechťeli přijíti. Opět poslal jiné služebníky, řka: Pomězte pozvaným: Ať, oběd swůj připravil jsem, wolové moji a krmmý bobyle žbit jest, a wsecko hotowo: pojďtež na swatbu. Ale oni zanedbali: a odesli, jiný do dwora swého, a jiný po lupectwí swém: ostatní pak zjímali služebníky jeho, a posměchy jim učiniwše, zabili je. Uslýšew pak to král, rozhněwal se, a poslaw wojska swá, zahubil wražděbníky ty, a město jejich zapálil. Tehdy řekl služebníkům swým: Swatba zajiště hotowa jest: ale kteří pozváni byli, nebýli hodni. Protož jděte na rozcestí, a kterěžkoli naleznete, pozvete na swatbu. I wysleďše služebníci jeho na cesty, shromáždili wseďchy, kterěž našli, zlé i dobré: a naplněna jest swatba hodowníky. Wšel pak král, aby pohleděl na hodowníky, a uzřel tam člověka neobdělého rouchem swatebním. I řekl jemu: Příteli, kterať jsi sem wšel, nemaje roucha swatebního? On pak oněměl. Tehdy řekl král služebníkům: Swažice ruce i nohy jeho, uwrzte jej do temnosti zewnitřní; tamť bude pláč a škřipění zubů. Nebo mnoho jest powolaných ale málo wywolanych.

Obětowání. Budu-li choditi u prostřed soužení, obžiwíš mne, Hospodine; a na hněw nepřatel mých wztáhl jsi ruku swou, a swobodna mne učinila prawice twá.

Sekreta. 1. Prosíme tě, o Pane, popřej nám, aby ty

barh, které očím twé welebnosti přinášíme, nám spasitelné
býly. Strže. Amen.

2. Wysslyš nás (neb V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Ty jsi přikázal, aby pilně ostříháno bylo
přikázání twých. D by zpraveny byly cesty mé k ostříhání
spravedlností twých.

Modlitby. 1. Twé spasitelné oučinkování, nechť
nás, o Pane, od nassich nepravostí milostivě sprostí, a nás
k tomu přivede, bychom vždy we twých přikázáních cho-
dili. Strže. Amen.

2. Dčistiž nás.

3. Dle libosti.

Neštěle XX. po sw. Duchu.

Introit. (Dan. 3.) Wyseď, co jsi koli učinil nám,
Hospodine, w pravém soudu jsi nám učinil: nebo jsme hře-
šili, a přikázání twých jsme neposlouchali: než dej sláwu
jmenu swému, a učin s námi podle množství milosrden-
ství swého.

Žalm 118. Blahoslavení neposkytnění na cestě, kte-
říž chodí w zákoně Hospodinově. Sláva Otci atd.

Modlitby. 1. Uděl milostivě, prosíme, o Pane, vě-
řícím swým odpustění a polože: aby zároveň ode wšech
urážek očistění byli, i s bezpečnou myslí tobě sloužili.
Strže. Amen.

2. Ode wšech (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 Efeš. 5, 15—21). Bratři! Viztež, kterať
byste opatrně chodili: ne jako nemoudří, ale jako moudří,
wklupující čas; nebo dnové jsou zlí. Protož nebývejte

neopatrní, ale rozumějící, která jest vůle Boží. A neopísejte se vínem, v němž jest chlípnost: ale naplnění buďte Duchem svatým, mluvíce wspoleť v žalmích, v chválách a v písničkách duchovních, zpívající a plesající v srdcích svých Pánu, dítý čínice wžbyčy ze wšech věcí we jmenu Pána našeho Ježíše Krista Bohu a Otci. Poddáni buďte jedni druhým v bážni Kristově.

Gradual. Oči wšech v tebe doufají Hospodine, a ty báwáš jim pokrm jejich v čas příhodný. Otvíráš ruku svou: a naplňuješ wšelikého živočicha požehnáním. Alleluja, alleluja.

Hotowo srdce mé Bože, hotowo srdce mé: zpívati budu, a žalmů propěwovati w sláwě své. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 4, 46—53). Za onoho času byl jeden královský (úředník), jehož syn nemocen byl w Kafarnaum. Ten řbhž uslyšel, žeby Ježíš přicházel z Judska do Galilee, odeslal k němu, a prosil ho, aby sstoupil a uzdravil syna jeho: neb počínal umírat. Teby řekl k němu Ježíš: Neuzříte-li díků a zážraží, neuvěříte. Dí k němu královský (úředník): Pane sstup, prwé nežli umře syn můj. Dí jemu Ježíš: Jdi, syn twůj žito jest. Uwěřil člověk řeči, kterouž mluvil jemu Ježíš, a šel. Řbhž pak již sstupoval, potkali se s ním služebníci, a zvěstowali řkouce, že syn jeho žito jest. Teby otázal se jich na hodinu, w kterouž se byl lépe měl. I řekl jemu: Wčera w hodinu sedmou ostala ho zimnice. Teby poznal otec, že ta hodina (to) byla, w kterouž jemu řekl Ježíš: „Syn twůj žito jest“; i uwěřil on, a všim jeho wšeděn.

Kredo.

Ověstování. Při řelách babylonských, tu jsme sedali, a plakávali: řbhž jsme se rozpomínali na Sion.

Sekreta. 1. Nechť nám, prosíme Pane, tato tajemství

nebeslého létu podají, a nasseho srdce hříchů smejí. *Strže R. P. n. Amen.*

2. *Wysslyš nás (neb. V. po Zjew. P.)*

3. *Dle libosti.*

Přijímání. Pamatujž na slovo své služebníku svému, w kterémž jsi mi naběji dal; tať mne potěšila w ponižení mém.

M o b l i t b y. 1. Abychom hōbni byli twých swatých barů, o Pane, učiň prosíme, bychom twá přikázání zachovávali. *Strže. Amen.*

2. *Odčistiž nás (neb. V. po Zjew. P.)*

3. *Dle libosti.*

Ueděle XXI. po sw. Duchu.

Žutroit. (Eřtř. 13.) W moci twé, Hospobine, wšsech věci položeny jsou: a není, kdobh mohl obolati vůli twé: tys nčinil wšsech věci, nebe i zemi, a cožkoli zawírá se okřslelem nebeským, a Pánem jsi wšsech věci.

Žalm 118. Blahoslawení neposskwrnění na cestě, kteříž chodí w záloně Hospodinově. *Sláva Dci atb.*

M o b l i t b y. 1. Čeleď svou, prosíme Pane, rač ustatwíčnou bobrotou svou ochraňowati: abh pob mocnou stráží twou wšsech protiwenství sprostěna byla, a w bobrých skutcích prospíwajíc jmenu twému wždy oddána zůstala. *Strže R. P. n. Amen.*

2. *Obe wšsech (neb. V. po Zjew. P.)*

3. *Dle libosti.*

Epistola (1 Efeř. 6, 10—17). Bratři! Posilněte se w Pánu, a w moci síly jeho. Oblecte se w zbroj Boží, byste mohli státi proti úkladům bábelským. Neboť bošowání nasse není proti tělu a křwi: ale proti knížatům a mocnostem,

proti správcům světa této temnoti, proti buřovním zlo-
stem v powětrí. Pročež vezměte zbroj Boží, abyste mohli
v den zlé obolati, a ve všem dožaloní státi. Stáňtež
teb, majíce podpásaná bledra swá pravdou, a oblečení jsouce
v pancíř spravedlnosti, a obuté majíce nohy přípravou
ewangelia poše; přede vším vezmouce stit wíry, kterýmž
byste mohli vsécky ohnivé šípy neshlechníti uhasiti; a
lebkou spasení vezměte, a meč Ducha, jenž jest slovo Boží.

Gradual. Pane outočistě učiněn jsi nám, ob národu
bo národu. Prve než učiněn bylš hory, a než jest zpřiso-
bena země, a okřslet zemš; ob wělu až na wěly jsi ty
Bůh. Alleluja, alleluja.

Rbyž wcházel Izrael z Egypta a dům Jakobůw z ná-
rodu cizího. Alleluja.

Ewangelium (sw. Mat. 18, 23—35). Za onoho času
řekl Pán Ježíš učenníkům svým podobenstwí toto: Podo-
bno jest králowstwí nebeslé člověku králi, kterýž chtěl počet
klásti se služebníky swými. A rbyž počal počet klásti, pobán
jest mu jeden, kterýž mu byl blůžen deset tisíc hřiwen. A rbyž
neměl čím zaplatiti, lágal jej Pán jeho prodati, i ženu jeho
i děti, i vsedco, což měl, a zaplatiti. Teb padl služebník
ten, a profil ho, řka: Poschowěj mi, a vsedco zaplatím
tobě. I slitowal se Pán nad služebníkem tím, propustil jej,
a blůh jemu odpustil. Wšsed pak služebník ten, nalezl
jednoho ze spolušlužebníků swých, kterýž mu byl blůžen sto
peněz; i chopiw se ho, hrdlowal se s ním, řka: Zaplat,
coš blůžen. A padl služebník jeho, profil ho řka: Poschowěj
mi, a vsedco zaplatím tobě. On pak nechťel: ale ode-
šel, a dal jej do žaláře, dožubžby nezaplatil blůhu. Wi-
bouce pak spolušlužebníci jeho, co se bálo, zarmoutili se
welmi: i přišli a powěběli Pánu swému vsedco, co se bylo
stalo. Teb powolaw ho pán jeho, dí jemu: Služebníce
neshlechný! Wšseden blůh odpustil jsem tobě, neb jsi mne

prošil: zbalíž neměl jsi i ty se smilowati nad spolumžební-
kem svým, jakož i já smilowal jsem se nad tebou? A roz-
hněwaw se pán jeho, dal jej latům, doľubžbý nezaplatil
wssého dluhu. Takť i Otec náš nebeský učiní wám, jestliže
neodpustíte jedenkažbý bratru swému z srdcí swých.

Kredo.

Ovětowání. Byl muž w zemi Hus, jmenem Job, a
muž ten byl sprostný, a upřímný, a boje se Boha: i wy-
žábal st jej Satan, by jej pokoussel, a dána jest mu moc
od Hospodina na statky jeho i na tělo jeho: i zničil wssedro
jmění jeho i syny: a tělo jeho ranil nežitem neshorssím.

Sekreta. 1. Přijmi milostiwě, o Pane, oběti tčto, pro
kterěž jsi chtěl s námi se smířiti, a mocnou dobrotiwostí
spasení nám nawrátiti. Słrže. Amen.

2. Wysslyš nás (neb. V. po Žjew. P.)

3. Ole libosti.

Přijímání. Po spasení twém dusse má (toužic ze-
mlela) a w slowo twé jsem boufal: řby učiníš soud nad
těmi, kteríž mi protiwensťwí čini? neprawí mi protiwensťwí
činili, spomozíž mi, Hospodine Bože můj.

Moblitby. 1. Nesmrtelným pokrmem nashcení, pro-
stíme Pane, abychom, co jsme přijali ústý, i srdcem čistým
následowali. Słrže. Amen.

2. Dčistiž nás (neb V. po Žjew. P.)

3. Ole libosti.

Ueděle XXII. po sw. Duchu.

Introit. (Žalm 129.) Budeš-li Hospodine neprawostí
šetřiti, Hospodine kdož ostojí? Ale u tebeť jest slitowání,
Bože Israelský.

Žalm 129. Z hlubokosti wolal jsem k tobě, Hospodine,
Hospodine wyslyš hlas můj. Sláwa Otci atd.

Moblitby. 1. Bože, outočistě a sילו nasse, račiž sám, přiwodce wšsí nábožnosti, žbožným prosbám církwe swé milosti swou býti přitomen, abychom, jač bšwěrně prosíme, skutečně dosáhli. Strže. Amen.

2. Dbe wšsech (neb. V. po Žiew. P.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 Filip. 1, 6—11). Bratři! Doufání mám w Pánu Ježíšsi, že, který začal we wás dílo dobré, dokoná se až do dne Krista Ježíšse: jakož mi sprawedliwé jest smýšleti to o wšsech wás, protože wás mám w srdci, i w swých ołowech, a w obraňowání i utwřowání ewangelia, že wy wšsicni jste účastníci rabosti mé. Swědeľ zajisté jest mi Bůh, kterak po wšsech wás toužím w útrobach Ježíšse Krista. A za to se modlím, aby láska wasse wice a wice se rozhojňowala w umělosti, a we wšselikém smýslu; abyste žluřili lepších wěcí, byste upřímní a bez úrazu byli ke dni Kristowu, naplněni jřsouce otwocem sprawedlnosti strže Ježíšse Krista i sláwě a chwále Boží.

Gradual. Hle jak dobré jest to, a jak utěšené, řbyž přebýwají bratři w jednotě. (Žestif to) řtwostně jak mast na hlavě, kteráž řstupuje na brabu, na brabu Aronowu. Alleluja, alleluja.

(Wšsicni,) kteriž se bojí Hospobina, nechť doufají w něho: řpomocniř jeřich, a obrance jeřich jest. Alleluja.

Ewangelium (řw. Mat. 22, 15—21). Za onoho řasu obřsebřse řariseowé urabili se, jakby Ježíšse polapili w řeči. ř poslali i němu učenniřy řwé ř Herodiany, řřouce: Miřřře, wíme, že prawdomluwný jři, a cestě Boží w prawbě učiř, a nebbáš na řádněho: nebo nepatřiř na osobu řiřřleu: protož powěř nám, co se tobě řdá, řluffi-li dáwati dan řiřřati, řili ne? Řoznaw paľ Ježiř řlořt jeřich, řekl: řo mne pořouřřite, pořřytci? Wlařte mi peniř daně. ř oni dali mu peniře. ř ři řim Ježiř: ři jest tento obraz a nápiř?

Řtou jemu: Císařůw. Teby bí jím: Dáwestež teby, co jest císařowa, císaři, a co jest Božího, Bohu.

Kredo.

Obětowání. Rozpomeň se na mne, o Pane, kterýž vládněš mocností wšelikou, bej řeč spořádanou w ústa má, aby se líbila slowa má před obličejem knížete.

Sekreta. 1. Dej, o milosrdný Bože, aby tato obět spasitelná ob winy vlastní nás chránila. Strze. Amen.

2. Wysłýš nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Já jsem wolal (t tobě), nebo wyslyšel jsi mne, Bože: nalloň ucha swého ke mně, a wyslyš slowa má.

Moblitby. 1 Přijal jsi bary tajemství swatého, a prosíme pokorně, o Pane, aby to, co jsi nám na twou památku činiti přikázal, nám w naši slabosti tu pomoci sloužilo. Strze. Amen.

2. Očistiž nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Nečele XXIII. po sw. Duchu.

Introit. Di Hospodin: Já myslím o wás myšlení poloje a ne trápení: wzhýwati mne budete, a já wyslyšim wás, a přiwedu zase zajetí wasse ze wšech míst.

Žalm 84. Požehnal jsi Hospodine zemi swé: odwrátil jsi zajetí Jakobowo. Sláwa Otci atb.

Moblitby. 1. Odpust, prosíme Pane, prowinění libu swému: abychom ob swozli hříchůw, kterýchž jsme se z mloby swé liblé dopustili, dobrotiwoostí twou oswobozeni byli. Strze. Amen.

2. Dbe wšech (neb. V. po Zjew. Páně.)

3. Dle libosti.

Epistola (1 Filip. 3, 17—21, a 4, 1—3). Bratři! Následovníci moji buďte, a pozorujte těch, kteříž tak chodí, jakož máte způsobu nassí. Neboť mnozí chodí, o nichž jsem vám častokrátě pravil, nyní pať i s plácem pravím, že (jsou) nepřátelé kříže Kristova, jichžto konec zahynutí, jichžto bůh břícho jest, a sláva w zahanbení jejich, kteříž o zemské věci stojí. Ale nasse obcowání jest w nebesích: obľubž také Spasitele očekáváme, Pána nasseho Ježíše Krista, kteržž proměni tělo ponížení nasseho, aby připodobněno bylo i tělu jasnosti jeho, podle působení, kterýmž také může podmaniti sobě vsedch věci. Protož, bratři moji nejmilejší a přejáboucí, radosti má a koruno má! tak sľušte w Pánu, nesmilejší! Emobie prosím, i Synych prosím, aby jednostejně smýšľeli w Pánu. Takéť i tebe prosím, wěrný tovaryši, pomáhej jim, kteréž se mnou pracovali w ewangelium s Klimentem, a s jinými ponocníkmi mými, jejichžto jmena jsou w knize žiwota.

Gradual. Wyswobobil jsi nás od sužujících nás, a ty, kteříž nás nenáwiděli, zahanbilš. W Bohu chľubiti se budeme celý den: a we jinenu twém chwálu wzdáwati budeme na wěky. Alleluja, alleluja.

3 hľubekosti wolal jsem i tobě Hospodine, Hospodine wpsľhš modľitbu mou. Alleluja.

1 Ewangelium (sw. Mat. 9, 18—28). Za onoho času, když Pán Ježíš mluwil i zástupům, aj, přistoupilo jedno kníže, a kľanělo se jemu, řka: Pane, dcera má nyní umřela: ale pojď, wlož na ni ruku swou, a bude živa. A wstaw Ježíš, šel za ním, i učennici jeho. A aj, žena, kteráž twotoľ trpěla bwanácte let, přistoupila pozadu, a dotknula se obolku roucha jeho. Nebo řekla sama u sebe: Dotknuli se jen roucha jeho, uzdrawena budu. Ježíš pať obrátiv se, a uzřew ji, řekľ: Doufej, dcero, wíra twá tě uzdrawila. I ozdrawěla žena té hľodiny. Přissed pať Ježíš do domu

knižete, a užřew písťce i zástup hlučící, řekl: Odejďtež; neboť neumřela dívka, ale spí. I posmíwali se jemu. A když byl wypuštěn zástup, wessel tam, a ujal ji za ruku; i wstala dívka. A roznesla se ta powěst po wšší zemi.

Obětování. Z hlubokosti wolal jsem k tobě, Hospodine: Hospodine wyslyš modlitbu mou: z hlubokosti wolal jsem k tobě Hospodine.

Sekreta. 1. A rozmnožení naší službowolnosti obětujem tobě, o Pane, tuto obět chválý: abyš nám milostiwě splnil, co jsi nám nehodným udělil (připrawil). Sfrz. Am.

2. Wyslyš (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

Přijímání. Amen, prawim wám: wšsedo, začtoľiw modlice se prosíte, wěřte, že wezmete, a stanet se wám. ●

Modlitby. 1. Prosíme, wšemohoucí Bože: aby nám, jimžto jsi popřál, podílu bráti na božských věcech, nedal podlehnouti lidským nebezpečnostwím. Sfrze. Amen.

2. Očistiž nás (neb. V. po Zjew. P.)

3. Dle libosti.

(Kdyby mělo býti více nežli 24 po sw. Duchu, pať po 23. nečeli přibá se z následujících 4 mší swatých buď 4., aneb 3. a 4., aneb 2. 3. a 4., aneb 1. 2. 3. a 4. dle toho, kolik se jich neboť stává; tať sice, že která se nazývá 24. po sw. Duchu, wždy býti musí poslební.)

L. Mše swatá.

(Mše jať w neb. 23. po sw. Duchu, jen modlitby, epist., ewangelium jsou zmlášťní.)

Modlitba. 1. Wšemohoucí wěčný Bože, račť na mlobu naší milostiwě wzhlédnouti, a k ochraně naší prawici welebnosti své wztáhnouti. Sfrze R. P. n. Amen.

(2. jať w neb. II. po Zjew. Páně.)

Sekreta. 1. Tato obět, prosíme Pane, ať naše winy

smeje: a i slavení oběti tobě poddaných těla i mysle posvěti. Strze R. P. n. Amen.

Moblitba po Přijímání. 1. Pane, kterých uděluješ, abychom takových tajemství užívali: prosíme, aby nás s jejich účinky pravdivě spojití ráčil. Strze. Amen.

Epistola (jako w neb. III. po Zjew. Paně, viz str. 80).

Evangelium (jako w neb. III. po Zj. P., viz str. 80).

II. Mše svatá.

(Mše jak neb. XXIII. po sw. Duchu.)

Moblitba 1. O Bože, jenžto znáš, že pro mlobu lidskou w tolikých nebezpečnostích nejbejjšího života sami sebou se uchovati nemůžem, posilňuj nás na těle i na duši, abychom, co pro hříchů své trpíme, pomocí tvou snést mohli. Strze R. P. n. Amen.

Sekreta. 1. Propůjč, prosíme, všemohoucí Bože: aby této oběti přinesené dary naši křehlosti ode všeho zlého vždy očistily, a posilnily. Strze. Amen.

Moblitba 1. po přijímání. Dary tvoje, o Bože, nechť nás od světských rozloští obloucí: a nebeskými pokrmů vždy obnovují. Strze R. P. n. Amen.

Epistola (jako na neb. IV. po Zjew. P. viz str. 82).

Evangelium (jako na neb. IV. po Zj. P. viz str. 83).

III. Mše svatá.

(Mše jak w neb. XXIII. po sw. Duchu.)

Moblitba 1. Ráčiž, o Pane, prosíme tebe, čeleš svou uřadickou dobrotivosti svou osřihati: aby, jako se jediné na svou nebeskou pomoc spolehá, svou božskou ochranou také vždy obhájena byla. Strze. Amen.

Sekreta. 1. Smířlivé oběti, Pane, přinášíme, abys

nad námi se smiloval, a hříchů naše odpustil, i naše srdce wtrlawé řídil. *Skrze. Amen.*

Moblitba 1. po přijímání. Prosíme, wšemohoucí Bože, abychom onoho spasení ovoce získali, jehožto zaslíbení jsme skrze toto tajemství obdrželi. *Skrze. Amen.*

Epistola-(jako na neb. V. po Zjew. P. viz str. 84).

Ewangeliium (jako na neb. V. po Zj. P. viz str. 84).

IV. *Alse swatá.*

(Wsse jako w neb. XXIII. po sw. Duchu.)

Moblitba 1. Propůjč nám, wšemohoucí Bože, abychom vždy rozumné věci přemýšlejice, jen to, co tobě milého a příjemného jest, slovy i skutky užíwali. *Skrze. Amen.*

Sekreta. 1. Tato obět, prosíme Bože, ať nás očistí i obnoví, zpravuje i zůstává. *Skrze. Amen.*

Moblitba po přijímání 1. Nebeskými nasytění slabostmi, prosíme tě o Pane, abychom po tom, co nás skutečně živil, touhu měli. *Skrze. Amen.*

Epistola (jako na neb. VI. po Zjew. P. viz str. 86.)

Ewangeliium (jako na neb. VI. po Zjew. P. viz str. 86.)

Neděle XXIV. a poslední po sw. Duchu.

Introit (jako na neděli XXIII. po sw. Duchu).

Moblitba 1. Wzbudiž, prosíme o Pane, vůli věrného svého lidu, abychom ovoce božského wyloupení s wětší horlivostí wzbáwajice, tím wětší pomoci ob milosti tvé obdržeti zasloužili. *Skrze. Amen.*

Sekreta. 1. Milostiv buď, Pane, prosbám našim, a obětem lidu svého, a přijímaj prosby wssech nás srdce i sobě obrať; abychom zanechawše světských žádostí po nebeských věcech toužili. *Skrze R. P. n. Amen.*

Moblitba po přijímání 1. Popřej nám, prosíme Pane, aby strže svátosti, které jsme přijali, a strže jejich moc spasitelnou vše, co v myslí naší hříšného se nalézá, napraveno bylo. Strže. Amen.

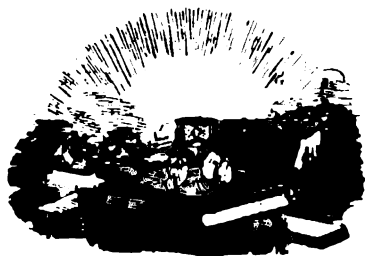
Epistola (1 Kor. 1, 9—14). Bratři! Repřestáváme modliti se za vás, a žádati, abyste byli naplněni známostí vůle jeho, ve vši moudrosti a rozumnosti duchovní; abyste chobili hbně Boha, ve všem se (jemu) libice, v každém skutku dobrém owoce wybávající, a rostouce v známosti Boží: vselilou moci jsouce zmocnění poble mocnosti jasnosti jeho, le vši trpělivosti a dlouhočelání, s radostí dělující Bohu Otci, kterýž hbně nás učinil dílu losu swatých v světle; kterýž wytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království Syna milování svého, v němž máme wykoupení strže krev jeho, odpustění hříchů.

Gradual (jako v neděli 23. po sv. Duchu.)

Evangelium (sv. Mat. 24, 15—35). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Rbžh užíte-ohavnost zpustění, kteráž jest přebpowěbena od Daniele proroka, ana stojí na místě swatém (lbo čte, rozuměj!): tehďáž ti, kteříž jsou v Judsku, nechť uteou na hory; a lbo na střesse jest, nestupuj dolů, aby wjal něco z domu svého; a lbo na poli, netratuj se zase, aby wjal sukni svou. Věda pať těchtoným a těm, kteráž jsou v těch dnech. Moglete pať se, aby utílení wasse nebylo v zimě anebo v sobotu. Nebo bude tehďáž soužení weliké, jaléhož nebylo ob počátku světa až doswad, aniž (lby) bude. A lbyby nebyli utrácení buowé ti, nebylby žádný člověk zachován: ale pro wyvolené utrácení budou buowé ti. Tehby řekne-li wám lbo: „Ať tutof jest Kristus, aneb tamto,“ newěřte. Nebo powstancou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou znamení weliká a zážraly, tať žebý v blud uwedeni byli, lbyby možné bylo, tať wyvolení. Ať, přebpowěběl jsem wám.

Protož řeknou-li vám: „Ať, na pouští jest,“ nepřicházejte;
 „ať v strážích“, nepřijívejte. Nebo jako blesk vychází od východu,
 a ulazuje se až na západ: tak bude i příchod Syna
 člověka. Kdežkoli bude tělo, tu se shromáždí i orlové.
 Hned pak po soužení těch dnů slunce se zatmí, a měsíc
 nebudá světla svého, a hvězdy budou pabati s nebe, a moci
 nebeské budou se pohybovati. A tehdyž se uláze znamení
 Syna člověka na nebi, a tehdy budou twileti tisíců po-
 kolení země, a užří Syna člověka, přicházejícího v oblacích
 nebeských, s moci mnohou a velebností. A posle andělů
 své s troubou a s hlasem velikým, a (ti) shromáždí vy-
 volené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin
 ješic. Od stromu pak filového naučte se podobnosti:
 když ratolest jeho již odmladla, a listi se pučí, víte, že blízko
 jest léto. Tak i vy, když užříte tisíců ty věci, vězte,
 že blízko jest u dveří. Amen pravím vám, že nepomine
 pokolení toto, až se tisíců ty věci stanou. Nebe a země
 pomínou: ale slova má nepomínou.

Obětování } jako na heb. 23. po sv. Duchu.
 Přijímání }

Na den očistování Panny Marie.

Introit. Přijali jsme Bože milosrdenství tvé, uprosíš před chrámu tvého: jakož jméno tvé Bože, tak i chvála tvá jest do končin země: spravedlnosti plná jest pravice tvá.

Žalm 47. Veliký jest Hospodin, a velmi chválsb hodný, v městě Boha nasseho, na hoře svaté jeho. Sláva Otci atd.

Moblitba. Všemohoucí, věčný Bože, tvé velebnosti ponížně prosíme: aby, jakož jednorozentý Syn tvoj bnešního dne tělem našim přibodil v chrámě postaven jest před tebou, i nám dal jednou očistěnou mysl před tebou postawenu býti. Sřzje. Amen.

Epistola. (Řeč z proroka Malachiáše 3, 1—4.) Toto praví Pán Bůh: Až, já posílám anděla svého, a připraví cestu před tváří mou. A hned přijde do chrámu svého panovník, jehož vy hledáte, a anděl zákona, kteréhož vy chcete. Až, přichází, praví Pán zástupů: a kdož bude moci mysliti den příchodu jeho, a kdo ostojí i vidění jeho? Nebo on jako oheň přehánějící, a jako bylina walchářů, a sebeti bude (jako) přeháněje a vyčistí stříbro, a vyčistí syny Lévi, a cebiti se bude jako zlato a jako stříbro, a budou Hospodinu obětovati oběti v spravedlnosti. A líbiti se bude Hospodinu obět Judy a Jerusalema, jako za dnů větu, a jako za let starobávných.

Gradual. Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé, uprosíš před chrámu tvého: jakož jméno tvé Bože tak i chvála tvá jest do končin země. Jakž jsme slyšali, tak jsme to spatřili v městě Boha nasseho, na hoře svaté jeho. Alleluja, alleluja.

Stařec bitě nesl: bitě wšak starce říbilo. Alleluja.

(Když připadla slavnost tato po neběli bewitnit, pať se alle-
luja wynechaji a přibá se následující:)

Traktus. Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého w položí; nebo widěly oči mé spasení twé, kteréž jsi připravil přeb obličejem wšech lidí, světlo i žjewení pohanům, a i sláwě libu svého israelského.

Evangelium (sw. Łuk. 2, 22—32). Za onoho času, když se naplnili dnové očistování Marie podle zákona Mojžíšsowa, nesli jej do Jerusalema, aby ho postavili přeb Pánem, jakož psáno jest w zákoně Páně: „Že každý pacholík otwíraje život, swatý Pánu slouti bude;“ a aby dal obět, jakož powěděno jest w zákoně Páně, dvě hrblice neb dvě holoubátek. A aj, člověk (jeden) byl w Jerusalemě, jemuž (bylo) jmeno Simeon, a člověk ten byl spravedlivý a bohabojný, očelawající potěšení israelského, a Duch swatý byl w něm. A dostal byl odpověď od Ducha swatého, že neužrě smrti, lečby prwé uźřel Krista Páně. I přišel w duchu do chrámu. A když uwáděli dítě Ježíše rodičowé jeho, aby učinili za něj podle obhyčeje zákona, wzal jej i on na ložky swé, a chwálil Boha, a řekl: Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého w položí; nebo widěly oči mé spasení twé, kteréž jsi připravil přeb obličejem wšech lidí, světlo i žjewení pohanům, a i sláwě libu svého israelského.

Rebo.

Ovětování. Rozlita jest milost we rtech twých; protož požehnal tebe Bůh na věky, i na věky wěkůw.

Sekreta. Wyslyš Pane prosby nasse: i aby hobny byly oběti, které přeb obličejem welebnosti twé přinášíme, pomoci twé dobrotivosti nám popřej. Słže. Amen.

Přefací o Narození Páně.

Přijímání. Odpověď dostal Simeon od Ducha swatého, že neužrě smrti, lečby prwé uźřel Krista Páně.

Moblitba. Prosíme Pane Bože náš, popřej nám: aby swatá tajemství, kterých jsi i jistějším napravení našemu nám udělil, na přímluvu blahoslavené vezdy Panny Marie i časným i budoucím lélem byla. Skrze. Amen.

Na den zvěstování Panny Marie.

Introit. Oblíčeje tvého žádati budou všichni bohatí lidé: přivebent budou králi panny za ní, příbuzné její přivebent budou tobě s radostí a plesáním.

Žalm 44. Wyneslo srdce mé slovo dobré: wypravuji díla swá králi. Sláva Otci atd.

Moblitba. Bože, jenž jsi chtěl, aby z života blahoslavené Marie Panny Slovo tvé skrze anělské zvěstování tělem přibýno bylo: dejž prosím tebe, abychom, jenž ji v pravdě Rodičkou Boží býti věříme, jejím orobováním u tebe podperováni byli. Skrze. Amen.

Epistola. (Řeč z proroka Izaiáše 7, 10—15.) V těch dnech mluvil Hospodin i Achazovi, řka: Požádej sobě znamení od Hospodina Boha swého, v hlubokosti pekelné, aneb na výsosti zhluru. I řekl Achaz: Nebudu žádati, a nebudu pokoušeti Hospodina. I řekl: Slyšte teby, dome Dawidův! Zbali málo jest vám, lidem býti i obtíži, že i Bohu mému obtížni jste? Protož sám Pán dá vám znamení. Až, panna počne a poročí syna, a nazváno bude jméno jeho Emanuel. Máslo a med jísti bude, aby uměl zatvrci zlé, a wyvoliti dobré.

Gradual. Rozlita jest milost ve rtech twých: protož požehnal tebe Bůh na věky. Pro pravdu a tichost a spravedlnost: a domede tě pobívně pravice twá.

Traktus. Poslyš dcero, a viz, a naskoň ucha swého: nebo požádal král krásy tvé. Oblíčeje tvého žádati budou

wšickni bohatí libu: dcerh králů w počestnosti twé. Přivebenh budou králi pannh za ni, přibuzné její přivebenh budou tobě. Přivebenh budou s radostí a plesáním: přivebenh budou do chrámu králowa.

Alleluja, alleluja. Zdráwas Maria, milosti plna, Pán s tebou, požehnanás ty mezi ženami. Alleluja.

Prut Jesse wytkwel: Panna porodila Boha i člověka: Bůh nawrátil poloj, luhž zemi smířil s nebem. Alleluja.

Ewangelium (sw. Luk. 1, 26—38). Za onoho času poslán jest anděl Gabriel ob Boha do města galilejského, kterémuž jméno Nazaret, ku panně, zasnoubené muži, kterémuž jméno bylo Josef, z domu Dawidowa, a jméno pannh (bylo) Maria. A wšed l ni anděl, řekl: Zdráwa buď, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty mezi ženami. Kterážto uslyšewši zformoutila se nab řeči jeho, a myslila, jakěby to bylo pozdravení? I řekl jí anděl: Neboj se, Maria: nebo jsi našla milost u Boha. Až, počneš w žiwotě, a poroďíš syna, a nazweš jméno jeho Ježíš. Tent bude weliký, a Syn Nejwyššího slouti bude, a dá jemu Pán Bůh stolici Dawida, otce jeho, a kralowati bude w domě Salobowě na wěky, a králowství jeho nebude konce. I řekla Maria l andělu: Kterak se to stane, poněwadž muže nepoznávám? A odpowědčw anděl, řekl jí: Duch swatý stoupí w tě, a moc Nejwyššího zastíní tebe; a protož i co se z tebe swatého narobí, slouti bude Syn Boží. A až, Alžběta, přibuzná twá, i ona počala syna w starosti swé, a tento jest jí šestý měsíc, kteráž slowe neplobná; neboť nebude nemožné u Boha ničádné slowo. I řekla Maria: Až, děvka Páně; staniž mi se podle slowa twého.

Kredo.

Ovětování. Zdráwas Maria, milosti plná, Pán s tebou: Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plob žiwota twého.

Sekreta. V myšlech našich, prosíme Pane, pravé
vítězství tajemství utvůr: abychom, kteříž počáteho z Marie
Panny za pravého Boha i člověka uznáváme: slyše
mocnost jeho spasitelného z mrtvých vstání i věčné radosti
přijíti mohli. Slyše. Amen.

Přefací o Panně Marii.

Přijímání. Ehle, Panna počne, a porodí syna: a
nazváno bude jméno jeho Emanuel.

Molibitba. Milost tvou, prosíme Pane, rač v mysl
naši vlít: abychom, kteří jsme slyše anděla zvěstujícího
vtělení Krista Syna tvého poznali; slyše umučení jeho a
kříž i slávu vzkrísšení přivedeni byli. Slyše. Amen.

Ochrany sv. Josefa, pěstouna Páně.

. (Neběle III. po Velikonoci.)

Introit. Spomocník a obrance náš jest Hospodin: v
něm veseliti se bude srdce naše: a ve jménu jeho svatém
bůsfáme. Alleluja, alleluja.

Žalm 79. Ty, jenž zpravuješ Izraele, pozoruj, jenž
máš Josefa jako otci. Sláva Otci atd.

Molibitba. 1. O Bože, který jsi z nepochybné pro-
zřetelnosti svatého Josefa za ženicha své nejsvětější Mo-
dlicky vyvoliti ráčil: popřej, prosíme, abychom, jehož co
svého opatrovníka zde na zemi máme, jsi i přimluvcem v
nebesích mítí zasloužili. Slyše. Amen.

2. O neběli.

Epistola. (Čtení z I. knihy Mojš. 49, 22—26.) Syn
rostoucí Josef, syn rostoucí, a krásného vzezření: dcery bě-
hal po zbi. Ale rozhněvali ho, a vadili se, a záviděli
mu mající střel. Zpolehlo na silném lucifstě jeho, a roz-
vázání jsou svazkové ramen, i rulu jeho, slyše ruce moc-
ného Jakoba, obtuž pastýř vyšel, lámen Izraelů. Bláh

otce twého bude spomocník twůj, a všemohoucí počehná tobě požehnáními nebeskými s hůry: požehnáními propasti ležící dole: požehnáními prsí a žitva. Požehnání otce twého zmocnila se požehnáními otců jeho: dohubď nepřijde žádost pahrbků věčných: buďtež nad hlavou Josefovou, a na vrchu Nazarejského mezi bratřimi jeho.

Alleluja, alleluja. V kterémkoli soužení řbž budou wolati ke mně, vyslyším je: a budu spomocník jejich wžbďch. Alleluja.

Učin swatý Josefe, abychom bezoučinný život měli, i aby byl twou ochranou jistý. Alleluja.

Ewangelium (sw. Lut. 3, 21—23). Za onoho času: I stalo se, řbž vseděn lid se křtil a řbž se pokřtil i Ježíš, a se mohlil, že se otevřelo nebe; a Duch swatý sestoupil w tělesné způsobě, jako holubice na něj; a hlas s nebe stal se: Ty jsi Syn můj milý, w tobě jsem jsi zalíbil. A on Ježíš počínal býti ať we třiceti letech, jak domnín byl syn Josefůw.

Kredo.

Obětování. Chwal Jerusáléme Hospodina: neboť on upewnil zámky bran twých; požehnal synům twým w tobě. Alleluja.

Sekreta. 1. Podporování jsouce ochranou ženicha twé nejswětější Mocičky prosíme smilování twé, o Pane, abys učinil, by nasse srdce vším pozemským pohrblo, a tebe pravého Boha dokonalejší láskou milowalo. Jenž jsi žiw a traluješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého na věky věků. Amen.

2. O ned. III. po welikonoci.

Prefací welikonoční.

Přijímání. Jakob pak zplodil Josefa, muže Marie, z něho se narodil Ježíš, jenž slowe Kristus. Alleluja.

Molitba. Nebeské milosti pramenem nasyceni, pro-

šime Pane Bože náš: aby nás, jako činíš, že se z přimluvy swatého Josefa radujeme, také jeho zásluhami a prostřednictvím nebeslé slávy oučastný učiniti ráčil. Sfrze. Amen.

2. *Moblitba. O neběli.*

Poslední ewangelium o neběli.

Přenesení sw. Norberta.

(Slawí se IV. neb. po Welikonoci.)

Celá mše se bere z společné mše (Statuit), jenom modlitby zvláštní.

Moblitba 1. Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi slavný w swatých swých, a pro jejich přimluvy i nám milostivý: dejž nám, abychom radujíce se dnes z přenesení sw. Norberta, wyznawače twého a biskupa, jeho zásluhami a prosbami do slávy twého království slavnou smrtí šťastně wejiti mohli. Sfrze. Amen.

2. O neb. 4. po Welikonoci.

Sekreta. 1. Slavnost každoroční sw. Norberta, wyznawače twého a biskupa, prosíme Pane, nechť nám i tobě přístupu zísťá: aby sfrze tyto oběti smíření nejen jemu slavné odměny, nýbrž i nám daru milosti twé se dostalo. Sfrze. Amen.

2. O neb. 4. po Welikonoci.

Prefací o Welikonoci.

Moblitba po přijímání. 1. Bože, odměniteli věrných duší, uděl nám: abychom sfrze prosby sw. Norberta, wyznawače twého a biskupa, jehožto ctižobné přenesení slawíme, odpustění dosáhli. Sfrze. Amen.

2. O neb. IV. po Welik.

Poslední ewangelium o IV. neb. welikon.

Slawnost sw. Jana Nepomuckého.

(16. Máje.)

Introit. Dal mi Pán jazhľ za uzbu mou: a jím chváliti budu ho; Alleluja, alleluja.

Žalm 38. Řekl jsem: ostríhati budu cest swých: abych nezhřěšil jazblem swým. Sláva Otci atd.

Moblitba. Bože, jenž jsi strze nepřemožitelnou swátostní mlčenlivosť swatého Jana twoji církw nowou korunou mučedlničkou ozdobiti ráčil: propůjč nám, prosíme, té milosti, abychom příkladu jeho, a na jeho orodování i my ústa swá opatřili, a tak někdy w nebesích přičtení byli k těm blahoslaweným, jenž jazblem nepoľesli. Strze. Amen.

Čtení z knihy Moudrosti (Sirach 21, 26—31).

Blážen oňem nahlédati bude do domu: muž paľ wycwícený w ně postoji. Bláznowstwí člověka jest posloučati strze dweře: ale opatrný obližilby se pohauěním. Rtowé neopatrných bláznivé věci rozprávěti budou: slowa paľ opatrných na wáze wážena budou. W ústech bláznů jest srdce jejich, a w srdci moudrých jsou ústa jejich. Řbž bezbožný zlořeči báblu, sám swé dussi zlořeči. Madymač zpržňuje dussi swou, a mezi wssemi bude w nenáwisti: i řbožby s ním přebýwal, w nenáwisti bude: mlčenlivý a rozumný ctěn bude.

Alleluja, alleluja. Blahoslawený, řbož jazblem swým nepoľesl, a řbož nesloužil nehodným sebe. Alleluja.

Jazhľ přewrácených řhyne. Jazhľ moudrých jest zdrawí. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 11, 2—10). Za onoho času Jan, řbž byl uľstřel we wězeni o skutcích Řristowých, poslaw dwa z učennířů swých, řekl jemu: Řy-li jsi ten, řterýž přijiti má, čili jiného čelati máme? Ř odpowídaje Řežíř,

řekl jim: Zbuce zvěstujte Zancwi, co jste slyšeli a widěli: slepi widi, kulhawi chodi, malomocni se očisťuji, hlussi slyší, mrtwi wstávají z mrtwých a chudým se zvěstuje ewangelium; a blahoslawený jest, kdo se nebude nade mnou horšiti. A když oni odcházeli, počal Ježíš mluwiti zástupům o Zancwi: Co jste wyslyli ná poustf widět? řtinu-li wě-
trem se klátici? Aneb co jste wyslyli widět? člověka-li mě-
lým rouchem oběného? Ať, kteří se mělkým rouchem obí-
wají, w domích králowských jsou. Aneb co jste wyslyli wi-
dět? proroka-li? Zistě prawim wám, i wice nežlt proroka.
Tentol jest zajisté, o němž psáno jest: Ať, já pošlám an-
běla swého přeb twáři twou, kterýžto připraví cestu twou
přeb tebou.

Kredo.

Obětowání. Neopětuj řeči slyšených pronášením řeči
strytých: a budeš práwě bez pohanění: a nalezneš milost
přeb obličejem wšech lidí.

Sekreta. Tato tajemství swatá, o Pane, nechť w nás
onen oheň roznliti, kterým twluj slawný mučednlík a kněz
Jan hořlwal, když je wylónáwal. Strze. Amen.

(Přefací dle času buď Welikon. neb o Nanebewstoup. neb o sw. Duchu.)

Přijímání. Z přiletěl ke mně jeden z serafinů; a w
ruce jeho lamínel (ohniwých), kterýž wjal byl z oltáře: a
botekl se úst mých.

Modlitba. Slabost nassí, Pane, stlil nebeský chle-
bem silných at posilní, který stálost swatého mučednlíka a
kněze twého Jana l zneuctění swátosti wábenou stále l wi-
těžství nasycowal. Strze. Amen.

Slavnost sw. apóstolů Petra a Pavla.

(29. Čerwna.)

Introit. Nyni wiim w prawbě, že poslal Pán anděla swého, a wýtrhl mne z ruky Herodesow, a ze wšeho očeláwání libu žibowstého.

Žalm 138. Hospodine, zlušil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sednutí mé, i powstání mé. Sláwa atd.

Molitba. Bože, jenž jsi dnešní den mučeničdou smrti swatých apóstolů twých, Petra a Pavla, posvětili ráčil: propůjč církwi své, aby we wšsem následowala učení oněch, strže něž základ twého náboženství položen jest byl. Strže Krista atd. Amen.

Epistola. (Řeč ze Skutků apóstol. 12, 1—11.) W těch dnech wztáhl Herodes král ruce, aby sužował nělteré z církwe. Z zabil Jakoba, bratra Janowa, mečem. Wida pať, že se líbilo Žibům, uminil jiti i Petra. A byli dnové Přesnic. Kteréhož tdyž byl jal, wsabil do žaláře, wydaw sej čtyrem čtwerníkům wojáků i ostríhání, chtěje po welikonoci wywesti jej libu. A Petr zajisté ostríhán byl w žaláři; modlitba pať bála se bez přestání od církwe i Bohu za něj. A tdyž ho měl Herodes wywesti, w té noci spal Petr mezi dvěma wojáků, swázán jsa dvěma řetězů; a strážní přede dweřmi ostríhali žaláře. A aj, anděl Páně postawil se, a swětlo se zasmělo w přibýtku; a uberiw Petra w boť, zbudil jej. Řka: Wstaň rychle. Z spabli řetězowé z rukou jeho. Řekl pať i němu anděl: Opaš se, a podwaž obuw swou. Z učinil tať. A řekl jemu: Dběj se pláštěm swým, a pojď za mnou. Z wysed, šel za ním, a newěběl, že prawda jest, co se bálo strže anděla; ale domniwal se, žeby widění widěl. A prossedše strže první i druhou stráž, přišli i bráně železné, kteráž webe do města,

a kteráž se jim sama ob sebe otevřela. A wyssedšse, přessli ulici jednu: a hned edessel anděl ob něho. A Petr přissed sám k sobě, řekl: Nyní wím w prawbě, že poslal Pán anděla swého, a wytrhl mne z ruky Herodesowy, a že wssého očeláwání lidu židowského.

Gradual. Ustanowiš se knížaty po wssí zemi, připominati budou jmeno twé Hospodine. Místo otců twých zrozeni jsou tobě synové: protož národové chwáliti tebe budou. Alleluja, alleluja.

Ty jsi Petr, a na té stále wystawim církev svou. Allel.

Ewangelium (sw. Mat. 16, 13—19). Za onoho času přissel Pán Ježíš do krajín Cesaree Filipowy; i otázal se učenníků swých, řka: Kým prawí lidé býti Syna člověka? A oni řelli: Někteří Janem Křtitelem, jiní pak Eliášsem, jiní pak Jeremiášsem, aneb jedním z proroků. Di jim Ježíš: Wy pak kým mne býti prawíte? Odpowídaje Šimon Petr, řekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého. A odpowídaje Ježíš, řekl jemu: Błahoslawený jsi Šimone, synu Jonášsw; nebo tělo a krew nezjewilo (toho) tobě, ale Otec můj, kterýž jest w nebesích. I já prawím tobě, že ty jsi Petr, a na té stále wybdělám církev svou, a brány pekelné ji nepřemohou. A tobě dám klíče králowstwi nebeského; a cožkoli swážeš na zemi, bude swázáno i na nebi: a cožkoli rozwážeš na zemi, rozwázáno bude i na nebi.

Kredo.

Obětování. Ustanowiš se knížaty po wssí zemi: připominati budou jmeno twé w každém národu a pronárodu.

Sekreta. Oběti, které, o Pane, twému jmenu posvěcujeme a přinášíme, nechť přimluwa apoštolská podporuje: i uběl nám, abychom strze tuto přimluwu i smíření i podporování byli. Strze. Amen.

Prefací o swatých apoštolech.

Přijímání. Ty jsi Petr: a na té stěle vystavím církev svou.

Moblitba. Které jsi, Pane, nebeským pokrmem nasytil: ty apoštolskými přímluvami ode všeho nebezpečství opatruj. Sfrze. Amen.

Slavnost předbrhé krve Páně.

(Tu neběli před Naroštěním Panny Marie.)

Introit. Vykoupil jsi nás Pane krví svou ze všeletého pokolení, a jazyku a lidu a národu, a učinil jsi nás Bohu nassemu královstvem.

Žalm 88. O milosrdenstvích Hospodinových na věky zpívati budu: od národu do národu zvěštovati budu pravdu tvou ústí svých. Sláva Otci atb.

Moblitba. 1. Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého spasitelem světa učiniti, a jeho kreví s námi se smířiti ráčil: popřej nám prosíme, abychom cenu spasení nasseho slavnou službou tak ctíli, a jeho moci ob časného zlého zde na zemi tak zaopatření byli, abychom se z ovoce věčného v nebi radovali. Sfrze. Amen.

2. O neběli.

Epistola (sv. Pawla I Židům 9, 11—15). Bratři! Kristus přišel, nejvyšší než budoucího dobrého, sfrze větší a dokonalejší stánek, ne rukou udělaný, to jest ne tohoto stavění, ani sfrze krev kozlů neb telat, ale sfrze vlastní krev, všel jednu do svatyně a našel vykoupení věčné. Nebo jestliže krev kozlů a býků, a popel jalowice, pokropujíc poskvrněných, posvěcuje I očistění těla: čímž více krev Kristova, kterýžto sfrze Duch svatého sebe samého obětoval neposkvrněného Bohu, vyčistí svědomí naše od skutků mrtvých, I sloužení Bohu živému? A

protož nowé smloutwý prostředníkem jest: abh prostředkem smrti i wyhlaceni těch přestoupení, kteráž byla za prwní smloutwý, přijali zaslíbení věčného dědictwí ti, kteříž jsou powołáni w Kristu Ježíšsi Pánu nasssem.

Gradual. Tent jest, kterhž přissel, strže wodu a krew Ježíš Kristus: ne u wodě toliko, ale u wodě a kwi. Nebo tři jsou, kteříž swědectwí wybáwaji na nebi: Otec, Slovo, a Duch swatý, a ti tři jsou jedno, a tři jsou, kteříž swědectwí wybáwaji na zemi: Duch, a woda a krew, a ti tři jsou jedno. Alleluja.

Žestliže swědectwí lidské přijímáme, swědectwí Boží wětsí jest. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 19, 30—35). Za onoho času, když přijal Ježíš ocet, řekl: Dokonáno jest! a naskloniv hlavu wyhustil dussi. Tedy Židé, (poněwadž byl den připrawování) abh nezůstala těla na křiži w sobotu (byl zajiště welký ten den sobotní), prosili Piláta; abh glámání byli hnátové sejich, a byli složeni. Protož přissli wojáci, a glámali sice hnátu prwnímu i druhému, kterhž byl s nim utřižován. Když pať přissli i Ježíšowi, jalž uzteli ho již mrtvého, nezglámali hnátu jeho: ale jeden z wojáků otewřel bok jeho kopím, a hned wysšla krew a woda. A ten, kterhž to widěl, swědectwí wydal, a prawé jest swědectwí jeho.

Kredo.

Obětování. Kacíř požehnání, kterhž žehnáme, žbaliž není společenství kwe Kristowý? a chleb, kterhž lámeme, žbaliž není oučastenství těla Páně?

Sekreta. 1. Strže tato božská tajemství, prosíme, abychom i prostředníku nowé umlwy i Ježíšsi Kristu přistoupili: a na twých oltářích, Bože zástupci, pokrepení kwi; která mocněji i Bohu wolá než krew Abelowa, obnowowati. Strže. Amen.

2. D neběli.

Prefací o sw. Kříži.

Přijímání. Kristus jednou jest obětován i shlazení mnohých lidí hříchy: po druhé se uláže bez hříchu těm, kteříž ho čekají i spasení.

Moblitba. 1. Připustění isouce, o Pane, i stolu swatému, požívali jsme z pramenů Spasitele wob 8 radosti: nechť at krew jeho, prosíme, jest nám pramenem wobý do života věčného sláající. Słrže. Amen.

2. D neběli.

Poslední ewangelium o neběli (wiz připadající neběti).

Slawnost Nawštíwení Panny Marie.

(První neběti po 1. Čerwenci.)

Introit. Zbrátwas swatá matko, jenž jsi se stala ro-
bičkou krále: který włádne na nebi i na zemi na wěky wěkůw.

Žalm 44. Wyňeslo srdce mé slowo dobré, wypra-
wusi bíla swá králi. Sláwa Otci atb.

Moblitba. 1. Rač, o Pane, prosíme tebe, služeb-
níkům swým daru nebeské milosti uděliti: aby, jakož nám
porob blahoslawené Panny Marie byl počátkem nasseho
spasení, tak ta přezáboucí slawnost nawštíwení jejího při-
nesla w srdce nasse upokojení. Słrže. Amen.

2. D neběli.

Epistola. (Čtení z písne Šalomounowy 2, 8—14.) Hle,
on se běře, sláče po horách, přeslaňuje pahrbky; podobný
jest milý můj srně, a kalouchu jelenímu; hle, on stojí za
stěnou nassí, hlebě słrže plna, prohlédaje słrže mříže. Aš,
milý můj mluwí ke mně: Wstaň, pospěš přítelkyně má,
holubice má, krásná má, a posbl Nebo žima již pomínula,
pršla přestala a přessla. Kwiti se olázalo na zemi nassí,

čas řezání winic přišel, hlas hrbličky slyšán jest w zemi nassi, fil wypučil holičky své, winice twětoucí wybalý wůni swo u. Wstaniž, přítelkyně má, krásná má, a posb; holubice má w rozseblinách skalních, w bérách mezerý, ukaž mi twář svou, ať žní hlas twůj w uffích mých; nebo hlas twůj jest sladký, a twář twá spanilá.

Gradual. Požehnána a uctění hobna jsi Panno Maria, která bez ufflození panenství nalezena byla's matkou Spasitele. Panenská Robičko Boží, kterého svět obšťhnoiti nemůže, toho's pod srdcem nosila, kdž se stal člověkem. Alleluja, alleluja.

Šastná jsi swatá Panno Maria, a wšši chwály nejchobnějssi: nebo z tebe posslo Slunce spravedlnosti, Kristus Bůh náš. Alleluja.

Evangelium (sw. Luf. 1, 39—47). Za onoho času powstawši Maria, odesla s chwátáním na hory do města Zubowa. I wessla do domu Zachariášowa, a pozbratwila Alžbětu. I stalo se, jalž uslyšela Alžběta pozbratwení Marie, zplešalo nemluwnátko w životě jejím, a naplněna jest Alžběta Duchem sw., i zwolala hlasem welikým, a řella: Požehnána ty mezi ženami, a požehnaný plob života twého. A obľud mi to, že matka Pána mého přišla le mně? Nebo aj, jalž se stal hlas pozbratwení twého w uffích mých, zplešalo radosti nemluwnátko w životě mém. A blahoslawená jsi, žes uwěřila; neboť wplonány budou ty věci, kteréž jsou powěběny tobě ob Pána. I řella Maria: Welebi buše má Hospobina, a zplešal duch můj w Bohu, spasiteli mém.

Kredo.

Obětowání. Blahoslawená jsi Panno Maria, kteráś wšsech věcí Stwořitele nosila: porobila's toho, jenž tebe stwořil, a na welý žůstáwáš Pannou.

Sekreta 1. Jednorozeného Syna twého, Pane, ať

nám človecenství jest nápomocno: aby ten, který se z Panny narobil, a matky své neporuffenost nezkrátil ale posvětil, na den slavný natofftvení jejího nás od hříchů očistil, a naši oběť tobě příjemnou učinil: Ježíš Kr. náš Pán: jenž s tebou žije a králuje na věky věkůw. Amen.

2. D neběli.

Prefací o Panně Marii.

Přijímání. Blahoslavené vnitřnosti Marie Panny, které nosily Syna Otce věčného.

Moblitba 1. Přijali jsme, o Pane, výroční slavnosti svátosti obětí: uděl nám, prosíme; aby nám i pro věčný život léku podal. Strze. Amen.

2. D neběli. Poslední ewang. nebělní.

(Tato mše swatá se bere i následující neběli jakožto w oktávě Natofftvení Panny Marie.)

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie.

(15. Črpna.)

Introit. Radujme se wssični w Pánu, slawíce slavnost i uctění blahoslavené Marie Panny: z jejíhožto nanebevzetí andělé se radují a Syna Božího společně chwálí.

Žalm 44. Wyneslo srdce mé slovo dobré, wyprawuji díla swá králi. Sláva Otci, Synu atd.

Moblitba. Rač, o Pane, služebníkům prowinění obpusťti, abychom, nejspouce dostateční pro skutky své tobě se zalíbiti, na mocnou přímluvu Rocičky Syna twého, Pána nasseho Ježíše Kr. spaseni byli. Jenž s tebou a s Duchem sw. žiw jest a králuje po věky věkůw. Amen.

Epistola. (Řeč z Ekleziastika 24, 11—20.) We wšem hledala jsem odpočnutí, a w dědictví Páně přebýwati budu. Tehdy přiláhal a řekl mi Stwořitel wšech věcí; a kterýž stvořil mne, obpočinul w stánku mém, a řekl mi:

W Zákobu přebýwej, a w Izraeli měj bědictví, a we wšwolených mých pušť ložený. Od počátku a přeb wěky stwořena jsem, a až do budoucího wěku býti nepřestanu, a w přibýtku swatém přeb nyní posluhowala jsem. A tak na Sionu utwřena jsem, a w městě poswěceném podobně odpočívala jsem, a w Jerusalemě jesti moc má. A w lidu ctěném wložila jsem se, a w částce Boha mého, (ježto jest) bědictví jeho, a w shromáždění swatých jest zdržování mé. Wywššena jsem jako cedr na Libanu, a jako chypřiš na hoře Sionu. Jako palma w Rádes wywššena jsem a jako sstěp rliže w Jerichu: jako spanilá oliwa na polích, a jako jawor wywššena jsem podle wodň na ulicích. Jako sřorice a wonný balsám wlni jsem wřbala, jako wřborná mřřha wřbala jsem libeznost wlně.

Gradual. Pro prawdu, tichost a sprawedlnost: bowe te pobitně prawice twá. Poslyš dcero, a wiz, a naslon ucha swěho: neb požádal král krásy twé. Alleluja, alleluja.

Na nebe wzata jest Maria, radují se zástupové andělů. Alleluja.

Evangelium (sw. Lul. 10, 38—42). Za onoho času wšsel Pán Ježíš do jednoho městečka, a žena jedna, jmenem Marta, přijala jej do domu swěho. A ta měla sestru, jmenem Marli, kteráž také sedíc u noh Páně, poslouchala slova jeho. Ale Marta byla pečlivá při mnohé službě: kterážto se zastawila, a řekla: Pane, nemá-liž o to péče, že sestra má nechala mne samu sloužiti? Protož rci ji, ať mi pomůže. A odpowěděw, řekl jí Pán: Marto, Marto, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech: ale jednohoť jest potřebi. Maria neslepšší stránku wřwolila, kterážto nebude objata od ní.

Kredo.

Obětování. Na nebe wzata jest Maria: radují se andělé, a dobrořečí Hospodinu, společně jej chwalíce. Alleluja.

Sekreta. Necht lidu twému orobowání Robičky Boží, Pane, přispěje: i ačkoliv uznáváme, že pro bluh těla z tohoto swěta se odebrala; necht její w nebeslé sláwě u tebe přimluwu za nás zasloussíme. Słrže. Amen.

Přefací o Panně Marii.

Přijímání. Maria nejlepssi stránlu wywolila, kterážto nebude objata od ní na wěky.

Moblitba. Nebeslého stolu oučastni učinění ssouce žádáme smilowání twoje, Pane Bože náš: abychom slawice na nebe wzeti Robičky Boží; ode wsseho nastawajícího zlého na její přimluwu wyswobozeni byli. Słrže. Amen.

Slawnost sw. ostatků,

které se chowají w hlavním chrámu Páně sw.
Wita w Praze.

(Wědy tu neběli po sw. Bartoloměji.)

Introit. Radujme se wssični w Pánu, slawice slawnost i uctění swatých wssech, (jejichž ostatkové zde jsou) z jejichžto oslawowání radují se andělé, a společně chwálí Syna Božího.

Žalm 32. Weselte se sprawebni w Hospodinu: na upřímnét příslussi chwálení. Sláwa Dci. atb.

Moblitba 1. Wssemohoucí, wěčný Bože, který jsi nám popřál, abychom zásluh swatých wssech (jejichžto ostatkové zde jsou) jednou slawností oslawowali: prosíme tebe, abys nám žadoucí hojnost smilowání twého uděliti ráčil. Słrže P. n. J. R. Amen.

2. O neběli připadající.

Epistola. (Čtení z knihy Žiwení sw. Jana 19, 1—9.)
W oněch dnech: Potom jsem slyšel jako hlas zástupů mnichých na nebi, řkoucích: Alleluja! Spasení, a sláwa,

i mec jest Bohu nassemu; neboť jsou praví a spravedliví soudové jeho, jenž obřadil newěštu welikou, kteráž porušila zemi smilstwím swým, a pomstil krwe služebníků swých z rukou jejích. A opět řekli: Alleluja. A dým její wstupuje na wěky wěkůw. I padlo čtyřmecitina starců, a čtvero zvířat, a klaněli se Bohu, sedicimu na trůnu, řkouce: Amen, alleluja. I wysšel z trůnu hlas, řkoucí: Chwálu wzbejte Bohu nassemu wssični služebníci jeho, a kteří se bojíte jeho, malí i welici. A slyšel jsem jako hlas welikého zástupu a jako hlas wod mnohých, a jako zwuk welikého hřimání, řkoucích: Alleluja; nebo králowal Pán Bůh náš wssemohcuci. Radujme se, a weselme se, a chwálu wzbejme jemu; neboť přišla swatba Beránkowa, a choť jeho připravila se. A báno jest jí, aby se oblékla w liment sítwoucí a bílý; nebo liment jsou spravedlnosti swatých. I řekl mi: Piš: Blahoslawení, kteříž k wečeři swatých Beránkowych powoláni jsou.

Gradnal. Bojtež se Hospodina wssični swatí jeho: neboť nemají neostatku ti, kdož se ho bojí. Ti ale, kteříž hledají Hospodina, nebudou zkráceni w ničem dobrém. Alleluja, alleluja.

Pojďtež ke mně wssični, kteříž pracujete, a stíženi jste, a já občerstwím was. Alleluja.

Evangelium (iw. Mat. 5, 1—12). Za onoho času: Wida Ježíš zástup, wstoupil na horu: a když se posabil, přistoupili k němu učedníci jeho. I otewřew ústa swá, učil je řka: Blahoslawení chudí duchem: nebo jejich jest králowství nebeslé. Blahoslawení tišši: nebo oni zemi wládnouti budou. Blahoslawení laskávní: nebo oni potěšeni budou. Blahoslawení, kteříž lačněji a žízněji po spravedlnosti: nebo oni nasyceni budou. Blahoslawení milosrdní: nebo oni milosrdenství dosdou. Blahoslawení čistého srdce: nebo oni Boha widěti budou. Blahoslawení pokojní: nebo

oni synové Boží slouti hubou. Blahoslavení, kteříž protivensství trpí pro spravedlnost: neb jejich jest království nebeslé. Blahoslavení jste, když vám zlořeciti, a protivensství činiti, a všecko zlé o vás lhouce mluviti hubou, pro mne: radujte se, a weselte se: nebo odplata wasse hojná jest w nebesích.

Kredo.

Obětování. Dusse spravedlivých jsou w ruce Boží, a neotkne se jich muža smrti. Zbají se očím nemoudrých umíratí: ale oni jsou w položí.

Sekreta. Oběti tobě, Pane, nassí obdannoosti přinášíme; i nechť jsou tobě příjemné pro úctu, kterou te všem spravedlivým máme, a tvou milostí nechť nám slouží ke spasení. **Strže R. Amen.**

2. D neběli.

Přesací o neštw. Trojici.

Přijímání. Blahoslavení čistého srdce: nebo oni Boha widěti hubou. Blahoslavení pokojní: nebo oni synové Boží slouti hubou. Blahoslavení, kteříž protivensství trpí pro spravedlnost; neb jejich jest království nebeslé.

Moblitba 1. Popřej, prosíme Pane, wěrnému libu, aby se z úcty swatých, (jejichž ostatkové zde jsou) wžby rabowal, a jejich orobováním stále se sílil.

2. D neběli.

Poslední ewang. o neběli.

Na slawnost sw. andělů strážných.

(Wžby 2. neběli po sw. Bartoloměji.)

Introit. Dobrořečte Hospodinu všickni andělé jeho: mocní w síle, jenž činíte slowo jeho, i slyšení hlasu řeči jeho.

Žalm 102. Dobrořeč buše má Hospodinu, a wšedco, co we mně jest, jmenu swatému jeho. Sláva Otci. atd.

Moblitba 1. Bože, jenž z newhmluwné prozřetelnosti swaté andělů swé i strážil naši jeshlali ráciš: uběl nám, pokorně prosíme, bychom zde ochranou jejich stále obhájeni byli, a někdž ze společnosti jejich wěčně se radovali. Strze Kr. P. n. Amen.

2. O neběli.

Epistola. (Řec z 2. kn. Mojš. 23, 20—23.) Toto praví Hospodin: *Uj, já posllu anděla swého, kterhžby šel před tebou, a ostríhal tě na cestě, a uwebl na místo, kterěž jsem připrawil tobě. Šetřiž ho, a poslouchej hlasu jeho, aniž se domníweš, žeby směl potupen býti; nebo neodpusti, kdžž prohřešiš, a jest w něm jmeno mé. Pakli uposlechněš hlasu jeho, a učiníš wšedco, což mluwím: nepřitelem budu nepřátel twých, a sužowati budu sužující tebe. I půjde před tebou anděl můj.*

Gradual. Andělsim swým Bůh přikázal o tobě, aby tě ostríhali na wšech cestách twých. Na rukou ponejou tě, aby snad neurazil o kámen nohy swé. *All. alleluja.*

Dobrořečte Hospodinu wšedch mocnosti jeho: služebníci jeho, kteriž činíte wůli jeho. *Alleluja.*

Evangelium (sw. Mat. 18, 1—10). Za onoho času přistoupili učenci i Ježíšowi, řkouce: Kdo pať jest wětšší w králowstwi nebesém? I přitwolaw Ježíš malické pachole, postawil je u prostřed nich, a řell: Amen prawim wám, neobráti-te-li se, a nebudete-li jako malická pacholata, newe-jdete do králowstwi nebesého. Protož kdo se toli poníží jako toto pachole, ten jest wětšší w králowstwi nebesém. A kdoby přijal jedno takowé pachole we jmenu mém, mne přijímá: kdoby pať pohoršsil jedno z těchto pacholat, jenž we mne wěří, lépe by jemu bylo, aby zawěssen byl žernow oslíci na hrdlo jeho, a pohřžen byl do hlubokosti mořské.

Běda světu pro pohoršení! Neboť to musí býti, aby přicházela pohoršení; ale však běda člověku tomu, strže něhož pohoršení přichází. Protož jestliže ruka tvá aneb noha tvá tě pohoršuje, utni ji, a wrž ob sebe: lépeť jest tobě wjítí do života mblému aneb luhawému, nežli dvě ruce aneb dvě nohy majícímu utvrženu býti do věčného ohně. A pašli oko tvé tě pohoršuje, wylup je, a wrž ob sebe: lépeť jest tobě jednookému wjítí do života, nežli obě oči majícímu utvrženu býti do pešelného ohně. Wiztež, abyste nižádné z malíčých těchto nepotupowali; neboť prawím wám, že andělé jejich w nebesích wždych widí twář Otce mého, kterých w nebesích jest.

Ovětování. Dobrořečte wssični andělé jeho: služebníci jeho, jenž činíte slovo jeho i slyšení hlasu řeči jeho.

Sekreta. Přijmi o Pane oběti, které z úcty i andělům twým swatým přinášíme: a popřej nám milostiwě, abychom jejich uštwiwnou ochranou ob časných nebezpečnstwí ošwobození byli a života wěčného dosáhli. Strže Pána n. J. R. Amen.

2. D neběli.

Přesací o neštw. Trojici.

Přijímání. Dobrořečte wssični andělé Hospodina Hospodinu: chwalte, a nade wšsedo wywysšujte ho na wěky.

Moblitba. 1. Přijali jsme, o Pane, božská tajemství ze slawnosti swatých twých andělů se radující: i prosíme, abychom jejich pomoci ob nátišťů nepřátel wždy ošwobození, a proti wšsem protiwensstwím opatrowání byli. Strže Páua nasseho. Amen.

2. D neběli.

Poslední ewangelium o neběli.

Slavnost Narození Panny Marie.

(8. Žáci.)

Introit. Zbrávas swatá matko, jenž jsi se stala Rodičkou krále: který vládne na nebi i na zemi na wěky wěků.

Žalm 44. Wyňeslo srdce mé slovo dobré: wypravuji díla swá králi. Sláva Otci atb.

Moblitba. Rač, o Pane, prosíme tebe, služebníkům swým daru nebeské milosti uděliti: aby, jakož nám porob blahoslawené Panny Marie byl počátkem nasseho spasení, tak wšroční slavnost jejího narození způsobila w srdci nassem wzkřísť upokojení. **Strže.** Amen.

(Epistola a ewangelium jať na den neposřtwruěného početí Panny Marie — 8. Prosince, str. 53 a 54.)

Gradual. Požehnáná a uctěni hodná jsi Panno Maria, která bez uffkolení panenstwí nalezena bylaš matkou Spasitele. Panenská Rodičko Boží, kterého celý swět nemohl obsáhnutí, tohoš pod srdcem nosila, když se stal člověkem. **Alleluja, alleluja.**

Šastná jsi swatá Panno Maria, a wšši chwály nej-hodnějši, neb ž tebe posřlo slunce sprawedlnosti, Kristus Bůh náš. **Alleluja.**

Obětowání. Blahoslawená jsi Panno Maria, která jsi Stwořitele wšech wěcí nosila: porobilaš toho, jenž tebe stwořil, a na wěky žlštáwáš Pannou.

Sekreta. Jednorozeného Syna twého, Pane, ať nám člověčenstwí jest nápomocno: aby ten, který se ž Panny narobil, a matky swé neporussenost nezkrátil ale posřwěl, na den slawný jejího Narození nás ob hříchů očistil, a nassi obět tobě příjemnou učinil: Ježíš Kr. Pán náš: jenž s tebou žije a králuje na wěky wěků. **Amen.**

Přijímání. Blahoslavené vnitřnosti Marie Panny, které nosily Syna Otce věčného.

Modlitba. Přijali jsme, o Pane, výroční slavnosti svátosti obětí: udeľ nám, prosíme, aby nám i pro časný i pro věčný život léku podaly. Sřze. Amen.

Slavnost Imena Panny Marie.

(Neděle mezi oktávou Narození Panny Marie.)

Introit. Obličeje tvého žábatí budou wssični bohatí libu, přivedený budou králi panny za ní, přibuzné její přivedený budou tobě s radostí a plesáním.

Žalm 44. Wyneslo srdce mé slovo dobré: wyprawuji díla swá králi. Sláva Otci atb.

Modlitba. 1. Propůjč, prosíme, wssemohoucí Bože, aby věřící tvoji, kteříž ze jména a ochrany nejswětější Marie Panny se radují, její přimlouwu obe wssého zlého ochránění byli na zemi a věčných radostí dojítí zasloužili na nebi. Sřze. Amen.

2. O neděli.

Epistola. (Řeč z Ekkles. 24, 23—31.) Žalo winný kmen wypučila jsem libost wlně, a kwět můj přináší owoce cti a pectivosti. Já jsem matka krásného milování, a bázně, a poznání, a swaté naděje. We mně jest wsseliká milost cestý a prawdy, we mně wsseliká naděje žiwota a ctnosti. Přistuptež ke mně wssični, kteříž mne žádostiwí jste, a ploby mými nasyťte se; nebo duch můj jest nad meď sladší, a dědictwí mé nad meď a plást sřbi; památka má (trwá) do pololení wěků. Kterí mne jebí, jestě lačněti budou, a kdož mne píší, jestě žigniti budou. Kdo poslouchá mne, nebude zahánben; a kteří pracují we mně, nebudou hřesiti. Kterí wšwětlují mne, žiwot věčný míti budou.

Gradual. Požehnauá i uctění hodná jsi Panno Maria, která bez usstojení panenství nalezena byla matkou Spasitele. Panenská Rodičko Boží, kterého celý svět nemohl obsáhnouti, tohoš pod srdcem nosila, když se stal člověkem. Alleluja, alleluja.

Po porodu pannou neposstvrněnou zůstalaš: Rodičko Boží, oroduj za nás. Alleluja.

Ewangelium (jako na den zvěstování Panny Marie).
Kredo.

Obětování. Zdrávaš Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plob života tvého.

Sekreta. 1. Tvou milostí, o Pane, a orodováním blahoslawené Marie vezdy Panny nechť nám ta obět i věčnému i časnému štěstí a položí slouží. Strže. Amen.

2. O neběli. Prefaci Marianská.

Přijímání. Blahoslawené vnitřnosti Marie Panny, které nosily Syna věčného Otce.

Moblitba 1. Přijavšse, o Pane, spasení nasseho podperu: uděl, prosíme, aby nás ochrana blahoslawené Panny Marie wždy podporowala, poněwadž ž ucty i ní tyto dary welebnosti twé jsme obětowali. Strže. Amen.

2. O neběli.

Poslední ewangelium o neběli.

Slavnost sedmibolestné Panny Marie.

(Wždy 3. neběli w Bári.)

Introit. Stály pať blízko kříže Ježíšowa matka jeho, a sestra matky jeho, Maria Kleofášowa, a Maria Magdalena.

V. Ženo, hle syn twůj, bí Ježíš: potom bí i učebníkowi: Hle, matka twá. Sláva Otci, Synu i Duchu sw. atb.

Módlitba 1. O Bože, w jehožto umučení, podle prorockwi Simeona, nejslabší buďsi slavné Panny a matky Marie meč bolesti pronikl: udeľ milostiwě, abychom my, jenž sobě bolesti její s uctiwostí připomínáme, twého umučení šťastný učinel dosáhli. Słrže. Amen.

2. O neběli.

Epistola. (Čtení z knihy Judith 13, 22—25.) Požehnal tebe Pán w moci své, nebo słrže tebe na nic přiwel nepřátel nasse. Požehnaná jsi ty dcero ob Pána Boha nejwysššího, nade wsecky žen na zemi. Požehnaný Pán, kterýž stwořil nebe i zemi, kterýž tebe zprawoval i ranám hlavy knížete nepřatel nassich: nebo dnes jmeno twé taľ zwelebil, aby neobstoupila chwála twá z úst lidí, kteřížbykoli se rozpomínali na moc Páně na wěky, pro kterěto jsi nešetřila života svého, za příčinou ouzlosti a zármutku národu twého, ale přebesslas páb náš přeb obličejem Boha nasseho.

Gradual. Bolestná a žalostná jsi Panno Maria, stojící pod křížem Pána Ježíše syna twého a Wylupitele. Pannenská Robičko Boží, kterého celý swět obsáhnouti nemůže; ten podstoupil smrt tohoto kříže, řdyž se stal člověkem.

Traktus. Stála swatá Maria, králowna nebes a paní swěta, pod křížem Pána nasseho Ježíše Krista bolestná. O wy wssickni, kteříž jдете cestou, pozorujte a wizte, žďali jest bolest, jako bolest má.

Schwence. Stála matka Spasitele — podle kříže plná žele, — řdyž Syn její na něm pněl.

Duší její přeubohou, — zlormoucenou pro strast mnohou, — přeostrý meč otewřel.

O jaľ smutná, zřužowaná — byla máti požehnaná — w hoře toho úchwatě!

O jaľ mblela, jaľ se chwěla, — a jaľ tlela, řdyž ho žčela — strábat i swěta obplatě!

Jest-li někdo w zemském bolu, — jenžby zdolal prostý bolu — matku žiti ztrápenou?

Kdožby ronit pláč se styběl, — kdožby matku Páně widěl — se svým Synem souženou?

Pro národa svého winu — widěla, jať svému Synu — tělo biči zedrali;

Žřela, jať Syn jeji lásky — umornými spoután pásky — dokonává žinalý.

Eja, matko, lásky zdroji, — nechať žel mne s tebou spoji, — nechať se s tebou rozkvílím.

Ať mé nitro rozkochané — se Kristowi láskou plane, — ať se jemu zalíbím.

Swatá matko, ony rány, — jimiž oudy Krista slány, — hluboko mně w duši wtláč.

Ty bolesti, jež chtěl nésti, — poble žvěsti pro neřesti, — se mnou mile dělit rač!

Nechať bol bědím, slzy cedím, — s účastností na kříž hledím, — pokuš stává života.

Poble kříže s tebou státi, — s tebou spolu věrně lkáti, — wroucná jest má ochota.

Panno! ty wšech panen sláwo, — buď mně srdce tvoje práwo; — dej ať s tebou rozplývám.

W lažbě bobě roveň tobě — ať smrt Páně nosím w sobě, — ať ran jeho pomníwám.

Nechať rány jeho čiji, — je kříže se pobnapiji, — s lásky k tvému Synowi.

Láskou touto kdož se znítím, — nechať ať přimluwy své citím, — kdož Bůh soudy wypojí.

Uběl, ať mne kříž ohráží, — ať smrt Páně jest mi k stráží, — jeho milost w otawu.

A kdož tělo toto sloná, — dej, ať buffe neúhonná, — přijde w rásnou oslawu! Amen.

Ewangelium (sw. Jana 19, 25—27). Za onoho času: Stálh pał blízko kříže Zežíšowa matka jeho, a sestra matky jeho, Maria Kleofášowa, a Maria Magdaléna. Tedy užřew Zežíš matku, a učenníka tu stojícího, kteréhož milowal, dí-matce své: Ženo, hle syn twój! Potom bi učeníkowi: Hle matka twá! A ob té hodiny přijal ji učenník k sobě.

Kredo.

Obětování. Rozpomeň se Panno Maria, matko Boží, až budeš státi před obličejem Páně, orobuj za nás, abh hñew swój odwrátil od nás.

Sekreta. 1. Obětujem tobě modlitby a oběti, Pane Zežíši Kriste, a požorně prosíme: abhčom, jelikož probodnutí nešťastší dusse blahoslawené matky twé Marie modlitbami slawíme; její a těch swatých, kteří s ní pod křížem stáli, strže nejdobrotivější příměluu zásluh smrti twé společnosti oučastnými se stali, a zásluhu swatých měli. Strže. Amen.

2. O neběli.

Přesací o Panně Marii.

Přijímání. O šťastná dusse blahoslawené Panny Marie, která bez smrti zasloužila sobě palmu mučednickou pod křížem Páně.

Modlitba. 1. Oběti, které jsme přijali, Pane Zežíši Kriste, nechť nám, kteří probodnutí matky twé a Panny wroucně slawíme, u twého smilování wsselilého dobra učině u tebe zísłají. Strže. Amen.

2. O neběli.

Poslední ewangelium o neběli.

Na den sw. Wáclawa.

Introit. Hospobine, w síle twé radowati se bude spraweblivý: a nad spasením twým weseliti se bude náramně: žádost srdce jeho dal jsi jemu.

Žalm 20. Nebo přebssels jej w požehnáních slablosti: wsabils na hlavu jeho korunu z lamení brachého. Sláva atb.

Molitba. O Bože, jenž jsi urozenost swatého Wáclawa w slawnější důstojnost proměniti, a jej strze wítězství mučnické i slávy nebeské přimobiti ráčil: uchovej nás i orobování jeho obe wšeho protivensství a popřej, bychom ze společenství jeho w nebesích se radovali. Strze. Amen.

Epistola. (Řeč z knihy Moubrosti 10, 10—14.) Spraweblivého prowebl Pán cestami přímými, a ukládal mu království Boží, a dal mu známost věci swatých: poctil jej w pracích, a doplnil práce jeho. W podwobu ošlamávacích jej byl jemu přítomen, a počestného učinil jej. Ostríhal ho přeb nepřátelů, a přeb swůbci bezpečna jej učinil, a boj silný dal jemu, aby přemohl, a poznal, že nade wšeho mocnější jest moubrost. Za probaného spraweblivého neopustila, ale ob hříšníkům wšwobobila jej: a sstoupila s ním do jámy, a w olovách ho neopustila, až mu přinesla berlu království, a moc proti těm, kteříž jej potlačovali, a ukládala, že lháři byli ti, kteříž jej hýžbili; a dal jemu jasnost věčnou Hospodin, Bůh náš.

Gradual. Blahoslawený muž, kterž se bojí Hospodina: w příkázáních jeho chtitý bude welmi. Mocné na zemi bude símě jeho: rodina upřímných požehnání boje. Alleluja, alleluja.

Wsabils na hlavu jeho korunu z lamení brachého. Al.

Ewangelium (sw. Mat. 16, 24—27). Za onoho času

řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne. Nebo kdožby chtěl buďti svou zachovati, ztratí ji; kdožby pak ztratil buďti svou pro mne, nalezne ji. Nebo, co jest platno člověku, byt wšedem svěť žítal, ale na buďti své slobu trpěl? Anebo jakou dá člověk wýměnu za buďti svou? Syn zajisté člověka přijde w slávě Dce svého s anběly svými: a tehďáž obplatí jednomulažďemu podle skutků jeho.

Kredo.

Ověřování. Slávou a cí korunowal jsi jej, a ustanovil jsi jej nad všem rukou svých, Hospodine.

Sekreta. Ověť tuto, všemohoucí Bože, kterou jsme na oltáři přinesli, nechť přimluwa sw. Wáclawa mučedníka tobě příjemnou, nám pak stále spasitelnou učiní. Strže. Am.

Přesací všeobecná.

Přijímání. Kdo chce přijíti za mnou, zapři sebe sám; vezmi kříž svůj, a následuj mne.

M o d l i t b a. Prosíme, všemohoucí Bože, aby nebeslé swátosti, které jsme přijali: na přimluwu sw. Wáclawa mučedníka twého, ob hříchů očistěné i swému počátku nás přivedly. Strže. Amen.

Slavnost sw. Růžence.

(První neděle w Říjnu.)

Celá mše sw. běře se ze mše Marianské ob Promtic až do Abwentu, zvláštní wšal jest:

M o d l i t b a 1. Bože, jehožto jednorozený Syn strže žitot, smrt, a z mrtvých wstání své zásluhu věčného spasení nám žístal; uděl nám, prosíme, abychom připomínálice sobě tato tajemství strže nejsvětější růženec blahosla-

wené Panny Marie, i následowali toho, co obsahují, i dosáhli, co nám přislubují. Słrže. Amen.

2. D neběli.

Sekreta. 1. Učin, o Pane, abychom patřičně tyto darý obětowali, a słrže tajemství nejswětějšího růžence tak žiwot, umučení, a sláwu twého jednorozeného Syna sobě připomínali, abychom hōbni učinění byli zaslíbení jeho. Słrže. Amen.

2. D neběli.

Přefaci o Panně Marii.

Moblitba po přijímání. 1. Nechť nás, prosíme, Pane, prosby Marie Panny, jejížto růženec swětíme, podporují: abychom i tajemství, která si připomínáme, moc zakusili, i swátosti, které jsme přijali, účineč obdrželi. Słrže. Amen.

2. D neběli.

Poslední ewangelium o neběli.

Slavnost poswěcení chrámu Páně.

Introit. Zať hrozně jest místo toto: není tu jiného, jediné dům Boží, a brána nebeská: a bude slouti dům Boží.

Žalm 83. Zať mili jsou stanové tvoji Hospodine mocnosti; touží a omléwá dusse má po siních Hospodinových. Sláva Otci alb.

Moblitba. Bože, jenž nám každoročně den poswěcení swatého chrámu tohoto obnowuješ, a nám wždy s swatým tajemstwím bez pohromy obcowati dáwáš: wyslyš prosby líbu swého, a propusť, aby, kdokoliv wstoupí do chrámu tohoto i wšprossení dobrodiní twých, z obdržení wšseho se těšiti mohl. Słrže. Amen.

2. D neběli.

Epistola. (Řeč z Žjerm. 21, 2—5.) W těch dnech widěl jsem město swaté, Jerusaleem nový, šstupující s nebe od Boha, připravený, jako newěstu ohrášenou muži swému. Z slyšel jsem hlas welitý z trůnu, řlouci: Ať, stánel Boží s lidmi, a přebýwati bude s nimi. A oni budou jeho lidem, a sám Bůh s nimi bude jejich Bohem. A setře Bůh wšselikou slzu s očí jejich; a smrti nebude více, ani twilení, ani křiku, ani bolesti více nebude: nebo první věci pomynuly. Z řekl ten, kterýž seděl na trůnu: Ať, wšsecko činím nowe.

Gradual. Toto místo jest učiněno od Boha, přewzácné (necenitelné) tajemství, nepochopitelné jest. O Bože, je-mužto andělů lůrowé slouží, wyslyš prosby služebníkům swým. Alleluja, alleluja.

Planěti se budu i chrámu swatému twému: a oslawowati budu jméno twé. Alleluja.

Evangelium (sw. Luk. 19, 1—10). Za onoho času wšsed Pán Zežíš bral se strze Jericho. A ať, muž jmenem Zachheus, a ten byl wrchní nad celnými, a byl bohatý, i žádal widěti Zežíše, kdoby byl: a nemohl pro zástup, nebo byl malické postavy. A přebběh, wstoupil na strom planého fíku, aby jej widěl; nebo tudý měl jiti. A kdýž přissel Zežíš i tomu místu, pohleděw wzhůru, uzřel jej, a řekl i němu: Zachee, šstup spěšně dolů: nebo dnes w domu twém musím zůstati. Z šstoupil spěšně, přisal jej, a radewal se. A kdýž to uzřeli wšsichni, reptali řlouce: K člowěku hříšnému se obrátí! Stojte pať Zachheus, řekl ku Pánu: Ať, polowici statku swého, Pane, dám chudým: a otklamal-li jsem toho w čem, nawrátím čtwerásob. Di jemu Zežíš: Dnes stalo se spasení domu tomuto, protože i on jest syn Abrahamů. Nebo přissel Syn člowěka, aby hlebal a spasil, co bylo zahynulo.

Řredo.

Obětování. Hospodine Bože, w sprostnosti srdce svého wesele obětował jsem toto wšedco: a lib twůj, kterýž se zde shledal, widěl jsem s wielikou radostí: Bože Izraelský, zachovejž tuto wůli. Alleluja.

Sekreta. Našloň se, prosíme Pane, i prosbám našim, (abychom, co nás se w oboru chrámu tohoto, jehož posvěcení wšroční památku slawíme, nalezá, ouplneu a dokonalelou pobožností těla i dusse tobě se zalíbili —): abychom, plnice tyto sliby své, věčné zásluhy pomocí twou dosáhli. Strže. Amen.

2. D neběli.

Přesací o nejšw. Trojici.

Přijímání. Dům můj dům modlitby slouti bude, praví Hospodin: w něm každý, kdo prosí, obdrží: kdo hledá, nalezne: a kdo sluče, tomu bude otewřino.

Modlitba. 1. D Bože, který ze žiwých o wšwolených lamenů wěcný přibýtel welebnosti své připravuješ: pomáhej prosícímu libu svému, aby co i rozšíření církwe napomáhá, takéž i i duchownímu prospěchu sloužilo. Strže. Amen.

2. D neběli.

Poslední ewangelium o neběli.

Slawnost wšech Swatých.

(1. Řístopadu.)

Introit. Radujme se wšichni w Pánu, slawíce den slawný i uctění wšech swatých: z jejichžto oslawení andělé se radují: a společně chwálí Syna Božího.

Žalm 32. Weselte se sprawedliwí w Hospodinu: na upřímně přislusší chwálení. Sláva Otci atb.

Modlitba. Wšemohoucí, wěcný Bože, jenž jsi nám

propůjčil zásluhy všech swatých w jedné slawnosti welebiti :
 prosíme, abyš nám hojnost smilování swého, o kterěž wroucně
 žádáme, z ohledu tolika orodovníků uděliti ráčil. Strže
 Kr. B. n. Amen.

Epistola. (Nec ze Zjew. sw. Jana 7, 2—12.) W
 těch dnech: Hle já Jan widěl jsem jiného anděla, wystu-
 pujícího od východu slunce, majícího znamení Boha živého;
 i wolal hlasem welikým na čtyry anděly, kterýmž dáno jest,
 aby sflobili zemi a moři, řka: Nestsobte zemi a moři, ani
 stromům, dohubž nepoznamenáme služebníků Boha nasseho
 na celých jejích. I slyšel jsem počet znamenanych, sto čty-
 řiceti čtyry tisíce znamenanych ze wseho pokolení synů Isra-
 elských. Z pokolení Judowa dwanácte tisíců znamenanych;
 z pokolení Rubenowa dwanácte tisíců znamenanych; z
 pokolení Gádowa dwanácte tisíců znamenanych; z polo-
 lení Aserowa dwanácte tisíců znamenanych; z pokolení Nefta-
 limowa dwanácte tisíců znamenanych; z pokolení Manasse-
 fowa dwanácte tisíců znamenanych; z pokolení Simeonowa
 dwanácte tisíců znamenanych; z pokolení Léwiowa dwa-
 nácte tisíců znamenanych, z pokolení Zsacharowa dwanácte
 tisíců znamenanych; z pokolení Zabulonowa dwanácte tisíců
 znamenanych; z pokolení Josefowa dwanácte tisíců zname-
 nanych; z pokolení Benjaminowa dwanácte tisíců zname-
 nanych. Potom jsem widěl zástup weliký, jehož žádný pře-
 čísti nemohl, ze všech národů a pokolení, lidů a jazyků,
 ani stojí před trůnem, a před obličejem Beránka, jsouce
 oblečeni w bílá roucha, a paliny w ruce jejich, a wolali
 hlasem welikým, řkouce: Spasení Bohu nassemu, kterž
 sedí na trůnu, a Beránkowi. A wšickni andělé stáli kolem
 trůnu a starců, a čtyr zvířat; i pabli před trůnem na
 twáře své, a klaněli se Bohu, řkouce: Amen! Dobrořečení,
 a jasnost, a moudrost, a důčinění, čest a moc, i síla Bohu
 nassemu na věky věků. Amen.

Graduale. Bojtež se Hospodina wssični swatí jeho: neboť nemají nedostatku ti, kdož se ho bojí.

Kteríž hledají Hospodina, nebudou zkráceni w ničemž dobrém. Alleluja, alleluja.

Bojte se mně wssični, kteříž pracujete, a obtiženi jste, a já občerstwím wás. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 5, 1—12). Za onoho času, wida Pán Ježíš zástuph, wstoupil na horu; a když se posabil, přistoupili k němu učennici jeho. I otewřew ústa swá, učil je, řka: Blahoslawení (jsou) chudí duchem; nebo jejich jest králowství nebeské. Blahoslawení tišší; nebo oni zemí wlábnouti budou. Blahoslawení slající; nebo oni potěšeni budou. Blahoslawení, kteří lační a žízni po spravedlnosti; nebo oni nasyčeni budou. Blahoslawení milosrdni; nebo oni milosrdenství dojdou. Blahoslawení čistého srdce; nebo oni Boha widěti budou. Blahoslawení pokojní; nebo oni synové Boží slouiti budou. Blahoslawení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost; nebo jejich jest králowství nebeské. Blahoslawení jste, když wám zlořečiti a protivenství činiti, a lhouce wssedlo zlé o wás mluwiti budou, pro mne: radujte se a weselte se; nebo odplata wásse hojná jest w nebesích.

Kredo.

Obětowání. Dusse spravedliwých jsou w ruce Boží, a neboťne se jich muka smrti: zdají se očím nemoudrým umírat: ale oni jsou w pokoji.

Sekreta. Oběti oddanosti své, o Pane, přinášíme: i nechť tobě pro úctu, kterou se wssem spravedliwým máme, jest příjemná; a nám twým smilowáním slouží k spasení. Skrze. Amen.

Přesací wsseobecná.

Přijímání. Blahoslavení čistého srdce : neboť oni Boga uviděti budou: blahoslavení pokojní, neboť synové Boží slouiti budou: blahoslavení, kteří protivěnství trpí pro spravedlnost, neb jejich jest království nebeslé.

Modlitba. Popřej, prosíme Pane, věrnému lidu, aby se z úcty všech svatých raděval, a jejich orodování stále se sílil. Sťže. Amen.

Zvláštní pobožnosti messní na swátky,
které nejsouce zasvěcenými swátky nicméně w cirkwi slawněji se swěti.

Na den sw. Ondřeje, aposstola Pánč.

(20. Řístopadu.)

ntroit. Mně pat přiliš ctění jsou přátelé
twoji, Bože: přiliš posilněno jest knížetstwí
jejich.

Žalm 138. Hospobine, zkusil jsi mne,
a seznal jsi mne: ty jsi seznal sebnutí mé,
i powstání mé. Sláva Otci atd.

Moblitba. Welebnost twou, o Pane,
polorně prosíme: aby jakož sw. aposstol twůj
Ondřej cirkwe twé byl učitelem a řebitelem,
tak nyní u tebe byl naším ustawičným oro-
downíkem. Strže. Amen.

Episskola (1 Řím. 10, 10—18). Bratři! Srdcem se
zajiště wěři i spravedlnosti, ale usty děje se wzhnání i
spasení. Nebo prawí Písmo: „Žádný, kdo w něho wěři,
nebude zahanben.“ Nemí zajiště rozdilu mezi Židem a Ře-
kem; nebo tentýž Pán jest wšech, bohatý i wšsem, kteríž
ho wzhwají. Každý zajiště, kdožkoli wzhwati bude jméno
Páně, spasen bude. Ale kterak budou toho wzhwati, w
kteréhož neuwěřili? Aneb kterak uwěři w toho, o němž ne-

slyšeli? A kterať uslyšší bez kazatele? A kterať budou lázati, nebudou-li posláni? Jakož psáno jest: Jak krásné jsou nohy zvěstujících pokoj, zvěstujících dobré věci! Ale ne všickni jsou poslušní ewangelia; nebo Isaiáš praví: Pane, kdo utvėři hlásání našemu? Teby wíra (jde) ze slyšení, slyšení pať strze slovo Kristowo. Ale pravím: Zbaliž neslyšeli? A zajisté po vši zemi rozessel se zvon jejích, a do končin ohrsslu země slova jejích.

Gradual. Ustanowíš je knížaty po vši zemi: připomínati budou jméno tvé Hospodine. Misto otců twých zrozeni jsou tobě synové: protož národové chváliti tebe budou. Alleluja, alleluja.

Milowal Ondřeje Pán co wůni líbeznu. Alleluja.

Ewangelium (sw. Mat. 4, 18—22). Za onoho času chodě Pán Ježíš poble moře galilejského, ušel dva bratry, Simona, kterhž slowe Petr, a Ondřeje, bratra jeho, ani pouštěji šel do moře; nebo byli rybáři. I bí jim: Pojďte za mnou, a učiním z wás rybáře lidí. A oni hned opustiwše šitě, šli za ním. A pootšed obtud, ušel jiné dva bratry, Jakoba (syna) Zebeedowa, a Jana, bratra jeho, na lovi s Zebeedem, otcem jejích, ani oprawuji šitě swé: i powolal jich. A oni hned opustiwše šitě a otce, šli za ním.

Kredo.

Obětování. Mně pať přilíš ctění jsou přátelé twost, Bože: přilíš posilněno jest knížetstwi jejích.

Sekreta. Nassi obět nechaf, o Pane prosíme, přimluwa sw. Ondřeje apostola s tebou smíř: abh, pro jehož uctění ji slawíme, jeho zásluhami tobě se stala příjemnou. Strze. Amen.

Prefací o sw. apostolech.

Přijímání. Pojďte za mnou, a učiním z wás rybáře lidí: a oni hned opustiwše šitě, šli za Pánem.

Moblitba. Přijali jsme, o Pane, tajemstwi božská,

rabusíce se ze slawnosti sw. Ondřeje: i učin, aby, jako swatým twým i oslawení, i nám i odpusttění napomáhala. Strže. Amen.

Na den sw. Tomáše, aposst.

(21. Prosince.)

Introit. Mně pať přiliš ctění jsou přátelé twoji, Bože: přiliš poslněno jest knížetstwi jejich.

Žalm 138. Hospodine, zkusil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sednutí mé i powstání mé. Sláva Otci atd.

Modlitba. Popřej nám, prosíme Pane, památku swatého aposstola twého Tomáše tať slawiti, abychom přimluwow jeho i pomoci twé wždy docházeli, i wiry jeho příslusnou pobožností následowali. Strže. Amen.

Epistola (1 Efes. 2, 19—22). Bratři! Již nejste hosté a přichozí, ale jste spoluměšťané swatých a domáci Boží, wzděláni na základě aposstolsi a proroků, kdež jest nejhlubší úhelný kámen sám Kristus Ježíš; na němžto wsecko stawení (příslusně) wzdělané, roste w chrám swatý w Pánu, na kterémž i wy spolu wzdebáwáte se w přibýtel Boží w Duchu.

Gradual. Přiliš ctění jsou přátelé twoji Bože: přiliš poslněno jest knížetstwi jejich. Sečtu je, a nad píseť rozmnožení budou. Alleluja, alleluja.

Weselte se sprawedlitwi w Hospodinu, na upřímně přislusší chwálení. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 20, 24—29). Za onoho času, Tomáš, jeden ze dwanácti, kterých slowe Dibymus (blíženec), nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Tedy řekli semu jiní učenníci: Widěli jsme Pána. On pať řekl jim: Leč

uzřím w rukou jeho bodení hřebů, a wpustím prst svůj w místo hřebů, a ruku svou wloží w bol jeho, neuvěřím. A po osmi dnech byli učenníci jeho opět wnitř, a Tomáš s nimi. Přissel Ježíš zavřenými dveřmi, a stál w prostřeb, a řekl: Polož wánu! Potom dí Tomášowi: Wlož prst svůj sem, a wiz ruce mé, a wztáhni ruku svou, a wpust ji w bol můj; a nebudiž newěřící, ale věřící. Odpověděl Tomáš, a řekl jemu: Pán můj, a Bůh můj! Řekl jemu Ježíš: Je ssi mne widěl, Tomáši, uwěřil ssi: blahoslawení, kteříž newiděli a uwěřili.

Kredo.

Obětování. Po wssí zemi wšsel zwul jejích: a až bo končin okřssku země slova jejích.

Sekreta. Powinnowanou obět služebnosti své tobě, o Pane, přinássíme: abys na přimlůwu swatého Tomáše apostola w nás twé dary opatrowal: jehožto ctihodným wyznáním obět chwály tobě věnujem. Sfrze. Amen.

Prefací o sw. apost.

Přijímání. Wztáhni ruku svou, a wiz místa hřebů, a nebudiž newěřící, ale věřící.

Molitba. Přispěj nám, milosrbdný Bože: a na přimlůwu sw. Tomáše apostola twé dary w nás milostiwě opatruj. Sfrze. Amen.

Na den sw. Anežky, panny a mučenice Páně.

Introit. Na mne čekali hříšníci, aby mne zahubili: já pať Hospodine swědectwím twým jsem wyrozuměl. Wseřilé dořonalosti widěl jsem lonce: přikázání twé ssirořé jest náramně.

Žalm 118. Blahoslawení neposřtwrnění na cestě, kteříž chobi w žaloně Hospodinowě. Sláwa Otci atd.

Moblitba. Všemohoucí, věčný Bože, kterýchž, co we světě slabého, woliš, abys silné zahanbil: popřej mi-
lostmě, abychom my, jenž slavnost sw. parny a mučennice
Anežky světime, její u tebe ochrany zažili. Strže. Amen.

Epistola. (Řeč z Eklesiastika 51, 1—8 a 12.) Osla-
wovati budu tě, Pane králi, a chwáliti tebe Boha, spasi-
tele svého. Oslawovati budu jmeno tvé, že jsi byl po-
mocník a obrance můj a wyswobodils tělo mé z zahynutí a
z osidla jazyka nepravého, a ode rtů těch, kterých pássi lež,
a před obličejem přistojících byl jsi pomocník můj. A wy-
swobodil jsi mne podle množství milosrdenství jmena svého
od (lwů) ěmoucích, připravených sežrati mne; z rukou těch,
kterých hlebali dusse mé, a z bran joužení, kterých mne obli-
čili; od dusšení plamene, kterých obličil mne, a u prostřed
ohně nebyl jsem pálen; z hlubiny břicha pešelného, a ob
jazyka zprzněného, a od slova lživého, a od krále nepra-
vého, a od jazyka nespravedlivého. Chwáliti bude Pána
dusse má až do smrti; nebo wyswoboduješ ty, kterých oče-
kávají na tebe, a wyswoboduješ je z rukou národů, Pane
Bože náš.

Gradual. Rozlita jest milost we rtech tvých: proto
požehnal tebe Bůh na věky. Pro pravdu, i tichost a spra-
vedlnost, i dowebe tě pobíwně pravice twá. Alleluja,
alleluja.

Pět moudrých panen wzalo olej w nádobách svých s
lampami: a o půlnoci stal se křik: ať, ženich přichází, wy-
jděte proti Kristu Pánu. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 25, 1—13). Za onoho času
řekl Pán Ježíš učenníkům svým podobensství toto: Podo-
bno bude království nebeslé desíti pannám, kterýchto wzwawše
lampy své, wysly proti ženichowi a newěště. Pět pať z
nich bylo bláznivých, a pět moudrých. Ale pět bláznivých
wzwawše lampy, newzaly s sebou oleje: moudré pať wzaly

olej w nádobách swých s lampami. A tehž probléwal ženich, zdřimaly wšedky a zespuly. A o půlnoci stal se křik: *Aj, ženich jde, vyjděte proti němu!* Tehdy wstaly wšedky ty panny, a připrawowaly lampy své. Bláznivé pať řekly moudrým: *Udělte nám swého oleje; nebo lampy nasse hasnou.* Odpověděly moudré, řkouce: *Nikoli; snabhy se (ani) nám ani wám nedostalo: jděte raději k prodawačům, a kupte sobě.* Sbdyž pať odešly kupowat, přišel ženich, a které přihotoweny byly, wšly s ním na swatbu, a zawřeny jsou dwěře. Naposledy pať přišly i ty druhé panny, řkouce: *Pane, Pane, otevři nám.* Ale on odpowídaje, řekl: *Amen, prawím wám, neznám was.* *Udětež tedy, nebo newíte dne ani hodiny.*

Ověstování. Přivebeny budou králi panny za ní: přibuzné její přivebeny budou tobě s radostí a plesáním, přivebeny budou do chrámu králi Hospodinu.

Sekreta. Oběti, o Pane, které tobě přinášíme, milostiwě přijmi: a na přimluwu panny a mučennice twé swaté Anežky, wazby hříšůw nassich rozwaž. Strže Pána nasseho *I. Kr. Amen.*

Přijímání. Pět moudrých panen wzalo olej w nádobách swých s lampami: a o půl noci stal se křik: *aj, ženich přichází, vyjděte proti Kristu Pánu.*

Moblitba. Nasytění jsouce počinem a nápojem nebeským, Bože náš, požorně tě prosíme, abychom modlitbami té podporováni byli, k jejížto památce tyto dary jsme přinesli. *Strže. Amen.*

Na den sw. Matěje, apostola Páně.

(24. února.)

Introit. Mně pať přiliš ctění jsou přátelé tvoji Bože : přiliš posilněno jest knížetstwi jejích.

Žalm 138. Hospodine, zkusil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sednutí mé i powstání mé. Sláva Otci i Synu i Duchu swatému atd.

Moblitba. Bože, jenž jsi sw. Matěje k shromáždění swých apostolů připojiti ráčil: uběh nám, prosíme tebe, abychom na jeho přímluvu libezné dobroty twé na sobě wždy zakusili. Strze. Amen.

Epistola. (Řeč ze Skutků ap. 1, 15—26.) W těch dnech powstaw Petr u prostřed bratří (byl pať zástup lidí pospolu okolo sta a dwaceti), řekl: Muži bratři, musí se naplniti Písmo, kteráž přebpowěděl Duch swatý strze usta Dawidowa o Zibáffowi, jenž byl wůdce těch, kteříž jali Zejříse; jenž byl přičtěn k nám, a došel pobílu w posluhowání tomto. A ten zajisté obdržel pole ze mzdy nepravosti, a oběšw se, rozpull se na dvě, i wšlybla se wšsedla střewa jeho. A známo jest to učiněno wšsedněm přebýwajícím w Jerusalemě, tať že jest nazwáno pole to jazykem jejích Halebama, to jest, pole krwe. Nebo psáno jest w knižách Žalmů: „Vubíž přibytel jejích pustý, a nebuť, řdobý přebýwal w něm;“ a „Wislupstwi jeho wezmi jiný.“ Protož z těch mužů, kteříž s námi jsou shromáždění po wšseden čas, w němž mezi námi wcházal i wcházal Pán Zejříš, počaw obe křtu Janowa, až do dne, w kterémžto wzat jest od nás; jeden z těch musí býti s námi swědlem wzkříšení jeho. I postawili dwa, Josef, kterýž slouł Barsabáš, jenž měl příjmi Sprawedliwý, a Matěje. A mobility se, řekli: Ty, Pane, kterýž znáš srdce wšsedch, ukaž

jednoho, kteréhož jsi z těchto dvou wywolil, aby přišel místo posluhování tohoto, a apoštolství, z něhož vykročil Šibáš, aby oběšel na místo své. Z dali jim lochy, a pabl los na Matěje, i přičten jest i jedenácti apoštolům.

Gradual. Přilíš ctění jsou přátelé tvoji Bože: přilíš posilněno jest knížetství jejich. Sečtu je, a nad písel rozmnožení budou.

Traktus. Žádost srdce jeho dal jsi jemu: a vůle rtů jeho neodepřel jsi mu. Nebo přeběšels jej v požehnáních slablosti: vsadils na hlavu korunu z kámení brachého.

Evangelium (sw. Mat. 11, 25—30). Za onoho času odpověděl Ježíš a řekl: Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými, a zjevil jsi je malicherným. Ano Otče: nebtě se tak zlíbilo tobě. Všechy věci dány jsou mi od Otce mého; a žádný nezná Syna, jediné Otce; aniž Otce kdo zná, jediné Syn, a komuž bude chtíti Syn zjeviti. Pojďtež ke mně vsični, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím. Vezměte jeho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete odpočinutí dušsem svým. Jeho mé zajisté jest slablé, a břímě mé lehké.

Kredo.

Obětování. Ustanowíš je knížaty po vsí zemi: připominati budou jmeno tvé Hospodine u vsích národů a pokolení.

Sekreta. Oběti nasse, o Pane, které obětujem, aby se posvětily jmenu tvému, nechat zprovázi přimluwa sw. Matěje, apoštola tvého: a učiu, abychom strze ni s tebou smíření a zachránění byli. Strze. Amen.

Prefaci o sw. apošt.

Přijímání. Wy, kteříž jste mne následovali, seděti budete na dwanácti stolicích, soudíce dwanáctero pokolení israelské.

M o d l i t b a. Popřes, prosíme všemohoucí Bože: abychom strze přijaté svátosti na přímluvu sv. Matěje, apoštola tvého, odpustění a pokoje dosáhli. Strze. Amen.

Na den sv. Cyrilla a Methoděje.

(9. Března.)

Introit. Kněží tvoji, Hospodine, ať se oblécejí v spravedlnost, a svatí tvoji ať plesají.

Žalm 131. Pamatuj Hospodine na Dawida a na veselilou tichost jeho. Sláva Otci atd.

M o d l i t b a. Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi nás strze blahoslavené biskupů a vyhnančů Cyrilla i Methoděje i jednotě věry křesťanské povolati ráčil: uběl, prosíme, abychom, jenžto pro přítomnou slavnost jejich plesáme, tolikéž pro zásluhů jejich věčné slávy dosti zasloužili. Strze. Amen.

Epistola (1. Žib. 7, 23—27). Bratři! Mnoho jiných učiněno bylo kněžími, protože smrt jim bránila trvati: ale Ježíš, protože zůstává na věky, má věčné kněžství. Protož i věčně spasiti může, kterážkoli strze něho přistupují k Bohu, jsa vždycky živ i orodování za nás. Takového zajisté bylo nám potřebí mítí nejvyššího kněze, svatého, newinného, neposkvrněného, obděleného ob hříšníků, a kterýž jest vyšší nad nebesa; kterýž nepotřebuje na žádný den, jako kněží, nejprvé za hříchů své oběti konati, potom za (hříchů) libu; neboť to učinil jednou, sebe samého obětovan, Ježíš Kristus, Pán náš.

Gradual. Kněze jeho obleku spasením, a svatí jeho plesáním budou plesati. Tam wyvedu roh Dawidův: já připravil svíci Pomazanému mému.

Traktus. Blahoslavený muž, kterýž se boji Hospodina, w příláganích jeho štíwý bude welmi.

Mocné na zemi bude símě jeho : rodina upřímných požehnání dojde. Sláva a bohatství w domě jeho : a spravedlnost jeho zůstane na věky věků.

Evangelium (sv. Mat. 24, 42—47). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Vbětež teby, poněwadž newíte, w kterou hodinu Pán wáš přijde. Toto pať wězte, že kdýby wěděl hospodář, w kterou hodinu má zloděj přijíti, bdělby zajisté, a nebalby poklopiti domu swého. Protož i wy buďte přihotoweni : nebo w kterou hodinu newíte, přijde Syn člověka. Rdož teby jest ten wěrný a opatrný služebník, kteréhož ustanovil Pán jeho nad čelebístwou, aby jim dáwal pokrm w čas? Blahoslavený služebník ten, kteréhož, kdýž přijde Pán jeho, nalezne, an tať činí. Amen pravím wám, že nade wšsim statkem svým ustanowí jej.

Kredo.

Obětowání. Prawda má a milosrdenství mé s ním bude : a we jmenu mém wšwýšsen bude roh jeho.

Sekreta. Moblitby nasse, prosíme Hospodine, a twých wěrných oběti rač přijmouti, aby líbezne tobě bly o slawnosti twých swatých, a nám pomoc twého sliowání zjednaly. Strze. Amen.

Prefací postní.

Přijímání. Blahoslavený služebník, jehožto, až přijde Pán, nalezne, an bdi. Amen, pravím wám : nade wšsemi statky ustanowí jej.

Moblitba. Prosíme tebe, wšemohouci Bože, aby jakož nebeské ráčil jsi nám udělití darů : na přímluwu swatých twých Cyrilla a Methoděje bal nám tudíž pohrbati wěcmi pozemskými. Strze. Amen.

Na den swatého Jofefa, patrona českého.

(19. Března.)

Introit. Spravedlivý jako palma kvěsti bude : jako cedr na Libanu rozmnoží se : sstípen w domu Hospodinowu, w síních domu Boha nasseho.

Žalm 91. Dobré jest oslawowati Hospodina a žalmy zpíwati jmenu twému Nejvyšší. Sláva Otci, Synu i Duchu swatému atb.

Moblitba. Ať nám, prosíme Pane, zásluhy ženicha nejsvětější Rocičky twé pomáhají, aby, čeho nasse nebo-statečnost bosáhnouti nemůže, jeho přímluwou nám uděleno bylo. Strže. Amen.

Epistola. (Řeč z Eklestiasstika 45, 1—6.) Milý Bohu i lidem, jehožto památka w požehnání jest. Pobobného jej učinil i sláwě swatých, a zwelebil jej i bázni nepřátel, a slowy jeho skrotil potvory. Oslawil jej přeb obličejem králsk, a příkázání dal jemu přeb lidem swým, a ukládal mu sláwu swou. Pro wíru a tichost jeho učinil jej swatého, a wylil jej ze wsselikého těla. Nebo slyšel jej i hlas jeho, a uwelil jej do oblaku. A wylal mu w přítomnosti swé příkázání, a zákon života a lázně.

Gradual. Hospodine, přebessels jej w požehnáních sladkosti: wslabils na hlavu jeho korunu z lamení drabého. Žiwota žádal od tebe; a dalš mu prodloužení dnů na wěky wěků.

Traktus. Blahoslawený muž, kterýž se boji Hospodina: w příkázáních jeho čtíwý bude welmi.

Mocné na zemi bude simě jeho: robina upřímných požehnání bojde. Sláva a bohatstwi w domě jeho: a spravedlnost jeho zůstane na wěky wěků.

Evangelium (sw. Mat. 1, 18—21). Když matka Je-

žísšowa Maria zasnoubena byla Josefowi, prvé než se sešli, nalezena jest mající w životě z Duča swatého. Josef pať muž její, sprawebliwý isa, a nechť ji w lehlost uwéstí, chtěl ji tajně propustiti. Rbž pať on na to myslil, ať, anděl Páně ulázał se jemu we snách, řka: Josefe, synu Dawidůw, neboj se wžiti (t sobě) Marii, manželku swou; nebo což w ní zrojeno jest, z Duča swatého jest. Porodíť pať syna, a nazweš jmeno jeho Ježíš: on zajiště wyswobodí lid swůj od hříchů jejích.

Kredo.

Ovětování. Prawda má a milosrdenství mé s nim bude: a we jmenu mém wywšsen bude roh jeho.

Sekreta. Powinnowanou obět služebnosti své, o Pane, tobě přinášíme, polorně prosíce: abys na přimlůwu sw. Josefa, ženicha Rocičky Syna twého Ježíše Krista, Pána nasseho, w nás twé dary opatrowal, jehožto ctihodnou slawností obět chwálý tobě wěnujou. Strze. Amen.

Prefaci postní.

Přijímání. Josefe, synu Dawidůw, neboj se wžiti Marii, manželku swou; nebo což w ní zrojeno jest, z Duča swatého jest.

M ob l i t b a. Přispěj nám, prosíme, milosrdbný Bože: a na přimlůwu sw. Josefa wyznawače twé dary w nás milostiwě opatruj. Strze. Amen.

Na den sw. Benedikta, opata a patrona českého.

(21. Řezna.)

Wšse, jať na den sw. opata wšbec.

Na den sw. Wojtěcha, dědice a patrona českého.

(23. Dubna.)

Jako na den sw. mučeniķa w čase welikonočním, jen modlitba
zvláštní.

Modlitba. Bože, jenž jsi swatého Wojtěcha, mučenníka a biskupa swého, sláwou a cti korunowati ráčil: popřej nám, prosíme tebe, abychom toho swatého patrona swého, jehož jsme k dojití wěčného spasení měli za spomočníka zde na zemi, také mocného orodowníka mítí zasloužili na nebi. Słrže. Amen.

Sekreta. Dary wroucí nábožnosti, které z uctění sw. Wojtěcha, mučenníka a biskupa, twé welebnosti přinášíme, nechať nás wěčné blaženosti hodbými učiní: ku které on wplítím křwe swé zasloužil přijíti. Słrže. Amen.

Modlitba po přijímání. Nechať w nás, prosíme Pane, nasycených swátostí přebrahého Těla a Křwe twé na přímělwou sw. Wojtěcha mučenníka a biskupa čistá wíra tak se rozmnoží: abychom we wěčné sláwě ku swatým připočteni býti zasloužili. Słrže. Amen.

Na den sw. Marka, ewangelisty Páně.

(25. Dubna.)

Jako na den sw. mučeniķa w čase welikonočním. Modlitby, epistola a ewangelium jsou zvláštní.

Modlitba. Bože, jenž jsi sw. Marka, ewangelistu swého, słrže milost lázání swatého ewangelium powěšřiti ráčil: dejž, prosíme, bychom jeho wpučowaním wždy prospíwali, i jeho přímělwou ochránění byli. Słrže J. K. P. n. Amen.

Epistola. (Řeč z proroka Ezechiele 1, 10—14.) Podobensství obličejů čtyř zvířat bylo: tvář člověka a tvář lva na pravici jich čtyř; tvář pařvola na levici jich čtyř, a tvář orla se svrchu jich čtyř. Tváře jejich, a křídla jejich byla svrchu roztažena; dvě křídla každého jich spojovala se, a dvě přikrývala těla jejich. A jednokřídle z nich chodilo před tváří svou; lam byla prudkost ducha, tam kráčela, aniž se obracela, kudy chodila. A podobnost zvířat: tvářnost jejich byla jako uhlí ohněm hořících, a jako vzžehnutí lamp. Toto bylo vidění běhající u prostřed zvířat, lesk ohně, a z ohně vycházející blýskání. A zvířata chodila a natracovala se, tu podobensství kmitajícího-se blešku.

Evangelium (sv. Luk. 10, 1—9.) Za onoho času povolil Pán i jiných sedmdesáte dva, a poslal je po dvou před tváří svou do každého města i místa, kamž chtěl sám přijíti. A pravil jim: Žeň jistě jest mnohá, ale dělníků málo. Protož prosťte Pána žně, aby poslal dělníky na žně svou. Zvětež: aj, já posílám vás jako beránky mezi vlky. Menostež (s sebou) měšce, ani mosiny, ani obuvi, žádného na cestě nepozdravujte. Do kteréhožkoli domu vejdete, rcete nejprve: Pokoj domu tomuto. A bude-li tu syn pokoj, odpočine na něm pokoj váš: pakli ne, i vám se navrátí. A v témž domě zůstávejte, jedíce a píce, což u nich jest; nebo hoden jest dělník mzdy své. Nechobtež z domu do domu. A do kteréhožkoli města vejdete, a přijmou vás, jezte, co se vám předkládá, a uzdravujte nemocné, kteříž v něm jsou, a rcete jim: Přiblížilo se k vám království Boží.

Sekreta. Za příčinou slavnosti svatého Marka evangelisty tvého dary obětující, tebe Pane prosíme: aby, jako jest lázaní svatého evangelium učinilo slavným, tak i nás jeho přímluva slovem i skutkem učinila tobě příjemné. Strze. Amen.

Moblitba po přijímání. Nechť nám, prosíme Pane, tvé svátosti stálou podporu uběhují: i ať nás na přimluvu svatého Marka evangelisty ode všeho zlého opatrují. Strže. Amen.

Na den sw. apost. Filipa a Jakoba.

(1. Máje.)

Introit. Volali k tobě Hospodine v času soužení: tys je s nebe vyslyšchal. Alleluja, alleluja.

Žalm 32. Weselte se spravedliví v Hospodinu: na upřímném přísluší chválení. Sláva Otci, Synu i Duchu svatému atd.

Moblitba. Vože, jenž nás výroční slavností apostolů svých Filipa a Jakoba obveseluješ: uděl nám, prosíme, té milosti, abychom, z jejichžto zásluh se těšíme, také příklady jejich poučení byli. Strže. Amen.

Epistola. (Řeč z knihy Moudr. 5, 1—5.) Státi budou spravedliví u veliké stálosti proti těm, kteříž je sužovali, a kteříž odňali práce jejich. Widouce to, budou se kormoutiti bázní hroznou, a bítiti se náhlosti nenadálého spasení (jejich), řikajíce sami u sebe, želice a pro úzkost ducha kajíce: Toť jsou ti, kterých jsme měli někdy k posměchu a za přísluší potupy. My nesmyslní, měli jsme život jejich za bláznovství, a konec jejich za bezectný: ať jsou počtěni mezi syny Boží, a mezi svatými jest los jejich.

Gradual. Alleluja, alleluja. Oslavowati budou nebesa divné skutky tvé Hospodine: i pravdu tvou v shromáždění svatých. Alleluja.

Tak blouhý čas jsem s vámi, a nepoznali jste mne? Filipu, kdo milí mne, milí i Otce. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 14, 1—13). Za onoho času

řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Nermutiž se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věříte. V domě Otce mého jsou mnozí příbýtkové. Kdyby tak nebylo, byli bych potě-
 děl vám; neboť já, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo: přijdu zase, a vezmu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli. A kam já jdu, víte, i cestu víte. Dí jemu Tomáš: Pane, newíme, kam jdeš; a kterať můžeme cestu věděti? Dí jemu Ježíš: Já jsem cesta, a pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci, než skrze mne. Kdybyste znali mne, jistě byste i Otce mého poznali; a ob této chvíle poznáte jej, a viděli jste jej. Dí jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a dosti jest nám. Dí jemu Ježíš: Tak blouhý čas jsem s vámi, a nepoznali jste mne? Filipe, kdo vidí mne, vidí i Otce. Kteraž ty pravíš: Ukaž nám Otce? Newěříte-liž, že já jsem v Otci, a že Otec ve mně jest? Slova, kteraž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím: ale Otec ve mně zstáváje, onť činí skutky. Což newěříte, že já jsem v Otci, a že Otec ve mně jest? Aspoň pro samé skutky věřte. Amen, amen pravím vám, kdo věří ve mne, skutky, kterež já činím, i on činiti bude, a větší nad ty činiti bude; nebo já jdu k Otci. A začali prositi budete Otce ve jmenu mém, to učiním.

Kredo.

Obětování. Oslavovati budou nebesa diwné skutky tvé Hospodine, i pravdu tvou v shromáždění svých, alleluja.

Sekreta. Oběti, Pane, které pro slávnost svých tvých apoštolů Filipa a Jakoba přinášíme, milostivě přijmi: a vše zlé, co zasluhujem, od nás odvrát. Skrze. Amen.

Přijímání. Tak blouhý čas jsem s vámi, a nepoznali jste mne? Filipe, kdo vidí mne, vidí i Otce, alleluja: ne-

wěříte-liž, že já jsem w Otci, a že Otec we mně jest? Alleluja, alleluja.

Moblitba. Prosíme Pane, nasytění jsouce spasitelnými tajemstvími: abychom, ježichžto slavnost světíme, ježichž moblitbami podporováni byli. Słrze. Amen.

Na den sw. Zikmunda, patrona českého.

(2. Máje.)

Wše jak na den sw. mučen. w čas welikon.

Moblitba. O Bože, kterýž jsi sw. Zikmunda krále obojí lorunou, totiž časnou i věčnou, i se žádoucí palmou-mučennictví počtiti ráčil, a jeho ostatky z hlubokosti moře k uctění věřícím objevil: popřej prosíme; abychom jeho zásluhou cíce, jeho přímluvami ode všeho zlého vždy ochráněni byli. Słrze. Amen.

Sekreta. Słrze tyto dary Pane, které k uctění sw. Zikmunda tobě pokorně přinášíme, rač nás ode všech hříchů očistiti. Słrze. Amen.

Moblitba po přijímání. Milosti tvých swátosti, Pane, nasytění, pokorně tvou dobrotivost prosíme: abychom, jehožto slavnost zde na světě světíme, jeho zásluhami k věčným radostem přijíti mohli. Słrze. Amen.

Na den nalezení sw. Kříže.

(3. Máje.)

Wše jak o uctění swatého kříže podle času welikonočního.

Moblitba. Bože, jenž jsi słrze radostné nalezení spásitelného kříže bítím swatého umučení svého obnoviti ráčil, propusť nám, abychom pro brahou cenu tohoto obživujícího dřeva života věčného božiti mohli. Słrze. Am.

Evangelium (sw. Jana 3, 1—15). Za onoho času byl (jeden) člověk z fariseů, jmenem Nikodém, kníže židovské. Ten přišel k Ježíšovi v noci, a řekl jemu: Mistře, víme, že jsi od Boha přišel (jako) učitel; nebo žádný nemůže těch věcí činiti, kterých ty činíš, lečby Bůh byl s ním. Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znova, nemůže viděti království Božího. Dí jemu Nikodém: Kterak se může člověk naroditi jsa starý? Zbali může zase v život matky své vjiti, a opět se naroditi? Odpověděl Ježíš: Amen, amen, pravím tobě, uenarodí-li se kdo znova z vody a Ducha svatého, nemůže vjiti do království Božího. Co se narodilo z těla, tělo jest: a co se narodilo z Ducha, duch jest. Mediv se, že jsem řekl tobě: Musíte se z nowu zroditi. Vítá, kdo chce, věje, a žvůl jeho slyšeti, ale newíš, obdub přichází, aneb tam jde; tak jest lažbý, kdo se narodil z Ducha. Odpověděl Nikodém, a řekl jemu: Kterak se to může státi? Odpověděl Ježíš, a řekl jemu: Ty jsi mistr v Izraeli, a toho newíš? Amen, amen pravím tobě, že, co víme, mluvíme, a co jsme viděli, o tom svědčíme, a svědectví nasseho nepřijímáte. Zestliže zemské věci mluvil jsem vám, a newěříte: Kterakž uwěříte, budu-li vám o nebeských wyprawowati? A žádný newstoupil na nebe, jediné ten, kterýž sstoupil s nebe, Syn člověka, kterýž jest v nebi. A jako Mojžíš powýšsil hada na poušti, tak má býti powýšsen Syn člověka, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Obětování. Prawice Hospodinowa způsobilá tu moc: prawice Hospodinowa powýšsila mne: neumruť, ale žito budu: a wyprawowati budu stutky Hospodinowy.

Sekreta. Na obět, o Pane, kterou ti obětujem, milostivě wzhledni: aby nás ode vsi neprawosti wálel wyswobobila; a strže znamení swatého Kříže Syna twého, k

potření nátišťu moci nepřátelské nás i bezpečnosti tvojí podpory přivebta. Skrze. Amen.

Moblitba po přijímání. Nasytění pokrmem nebeským, a nápojem dusse občerstvení, prosíme všemohoucí Bože: aby nás ob zlého nepřitele chránil, jimžto jsi poručil, aby strze dřevu sw. kříže Syna twého, strze tuto zbraň spravedlnosti pro světa spasení wítěžili. Skrze. Am.

Na den sw. Norberta, patrona českého.

(6. Června.)

Moblitba. O Bože, který jsi sw. Norberta wyznáwače swého a biskupa slavným hlasatelem slova twého učinil, a strze něho církew swou nowou robinou obdařil: popřes, prosíme: abychom strze jeho přímělu a zásluh, čemu on slowem i skutkem učil, twou pomocí wylonáwati mohli. Skrze. Amen.

(Ostatní ze všeobecné mše swaté na den sw. wyznáwače biskupa.)

Na den sw. Wita, mučen. a patrona českého.

(15. Června.)

Introit. Radujme se vsiichni w Pánu, swětice slavnost i uctění sw. Wita mučenníka, z jehožto utrpení andělé se radují, a Syna Božího společně chwálí.

Žalm 32. Weselte se spravedliví w Pánu; na upřímnét přísluší chwálení. Sláva Otci. atd.

Moblitba. Dej církewi své, prosíme Pane, na přímělu sw. Wita, aby pyšně nesmýšlela; nýbrž příjemnou tobě polorou prospíwala: aby což nepravého jest, zawrhnu-

jíc, což pravého jest ochotně s lastawostí konala. Słrže. Amen.

Sekreta. Jako barž obětowané pro swaté sláwu božské mocnosti zvěstují, tak i nám ať, Pane, oucineš twého spasení zůstaji. Słrže. Amen.

Moblitba po přijímání. Naplnění, Pane, sláwným požehnáním, prosíme: aby słrže přimluwu sw. mučedníka Wita léł swátosti i tělu i dušši naši napomáhal. Słrže. Amen.

(Ostatní wše ze mše swaté na den sw. mučedníka nebišlupa.)

Na den sw. Jana Křtitele.

(24. Čerwna.)

Introit. Z života matky mé zpomněl Hospodin na jméno mé: a učinil ústa má jako meč ostrý: w stínu ruky své schránil mne, a způsobil mne jako střelu wýbornou.

Žalm 91. Dobré jest oslawowati Hospodina, a žalmy zpíwati jmenu twému Nejwýšši. Sláwa Otci atb.

Moblitba. Bože, jenž jsi nám dnešní den narozením swatého Jana Křtitele ctihodný učiniti ráčil: uděl libu swému milosti duchowního potěšení, a utweš myšlí wšech wěřících na cestu wěčného spasení. Słrže. Amen.

Epistola. (Řeč z proroka Izaíasse 49, 1—7.) Poslouchejte ošlowowé, a pozorujte národowé zbalela; Hospodin ob narození powolał mne, z života matky mé zpomněl na jméno mé. A učinil ústa má jako ostrý meč: w stínu ruky své schránil mne, a učinil mne jako wýbornou střelu, w toulu swém strhl mne. A řekl mi: Služebník můj jsi ty, Izaieli, neboť w tobě honožili se budu. A nyní bí Hospodin, kteržž mne způsobil ob života matky za služebníka swého: Až, dal jsem tě za swětlo národům, abys byl spasení mé až do

končin země. Králové uží, a powstanou knížata, a budou se klaněti pro Hospodina a pro Swatého israelského, kterých wywolil tebe.

Gradual. Dříve nežli jsem tě způsobil w životě, znal jsem tebe: a dříve nežliš wyšel z života, posvětil jsem tě.

I wztáhl Hospodin ruku svou, a botekl se úst mých: a řekl ke mně. Alleluja, alleluja.

A ty dítě prorokem Nejwyššího slouti budeš; nebo půjdeš před twáří Páně připravowat cest jeho. Alleluja.

Ewangeliium (sw. Luč. 1, 57—68). Alžbětě se naplnil čas, aby porobila: i porobila syna. A uslyšeli jsou sedé a přibuzní její, že učinil s ní Hospodin weliké milosrdenství své, a radowali se spolu s ní. A stalo se w den osmý, že přišli obřezowat dítěte, a nazýwali je jménem otce jeho, Zachariášem. A odpowidajíc matka jeho, řekla: Nikoli, ale slouti bude Jan. I řekli k ní: Wšak žádného není w přibuzenství twém, kterýchžby sloul tím jménem. I dávali nawěští Dci jeho, jakby ho chtěl nazýwati. A on požábatw desítek, napsal, řka: Jan jest jméno jeho! I biwili se wšickni. A hned se otewřela usta jeho a jazyl jeho, a mluwil welebě Boha. A přišel strach na wšechy sousedy jejích, a po wšech horách judských rozhlasána jsou wšedka ta slowa. A wšickni, kterýchž slyšeli, sklábali to w srdci swém, řkouce: Co se domníwáš, tým to dítě bude? neboť ruka Páně byla s ním. A Zachariáš, otec jeho, naplněn jest Duchem swatým, a prorokowal, řka: Požehnáný (bůh) Pán Bůh israelský, že nawštitwil, a učinil wyloupení lidu swého.

Obětowání. Sprawedlitý jako palma twěsti bude: jako cedr na Libanu rozmnoží se.

Sekreta. Twé oltáře, Pane, obětmi naplňujeme: patřičným uctěním narození toho swětice, který Spasitele swěta i

buboucího předpovídal, i jej lidem zvěštoval, Pána našeho
Sežísse Krista, jenž s tebou atb.

Přijímání. Ty dítě prorokem Nejvyššího slouiti
budeš; nebo půjdeš před tváří Páně připravovat cest
jeho.

Modlitba. Nechať církev tvá, o Bože, pro naro-
zení svatého Jana se raduje: strze něhož původce svého
znovuzrození poznala, Pána našeho J. K. Syna tvého,
jenž s tebou atb.

Na den sw. Prokopa, opata a patrona českého.
(4. Července.)

Wše jať na den sw. opata.

Modlitba. Wěčný Spasiteli, račiž w nás způsobiti
božonahý lél mocnosti své: abychom, jenž wýborné zásluhy
svatého Prokopa, wyznatwače tvého, ctíme, jeho přimlou
podporování ob wšelikých nebuží duse zbatweni byli. Jenž
jsi žltw a traluješ atb.

Na den sw. Markěty, panny a mučenice.
(13. Července.)

Wše jať na den sw. mučenice.

Modlitba. Bože, který jsi dnešního dne swatou
Pannu Markětu strze palmu mučennictwí do nebe uwebl:
popřej nám, prosíme, abychom následující příkladu jejího,
i tobě přijíti mohli. Strze. Amen.

Na den Panny Marie s hory Karmel.

(16. Července.)

Introit. Radujme se všichni v Pánu, svěťice slavnost i uctění blahoslavené Marie Panny: z jejížto slavnosti andělé se radují, a společně Syna Božího chválí.

Žalm 44. Vyneslo srdce mé slovo dobré: vypravuji díla svá králi. Sláva Otci atd.

Molitba. O Bože, jenž jsi nejsvětější Panny a Rodičky své Marie jmenem zvláště řád Karmelský ozdobil: popřej milostivě, abychom, slawice dnes památku její slavnou službou, její pomoci zaopatření i radosti věčně dospěti mohli. Sfrze. Amen.

Epistola (jako na den Imena P. Marie str. 245).

Gradual. Požehnaná a uctění hodná jsi Panno Maria, která bez uštězení panenství nalezena byla's matkou Spasitele. Panenská Rodičko Boží, kterého celý svět nemohl obhájnouti; tohoš pod srdcem nosila, když se člověkem stal. Alleluja, alleluja.

Sfrze tebe Rodičko Boží život ztracený nám navrácen: nebo s nebe obdržela jsi Syna a světu porodila jsi Spasitele. Alleluja.

Ewangelium (poble sw. Lukáše 11, 27—28). Za onoho času: Když mluvil Ježíš i zástupům, pozdvihl hlasu jedna žena z zástupu řekla jemu: Blahoslavený život, kterýž tebe nosil, a prst, kterýž jsi požíval. A on řekl: Důšsem pat blahoslavení, kteříž slyší slovo Boží, a ostrihají ho.

Kredo.

Obětování. Rozpomeň se Panno, i matko před obličejem Božím, abys za nás orodovala, i aby svůj hněw odvrátil od nás.

Sekreta. Posvět, prosíme Pane, obětované oběti,

a na nejmocnějši přimlůwu blahoslavené Kobičky Bcži Marie nechat nám se stanou spasitelné. Skrze. Amen.

Přijímání. Nejchodnější královno nebeslá, Maria vždy Panno, přimlouvej se za náš pokoj a spasení, neboť jsi porobila Krista Pána, Spasitele nasseho.

Moblitba. Nechat nás, prosíme Pane, přimlůwa ctihodná slavné matky twé Marie vždy Panny podporuje: aby nás, jichžto ustavičnými dobrobinami obohacuje, obe wšech nebezpečností zprostila, a twou milostí swornými učinila. Skrze Kr. P. n. Amen.

Na den sw. Jakoba apóstola.

(25. Čerwence.)

Introit. Mně pať příliš cieni jsou přátelé twoji, Bože: příliš posílněno jest knížetství jejich.

Žalm 138. Hospodine, zkusil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sebnutí mé, i powstání mé. Sláva Otci atd.

Moblitba. Budiž o Pane, posvětitel a ochráncem libu swého, aby přimlůwu apóstola twého, swatého Jakoba, opatřen jsa, i bohabojným životem se tobě líbil i weselou myslí tobě sloužil. Skr R. P. n. Amen.

Epistola (1. k Korint. 4, 9—15). Bratři! Mám za to, že Bůh nás apóstoly (jako) poslední ulágal, jako k smrti oddané; nebo učinění jsme bítvalem světu, i an-bělum, i lidem. My (jme) blázni pro Krista, my pať silní; my slavní, ale my opowržení. Už do této hoby i lačnime a žjzime, i naží jsme, i poličlowání býváme, ani (jistého) místa nemáme, a pracujeme dělajíce rukama swýma; zlořeči nám, a my dobrořečime; protiwenství trpíme, a (mille se) sná-

ssíme; rouhají se nám, a my se modlíme; jako smeti tohoto světa učinění jsme, a jako powržel u wšech až posawad. Ne proto, abych wás zahambil, píssi to, ale jako synů swých nejmilejších (wás) napominám. Nebo abyste deset tisíc pěstounů měli w Kristu, wšak nemnoho (máte) otců. Nebo w Kristu Ježíši sřze ewangelium já jsem wás zplobil.

Graduale. Ustanowíš je knížaty po wšsí zemi: připominati budou jmeno twé Hospobine. Misto otců twých zrozeni jsou tobě synové: protož národové chwaliti tebe budou. *All. alleluja.*

Já jsem wywolil wás ze světa, abyste sšli, a užitel přinesli, a užitel wás zůstal. *Alleluja.*

Ewangelium (sw. Mat. 20, 20—23). Za onoho času přistoupila k Pánu Ježíšowi matka synů Zebeedowých s syny swými, klanějíc se, a prosíc něco od něho. Kteržto řekl jí: Co chceš? Řekla jemu: Řci, aby tito dva synové moji seděli jeden na prawici twé a druhý na lewici w Králowstwi twém. Odpowídaje pať Ježíš, řekl: Newíte, zač prosíte. Můžete-liž piti kalich, kteržž já piti budu? Řkou jemu: Můžeme. Dí jim: Kalich zajisté můj piti budete: ale seděti na prawici mé, aneb na lewici není mé dáti wám; ale kterýmž připraweno jest ob Otce mého.

Kredo.

Ověstování. Po wšsí zemi wysšel zwul jejích: a až bo končín okřstku země slowa jejích.

Sekreta. Oběti libu twého, prosíme Pane, nechať swaté utrpení swatého Jakoba apóstola s tebou smíří: a nejsouce hoden pro swé zásluhy nechať se stanou pro jeho přimluwu tobě příjemné. *Sřze. Amen.*

Přefací o sw. apóstolech.

Přijímání. Wy, jenž sšste následowali mne, seděti budete na stolicích, soudice dwanáctero pokolení israelské.

Modlitba. Swatého apóstola twého Jakoba, pro-

šime Pane, přimluvou nás podporuj: nebo za příčinou jeho slavnosti přišli jsme těchto swátostí s radostí. Strže Kr. P. n. Amen.

Na den sw. Wawřince.

(10. srpna.)

Introit. Sláva a krása jest před obličejem jeho: swatost a welebnost w swatyni jeho.

Zajm 95. Zpívejte Hospobinu píseň nowou: zpívejte Hospobinu wsecka země. Sláva Otci atd.

Moblitba. Popřej nám, prosíme tebe, wšemohoucí Bože, abychom twou pomocí plamen nezřízených žáboští uhasil, jenž jsi swatému Wawřinci dal, aby prudlý plamen ohnivých muš hrdinstou mší přemohl. Strže Kr. P. n. Amen.

Epistola (2. 1 Korint. 9, 6—10). Bratři! Kdo skoupě rozšívá, skoupě i žiti bude, a kdo rozšívá w požehnání, z požehnání i žiti bude. Jedentazdý (dej), jakž uložil w srdci swém, ne se zármutkem aneb z musení; nebo weselého dárce miluje Bůh. Mocen pať jest Bůh wsselilkou milost hojnou učiniti w wás, abyste we wšem wždyč wsselilý důstatel majice, rozmáhali se te wsselilému dobrému skutku, jakož psáno jest: „Rozptýlil, dal chubým, spravedlnost jeho zůstává na wěky wěků.“ Ten pať, kterýž dáwá šimě rozšiwajícimu, dá i chleb i jedení, a rozmnoží šimě wasse, a přisporí úrobty spravedlnosti wassi.

Graduale. Zlufils Hospobine srdce mého: a nawštíwilš w noci. Ohněm jsi mne zlufil: a není nalezena na mně nepravost. Alleluja, alleluja.

Remita Wawřinec dobrý stutel wškonal: jenž strže znamení kříže slepé uzbrowil. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 12, 24—26). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům swým: Amen, amen pravím vám: Brno pšseničné padnouc w zem, neumře-li, samotné zůstane: palli umře, mnoho užitku přinese. Kdo miluje život swůj, ztratí jej: a kdo nenávidí života swého na tomto světě, i životu wěčnému oštrihá jej. Slouží-li mi kdo, následuj mne, a kde jsem já, tu i můj služebník bude. Bude-li mi kdo sloužiti, počtí ho Otec můj.

Obětování. Sláva a krása jest přeb obličejem jeho: swatost a welebnost w swatyni jeho.

Sekreta. Přijmi, prosíme Pane, oběti hodně obětované: a na přímluvu zásluh sw. Wawřince učni, aby nám i spasení napomáhaly. Strže. Amen.

Přijímání. Sloužili mi kdo, následujž mne: a kdež jsem já, tu i můj služebník bude.

Moblitba. Poswátným darem nasyceni, polorně tě Pane prosíme: abychom lonajice powinnované poddanosti službu, na přímluvu sw. Wawřince mučenníka twého, rozmnožení spasení twého zakusili. Strže. Amen.

Na den sw. Bartoloměje, apostt. Páně.

(24. Srpna.)

Introit. Mně pať příliš ctění jsou přátelé twoji, Bože: příliš posilněno jest knížetstwi jejich.

Žalm 138. Hospodine, zkusil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sednutí mé i powstání mé. Sláva Otci atd.

Moblitba. Wšsemohoucí, wěčný Bože, jenž jsi bñessnt den swatou a ctihodnou slawností swatého aposttola swého Bartoloměje nám potěšitelný učiniti ráčil: propůjč,

prošime, církwí své, aby milowala, čemuž on wěřil, a chla-
ssowala, čemuž on učil. *Ekzje. Amen.*

Epistola (1 k Korint. 12, 27—31). Bratři! Vy
jste tělo Kristowo, i úbowé z úbů. A některé zajiště posta-
wil Bůh w církwí, nejprw apostoly, druhé proroky, třetí
učitele; potom moci, potom (ty, kteříž mají) dary uzdrawo-
wání, pomáhání, spravování, rozličnost jazyků, a wpládvání
řečí. Zbaliž jsou wssični apostolé? Zbali wssični proroci?
Zbali wssični učitelé? Zbali wssični dary čini? Zbali
mají wssični dar uzdrawování? Zbali wssični jazyky
mluwi? Zbali wssični wpládvají? Snažtež pať se dojiti
darů lepších.

Graduale. Ustanowiš je knížaty po wssí zemi: při-
pomínati budou jméno twé Hospodine.

Misto otců twých zrozeni jsou tobě synowé; protož
národowé chwaliti tebe budou. *Alleluja, alleluja.*

Tebe chwáli slawný sbor apostolů, Hospodine. *Alleluja.*

Evangelium (sw. Luk. 6, 12—19). Za onoho času
wysel Pán Ježíš na horu k modlení, a trwal přes noc
na modlitbě Boží. A když byl den, powolal učenniků swých
a wýwolil z nich dwanácte, kteréž i apostoly nazwal: Si-
mona, kterémuž dal jméno Petr, a Ondřeje, bratra jeho,
Jaloba a Jana, Filipa a Bartoloměje, Matouše a Tomáše,
Jaloba, (syna) Alfeowa, a Simona, který slowe Zelotes, a
Jubu, (bratra) Jalobowa, a Jidáše isskariotského, kterýž byl
zrádce. A sstoupiv s nimi, stál na místě polním, a zástup
učenniků jeho, a weliké množství lidu ze wssého Juděa i z
Jerusalema, a z Tyru, i Sidonu, jenž jsou při moři, kte-
říž byli přišli, aby jej slyšeli, a uzdraweni byli od ne-
duhů swých. Z kteříž trápeni byli od duchů nečistých, byli
uzdrawováni. A wsečen zástup hledal se ho dotknouti;
nebo moc z něho wycházela, a uzdrawowala wsecky.

Kredo.

Obětování. Mně pať příliš ctění jsou přátelé tvoji
Bože: příliš posilněno jest knížetství jejich.

Sekreta. Svatého apoštola tvého Bartoloměje slavnost obnovujice, tebe, o Pane, prosíme: abychom jeho přispěním tvá dobrodini obdrželi, pro něhož tobě obět chválů přinášíme. Sírže. Amen.

Přefací o sv. apoštolech.

Přijímání. Vy, jenž jste mne následovali, seděti budete na stolicích, soudice dvanáctero pokolení israelské.

M ob l i t b a. Přijati, o Pane, záwazek věčného wyloupení buď nám, prosíme, na přímluvu sv. Bartoloměje apoštola tvého, pomoci pro život časný, jak věčný. Sírže. Amen.

Na den sv. Ludmily, patronky české.

(16. Září.)

Wše ze mše swaté. „Na mne čekali“ na den sv. mučnice.

M ob l i t b a. Prosíme tebe, Pane Bože náš, ať nám přímluva a zásluhy swaté Ludmily, mučnice tvé, pomáhají, abychom následující sflépějí její, u wyznání wíry stáli a w konání dobrých skutků bedliví byli. Sírže. Amen.

Sekreta. Darů obětované, prosíme Pane, posvět; a w srdce naše onu lásku mocněji wstipiz, sírže kterou sv. Ludmila mučy smrtelné přemohla. Sírže. Amen.

M ob l i t b a po přijímání. Přijavše spasitelné swátosti, prosíme Pane: aby tento chleb nebeský, jako swaté Ludmile k milosti sloužil, i nám k naprawení wšdy prospíwal. Sírže. Amen.

Na den sw. Matouffe, ewangelisty Páně.

(21. Báti.)

Introit. Usta spravedlivého přemýšľowati budou moudrost, a jazyk jeho mluwiti bude soud, zákon Boha jeho w srdci jeho.

Žalm 36. Nechtěj záviděti zlostníkům: aniž horli nad činičními nepravostí. Sláva Dci atd.

Moblitba. Rač, o Pane, na přimlouwu apóstola a ewangelisty swatého Matouffe nám své milosti popřáti: aby, čehož nasse neobstatečnost dosáhnouti nemůže, jeho přimlouwou nám uběleno bylo. Skrze. Amen.

Epistola jako na den sw. Marka str. 271.

Graduale. Blahoslawený muž, jenž se bojí Hospodina: w příkázáních jeho čtiwý bude welmi. Mocné na zemi bude símě jeho, rodina spravedliwých požehnána bude. Alleluja, alleluja.

Tebe slawný sbor apóstolů chwáli, Hospodine. Allel.

Ewangelium (sw. Mat. 9, 9—13.) Za onoho času ušel Pán Ježíš člověka sedícího na cle, jmenem Matouffe. A řekl jemu: Pojď za mnou. I wstaw, šel za ním. Stalo se pak, když seděl za stolem w domě, aj, mnozí publikáni a hříšníci přisebše, stoli s Ježíšem a s učenníky jeho. A to widouce fariseové, řekli učenníkům jeho: Proč jí mistr wáš s publikány a s hříšníky? Ale uslyšew to Ježíš, řekl: Nepotřebují zdrawí lékařé, ale nemocní. Idouce pak, učte se, co jest: Milosrdenství čci, a ne oběti. Nebo nepřisel jsem wolat spravedliwých, ale hříšných.

Kredo.

Obětování. Wsadils, Hospodine, na hlavu jeho korunu z kamení drahého: žiwota žádal od tebe, a uběhlš jemu. Alleluja.

Sekreta. Prosbyami swatého Matouffe, apóstola a ewangelisty, prosíme Pane, uchať obět círktwe twé jest poručena: jehožto slawným hlásáním se wučuje. Strze 3. Kr. P. n. Amen.

Prefaci o sw. apóstolech.

Přijímání. Weliká jest sláwa jeho we spasení twém: sláwu a welikou ozdobu uděliš jemu Hospodine.

Moblitba. Přijawse, o Pane, swátosti, na přimlúwu swatého Matouffe, apóstola a ewangelisty, tebe žádáme: aby, co jsme slawili pro sláwu jeho, nám sloužilo k spasení. Strze. Amen.

Na den swatých Kosmy a Damiána.

(27. Září.)

Introit. Moudrost jejich ať wprawují lidé, a chwáslu jejich ať zvěstuje shromáždění: jména jejich žitwa budou na věky wěslw.

Žalm 32. Weselte se sprawedliwí w Hospodinu: na upřímněť příslussi chwálení. Sláwa Otci atb.

Moblitba. Popřej, prosíme wšemohoucí Bože: abyhom, kteří narozeniny swatých mučenníků twých Kosmy a Damiana swětime, ob nastávajícího wšeho zlého jejich přimlúwou oswobození byli. Strze. Amen.

Epistola (1 Žid. 11, 33—39.) Bratři! Swatí strze wiru přemáhali králowstwi, činili sprawedlnost, docházeli za slíbení, zapátwali usta twlím, uhasowali prudkost ohně, utekli ostrosti meče, powstáwali z nemoci, silni učiněni jsou w boji, zaháněli wojška cizozemců, ženy přijímali mrtwé své wzlíšené: jini pak roztahowáni jsou, nepřijímajíce wšwobození, aby lepššího wzlíšení došli. Zini zas zkusili posmítwání a bití, nad to i wězení a žaláře: kamenowání

jsou, seláni jsou, polousseni jsou, mečem usmrcowáni jsou; chobili w ložích owčích a lozelčích, trpíce chudobu, jsouce sužowáni a trápeni, jichžto nebyl swět hoden, w pustinách bloubice, w horách a jeslyních, i w doupatech země. A ti wssični swědectwím wíry schwáleni jsou w Kristu Ježíssi, Pánu nassem.

Gradual. Wolali sprawebliwí, a Hospodin wyslyssel je; a ze wssech zármušků jejich wyswobobil je. Blízko jest Hospodin těm, kteříž souženého jsou srdce: a ponížené duchem spasený učiní. Alleluja, alleluja.

To jest pravé bratrstwí, které přemohlo swěta neprawosti: následujíc Krista, oučastno jest slawného králowstwí nebeslého. Alleluja.

Evangelium (sw. Lul. 6, 17—23). Za onoho času, estoupiv Pán Ježíš s hory, stál na místě polním, a zástup učenníků jeho a množstwí weliké lidu ze wssého Judska, i z Jerusalema, a z Tyru, i Sibonu, jenž jsou při moři, kteříž byli přišli, aby jej slysseli, a uzbratweni byli od nebudů swých. I kteří trápeni byli od duchů nečistých, byli uzbratwowáni. A wsseden zástup hledal se ho dotknouti: nebo moc z něho wycházela, a uzbratwowala wssedch. A on pozdwiš oči na učenníky své prawil: Blahoslawení (iste wy) chudí: nebo wasse jest králowstwí Boží. Blahoslawení, kteříž nyní lačníte, nebo nasyceni budete. Blahoslawení, kteříž nyní pláčete: nebo smáti se budete. Blahoslawení budete, když wás budou lidé nenáwiběti, a když wyobcují wás, a zhaní a wywrhou jméno wasse, jako zlé, pro Syna člověka. Radujte se w ten den a weselte se; nebo hle, mnohá jest obplata wasse w nebi.

Obětowání. Honositi se budou wssični w tobě, kteříž milují jméno tvé: nebo ty požehnáš sprawebliwému Hospodine, jako štitem dobré wíle své korunowal jsi nás.

Sekreta. Swatých twých, Pane, nechť nám přimlu-

wa nišbŋ nechŋbí, abŋ i oběť nassi smířila, a nám twěho prominutí wžbŋ zaopatřila. Sŋrže. Amen.

Přijímání. Dali mrtwá těla služebníkŋ twŋch za po-
krm ptákŋm nebeským, těla swatŋch twŋch sselmám zemským.
Poble welilosti ramene swěho zachowej synŋ usmrcených.

Moblitba. Nechť lid twŋj, prosíme Pane, i do-
přáné oučastenstwí stolu nebeského i přimluwa Swatŋch pod-
poruje. Sŋrže. Amen.

Na den sw. Lukáše, apostt. a ewang. Páně.

(18. Října.)

Jutroit. Mně pať přiliš ctěni jsou přátelé twoji Bože:
přiliš posilněno jest knížetstwí jejich.

Žalm 138. Hospodine, žlusiš jsi mne, a seznal jsi
mne: ty jsi seznal sednutí mé i powstání mé. Sláwa
Dci atb.

Moblitba. Nechť za nás, prosíme Pane, swatŋ
ewangelista twŋj Lukáš oroduje: kterŋ mrtwení křiže le cti
jmena twěho wežbŋ na swém těle nosil. Sŋrže. Amen.

Epistola (2. I Korint. 8, 16—24). Bratři! Díky
Bohu, kterŋ touž pečlivost o wás dal w srdce Titowo, že
napomenutí mé přijal, ale jsa welmi pečlivý, sám ze
swé wšile ssel I wám. Poslali jsme s ním také bratra,
kterýž má chwálu w ewangelium po wšech církwích: neto-
lilo pať to, ale žrizen jest také od církwí za towarŋsse pu-
towání nasseho I této milosti, kterouž posluhujeme I sláwě
Páně, a I božazani ochotné wšile nassi, warujice se toho,
abŋ nehaněl nás někdo pro tu hojnost, kterouž my posluhu-
eme; neboť opatrujeme dobré netoliko přeb Bohem, ale
také přeb lidmi. Poslali jsme pať s nimi i bratra nasseho,
kteréhož jsme častokráte we mnohých wěcech žlufili, že jest

pečlivý, ale nyní mnohem pečlivější pro velikou blůžeru
 t wám, buďto pro Tita, kterýž jest towarýš můj, a mezi
 wámi pomecniť, buďto pro bratry nasse, jenž jsou poslowé
 církwi, sláwa Kristowa: dejtež jim tedý blůžaz lástý wassi,
 a chloubý nassi o wás, před obličejem církwi.

Gradual. Po wssí zemi wysšel zwul jejich: a až do
 koncín okrssku země slowa jejich. Nebesa wyprawují sláwu
 Boží: a dílo rukou jeho zwěstuje obloha. Alleluja, alleluja.

Já jsem wywolil wás ze swěta, abyste ssi, a užitel
 přinesli, a užitel wáš zůstal. Alleluja.

Ewangelium jako na den sw. Marka str. 271.

Kredo.

Obětowání. Mně pať přiliš ctění jsou přátelé tvoji,
 Bože: přiliš posilněno jest knížetstwi jejich.

Sekreta. Pro nebeslé bary dej nám, prosíme Pane,
 abychom swobodnou myslí tobě sloužili, aby oběti, které
 přinášíme, na přimluwu swatého ewangelisty twého Euláffe
 i léku i sláwy nám zaopatřily. Strze. Amen.

Přefací o sw. apofft.

Přijímání. Wy, jenž jste následowali mne, seděti bu-
 bete na stolicích, soudíce dwanáctero pokolení israelské.

Molitba. Popřej, prosíme wsemohoucí Bože, aby-
 chom co ze swatého oltáře jsme přijali, na orobowání swa-
 tého ewangelisty twého Euláffe nasse duffe poswětilo, bychom
 bezpečni býti mohli. Strze. Amen.

Na den sw. apofftolů Simona a Jůdy.

(28. Října.)

Introit. Mně pať přiliš ctění jsou přátelé tvoji Bo-
 že: přiliš posilněno jest knížetstwi jejich.

Žalm 138. Hospodine, zkusil jsi mne, a seznal jsi

mně, ty jsi seznal sednutí mé i povstání mé. Sláva Otci atd.

Modlitba. O Bože, jenž jsi nám udělal, abychom strážili svaté apoštoly Šimona a Zbuda i poznání jména tvého přišli, dej nám také, abychom jejich věčnou slávu vždy více oslavovali, a oslavováním prospívali. Stráž. Amen.

Epistola (1 Efeš. 4, 7—13). Bratři! Jednomuždemu z nás dána jest milost podle míry obdarování Kristova. Pročež praví (Písmo): „Vstoupil na výsost, iaté vedl vězně; dal dary lidem.“ Že pak vstoupil, což jest, než že i vstoupil prvé do nižších stran země? Který vstoupil, jest ten, který i vstoupil nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. A on dal některé zajiště apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, i dokonání svatých, i dílu posluhování, i vzdělání těla Kristova, až bychom se všichni sběhli v jednotu víry, a poznání Syna Božího, v dokonalého muže, v míru plnosti věku Kristova.

Gradual. Ustanoviš je knížaty po vši zemi: připomínati budou jméno tvé Hospodine. Misto otců tvých zrozeni jsou tobě synové; protož národové chváliti tebe budou. Alleluja, alleluja.

Příteli ctění jsou přátelé tvoji Bože: příteli posláni jsou jest knížetství jejich. Alleluja.

Evangelium (sv. Jana 15, 17—25.) Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Toto přikazuji vám, abyste se vzájemně milovali. Zestliže vás svět nenávidí, vězte, že jest ním dříve než vás v nenávisť měl. Abyste byli ze světa, milovali byste svět, co jeho jest; ale že nejste ze světa, ale já ze světa vyvolil jsem vás, proto vás svět nenávidí. Pamatujte na mou řeč, kterouž jsem já mluvil vám. Není služebníků větších, nežli pán jeho. Zest-

liže se mně protiwlil, i wám se hubou protiwlil; jestliže řeč mou zachowali, i wassi hubou zachowáwati. Ale toto wsse-
do učiní wám pro jméno mé; nebo neznají toho, kterých
mne poslal. Kdybych byl nepřissel, a jim nemluwil, ne-
měliby hřichu; ale nyní nemají wýmluwy z hřichu swého.
Kdo mne nenáwidí, i Otce mého nenáwidí. Kdybych byl
nečinil mezi nimi skutků, jichžto žádný jiný nečinil, nemě-
liby hřichu: ale nyní i widěli, i nenáwiděli i mne i Otce
mého. Ale aby se naplnila řeč, kteráž w zákoně sejich na-
psána jest: „W nenáwisti měli mne darmo.“

Kredo.

Ovětování. Po wssí zemi wpsel žwut jejich: a až
do končin okrssku země slowa jejich.

Sekreta. Sláwy wěcnou swatých apostolů twých Ši-
mona a Zúdy, o Pane, ctíce, tebe prosíme: abychom si,
swatými tajemstvími smířeni, hodněji slawili. Skrze Kr.
P. n. Amen.

Přefací o sw. apostolech.

Přijímání. Wy, jenž jste mne následowali, seděti
budete na stolicích, soudice dwanáctero pokolení israelské.

Moblitba. Přijawsse swátosti tebe, Pane, polorně
prosíme: abychom na přímluwu swatých apostolů twých
Šimona a Zúdy, co z úcty i jejich utrpení jsme wylonali,
nám i naprawení prospíwalo. Skrze. Amen.

Na den sw. Martina.

(11. listopadu.)

Salo na den swatého ryznawače biskupa.

Moblitba. Bože, jenž znáš, že pouhou silou swou
obstáti nemůžeme: propůjč milostiwě, abychom skrze při-
mluwu sw. Martina, ryznawače a biskupa twého, obe wseho
zlého ostríhání byli. Skrze. Amen.

Sekreta. .Přijmi, o Pane, oběti a modlitby naše, a nebeskými tajemstvími nás očist, a nás milostivě vyslyš. Strze. Amen.

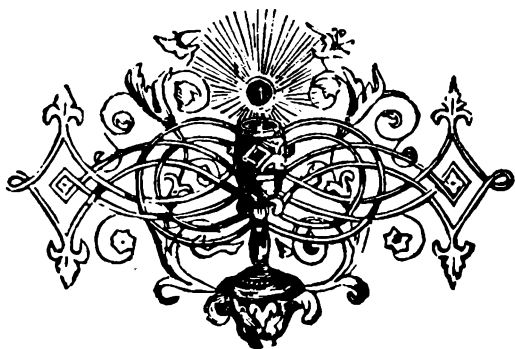
Modlitba po přijímání. Popřej, prosíme Pane, Bože náš, aby oběti na přimluvu těch, pro jejichžto slávnost jsou obětovány, nám spasitelnými učiněny byly. Strze. Amen.

Na den sw. Kateřiny, panny a muč.

(25. Listopadu.)

Začíná na den sw. panny a mučenice.

Modlitba. Bože, kterýž jsi na hoře Sinai zákon dal a na témtž místě, tělo swaté Kateřiny, panny a mučnice tvé, ob anebli počewati welel: dej nám, abychom se-
jího příkladu následující, na horu, jenž jest Kristus, přijíti
zasloužili. Strze. Amen.

Obšeobecné mše svaté.

Na den sw. mučeníka biskupa.

ntroit. Ustanovil mu umlutu poloje, a knížetem učinil jej, aby měl důstojenství kněžské na věky.

Žalm 131. Pamatuj Hospodine na Dawida, a na wsselilou tichost jeho. Sláva Otci, Synu, Duchu sw. atd.

Molitba. Na nassi slabost, wssemoňoucí Bože, wzgledni: a poněwadž tíž nassich vlastních skutkůw nás tlačí, nechť přimlutowa swatého N. mučenníka a biskupa twého slawného nás opatruje. Strze Krista Pána nasseho. Amen.

Epistola (sw. Žal. 1, 12—18.) Nejmilejší! Blahoslavený muž, kterýž snássi pokoušení; nebo kdýž bude zluſſen, wezme korunu života, kterouž zaslíbil Bůh těm, jenž ho milují. Žádný, kdýž bývá pokouſſen, neřikej, žeby ob Boha byl pokouſſen; nebo Bůh nemůže le zlému býti pokouſſen, sám pať také žádného nepokouſſi. Ale je-denkaždý bývá pokouſſen, ob swé žádosti jsa zachwácen a přilouzen. Potom žádost, kdýž počne, porodí hřích: hřích

pal, když jest wylonaný, zplozuje smrt. Nebluďtež tedy, bratři moji nejmilejší! Všeliké dáni výborné, a každý dar dokonalý s hůry jest, sstupující od Otce světél, u něhož není proměnění, ani z proměnění zastiňení. Nebo dobrovolně zplobil nás slovem pravdy, abychom byli nějaký počátek stvoření jeho.

Gradual. Nalezl jsem Dawida, služebníka svého: olejem svatým pomazal jsem ho. Kuka zajisté má spomáhati bude jemu: a rámě mé posilowati ho bude. Nic neprowebe nepřítel proti němu, a syn nepravosti neusslobí jemu. Alleluja, alleluja.

V. Ty jsi knězem na věky podle řádu Melchisedechowa. Alleluja.

(W bewitnutí a w postě wynechá se alleluja a poslední wers, a říká se:)

Traktus. Záhlost srdce jeho dal jsi jemu: a vůle rtů jeho neodepřel jsi mu.

V. Nebo přebessels jej w požehnáních slablosti: wsabils na hlavu jeho korunu z lamení drahého.

Evangelium (sw. Luk. 14, 26—33). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Zde-li kdo ke mně, a nemá w nenávisti otce svého, i matere, i žený, i synů, i bratři, i sester, a jestě i života svého, nemůže býti mým učenníkem. A kdo nenesé kříže svého, a nejde za mnou, nemůže býti mým učenníkem. Nebo kdo z nás, chtěje stawěti wěž, nesebne prwé a nepočítá nákladů, kterých potřební jsou, bude-li míti dosti k dokonání, aby snab, kdyžby položil základ, nemohl dokonati, a wšickni to widoucí nepočali se jemu posmíwati, řkouce: Tento člověk počal stawěti a nemohl dokonati? Aneb, který král, máje táhnouti k boji proti jinému králi, nesebne prwé a nepřemýšlí, mohl-li by s desíti tisíci potkati se s tím, kterýž s dwacíti tisíci táhne proti němu? Sic jinač, když onen jestě pobál jest, possle poselsíwí, žádaje za to, což jest ku položit. Tak tedy každý

z wás, lbo se neobdřeľne wšech wěcí, kterýmiž wládne, nemůže býti mým učenníkem.

Obětování. Prawda má i milosrdenství mé s ním bude: a we jmenu mém wytyšsen bude roh jeho.

Sekreta. Oběti, které tobě, o Pane, pro zásluhy swatého N. mučenníka a biskupa twého wěnujem, milostiwě přijmi, a dej, aby nám tu stále pobpoře sloužily. Strže Kr. P. n. Amen.

Přesací obecná.

Přijímání. Zebnou přísáhl jsem strže swatost swou, símě jeho na wěky trwati bude, a trůn jeho jako slunce před obličejem mým, a jako měsíc utwrzen na wěky: a swědel na nebi jest wěrný.

Modlitba. Občerstweni oučastenstwím daru swatého tebe, Pane Bože náš, prosíme: abyšom na přimlutow swatého N. mučenníka a biskupa twého, jehožto slawnost konáme, oučinel daru toho záslužil. Strže Krista Pána nasseho. Amen.

Na den sw. mučeníka nebiskupa.

Introit. W síle twé radowati se bude král: a nad spasením twým weseliti se bude náramně; žádost srdce jeho bal jsi jemu.

Žalm 20. Nebo předešels jej w požehnáních slabosti: wsabils na hlavu jeho korunu z lamení brachého. Slawa Dci atd.

Modlitba. Popřej nám, prosíme wšsemohoucí Bože, abyšom, konajíce slawnost swatého N. mučenníka twého, jeho přimlutow w lásce jmena twého posilnění byli. Strže Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Řeč z knihy Moudrosti 10, 10—14.)

Spravedlivého provedl Pán cestami přílmými, a ulázał mu království Boží, a dal mu známost věcí swatých: potil jej w pracích, a doplnil práce jeho. W podobu ošlamáwajících jej byl jemu přítomen, a počestného učinil jej. Ostríhal ho před nepřáteli, a před swlenci bezpečna jej učinil, a boj silný dal jemu, aby přemohl, a poznal, že nade wšedko mocnější jest woudrost. Za probaného spravedlivého neopustila, ale ob hříšníkú wyswobodila jej: a skoupila s ním do jámů, a w olowách ho neopustila, až mu přinesla berlu království, a moc proti těm, kteříž jej potlačowali, a že lháři byli ti, kteříž jej hýždili; a dal jemu jasnost věčnou Hospodin, Blůh náš.

Gradual. Blahoslavený muž, kterýž se bojí Hospodina: w přílázaních jeho chytůh bude welmí. Mocné na zemi bude símě jeho: rodina upřímůh požehnání dojde. Alleluja, alleluja.

Wšabils, Hospodine, na hlavu jeho korunu z lamení brachého. Alleluja.

Traktus. (W bewitniku a w postě.) Žádost srdce jeho dal jsi jemu, a wůle rtů jeho neodepřel jsi mu.

Nebo předešels jej w požehnáních slablosti: wšabils na hlavu jeho korunu z lamení brachého.

Evangelium (sw. Mat. 10, 34—42.) Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Neodmítvejte se, že jsem přišel poslat pokoj na zem: nepřišel jsem poslat pokoj, ale meč. Přišel jsem zajisté, abych rozdělit člověka proti otci jeho, a dceru proti mateři, a newěstu proti tchyni její; a nepřátelé člověka (budou) domáci jeho. Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, není mne hoden; a kdo miluje syna neb dceru nade mne, není mne hoden. A kdo nebere (na sebe) kříže swého, a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne život swůj, ztratí jej: a kdo ztratí život swůj pro mne, nalezne jej. Kdo nás přijímá, mne přijímá: a

kdo mne přijímá, přijímá toho, kterýchž mne poslal. Kdo přijímá proroka ve jmenu proroka, obplatu proroka vezme: a kdo přijímá spravedlivého ve jmenu spravedlivého, obplatu spravedlivého vezme. A kdožkoli dá nápoj jebnomu z těchto nejmenších číssi vody studené, toliko ve jmenu učenníka, zajisté pravím vám, neztratí odplaty své.

Ověstování. Slávou a ctí korunoval jsi jej Hospodine: a ustanovil jsi jej nad bílým rukou svých.

Sekreta. Přijmi, prosíme Pane, dary a modlitby naše: a nebeskými tajemstvími nás očist, a milostivě vyslyš. Strže Kr. P. n. Amen.

Přijímání. Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.

Modlitba. Dej, prosíme Pane Bože náš: abychom, jakož se z památek svatých tvých zde radujem, i ze stálého patření na tebe se radovati mohli. Strže. Amen.

Na den sv. mučenníka v čase velikonočním.

Introit. Ochránils mne, Bože, od schůzky zlostinů, alleluja: od množství těch, kterýchž pássi nepravost. Alleluja, alleluja.

Žalm 63. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když prosím: ob strachu nepřitele vytrhni duši mou. Sláva Otci atd.

Modlitba. (Na den muč. bisk.) O Bože, jenž nás výroční slavností svatého M. mučenníka tvého a biskupa obvesuluješ: popřej milostivě, abychom, konajíce jeho narození slavnost, i z jeho ochrany se radovali. Strže Kr. P. n. Amen.

(Na den sv. muč. nebisk.) Uděl, prosíme všemohoucí Bože: abychom na přímluvu svatého M. mučenníka tvého

i obe wšech protiwenstwi na těle zproštěni i ob zlých myšlení na duši očistěni byli. Słaze Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Řec z kn. Moudr. 5, 1—5.) Státi budou sprawebliwi u weliké stálosti proti těm, kteříž je sužowali, a kteříž odňali práce jejich. Widouce to, budou se kormoutiti bázní hroznou, a diwili se náhlosti nenadálého spasení (jejich), říkajíce sami u sebe, želíce a pro úzkost ducha kajíce: Toť jsou ti, kteréž jsme měli někdy k posměchu a za příslowí potupy. My nesmyslní, měli jsme život jejich za bláznovství, a konec jejich za bezectný: a aj, jak jsou počtěni mezi syny Boží, a mezi swatými jest los jejich.

Alleluja, alleluja. Oslawowati budou nebesa diwné skutky twé Hospodine: i prawdu twou w shromáždění swatých. Alleluja.

Wšabils, Pane, na hlavu jeho korunu z kámení dráheho. Alleluja.

Ewangelium (sw. Jana 15, 1—7.) Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Já jsem winný kmen prawý, a Otec můj jest winář. Ražbon ratolest, kteráž we mně nese owoce, odejme: a laždou, kteráž nese owoce, očistí, aby wice owoce nesla. Již wy čistí jste, pro řeč, kterouž jsem mluwil wám. Zůstáňtež we mně, a já we wás. Jako ratolest nemůže něsti owoce sama od sebe, nezůstane-li na kmenu: tak ani wy, leč zůstánete we mně. Jáť jsem winný kmen, wy jste ratolesti. Kdo zůstává we mně, a já w něm, ten nese mnoho owoce; nebo beze mne nemůžete ničehož učiniti. Nežůstáneli kdo we mně, wyvržen bude wen jako ratolest, a uschne, a seberou jej, a wrhnou na oheň, a hoří. Zůstánete-li we mně, a słowa má zůstánou-li we wás, cožkoli budete činiti, budete profiti, a stane se wám.

Obětování. Oslawowati budou nebesa diwné skutky

twé Hospodine: i pravdu tvou w shromáždění swatých. Alleluja, alleluja.

Sekreta. (Na den sw. muč. biskupa.) Dary tobě, o Pane, obětované posvěť: a na přimloutou swatého N., mučenníka twého a biskupa, strže ně na nás milostivě wzgledni. Strže. Amen.

(Na den sw. muč. nebiskupa.) Nechat jest přisemná přeb obličejem twým, o Pane, wroucnost nasse: a na přimloutou toho, i jehož uctění wěnowána jest, nechat se stane pro nás spasitelnou. Strže. Amen.

Přijímání. Weseliti se bude spravedlivých w Hospodinu, a w něm doufati, a chválení budou wssiční upřímného srdce. Alleluja, alleluja.

Moblitba. (Na den sw. muč. biskupa.) Toto přijímání, o Pane, nechat ob hříchu nás očisti: a na přimloutou swatého N. mučenníka twého a biskupa, nebeslého léku nás oučastný učiní. Strže. Amen.

(Na den sw. muč. nebiskupa.) Obcerstwení oučastenstwím daru swatého, prosíme Pane Bože náš: abychom na přimloutou swatého N. mučenníka twého, jehožto slawnost konáme, cučinel daru toho zažusili. Strže. Amen.

Na den více sw. mučeníků w čase welik.

Introit. Swatí twosí, o Pane, dobrořečiti tobě budou: a wyprawowati budou sláwu králestwí twého. Alleluja, alleluja.

Žalm 144. Wywyssowati budu tě, Bože, můj králi: a dobrořečiti jmenu twému na wěky i na wěky wěků. Sláwa Dci atb.

Moblitba. Nechat nás slawnost swatých mučebníků

a biskupůw twých N. N., prosíme Pane, opatruje, a jejich ctihodná modlitba nás tobě poroučí. Sírže. Amen.

(Na den sw. muč. nebiskupůw.) O Bože, kterýž nám přeješ, abychom narození swatých mučenníkůw twých N. N. slawili, dej nám, abychom se i z jejich společnosti w nebeské blaženosti radowali. Sírže. Amen.

Epistola (1. sw. Petra 1, 3—7). Požehnaný Bůh a Otec Pána nasseho Ježíše Krista, kterýž podle velikého milosrdenství swého znoum zplobil nás i naději živé, sírže wzkrísnení Ježíše Krista z mrtvých, i bédictwí neporuffitelnému a neposskwrněnému a newadnoucimu, kteréž se čowá w nebesích wám, kterážto moci Boží ostríhání býwáte sírže wiru i spasení, kteréž připraweno jest, aby zjeweno bylo w čas poslední. W kterémžto se radowali budete, malíčko se nřní, pokud třeba, w rozličných pokusseních rmoutice, aby zlussení wiry wassi mnohem dražší nežli zlato, kteréž se w ohni zlussuje, ualezeno bylo, i čwále a sláwě a le cti při zjewení Ježíše Krista, Pána nasseho.

Alleluja, alleluja. Swatí twoji, Hospodine, kwěsti budou jako lilium, a jako wolně balsamu budou před tebou. Alleluja.

Drahát jest před očima Hospodinowýma smrt swatých jeho. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 15, 5—11). Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníům swým: Já jsem winný kmen, wy ratolesti: kdo zůstává we mně, a já w něm, ten nese owoce muché: nebo beze mne nemůžete uicého učiniti. Zestliže kdo we mně nezůstane, wyržen bude wen jako ratolest, i uschne, a seberou jej, a uwrhnou na oheň, a hoří. Zůstaneťeli we mně, a slowa má zůstancu-li w wás: cožkoliw budete chtiti, budete presiti, a stane se wám. W tomť oslawen jest Otec můj, abyste welmi mnoho užítku přinešli, a byli můymi učeníky. Jakož mne milowal Otec, i já mi-

lowal jsem vás. Zůstaňtež v milování mém. Budete-li zachováwati přikázání mé, v milování mém zůstanete: jakož i já jsem přikázání Otce svého zachoval, a zůstávám v jeho milování. Toto mluvím jsem vám, aby radost má byla v vás, a radost vaše byla plná.

Ovětování. Radujte se v Hospodinu, a plesejte spravedliví, a honoste se vsiichni upřímného srdce. Alleluja, alleluja.

Sekreta (na den sv. muč. biskupů). Přispěj, o Pane, modlitbám našim, které z učení svatých tvých tobě přinášíme: abychom, jelikož na svou spravedlnost spolehati se nemůžeme, zásluhami těch, kteří se tobě líbili, podporováni byli. Skrze. Amen.

(Na den sv. muč. nebiskupů.) Dary tobě, o Pane, vroucnosti naší přinášíme, i nechť jsou tobě příjemni pro čest tvých spravedlivých, a nám spasitelui tvou milosti. Skrze. Amen.

Přijímání. Veselte se spravedliví v Hospodinu: na upřímně přislussí chválení. Alleluja.

Modlitba. (Na den sv. muč. biskupů.) Prosíme Pane, jsouce nashceni spasitelnými tajemstvími: abychom modlitbami těch, jejichž slavnost slavíme, podporováni byli. Skrze. Amen.

(Na den sv. muč. nebiskupů.) Popřej nám prosíme Pane, na přimluvu svatých mučedníků tvých M. M., abychom, co jsme ústy přijali, i čistým srdcem přijímali. Skrze. Amen.

Na den více sw. mučenskůw mimo čas welikon.

Introit. Wejdiž před obličej twůj klání věznu Hospodine: a obplat sousedům našim sedmeronásobně do lůna jejich, pomsti krve služebníků twých, která jest vyhlita.

Žalm 78. Bože! přišli pohané do dědictví twého, poskvrnili chrám svatý twůj: obrátili Jerusaleém jako v stráž ovoce. Sláva atd.

Moblitba. (Na den sw. muč. biskupů.) Nechat nás slavnost svatých mučenníkůw a biskupů twých N. N., prosíme Pane, opatruje, a jejich ctihodná moblitba nás tobě poroučí. Skrze. Amen.

(Na den sw. muč. nebiskupů.) O Bože, kterýchž nám přeseš, abychom narození sw. mučedníků twých N. N. slawili, dej nám, abychom se i z jejich společnosti v nebeské blaženosti radovali. Skrze. Amen.

Epistola (řeč z knihy Moud. 3, 1—8). Dusse spravedlivých jsou v ruce Boží, a neotkne se jich muka smrti. Zbaví se očím nemoudrých umírat, a pokládá se vyhiti jejich (ze světa) za trápení, a to (jejich) ob nás obšíti za vyhlazení: ale oni jsou v pokoji. Ukolim před lidmi muhy trpi, naděje jejich jest plná nesmrtelnosti. Malíčko pošarání bytosti, na mnoho dobře opatření budou; nebo Bůh zkusil jich, a sáhl, že jsou hodni jeho. Jako zlata v peci zkusil jich, a jako zápalnou obět přijal je, a časem bude ohled na ně. Skviti se budou spravedliví, a jako jiskry ve trstí probíhati se budou. Souditi budou národy, a budou panovati nad lidmi, královati bude Pán jejich na věky.

Gradual. Zveleben jest Bůh ve svatých svých: pobídný ve velebnosti své, jenž činí zářavý.

Pravice tvá Hospodine zvelebena jest v síle: pravice tvá, Hospodine, pobila nepřitele. Alleluja, alleluja.

V. Těla swatých w polozi pochována jsou, a jmeno jejich živo jest ob národu až do národu. Alleluja.

(Po bewitnutí a w posle.)

Traktus. Ti, kteříž se slzami rozšívají, s plesáním žiti budou. Zdouce sli, a plakali, mecice semena swá. Přibouce pať přibou s plesáním, nesouce snoph swé.

Evangelium (sw. Luk. 21, 9—19). Za onoho času řekl Pán Ježiš učeníkům svým: Řebž uslyšíte o wálkách a rúznících, nestračujte se: musít se to prvé býti, ale není hneb konec. Tehby prawil jim: Powstanet národ proti národu, a králowství proti králowství. A zemětřesení weliká budou po místech, a morowé, a hladowé, a hrůzy s nebe, a znamení weliká budou. Ale přede wším tím wztáhnou ruce swé na wás, a pronásledowati wás budou, wbdawajice wás do sstol a žalářů, wobice te králům a wladařům pro jmeno mé. Přihobí se pať wám to na swědectwí. Protož složte to w srdcích swých, abyste napřed nemyslili, kterak byste odpowídali. Jáť zajisté wám dám usta a moubrost, kteréžto nebudou moci obolati ani odmlouwati wšicni protivníci wassi. Budete pať wbdawáni ob roblců, a ob bratří, a ob příbuzných, i ob přátel; a usmrtí některé z wás, a budete w nenáwisti wšechněm pro jmeno mé: ale ani vlas s hlavy wassi nezahyne. W trpěliwosti swé wládnouti budete duffemi swými.

Obětování. Pobowň Bůh w swatých swých: Bůh israelský, onť dá moc a sílu lidu swému: požehnán buď Bůh. Alleluja.

Sekreta. (Na den sw. muč. biskupů.) Přispěj, o Pane, modlitbám nassim, které z uctění swatých twých tobě přinášíme: abychom, jelikož na swou sprawedlnost spolehati se nemůžem, zásluhami těch, kteří se tobě líbili, podporowáni byli. Strže. Amen.

(Na den sw. muč. nebisupů.) Dary tobě, o Pane,

wroucnosti nassí přinássíme, i nechaf ssou tobě příjemni pro čest twých sprawedliwých, a nám spasitelni twou milosti. Strze. Amen.

Přijímání. A jestliže před lidmi mučy trpějí, Bůh zkusil jich: jako zlata w peci zkusil jich, a jako zápalnou obět přijal je.

Modlitba. (Na den sw. muč. biskupů.) Prosíme Pane, ssouce nasyceni spasitelnými tajemstvími: abychom modlitbami těch, jejichž slawnost slawíme, podporováni byli. Strze. Amen.

(Na den sw. muč. nebiskupů.) Popřej námi, prosíme Pane, na přímluvu swatých mučedníků twých N. N., abychom, co ssme ústy přijali, i čistým srdcem přijímali. Strze. Amen.

Na den sw. wyznawače biskupa.

Introit. Ustanowil mu umluwu pokoje, a knížetem učinil jej, aby měl důstojenství kněžské na věky.

Žalm 131. Pamatuj Hospodine na Dawida, a na wsselikeu lichost jeho. Sláva Dci atd.

Modlitba. Dej, prosíme wssemohoucí Bože, aby ctihodná slawnost swatého wyznawače a biskupa N. i zbožnost i spasení w nás rozmnožila. Strze. Amen.

Epistola. (Řeč z Ekleš. 44 a 45. kapit.) Hle kněz weliký, který se we dnech swých libil Bohu, a nalezen jest sprawedliwý, a w čas hněwu učiněn jest smířením. Nebyl nalezen jemu podobný, kterýchby zachowával zákon Nejwššího. Protož s přísahou dal jemu Pán, aby rostl w lid swůj. Požehnání wssech národů dal jemu, a umluwu swou utworil na hlavu jeho. Poznal jej w požehnáních swých, zachowal mu milosrdenství své, i nassel milost před očima

Páně. Oslawil jej před obličejem kráľu, a dal jemu korunu sláwy. Učinil s ním smlouvu věčnou, a dal mu kněžství veliké, a blahoslaweného jej učinil w slávě, aby wykonával úřad kněžský, a měl chválu we jmenu jeho, a obětował mu zápalnou obět houbnou we wůli slabkosti.

Gradual. Gle kněz veliký, který se we dnech swých líbil Bohu; nebyl nalezen jemu podobný, kterýžby zachovával zákon Nejvyššího. Alleluja, alleluja.

V. Ty jsi knězem na věky, podle řádu Melchisedechowa. Alleluja.

(W bewitnísu a w postě.)

Traktus. Blahoslawený muž, kterýž se boji Hospodina: w příkazaních jeho chytivý bude velmi. Mocné na zemi bude símě jeho: robina upřímých požehnání bojde. Sláva a bohatství w domě jeho: a spravedlnost jeho zůstane na věky věků.

(W času velikonočním.)

Alleluja, alleluja. Ty jsi knězem na věky, podle řádu Melchisedechowa. Alleluja.

Tenť jest kněz, kterého korunował Hospodin. Alleluja.

Evangelium (jw. Mat. 25, 14—23). Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým podobenství toto: Clowěl jeden jda na cestu, powolal služebníků swých, a rozdal jim statek swůj. I dal jednomu pět hřiven, jiném u paľ dvě, a jinému jednu, každému podle možnosti jeho, a obessel hned. Obssed paľ ten, kterýž wzal pět hřiven, těžil jimi, i wybělal jiných pět. Též i ten, kterýž wzal dvě, získal jiné dvě. Ale ten, kterýž wzal jednu, obssed zalopal ji w zemi, a sčtyl peníze pána swého. Po mnohém paľ čase přissel pán těch služebníků, a čmil oučet s nimi. A přisstoupitw ten, kterýž byl pět hřiven zwał, pobal jiných pět hřiven, řka: Pane, pět hřiven dal jsi mi, ať jiných pět na to získal jsem. Řekl jemu páni jeho: To dobře, služeb-

níce dobrý a věrný; že jsi nad málém byl věrný, nad mnohem tebe ustanowím; wejdiž w radost pána swého. Přistoupilw pak i ten, kterýž byl dvě hřivny wzał, řekl: Pane, dvě hřivny jsi mi dal; aj, jiné dvě získał jsem. Řekl mu pán jeho: To dobře, služebníce dobrý a věrný; že jsi nad málém byl věrný, nad mnohem tebe ustanowím; wejdiž w radost pána swého.

Ověrowání. Nalezl jsem Dawida služebníka swého, olejem swatým pomazal jsem ho; ruka má zajiště spomahati bude jemu: a ramię mé posilowati ho bude.

Sekreta. Swatí twoji, prosíme Pane, nechť at nás wssude obweselují, abychom, zásluhy jejich oslawující, i jejich ochrany získali. Strže. Amen.

Přijímání. Věrný služebník, i opatrný, jehož ustanowil Pán nad čeledi swou, aby jim dáwal w čas (určitou) míru pšenice.

Modlitba. Popřej, prosíme wssemohoucí Bože, abychom za obdržené dary díky wzdávající, na přimluwu swatého N. wzhnawáče twého a biskupa, wěšších dobrodiní přijali. Strže. Amen.

Na den sw. učitele církevního.

Introit. U prostřed shromáždění otevřel ústa jeho, a naplnil ho duchem moudrosti a rozumu, a rouchem sláwy oběl ho.

Žalm 91. Dobré jest oslawowati Hospodina, a žaluby zpívejte jmenu twému Neswěšší. Sláva Otci atb.

Modlitba. Bože, jenž jsi lidu swému swatého N. za služebníka wěčného spasení ustanowil: uděl, prosíme, abychom toho, kterého jsme měli učitelem žiwota na zemi, i přimluwcem zasloužili míti na nebi. Strže. Amen.

Epistola (2. 1 Timot. 4, 1—8). Nejmilejší! Osvědčuji před Bohem a Ježíšem Kristem, kterýž souditi bude živé i mrtvé v příchodu svým a království svým: laž slovo, nabízej v čas i nečas, tresci, pros, žehři ve vši trpělivosti a učení. Nebo bude čas, kdyžto zbravého učení nebudou snášeti, ale podle svých žádosti shromažďovati budou sobě učitele, majíce swoblatvé ušši; a od pravdy zajiště sluch obrátí, a 1 básním se obrátí. Ty pak bdi, ve všem pracuj, lonej dílo kazatele, vyplňuj službu svou. Strážlivý buď. Nebo já již počínám obětován býti, a čas rozdělení mého nastává. Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem došonal, wiru jsem zachoval. Naposledy složena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce: netoliko mně, ale i těm, kteříž milují přísti jeho.

Gradual. Ústa spravedlivého přemýšľowati budou moudrost, a jazyl jeho mluwiti bude soud. Zákon Boha jeho w srdci jeho: a nepodwrtneut se kročeje jeho. Alleluja, alleluja.

Milowal jej Hospodin, a ozdobil jej, a w roucho sláwy oblékl ho. Alleluja.

(Po bewitnutí a w postě.)

Traktus. Blahoslavený muž, kterýž se bojí Hospodina: w přikázáních jeho chitý bude welmi. Sláva a bohatství w domě jeho: a spravedlnost jeho zůstane na wěky wěkůw.

(W čase welikonocním.)

Alleluja, alleluja. Milowal jej Hospodin, a ozdobil jej, a w roucho sláwy oblékl ho. Alleluja. Spravedlivý žiwete jako lilium, a kwěsti bude na wěky před Hospodinem. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 5, 13—19). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým: Wy jste sůl země. Jest-

liže sůl zmařena nebude, čím bude osoleno? A ničemu se nehotí wice, než aby wen wyvržena a od lidi posslapána byla. Wy jste swětlo swěta. Nemůžet město na hoře ležící skryto býti; aniž rozswěcují swíce, a stawějí pod kbelec, ale na swicen, aby switila wssechněm, kteříž w domě jsou. Tak swět swětlo wasse před lidmi, ať widi skutky wasse dobré, a stawí Otce wasseho, jenž jest w nebesích. Redomníwajte se, že jsem přissel zrušit zákona aneb proroků: nepřissel jsem rušit, ale naplnit. Amen zajiště prawím wám: Dclubž nepomine nebe i země, jediná literka, aneb jedinký puntík ze zákona nepomine, až se wssedlo stane. Protož zrušil-liby kdo jedno z přilážaní těchto nejmenšších, a učilby tak lidi, nejmenšším slouti bude w králowství nebesém: kdožby pať činil a učil, ten welikým slouti bude w králowství nebesém.

Obětowání. Sprawedliwý jako palma kwěsti bude: jako cedr na Libanu rozmnoží se.

Sekreta. Nechť ať se přimluby swatého M. nikdy nám nedostává: aby i darby uasse smířila, i twého smilowání wždy nám zaopatřila. Słrže. Amen.

Přijímání. Wěrný služebník i cpairný, jehož ustanowil Pán nad čelebí swou, aby jim dáwal w čas (určitou) míru pšsenice.

Modlitba. Aby nám, o Pane, twé oběti spasení bašy, nechť ať swatý M., wyznawač twůj a učitel wšborný, za nás se přimlouwá. Słrže. Amen.

Na den sw. wyznawače nebiskupa.

Introit. Uita sprawedliwého přemýšlowati budou mou-
drost, a sažyl jeho milowati bude soud; zálon Boha jeho
w srdci jeho.

Žalm 36. Nechtěj záviděti zlostníkům: aniž horlí nad činnými nepravostí. Sláva Dci atd.

Moblitba. O Bože, kterých nás výroční slavnosti svatého N. významově tvého obveseluješ, popřej milostivě: abychom, jehož narozeniny slavíme, i jeho skutky následovali. Strze. Amen.

Epistola. (Řeč z Ekleziastika 31, 8—11.) Blahoslavený muž, kterých ualezen jest bez poskvrny, a kterých po zlatu neobšel, aniž doufal v peníze a v poklady. Rdo jest ten, a budeme jej chváliti? Nebo učinil divné věci v životě svém. Rdo zkusen jest v tom a dokonalý (nalezen) jest, tomu bude sláva věčná; jenž mohl přestoupiti, a nepřestoupil, zlé činiti a nečinil. Protož utvářeno jest zboží jeho v Pánu a almužny jeho vypravovati bude všecko shromáždění svatých.

Gradual. Spravedlivý jako palma kvěsti bude, jako cedr na Libanu rozmnoží se v domě Hospodinově. Aby zvěstováno bylo ráno milosrdenství tvé, a pravda tvá přes noc. Alleluja.

Blahoslavený muž, kterých snáší pokusení, nebo, když bude zkusen, vezme korunu života. Alleluja.

(Po devítiku a v posle.)

Traktus. Blahoslavený muž, jenž se bojí Hospodina: v příkazích jeho chytivý bude velmi. Mocné na zemi bude símě jeho, rodina spravedlivých požehnána bude. Sláva a bohatství v domě jeho, a spravedlnost jeho zůstane na věky věků.

(V čase velikonočním.)

Alleluja, alleluja. Blahoslavený muž, kterých snáší pokusení; nebo, když bude zkusen, vezme korunu života. Alleluja. Miloval jej Hospodin, a ožbovil jej, a v roucho slávy oblékl ho. Alleluja.

Ewangelium (sv. Mat. 12, 35—40). Za onoho času

mluwl Pán Ježíš k učenníkům svým: Buďtež bedra vaše přepásaná, a swice hořící w rukou vašich; a wy buďte podobni lidem, očekávajícím Pána svého, až by se wrátil ze swatby, aby hned, jakžby přišel a zatloukl, otevřeli jemu. Blahoslavení služebníci ti, kteříž, když přijde Pán, nalezne, ani bbi; amen pravím vám, že přepásá se, a přikáže jim sednouti za stůl, a chodě, bude jim sloužiti. A přišel-li by w druhé bdění, a pakli by w třetí bdění přišel, a tak našel: blahoslavení jsou služebníci ti. Toto pak vězte, že, kdyžby věděl hospodář, w kterou hodinu má zloděj přijti, bděl by zajisté, a nechal by pokropati domu svého. Protož i wy buďte připraveni; nebo w kterou hodinu se nenaběžete, Syn člověka přijde.

Obětování. Pravda má a milosrdenství mé s ním bude: a ve jmenu mém wyvěšsen bude roh jeho.

Sekreta. Oběti chvály, o Pane, tobě obětujem k upamatování tvých swatých, strže kteréžto nás i ob časného i ob budoucího zlého že zachrániš, se důvěřujem. Strže. Amen.

Přijímání. Blahoslavený služebník ten, kteréhož, přijda Pán jeho, nalezne an tak činí: amen, pravím vám, že nade vším stávkem svým ustanowí jej.

Moblitba. Nasytění jstouce pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, pokorně tě prosíme, abychom modlitbami toho podporováni byli, k jehožto památce jsme tyto dary přinesli. Strže. Amen.

Na den sw. opata.

Introit. Ústa spravedlivého přemýšľowati budou moudrost, a jazyk jeho mluwiti bude soud; zákon Boha jeho w srdci jeho.

Žalm 36. Nechtěj zámběti zlostiníkům: aniž horli nad činními nepravostí. Sláva Otci atb.

Moblitba. Přimluwa sw. M. opata nechť nás, prosíme Pane, tobě porouči: abychom, čeho swými zásluhami nemůžeme, jeho ochranou dosáhli. Strze. Amen.

Epistola (řeč z Ekleziastika 45, 1—6). Milý Bohu i lidem, jehožto památka w požehnání jest. Poborného jej učinil i sláwě swatých, a zvelebil jej i bázni nepřátel, a slovy jeho srazil potvory. Oslawil jej přeb obličejem králů a příkázání dal jemu přeb lidem svým, a ukládal mu sláwu swou. Pro wíru a tichost jeho učinil jej swatého, a wymolil jej ze wšelikého těla. Nebo slyšel jej i hlas jeho, a uwebl jej do oblaku. A wydal mu w přítomnosti své příkázání, a zákon života a lázně.

Gradual. Hospodine, přebessels jej w požehnáních slabosti, wsadils na hlavu jeho korunu z lameni brachého. Žiwota žádal ob tebe: a dals mu probroužení dnů na věky věků. Alleluja, alleluja.

Spravedlivý jako palma kwěsti bude, jako cedr na Libánu rozmnoží se. Alleluja.

(Po dewitniku a w postě.)

Traktus. Blahoslawený muž, jenž se bojí Hospodina, w příkázáních jeho chtiwý bude welmi. Mocné na zemi bude símě jeho, rodina upřímných požehnána bude. Sláva, a bohatství w domě jeho zůstane na věky věků.

(W času welikonočním.)

Spravedlivý jako palma kwěsti bude, jako cedr na Libánu rozmnoží se. Alleluja. Spravedlivý zkwete jako lilium, a kwěsti bude na věky přeb Hospodinem. Alleluja.

Ewangelium (sw. Mat. 19, 27—29). Za onoho času řekl Petr i Ježíšowi: Až, my jsme opustili wšecko, a šli jsme za tebou: což teby nám (za to) bude? Ježíš pak řekl jim: Amen pravím wám, že wy, kteříž jste následowali

mne, w druhém narození, kdž seděti bude Syn člověka na stolici welebnosti své, budete i wy seděti na dwanácti stolicích, soudice dwanáctero pokolení israelské. A každý, kdož opustí dům, neb bratry, neb sestry, neb otce, neb matku, neb manželku, neb syny, aneb pole, pro jméno mé, stokrát více wezme, a životem věčným vládnouti bude.

Obětování. Žádost srdce jeho dal jsi jemu, Hospodine, a vůle rtů jeho neobepřel jsi mu, vsadils na hlavu jeho korunu z kameni drahého.

- **Sekreta.** Prosíme o Pane, aby sw. M. opat wyprofil, by obět na swatém oltáři přinešená nám ku spasení sloužila. **Strže.** Amen.

Přijímání. Věrný služebník a opatrný, jehož ustanovil Pán nad čeledí svou, aby jim dával w čas (určitou) míru pšenice.

Moblitba. Nechť nám, o Pane, zároveň s přijmutím tvé swátosti swatý M. opat svou přímlovou přispěje: abychom i jeho slavný život následowali i jeho přímlový zažili. **Strže.** Amen.

Na den sw. panny a mučenice.

Introit. Mluvil jsem o svědectvích tvých před obličejem králů: a nehanbil jsem se. A přemýšlel jsem w přitlžaních tvých, kteráž jsem zamilował velmi.

Žalm 118. Blahoslavení neposkvrnění na cestě, kteříž chodí w zákoně Hospodinově. Sláva Otci i Synu i Duchu swatému atb.

Moblitba. O Bože, který jsi mezi ostatními zágraty moci své i ten učinil, že jsi dopřál, aby i slabé pohlawí mučennictwím zvitězilo: udeř milostivě, abychom my, kteří swaté M. panny a mučenice tvé narozeniny slawíme, strže její příklad i tobě přijíti mohli. **Strže.** Amen.

Epistola. (Řeč z Ekleziastika 51, 1—8, 12.) Oslawowati budu tě, Pane králi, a chwáliti tebe Boha, spasi-tele swého. Oslawowati budu jmeno twé, že jsi byl pomocník a obránce můj a wyswobodils tělo mé z zahynutí, a z osidla jazyka nepravého, a ode rtů těch, kteříž pássí lež, a před obličejem přistojících byl jsi pomocník můj. A wyswobodil jsi mne podle množství milosrdenství jména swého od (tuh) řwoucích, připravených sežrati mne; z rukou těch, kteříž hledali dusse mé, a z bran soužení, kteréž mne obklíčily; od dusšení plamene, kterýž obklíčil mne, a u prostřed ohně nebyl jsem pálen; z hlubiny břicha pekelného, a ob jazyka zprzněného, a ob slova lživého, od krále nepravého, a ob jazyka nespravedlivého. Chwáliti bude Pána dusse má až do smrti; nebo wychwacuješ ty, kteříž očelávají na tebe, a wyswobozuješ je z rukou národů, Pane Bože náš.

Gradual. Milowala jsi spravedlnost a nenáviděla nepravosti. Proto pomazal tě Bůh těmi olejem radosti. Alleluja, alleluja.

Přiwedeny budou králi panny za ní, příbuzné její přiwedeny budou tobě s radostí. Alleluja.

(Po bewítání a w posle.)

Traktus. Pojd, newěsto Kristowa, přijmi korunu, kterou tobě Pán na wěky připravil, a pro jehož lásku krew swou jsi wylila.

Milowala jsi spravedlnost, a nenáviděla nepravosti: proto pomazal tě Bůh těmi olejem radosti nad spoluúčastníky twé. Sličnosti swou a krásou swou: počni, šťastně pokračuj, a kraluj.

(W čase welikonočním.)

Alleluja, alleluja. Přiwedeny budou králi panny za ní, příbuzné její přiwedeny budou tobě s radostí. Alleluja.

Sličnosti swou a krásou swou: počni, šťastně pokračuj a kraluj. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 25, 1—13). Za enoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým podobenstwi toto: Bobobno bude království nebeské desíti pannám, kterážto wzausse lampy své, wššly proti ženichovi a newěště. Pět pať z nich bylo bláznivých, a pět moudrých. Ale pět bláznivých wzausse lampy, newzaly s sebou oleje: moudré pať wzaly olej w nádobách svých s lampami. A kdž problémal ženich, zbřimaly wšedly a zespuly. A o půlnoci stal se křik: Ať, ženich jde, wjděte proti němu! Tehdy wstaly wšedly ty panny, a připrawowaly lampy své. Bláznivé pať řekly moudrým: Udělte nám svého oleje; nebo lampy nasse hasnou. Odpověděly moudré, řkouce: Nikoli; snabbý se (ani) nám ani wám neobstalo: jděte raději k probawacím, a kupte sobě. Kdž pať oběšly kupowat, přišel ženich, a které přibotowený byly, wšly s ním na swatbu, a zawřený jsou dweře. Naposledy pať přišly i ty druhé panny, řkouce: Pane, Pane, otewři nám. Ale on odpowídaje, řekl: Amen, prawim wám, neznám wás. Wdětěž teby, nebo newíte dne ani hodiny.

Obětování. Přiwedený budou králi panny za ni, přibuzné její přitwedený tobě budou s radostí a s plesáním, přiwedený budou do chrámu králi Hospobinu.

Sekreta. Přijmi, o Pane, darý, které za příčinou slawnosti swaté M. panny a mučennice twé přinášíme, na jejížto přimluwu se spoleháme, že nás zachráni. Słrže. Amen.

Přijímání. Zahanbeni buďte pyšni, nebo nesprawedliwě činili neprawost proti mně; já pať cwičiti se budu w příkazáních twých, w twých sprawedlnostech, abych nebyl zahanben.

Molitba. Nechť nám přijatá tajemstwi, o Pane, napomáhají: abychom na přimluwu swaté M. panny a mučennice twé, z wěčné pomoci se radowati mohli. Słrže. Amen.

Na den sw. panny.

Introit. Milowala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti : proto pomazal tě Bůh, Bůh twůj olejem radosti nad spoluúčastníky twé.

Žalm 44. Wyhněslo srdce mé slovo dobré, wypravuji díla swá králi. Sláva Otci atd.

Modlitba. Wyšlyš nás, Bože, spasiteli náš: abychom, jako se ze slavnosti swaté panny twé M. radujeme, strže horlivost pobožnosti se naučili. - Strže. Amen.

Epistola (2. I Korint. 10. a 11. kap.) Bratři! Kdo se chlubí, w Pánu se chlub. Nebo ne kdo sám se chválí, chvály hoden jest, ale toho Bůh chválí. D byste snesli něco malíčko neinoudrosti mé; užbrž sneste i mne. Neboť miluji wás Božím milowáním. Zasnoubil jsem wás (jako) čistou pannu obdati jednemu muži, Kristu.

Gradual. Sličnosti swou a krásou swou : počni ssta-
jtně, pokračuj a krasuj.

Pro pravdu, a tichost a spravedlnost: i bowebe tě po-
bitwně pravice twá. Alleluja, alleluja.

Přiwedeny budou králi panny za ní, přibuzné její při-
wedeny budou tobě s radostí. Alleluja.

(Po bewitnutí a w postě.)

Poslyš dcere, a wiz a nakleň ucha swého : nebo po-
žádal král sličnosti twé. Obličeje twého žádati budou wffi-
ční bohatí líbu : dcery králi w počestnosti twé. Přiwedeny
budou králi panny za ní: přibuzné její přiwedeny bu-
dou tobě. Přiwedeny budou s radostí a plesáním: přiwedeny
budou do chrámu králowa.

(W čase welitonočnín.)

Alleluja, alleluja. Přiwedeny budou králi panny za
ní: přibuzné její přiwedeny budou tobě s radostí. Alle-

luja. Sličnosti svou, a krásou svou: počni, šťastně pokračuj a kraluj. Alleluja.

Evangelium sv. Mat. 25, 1—13., viz str. 316.

Obětování. Dcery králů v počestnosti tvé, stála královna tobě po pravici tvé v obětu pozlaceném: ozdobená rozličností.

Sekreta. Přijemná buď tobě, o Pane, posvěceného obět lidu pro uctění tvých swatých: jenž strze jejich zásluh v souženích pomoci zalusil. Strze. Amen.

Příjímání. Pět moudrých panen vzalo olej v nádobách svých s lampami. A o půlnoci stal se křik, ať, ženích jde, vyjdete proti Kristu Pánu.

Moblitba. Nasýtils, o Pane, robinu svou dary swatými: prosíme, abys nás přímluvou té swaté, jejíž slavnost světime, stále zaopatřoval. Strze. Amen.

Na den sw. mučenice.

Introit. Na mne čelali hříšníci, aby mne zahubili: já pak Hospodine svědectvím tvým jsem vyrozuměl. Wsehlité dožalosti widěl jsem konec: příkazy tvé široké jest náramně.

Žalm 118. Blahoslavení neposkvrnění na cestě: kteříž chodí v žaloně Hospodinově. Sláva Otci, Synu i Duchu atd.

Moblitba. O Bože, který jsi mezi ostatními zářavě moci své i ten učinil, že jsi dopřál, aby i slabé pohlawí mučennictvím vítězilo: uděl milostivě, abychom my, kteří swaté M. mučennice tvé narozeniny slawíme, strze její příklad i tobě přijíti mohli. Strze. Amen.

Epistola. (Řec z Eklezi. 51, 1—8. 12.) Oslawovati budu tě, Pane králi, a chváliti tebe Boha, spasitele svého.

Oslawowati budu jmeno twé, že jsi byl pomocník a obránce můj a wyswobobil tělo mé z zahynutí, a z osibla jazyla nepravého, a ode rtů těch, kteříž pássí lež, a před obličejem přistojících byl jsi pomocník můj. A wyswobobil jsi mne podle innožstwi unilofrbenstwi jmena swého ob (swů) řwoucích, připrawených sežrati mne; z rukou těch, kteříž hledali dusse mé, a z bran soužení, kteréž mne obkličily; ob dussení plamene, kterýž obkličil mne, a u prostřed ohně ne- byl jsem pálen; z hlubiny břicha pekelného, a ob jazyla zprzněného, a ob slowa lživého, ob krále nepravého, a ob jazyla nesprawedliwého. Chwáliti bude Pána dusse má až do smrti; nebo wychwacuješ ty, kteříž očeláwají na tebe, a wyswobozuješ je z rukou národů, Pane Bože náš.

Gradual. Milowala jsi sprawedlnost, a nenáwiběla jsi neprawosti. Proto pomazal tebe Bůh, Bůh twůj olejem radosti. Alleluja, alleluja.

Slíčností swou, a krásou swou: počni, šťastně pokračuj a kraluj. Alleluja.

(Po bewitnutí a w posěž.)

Traktus. Pojď, newěsto Kristowa, přijmi korunu, kterou tobě Pán připrawil na wěh: pro jehož lástku krew swou jsi wylila.

Milowala jsi sprawedlnost a nenáwiběla jsi neprawosti: proto pomazal tebe Bůh, Bůh twůj olejem radosti nad spoluoučastníky twými.

Slíčností swou, a krásou swou, počni, šťastně pokračuj a kraluj.

(W čase welikonočním.)

Alleluja, alleluja. Slíčností swou: a krásou swou počni, šťastně pokračuj a kraluj. Alleluja.

Pro prawdu a tichost, a sprawedlnost: i bowebe tě podobně prawice twá. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 13, 44—52.) Za onoho času

řekl Pán Ježíš učenníkům svým podobenství toto: Podobno jest království nebeslé poládu, sřtému w poli, ježž naležna člowěk sřhřwá, a radosti nad ním jde a probá wšsečo, což má, a koupí pole to. — Opět podobno jest království nebeslé člowěku lupci, hlebajícimu dobrých perel: a řdžž nalezl jebnu drahou perlu, obessel, a probal wšsečo, což měl, a koupil ji. — Opět podobno jest království nebeslé řiti, puřtěné do moře, a že wšselikého plodu rhybího řhromažřující: řteroužto, řdžž naplněna byla, wytáhřse, a u břehu řebice, wybírali dobré do nádob, zlé pař pryč zawřhli. Takť bude při řkonání řwěta: wyřdou andělé, a oddělí zlé z prostřěbla sprawedliwých, a utwřnou je do peci ohnivé: tamť bude pláč a řřřpení zubů. Sřrozuměli řřte wšřemu tomu? Řřlou řemu: Wřřřem. Ři řim: Protož řažřž uměřř učitel w království nebesřem poboben jest člowěku řospobáři, řterířž wyňářři ze řřřladu řwěho wěci nowé i řtaré.

Obětování. Řozřita jest milost we rtech twých; proť pořehnal tě Wřř na wěřy; a na wěřy wěřř. Alleluja.

Řekřeta. Řřřřmi, o Pane, bary, řteré za přřčinou řlawnořti řwaté Ř. mučennice twé přřnářřřme, na jeřřžto přřřmluwu ře řpoleřřáme, ře nářř řačřrání. Řřřře Řř. Ř. n. Amen.

Řobřřba. Řečřat nám přřřřatá řajemřtwí, o Pane, napomářřaji: abřřřom na přřřmluwu řw. Ř. mučennice twé z wěčné pomoci řadowati ře mořřli. Řřřře. Amen.

Na den swatě, Pteráž nebyla ani mučenici, ani pannou.

Introit. Poznal jsem Hospodine, že spravedliví jsou soudové tvoji: a že dle pravdy své ponížil jsi mne: zlobniž bázni svou tělo mé, nebo přilázaní tvých bál jsem se.

Žalm 118. Blahoslavení neposkvrnění na cestě, kteříž chodí v zákoně Hospodinově. Sláva Otci atd.

Modlitba. Vyslyš nás, Bože, spasiteli náš: abychom, jako se ze slavnosti swatě N. radujeme, strže horlivosť pobožnosti se naučili. Strže. Amen.

Epistola. (Řeč z Přísloví 31, 10—31.) Ženu statečnou kdo nalezne? Zdaleka a z posledních končin jest cena její. Doměřuje se v ni srdce muže jejího, a kořisti nemá nedostatku. Odplatí jemu dobrým, a ne zlým, po všecky dny žiwota swého. Hledala wlny a lnu, a dělala dle umění rukou swých. Učiněna jest jako loď kupecká, zdaleka nesoucí chléb swůj. I v noci wstala, a dala kořist domácím swým a pokrmu děvěčkám swým. Shledla pole, a koupila je: z užitku rukou swých sstípila wlnici. Přepásala silou bedra swá, a posílila ramena swého. Olučila a widěla, že dobré jest její zaměstnání. Ruku svou wztáhla k silným věcem, a prstové její uchopili wřeteno. Ruku svou otewřela nuznému, a blaně své wztáhla k chudobnému. Nebude se báti za dům swůj před zimou sněhu; nebo wšláci její domácí oběti jsou rouchem dvojnasobným. Udělala sobě roucho protkávané, kment a šarlat jest oděw její. Slomutný jest v branách muž její, když sedá s radními země. Plátno drahé udělala, a prodala je, a pás dala chananejštemu (kupci). Síla a krása jest oděw její, a smáti se bude v den nejspolečnější. Usta swá otewřela k moudrosti, a zákon milostivosti jest na

jazyku jejím. Hleděla na stězký domu svého, a chleba zahálčivě nejebla. Povstali synové její, a za nejblahošlawenější ji wzhlašowali; i muž její chwálil ji. Mnohé dcerý shromáždily bohatství; tš přewhššila wšedky. Slavná jest milost, a marná jest krása: žena, kteráž se bojí Hospodina, ta bude chwálena. Dejtež ji z užítku rukou jejích, a nechť ji chwálí w branách skutkové její.

Na den swatě wdowý.

Epistola (1. Timot. 5, 3—10). Nejmilější! Wdowý měj we cti, kteráž právě wdowý jsou. Pakli která wdowa syny neb wnuky má: ať se učí nejprwé dům swůj zprawovati, a robicům odměnnou službu prokazowati; nebo to jest wzácné před Bohem. Ale která právě wdowa jest a osamělá, ať má naději w Bohu, a trwá na prosbách a mohlíbtách dnem i noci. Nebo která w rozlósších jest, zažita mrtwa jest. A to příkazuj, aby byly bez ouhoný. Jestliže pak kdo o své, a obzwlášť o domáci, péče nemá, zapřel wíru, a jest horší než newěťci. Wdowa buď wýwolena, kterážby neměla méně šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka, majíc swědectwí w skutcích dobrých, jestliže syny wýchowala, jestliže pocestné do domu přijímala, jestliže swatým nohy umýwala, jestliže soužení trpícím posluhowala, jestliže lažného skutku dobrého následowala.

Gradual. Rozlita jest milost we rtech twých: protož požehnal tě Bůh na wěky. Pro pravdu a tichost a sprawedlnost, i bowebe tě podobně pravice twá. Alleluja, alleluja.

Sličnosti swou a krásou swou: počni, šťastně pokračuj a krauj. Alleluja.

(Po bewitnutí a w posle.)

Traktus. Pojď, newěsto Kristowa, přijmi korunu, kterou tobě připravil Pán na věky. Milowala jsi spravedlnost, a nenáviděla jsi nepravosti, proto tebe pomazal Bůh, Bůh twůj olejem radosti nad spoluúčastníky twými. Sličností svou a krásou svou: počni, šťastně pokračuj a kraluj.

(V čase velikonočním.)

Alleluja, alleluja! Sličností svou, a krásou svou: počni, šťastně pokračuj a kraluj. Alleluja.

Pro pravdu a tichost a spravedlnost: i dowebe tě podobně pravice twá. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 13, 44—52). Za onoho času řekl Pán Ježíš učenníkům svým podobenství toto: Podobno jest království nebeslé pokladu, skrytému w poli, sežď nalezna člověk skrýwá, a radostí nad ním jde a probá wšsecko, což má, a koupí pole to. — Dpět podobno jest království nebeslé člověku lupci, hledajícímu dobrých perel: a kdž našel jednu brahou perlu, obessel, a probal wšsecko, což měl, a koupil ji. — Dpět podobno jest království nebeslé síti, pustěné do moře, a ze wšselikého plodu rybího shromažďující: kteroužto, kdž naplněna byla, wytáhse, a u břehu sedíce, wybírali dobré do nádob, zlé pak prhě zawrhli. Takť bude při skonání swěta: wyjdou andělé, a oddělí zlé z prostředka spravedlivých, a uwrhnou je do peci ohniwé: tamť bude pláč a škřípění zubů. Rozuměti jste wšsemu tomu? Řkou jemu: Dwssem. Di jim: Protož každž umělý učitel w království nebeslém podoben jest člověku hospodáři, kterž wyuássi ze skladu swěho věci nové i staré.

Obětování. Rozlita jest milost we rtech twých: proto požehnal tě Bůh na věky, a na věky wěli.

Sekreta. Přijemná budiž tobě, o Pane, poswěceného

libu obět pro uctění twých swatých: jenž strže jejích zásluhy w souženích pomoci zatusil. Strže. Amen.

Přijímání. Milovala jsi spravedlnost, a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tebe Bůh, Bůh twůj olejem radosti nad spoluúčastníky twé.

Moblitba. Nashytils, o Pane, robinu swou darů swatými: prosíme, abyš nás přimluwowou té swaté, jejíž slavnost swětime, stále zaopatřoval. Strže. Amen.

Mše sw. o Nejsvětější Trojici.

Introit. Požehnána buď swatá Trojice, a nerozdílná Jednota: wyznámejme ji, neb jest učinila s námi milosrdenství své.

Žalm 8. Hospodine Pane náš, jak přebívné jest jméno tvé po vsí zemi. Sláva Otci atd.

Moblitba. Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi swým služebníkům popřál, aby we wyznávání pravé wíry slávu Trojice věčné poznali, a w moci welebnosti Jednotě se klaněli: prosíme tebe, abychom pro stálost wíry této ode vsěho protivensství wždycky ošťiháni byli.

Epistola. (II. Epistola sw. Pawla ap. ku Kor. 13, 11—13.) Bratři, radujte se, dožlonali buďte, napomínejte se, jednostejně smýšlejte, polož mějte, a Bůh poloze a milování bude s wámi. Pozdravtež jedni druhých políbením swatým. Pozdravují vás vsičtí swatí. Milost Pána nasseho Ježíše Krista, a láska Boží, a oučastenství Ducha swatého buď se všemi wámi. Amen.

Gradual. Požehnaný jsi, Hospodine, kterýchž wídiš propasti a sediš nad cherubiny. Požehnaný jsi Hospodine na obloze nebeské, a chwalitebný na věky. Alleluja. Požehnaný jsi, Pane Bože otců nassich, a chwalitebný na věky. Alleluja.

(Po bewitnutí až do Welikonoci.)

Tebe Boža Otce nezrozeného, tebe Syna jednorozeného, tebe Duča sw. Utěšitele, swatou a nezrozdílnou Trojici z celého srdce myznáváme, chválíme, a dobrořečíme. Neb veliký jsi ty, a divný činíš, ty sám Bůh jsi. Tobě buď chvála; tobě sláva, tobě díky vzdávání po wšech wěch, o blahoslawená Trojice!

(Po Welikonoci až do času Nejsw. Trojice.)

Alleluja, Alleluja. Požehnání jsi Pane Bože otci nášich a chwalitebný na wěky. Alleluja.

Dobrořečme Dci, Synu i Duču swatému. Alleluja.

Ewangelium (sw. Jana 15, 25—27; 16, 1—4.) Za onoho času řekl Pán Ježíš učeníkům svým: Rbžž pať přijde Utěšitel, kteréhož já poslu wám od Otce, Duča prawdy, kteržž ob Otce pochází, tenť bude o mně svědectwí wzbáwati. Také i wy svědectwí wzbáwati budete, nebo od počátku se mnou jste. Toto mluvil jsem wám, abyste se nehoršili. Wen je sskol wžjenou wás: ano přichází hobina, že každý, kdo wás zabije, domníwati se bude, žeby tím Bohu sloužil. A to učiní wám, protože neznají Otce, ani mne. Ale toto mluvil jsem wám: abyste, rbžž přijde hobina, rozpomenuli se na to, že já jsem to powěděl wám.

(Obětování, Sekreta, přijímání, modlitba po přijímání a Prefaci, jať na slawnost nejsw. Trojice str. 167. Poslední ewangelium sw. Jana

Na počátku bylo Slovo zc., str. 39.)

Mše k sw. andělům.

Introit. Dobrořečte Hospodinu wšickni andělé jeho: mocní w síle, jenž činíte slovo jeho k slyšení hlasu řeči jeho.

Žalm 102. Dobrořeč buď má Hospodinu, a wšedco, co we mně jest, jmenu swatému jeho. Sláva Dci atd.

Moblitba. O Bože, kterž pobitým řízením andě-
lům i lidem službu ukládáš, popřej nám milostivě, aby ti,
kteří tobě w nebesích wzdychají slouží, zde na zemi náš život
ochraňovali. Sírže Kr. P. n. Amen.

Epistola. (Čtení z knihy Zjew. sw. Jana ap. 5, 11—14.)
W oněch dnech: slyšel jsem hlas andělů mnohých tolem trůnu,
a zvířat a starců, a byl počet jejich tisícové tisíců, řkoucích
hlasem welikým: Hoden jest Beránel, kterž byl zabit, wžiti
moc, a božství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i dobro-
řečení. A wšedšo stvoření, kterž jest na uebi, i na zemi,
i pob zemi, a co jest na moři, i co w něm, wšedši jsem
slyšel řkoucí: Sedícimu na trůnu a Beránkowi dobroře-
čení, i čest, i sláva, i moc na věky věků. A čtvero zvířat
říkalo: Amen. A čtyřmécitma starců padlo na twáři své
a klaněli se žitvému na věky věků.

Gradual. Chwalte Hospodina s nebes: chwalte ho
na wysostech. Chwalte jej wšickni andělé jeho, chwalte jej
wšedši mocnosti jeho.

Alleluja. Alleluja. Před obličejem andělů žalmy zpí-
wati budu tobě, klaněti se budu i chrámu swatému twému
a oslawowati budu jméno twé. Alleluja.

(Po bewituitu a w postě.)

Traktus. Dobrořečte Hospodinu wšickni andělé jeho:
mocní w síle, jenž činíte slovo jeho. Dobrořečte Hospodinu
wšedši mocnosti jeho: služebníci jeho, kterž činíte vůli jeho.
Dobrořečte Hospodinu wšedša díla jeho: na wšedch místech
panování jeho dobrořeč buďte má Hospodinu.

(Po Welikonoci.)

Před obličejem andělů žalmy zpíwati budu tobě: klaněti
se budu i chrámu swatému, a oslawowati budu jméno
twé. Alleluja. Anděl Páně sstoupil s nebe, a přistoupiv
odwalil kámen, a posabil se na něm. Alleluja.

Evangelium (sw. Jana 1, 47—51). Za onoho času widěl Ježíš Nathanaele, an jde k němu i bi o něm: Až právě Israelský, w němžto není Isťi. Di jemu Nathanael: Odkud mne znáš? Odpověděl Ježíš, a řekl jemu: Prvé, nežli tě Filip zawolal, řekž jsi byl pod fílem, widěl jsem tebe. Odpověděl jemu Nathanael, a řekl: Mistré, ty jsi Syn Boží, ty jsi král israelský. Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Že jsem tobě řekl: Widěl jsem tě pod fílem, věříš: většší věci nad to užíš. A bi jemu: Amen, amen, pravím vám: užříte nebe otevřené a andělů Boží vstupující, a sstupující na Syna člověka.

Obětování. Anděl postavil se před oltářem, maje kadiblnici zlatou w ruce své: i dání jsou mu zápalové mnozí, i wstoupil dým zápalů před Boha.

Sekreta. Obět chvály, o Pane, tobě přinášíme, polorně prosíme, abyš ji na přimluwu za nás orobujících andělů milostiwě přijal, a k našemu spasení ji obrátil. Strže R. P. n. Amen.

Přijímání. Andělé, archandělé, trůnowé i panstwa, knížetstwi, i mocnosti, nebes moci, cherubini i serafini, dobrořečte na velký Hospodinu.

Modlitba. Naplnění jsouce požehnáním nebeským, polorně tebe, Pane, žádáme, aby služba, kterou w naší mlobě wylonáváme, pomocí sw. andělů i archandělů nám prospěla. Strže. Amen.

Mše k sw. apostolům Petrowi a Pawlowi.

Introit. Mně pať přiliš ctění jsou přátelé twoji, Bože: přiliš posilněno jest knížetstwi jejich.

Žalm 138. Hospodine, slyšil jsi mne, a seznal jsi mne: ty jsi seznal sednutí mé, i powstání mé. Sláva Otci atb.

Moblitba. O Bože! jehožto pravice sw. Petra po moři se procházeficiho, aby se nepotopil, držela, a jeho spoluapostola Pawla při trojím tonutí na moři od hlubokosti mořské zachránila: wyslyš nás milostiwě a popřej, abychom pro zásluhy jesič sláwy věčné dositi mohli. *Strze. Amen.*

Epistola. (Ze skutků apostolských 5, 12—16.) *Strze* ruce pať apostolů báli se bítowé a zárazowé mnozí w libu. A bħwali wssični jednomyslně w sını Šalomounowě. Zinů pať žádnů neosmělowal se připojiti se k nim: ale lib je welebíl. A wice se rozmáhalo množstwi wěřiců w Pána, mužů i žen, tať že na ulici wynášfeli nemocné, a kladli na ložcích, a na nosidlách, aby, řbhžbh šfel Petr, aspeň stín jeho zastíníl něloho z nich, a aby byli wyswobozeni ob nemoci swých. Šházelo pať se do Jerusaléma i množstwi z blížkých měst, přinášfajíce nemocné, a ob duchů nečistých trapané: kteríž wssični uzbradowáni byli.

Gradual. Ustanowíš je knížaty po wssí zemi, připomínati budou jmeno twé, Hospodine. Wísto otců twých zrozeni jsou tobě synowé: protož nárobowé chwáliti tebe budou. *Alleluja, alleluja.*

Přilíš ctění jsou přátelé twoji Bože: přilíš posilněno jest knížetstwi jesič. *Alleluja.*

(W dewítuifu a w postě.)

Xi, kterí se slzami rozšiwají, s plesáním žiti budou. Zbouce šli a plakali mecice semena swá. Přijbouce pať přijdou s plesáním, nesouce snopy swé.

Evangelium (sw. Matouffe 19, 27—29). Za onoho času řekl Petr k Ježíšowi: *Uj my jsme opustili wšedco, a šli jsme za tebou: což tedh nám bude?* Ježíš pať řekl jim: *Amen prawím wám, že wy, kteríž jste následowali mne, w druhém narození, řbhž seběti bude Syn člověka na stolici welebnosti swé, budete i wy seběti na dwanácti stolicích, soudíce dwanáctero pokolení israelské. A řažbh, řbož*

opuští dům, neb bratř, neb sestř, neb otce, neb matku, neb manželku, neb syny, aneb pole, pro jméno mé, stokrát více vezme: a věčným životem vládnouti bude.

Obětování. Po vsí zemi vyšel žrout jejich: a až do končin okřstku země slova jejich.

Sekretna. Prosbý a dary tobě Pane obětujem, i aby staly se hodnými před obličejem tvým, necht nás sw. apoštolé tvoji Petr a Pawel prosbami swými podporuji. Skrze. Amen.

Prefací o sw. apoštolech.

Přijímání. Vy, kteří jste následovali mne, budete seděti na stolicích, soudíce dwanáctero pokolení israelské.

Moblitba. Podporuj, o Pane, lid svůj: a jelikož se na přímluvu sw. ap. Petra a Pawla spoléhá, stálou ochranou jej zachovej. Skrze Kr. P. n. Amen.

Mše k Duchu svatému.

(Jak na hod Boží swatobusní, str. 161. Pouze Epistola jest jiná, a Gradual, jak následuje, pak Sekvence se neběře.)

Kteř (ze skutků ap. 8, 14—17). V těch dnech, když uslyšeli apoštolé, kteří byli v Jerusalemě, že Samaří přijala slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. Kteříž když přišli, mobility se za ně, aby přijali Ducha svatého; nebo ještě na žádného z nich nebyl přišel, ale byli toliko ve jménu Pána Ježíše pokřtěni. Tebyž ukládali na ně ruce, a (oni) přijímali Ducha sw.

Gradual. Blahoslavený národ, jemuž Hospodin jest Bohem jeho, lid ten, jež on wywolil za dědictví sobě. Slowem Hospodinovým utvořena jsou nebesa a dechem úst jeho wšedla moc jejich. Alleluja, Alleluja. (Zde se poklekně.) Přijď swatý Duse, naplň srdce svých věrných: a oheň lásky své v nich rozněl. Alleluja.

(W bewitnutí a w postě.)

Wypuřt Duřha řwěho, a řtworěni budu: a obnowiř řwář země. O řař dobrý a libezný jeřt, řospodine, Duř řwůj mezi námi.

(Řde ře polleřne.) Řřiřď řwath řuře, naplň řrdce řwých řwěrných: a ořeň řářř řwě w niř řozněř.

(Řetwence ře wyneřá. Řřatni řař řob Řoři.)

Mře o nejřw. řwátosti olřární.

(Řelá řař Řoři Řělo, řtr. 168. Řetwencewřřař ře neřeře. W bewit-
nutí a w pořě řřá ře mřřto Ģradualu:)

Ģraftuř. Ģb wřřřobu řlunce ař na řápab welilě jeřt řmeno mé mezi nároby a na řařřbém mřřřě řabí ře a obě-
rowána býřwá oběř řřřřa řmenu mému: nebo welilě jeřt řmeno
mé mezi nároby. Řořřte, jeřře řřřřb mřřj, a řite wřno, řteré
řřem nalřla wám (řrawř moubrořř Řoři).

(Ģb Welitonoci ař řo nejřw. Ģrojice řěře ře na mřřř Ģra-
dualu:)

Alleluja, alleluja. Řoznali uřeblnici Řána Řeřiřře řři
řámání řřeba. Alleluja. Řělo mé řrawě jeřř řořřm: a řřew
má řrawě jeřř nápoř. Řřo řř řělo mé, a řije mou řřew,
we mně řřebřřwá, a řá w něm. Alleluja.

Mře řw. ř uřeřní řřiře řw.

Įntroit. Mř wřřař řřřbřti ře máme w řřiři Řána
nařřěho Řeřiřře Řřřřa, w němř jeřř řpařeni, řřřwot ř wřřřř-
řřeni nařře, řřře něřoř řpařeni a wřřřwoboreni řřřne.

Řa řm 66. Wřř řmřřř ře nab námi, a řořřěneř uám:
ořřwěř obřřeř řwřř nab námi, a řmřřř ře nab námi. Ģława
Ģřci atb.

Moblitba. O Bože, který jsi znamení obživujícího kříže předbrahou křiví jednorozeného Syna svého posvětití ráčil: popřej, prosíme, oněm, kteří ze cti swatého kříže se radují, aby i z tvoji pomoci wžbých se radowali. Strže téhož P. n. Z. R. Amen.

Epistola. (Sw. Pawla k Filip. 2, 8—11.) Bratři, Kristus učiněn jest poslušným až k smrti a to k smrti kříže. Protož i Bůh povýšil ho, a dal jemu jméno, kteréz jest nad wšeliké jméno (žde se poklekně), aby we jménu Ježíše každé koleno klesalo nebeských, zemských i pekelných, a každý jazyk wyznával, že Pán Ježíš Kristus jest w slávě Boha Otce.

Gradual. Kristus učiněn jest poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Protož i Bůh povýšil ho, a dal jemu jméno, kteréz jest nad wšeliké jméno. Alleluja.

Dřevo slabé, které jsi neslo hřebů slabé a slablou tíž: tys jediné hodné bylo, nésti Krále nebes a Pána. Alleluja.

(Po bewitnutí a w postě říká se místo Graduala:)

Traktus. Klaníme se tobě Kriste, a dobrořečíme tobě: nebo strže kříž svůj swět jsi wyloupil. Twému kříži klaníme se, Pánc, a přestawné mučení twé ctíme: smiluj se nad námi, jenž jsi za nás trpěl. O požehnaný kříži, tys jediné hodným se stal, nésti Krále nebes a Pána.

(W čase welitonočním.)

Alleluja, alleluja. Rcete mezi nároby, že Hospodin z dřeva (kříže) kraluje. Alleluja. Dřevo slabé, které jsi neslo hřebů slabé a slablou tíž: tys jediné hodno bylo, nésti Krále nebes a Pána. Alleluja.

Evangelium (sw. Mat. 20, 17—19). Za onoho času: Posal Pán Ježíš dwanácte učebníků soukromí, a řekl jim: Až wstoupíme do Jerusálema, a Syn člověka wybán bude knížatům kněžským, a zákonníkům, a obsoudí ho na smrt, a

vydají ho pohanům ku posmívání, a k bičování, a ukřižování, a třetího dne vstane z mrtvých.

Obětování. Podporuj lid svůj, o Pane, skrze znamení svatého kříže proti všem nátiškům nepřátel: abychom tobě libou službu vykonávali, a příjemná tobě byla obět nasse.

Sekreta. Nechť obět tato, prosíme Pane, ode všech hříchů nás očisti: poněwadž na oltáři kříže celého světa hříchů také snala. Skrze téhož. Amen.

Prefaci o sw. kříži.

Přijímání. Skrze znamení sw. kříže vysvobod nás od našich nepřátel o Bože náš.

Molitba. Přispěj nám, Pane Bože náš; a kterým jsi popřál, aby se ze cti svatého kříže těšili, ustawičnou podporou nás opatruj. Skrze R. P. n. Amen.

Mše sw. o umučení Páně.

Introit. Ponížil sebe samého Pán Ježíš Kristus až k smrti, a to k smrti kříže: protož i Bůh povýšil ho, a dal jemu jméno, které jest nad všechně jména.

Žalm 88. O milosrdenstvích Hospodinových na velký zpíwati budu; od národu do národu. Sláva Otci atd.

Molitba. O Pane Ježíši Kriste, který jsi s nebe z slůva Otce na zem sestoupil a přebrahou krev na odpustění hříchů našich vylil: tebe požorně prosíme, abychom v den soudný na pravici tvé slyšeti zasloužili: požďte požehnání. Jenž jsi žito atd. Amen.

Čtení z Zachariáše proroka. (12, 10—11; 13, 6—7.)
Totot praví Hospodin: Vyleš na dům Dawidův, a na obyvatele jerusalémské ducha milosti a proseb: a patřit budou na mne, kteréhož bebli: a stviliti budou nad ním

tvílením jako nad jednorozentým, a žalostiti budou nad ním, jak obhce jest žalostiti nad smrtí prworozeného. V ten den bude veliké tvílení v Jerusalemě. I bude řečeno: Co jsou rány tyto u prostřed rukou tvých? I bí: Těmi raněn jsem v domu těch, kteříž milovali mne. O meči, vzbud se na pastýře mého, a na muže, jenž se mne přidrží, praví Hospodin zástupů: bí pastýře, a rozprchnou se otce: praví Hospodin všemohoucí.

Gradual. Bohanění očelávalo srdce mé, a bídu: a očelával jsem, kdo by se spolu pormoutil, a nebylo nikoho: a kdo by potěšil, a nenalezl jsem.

A bali mi za postrm mlej žluč, a v žízni mé napojili mne octem. Alleluja, alleluja.

Zdráv buď králi náš: neb sám jsi se slitoval nad bludy nassimi: Otci poslušný, byl's weben i uřizování, jak tichý beránek ku zabiti. Alleluja.

(Po devitniku a v čase postním.)

Traktus. V pravdě nebudh nasse on nesi, bo' est nasse on snássel. V. A my počtli jsme ho jako malomocného, a ubitého ob Boha a sniženého. V. On pať raněn jest pro nepravosti nasse, potřin jest pro hříchů nasse. V. Kázeň pokoje nasseho leží na něm, a zřinosti jeho uzdravení jsme.

(V čase po Velikonoci.)

Alleluja, alleluja. Zdráv buď králi náš: neb sám jsi se slitoval nad bludy nassimi: Otci poslušný, byl's weben i uřizování, jak tichý beránek ku zabiti. Alleluja.

Tobě budiž sláva, hosanna: tobě vítězosláva i vítězství, tobě nestvůřší chvály a cti koruna. Alleluja.

Evangelium. (Sw. Jana 19, 28—35.) Za onoho času wida Ježíš, že vssecky věci dokonány jsou, aby se naplnilo Písno, řekl: Žijnim. Byla pať tu postavená nádoba plná octa. Dni pať wložiwše houbu plnou octa na hřop, pobali ústům jeho. A když přijal Ježíš ocet, řekl: Dokonáno jest!

a nakloniv hlavu, vypustil duši. Teby Židé (poněvadž byl den připravování), aby nezůstala těla na kříži v sobotu (byl jistě veliký ten den sobotní) prosili Piláta, aby zlámání byli hnátové ješich, a byli složeni. Protož přišli vojáci, a zlámali sice hnátu prvnimu i druhému, kterých byl s ním uřizován. Až pak přišli k Ježíšovi, jakž užívali je již mrtvého, nezlámali hnátu jeho: ale jeden z vojáků otevřel bok jeho kopím, a hned vyšla krev a voda. A ten, kterých to viděl, svědectví vydal, a pravé jest svědectví jeho.

Obětování. Povstali proti mně muži nepraví: bez milosrdenství hledali mne zabiti: a bez usetření plivali v obličej můj: kopími svými zranili mne, a potřeli všechny kosti mé.

Sekreta. Přinešená tobě, o Pane, obět nechť nás pro zásluhu umučení jednorozeného Syna tvého vždycky obživuje a posilňuje. Jenž s tebou žít jest atd. Amen.

Prefaci o sv. kříži.

Přijímání. Zdobli ruce mé i nohy mé: zčtli všechny kosti mé.

Molitba. Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, který jsi v hodinu scestou pro vyloupení světa na slůžko kříže vstoupil, a krev svou přebrahou na odpustění hříchův nasáhl: tebe polorně prosíme, abys nám uběliti ráčil, bychom po své smrti radostně do ráje vstíti mohli. Jenž jsi žít a králuješ na věky věků. Amen.

Mše sv. P Panně Marii.

(Ob 1. neběle adventní až do narození Páně.)

Mše „Korate“ jať w adventě str. 50.

(Ob narození Páně až do Hromnic:)

Introit. Oblíčeje twého žádati budou wšickni boháti libu, přibedeny budou králi panny za ní, přibuzné její přibedeny budou tobě s radostí a plesáním.

Žalm 44. Wyňeslo srdce mé slovo dobré: wyprawuji díla swá králi. Sláva Otci atd.

Moblitba. Bože, jenž jsi strze plobné panenství blahoslawené panny Marie počolení libstému obměny věčného spasení uběliti ráčil: propůjč nám, prosíme tebe, bychom přimluhy té swaté panny u tebe zažusili, strze kteroužto jsme hodni učiněni byli obdržeti půwobce žiwota Pána našeho J. K. Amen.

Epistola (jako na den Narož. Páně při I. mši str. 56).

Gradual. Spanilýs twárností nad syny libské, rozlita jest milost we rtech twých: Wyňeslo srdce mé slovo dobré: wyprawuji já díla swá králi.

Žazhl můj péro písaře, rychle písčičho.

Alleluja, alleluja. Po porodu zůstala jsi pannou nepostkorněnou: Robičko Boží, přimlouweš se za nás. Alleluja.

Ewangelium (jako na den Narož. P. při II. mši str. 58).

Obětování. Šastna jsi jistě, swatá Panno Maria, a wšsí chwály neshodnějšší, neb z tebe wysšlo slunce sprawedlnosti Kristus Bůh náš.

Sekreta. Přijmi, o Pane, nasse dary a moblitby: a nebeskými tajemstvími nás očist, a milostiwě wyslyš. Strze. Amen.

Přijímání. Blahoslawené wnitřnosti Marie Panny, které nosily Syna Otce věčného.

Moblitba. Toto přijímání, Pane, očistiž nás ob

hříchů: a na přimluvu blahoslavené panny a Rodičky Boží Marie oučastný nás nebeského léku učiti. Sřze. Amen.

(Ob Gromnic až do Abwentu.)

Introit. Zdráwas swatá matko, jenž jsi se stala rodičkou krále: který wládně na nebi i na zemi na wěky wěšw.

Žalm 44. Wyneslo srdce mé slovo dobré: wyprawuji díla swá králi. Sláva Otci atb.

Moblitba. Popřej nám služebníkům swým, prosíme Pane Bože, abychom se ze stálého zdrawí duffe i těla radowali, a na slawnou přimluvu blahoslavené Panny Marie ob nhněššího zármutku zbaweni byli, a wěčné radosti požíwali. Sřze. Amen.

Epistola. (Čtení z knihy Ecclesiastika 24, 14—16.) Ob počátku a před wěky stwořena jsem, a až do budoucího wěku býti nepřestanu, a w přibhltu swatému před nim posluhowala jsem. A tať na Sionu utwřzena jsem, a w městě poswěceném podobně obpočiwala jsem, a w Jerusalemě jesti moc má. A w libu ctěném wlořenila jsem se, a w částce Boha mého dědictwí jeho, a w shromáždění swatých jest zdržowání mé.

Gradual. Požehnauá a uctění hodná jsi Panno Maria, která bez ufflození panenstwí nalezena bylaš matkou Spasitele. V. Panenská Rodičko Boží, kterého celý swět nemohl obsáhnouti, tohoš pod srdcem nosila, řbhž se člověkem stal. Alleluja, alleluja!

Prut Ješe wykwetl, panna porobila Boha i člověka, Bůh nawrátíl poloť, řbhž smiřil nebesa s zemi. Alleluja!

(Po bewítu a w postě wšak místo Gradualu řká se:)

Traktus. Raduj se Panno Maria, tys sebiná, která wesslerá laciřstwí pollačila. V. Která jsi slowům archanděla Gabriela utwěřila. V. Řbhž jsi, Panno, Boha i člověka porobila a po porobu nepossřworněnou pannou zůstala. Rodičko Boží, přimlouwej se za nás!

(V čase melifonočnim místo Gradualu se bíte:)

Alleluja, alleluja! Prut Jeſſe wyſhwél, panna poro-
bila Boha i člověka, Všh nawrátíl poloſ, ſbhž smíříl ne-
beſa ſ zemí. **Alleluja.** Zdráwas Maria, miſoſti plná, Pán
ſ tebou: požeňnanás ty mezi ženami. **Alleluja.**

Ewangeliium ſw. Luť. 11, 27. 28. Za onoho času:
ſbhž mluwil Ježíš i záſtupúm, pozdwiſſi hlaſu jedna žena
z záſtupu, řekla jemu: Blahoſlawený žítot, kterýž tebe
noſil, a prſh, kterých jſi požíwal. A on řekl: Dwſſem pať
blahoſlawení, kteříž ſlyſſí ſlowo Boží, a oſtríhají ho.

(A místo předeſſlého Ewangeliium:)

Ewangeliium ſw. Jana 19, 25—27. Za onoho času:
ſtály blízko kříže Ježíſſowa matka jeho a ſeſtra matky jeho,
Maria Kleoſáſſowa a Maria Magdalena. Teby užřem
Ježíš matku a učenníka tu ſtojiácho, kteréhož milowal, bi
matce ſwé: Ženo, hle ſyn twój! Potom bi učenníkowi:
Hle matka twá! A od té hodiny přijal ji učenník i ſobě.

Ověťowání. Škaſtna jſi jſtě, ſwatá Panno Maria,
a wſſi chwály neſhobnějſſi, neb z tebe wyſſlo ſlunce ſpra-
wedlnoſti, Kriſtuſ Všh náš.

(Po ſw. Duchu čítá ſe wſſak náſledující Ověťowání:)

Zdráwas Maria, miſoſti plná, Pán ſ tebou: pože-
ňnanás ty mezi ženami, a požeňnaný plod žítota twého.

ſekreta. Twým ſmilowáním, o Pane, a přímſuwou
blahoſlawené Panny Marie nechť nám tato oběť i ſtálému
užitku a poloſi nyní napomáhá.

Přijímání. Blahoſlawené wnitřnoſti Marie Panny,
které noſily Šyna Otce wěčného.

Moblitba. Přijatwſſe, o Pane! ſpaſení naſſeho pob-
poru: uběl, proſíme, aby náš ochrana blahoſlawené Panny
Marie podperowala, poněwadž z úcty i ní tyto barý we-
lebuſti twé jſſune oběťowali. **Štrže. Amen.**

Na den věrných duší zemřelých.

Introit. Odpočinutí věčné dejž jim Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Žalm 64. Tobě přislussí chvála Bože na Sionu: a tobě se splní slib v Jerusalemě; vyslyš modlitbu mou: i tobě vsselší tělo přijde.

Odpočinutí věčné dejž jim Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Kyrie eleison, Kyrie eleison, Kyrie eleison.

(Gloria se nečitá.)

Modlitba. O Bože! vssech věrných Stvořiteli a Vylupiteli, bušsim služebníků a služebnic. swých odpustění vssech hříchů rač dáti, aby prominutí, kteréhož wžbychž žádali, pokornými prosbami dojiti mohli. Strže Kr. P. n. Amen.

Epistola. (1. Korint. 15, 51—57.) Bratři! Uj, ta-emistwí wám prawiím: Vssični zajisté wstaneme z mrtwých, ale ne vssični budeme proměnění. Hned pojednou, w okamžení, i poslednímu zatroubení; neboť trouba zawzní, a mrtwí wstanou neporussitelní, a my budeme proměnění. Musí zajisté toto porussitelné (tělo) obléci neporussitelnost, a toto smrtelné obléci nesmrtelnost. A když toto smrtelné obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest: „Bohlcena jest smrt we wítězstwí.“ Kde jest, ó smrti, osten twój? Osten pať smrti jest hřích; ale moc hřichu jest zálon. Díky pať Bohu, kterýž nám dal wítězstwí strže Pána nasseho Jezisse Krista.

Gradual. Odpočinutí věčné dejž jim Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

W paměti věčné bude sprawebliwý, powěsti glé ne-bude se báti.

Traktus. Oswobod, o Pane, bušse swých věrných zemřelých ode vssech wazeb hřichu: aby oučinlowáním twé

milosti soudu straffnému ujíti mohli, a blaženosti věčného světla požívali.

Sekvence. Zpěw církevní (Dies irae):

Průza pojme nás w tu chvíli,
Až se svět rozpadne w dýh,
Dle Dawida a Sibylly.

Zať se trásti budou lidé,
Až je soudit Soudce přijde,
A los na ně přisný wyjde.

Trouba divné wyhá hluky,
A trůnu Páně swými žwuky
Wyjwe wseho lidstwa pluky.

Žasne smrt, lid z hrobů wstává,
Odpovědi Soudci dáwá,
W bážni nález očelává.

Knihá tehďaž bude čtěna,
W níž jest každemu odměna
Neb počuta wyměřena.

Soudce na trůn ať zasedne,
Wsecka tajemství prohlédne,
Strašuplný hřisník žbledne.

Kdož ohájí winu moji,
Jestto sám se dobrů bojí,
Eubímu že neboslojí?

Králi straffné welebuosi!
S wěruým lidem do blažosi
Weď mne, přiwode milosi!

Připomeň, Ježíssi! sobě,
Že jsem já twé slabé robě,
Nežakral mne w oné bobě.

Hledal jsi mne do umblení,
Koupil za své umučení:
Ať ta práce marná není!

Spravedlivý soudce winy,
Promiň třešty mé zločiny,
Soubit bnda zemské syny.

Žtížená ká dusse winou,
Studem slzy z očí plynou,
Twé jen at mne třešty minon!

Magdalenu jsi rozžřeštil,
Potru odpustil, co žřeštil:
Z mnes nadějí tou těštil.

Ač nehodno mé wolání,
Nedej pro své smilování
Mi hynouti w plápolání!

Dobrých podil rač mi přáti,
Blého nedej losu bráti,
Na prawici rač mi státi.

Nepočti mne k zločencům,
Ku plamenům odsouzeným;
Powolej mne k wywolencům.

Z prachu wzbudím pozemského,
Ze srdce zformouceného:
Setři, Pane, cíle mého.

W přezalošnou onu dobu,
Člowěk až wykročiw z hrobu,
Ku přístnému soudu stane:

O smiluj se nad ním, Pane,
Dej, Ježíši lafkatý,
Duffím odpocínutí.

Evangelium (sw. Jana 5, 25—29). Za onoho času řekl Pán Ježíš zástupům židowským: Amen, amen prawím wám, že přichází hodina, a nyníť jest, kdyžto mrtwi uslyší hlas Syna Božího, a kteří uslyší, žtíwi budou. Nebo jako Otec má život sám w sobě: tak dal i Synu, aby měl život w samém sobě; a dal jemu moc činití soud, nebo

Syn člověka jest. Nebližtež se tomu, neboť přichází hodina, v kteroužto vsiichni, kteří v hrobích jsou, uslyší hlas Syna Božího; i půjdou, kteří dobře činili, na vzkříšení života; kteří pak zle činili, na vzkříšení soudu.

(Žádně Kredo.)

Obětování. Pane Ježíši Kriste, králi slávy, vysvoboď duše všech věrných zemřelých z očistcových muč a z hlubiny propasti: vysvoboď je z jícnu lva, aby peklo je nepohltilo, aby v temnosti neupadli; nhybž twůj bojovník, swatý archanděl Michael uveď je k blahému světlu, kteréš někdy Abrahamowi přislíbil, a jeho potomkům.

V. Přinášíme tobě, Pane, tuto obět chvály a modlitbu; přijmiž ji milostivě za duše, jichžto památku dnes konáme. Dejž jim, Pane, od smrti do věčného wejiti života. R. Kterýs někdy Abrahamowi přislíbil a potomkům jeho.

Sekreta. Shlédni milostivě, prosíme Pane, na obět, kterou tobě za duše služebníků a služebnic tvých přinášíme: abyš, kterým jsi zásluhu křesťanské wíry dopřál, jim i odměny udělil. Strže Kr. P. n. Amen.

Prefací všeobecná.

Přijímání. Světlo věčné ať jim swítí, o Pane, s twými swatými na věky, neboť lafťawý jsi.

Odpocinutí věčné dejž jim, o Pane, a světlo věčné ať jim swítí s twými swatými na věky.

Modlitba. Nechť modlitba prosících, žádáme, Pane, duším služebníků i služebnic tvých prospívá: abyš je i ode všech hříchůw očistiti i twého wyloupení oučastny učiniti ráčil. Strže Kr. P. n. Amen.

(Tato mše swatá se wžíti může, kdykoli se černá mše sw. slouží.)

Při pochovávání mrtvého.

Epistola (1. 1 Thesfal. 4, 12—17). Nechcemeť, bratři, abyste newěděli o těch, kteříž zesnuli, abyste se nad nimi nermoutili, jako i jiní, kteříž nemají naděje. Nebo jestliže věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých wstal: tak Bůh i ty, kteří sřze Ježíše zesnuli, přiwede s nimi. Nebo toto wám pravíme slowem Páně, že my, kteříž žiwi jsme, kteří ostaweni jsme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. Nebo sám Pán s rozlajem a s hlasem archanděla, a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtwi, kteříž jsou w Kristu, wstanou první. Potom my, kteříž žiwi jsme, kteříž pozůstaweni jsme, spolu s nimi uchwáceni budeme do oblaků wstříc Kristu w powětří, a tak wžbydět s Pánem budeme. Protož těsťte se wespoleť těmito slowy.

Ewangelium (sw. Jana 11, 21—27). Za onoho času řekla Marta 1 Ježíšowi: Pane, kdybyš byl ty zde byl, můj bratr nebylby umřel: ale i nyní wím, že cožkoli požádáš ob Boha, dá tobě Bůh. Dí jí Ježíš: Wstaneť zase bratr twůj. Řekla 1 němu Marta: Wím, že wstane při wzčrísšení w den nejposlednějšší. Řekl jí Ježíš: Já jsem wzčrísšení, i život: kdo věří we mne, byl také umřel, žiw bude: a lažbý, kdo jest žiw a věří we mne, neumře na wěky. Wěřís-li tomu? Řekla jemu: Dwssem, pane, já jsem uwěřila, že jsi ty Kristus, Syn Boha žiwého, kterýž jsi na swět přišel.

Rozličné modlitby,

kteřé tenkrát se čítají, když při mši sw. zaznamenáno ješt: dle libosti.

Modlitba za dosažení přimluvy Swatých.

opřej, prosíme všemohoucí Bože aby přimluwa blahoslavené Rodičky Boží Marie a všech swatých apoštolů, mučeniků, vyhnanců, a panen, i všech vyvolených tvých nás všude obveselila: abychom jejich památku slawice i jejich ochrany zažili. Słze. Amen.

Sekreta. Obětowanými dary buďž smířen, o Pane, a na přimluwu blahoslavené Panny Marie se všemi Swatými tvými ode všech nás nebezpečnstwí opatruj. Słze. Amen.

Po Přijímání. Přijali jsme, o Pane, slawice památku blahoslavené Panny Marie a všech Swatých tvých nebeské swátosti, popřej, prosíme, abychom, co w časnosti vykonáváme, u věčné radosti dosáhli. Słze. Amen.

Modlitba za wesslerý řád duchovní.

Wšemohoucí, wěčný Bože, jehožto duchem celé tělo swaté církwe se poswěcuje a řídí, wyslyš nás, jenž za wesslerý řád duchovní prosíme, aby darem milosti twé ode wšech řádů tobě wěrně se sloužilo. Słrže. Amen.

Sekreta. Dej služebníkům swým, o Pane, prominutí hříchů, útěchu života, i ustawičné řízení, aby tobě sloužice stále twého milosrdenství dojiti zasluhowali. Słrže. Amen.

Po Přijímání. Wyswobob, prosíme Pane, od hříchů a nepřátel prosíci tebe služebníky swé, aby we swatém obcowání živi jsouce, žádným protiwenstwím stisněni nebyli. Słrže. Amen.

Za krále.

Prosíme, wšemohoucí Bože, aby služebník twůj M. náš král, který twým smilowáním řízení králowství přijal, i we wšech ctnostech prospíwal, by takto jimi slusně ozdoben sšeredných nečestí se warowal, a i tobě, jenž cesta, prawda a život jsi, w milosti přijiti mohl. Słrže. Amen.

Sekreta. Obětované dary, prosíme Pane, poswěť: aby i pro nás se stalý tělem a ktwí Sednorozeného twého; i nassemu králi i dosažení spasení jeho dusse i těla a i wshplnění uložených jemu powinností twou milostí stále prospíwalý. Słrže. Amen.

Po Přijímání. Tato spásitelná obět, o Pane, nechť služebníka Twého M. krále nasseho ode wšech nebezpečenství ostříhá: by tichost církewního poloje dosáhl, a po uplynutí této časnosti i wěčnému životu dospěl. Słrže. Amen.

3a shromáždění a rodinu.

Opatruj, prosíme Pane, pro přimluvu Marie vezdyh Pannu rodinu tuto ode wšech protiwenstwi; a jelikož celým srdcem tobě se loží, milostiwě ob uklabů nepřátelských ji oštríhej. Strze. Amen.

Sekreta. Přijmi, prosíme wšemohoucí Bože, obět wroucnosti nassí: a strze mocnost této swátosti služebník swé ode wšech protiwenstwi opatruj. Strze. Amen.

Po Přijímání. Přijawše oběti wyloupení nasseho, uděl nám, prosíme milosrdný Bože slawením, jesich pomoc twé ochranu proti wšem protiwenstwim. Strze. Amen.

3a swornost w rodině.

O Bože, dárce pokoje a milowníce lásky! dej služebníkům swým prawě s twou wůli sjebnocení, abychom ode wšech pokussení, které nás tišnou, wyswobozeni byli. Strze. Amen.

Sekreta. Těmito obětni smířen uděl nám, prosíme, o Pane, abychom, senžto za odpusttění winy wlastní prosíme, nebpli zetwnějšsimi obtíženi. Strze. Amen.

Po přijímání. Duča twé lásky w nás wlej, o Pane; a nás, kterých jsi jedním chlebem nasptil, twou milostí sworné učin. Strze. Amen.

Za protivníky.

Nepřítel našich, prosíme Pane, přichu zruš: a jejich zpuřnost mocí pravice své potlač. *Skrze. Amen.*

Sekreta. Mocí tajemství tohoto, o Pane, nechať se od vlastních oustolků očistíme, i od oustolků nepřátelských zproštění jsme. *Skrze. Amen.*

Po přijímání. Ochraň nás, o Bože, zhladni a nás ob nebezpečností nepřátelského zachraň, abychom po odvrácení všech protivností svobodnou myslí tobě sloužili. *Skrze. Amen.*

Ve všelikých potřebách.

O Bože, outočisti a sílu nasse, přispěj nábožným prosbám církve své, jelikož jsi sám původce nábožnosti, a popřej, abychom čeho u tebe žádáme, skutečně dosáhli. *Skrze. Amen.*

Sekreta. Dej, milosrdný Bože: aby tato spasitelná obět i od vlastních vin nás stále očistovala, i od všech protivností nás chránila. *Skrze. Amen.*

Po přijímání. Přijali jsme, o Pane, darů tvatého tajemství, pokorně tebe prosíce, aby to, co jsi na svou památku vykonávali přikázal, nám i podpoře slabosti naší sloužilo. Jenž jsi žito atd. *Amen.*

V jakémkoliv soužení.

Nežhrdej, všemohoucí Bože, svým lidem, jenž v soužení i tobě volá: nhyž pro slávu jména tvého milostivě zarmouceným přispěj. *Skrze. Amen.*

Sekreta. Přijmi milostivě, o Pane, oběti, o kterýchž jsi chtěl, aby tebe smířily a nám mocnou milostí spasení navrátily. Skrze. Amen.

Po přijímání. Na náš zármutek, prosíme Pane, milostivě sáhni: a hněv rozhorlení svého, který spravedlivě zasluhujem, od nás odvrát. Skrze. Amen.

V čas hladu.

Dej nám, prosíme Pane, nábožné prosby učině a hlad milostivě odvrát: aby srdce smrtelníků poznala, že tyto metly z tvého hněvu pocházejí a tvou milostí obcházejí. Skrze. Amen.

Sekreta. O Bože, který z přítomných obětí i pokrmů nasycení, i svátost i obnovení obě podstaty pokolení lidského činíš: uděl prosíme, aby i našim tělům, i našim duším podpora z nich se dostávala. Skrze. Amen.

Po přijímání. Řiď nás, prosíme Pane, pokrmů časnými, kterážto věčnými tajemstvími napravovati ráčíš. Skrze. Amen.

Za děšť.

O Bože, v němžto žijeme, hýbame se a trváme, příchodný déšť nám sešli, abychom touto časnou pomocí dostatečně podporováni jsouce tím důvěrněji po věčných statcích toužili. Skrze. Amen.

Sekreta. Smiř se, prosíme Pane, pro oběti přinesené a příhodnou nám dostatečného deště pomoc uděl. Skrze. Amen.

Po přijímání. Dej nám, prosíme Pane, vláhy spásitelné: a vyprahlou tvář země nebeskými potoky naplň. Skrze. Amen.

Za jasnou powětrnost.

A tobě volajících, o Pane, wyslyš, a jasnou powětrnost nám prosícím uběl: abychom, jenž spravedlivě za nasse hříchů trpíme, strze předcházející tvé milosrdenství, dobrotivosti tvé zažili. Strze. Amen.

Sekreta. Předcházej nás, prosíme Pane, milost tvá vždycky a následuj: a tyto oběti, které za hříchů nasse tvému jmenu i posvěcení přinášíme, milostivě přijmi: aby na přímluvu Swatých tvých všem nám i spasení prospívaly. Strze. Amen.

Po přijímání. Žádáme, všemohoucí Bože, dobrotivost svou, abys přivaly oblať zadržel, a jasnost twáře tvé nám uláhati ráčil. Strze. Amen.

Za odvrácení bouřky.

Od domu twého, prosíme Pane, nechat duchovní nepravosti zapuzeny jsou a globa powětrných bouřek odejde. Strze. Amen.

Sekreta. Obětujem tobě, Pane, chválu a oběti, děkující tobě za udělená dobrodini, a pokorně prosíme, abys nám jich vždy uděloval. Strze. Amen.

Po přijímání. Všemohoucí věčný Bože, jenž nás i trestáním hošíš i odpouštěním zachováváš: uběl prosícím tebe, abychom se i z tichosti žádané útěchy této radovali, i barli dobrotivosti tvé vždy zažili. Strze. Amen.

W čas moru dobytku.

O Bože, kterýž jsi udělil, aby i nemá zvířata lidem w pracích pomáhala, požorně tebe prosíme, abys těm zvířatům, která k zachování lidskému slouží, pro naši potřebu zachrániti nechal. Sírže. Amen.

Sekreta. Smlířen, o Pane, přinesenými oběťmi pomoc svou w našich časech milostivě nám uděl. Sírže. Amen.

Bo přijímání. Požehnání tvého, o Pane, nechať lid věrný dosáhne, by na těle i na duši uzdraven tobě žábanou službu prokazoval, a dobrodiní smilování tvého wždycky nalezal. Sírže. Amen.

Ža dar slzi.

Wsemohoucí a neslaštavější Bože, který jsi žizní slávenému lidu pramen vody živé ze skály vyvedl; vyved ze tvrdosti srdce našeho slze stroupenosti, abychom hříšů svých oplakávati mohli, a tvým smilováním jich odpustění dosáhnouti zasloužili. Sírže. Amen.

Sekreta. Na tuto oběť, prosíme Pane Bože, kterou tvé welebnosti za hříchy své přiuážíme, milostivě slyšni, a vyved z našich očí řeky slzi, kterými bychom plameny zaslouženého ohně uhasiti mohli. Sírže. Amen.

Bo přijímání. Milost Duha swatého, Pane Bože, milostivě w naše srdce wlej, abychom sírže ni kláním slzi sřtorných hříšů svých smyli, a tvým dopřáním žádoucího prominutí od ní dosáhli. Sírže. Amen.

Za dosažení odpustění hříchů.

O Bože, který žádného nezavrhuješ, ale i největším hříšníkům srze polání milosrdenství milostivě propůjčuješ, sblébni milostivě na modlitby pokory nassi, a osvět nasse srdce, bychom twá přikázání vyplniti mohli. Srze. Amen.

Sekreta. Tato obět, o Pane, kterou tobě za protivnění nasse přinášíme, nechať jest tobě dar příjemný, a nechať i spasení živých i mrtvých slouží. Srze. Amen.

Bo přijímání. Vyslyš prosby robiny své, všemohoucí Bože, a popřej, aby svátosti, které jsme od tebe přijali, twou milostí w nás neporuffené se zachovaly. Srze. Amen.

Za postavené w soužení a pokusění.

O Bože, který nepravého ospravedlňuješ, a smrt hříšníkům neřádáš: pokorně twou welebnost prosíme, abys služebníkům své, jenž w tvé milosrdenství se důvěřují, nebeskou pomocí milostivě chránil, a stálou ochranou zachoval, aby tobě stále sloužili, a žádným pokusěním od tebe se neoddělili. Srze. Amen.

Sekreta. Mocí tajemství tohoto, prosíme Pane, i od vlastních prowinění nás očist a služebníkům svým všech hříchů odpust. Srze. Amen.

Bo přijímání. Nechať nás, prosíme Pane, svátosti přijaté obmeji, a uděl, by služebníci tvoji od hříchů zproštěni byli, aby oni stisknutí výchýtkami svědomí, plností nebeského léku chlubiti se mohli. Srze. Amen.

Za zapuzení zlých myšlení.

Wšemohoucí a nejlaštawějšší Bože, milostiwě pohleď na modlitby nasse, a srdce nasse ob zlých myšlení sprost, abychom zasloužili státi se hodným přibytlem Ducha swatého. Słrže. Amen.

Sekreta. Tyto oběti, o Pane, pro spase ní nasse obětujem: abyš totiž buďse nasse ob nečistých myšlení očistil a neporuffené zachowal, a milostí Ducha swatého oswítiti ráčil. Słrže. Amen.

Po přijímání. O Bože, jenž každého člověka přicházejícího na tento swět oswěcuješ, oswět, prosím, nasse srdce swětlem milosti své, abychom hodné a welebnosti tvé přijemné věci smýšleli, a tebe upřímně milowati mohli. Słrže. Amen.

Za dosažení zdrželiwosti.

Zapal ohněm Ducha swatého ledwi nasse a srdce nasse, o Pane, abychom tobě neposłkowněným tělem sloužili a čistým srdcem se zalíbili. Słrže. Amen.

Sekreta. Roztrhni, o Pane, mazky hříchů nassich, i abychom tobě úplnou swobodou a čistou myslí obět chwálky přiněsti mohli, uběd nám opět, co jsi nám ubědil, a spasiž nás słrže prominuti, které jsi spasti ráčil słrže milost. Słrže. Amen.

Po přijímání. Pane, pomocníku a ochraniteli náš, spomáhej nám: i ať žiwete srdce nasse a tělo nasse silou stýblíwosti a nowotou čistoty, abychom słrže obět, kterou tvé dobrotíwosti jsme přinesli, ob wšech pokusfení zprossfeni byli. Słrže. Amen.

Ža dosažení pokory.

O Bože, který se pšssným protiwiš, a milost dáwáš pokorným, uděl nám ctnost pravé pokory, jejižto příklad wěřícím Jednorozený twůj zanechal, abychom twého hněwu nadutostí ničdy nepopuzowali, nýbrž darů milosti twé swou poddaností žískali. Słrže. Amen.

Sekreta. Tato obět, prosíme Pane, nechať nám milost pravé pokory žíská, spolu pať ze srdci nassich žádost těla a očí, a ctížádost swětskou zapuď, abychom totiž strážliwě, sprawedliwě a nábožně žiwi jsouce, wěčné odměny dosáhli. Słrže. Amen.

Bo přijímání. Přijmutí této swátosti, o Pane, nechať sstwrny hříchů nassich sineje, a nás słrže wplonávání pokory k nebeslému králowstwi přiwede. Słrže. Amen.

Ža dosažení trpělivosti.

O Bože, jenž jsi trpělivostí Jednorozeného swého pšchu, starého nepřitele zrušil, dej nám, prosíme, abychom to, co On za nás milostiwě snášel, hodbně si připomínali: a za jeho příkladem i swá protiwenstwi trpěliwě nesli. Słrže. Amen.

Sekreta. Dary oběti nassí, prosíme Pane, milostiwě přijmi, které welebuosti twé s pobožností proto přinássíme, abyš nám daru trpělivosti uděliti ráčil. Słrže. Amen.

Bo přijímání. Tajemstwi swatá, o Pane, která jsme přijali, nechať nám, prosíme, milost opět žískají, a nám dar trpělivosti we wšech případnostech, wždy a wšude nás podporujice, uděli. Słrže. Amen.

Za dosažení lásky.

O Bože, který činíš, že milující těbe všecky věci k dobrému jsou, dej srdcím našim nezrušitelnou žádost lásky své, aby žádosti z tvého wnutí počaté žádným porušením nebyly proměněny. Słrze. Amen.

Sekreta. O Bože, který nás k obrazu svému swátosti a přilázaními obnowuješ, učniť trošky nasse dokonalé na cestách twých, abychom dar lásky, který ob tebe očeláwati můžem, słrze tyto obětované oběti prawdivě dosáhnouti mohli. Słrze. Amen.

Bo přijímání. Milost Ducha swatého, prosíme Pane, nechť srdce nasse oswíti, a sladlosti dokonalé lásky hojně nás občerství. Słrze. Amen.

Za přátely.

O Bože, který jsi dar lásky do srdcí věřících swých słrze milost Ducha swatého wlíti ráčil: dej služebníkům a služebnicím swým, za které twou dobrotiwost prosíme, zdrawí buďte i těla, aby tebe ze wší síly milowali, a co tobě se líbí, celou láskou wylonávali. Słrze. Amen.

Sekreta. Smiluj se, prosíme Pane, nad služebníky a služebnicemi swými, za které jsme tuto obět chválky twé welebnosti přinesli, aby słrze tyto swaté obřady milost storchovaného požehnání obdrželi, a sláwu věčné blaženosti dosáhli. Słrze. Amen.

Bo Přijímání. Božská obětující tajemství, prosíme Pane, aby tyto spasitelné swátosti těm prospíwaly k užítku a pokoji, za jejichžto lásku tyto oběti twé welebnosti jsme přinesli. Słrze. Amen.

Ža nepřátely.

O Bože, milovníče a ochránce pokoje a lásky, dej všelikým nepřátelům našim pravý pokoj a lásku, i uděl jim odpustění všech hříchů jejich, a nás ob jejich oukladbi mocně vysvoboď. Skrze. Amen.

Sekreta. Pro přinesené oběti, prosíme Pane, smiř se a nás ob našich nepřátel milostivě vysvoboď: i jim prominutí jejich winy uděl. Skrze. Amen.

Pro přijímání. Toto přijímání, o Pane, ať nás ob hříchů vysvobodí, a před ústoky nepřátel chrání. Skrze. Amen.

Ža vězně.

O Bože, který jsi sv. Petra apoštola olovů zproštěného bez porušení vyvésti ráčil, rozvaž pouta služebníka svého v zajetí postaveného, a pro jeho zásluby popřej, aby bez sřloby vyvázl. Skrze. Amen.

Sekreta. Na tyto oběti, prosíme Pane, ať hojně požehnání sřtoupí, aby vězněho toho olovů rozvázalo, a nás z jeho vysvobození brzo obveselilo. Skrze. Amen.

Pro přijímání. Mollitby nasse, prosíme Pane, milostivě vyslyš, a skrze svátosti, které jsme přijali, služebníka svého ob wazeb wězení jeho vysvoboď. Skrze. Amen.

Ža cestující na wodách.

O Bože, který jsi otce nasse rubým mořem a přes veliké vody přewedl, chwálíce čest jména tvého tě polorně

prosíme, abyš služebníků svých na ložích přeb bouřemi chránil, a je stále bezpečným přístavem a tichou plavbou opatřoval. Sírže. Amen.

Sekreta. Přijmi, prosíme o Pane, modlitby služebníků svých s obětmi obětovanými, a za které tato tajemství slawíme, ty ode všeho nebezpečství opatruj. Sírže. Am.

Po přijímání. Posvěcení božským tajemstvím, twou welebnost polorně Pane prosíme a žádáme, abyš služebníků svých, na které dary nebeskými pamatuješ, sírže dřevo swatého kříže i od hříchů odvrátil, i ode všech nebezpečství milostivě wysvobodil. Sírže. Amen.

Za spasení živých.

Propůjč, o Pane, svým věřícím pravice nebeské pomoci, aby tě celým srdcem wyhledávali, a čeho hodně žádají, dosáhnouti zasloužili. Sírže. Amen.

Sekreta. Budiž milostiv, o Pane, prosbám našim, a tyto oběti věrných svých, které tobě za spasení těch přinášíme, milostivě přijmi, i aby žádost žádného nebýla marná, žádná prosba oslyšána, popřej prosíme, abychom, co důvěrně žádáme, skutečně dosáhli. Sírže. Amen.

Po přijímání. Dej věřícím svým, prosíme Pane, stálost u wiře a upřímnosti, aby w božské lásce potvrzení, žádnými potušenými od její dokonanosti se neodvrátili. Sírže. Amen.

Pobožnosti k swátosti pokání.

Modlitba k Duchu sw.

Utěšiteli zarmoucených, Duchu swatý, Bože! račiž milostivě pro zásluhy Pána mého Ježíše Krista, za mne uřížovaného, moji paměť posilniti, abych věděl, čeho se nedostává mně, a poznal, co tvé Velebnosti na mně se nelíbí. Osvět můj rozum, abych poznal velikost svých hříchů; rozněť mou vůli, abych se zhrozil, abych se odřekl, abych se uarewal svých hříchů, i abych jedině tebe upní nade všecťo milowal. Amen.

Breadlo zpovědní.

1. Příkazání: „V jednoho Boha budeš věřit.“

Zkoumal jsem vssetečně w tajemstwach Božích? — Po-
chybowal jsem o některém článku wíry? — O kterých článcích
wíry pochybowal jsem? — Tupil jsem učení wíry katolické?
— Tupil jsem obřady katolické? — Četl jsem knihy kacířské?
— Obcowal jsem vssetečně s kacíři? — Přiwolil jsem ku
kacířstwi? — Byla mi wíra jako wíra? — Pochybowal jsem

W řízení Boží? — Počtyboval jsem w pomoc Boží? — Neptal jsem proti Bohu? — Wykonával jsem modlitbu nedbanlivě? — Opominul jsem modlitbu? — Zoufal jsem nad milosrdenstwím Božím? Spolehal jsem se opovážlivě na milosrdenstwi Boží? — Užíval jsem power? — Dal jsem si hádati? Dal jsem si karty wykládati? —

2. Příkázani. „Newezmeš jména Božího nadarmo.“

Mluvil jsem potupně o Bohu; o jeho swatém náboženstwi; o jeho swatých? — Přisahal jsem bez potřeby? Přisahal jsem křivě? — Donutil jsem jiných k přísaze bez potřeby? — Učinil jsem slib bez rozvážení? — Newyplnil jsem slib svůj? — Brussil jsem slib svůj? — Imenowal jsem lehkomyslně jméno Boží, neb jména swatých? — Klel jsem? — Jest to můj obyčej kleti? — Užíval jsem slow sw. písma k nelsussným žertům? —

3. Příkázani Boží: „Pouni, abyš den swáteční swétil.“

Zároveň:

1. Příkázani cirkwe: Zaswěcené swátky swétit.

2. Příkázani cirkwe: W zaswěcený swátek celou mssi swatou pobožně slyšet.

Wykonával jsem služebné práce we swátek bez potřeby? — Wykonával jsem služebné práce we swátek bez náležitého powolení? — Probáwal jsem mezi službami božími? — Strávil jsem čas swáteční u lonání nepotřebné cesty? — we hrách? — w pití? — w tanci? —

Zmestkal jsem mssi swatou? — Zanedbal jsem mssi swatou? — Zdržel jsem jiných od mssi swaté? — Slyšel jsem mssi swatou roztržitě? — Wytrhowal jsem jiné při mssi swaté? —

4. Příkázani. „Čti otce svého i matku svou.“

Nenáwiděl jsem rodičů svých? — Ublížowal jsem rodičům svým? — Bohrdal jsem rodiči svým? — Posmiwal jsem se rodičům? — Hanil jsem rodiče? — Klel jsem na rodiče? — Nelsloužil jsem rodičům? — Neposlouchal jsem rodiče? — Poussťel jsem rodiče své w potřebě? — Nemobilil jsem se za svoje rodiče? —

(Otázky pro rodiče:) Nepřidržowal jsem dítek svých k pravě

miře? — Nedal jsem je potřebným věcem vyúčtovat? — Nemyslíšhal jsem se jim dávatí pohoršení? Nepečoval jsem o jejich dobré? — Byl jsem šhominavý proti chybám dítek svých?

Co se zde dítek týká, to se týká všech poddaných, a k čemu jsou rodičové zavázáni, to jest povinnosti všech představených.

5. Příkázání: „Nezabiješ.“

Ublížil jsem sobě na zdraví? — Ublížil jsem bližnímu na zdraví? — Chowal jsem v srdci mém zášť a hněv? — Mstil jsem se? — Dal jsem jiným pohoršení? — Byl jsem cizích hříchů winen? — Rábil jsem k hřichu? Welel jsem k hřichu? — Swolil jsem k hřichu? — Ponoukal jsem k hřichu? — Chwálil jsem hřichu? — Tajil jsem hřichu? — Měl jsem pobílu na hřichu? — Netrestal jsem hřichu? — Zastával jsem hřichu? —

6. a 9. Příkázání: „Nesesmilniš.“ „Nepožádáš manželky bližního svého.“

Měl jsem nečistá myšlení, a swolil jsem jim? — Wyrážel jsem se předešlými hřichy nečistoty? — Wyrážel jsem se nečistými sny? — Swolil jsem k nečistým žádostem? — Díval jsem se na oplzlé obrazy, věci s zalíbením? — Chowal jsem takových obrazů, knih a jiných věcí v domě mém? — Poslouchal jsem s zalíbením oplzlé řeči? — Mluvil jsem hanebnosti? Před dospělými? — Před ženstými? — Před dětmi newinnými? — Swáděl jsem jiné k nečistotě? — A jaké nečistotě? Koho? — Snad newinných lidí? — Probřessil jsem se hanebným dotýkáním sebe, nebo jiného? — Učinil jsem nečistý skutek sám sebou? — s jinou osobou? — swobodnou? — s promdancu? — s přibuznou? — (Udej při těchto hříších, kolikráté jsi jedentáždy hřích zpáchal, udej, co jsi ještě nečistého zpáchal.)

7. a 10. Příkázání: „Nepokradeš.“ „Nepožádáš statku bližního svého.“

Kradl jsem? — Podwedl jsem jiného v míře neb wáze? — Zadržel jsem někomu jeho statku? — Zadržel jsem dělníkům mzdy? — Učinil jsem škodu jinému? — Dopustil jsem se lichvy? — Menawrátil jsem věc kradenou? — Menawrátil

jsm věc nalezenou? — Nenahrabil jsem škodu učiněnou? — Toužil jsem po cizím statku? —

8. Příkázání: „Nepromluviš křivého svědectví.“

Svědčil jsem křivě? — Žaloval jsem křivě? — Uhal jsem? — Pomlouval jsem? — Utíhal jsem na cti? — Měl jsem křivé podezření? — Posuzoval jsem? — Sočil jsem na jiné? — Nehájil jsem dobrého jména bližního? — Neodvolal jsem pomluvy a na cti utrhání? —

3. Příkázání církevní: Čtyřicetibenni půst, čtvero suchých dnů, a jiné ustanovené posty zachovávat, i v pátek ob masitých pokrmů se zdržovat.

Jebl jsem masitých pokrmů v pátek? — Jebl jsem masitých pokrmů v jiné dny postní? — Nezachoval jsem půst v dny ujmů? — (den ujmů t. j. den, kde se jen jednou do sytosti se najísti dovoluje. — Takové dny jsou všední dny v postě mimo neděle.)

4. Příkázání církevní: Nejméně jednou v roce svému uatizenému knězi se zpovídat, a při času velikonočním welebuou swátost přijímat.

Nemylonal jsem velikonoční sw. přijímání? — Je to již více než rok, co jsem nebyl u sw. zpovědi?

Sedmero hlavních hříchů.

Byl jsem pyšný? — Byl jsem marný? — Wyhledával jsem při dobrých skutcích jen chválu lidskou? — Byl jsem lakomý? — Byl jsem proti chudému zatvrdělý? — Byl jsem smilný? — Záviděl jsem štěstí jinému? — Radoval jsem se z neštěstí jiného? — Byl jsem nestřídmý? — Sněval jsem se? — Byl jsem líný? —

Některé hlavní otázky.

Zamlčel jsem některý hřích? Mylonal jsem pokání, jak mi uloženo bylo? Kterého hřichu bych litoval nejvíce, kdybych nyní umřítí měl? — Kterého hřichu jsem se dopustil nejvíce? — Jaké příčiny, příležitosti, místa a osoby býwají nejvíce příčinou hříchů mých?

Modlitba po zpytování.

Wšemohoucí, wěčný Bože, já nehodné stvoření tobě se klaním. Pádám před tebou a před obličejem welebnosti tvé; i žádám pokorně, abys mne pro hříchů mé nezatracoval. Uděl mi milostiwě času, bych se z nich láti mohl; bych jich dokonale litoval, a zkrousseně z nich se wyznal. Strže Krista Pána nasseho. Amen.

Modlitba lítosti k Ježíšsi Kristu.

(Dle Blosia.)

A teď se uchýluj k tobě, o božský Spasiteli můj, Ježíšsi Kriste! k tobě! — Outočistě hříšníkú; k tobě, o Spáso lajících, a prosím o milost a odpustění.

O jak těžce jsem za žitobytí swého hněwal tebe! newděčnost na newděčnost jsem množil; tvé milosti lašťawě me mně oučinkující jsem se protivil; ach, hříchů na hříchů wěžil jsem! O jaké to množstwí hříchů a neprawostí mých! Než, což wsse to proti množstwí a welikosti slitowání twých! — Ty jsi, o Ježíšsi! outočistě mé a smilowání, tys pramen milosrdenstwí, kterýžto žádného nečistého uchýlujícího se k tobě nezawrhneš, nýbrž očistkuje ho, nad ním se smilowáváš.

Gle, přicházím — w hříšících klesající — k tobě, nemoha ničeho rozwinouti před tebou, krom břemene swých hříchů! i pádám k nohoun twým, lásku twou wyžwase o smilowání; zachowej a wyšwobod mne, o Spasiteli můj! ochraň mne strže swaté jméno tvé! pewněl wěřím, že není zločinu tak welkého a nesmírného, kterýžby nemohl sblazen býti strže zásluh tvého swatého wtělení, obcowání, utrpení a smrti tvé.

Ježíšši! pramene nasseho spasení, ano sama Spáso nasse! Na ouplné sblazení wšech hříchů mých obětují tobě tedy wšedča tajemství nasseho spasení, twé člowěčenství a narození, twé obcowání, twé utrpení a smrt. Založ i wše to, což milé tobě na blahoslawené matce twé, Marii Panně a na každém z milých Swatých twých.

Spanilý Ježíšši! twá nedostihlá newinnost budiž náhradou twému Otci za winu mých hříchů. Zastři hříšný život můj zásluhami swými. Dej, aby život twůj spojil se s životem mým, abych se stal sřizce tebe a w tobě čistým a došonalým. Tyš tentíž dobrotivý a milosrdný Bůh, kteríž jsi přijímal hříšníky a publikány, jenž se utíkali k tobě. D zajiště, že mne jediného newytrhneš z milosti swé. Wzdálí se ode mne nedůvěra tato, nebo trwá milosrdenství twé na věky a milosti twé není konce. Tyš naběje má a útěcha má, upokojení mé a důvěra má! Odpouštíti hřích, největší radost přisobí tobě, neboť každý rád na milost přijímáš! Hřích mé mi odpustiš, jako jsi odpustil trýznitelům swým. D Smilownice božský! přispěj mi ku pomoci, abych knězi, náměstku twému, že wšech hříchů mých ob platné zpowědi spáchaných náležil se wyznal; abych se jeho ctowotnému napomenutí z cela obewzdal, we wšem ho uposlechl, a z úst jeho slova milosti twé uslyšel. Mezousej! odpouštíti se tobě hříchové tvoji! Amen.

(Když do zpowědnice wstoupíš, poznamenej se sw. křížem, a rciž:) Prosim Wáš ctihebný otče, za swaté požehnání, abych se mohl bobře a zcela wyzpovídati.

(Pať modlí se obecnou zpowěď.) Já bídný hříšník zpowídám a wyznávám se Bohu wšemohoucímu, Marii. jeho důstojné matce, wšem milým Swatým, a Wám, otče duchovní, na místě Božím, že jsem od swé poslední zpowědi, která se stala ... (tu se powí, kdy jsme se naposledy zpowídali) ... často a mnoho zhřešil, myšlením, řečí a skutky,

zvolášťe se winen dáwám, že jsem... (tu se počnem ze swých hříchů zpowídati.)...

Těch a wšech swých jiných wědomých i newědomých hříchů, kterých jsem se buď sám dopustil, neb kdež jsem winen byl, že byli od jiných zpácháni, srdečně lituji, protože jsem Boha, nejlepši a lásky nejhodnějši dobré, jimi urazil. Oprawduť minim, ničdy wice nehřešit, a wšeliké příležitosti k hříchu se warowat. Žádám Wás ctihodný otče, za kněžské rozhřešení a za spásitelné pořízení.

Modlitba po zpovědi.

(De Haubra.)

O Bože nejmilostiwější! těšim se z dobrotiwosti twé, že jsi popatřil na bídu mou. O popřej, aby se stwěla twář twá nade mnou. Žal weliká jest dobrotiwost twá, kterouž prolazuješ těm, kteříž se boji a blawěňují w tebe. Božehnán budiž Hospodin, jesto mně pobitwuou milost swou prolázati ráčil; neboť prawil jsem w ouzlosti swé: zapuzen jsem přeb očima twýma, a přebce jsi wyslyšel hlas wolání mého.

O předbrahát jest dobrota twá Bože! jesto hříchů odpouštíš, Duča swatého ubíliš, a sprawedliwých zachowá-wáš pod peruti swou. Oplýmajit hojnosti darů twých; napájíš je slabosti nebestou, co proudem žiwým.

Pane a Bože můj! welici jsou diwoté twoji i budu je hlásati, ač je sčísti nelze. Neodwracuj jenom ode mne milosrbenství swé ničdy a dobrota a láska twá ochraňujž mne wždy. Rabowati a weseliti se musejí wssični, kteříž po tobě toužíce, milují spasení swé: jimť zwolati jest powždy: Božehnáný Hospodin, neboť chud a bídný jsem; Hospodin ale má pěti o mne. Zistě tys spomocnil a wyswobobitel

můj, jenž s dobrotivostí, věrností a pomocí svou nemešká. Srdce mé hotovo jest, o Bože! prozpěwovati a chwáliti tebe; neboť dobrotivost tvá jest tak neobháhlá, jako obloha, a pravda tvá rozšířena jest, tam až dosahují oblaky. Řeky se na lože pokládám, myslím na tebe; řeky procitují, mluvím o tobě; neboť pravice tvá drží mne, a buďse má lpi na tobě.

Milosrdný a milostivý jest Hospodin, shovívající a veliké dobrotivosti. Nenaládá s námi podle hříchů našich; aniž podle nepravosti našich obplácí nám. Jako jest vysoko obloha nad zemí, vynáší milostivost svou nad těmi, kteříž se ho bojí; a jak daleko jest východ ob západu, tak daleko vzdaluje hříchů naše od nás. Jakož se smilovává otec nad bítly svými, slitovává se i Hospodin nad těmi, kteříž hlebají ho. — Otče! milost tvá oblažij mne na věky věků; strže Zejše Krista Syna tvého, Pána našeho. Amen.

Příteli a slitownice lajících hříšníků, Zejši Kriste! jenž jsi přišel na svět, abys hlebal a spasil, což bylo ztraceného. Známoť tobě, v jakém pokusení a nebezpečství jsem v nevyhnutelném obcowání se světem, jenž Boha svého tak málo zná a miluje. O věrný Pastýři! přispívej mi v tolikých pokusních; strážij mne, nabádej mne, web a posilni mne svatým Duchem svým, abych nikdy již do hříchů neklel, z kterýchžto mne dnes vysvobodilo milosrdenství tvé.

Svatá Maria, a ty Swatí Boží! orobujte za mne před trůnem Nejvyššího, a milosti mi vyproste, abych v dobrém setrval, a tak rozloučiv se někdy s vezdejšínošti, velebil dobrotu jeho a milosrdenství s vámi na věky věků. Amen. Otče náš — atd.

Před sw. přijímáním.

Bože, Otče všemohoucí! Já nehodný hříšník přistupuji k stolu jednorozeného Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, já nečistý k pramenu milosrdenství.

I protož žádám nesmírnou dobrotivost tvou, abych mou nečistotu obmyl, a láskou svou roznil, bych takovou čistotou a pobožností tuto Svátost přijal, aby to tobě ku slávě, mně pak ku spasení sloužilo.

Pane Ježíši Kriste, ty věčný knězi a králi! slyš zašluch tvého přehořlého umučení, a wpliti tvé předražené krve dej, abych já nehodný hříšník tajemství přepodivné Svátosti tvé patřící účtou a láskou přijmouti mohl.

Nejswětější Duchu! který jsi svou pobídnou mocí rozum apoštolů osvětil, a srdce jejich láskou k Bohu a k bližnímu, nepřemožitelnou trpělivostí a silou přehošně naplnil, nawšstiw mne nehodného služebníka svého, který spasitelné milosti ani hoden není, i učiň, abych tělo Pána našeho Ježíše Krista tak wroucně přijal, abych slyš toto swaté přijímání života věčného dosáhnouti mohl. Amen.

Wzbuzení wíry.

Kdo mi udělí, nejslabší Ježíši, abych pod rouškou způsobil swátostních twou tvář spatřiti mohl, na kterou žádají andělé hleděti? Kdo mi udělí, aby se mi zjewily prameny spasitelné twých swatých pěti ran; které sice očima wíry na tvém těle spatřuji, a uznávám, že jsou prameny wody živé na obmytí hříšné duše mé. O Pane můj, a Bože můj!

Nejpewnější wírou věřím, že w této nejmilostivější Svátosti altární skutečně přítomen jsi, jako Pán můj a Bůh můj, a pro tuto pravdu tisíckrát umřítí hotow jsem.

Wěřim, že w této Swátosti skutečně twé nešťlawnějšší tělo jest, které jest jasnějšší než slunce, s tou neporuffeností, krásou a welebností, která w nebi přebývá, nad kterou wěťší není, a mysliti se nemůže. Zde jest krew, která za nasse spasení na křiži wylita jest byla; zde jest dusse, která wšší milostí a moudrosti oplýwala; zde jest Božstwí twé, Slowo totiž wšsemohouci, sřzce které Otec wšse stwořil; neb ty jsi w Otci a Otec w tobě. Toť je střed wšsech zážraků twých, toť jest nejwěťší zážrak twůj, který přewyšsuje mysl wšsech tworů; to je prawda newyšlawná, kterou twou milostí we wšsech utrpeních wyznáwati budu.

Wzbuzení naděje.

W tebe jedině naději sřládám, nejšťlawjšší Zejšší, poněwadž ty můj Spasitel, ty má síla, ty mé outočistě, ty má podpora, ty pramen wšsech mých statků jsi. Zať bych mohl se opowážiti přístoupit k twému stolu, řdybys ty mně důwěř nebodáwal, jenžs mne křwí wřkoupil. Na twou dobrotiwost se spolehaje přistupuji k tobě, jako owce bloudící k pastřři, jako nemocný k lékaři, jako winný a k smrti odsouzený k swému prostředníkui a zastupiteli, abys mne opatrowal, chránil, uzdrawil a posilnil. Z propasti ničemnosti swé wolám k hlubokosti dobrotiwosti twé; nebo, ačkoliw hříchowé moji mnozí a těžcí jsou welni, nicméně doufám odpustěni, řdyž twé milosřdenstwí a cenu twé křwe pozoruji. Smiluj se nade mnou a spas mne, jenž niřdy neopouštíš doufající w tebe.

Wzbuzení lásky.

Zať mocnou láskou, o nešťlawnějšší Zejšší, hořelo srdce twé, řdyž jsi, odcházaje ze swěta k Otci, nám stěil připrawil, jenž wšsedu rozkoš a líbeznost čuti w sobě má. Tu jsi

mezi nás wšsedn polab milosti své rozdal, abychom tobě, jenž jsi nás w nesmírné lásce přebessel, že wšši sily lásku zpláceli.

Miluji tehdy tebe, co svou jedinou útěchu w tomto putování, co jedinou nadějí práhnoucí buše své, co jediné štěstí a největsší dobro, které na zemi požítati mi lze. Miluji tebe z celého srdce svého, že wšši myslí své, že wšši sily své o těžbych tebe lažbé chvíle horoucněji milowati mohl. To jest má vroucí žádost, tať jsou lkání a wzdychání srdce mého. Nebo wšsedch mohutnosti buše méť sobě táhneš, an lačnou bušši přebrahým tělem a křiví svou krmíš, nashcuješ a paseš. O jať zawázán jsemť tomu, abych tebe milowal! O ohni wždy hořící, a nikdy nehasnoucí! Zapal lebvi moje a srdce mé, abych hořel láskou tvou.

Dheň abys seslal na zem, přissel jsi; o zapal jej, a více jej rozněť, aby wždy rostl. Wždy tebe milowati budu, když mně síluť lásky propůjčíš, a tím více tě milowat budu, čím více mi milosti dáš; nikdy wšsať tě nebudu moci milowat, jať toho zasluhuješ.

Wzbuzení touhy.

Přijď, Pane Ježíši, jediná spáso buše mé, a wlej do srdce mého hojnost slablosti své, abych ničeho nemilowal, ničeho nežádal, jenom tebe. Přijď o rabosti a štěstí moje, přijď o naděje a sílo má, neb u tebe jest bohatství a sláva, tys život a útěcha má. O těžby, až přijdeš, wšsedch rozloffe swěta obrátily se mi w hořlost, abych při těchto nebeských hodech s tebou sjednocen, s tebou na věky rozdělen nebyl. Amen.

Wzbuzení bázně.

A stolu hodu twých, o Pane Ježíssi, pozván od tebe, přistoupiti žádám; awšsať celý se třesu pro hlas swatého apóstola, jenž prawi: „Kdo jí chleb tento, a pije krew Páně nehodně, winen bude těla a krew Páně.“ A jať bych se neměl báti, když welikou bídu smou utva-
žuji. Tať blouho již požitwám toho nebeslého chleba a přebce chřadnu; celou nebes radost w sobě nosím, a přebce marnosti swěta hledám. Swrchowaného Boha, pramen wšseho dobrého tolikrát přijímám, a přebce i Bohu se ne-
táhnu, nýbrž celý i zemi připoután jsem. Toť jest má ouzlost, toť mé weliké sřlícení. Poněwadž ale wím, že nejwšš dobrotiwý jsi, opěť i tobě se utílám, a tebe jako nejlašťawějšiho Otce swého žádám, abys mne očistil, uzbra-
wil, napravil a milostmi swými ozdobil. Odtwat řbce mé ode wšseho stwoření, a učin, aby dusse má lástlou twou napojená nic wíce nehledala než tebe.

Wzbuzení wděčnosti a pokory.

Kdo jsem já, nestončená dobroto, že mne swým pře-
brahým tělem a krow páslí a nashcowati ráciš? Jať tobě mám za to dělowati? Jať tobě odplatiti za to, co mi uděliti ráciš? Tehdy, jako ty nejmilostiwějši Ježíssi! sebe celého za pokrm se mi dáwáš, tať i já sebe w twou službu se za-
swěcuji. Cožkoliw mám, cožkoliw jsem, cožkoliw mohu, to zcela tobě obětuji a odevzdávám, abys mne zcela pro sebe zřřal, a netrpěl, by mně něčeho se ještě nedostávalo.

Nesmírný, hrozný, nejmocnějši a newypphtateblný Bo-
že! Sle, jaké jest smilowání twé, a jaká jest bída moje! Tyš král králů, tys Pán panowníků, který na zemi hlebiš, a činiš, aby se před tebou třásla; tys pramen swatosti, před nimžto ani anbělé neschou čistí; tys slunce swělla wě-

cného, jenž přebýváš w světle nepřístupném. A já nečistý, nečistými hříchy poskvrněný, jak se mám opovážiti k tobě přistoupiti, já čertu zemský? Však, jakkoli tomu jest, a poněwadž tvé milosrdenství větší jest nežli bída má, mluviti k tobě bude prach a popel já. Shledni na mne, nehodného služebníka svého, Otče milosrdenství! přijmi mne, kterého tak lašlavě voláš k sobě. Již jsem poznal, že bez tebe nic nejsem, a mimo tebe že není spasení ani životu. Ušetř hříšníka, a propůjč mně nehodnému milosti, abych strze tebe živ byl, a w tobě spasení došel. Jenž jsi živ a králuješ na věky věků. Amen.

(Když již k stolu Páně přistupuješ, zbuď ještě lítost nad hříchy svými, a rci:)

O Pane, nejsem hoden, abys wessel pod střechu mou, ale toliko rci slowem, a uzdravena bude duše má. (Tříkráte).

(Pať wzdechni:)

K tobě můj Ježíši přistupuji, w tebe doufám, w tebe věřím. Tebe miluji z celého srdce nade wsecko. — Přijď o Ježíši, a rač mne hříšníka svým tělem a krví nasýtiti, obcerstwiti, uzdrawiti a posilniti.

Již, co jsem hledal, widím; co jsem žádal požívám; láskou k Ježíši práhnu, a w srdci celý hořím. — —

W srdce své jsem tě přijal, tobě se zcela obewzbávám; kž jsem twým nhní i na věky. — —

Po přijímání.

Nhni, kdž jsi přijal Spasitele svého, pozastaw se w modlitbách svých, a nech Ježíše mluviti k tobě. Žádej jej slowy Samuele: „Mluw, o Pane, neboť slýchá služebník twůj.“

Učin předsewzeti, že wyplníš bez odkladu, co on ob tebe žádá. —

Wěřim w tebe, Pane můj a Bože můj, že we mně přebýváš. Nechat zaťuší buše má moc a slabost přitomnosti tvé; oswět ji, a wíru její rozmnož!

Doufám, nejdobrotivější Zejříši, že se stanu twých zásluh, a nebestých darů oučastným. Co mi odepřeš, kterému sám sebe jsi dal? Již mám tebe, kterýchž wssedlo můžješ, již tě požítwám, kterýchž panuješ a wládneš nade wssím. Nechtěj již, o srdce moje, zewnitř hlebat, co miluješ; máš w sobě nebes rozkoš, Boha nejmilostnějšího.

Miluji tebe, božský hoste můj; roznět we mně lásku k tobě; dej, aby nikdy neuhasla aniž ochábla. O buše moje, odewzdej se zcela srdci otewřenému tuto Zejříše Krista, které jest trůn lásky, přístaw milosrdenství, moře milosti, ráj dočkalosti, a hlubokost Božství.

Modlitba sw. Tomáše Akwinského.

Děluji tobě, o Pane swatý, Otče wsemohoucí, wěčný Bože, že jsi mne hříšného a nehodného služebníka swého, pro žádné zásluhy moje, nýbrž z pouhého milosrdenství swého přebrahým tělem a ktwi Syna swého, Pána nasseho Zejříše Krista nasýtití ráčil. I prosím, aby toto swaté přijímání mi nesloužilo k trestu, nýbrž aby mi prospíwalo k odpustění; aby mi bylo zbrání wíry, a sstitem dobré wíle. Nechat mi pomáhá k odstranění hříchů, k zapuzení zléch žádostí a swéwolnosti; nechat mne chrání proti nátišlým wssedch mých wibitelných i newibitelných nepřátel; nechat tělesné i bušewní hnůti mé dočkalé utiší; nechat mne s tebou jediným a prawým Bohem petwě spojit, a sstastného slovaní mi zaopatřit. I prosím tebe, abys mne k oné hostině přiwéstí ráčil, kde ty se Synem swým, a s Duchem Swatým swým jsi swětlem prawým, radostí wěčnou, blažeností dočkalou, a sstěším ouplným. Strže. Amen.

Pobožnosti odpolední.

W neděli: Litanie o nejsw. Trojici.

Pane smiluj se nad námi!
Krisťe smiluj se nad námi!
Pane smiluj se nad námi!
O swatá Trojice, uslyš nás!
O nerozbitná Jednoto, wyslyš nás!
Otče s nebes Bože,
Synu Wykupiteli swěta Bože,
Dusse swatý Bože,
Pravá a jedna Trojice,
Jedno a nejwýšší Božství,
Swatá a nerozbitná Jednoto,
Jednoto w podstatě, a Trojice w osobách,
Jedna a rovná Mocnosti,
Jedna a věčná Welebnosti,
Jedna a rovná Sláwo,
Jedna a Božská Trojice,
Otče Stworiteli,
Synu Wykupiteli,
Dusse swatý Utěšiteli,
Bože, jediný w podstatě, a troji w osobách,
Otče nezplozený,
Synu jednorozený,
Duchu sw. z obou pocházející,
Nesmírná moci věčného Otce,
Nedostizitelná moudrosti Syna Božího,

Smiluj se nad námi!

Nejunocnějši dobroto Duha swatého,
 Swatý, Swatý, Swatý, Pán Bůh zástupů,
 Swatý Bože, Swatý Silný, Swatý Nesmrtelný,
 V němžto žijeme, hýbeme se a trváme,
 Z něhož, v němž a skrz něhož všedly věci jsou,
 Králi věků nesmrtelný a newiditelný,
 Bože Abrahamův, Izákův, a Jakobův,
 Jenž jsi byl, jsi, a budeš, Otče, Synu a Duchu swatý,
 jeden Bože,

Smiluj se nad námi!

Milostiv nám buď, — ussetř nás nejsw. Trojice.
 Milostiv nám buď, — wyslyš nás nejsw. Trojice.

Ode všeho zlého,
 Od všelikého hříchu,
 Ode vši pýchy a zatvrzelosti,
 Od všeho lakomstwi,
 Od obžerstwi a lásky k světu,
 Od žárlivosti a hněvu,
 Ode vši zlé vůle,
 Od prostopášnosti a nečistoty,
 Ode vši lenosti a malomyslnosti,
 Od věčného zatracení,
 Strže silu všemohoucnosti tvé,
 Strže Welebnost slávy tvé,
 Strže hojnost dobrotiwosti tvé,
 Strže welikost lásky tvé,
 Strže množstwi smilování twých,
 Strže hlubokost soudů twých,
 Strže hlubokost moudrosti tvé,
 Strže bohatstwi blaženosti tvé,
 V den soudný,

Abysmož nás, Pane!

Mý hříšníci, tě prosíme, uslyš nás!

Abychom tobě Pánu Bohu nashemu se klaněli a tobě samému sloužili,

Abychom jméno tvé swaté nikdy na darmo nebrali,

Abychom cirkewní swátky zachováwali a swětili,

Abychom rodiče a přebstavené své poslušnosti a přispěním ctili,

Abychom žádného ani skutkem ani radou neusmrtili, a neurazili,

Abychom ani myšli ani tělem co nepočestného nezpáchali,

Tě prosíme, uslyš nás!

Abychom krádež nezpáchali, ani jiného nespravedlivě neobtěžovali,

Abychom proti bližnímu křivého svědectví aneb lži nepromluvíli,

Abychom bližnímu jeho statku nežádali, a jich nežádali,
Abychom tebe z celého srdce, ze vši duše, a ze vši síly milovali.

Abys nás k patření na tvou slávu přivésti ráčil,

Bože Otče, Bože Synu, Bože Duchu svatý,

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, učiň nám Otce milostivého.

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, — smiluj se nad námi hříšnými.

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, — dej nám Ducha svatého.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš. atb.

Chwalozpěw.

Pánu Bohu velmocnému, moc Hospodinu trojjedinému, jenž se nám zjevil w Trojici, složme dnes poklonu vroucí.

Tři jsou sic osoby božské neobsáhlé mysli lidské; w podstatě jest jen jediný Bůh Otec, Syn i Duch svatý.

Otci se moc připisuje, Syn se moudrostí imenuje; Duch svatý jest posvětitel, duše lidské utěšitel.

Otec před věky zůstává, Syn věčně w Otci přebývá; Duch svatý z obou vychází, z jedné vůle w srdce wchází.

Otec všecky věci stvořil, Syn Boží spasení dobyl, Duch svatý srdce obnowil, tak jen Bůh všecko spůsobil.

O Trojice věčně svatá, jenž jsi jediná podstata, dej ať tě právě poznáme, w nebi čest věčnou vzdáváme.

V. Dobrořečme Otci, Synu i Duchu svatému.

R. Chwalme a wymyšlujeme jej na věky.

V. Z něho, a strž něho, a w něm jsou všecky věci.

R. Jemu sláva na věky. Amen.

V. Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupů.

R. Plná jsou nebesa i země slávy jeho.

Tě prosíme, ušlých nás!

V. Pane wyslyš modlitbu mou.

R. A wolání mé k tobě přijď.

M o b l e m e s e.

Wšemohouci, věčný Bože, jenž jsi svým služebníčkům popřál, aby ve wyznání pravé víry slávu Trojice věčné poznali, a w moci welebnosti Jednotě se klaněli; prosíme tebe, abychom pro stálost víry této, ode wšeho protiwenstwi wžbychtj ostriháni byli. Skrze. Amen.

W pondělí: Litanie k nejsladšimu jmenu Ježíš.

Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, smiluj se nad námi!
 Kriste, uslyš nás!
 Kriste, wyslyš nás!
 Otče s nebes, Bože,
 Synu, Wykupiteli swěta, Bože,
 Duse swatý, Bože,
 Swatá Trojice, jeden Bože,
 Ježíši, Synu Boha žiwého,
 Ježíši, narozený z Marie Panny,
 Ježíši, jenž jsi pravý Bůh a člověk,
 Ježíši, nejsvětější,
 Ježíši, nejmocnější,
 Ježíši, nejdiwnější,
 Ježíši, nejslawnější,
 Ježíši, nejtišší,
 Ježíši, nejposlušnější,
 Ježíši, nejpoctornější,
 Ježíši, nejutěšenější,
 Ježíši, nejtrpělivější,
 Ježíši, nejmilosrdnější,
 Ježíši, swětlo pravé,
 Ježíši, Spasiteli swěta,
 Ježíši, prostředníku mezi Bohem a lidmi,
 Ježíši, pastýři svých věrných,

Smiluj se nad námi!

Ježíši, přivode a dokonateli wirtu nassi,
 Ježíši, buďsi nassich žádouci,
 Ježíši, outočistě nasse,
 Ježíši, milownice čistých buďsi,
 Ježíši, moudrosti věčná,
 Ježíši, dobroto nestihlá,
 Ježíši, zrcadlo dokonalého života,
 Ježíši, příklade všech ctností,
 Ježíši, Bože pokoje,
 Ježíši, potěšiteli zarmoucených,
 Ježíši, posilněni slabých,
 Ježíši, naděje kajících hříšníků,
 Ježíši, radosti andělů,
 Ježíši, králi patriarchů,
 Ježíši, řiditeli proroků,
 Ježíši, mistré apostoľů,
 Ježíši, učiteli ewangelistů,
 Ježíši, wítězstwi mučenníků,
 Ježíši, ošwiceni wyznamaců,
 Ježíši, ženichu panen,
 Ježíši, koruno všech Swatých,
 Milostiw nám buď, — Odpust nám Ježíši!
 Milostiw nám buď, — Ušlyš nás Ježíši!
 Ode všeho zlého,
 Ode všelikého hříchu,
 Ode všelikého nebezpečnstwi,
 Ode hněwu twého,
 Ode náhlé a nenadále smrti,
 Ode oukladů ďábelských,
 Ode moru, hladu a wálky,
 Ode ducha neshledetného,
 Ode hromobiti a sřodliwé bouřky,
 Ode přestoupeni twých swatých přikázani,
 Ode nátiřtů všeho zlého na těle i na buďsi,
 Ode věčného zahynutí,
 Pro tajemstwi swatého wtělení twého,
 Pro přisřti twé,
 Pro narození twé,
 Pro obřezání twé,
 Pro swatý život twůj,

Činitelj se nad námi!

Wšewobob nás, Ježíši!

Pro wšechy wnitřní i zewnitřní bolesti twé,
 Pro smrtelné ouzlosti twé,
 Pro wšechu potupu a rouhání, které jsi snášel,
 Pro ukrutné bičování twé,
 Pro bolestné torunování twé,
 Pro těžkou opusštěnost twou na kříži,
 Pro smrt a pohřeb twůj,
 Pro slavné wzkříšení twé,
 Pro podíwné na nebe wstoupení twé,
 Pro wěčnou sláwu twou,
 Na přimluwu twé nejmilejší matky Marie Panny,
 Na přimluwu wšech Swatých,
 W den soudný,

Wšehodob nás, Ježíši!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy swěta, odpusť nám, Ježíši!
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchy swěta, uslyš nás, Ježíši!
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchy swěta, smiluj se nad námi,
 Ježíši!

Ježíši Kriste, uslyš nás!

Ježíši Kriste, wyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Díče náš atd.

A neuwob nás w potušení,

Alle žbaw nás od zlého.

V. Bůh jméno Páně pochváleno.

R. Od toho času až na wěky.

Moblitba.

Bože, jenž jsi nejslawnější jméno Syna twého, Pána nasseho Ježíše Krista, wšem wěřícím nejslibnější, žlým pač duchlím hrozně a strasslivě učiniti ráčil: propůjč milostiwě, aby wšichni, kteříž to swaté jméno Ježíš pobožně cti na zemi, žde slablosti wšelikého potěšení nabýli, a potom tam wěčné radosti a blahoslawenstwí zažili.

Wšemohouci, wěčný Bože, jenž jsi potěšení a posilnění wšech bibných a nuzných! přijmi moblitbu a pláč

wšech těch, kteří w svých zármutcích a utiskování i tobě volají, aby všichni z tvé božské pomoci a milosrdenství we všech svých potřebách a důležitostech se radovali. Strže Pána našeho Ježíše Krista. Amen.

(3 Otče náš.)

Žítí: Litanie i Duchu svatému.

Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, smiluj se nad námi!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Dusse svatý, uslyš nás!
 Dusse utěšiteli, vyslyš nás!
 Otče s nebes Bože,
 Synu Wykupiteli světa Bože,
 Dusse svatý Bože,
 Swatá Trojice, jeden Bože,
 Duchu utěšiteli,
 Duchu moudrosti a rozumu,
 Duchu rady a síly,
 Duchu umění a pobožnosti,
 Duchu bázně Boží,
 Duchu wiry, naděje a lásky,
 Duchu pravdy,
 Duchu ustavičné radosti a pokoje,
 Duchu trpělivosti a tichosti,
 Duchu dobrotivosti a střidnosti,
 Duchu čistoty,
 Duchu wymolených synů Božích,
 Měditeli a Posvětiteli věřících,
 Zkoumateli srdci lidských,
 Rozdávací milosti,
 Utěšiteli zarmoucených,
 Radosti andělů,
 Osvícení patriarchů,
 Napomínateli proroků,
 Učitelé apoštolů,

Smiluj se nad námi!

Silo mučenníků, smiluj se nad námi!
 Utěcho vyznavačů, smiluj se nad námi!
 Cístoto panen, smiluj se nad námi!
 Radosti všech Swatých, smiluj se nad námi!
 Milostiv námi buď, ussetř nás Dusse swatých!
 Milostiv nám buď, wyslyš nás Dusse swatých!
 Ode všeho zlého,
 Od všelikého hřichu,
 Od všeho bábelského potušení,
 Od opomážitelného spolehání se i od zoufalství,
 Od odpírání poznání pravdy,
 Od nepřiznání a závistí,
 Od zatvrzelého a nekajícího srdce,
 Od lacinosti a bludu,
 Od ducha nečistého,
 Od nečistoty těla i duše,
 Ode vši lenosti a omrzlosti ve věcech Božích,
 Od přílišné truchlivosti,
 Od náhlé a nenadálé smrti,
 Strže podivnou moc, kterou jsi Marii Pannu zastínil,
 Strže skroupení v způsobě holubice na Ježíše,
 Strže tvé wyliti v způsobě ohnivých jazyků na apoštoly,
 My hříšníci, Tě prosíme, uslyš nás!
 Abyš nám odpustiti ráčil,
 Abyš oudy cirkwe swaté milosti svou obživiti a posvětit
 ráčil,
 Abyš nám milosti Boží uděliti ráčil,
 Abyš nás v pravé bázni zachowati ráčil,
 Abyš nám ducha uoblitby a pobožnosti uděliti ráčil,
 Abyš wsleda uasse myšlení ke své slávě zprawowati a po-
 světit ráčil,
 Abyš nám pokorné srdce dáti ráčil,
 Abyš w nás trpělivost a tichost wstipiti ráčil,
 Abyš nasse srdce k pravé lásce a milosrdenství nakloniti
 ráčil,
 Abyš nás k utrpení a protivenství posílniti ráčil,
 Abyš nassim srdcem pravého míru a pokoje dáti ráčil,
 Abyš nás ve své milosti potwrditi ráčil,
 Abyš nás k věčnému životu přivésti ráčil,

Obživoť nás, Duchu swatý!

Tě prosíme, uslyš nás!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, — sešli nám Ducha
svatého.

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, — vylej na nás Ducha
svatého.

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, — dej nám Ducha
svatého.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš atb.

V. Vypustiž Ducha svého, a stvoření budou.

R. A obnovíš tvář země.

Mobleme se.

Bože, jenž jsi srdce věřících osvěcením Ducha sva-
tého vyučil, dejž nám v témž Duchu pravé věci smýšlet,
a z jeho potěšení vzbýchaj se radovat. Sírže. Amen.

We středu: Litanie ke všem Svatým.

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče z nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu Vykupiteli světa Bože, smiluj se nad námi!

Dusse svatý Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Trojice jeden Bože, smiluj se nad námi!

Svatá Maria,

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno Panen,

Svatý Michaeli,

Svatý Gabrieli,

Svatý Rafaeli,

Všichni svatí andělé i archandělé,

Všichni svatí blahoslavených duchů řádové,

Strobuj (te) za nás!

Swatý Jene Křtiteli,
 Swatý Jofese,
 Wšidni swatí patriarchové a proroci,
 Swatý Petře,
 Swatý Pawle,
 Swatý Ondřeji,
 Swatý Jakobe,
 Swatý Jene,
 Swatý Tomášsi,
 Swatý Jakobe,
 Swatý Filipe,
 Swatý Bartoloměji,
 Swatý Matoussi,
 Swatý Simone,
 Swatý Labeášsi,
 Swatý Matěji,
 Swatý Barnabášsi,
 Swatý Pulášsi,
 Swatý Marku,
 Wšidni swatí apoštolové a ewangelistové,
 Wšidni swatí učennici Páně,
 Wšedá swatá newinnátká,
 Swatý Štěpáne,
 Swatý Wawřinče,
 Swatý Wincenci,
 Swatí Fabiáne a Šebestiáne,
 Swatí Jene a Pawle,
 Swatí Rozmo a Damiáne,
 Swatí Gerwázi a Protázi,
 Wšidni swatí mučennici,
 Swatý Šilwestře,
 Swatý Řehoři,
 Swatý Ambroži,
 Swatý Augustine,
 Swatý Jaroline,
 Swatý Martine,
 Swatý Mikulášsi,
 Wšidni swatí biskupové a wyznawáci,
 Wšidni swatí učitelové,
 Swatý Antonine,

Drobni (te) ja náš!

Swatý Benedikte,
 Swatý Bernarde,
 Swatý Dominiku,
 Swatý Františku,
 Všichni swatí knězi a jáhnové,
 Všichni swatí mníši a poustevníci,
 Swatá Maří Magdaleno,
 Swatá Hato,
 Swatá Lucie,
 Swatá Anežko,
 Swatá Cecilie,
 Swatá Kateřino,
 Swatá Anastasie,
 Všech swatých pann a wdow,
 Všichni Swatí a Swětice Boží,
 Milostiw nám buď, odpusť nám Pane!
 Milostiw nám buď, uslyš nás Pane!

Drobuj (te) ja náš!

Ode všeho zlého,
 Ode všeho hříchu,
 Ode hněwu tvého,
 Ode náhlé a nenadálé smrti,
 Ode oukladů bábelských,
 Ode hněwu, nenávisti, i ode vši zlé vůle,
 Ode ducha smilného,
 Ode hromobiti a bouřky,
 Ode moru, hladu a války,
 Ode věčné smrti,

Všimobob náš, Pane!

Strže tajemství sw. wtělení tvého,
 Strže tvé přísti,
 Strže tvé narození,
 Strže křest a swatý půst twůj,
 Strže kříž a umučení tvé,
 Strže smrt a pohřeb twůj,
 Strže swaté vzkříšení tvé,
 Strže pobitvé na nebe wstoupení tvé,
 Strže přísti Utěšitele Ducha swatého,
 A den soudný,

My hříšníci, tě prosíme, uslyš nás!
 Abys nám odpustiti ráčil, tě prosíme, uslyš nás!
 Abys nám milostiw býti ráčil, tě prosíme, uslyš nás!

Abys ná? k pravému pokání přivéstí ráčil,
 Abys svou sv. církev zpravovati a zachovati ráčil,
 Abys náměšťa apoštolského i westeren duchovní stav w
 swatém náboženství zachovati ráčil,
 Abys nepřátele církve swaté ponížiti ráčil,
 Abys králům a knížatům křesťanským pokoj a pravou swor-
 nost dáti ráčil,
 Abys všem lidu křesťanskému pokoj a jednotu uděliti
 ráčil,
 Abys nás samých w své swaté službě posílniti ráčil,
 Abys myšli našich k nebeským žádostem pozdvihnouti ráčil,
 Abys všem dobrodincům našim věčnými věcmi odplatiti
 ráčil,
 Abys duše naše, bratrů, přátel a dobrodinců od věčného
 zatracení wysvoboditi ráčil,
 Abys ouruby zemské dáti a zachovati ráčil,
 Abys všem věrným zemřelým odpocínuti věčné dáti ráčil,
 Abys nás wyslyšeti ráčil,
 Synu Boží,

Te prosíme, uslyš nás!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, odpusť nám Pane!
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, uslyš nás Pane!
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, smiluj se nad námi!
 Kriste uslyš nás!
 Kriste wyslyš nás!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, smiluj se nad námi!
 Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš.

V. A neuvoď nás w pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Žalm 69.

Bože, ku pomoci mé wzejři! Pane k spomožení mému pospěš.

Zahanbeni at jsou a zastydí se, kteříž hledají duše mé.
 Zpět at se obrátí a zastydí se, kteříž žádají mi zlého.

At se odvrátí ihned zahanbeni jsoouce, kteříž říkají mi:

Ha-há, ha-há.

Ať se weseli a radují w tobě wšichni, kteříž hlebají tebe;
a ať říkají wždycky: Weleben buďž Hospodin, kteříž milují
spasení twé.

Já pak nuzný a chudý jsem: Bože zpomozíš mi.

Spomocniť můj, a wyswoboditel můj jsi ty: Hospodine
neproblívej.

Sláva Otci i Synu, i Duchu swatému.

Jakož byla na počátku, tak buďž nyní i wždycky, i na
wěky wěkůw. Amen.

V. Spaseny učin slugebníky své,

R. Bože můj, doufajici w tebe.

V. Budiž nám Pane, wěži mocnou!

R. Od twáře nepřitele.

V. Nic neprosívej nepřítel nad námi.

R. A syn nepravosti nepřičiní se, usfobiti nám.

V. Pane, ne wedle hříchů našich učiníš nám.

R. Aniž dle nepravosti našich obplacuj nám.

V. Modleme se za nejwššího Pastýře našeho N.

R. Hospodin zachowejž ho, a obživíž ho, a blahoslawe-
ného učiní jej na zemi, a nemhďawej ho w ruce nepřátel
jeho.

V. Modleme se za dobrodince nasse.

R. Pane, rač obplatiti všem nám dobře činícím, pro
jmeno twé, životem wěčným. Amen.

V. Modleme se za wěrné zemřelé.

R. Odpočinuti wěčné dej jim Pane, a swětlo wěčné ať
jim swítí.

V. Odpočiňte w pokoji.

R. Amen.

V. Modleme se za bratry nasse nepřítomné.

R. Spaseny učin slugebníky své, Bože můj, doufajici
w tebe.

V. Sešli jim, Pane, pomoc ze swatyně.

R. A ze Sionu oslýchvejž jich.

V. Pane, wyslyš modlitbu mou.

R. A wolání mé k tobě přijď.

M o d l i t b y.

Bože, jemužto vlastně přináleží, wžbých se smilowati a odpustiti, přijmiž milostiwě prosby nasse, a učin, bychom wssični, kteréz wazby hříchů tistlnou, strze přewelilé milosrdenstwí twé ob nich rozwázáni byli.

Prosíme tě, o Pane! wšlých modlitb tobě i nohoum padajících, a wžznawajícím se tobě hříchů odpust, abychom od dobroty twé prominutí swých neprawostí a poloj spolu obdržeti mohli.

Nowhmluwené milosrdenstwí swé, Hospodine! lastawě nám prolaš, a nás od hříchů wšech sprost i od zasloužené pokuty wšwobod.

O Bože! kterých hříchů rozhněwán, poláním wšsat ukojen býwáš, wžhledni na prosby swého pokorného lidu, a odwrac metlu swého sprawedliwého hněwu, kterouž jsme zasloužili strze hříchů nasse.

Wšemohoucí, wěčný Bože! smiluj se nad služebníkem swým nejwžšším pastýřem nassím M., a spravuj ho ble dobrotiwosti swé i cestě wěčného spasení, aby pomoci twou, což se tobě líbí, wžhlebáwal, a ze wšší síly swé wžkonáwal.

O Bože! ob kteréhož swatě žádosti, prawé rady a dobré skutky pocházejí, dejž služebníkům swým polož, jehožto swět dáti nemůže, aby nasse srdce twým přitázaním byla poddána, a po odwráčení strachu nepřátelského časowé nassi pod ochranou twou byli položni.

Zapsal ohněm Ducha swatého ledwí i srdce nasse, Pane! abychom tobě neposstwrněným tělem sloužili a čistým srdcem se zalíbili.

O Bože! wšech wěrných stwořiteli a wžlupiteli! bušším služebníků a služebnic swých odpustění wšech hříchů

rač báti, aby prominuti, kteréž wžbych žábali, požornými prosbami dojiti mohli.

Činy nasse, prosíme Pane! milosti svou předejdi a pomoci svou proweš, aby wšech nasse modlitb a činové od tebe wžbych se počínali, a strze tebe počaté se slo-
nawali.

Wšemohoucí, věčný Bože! jenž nad živými a mrt-
vými panuješ, a nade všemi se smilovááš, kteréž w
pravé víře a skutcích za své býti předznáš: tebe po-
žorně prosíme, aby, za které jsme prosby wpléwati uminili,
a kteréž buďto tento nhnější wěť ještě w těle zdržuje, aneb
budoucí již od těla wšwobožené přijal: strze přimloutu
wšech swatých z dobroty milosti tvé, wšech hříchů swých
odpuštění dojiti mohli. Strze Pána nasseho, Ježíše Krista,
jenž s tebou žit jest a králuje, w jednotě Ducha swatého po
wšech wěky wěšw. Amen.

We čtvrtel: Litanie o nejšw. Swátosti oltářní.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Otče s nebes Bože,
Synu Wykupiteli swěta Bože,
Dusse swatý Bože,
Swatá Trojice jeden Bože,
Chlebe živý, který s nebe sestoupil,
Bože zakrýš a Spasiteli,
Pokrme wywolených,
Wino plobící panny,
Chlebe tučný, a rozkoši králů,
Wždy trwající oběti,
Oběti čistá,
Beránku neposkvrněný,
Stole nejčistotnější,

Smiluj se nad námi!

Pokrme andělů,
 Manno skrytá,
 Památko divů Božích,
 Chlebe nadpobídný,
 Slovo tělem učiněné,
 Přebývajici w nás,
 Hostie swatá
 Kalichu požehnaný
 Tajemství wíry
 Nejwznešenější a nejsvětější Swátosti,
 Oběti ze wšech nejsvětější,
 Oběti smířlivá za živé i za mrtvé,
 Nebeský léku proti hříchu,
 Záchratu podivení nejhodnější,
 Nejsvětější památko utrpení Páně,
 Dare přewyššující wšední hojnost,
 Památko zvláštní lásky Boží,
 Hojnosti sčdrosti Boží,
 Nejsvětější a nejmilostiwější tajemství,
 Léku nesmrtelnosti,
 Hrozná a oživující Swátosti
 Chlebe wšemohoucnosti Slova tělem učiněný,
 Nektarová oběti
 Pokrme hodozníků,
 Nejsladší hostino, při které andělé slouží,
 Swátosti dobrotiwosti,
 Záwazku lásky,
 Kneží i Oběti,
 Duchovní sladkosti,
 Občerstwení duší Swatých,
 Poslo w Pánu umirajících,
 Záwazku budoucí slávy,
 Milostiw nám buď, — Ušetř nás Pane.
 Milostiw nám buď, — Wylíš nás Pane.
 Od nehodného přijímání těla a krve tvé, wyswobod nás, Pane!
 Od žádosti těla, wyswobod nás, Pane!
 Od pýchy života, wyswobod nás, Pane!
 Ode wší příležitosti k hříchu, wyswobod nás, Pane!
 Strže tu žádost, kterou jsi beránka welikonočního s učenitý jisti
 žádal, wyswobod nás, Pane!

Strže nejhlubší pokoru, kterou jsi nohy učenníků myl, vysvobod nás, Pane!

Strže nesmírnou lásku, kterou jsi tuto nejšv. Svátost ustanovil, vysvobod nás, Pane!

Strže přebrahou krev tvou, kterou jsi nám na oltáři zanechal, vysvobod nás, Pane!

Strže pět svatých ran tvých nejsvětějšího těla tvého, vysvobod nás, Pane!

Mý hříšníci!

Abys w nás wiru, úctu a pobožnost k této Svátosti rozmnožiti a udržeti ráčil,

Abys nás k častému přijmuti této Svátosti strže pravou litoš nad hříchy přivésti ráčil,

Abys nás ode všeho faciřství, newěry a zaslepenosti srdce vysvoboditi ráčil,

Abys nás w hoblinu smrti tímto nebeským pokrmem posilniti a opatřiti ráčil,

Abys nás k hořině života věčného přivésti ráčil,

Synu Boží,

Veránte Boží, jenž snímáš hříchy světa, usšetř nás Pane!

Veránte Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás Pane!

Veránte Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Děče náš atb.

Chleba s nebe dal jsi jim, o Pane.

Wšedku libeznost w sobě majici.

Že prosíme, uslyš nás!

M o b l e m e j e :

O Bože, jenž jsi nám w přepobitné Svátosti památku umučení svého zanechal, dej nám, prosíme, abychom swatá tajemství tvého těla a krve tak ctíli, bychom owoce wyloupení tvého stále w sobě zalousseli. Strže. Amen.

W páteř : Litanie o umučení Páně.

Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, smiluj se nad námi!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Ukřižovaný Ježíši, uslyš nás!
 Ukřižovaný Ježíši, wyslyš nás!
 Otče s nebes Bože,
 Synu Wykupiteli světa Bože,
 Dusse swatý Bože,
 Swatá Trojice jeden Bože,
 Ježíši, za třicet stříbrných prodaný,
 Ježíši, k nohám učenníků ponižený,
 Ježíši, při modlitbách na zem položený,
 Ježíši, krví se potící,
 Ježíši, políbením od Zidáše zrazený,
 Ježíši, od žoldnérů swázaný,
 Ježíši, od učenníků opufftěný,
 Ježíši, Annášsowi a Kaifášsowi představený,
 Ježíši, od žoldnérů políčtowaný,
 Ježíši, od falešných svědků obžalowaný,
 Ježíši, k smrti odsouzený,
 Ježíši, w obličej uplwaný,
 Ježíši, od Petra třikráte zapřený,
 Ježíši, swázaný k Pilátu odvedený,
 Ježíši, u Herodesa posnuiwaný,
 Ježíši, ssatem bílým oděný,
 Ježíši, nad Barabáše oporvržený,
 Ježíši, bičowaný,
 Ježíši, pro nasse hříchů zarmoucený,
 Ježíši, ssatem šarlatovým oděný,
 Ježíši, trním korunowaný,
 Ježíši, třtinou bitý,
 Ježíši, od Zidů k ukřižování žádaný,
 Ježíši, k smrti nejpotupnější odsouzený,
 Ježíši, těžkým křížem obtížený,
 Ježíši, roucha zbawený,
 Ježíši, hřebů na kříž přibitý,

Smiluj se nad námi!

Ježíšši, zločincům připočtený,
 Ježíšši, jemuž okolojdouci se rouhali,
 Ježíšši, jemuž se židé posmívali,
 Ježíšši, ob lotra nespravedlivě popouzený,
 Ježíšši, výčitkami obšpaný,
 Ježíšši, žlučí a octem w žizni napájený,
 Ježíšši, až k smrti kříže poslušným učiněný,
 Ježíšši, kopím probodnutý,
 Ježíšši, z jehož boku krev a voda vyššla,
 Ježíšši, s kříže snatý,
 Ježíšši, w novém hrobě pohřbený,
 Ježíšši, jehožto zsmalosti uzdraveni jsme,
 Ježíšši, za nás uctřizovaný,

Smiluj se nad námi!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, — Ušetř nás Pane.
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, — Vyšlyš nás Pane.
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchů světa, — Smiluj se nad námi.

Kriste uslyš nás! Kriste vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Díče náš atd.

V. Klaníme se tobě, o Pane Ježíšši Kriste, a dobrořečíme tobě.

R. Neboť kříž svůj svět jsi vykoupil.

M o b l e m e s e :

O Pane Ježíšši Kriste, Synu Boha živého! polož umučení, kříž a smrt svou mezi soud svůj a bussi moji, nyhni a w hoblinu smrti mé, a rač mně milosti, zemřelým odpočinutí, církvi své polože a swornosti, wšem pať milosrdenství, žiwota a věčné slávy udělit. Jenž žiješ a trávuješ Bůh na věky věků. Amen.

V sobotu: Vítanie Loreťanská.

Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, smiluj se nad námi!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste, uslyš nás!
 Kriste, vyslyš nás!
 Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!
 Synu Vykupiteli světa Bože, smiluj se nad námi!
 Duse svatý Bože, smiluj se nad námi!
 Svata Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi!
 Svata Maria,
 Svata Boží Kobička,
 Svata Panno panen,
 Matko Kristova,
 Matko božské milosti,
 Matko nejčistší,
 Matko nejčistotnější,
 Matko neporoušená,
 Matko neposkvrněná,
 Matko přemilá,
 Matko přebivná,
 Matko Stvořitele,
 Matko Spasitele,
 Panno nejmodřejší,
 Panno ctihodná,
 Panno chvalitebná,
 Panno mocná,
 Panno dobrotivá,
 Panno věrná,
 Zrcadlo spravedlnosti,
 Stolica moudrosti,
 Příčina naší radosti,
 Nádobu duchovní,
 Nádobu počestná,
 Nádobu vznesené po božnosti,
 Kůže duchovní,
 Věže Dawidova,
 Věže s slonových kosti,

Drobuj se náš!

Dome zlatý,
 Archo umlův,
 Bráno nebeská,
 Hvězdo jitřní,
 Uzdravení nemocných,
 Dutočistě hříšníků,
 Potěšení zarmoucených,
 Pomocnice křesťanů,
 Královno andělů,
 Královno patriarchů,
 Královno proroků,
 Královno apoštolů,
 Královno mučeniků,
 Královno vyznavačů,
 Královno panen,
 Královno všech Svatých,
 Královno bez poskvrny hříchu prvotního počatá,
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám Pane!
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás Pane!
 Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!
 Kriste uslyš nás!
 Kriste vyslyš nás!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Kriste smiluj se nad námi!
 Pane smiluj se nad námi!

Drobuj za nás!

Otče náš. Zdravas.

Pod ochranu tvou utíláme se, svatá Boží Rodičko!
 prosbami našimi nezhrdej v potřebách našich, ale ode
 všeho nebezpečení nás vzbudej, o slavná
 a požehnaná Panno Maria, Pani nasse, Prostřednice nasse,
 Drobownice nasse, se Synem svým nás smiř, Synu svému
 nás porouče, Synu svému nás obětuj!

V. Drobuj za nás svatá Boží Rodičko!

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbeni Kristových.

Milost tvou, prosíme, o Pane, račť v myšli nasse wliti,
 abychom, kteří jsme strze anděla zvěstujícího wtělení Krista,

Syna twého, poznali, strze umučení jeho a kříž i sláve
 vykříšení přivedeni byli. Strze téhož Krista Pána na-
 sseho. Amen.

V. Drobuj za nás sw. Jofese!

R. Abychom hobni učinění byli zaslíbení Kristových.

Mač nám, prosíme Pane, strze zásluhy ženicha nejjwě-
 tější Robičky swě Marie Panny pomoci, aby, čeho nasse
 neobstatečnost dosáhnouti nemůže, jeho přimluwou nám ubě-
 leno bylo. Jenž jsi žito a kraluješ s Bohem Otcem w
 jednotě Ducha swatého, Bůh na wěky wěltw. Amen.

Zdráwas Králowno, Matko milosrbenstwi, žiwote,
 sladkosti i naděje nasse, buď zdráwa! K tobě woláme, wy-
 hnání synowé Ew. K tobě wzbýcháme kláse a pláče
 w tomto slzawém oubolí. I protož, Drobownice nasse,
 obrať i nám swé milosrbdné oči, a Zejřiše, kterž jest pože-
 hnaný plob žiwota twého, nám po tomto putowání ukaž,
 o milostiwá, o přiwětíwá, o přeslablá Panno Maria.

V. Drobuj za nás, swatá Boží Robičko!

R. Abychom hobni učinění byli zaslíbení Kristových.

Wsemohouci wěčný Bože! jenž jsi přeslawné Panny
 a Matky Marie tělo i dusi strze mocnost Ducha swatého
 tak způsobiti ráčil, aby hobným přibytlem Syna twého
 učiněna byla: dejž nám, jenžto se její památkou těšime,
 abychom strze její sstěbrou přimluwu ob nastáwajících
 wšeho zlého, i ob smrti wěčné wyshwobozeni byli. Strze
 téhož Krista Pána nasseho. Amen.

3krát Otče náš. 3 Zdráwas.

Žalmy nesporní.

8 předních vlastností v roce.

Ž a l m 109.

Řekl Hospodin Pánu mému: sedíš na pravici mé;
Dokládá nepoložím nepřátel tvých za podnoží nohou tvých.

Brut moci své vypustí Hospodin ze Sionu: panuj n
prospěch nepřátel svých.

S tebou panování v den moci tvé ve svělosti svatých:
z luna před denními zplodil jsem Ho. —

Přisáhl Hospodin a nebude železi toho: Ty jsi kněz na
věky podle řádu Melchisedechova.

Hospodin po pravici tvé: potřel v den hněvu svého krále.

Souditi bude mezi národy, dovrší porážky, roztrpí hlavy
na zemi mnohých.

Z potola na cestě bude píti: protož povýší hlavy.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož byla na
počátku, tak buď i nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

Ž a l m 110.

Oslavovati budu tebe Hospodine z celého srdce svého:
ve sboru spravedlivých i ve shromáždění.

Velici jsou skutkové Páně: vybráni podle vůle jeho.

Sláva a velebnost jest dílo Jeho, spravedlnost Jeho zů-
stává na věky věků.

Památku učinil divů svých milostivý a milosrdný Ho-
spodin: potrm udělil bojícím se Ho.

Pamětliv bude po věky na smlouvu svou: moc skutků
svých zvěstovati bude lidu svému.

Abys jim dal dědictví národů; díla rukou Jeho jsou
pravda a spravedlnost.

Wěrní jsou wšichni rozkazové Jeho, upewnění na věky
věků, učinění v pravdě a pravosti.

Wykoupení poslal lidu svému: na věky přikázal smlouvu svou.

Svaté a hrozné jest jméno Jeho: počátek moudrosti
bájeň Hospodina.

Mozum dobrý wšechněm bojącím se Pána, chwała Jeho
zůstává na věky věkůw.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému atb.

Žalm 111.

Blahoslavený muž, který se boji Hospodina, w přitázaních
jeho libowati sobě bude welmi.

Mocné na zemi bude simě jeho; a spravedlnost jeho zů-
stane na věky věkůw.

Wzešlo světlo w temnostech upřímným: milostivý, milo-
srdný a spravedlivý Bůh.

Blažený člověk, jenž slitowává se a půjčuje, řeči své
wytřídí w soudu: nebo nepohne se na věky.

W paměti věčné bude spravedlivý: powěsti zlé nebudou
se báti.

Hotovo jest srdce jeho, boufati w Hospodina; upewněné
jest srdce jeho: nepohne se, až i zhrzí nepřátelý swými.

Rozděluje dáwal chubým, spravedlnost jeho zůstává na
věky věkůw: síla jeho wzmáhána bude slawně.

Hříšník užří a hněwati se bude, zuby swými bude střipěti
a schradne: žádost hříšníkům zahyne.

Sláva Otci i Synu i Duchu Sw. atb.

Žalm 112.

Chwalte služebníci Hospodina: chwalte jméno Páně.

Bud jméno Hospodinowo blahoslaveno, od tohoto času až
na věky.

Od východu slunce až na západ, chwalnéť jméno Páně.

Wzmáhá se nade všech národů Hospodin a nad ne-
besa sláva Jeho.

Kdo jako Hospodin, Bůh náš, kterýž na výsostech přebývá
a k poníženým na nebi i na zemi pohlíží?

Wyzdwihuje z prachu nuzného, a ze hnoje zvedá chudého.

Abý posadil ho s knížaty: s knížaty lidu svého.

Kterýž wzdělává neplodné přibytel w čeledi: čině ji mat-
kou, weselící se z bitek!

Sláva buďž Otci i Synu i Duchu Sw. atb.

Žalm 116.

Chwalte Hospodina všickni národové, chwalte ho všickni lidé.
Nebo utvrženo jest nad námi milosrdenství Jeho: a pravda
Hospodinova zůstává na věky.

Sláva buď Otci i Synu i Duchu Sv. atd.

Po tomto žalmu následuje kratičké čtení a píseň, kteréžto o
rozličných slavnostech a svátcích rozličně bývají. Po sloučené písni
pěje se po nepřerách vždy

Magisilat (chwalozpěv nejsv. Panny Marie).

Velebí buď má Hospodina!

A zplešal buď můj v Bohu, Spasiteli mém.

Je vzešel na pokoru bítly Svě, nebo až od této chvíle
blessavenou mne nazývati budou všickni národové;

Neboť mi veliké věci učinil, jež jest mocný, a svaté
jméno Jeho.

A milosrdenství Jeho od pokolení do pokolení, bojíím
se Jeho.

Učinil moc ramenem svým: — rozptýlil pyšné myšl-
i ce jejich.

Svrhl mocné se stolice, a povýšil ponížených.

Lačné nakrmil dobrými věcmi: a bohaté rozpustil prázdné.

Přijal Izraele služebníka Svěho: pamětliv jsa milosr-
denství Svěho.

Jakož mluvil k otcům: k Abrahamovi a k potomstvu
jeho na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu Sv. atd.

Po Magisilatu konávají se modlitby, ustanovené podle
rozličných slavností též rozbluč.

A slavnostech bl. Rodičky Boží Marie Panny.

Žalm 109 (viz svrchu).

Žalm 110 (viz svrchu).

Žalm 121.

Weselim se, když mi pravěno bývá: pojďme do domu
Hospodinova!

Stávají nohy naše v síních tvých Jerusaleme!

Jerusalém již jest vystavěn jako město, jako město v účastenství jedno sloučené.

Tam zajisté vstupují pokolení a čeledi Hospodinovy k svědectví Izraelovu, aby oslawovali jméno Hospodinovo.

Nebo tam stojí stolice soudní: stolice nad domem Davydovým.

Bádejte věci, které k oblaže jsou Jerusalemu: hojnost budiž milujícím Tebe.

Budiž pokoj mocnosti Tvou, a hojnost u věžích Tvých.

Pro bratry své i bližní své, žádám pokoje tobě.

Pro dům Hospodina Boha našeho hledám dobrých věcí tobě.

Sláva budiž Otci i Synu i Duchu Sv. atd.

Ž a l m 126.

Nebude-li Hospodin stavěti domu: nadarmo pracují, jižto jej staví.

Nebude-li Hospodin ostrihati města: nadarmo bdi, kterýž ostrihá ho.

Daremné jest vám stávati před svitáním, vstaňte, poseďte, kteříž jíte chléb bolesti.

Hospodin milými Svými sen dává, ať dědictví od Hospodina jsou synové, uždou plob života.

Jako střelky v ruce udatného, tak synové zdární vyvržených.

Blahoslavený muž, kterýž by jimi uťojil žádost svou, nebude zaháněn, kdož mluviti bude s nepřáteli ve bráně.

Sláva budiž Otci i Synu i Duchu Sv. atd.

Ž a l m 146.

Chval Jerusaleme Hospodina, chval Boha svého Sione!

Neboť on upewnil zámký bran tvých, blahoslavi syny tvoje v tobě.

On působí v končinách tvých pokoj, a tuhem pšenice nasycuje tě.

On vysílá řeči své na zemi: rychle běží slovo Jeho.

On dává sníh jako vlnu: mhou jako popelem posypá.

Lebem svým hájí jako stývou: před tváří jímý jeho kdož ostojí?

Wyšlaje slovo své rozpouští je: i wane bedy Jeho a tekou vody.

On zvěštuje slovo své Jakobowi: spravedlnosti a soudy své Izraelowi.

Neučinil tak wšelikému národu: a soudů svých nezjevil jim. Sláva budiž Otci i Synu i Duchu sv. atd.

Po žalmu posledním následují:

Obzvláštní krátké čtení, píseň a tóněčně Magnifika s připadající modlitbou.

V nedělích.

První čtyry jako o předních světcích. Poslední ale jest

Žalm 113.

Když vycházel Izrael z Egypta a dům Jakobův z národu cizího,

Učiněn jest Zuba posvěcením Jeho a Izrael panováním Jeho.

Moře widělo to a uteklo, Jordan se naspět obrátil.

Hory postakowaly jako stopci a pahrbkové jako beránkové owci.

Co jest ti moře, že utíkáš? a ty Jordáne, že se naspět obracíš?

A wy hory proč postakujete jako stopci a pahrbkové jako beránkové owci?

Před twáří Páně trásla se země: před obličejem Boha Jakobova,

Aterž obrací stálu w jezero wod a střemen we studnice wod.

Ne nám Hospodine, ne nám: ale jmenu svému dej slávu.

A to pro milosrdenství své a pravdu svou, aby někteří neřekli pohané: Kde jest Bůh jejich?

Bůh zajiště náš jest na nebi wšedto, cožkoli chtěl, učinil.

Mobly pak pohanů jsou stříbro a zlato: dílo rukou lidských.

Usta mají a nemohou mluwiti, oči mají a nemohou widěti.

Uši mají a nemohou slyšeti, chřipě mají a nemohou woněti.

Ruce mají a nemohou maľati, nohy mají a nemohou choditi; nemohou křičeti hrdlem svým.

Nechť jsou jim podobni ti, kdož je dělají a vsiřdni, ježto boufaji w ně.

Dům Izraelůw ale boufá w Hospodina a spomocník jejich a obráncé jich jest.

Vsiřdni, kteříž se boji Hospodina, boufaji w Hospodina, a spomocník jejich a obráncé jich jest.

Hospodin pamětliv byl na nás a blahoslawil nám.

Blahoslawil vsedněm, kdož se boji Hospodina: malíčkým s wětšimi.

Přidejž Hospodinu na wás požehnání: na wás i na syny wásše.

Požehnání buďte ob Hospodina: kterýž učinil nebesa i zemi.

Nebesa nebes jsou Hospodinowa, zemi pak dal synům lidským.

Ne mrtwí chwaliti tebe budou Hospodine aniž kdo z těch, jenž sestupuji do pekla.

Ale my, kteří živi jsme, dobrořečíme Hospodina: ob toho času až na wěky.

Sláva Otci atd.

Čtení a píseň býwají zvláštní. Po nich pěje se Magnifikat a pak se konají modlitby.

Ž a l m 115.

(Žalm tento zpívá se o swátciích některých swatých místo posledního žalmu nebělního.)

Uwěřil jsem, pročej mluwil jsem: já pak snižen jsem byl welmi.

J řekl jsem u wytržení swém: wsseliký člověk jest lhář.

Čim se obsloužím Hospodinu: za wssedlo, což nčinil mi?

Kalich spasení wejmu: a jméno Hospodinowo wzýwati budu.

Sliby své splním Hospodinu přede wším lidem Jeho: brahát jest před očima Páně smrt swatých Jeho.

O Hospodine, jáť jsem služebník twůj: já služebník twůj a syn děwky twé.

Roztrhl jsi wazby mé: Tobě obětowati budu obět chwály a jméno Hospodinowo wzýwati budu.

Sliby své splním Hospodinu před obličejem wssého lidu jeho: na siních domu Hospodinowa, u prostředku swého Jerusalema.

Sláva Otci i Synu atd.

Žalmy tající.

Žalm 6.

Hospodine, netrešci mne v prchlivosti své, aniž v hněvu svém kárej mne.

Smiluj se nade mnou Hospodine, neboť nemocen jsem: uzdrav mne Hospodine, neboť skormoucený jsou kosti mé.

A buďse má ztěšena jest velmi: ty pať Hospodine až dočkám?

Obratíš se Hospodine a vztáhneš ruce: spasena mne učiníš pro milosrdenství své.

Nebo není v smrti, kdo by pamětliv byl na tebe: v pekle pať kdož tě oslavovati bude?

Ustávám v upění svém, zmužávám každé noci lože své: slzami svými smačím postel svou.

Bátl jsem se od zármutku oko mé: sestarál jsem se mezi všemi nepřáteli svými.

Obstuptež ode mne všickni, kteří pássete nepravost: neboť vyslyšel Hospodin hlas pláče mého.

Vyslyšel Hospodin prosbu mou, Hospodin modlitbu mou přijal.

Nechť se zastihne, a uleknou náramně všickni nepřátelé moji: nechť se zpět obrátí, a zahře velmi rychle. Sláva Otci atd.

Žalm 31.

Blahoslavení ti, jinžto odpustěny jsou nepravosti: a jichžto přikryti jsou hříchyvé.

Blahoslavený muž, jenž Hospodin nepřičetl hříchů, aniž jest v duchu jeho lži.

Je jsem mlčel, zestárlý kosti mé, když jsem volal celý den.

Nebo dnem i noci tížila mne ruka tvá, obrácen jsem v bídě své, když zaboden jest trn (ve mne).

Hřích tvůj oznámil jsem tobě, a nepravosti své neukryl jsem (před tebou).

Rekl jsem: Vyznám na sebe nepravost svou Hospodinu: a ty odpustil jsi bezbožnost hříchu mého.

Za to modliti se bude i tobě veselitý svatý v času příchodném. A když se vyplijí vody mnohé, i němu se nepřiblíží.

Ty jsi outočistě mé před soužením, kteréž obličilo mne :
plesání mé, vytrhni mne z obličujících mne.

Rozum tobě dám, a vyučím tě cestě té, kterouž kráčetí
budeš: utvrdím nad tebou oči své.

Nechť ještě býti jako kůň a mezeť, kteříž rozumu nemají.
Ohlavi a uzbou čelisti jejich sevři, jenžto se nepřibližují k tobě.

Mnozí bičové (na) hříšníka, ale toho, jenž naději skládá
v Hospodinu, milosrdenství obličí.

Nadujte se v Hospodinu, a plesejte spravedliví, a honoste
se vsíci upřímného srdce. Sláva otci atd.

Žalm 37.

Hospodine v prchlivosti své netrešci mne, aniž v hněvu
svém kárej mne.

Nebo střelý tvé uvislý ve mně: a ztížil jsi ruku svou
nade mnou.

Není zdraví na (celém) těle mém od tváři hněvu tvého:
nemají pokoje kosti mé od tváři hříchů mých.

Nebo nepravosti mé vystoupily nad hlavu mou: a jako
břímě těžké obtížily se nade mnou.

Zahnojily a porušily se jizvy mé, od nemoudrosti mé.

Vidný učiněn jsem a slyšen jsem do konce: celý den cho-
dim zarmoucený.

Nebo ledví má plná jsou mrzlosti, a není zdraví na
(celém) těle mém.

Strýzněn jsem, a ponížen jsem příliš: řval jsem ode lkání
srdce mého.

Pane, před tebou (ješt) všeseka žádost má: a lkání mé
není před tebou slyto.

Srdce mé skormoucené jest, opustila mne síla má: a
světlo očí mých, ani to není se mnou.

Přátelé moji, i nejbližší moji proti mně se přibližují, a
zastavují: a kteří vedle mne byli, daleka stojí.

Ale uážíš činí ti, jenž hledají duše mé. A kteří chtějí mi
zlého, rozmlouvají marnosti a lži přes celý den smýšlejí.

Já pak jako hluchý nelslyším: a (jsem) jako němý, kterýž
otvirá úst svých.

A učiněn jsem jako člověk, kterýž nelslyší: a kterýž nemá
v ústech svých obmlouvání.

Neboť w tebe Hospodine doufal jsem: ty wyslyšiš mne Pane Bože můj.

Nebo jsem řekl: Aťby někdy neradováli se nade mnou nepřátelé moji: a kdyby poklesly nohy mé, nade mnou se nemychloukali.

Nebo já i utrpeni hotov jsem: a bolesti má jest přeb obličejem mým vzdych.

Nebo nepravosti svou budu wyznávati: a mysliti (na smíření) pro hřích svůj.

Nepřátelé pať moji živi jsou, a utvrzeni jsou nade mnou: a rozmnoženi jsou ti, jenž nenávidějí mne neprávě.

Steři se obplacuji zlym za dobré, utrhají mně: protože jsem následoval dobroty.

Neopouštěj mne Hospodine Bože můj: newzdaluj se ode mne.

Pospěš i zpomození mému, Pane Bože spasení mého. Sláva Otci atd.

Žalm 50.

Smiluj se nade mnou Bože, podle velikého milosrdenství svého: a podle množství slitování svých, sňmaš nepravosti mou.

Wice obmej mne od nepravosti mé, a od hříchu mého očist mne.

Nebo nepravosti svou já poznávám: a hřích můj proti mně jest vzdych.

Tobě samému jsem zhřešil, a zlé před tebou učinil: abyš spravedliv sňledán byl w řečech svých, a zvíťežil, když posuzován býwáš.

Nebo hle! w nepravostech počat jsem: a w hříších počala mne matka má.

Nebo hle pravdu zamílewal jsi, neznámé a skryté věci moudrosti své oznámil jsi mi.

Pokropíš mne hyopem a očistěn budu: obmyješ mne, a nad sním zbilen budu.

Sluchu mému dáš radost a weseli: a zpěsají losi ponížené.

Obmrať twář svou od hříchů mých: a wymaž wšedky nepravosti mé.

Srdce čisté stvoř ve mně Bože: a ducha přímého obnov
v útrokách mých.

Rezamítej mne ob tváří své, a ducha svatého svého ne-
objímej ode mne.

Nawrať mi radost spasení svého: a duchem statečným
utvoř mne.

Wyučowati budu nepravé cestám tvým: a bezbožní
obráti se k tobě.

Wyšwobod mne z krvi Bože, Bože spasení mého: a we-
selim prozpěwovati bude jazyl můj (o) spravedlnosti tvé.

Pane rty mé otevřeš: a ústa má zvěstowati budou
chwálu twou.

Než kdybys byl chtěl obět, dalbys (ji) byl owšem: (ale)
zápalů nelibuješ sobě.

Obět Bohu (příjemná) duch zřemoucený: srdcem strou-
sseným a pokorným Bože nepohrdneš.

Dobrotivě učin Hospodine v dobré vůli své Sionu: aby
wzdelány byly zdi Jerusalemské.

Tehdáž přijmeš obět spravedlnosti, darů a zápalů: tehdáž
klásti budou na oltář twůj telata. Sláva Otci atd.

Žalm 101.

Hospodine uslyš modlitbu mou: a wolání mé přijdiž
k tobě.

Neobracuj tváří své ode mne: v kterýžkoli den soužen
jsem, nakloň se mně ucha svého. V kterýžkoli den wyžwati
budu tebe, rychle wyslyš mne.

Nebo zmiželi jako dým dnohé moji: a kosti mé jako
suché roždi seschly.

Porazen jsem jako tráwa, a uzwadlo srdce mé: že jsem
chleba svého jisti zapomenul.

Ob hlasu lkání mého přilnula kost má ke kůži mé.

Podobný učiněn jsem pelikánu na poušti: jsem jako noční
sowa v domě.

Wběl jsem, a jsem jako wrabec osamělý na střesse.

Celý den wytkáji mně nepřátelé moji: a kteříž mne
chwáliliwali, proti mně přísahaji.

Nebo popel jako chleb jsem jidal, a nápoj svůj s pláčem
jsem směřowal,

pro hněv a rozhorlení tvé: nebo zdvihna (mne), hobilš mnou. Dnové moji jako slin odchýlili se: a já jako tráva uschl jsem.

Alle ty Hospodine na věky zůstáváš: a památka tvá ob národu do národu.

Ty povstana smiluješ se nad Sionem: nebo čas (ješ) smilovati se nad ním, nebo přišel čas.

Nebo zalíbilo se služebníkům tvým kamení jeho: a nad zemí jeho litoš mají.

A báti se budou národové jména tvého Hospodine, a všickni králové země slávy tvé.

Nebo (zase) vzdělal Hospodin Sion: a vidin bude v slávě své.

Popatřil k modlitbě ponížených: a nepohrdl prosbou jejich.

At jsou zapřány tyto věci pro pokolení druhé: a (tak) lid, kterýž stvořen bude, chváliti bude Hospodina:

že shlédl s výšosti swaté své: Hospodin s nebe na zemi popatřil:

aby wyslyšel lkání vězňů, aby rozmázal syny zahubených:

aby wypravovali na Sionu jmeno Hospodinovo: a chválu jeho v Jerusalemě.

Když se (tam) spolu shromáždí národové, a králové, aby sloužili Hospodinu.

Odpověběl jemu na cestě moci své: krátkoš dnů mých oznam mi.

Nepovolámejš mne v prostřed dnů mých: jesto od národu do národu léta tvá jsou.

Na počátku Hospodine ty jsi zemi založil: a dílo rukou tvých jsou nebesa.

Dnat zhynou, ty pak zůstaneš, a vsedá jako roucho zvěššejí. A jako oděv změníš je, a zmiěněna budou:

Ty pak (vzdych) tentýž jsi, a léta tvá nepřestanou.

Synové služebníků tvých (zase v zemi) bydliti budou: a smě jejich na věky trvati bude. Sláva Otci atd.

Žalm 129.

Z hlubokosti volal jsem k tobě Hospodine:

Hospodine wyslyš hlas můj. At jsou usši tvé nakloněny k hlasu modlitby mé.

Budeš-li Hospodine nepravosti sšetřiti: Hospodine kdož ostojí?

Alle u tebe jest slitování: a pro zákon tvůj doufal jsem w tebe Hospodine. Dělávala dusse má na slovo jeho: doufala dusse má w Hospodina.

Do bdění jitřního až do noci, doufej Izrael w Hospodina.

Nebo u Hospodina jest milosrdenství; a hojné u něho wysmohození.

A onť wysloupi Izraele, že všech nepravosti jeho. Sláva Otci atb.

Žalm 142.

Hospodine vyslyš modlitbu mou: ussima pozoruj prosby mé w pravdě své.

A nepocházej w soud s služebníkem svým: nebo nebude ospravedlněn před obličejem tvým nijádný živý.

Nebo strhal nepřítel dusi mou: snížilť zemi život můj. Postawil mne w mislech temných jako mrtvé od věku.

A (protož) sewřin jest we mně duch můj, we mně zkořmoutilo se srdce mé.

Zpomínal jsem na dny starobáwni, přemýšlel jsem o všech skutcích tvých: a činy rukou tvých rozjímal jsem.

Wztáhl jsem ruce své k tobě: dusse má jako země bez wody tobě.

Řychle vyslyš mne Hospodine: (neb) hyne duch můj. Neotwracuj twáři své ode mne: jinak poboben budu těm, kteříž estupují do hrobu.

Učiň, ať časně zkusim milosrdenství tvé: nebo w tebe jsem doufal. Známu učiň mi cestu, po kteréž bych chodil: nebo k tobě jsem pozdwihl dusse své.

Wytrhni mne z nepřátel mých Hospodine, k toběť sem se utekl:

nauč mne činiti vůli twou, nebo Bůh můj jsi ty. Duch tvůj dobrý powede mne po cestě přímé:

pro imeno své Hospodine obživiš mne, dle pravosti své. Wyweďš ze soužení dusi mou:

a podle milosrdenství svého wyhubiš nepřátele mé. A pohubiš všech, kteříž sužují dusi mou: neb já služebník tvůj jsem. Sláva Otci atb.

P í s n ě.

Písně kn mši swaté.

I.

be w skroussenosti padáme, - o Bože, přeb twou
twář; - swá srdce I tobě zdviháme, - a oči
na oltář. - Shleď twáři na nás miloslnou, -
i odpust winn spáchanou; - swých tworů opa-
trowníku, - nás nezamítej hřissníku, - nás
hřissníku, - nás bíbůch hřissníku.

2. Gloria. Buď Bohu na výsesti - zpěw
chvály zvučný rydán, - a milowníkům ctnosti
- zde swatý pokoj přán! - Tak twá, o pano-
wníku, - čest nebe probíhá; - tak zwůl se na-
ssích bíků w kraj swěta rozláhá.

3. Ewangelium. Z iist Božích wyje-
ruje - teb nám se poselsstwi, - jimž prawá utwazuje - se wíra křestan-
stwi. - Řež nitby nepodáme - se zlému učení: - lěž statně oboláme -
wssedch bludů wábení.

4. Kredo. Zde wssemohoucí twůrce nebe - a země se ti kla-
níme; - zde níže w prachu ležíc w tebe, - o Bože Dítě, wěříme; -
i w Syna jednorozeného, - jenž s tebou od wěčnosti byl, - a počatý
z Duchu swatého - se z čisté panny narodil.

5. Obětování. Kác z rukou kněze wžiti - tu obět přewa-
ton, - a nech jí stále býti - nám za hřích wýplaton; - ač jen se ulá-
zují - zde chléb a wíno nám: - co potom obsahují, - jest Ježíš
Kristus sám.

6. Sanctus. O swatý, swatý, swatý - jest Bůh náš Gospo-
din! - Tak swaton hrůzou jatý - ti zpíwá Serafin. - Twé skutky, swěta

králi, - wšse hlásá stwoření: - lěž hlas i nassí chwály - jať nebe-
stani zui.

7. *Bozbowihowání.* Rač, Otče, s nebes wysołosti - sem mi-
loštiwě wzhlednouti; - rač ob swých biteľ w důwěrnosti - ti danou
obět přijmouti! - Wiž na ukrutné umučení, - co syn twůj pro nás
podstoupil, - by ob wěčného zatracení, - nás hořkou smrtí wykoupil.

8. *Agnus Dei.* Hle, Ježíš, božnawa, - náš přítel s lotry
pui; - Iťá, blebue, ducha wzbáwa, - krew cebi poslební. - Ach, Wera-
neť ten tichý - krew wlastní za nás bať, - a wšseho swěta hřichy - sám
lařlaw na se wzał.

9. *Přijímání.* Jať suim jít k stolu twému, - isa hřichem
zohawen? - Kci slowem uemocnému, a budu uzdrawen. - Mě srdce
tůžbou hoří, - být nyní schránkou twou; - když w wíře duch se loží, -
splň žádost bychtimou.

10. *Na konci mše swaté.* Již obět přebůstojnou - jsme
swatě skonali, - w ní, Bože, twou moc hojnou - a wšibnost poznali. -
Rač s námi mocně státi, o Otče milosti! - řez tuto obět báti - nám
wěčné radosti. - Amen.

II.

1. *Při začátku Mše swaté.* Bože! přeb Twou welebnosti -
na kolena padáme, - Zapal w srdcích swou milosti - Oheň lásky,
žádáme! - Wyhom tebe milowali - Jať w nebesích andělé, - Obět
Ti obětowali - Poble Twé swaté vůle.

2. *Při Gloria.* Sláva buď na wysoři, - Čest a bily wzbá-
wáme, - O Bože! Twé welebnosti, - A nám poloť žádáme. - O
Ježíši! který snímáš - Tohoto swěta winy, - A Sobě da nebe při-
web nás - Řez Twé přebrahé rány.

K Ewangeliu. Boží slowo ulazuje - Do wěčné sláwy
cestu, - kbo je slyši a splňuje, - běží k Božímu městu; - spraw,
Ježíši, swou milosti, - abyhom wždy pluili - Slowo Boží s ochot-
ností, - a Tobě se libili.

4. *Ku Kredo.* W jednoho Boha wěříme, - Otce wšemohou-
cího, - stwořitele nebe, země, - i w Krista, Syna Jeho, - Duchem
swatým počatého, - z Panny narozeného, - pro nás na swět posla-
ného, - w Božství Otci rovného.

5. *K Obětování.* Přijmi tu obět, o Pane! - řez ruce
buchovní, - kterou nyní pobáwáme - a která se promění, - w tělo
a krew Syna Twého, - jať on w prawdě wyjewil, - když tuto obět
nowého - zákona nřtanowil.

6. **A Sanctus.** Swatý! Swatý! Vših náš Swatý! - Jenž jest Sabaoth nazwán: - Dtec, i Syn, i Duch swatý - Ob věčnosti mocný Pán! - Vlka jsou, Bože, nebesa - i země Tvé hojnosti, - Gosana Ti wšedto pleša, - Wěčně máš wšeho dosti.

7. **Po pozdwihowání.** Serafini lásky plni! - dolů s nebe sestupujte, - Bože swého s námi nyní - wstrácti zvelebujte. - Požehnání, jenž přichází, - w jménu Páně, Syn Boží, - ob něhož milost pochází - tomu, kdo se poníží.

8. **A Agnus Dei.** O Ježíši! neisem hoden, - bys ráčil přijít ke mně; - wšak nic méně jen rci slowem, - a jistě uzbawíš mě. - W Tebe věřím, w Tebe doufám, - Tebe nejwýš miluji, - že jsem zbeřšil, oplakávám - a srbečně lituji.

9. **Při Požehnání kněze.** Bože! Požehnej nás wšedty, - bychme w lásce trwali, - s Twou milosti chléb anělský - wždy hodeně přijímali, - at jsme živi i Tvé cti, chwále, - i Twému wychwalování, - dej nám zdrawí při tom stále - a věčné požehnání. Amen.

Před kázáním.

1. Otče náš, milý Pane, - dej nám Ducha swatého. - Prosíme, at se stane, - pro Krista, Syna twého: - at nás naučí božského - pravdu zákona znáti; - proroctwi sálessného - pilně se wštrihati.

2. Kriste, jenž jsi swým wěrným - seslal Duha swatého, - před wěky wmweleným - ob Otce nebeského: - račiž nám této chwile - téhož Duha seslati, - abychom tebe mile - mohli w slowích poznati.

3. O milý Dusse swatý, - rač nassím hostem býti, - jenž jsi w datích bohatý, - nemeškej i nám přijíti! - Sprawuj jazyk i mluwení, - dej nám dobré naučení; - nadyš ušši i slyšeni, - zapal srdce i wěření!

Po kázání.

1. **Pochwálen buď Pán Bůh náš,** - kterýž nyní naspytil nás, - swatým slowem, - jenž jest pokrm nassim bušsem, - Alleluja, alleluja! - Pochwálen buď Vših, Alleluja!

2. **Pochwálen buď i Syn Boží,** - jenž jest bušši nassich zboží, - neboť on sám - strz smrti nawrátíl život nám. - Alleluja, Alleluja! - Pochwálen buď Bůh, Alleluja!

3. Pochválen buď i Duch svatý, - jenž nás učí pravdu znáti, -
Boha Otce - i jeho milého Syna, - Alleluja, Alleluja. - Pochválen
buď Bůh, Alleluja!

K svatému požehnání.

I.

1. Pange lingua gloriosi - corporis mysterium, - sanguinisque
pretiosi, - quem in mundi pretium - fructus ventris generosi, - Rex
effudit gentium.

2. **Tantum ergo Sacramentum** - veneremur cernui, - et an-
tiquum documentum novo cedat ritui, - præstet fides supplomen-
tum, - sensuum defectui.

3. **Genitori, Genitoque** - laus et jubilatio, - salus, honor,
virtus quoque, - **Sit et benedictio**; - procedenti ab utroque - com-
par sit laudatio. Amen.

II.

1. Počkej na Islena, - o buď bohabojná, - neb se tobě ubě-
luje - milost přehojná.

2. Pát zbe na Boha svého, - w svátosti zakrytého; - žádej ho
srdcem skroušeným - za milost jeho.

3. Buď obe všech chválený, - uctěný, zvelebený, - o Kriste náš
nejmilější, - zde vystavený!

4. Připěj nám svou milostí, - zaopatř nás živností, - uběl
chleba potřebného - nám všem s výsostí.

5. Pať tím andělským chlebem, - nejwžácnějším pokrmem, - po-
silň přeb smrti na cestu - svým svatým tělem.

6. Po smrti rač nám báti, - w nebesích přebýwati, - svatý,
svatý Bůh náš - prozpěwovati. Amen.

Písně adventuí.

1. Sle, přijde Pán, Spasitel náš, - cestu jemu spravte; - při-
jde žábaný Messias, - srdce mu připravte.

Přijde, přijde náš Spasitel, - všichni zaplesejte; - přijde, přijde
Vykupitel, - chválu Bohu wžejte!

2. D kterým prorokovali - proroci w dáwnosti, - jehož toužebně žádali, - by přišel s výsosti.

Přijde atd.

3. Přesjte, swatí otcové, - kteříž jste w temnosti, - zaslítní nám i radosti nové - slunce spravedlnosti. - Přijde, přijde atd.

4. Již přijala panna čistá - nebeské poselství, - že má porobiti Krista, - nezrušic paneuství. - Přijde, přijde atd.

II.

1. „Kosť dejte oblakové, - přistě Spravedlivého!“ - wolali jsou prorokové - z hrobu kletby tmavého. - Přišel, a s ním požehnání, - jenž jak jarních větrů wání, - jako rosa nebesá - všemmu wzniť a radost dá.

2. W Nazaretu, Gabrieli! - tam, kde bybli Maria; - wyřič rychle, archanděli: - „Zdrávas milosti plná!“ - bí nás Bůh, a anděl chváta, - panna milostí jest jata; - rci: mým Synem slouti má, - tohož zrodí Maria.

3. A tuť swěta Wykupitel - z dáwna nám zaslíbený, - přišel milostný Epasitel, - i nám lidem poněný. - On zahnal temnosti strasně, - zročil srdci lidských wápně; - jemu zawzni w plesání - nasse prozpěwování.

4. Nechtěj pádu víc se strasit - w Adamu spáchaného; - Bůh twůj zná i duchy plástit - pešla rozhněwaného. - Wíra pudí ouzlosti, zmatek; - dopřnuje nebesatel - milostí svou mocný Bůh: - slaw ho věčně lažbý duch!

5. Trudný obraz pádu twého, - člověče wykoupený, - setřel strze Syna swého - Bůh věčně milowaný. - Nebesa se rozjasňují, - sláwu Bohu prozpěwují; - andělé ti křwají, - pokoj tobě hlásají.

6. Gle, moc pešla ponížena, - hříchů pouta zlomena; - wěcua smrt je potlačena, - dusse twá obhájena. - Nebesa se otwírají, - sláwy wěnc podávají - andělé již ctnostnému - tworů wykoupenému.

7. A trůnu twému, lásky plný - Bože, se již blížíme; - přišel's, Kriste, zaslíbený, - i hodbům twým se strojíme. - Alleluja, swatý mocný! - Sláwa tobě, nesmrtný! - Budiž ed uás zweleben - na věky věkůw. Amen.

Písně wánoční.

I.

1. Narobil se Kristus Pán, weselme se; - z růže kwíteš wykwét nám, radujme se. - Z života čistého, - z rodu královského - nám, nám uarobil se.

2. Jenž prorokován jest, weselme se, - ten na swět poslán jest, radujme se. - Z života atb.

3. Člowěčenství nasse, weselme se, - ráčil wzíti na se, radujme se. - Z života atb.

4. Goláš obloupen, weselme se, - člowěk jest wykonpen, radujme se. - Z života atb.

II.

1. Čhtic, aby spal, tak žpíwala - synáčkowi - Matka, jenž ponocowala - miláčkowi: - Nyněj, rozkošné dětátko, - Synu Boží, - nyněj, nyněj, nemluwnátko, - swěta žboží.

2. Tobě lůžko jsem ušlala - Spasiteli, - twory i twé chwále swolala, - Stwořiteli: - nyněj krása a formo - sworchovaná, - nyněj milujících ceno - winšovaná.

3. Nyněj! tak jest Matky žáboš, - holubičto; - nyněj, wšech anbělů radoš, - má perličto! - sláwy, chwály wždy nabudeš - ob Maticky, - když se wšpíš, jisti budeš - meď wčeličky.

4. Oslabím jím Twou tassičku - i twé libosti, - otwřeš, wím Twou hubičku - i té slabkosti. - Nyněj, ráje mého kwitku, - rozmarýne, - z Tebeš sobě žbělám kytku, - jenž nezhyne.

5. O flalo, o lilium, - o růže má! - nyněj wonné konwalium, - zahrabko má! - o loutno má, o loutno má, - můj slawičku! - nyněj líbezná harfo má, - cymbáličku!

6. Na dobrou noc bej hubičku, - nyněj bítě! - Kolíbat bude Maticka, - nyněj hbitě; - spí miláčku, umlkněte - anbělowé, - Semnou i Bohu přikleknu - nářadowé! — Amen.

Písne postní.

I.

1. Již jsem dost pracoval - pro tebe, člověče! - tři a třicet let, - o bídný hříšníče! - Půjdu, půjdu - do Jerusalema; - tam co o mně psáno, - všecko se vykoná.

2. Ráb svůj křížský složím, - přestanu lázati, - těm bezbožným židům - o sobě mluvit; - již jest barma, - jen wy za mnou pojďte, - učebnici moji! - večeri přistojte.

3. Ještě jednou s vámi - za stolem posebím, - chléb w tělo, wíno w krev - svou vlastní proměním: - na památku - svého umučení - službu vám prořáži - w smutném rozloučení.

4. Kam se obrátit mám? - již mne Zibáš probal; - můj vlastní učebník - židů ua mne svolal: - ti mne najdou, - když se u molení - krmí potit budu - pro nasse spasení.

5. Tu jábné naběje - víc míti nebudu, - w těžkostech velikých - postavený budu. Mé vzdychání - platno nic nebude; - smutná jest buše má, - až mi k smrti bude.

6. Blá rota židovská - již mne polapila, - když mne Zibášowa ústa políbila; - již jsem swázán - ukrutně prowazy; - sem tam mnou házejí, - ua zem porážejí.

7. Ej, již jsem přiweden - na soud k Anuášsowi, - obtud mne powedou - ke Kaisášsowi; - a tu wšickni - falešně žalují; - wšickni perou, bijí, - a bičí mrškají.

8. Korunu trnovou - ua mne přistojili, - překvelmi špičatou - na hlavu wstawili; - ačh nastojte! - již krev wšsudby teče: - ačh, kolik tisíc ran - mám pro tě, - člověče!

9. Falešní swědkové - přeb Pilátem swědčí; - Pilát, žibé wšickni - jsou rábi té keči: - a protož hned - „ukřižuj“ wolají, - at se brzo stane, - tak wšickni žádají.

10. „Rabě! propustíme - lotra Barabáše, - než abychom měli - žiwého Ježíše, - kteréhož my - ua smrt chceme wybat; my ho chceme báti - radě ukřižowati.“

11. Řekl Pilát židům: - „Gle, člověk newinný; - jábnét nena-ležám - smrti ua něm winý.“ - „Prýč s ním na kříž! - wzkříšli ti žloupni; - krev jeho přijd na nás - i ua nasse syny.“

12. Král sláwy nebeské - již na smrt se běče; - ó buše křesťan-ská, - powaž tu tří kříže; - swaté uoby - pod ním už klesají, - nemo-honce bále, - žibé ho kopají.

13. „Ó horo vysolá, - Kalvarie! - cesto lamenitá; - ó jať s blouhý čwíle: - jíž nemožu - mlobou křiž uněsti; - ach, Šimone, pomoz - na horu doněsti!“

14. „Tu křiž s sebe složím. - na něj rozebrané - mé tělo přibijí - ukrutní katané; - mezi lotry - tu budu wiseti, - za horšího bržán - jich wice trpěti.“

15. „Jíž wišim na křiži, - a žalostně wolám; - s swou milou matičkou - bolestně se žehnám; - ji poroučím - Bohu Otci swému, - a na starost dávám - Janowi wěrnému.“

16. „S tebou se žehnám, - o bříštný člowěče! - pro tě krew poslební - z boku mého teče: - jestli te mně - máš srdce upřimné, - požel, ach, polituj - mé smrti newinné.“

17. „Celý jsem žiwot swůj - twé bušši wěnowal, - wšedku krew wycebil, - nic jsem nelitowal; teď umírám - bych zcela tě spasil—.“ - A nakloniw hlavy, - swou bušši wyprstil.

18. Každý křestan považ, - polituj Ježíše; - máš mít otewřenou - branou wěčné křiše, - bo kterážto - jestli chceš přijíti, - umučení Páně - hled w paměti míti.

19. Jíž ten nynější čas - hled činit polání, - mužes w něm nabyti - hříchůw obpuštění. - Umři s Kristem, - zanech všých žádostí; - tať bočláš wzkríšení - s welikon radostí. - Amen.

II.

1. Líbám Pane - rozebrané - ruce, noby i boť twůj; - mnoho ran jsi - pro nečesti - nasse trpěl, Bože můj.

2. Sať bolestně - i žalostně - hledím, jak jsi se trápil; - slžím uab twým - bolem hrozným, - co líb twůj ti připravil.

3. Pane slyšim - a si wážim - slow twých, iež jsi promluwil; - mblý w trápení, - při skonání - milostiwě l nám prawil.

4. Ach napravuj - a mne wzbuuj, - abych tebe mjlował; - bych tělesné - žádosti swé - na křiži nřizował.

5. Uděl sly - l tomu cíli, - at swých hříchů zbawený, - dohub žiji, - wzby jen sluji - Ježíši twůj oud wěrný.

III.

1. Swatý křiži! tebe ctíme, - twrbé lůžko Ježíše, - iež w den soudný utwibíme - na obloze třeptit se. - Slowem, srdcem Tebe ctíme, - lůžko Pána Ježíše.

2. Ty památko umučení! - uaplň láskou Boží nás, - chraň nás všeho provinění, - umučení Páně hlas. - Slowem, srdcem atb.

3. Praporec nám, svatý kříži! - w boji, we vši bídě buď; - udatnosti a věrnosti w tůži, - stálost w srdci našem wybuď. - Slowem, srdcem atb.

4. Wítězství tys rukojemství, - i tobě kdo se přivine, - hlebi u tě w protivensství, - ten se cílem nemine. - Slowem, srdcem atb.

5. Pomník, praporec, zaručení - wítězství a obranu - s nadějí mám w tom znamení, - čítí je nepřestanu. - Slowem atb.

6. Mhni pal jest naše přání: - až nás Pán Bůh powolá, - aby ušla při skonání - chválu kříže hlásala. - Slowem atb.

IV.

1. Stála Matka litující, - u břeva kříže plačící, - když na něm pněl Kristus Pán.

2. Zejřto srdce žalostné, - zarmoucené a bolestné - prorazil meč z obou stran.

3. O jak smutná a žalostná - byla ta Matka bolestná - pro Syna jediného.

4. Jenž křivěla a želela - vše trnouch, když widěla - ty mušky chotě svého.

5. Kdožby neměl zaplaťati, - wida matku Páně štáti - tím hořem obličnou.

6. Kdožby neměl litowati, - kdyžby chtěl považowati - máteř s Synem sponženou,

7. Pro hříchy Swého národu - widěla Ho nésti šlodu - a biči zmrštaného.

8. Widěla Syna milého - při smrti opustěného, - když pustil ducha Swého.

9. Ty! máti, řubně milosti - propůjč mi něco milosti - ať se s Tebou rozkwílím.

10. Čiň, ať se mi srdce rozjue - w lásce Kristově pobožné, - ať se Mu tak zalíbím.

11. Swatá máti rač popřítí, - bych moh' mé srdce raniti - ranami Syna twého.

12. Jenž ráčil pro mne trpěti - a tak těžce raněn býti, - rozběl mne s strašti Jeho.

13. Popřej mně s Tebou plaťati, - a Krista vždy litowati, - dožub w těle žijícím.

14. Weble kříže s tebou státi, - a v tvé žalosti trvati, - za to tě věrně žádám.

15. Panno, jenž jsi nejjasnější, - již mi nebývej trpčejší, - dej mi s tebou želeť.

16. Dej, ať mohu smrt Kristovu - nositi, a na kříž znovu - i na rány pomněti.

17. Jeho ranami mne uloj, - a tím samým křížem upoj - pro lásku Syna tvého.

18. Tať rozpučen a rozpálen, - abych byl stráž Tě obhájěn - v hrobě dne soudného.

19. Rač mne křížem osřídhati, - smrtí Krista obívat - a chovat v milosti.

20. Když zde v světě tělo zhyne, - a duše se z něho vyhyne, - dej, by šla do radosti.

Píseň velikonoční.

1. Třetího dne vstal Stvořitel - z mrtvých, náš milý Spasitel. - Radujme se, veselme se.

2. Jenž před Pilátem odsouzen - a na kříži jest umučen, - S lo-
trem do ráje uveden.

3. Plačice jeho bolesti, - paní nesou drahé mafi, chtějí jeho
tělo mazati.

4. Svátá Máří Magdalena, - plačící lající žena, Jakobova a
Salome.

5. A nimžto anděl slavný vece: - Kohož vy paní hledáte, -
toho již v hrobě nemáte.

6. Ale jděte a pospěšte, - do Galilee se ptejte, - tam ho
zajistě uvidíte.

7. Sned jsou ženy nemešťalky - do Galilee se braly, - učení-
m svým pověděly.

8. Vesel se říše nebeská - andělská i archandělská, - i rošeda
obloha zeměská.

9. Když Pán Ježíš Kristus umřel, - i hned jest nám ráj ote-
vřel, - svatě v temnostech navštívil.

10. Pěkníci otevřete, - Stvořitele svého pusťte, - již žádne
moci nemáte.

11. Zať jsou ten hlas uslyšeli - otcové svatí v tu chvíli: -
převelmi se zradovali.

12. Ktouc: Vítej nám přejádoucí - Spasiteli všemohoucí, -
tebeť jsme žádoua žádali.

13. Král slávy peklo obloupil, - po smrti do něho vstoupil, -
své molené vyšvobobil.

14. Raduj se všedco stvoření - na deu Božího vzkríšení -
chválíc jeho oslavení.

15. Chwaltež jej všidni slawové, - pannt, wdowý i mauželé -
z mrtwých wslání Spasitele.

16. Zpiwejtež všidni ptáčkové - již weseleji než prwé, - moci
swého Stwozitele.

17. Wesele se i zvířátka, - i všedca sprosá hovábla, - chwal-
tež Pána Jesu Krísta.

18. Pušejte se i stromové, - želenejte se lesové, - louky kwíti
wybdáwejte.

19. Horý také již plešejte - pahrbkové postakujte, - zahrady
užiteľ bejte.

20. Rosa padej na winice, - ourobý bejte chmelnice, - wybej
owoce stěpnice.

21. Prs tichý dešť na osení, - bež mocnost všedco žočení, -
očkíweť všedco stvoření.

22. Všidni lidé se wesele, - alleluja prozpěwujte, - češť,
chwalu Bohu wdáwejte.

23. Wzdejmež chwalu tworu swému - Jesu Krístu nebeslému, -
milému Duchu swatému.

24. Wše jeduomu Hospodinu, - ať nám všem odpusti winu, -
popřeje w nebi přibytíu.

25. Kríste pro své oslavení - dejž nám hříchů odpustění, -
s tebou wěčné přebýwání.

Na křizové dni.

I.

1. Bože Abrahamůw! - Králi, Pane pánůw! - my prosíme
Tebe, - dej nám rosu s nebe, - Pane Bože náš!

2. Wyt i tobě wóláme, - twou milost žádáme; - rač nás po-
žehnati, - enrobů rač dáti, - Pane Bože náš!

3. Uslýš hlasť nasse - jako Eliášse - proroka's uslyšel, - řbyž
čas trestu proffel. - Pane Bože náš!

4. Račij dáti plodnost, - bychom měli životnost - z rostu, tvého
stutku; - zbatij nás zármutku, - Pane Bože náš!

5. A nassí služebnosti - z hojné své milosti - bylinu rač dáti, -
zrůstu jí bopřáti. - Pane Bože náš!

6. By nebyla bída, - země chléb at vyhá - nám všem hřís-
ným lidem, - at nehyne hlabem. - Pane Bože náš!

7. Učiň, jak prosíme, - my, jenž v tě věříme, - z otcovské
dobroty; - znáš nasse lopoty, - Pane Bože náš!

8. Ať my nejsme hobni, - hřesnice den po dni, - přostí ob
tebe, - učiň sám pro sebe, - Pane Bože náš!

9. My k tobě voláme, - za pomoc žádáme, - smiluj se nad
námi, - uděl požehnání, - Pane Bože náš!

II.

1. Přisluš Soudce všech hříšníků! - věrných bitek milovníku,
- jenž v nebesích kraluješ, - trest i mzdu připravuješ.

Díče, - pro své smilování! - svých bitek vyslyš volání! -
Žažej vojnu, hlad, nemoc, - a k životosti dej pomoc!

2. Dej pokrmu vezbejššího, - bušši, tělo sytícího, - neb jst nej-
vyšš bohatý, - stědrý Pán, pln dobroty. - Díče pro své atb.

3. Ty všem věcem požehnávaš, - osení zrůst, vláhu dávaš;
- teplost, pohodlné dni, - nám potěšitelné žni. - Díče, pro své atb.

4. Když neouroba připadne, - strže hmyž pléme oukladné, -
Vožské jest to řízení - z nasseho zavinení. - Díče pro své atb.

5. Powoben že statku všemu, - obilí slobí wsetému, - hříchové
to činějí, - metlu tu uwábějí. - Díče, pro své atb.

6. Winice když mrazem wadnou, - role krupobitím chřadnou, -
suchem když hynou luka, - tresce žlost Vožská ruha. - Díče, pro
své atb.

7. Když zá bouřka a blýskání - s třesením nám strach nahání,
- mor a hlad když panuje, - mší správedlnost tvoje. - Díče, pro
své atb.

8. Abyš mocnost svou dokázal, - Za Josefa dnů's olágal - bra-
hotu sedmiletou, - láci též sedmiletou. - Díče, pro své atb.

9. V čas Achaba kralování - jak lid Izrael k trestání, -
že strž tři a půl leta - vlábla wellá suchota. - Díče, pro své atb.

10. Dostě žadného's nebáwal, - dobrovincem být přestáwal, -
že wězel lid bez slubu - w mobloslužebném blubu. - Díče pro své atb.

11. Eliáš se službu svého, - bitvů's krmit lačnivého, - řby hlad po zemi celé - trápil obyvatele. - Otče, pro své atb.

12. Pať řby učinil polání - své's nawrátíl požehnání, - a odpustil's winu hneď, - jať Eliáš prosbu web. - Otče, pro své atb.

13. Odpust nám též svou milostí - želícím svých nepravostí, - ř slobě řby nečasy dáš, - a na nás se rozhněváš. - Otče, pro své atb.

14. Takť w synovské důvěrnosti - přičiníme se ř žitnosti, - Pane, ty dopomáhej! - naši vlasti požehnej! - Otče, pro své atb.

Píseň swatobussní.

(Wiz Sektenci na Šob Boží swatobussní, str. 162.)

Písně ř Pánu Ježíšsi.

I.

1. Mé jsi potěšení, můj Ježíssi! - outočisstě, jmění, Bůh nej-wyšší; - nad tebe jiného nic nežádám, - že jsi můj Špástel, tě wznávám.

2. Jestli mne miluješ, tě miluju; - jestli mne zawrhneš, tě miluju; - jestli že mne trefceš, neměním se, - paťli zatratit chceš, nebiwím se.

3. Předce tě miluju, že dobrý jsi; - předce tě miluju, že Pán můj jsi; - miluju Ježísse, že dobrý jest, - miluju Ježísse, že Bůh můj jest.

4. Jehoť jsou ty bary, cožkoliv mám, - jehoť jsou milosti, to dobře znám; - jehoť jest má duše w hříšném těle: - ob něho wšedco mám wplnžené.

5. Dussi svou nawrátím při skonání, - tělo své odewzbám w žurtwých wstání, - tať jiné wšedco dám jako Pánu, - věčně ode-wzbávám jako Bohu.

6. Š Ježíšem umřítí sobě žádám, - š Ježíšem žito býti naději mám; - Ježíš věčně věčnu jest mým Pánem: - Ježíssi buď chwála věčná! Amen.

II.

1. Ach můj nejslabší Ježíši! - grunte života mého, - kterýžto plyne w hojnosti - ob studně srdce Tvého; - můj Pane, plný milosti, - jenž jsi w hojnosti dáváš, - všemmu stvoření pod nebem, - každému jsi podáváš.

2. Zvolášť kdo zpomíná na Tebe - a Tebou se zpravuje, - své práce, všedty starosti - Tobě jen obětuje; - rád Ty pomáháš každému, - jsi plný smilování, - kdo je hledá jen u Tebe, - najde je bez mšklání.

3. Snášel jsi pro nás tak mnoho, - šel's až ua dřevu kříže - nejprw's pod uim často klesal, - nemoha snésti tíže. - O přerozkřsná ramena, - co jste se obtížily, - abyšte jen vůli Otce - pro owce vyplnily.

4. Nežáštala krůpěj krve - w Tvém Božském těle žáduá, - aby vyplta nebyla; - ach ukrutnost přezrábná! - Ale i krůpěje wody - wen z боку Tvého vyšly, - aby jen všickni hříšníci - pod milost kříže přišli.

5. Ach můj předobrný Ježíši! - spastž mne pod Swou stáží, - at mne bídy swěta toho - zlosti swou neuráží; - ale at jsem obhájený - před ukrutností jeho, - at jsem mile zastíněný - rukou pastýře swěho.

6. A když přijde má hodina, - že musím z swěta jiti, - na nic se neohlížeje, - zde všedco opustiti; - dej, o můj nejslabší Pane! - abych Tě w nebi spatřil, - s Twými owcemi milými - na věky Tebe chválil.

Píseň I Panně Marii.

1. Dřicikráte pozbrawujem tebe, - o Maticko Krista Ježíše! - ty jsi okrasou celého nebe, - tobě se loží celá říše; - ty jsi po Bohu ta nejprwnější, - tobě čest a chwalu nejprřednější - andělé a swati wzdávají, - králownou tebe nazývají.

2. Přispěj nám také, o matko nasse! - všickni wroucím srdcem žádáme; - tys jediné outočistě nasse, - po Bohu nad tebe nemáme; - at chwalozpěw tobě prozpěwowat - můžem, tvoje jméno zwelebowat; - tat jak tobě patří po Bohu, - chceme tě chwalit w každou dobu.

3. Nebo Stvořitel nebes i země - za svůj slánek tebe vyvolil, - když přijal člověčenství na sebe, - w twůj panenský život se wložil: - Ježíš Kristus, Syn Boha živého - moudrostí tajemství přewelického, - přehořkou smrtí Kříže podstoupil, - nás ob věčné smrti wyloupil.

4. Ty jsi na Sionu utvořená, - přebýwáš w městě posvěceném; - dříve než's byla na svět zrozena, - počtēna jsi w libu uctěném. - Již požíváš věčné blaženosti, - kteráž připrawena ob věčnosti - byla ti ob Boha věčného, - Boha Syna, Duchu swatého.

5. Zbráwas, schránko Boha nejwzácnějši, - zbráwas, Panno neporussená. - Tyš chrám Trojice nejdušojnějši, - již ob wěčnosti wywolena. - Ty jsi nad slunce, měsíc swětletjši, - Paní a králowna nejswětějši, - ty jsi jistá brána nebeslá, - mocná králowna archandělská.

6. Kdyby mohl wšsedu sláwu tvoji - Zde na světě pérem wy-psati, - Kterouž Syn twůj jen pro lásku swoji - Ráčil tobě na nebi báti! - Byť celého swěta jazykové - Chtěli chwálu mluwiti o tobě; - To by wše ještě nic nebylo, - Co by t' twé sláwě postačilo.

7. Před twým obrazem, o matko Páně, - Chceme prosby svoje skládati, - Zachovej nás wždy we své ochraně, - Kdykoliw tě budem žábat: - W nouzi, w zármutku, w kříži, w trápení - Wyžádej u Boha potěšení: - O račiž nám svoji přimlouwu - Wždy stědře býti nápomocnou.

8. Wypros wiru, naději a lásku; - W ctuostném životě setr-wání; - Odwrat ob nás hlab, mor, těž i wálku; - Dej šťastné žiwota skonání! - Když přísnost soudce spravedliwého - Odtud z tohoto swěta bidného - Ráčí nás t' soudu powolati: - Tenkrát, matko, rač nás zaslati.

9. A wypros nám wšem tu Boží milost, - Ať ne w ruce rozhněwaného - Soudce my upadneme na wěčnost, - Než proměň jej w milosrdného: - Vy nám Bůh dal zde w časném životě, - Dokud žiwí jsme na tomto swětě, - Z našich hříchů se zpowídati, - A jich skrou-sfeně litowati.

10. Wšichni Swati a Swětice Boží, - Z wy přimlouwejte se za nás, - Ať se ob nás Bohu chwála množí, - A nezapomíněte na nás; - Dejte nám se tam s wámi sblebati, - Bohu i Marii čest wzdáwati, - Vychoť po tom životě časném - dosáhli radost wěčnou. Amen.

Píseň na den andělů strážců.

1. Kdož ochrany Nejvyššího - w skrýšci jeho užívá, - ten w sínu Všemohoucího - bezpečně obpočívá. - Pročež i já křídám Pánu - každý čas s důvěrností, - Tyš hradem mým, Tyš mou ochranou, - jáť na tobě mám došti.

2. Dnt mne z osídla lstivého - libských ossemetností, - i z poslussení každého - vytrhne svou mocností; - nad to mne chce i přijíti - pod brky křídla svého, - místo stítu budu míti - pravdu všech zámluv jeho.

3. Protož přistrachu nočního - nebudu se nic báti, - ni we dne létajícího - šípu se strachovati; - aniž jálé morné rány - nenabále sšobící, - ni zhouby na všechy strany - žádného neseťtrici.

4. Vyšť jich po bolu svém tisíc - w náhle widěl křesati, - po pravici dešetkrát víc; - le mněť nemá sáhati; - nýbrž cele jsa zachován - to budu spatřowati, - jakou umí obplatu Pán - bezbožným všem dáwati. —

5. Poněwadž tedh samého - máš Boha outočistě, - též i za ochrauce svého - kladeš na každém místě; - netkneť se tebe nic zlého, - aniž i tobě přistoupí, - žádná rána stánku twého - w nejmenším nezarmoutí.

6. Neb andělům svým o tobě - Bůh ráčil přilázati, - že na všech twých cestách tebe - vždy mají ostřihati, - by tě pak i na rukou svých - wolastně měli nositi, - tať ob ourazu i noh twých - usta-wičně hájiti.

7. Po svou i habu zbrážděném - směle budeš chobiti, - i po brahu jebu plném, - nemáť wšak nic sšobiti; - proto že mne zamislowal, - bi Bůh, chceť ho chrániti, - mé slavné jméno že poznal, - na věky zwelebiti.

8. Bude-li te muě wolati, - jistě žeť ho nšlyššim, - w soužení mu spomahati - sám mocí svou přispíššim; - učiněť jel i slavného - blouhé dni chceť mu dáti, - by tať moc spasení mého - w pravdě mohl seznati. Amen.

Píseň o sw. Wáclawu.

1. Swatý Wáclawe, wojwodo české země! kníže náš, pro za nás Boha, swatého Ducha: Kriste elejson!

2. Ty jsi dědic české země; rozpomeň se na své plémě; nebež zahynouti, nám ni budoncim, swatý Wáclawe! Kriste elejson!

3. Pomoci my twé žádáme, smiluj se nad námi; utěš smutné, zajeň wšse žlé, swatý Wáclawe! Kriste elejson!

4. Nebeské jest bworstwo krásné: blaze tomu, kdo tam bojde: život věčný, oheň jasný, swatého Ducha. Kriste elejson!

5. Maria, matko žádoucí, tys králowna wšemohoucí: prosíš za nás, za křesťany, svého Syna, Hospodina. Kriste elejson!

6. Andělé swatí nebesští! račte nás i sobě přivésti, tu kbež chwála nepřestává věčného Boha. Kriste elejson!

7. Všichni Swatí za nás proste! zahynouti nám nebejte, swatý Wite, swatý Norberte, sw. Zikmunde, sw. Prokope, sw. Wojtěsse, sw. Jene Nepomněný, sw. Wáclawe, swatá Ludmilo. Kriste elejson!

8. Bohu Otci chválu wzdejme; swatým křížem se žehnejme: we jmenu Otce, i Syna jeho, i Ducha swatého. Kriste elejson! — Amen.

Hospodine, ulituj nás, - Jesu Kriste, ulituj nás! - Spasiteli wšeho swěta, - Spasíš nás i nšlyššiz, - Hospodine, hlasz nasse! Dej nám wšem, Hospodine, - Spojnost, polož w nassí zemi: - Křie elejson!

O b s a h.

Stránka

Pobožnosti soukromé.

Moblitby ranní (ble breviáře)	3
Moblitby večerní (ble breviáře)	7
Godinky katolického křesťana (ble katechismu)	13
Kratičká vzdechnutí křesťana na každou hodinu	18
Vzbuzení božských ctností	20
Obnovení slibu křesťanského	21
Moblitba před jídlem	21
Moblitba po jídle	22

Mše svatá.

Přípravní modlitby ku mši svaté	23
Pobožnosti mší mše obecné	25
Pobožnosti mší zvláštní, a sice:	
Na 1. neděli adventní	41
Na 2. neděli adventní	44
Na 3. neděli adventní	46
Na 4. neděli adventní	48
Při mši svaté Morate	50
Na slavnost neposkvrněného početí Panny Marie	53
Na hod Boží Narození Páně:	
Při 1. mši svaté v noci	55
Při 2. mši svaté v noci	57
Při 3. mši svaté zpívané	60
Na den sv. Štěpána	62
Na den sv. Jana, apošt. a evangelisty	65

Na den mlaďátel	67
Na neděli mezi ořtáwou Narození Páně	69
Na den Obřezání Páně	71
Na den Ziewení Páně neb sw. 3 Králů	72
Na 1. neděli po Ziewení Páně	74
Na 2. neděli po Ziewení Páně (Iména Jezis)	76
Na 3. neděli po Ziewení Páně	79
Na 4. neděli po Ziewení Páně	82
Na 5. neděli po Ziewení Páně	83
Na 6. neděli po Ziewení Páně	85
Na neděli Dewitník	87
Na neděli 1. po Dewitníku	89
Na neděli 2. po Dewitníku	93
Na popeleční středu	95
Na 1. neděli w postě	99
Na 2. neděli w postě	101
Na 3. neděli w postě	104
Na 4. neděli w postě	106
Na 5. neděli w postě (smrteľnou)	109
Na neděli kweťnou	112
Na zelený čtvrtel	121
Na welký pátek (obřady)	123
Na bílou sobotu	140
Na hod Boží welikonocní	142
Na ponděli welikonocní	144
Na 1. neděli po Welikonoci	147
Na 2. neděli po Welikonoci	149
Na 3. neděli po Welikonoci	151
Na 4. neděli po Welikonoci	153
Na 5. neděli po Welikonoci	155
Na Nanebewstoupení Páně	157
Na 6. neděli po Welikonoci	159
Na hod Boží swatobuffní	161
Na ponděli swatobuffní	164
Na slawnost nejsw. Trojice Boží	166
Na den Božího Těla	168
Na 2. neděli po sw. Duchu	171
Na 3. neděli po sw. Duchu	173
Na 4. neděli po sw. Duchu	175
Na 5. neděli po sw. Duchu	177

Na 6. neběli po sw. Duchu	179
Na 7. neběli po sw. Duchu	182
Na 8. neběli po sw. Duchu	184
Na 9. neběli po sw. Duchu	186
Na 10. neběli po sw. Duchu	188
Na 11. neběli po sw. Duchu	190
Na 12. neběli po sw. Duchu	192
Na 13. neběli po sw. Duchu	195
Na 14. neběli po sw. Duchu	197
Na 15. neběli po sw. Duchu	199
Na 16. neběli po sw. Duchu	201
Na 17. neběli po sw. Duchu	203
Na 18. neběli po sw. Duchu	205
Na 19. neběli po sw. Duchu	207
Na 20. neběli po sw. Duchu	209
Na 21. neběli po sw. Duchu	211
Na 22. neběli po sw. Duchu	213
Na 23. neběli po sw. Duchu	215

Čtvero misí svatých pro ten páb, když více nežli 24 neběl po sw. Duchu jest:

1. Mše swatá	217
2. Mše swatá	218
3. Mše swatá	218
4. Mše swatá	219
Na poslední neběli po sw. Duchu	210
Na slavnost očistování Panny Marie	222
Na slavnost zvěstování Panny Marie	224
Na slavnost ochrany sw. Josefa	226
Na slavnost přeuessení sw. Norberta	228
Na slavnost sw. Jana Nepom.	229
Na slavnost sw. apoštolů Petra a Pavla	231
Na slavnost přebrahě krve Páně	233
Na slavnost naroštění Panny Marie	235
Na slavnost nanebevzetí Panny Marie	237
Na slavnost ostatků svatých, které se chovají v hlavním chrámu Páně sw. Víta	239
Na slavnost sw. anělů strážných	241
Na slavnost narození Panny Marie	244
Na slavnost jména Panny Marie	245
Na slavnost sedmibolestné Panny Marie	246

Na slavnost sw. Wáclawa	250
Na slavnost sw. Růžence	251
Na slavnost posvěcení chrámu Páně	252
Na slavnost všech Swatých	254

Na zvláštní nezasměcené swatých.

Na den sw. Ondřeje	258
Na den sw. Tomáše	260
Na den sw. Anežky	261
Na den sw. Mateje	264
Na den sw. Cyrilla a Methoběje	266
Na den sw. Josefa	268
Na den sw. Benedikta	269
Na den sw. Wojtěcha	270
Na den sw. Marka	270
Na den sw. Filipa a Jakuba	272
Na den sw. Zikmunba	274
Na den nalezení sw. Kříže	274
Na den sw. Norberta	276
Na den sw. Wita	276
Na den sw. Jana Křtitele	277
Na den sw. Prokopa	279
Na den sw. Markéty	279
Na den Panny Marie s hory Karmel	280
Na den sw. Jakoba	281
Na den sw. Wawřince	283
Na den sw. Bartoloměje	284
Na den sw. Lubmily	286
Na den sw. Matouše	287
Na den sw. Rošmy a Damiana	288
Na den sw. Lukáše	290
Na den sw. Šimona a Judy	291
Na den sw. Martina	293
Na den sw. Kateřiny	294

Wšeobecné mše swaté.

Na den sw. mučenika biskupa	295
Na den sw. mučenika nebiskupa	297
Na den sw. mučenika w času welikonočním	299
Na den více swatých mučeníků w času welikonočním	301
Na den více swatých mučeníků mimo čas welikonoční	304
Na den sw. wyznawče biskupa	306

Za ben sw. učitele církewního	308
Za ben sw. wyzawače uebislupa	310
Za ben sw. opata	312
Za ben sw. panny a mučennice	314
Za ben sw. panny	317
Za ben sw. mučennice	318
Wsse swatá t uctění nejsvětější Trojice Boží	524
Wsse swatá t uctění swatých andělů	325
Wsse swatá t uctění swatých apostolů Petra a Pawla	327
Wsse swatá t uctění Ducha swatého	329
Wsse swatá t uctění nejsvětější Swátosti	330
Wsse swatá t uctění swatého kříže	330
Wsse swatá t uctění umučení Páně	332
Wsse swatá t uctění Panny Marie	335
Wsse swatá za wěrné zemřelé	338

Rozličné modlitby :

Za dosazení přímluvy Swatých	343
Za wesslerý řád duchowní	344
Za krále	344
Za shromáždění a robinu	345
Za swornost w rovině	345
Za protivníky	346
We wsselitých potřebách	346
W jakémkoliv soužení	346
W čas hladu	347
Za dešť	347
Za jasnon powětrnost	348
Za obwrácení bouřky	348
W čas moru bobytka	349
Za dar slzi	349
Za dosazení obpuštění hříchů	350
Za postawené w soužení a pokusšení	350
Za zapuzení zlých myšlení	351
Za dosazení zdrželivosti	351
Za dosazení pokory	352
Za dosazení trpělivosti	352
Za dosazení lásky	353
Za přátely	353
Za nepřátely	354

Za věčné	354
Za cestující na vodách	354
Za spasení živých	355

Pobožnosti i svátosti polání.

Moblitby i sw. zpovědi	356
Moblitby i sw. přijímání	364

Pobožnosti odpolední.

V neděli: Litanie o nejsw. Trojici	370
V pondělí: Litanie o nejslabším Imenu Ježíš	373
V úterý: Litanie o Duchu swatém	376
We středu: Litanie ke všem Swatým	378
We čtvrtek: Litanie o nejsvětější Swátosti	384
V pátek: Litanie o umučení Páně	387
V sobotu: Litanie loretanská	389
Žalmy nešporní	392
Sebm žalnů kajících	398

Písně.

Ke mši swaté: Zde w skroussenosti padáme	404
Bože před svou velebností	405
Před a po lážani	406
K požehnání: Pango lingua	407
Polkni na kolena	407
Adwentní: He, přijde Pán, Spasitel náš	407
Mosu dejte oblaťové	408
Wánoční: Narodil se Kristus Pán	409
Chťic, aby spal, tak zpívala	409
Postní: Již jsem dost pracoval	410
Líbám Pane rozedrané	411
Swatý křiži, tebe ctíme	411
Stála matka litující	412
Velikonoční: Třetího dne vstal Stvořitel	413
Na křižové dni: Bože Abrahamůw	414
Příchýl soubce	415
K Pánu Ježíšsi: Mé, jsi potěšení můj Ježíšsi	416
Ach můj nejslabší Ježíšsi	417
K Panně Marii: Třicrát pozdravujeme tebe	417
K anđelům strážcům: Kdož ochrany Nejvyššího	419
O sw. Wáclawu: Swatý Wáclawe	420
Gospodine ušituj nás	420

W nejwětšším Pražském skladě katolických modlicích knih u B. Stýbla na sv. Wáclavském náměstí (konstém trhu) č. 786 a 787 dostati lze kromě mnohých jiných také následující nábožné knihy:

(Ceny knih newázaných w rač. čísle.)

Dewět stupňů k spasení, čili: Putování za Pánem Ježíšem do nebe. Obsahující: litera! swatí a wýteční služebníci Boží putující za Kristem po cestě k nebi, nennamenně jako po stupních k spasení pořáde wšsse vystupowali, weble záslab swaté wiry katolické i sami se řídili, i jiné wěsti usilowali. Zde křesťan we wšselitých příhodách a pochybnostech žiwota radý, poučení a útědy nalezne. — Wyňato ze swatých Otců, jakož i připojené: Modlitby ranni, wečerní, při missi swaté; pobožnosti k swaté zpovědi a k sw. přijímání, modlitby w rozmanitých potřebách, o slawnostech církewních, pobožnosti na swátty Marie Panny a Swatých, církewní zpěwy. Wydal Wojt. Kuffer, probosť starobylé lapitely S. S. Petra a Pawla na Wyšehradě, prelát w království Českém atd. atd. — **Druhé opravené a znamenitě rozmnožené wydání,** ozdobené barwotiskowým titulem, 12 obrazy wětšimi zbařile w mědi rytými, 14 zaslawními křížowé cesty, 15 obrázků ke hlawním dobám missi swaté, kromě wice než 50 obrázků menších i wětších k ozdobě neb dojimarowému objašnění zbožného obsahu sloužících. Stran 480 we wělké Sce na tuhém pětném papíře, tiskem welmi úprawným a žřetebným. Cena 1 zl. 6 nkr.

Posvátní zvukové. Modlitby a uvažování pro vzdělané katolické paní a panny. Dle jedenáctého vydání Albachovy knihy wolně přeložené a přídavky příslušnými opatřené od **Innoc. Ant. Frencla,** doktora v bohosloví, kníž. arcib. notáře, ředitele Svatojanského Dědictví a rektora u sv. Jiří na hradě Pražském. Druhé, opravené a rozmnožené vydání. Stran 432 ve 24ce, pěknější vydání na welnském papíře se 6 ocel. rytinami 2 zl. 12 nkr., jiné vydání na poštovském papíře s d vĕma rytinami 1 zl. 42 nkr.

Potěšení jediné srdce mého povždy. Poučná modlitební kniha pro nábožnou katoličku křesťanku. Od Josefa Rechziegla, faráře v Cestěm Jablonci. Wenovaná Jeho Milosti Nejvůstojnějšimu Pánu Biskupovi Litoměřickému. — První vydání této knihy vyšlo roku 1854.

Toto druhé vydání jest proti prvnímu skoro zdvojnásobněné a to sice dvěma messními pobožnostmi, přemnohými písněmi a četnými modlitbami. — Tisk jest německým písmem a kniha tato má všecko, co se od modlitební knihy žádat může.

Hlavní obsah výborné vlastnosti její jsou:

Každou modlitbu předchází důkladné a dojemné poučení, tak že každá pobožná duše bude s to, srdčně se modliti.

Každá pobožnost je pro sebe ukončena, rozjímání, modlitby, litanie a písně ku každé slavnosti jsou hnedle při sobě, tak že se nemusejí listy přemítat.

Každá píseň, která není vůbec povědomá, má nápěv svůj přítisťný.

Nakladatel přeje nábožným odbíratelkám svým, aby jim všem tato kniha opravdu byla „jediným potěšením“.

Stran 550 ve velké 8ce na pětném poslt. papíře s 3 krásnými rytinami a pětným titulem, v oceli rytými, za 1 zl. 20 nřr.

Koruna nebeská. Nejvyšší cíl naděje křesťanské. Od *J. Nep. Stégera*, z tovaryšstva Ježíšova. Přeložil *Klement Bouček*, cír. kněz z diocese Budějovické. Obsahuje: Více než sedmdesáte rozjímání o nebi, o cestě do něho a jeho blaženostech, sedmero příkladů o lásce k Pánu Ježíši, pak všecky obvyklé pobožnosti křesťanské, veřejné i soukromé.

Stran 380 v osmerce s dvěma ocelovými rytinami a 14 obrazy křížové cesty Führichovy. Na poslt. pap. za 1 zl. 6 nřr.

Žitnice Marianská čili Májová pobožnost i domácí a veřejné účte Marianské. Sepsal *Jos. Němecet*, kaplan v Boslově, spisovatel modl. knih: „*Může Karmelská*,“ „*Maria, matka dobré rady*.“

Na pětném posltovním papíře s krásným obrazem a titulem v oceli rytým, stran 336 v osmerce, newáz. za 70 nřr.

Obsah : Pobožnost na každý den měsíce Máje ke cti nej-
 besté královny, totiž: Rozbírání modlitby: „Zdrávas Královno“
 na jedenatřicatero rozjímání rozdělené s náležitými pro každý
 den modlitbami a litanii loretanskou. Pobožnosti obecné, a sice:
 ranni, večerní; troji pobožnost messní (1. podle messní knihy,
 2. k uctění Rodičů Boží, 3. za zemřelé); pobožnost k sw. zpovědi
 a k sw. přijímání; modlitby v rozličných potřebách nejvyššího
 života; desatero litanii Marianských, konečně písně, a sice: ranni,
 večerní a messní, pak Marianské písně, rozdělené na písně k
 Panně Marii vůbec, písně Májové a písně poutní, vůbec do-
 bromady **43 písní.**

S pěkným obrazem a titulem v oceli rytými, stran 336
 v 24ce, na poslt. pap. newáz. za 70 ntr.

Může Karmelská. Poučná modlitebni kniha pro kato-
 lidé křesťany, zvláště ale nábožné ctitele nejblahošlavenější Ro-
 dičů Boží Marie Panny. Ob Jos. Němečka, kaplana v
 Vostově. S povolením nejvyš. bisk. konsistoře Litoměřické.

Obsahuje: Životopis Panny Marie, šestero messních po-
 božností, wšedň pobožností denní, na církevní slavnosti a swátých
 Swátých, modlitby na wšedň neděle po celý rok s udáním
 čtení ze swátých písem pro každou; pobožností pro bratrstva sw.
 růžence a sw. řádů, modlitby za nemocné a umírající,
 wšedň ostatní pobožností a mnoho písní. Str. 480 v 8° s ocel.
 ryt. a obrázkovou řizňovou cestou. New. za 80 ntr.

Nejdůstojnější Pan Biskup Dubějowický a ča-
 sopis „Blahověst“ ve swazku prvním r. 1859 se velmi po-
 chwalně o této knize wyjádřili.

Křesťan bojovník, čili: Duchovní zbraň kato-
 lického křesťana k dosažení věčné blaženosti. Wydal
 Wojtěch Ruffer, probost starobylé královské kapitoly Wy-
 ssehrabské, spisowatel mnohých modlitebních knih. Druhý
 rozmnožená vydání. Obsahuje: Rozjímání o pokušeních
 života nejvyššího, wybraná ze spisů sw. Dtců; duchov-
 ní boj a zbraň ze spisů blahosl. Bawřince Stupulí;
 ponaučení o dosažení křesťanské dokonalosti ze spisů sw. Ze-
 rezie; o svěcení neděle a swátků ze spisů sw. Dtců; pak
 wšedň křesťanské pobožnosti, jmenovitě obšírné nawedení k sw.
 zpovědi, rozjímání o umučení Páně, řizňovou cestu, písně
 atd. — Stran 360 v 8ce, newázaná za 70 ntr.

**Úplná pobožnost i uctění Nejswětějšího
Srdce Pána Ježíše a Marie Panny.** Wydal
Wojt. Ruffer, probosst kapitolý Wysssehrabské atb. atb.
Nejnówejší oprawené a rozmnožené wybání. Ob-
sahuje: Cirkewni kalendář pro wssedý časý. Počátek a pra-
widla pobožnosti i nejswětějšímu Srdci Ježíšowu, plnomocné
odpuštění s ni spojené. Pobožnosti ranni a wečerni, le mssi
sw., i sw. zpowědi, i sw. přijímání, wssedý se zwláštнім wyta-
hem na Nejswětější Srdce. Pobožnost i Srdci Pána Je-
žíše. Patnácte tajemství sw. růžence (s 15 wyobrazenimi).
Pobožnost na každý prwni pátek w měsici strze celý rok. De-
witibenmi pobožnost, růženec a hodinky i Srdci Pána Ježíše
s mnohými písněmi. Utanie a píseň i Srdci Panny Marie.
Kozličná rozjímání. Křížowou cestu, přiměřenou i pobožnosti
Srdce P. Ježíše (s obrazý) a křížowou cestu na swátý Marie
Panny. Důwěrné rozmlouwání Pána Ježíše s dusi. Ne-
ssporni pobožnost, pať modlitby na slawnosti celého cirkewního
roku. Pobožnost i sedmeru radošti Panny Marie. Šestine-
bělni pobožnost i uctění sw. Aloysia Gonzagý.

Stran 500 we wellé 24ce za 84 ntr.

Úplný klíč nebeského ráje. Modlitebni kniha pro
nábožné křesťanky. Wydal Wojtěch Ruffer, probosst
na Wysssehradě atb. atb. Etwrté rozmnožené a pře-
pracowané wybání s 15 růžencowými tajemstvími. Stran
460, we wellé 24ce, s kříž. cestou a obrazem i titulem w oceli
rytým za 56 ntr. — Obsahuje: cirkewni kalendář; potom:
Díl prwni. Pobožnosti každobenni a sice modlitby ranni,
wečerni, belssi a kratssi modlitby mezi dnem. Díl druhý.
Modlitby messni dwoje a jiná nábožná rozjímání. Díl
třetí. Pobožnost nesporni se všemi cirkewními žalmy.
Díl čwrtý. Pobožnost zpowědni. Díl pátý. Pobožnost
i sw. přijímání a modlitby odpustkové. Díl šestý. Wzdy-
chání i Pánu Ježíši w nejswět. Swátosti oltární. Díl
sedmý. Pobožnost i nejswět. Trojici. Díl osmý. Roz-
jímání o umučení Pána Ježíše. Díl dewátý. Pobožnost
i Marii Panně. Díl desátý. Pobožnosti ua slawnosti cirkewni
a swátý swatých. Díl jedenáctý. Pobožnosti pro rozličné
potřeby a důležitosti žiwota, s požehnáním pro matky i perodu
pracující. Díl dwanáctý. Modlitby pro nemocné a umi-
rající. Přidawel písní. Stran 360 we wellé 24ce za 56 ntr.

Útěcha kající duše, čili: Předobrá pastýř Kristus Pán, jenž hledá ztracenou ovci, a nalezná ji, bere na ramena swá a do ovčince nebeského ji uvádí. Obsahuje: Spasitelná rozjímání o pádu a křehkosti lidské, naučení, pohnutky a rady, dle učení sw. otců i dle příkladu sw. kajících, jakby pablý křesťan z hříchů povstati, život napravit a milost obdržeti mohl, též i prostředky, aby do předesských pádů nazpět nespěl. — K tomu připojeny jsou pro kající a po spasení toužící duše celoroční modlitby, litanie, křížová cesta, kající modlitby na každý den a týden, modlitby k Marii Panně, kajícím swatým atd. Od Wojtěcha Ruffera, probosťta na Wysehradě. Tato kniha jest pravou útěchou pro wšední pablé křesťany oběho pohlaví. Duch nebeského Samaritána w této knize wanoucí, přichází pablého naději danou pozdvihnout, raněnému wzbuzením lítosti a wylouzením s kř. kajících rány duše wymýwá, w ně balsam útěchy wlévá a k životu duši křísí, nabádáním k polepsšení obwazuje rány, prosbami posilňuje ku znowu nastoupené cestě, a příklady pravých kajících ukládá cestu polání ku šťastné wěčnosti.

K nemalé radosti naší dosáháme od Kratochvílých hor, že kniha tato nápomocna byla již mnohým duším k obrácení — a tudíž i k spasení prospěla. —

Stran 460. Cena 84 nřr.

Milosrdný Samaritán. Knížka útěchy a spasitelného vzdělání, věnovaná nemocným a opatrovníkům jejich. Sestavil *Václav Štulc*, knížecí arcibisk. notář, sídelní kanovník kapitoly Vyšehradské atd.atd.

Obsahuje slova potěchy a posilnění ze Svatých Písem; příklady svatých trpitelů; mši svatou za nemocné, mši svatou k uctění předraženého umučení Páně; příslibování při velebné Svátosti Oltářní a Svátosti posledního pomazání; požehnání při poslední hodině; modlitby umírajících a mnoho jiných obecných pobožností.

Příhodná též za rukověť pro duchovní pastýře.

Stran 460 v 12°, nevázaná za 80 nov. kr.

Brána poutnická ku pravé pobožnosti. Kniha modlitební na cestě i doma. Obsahuje: Krátké a prospěšné poučení o poutích, ranní i večerní modlitby, swátosti polání a

nejświętější svátosti oltářní, modlitby ke mši svaté, oběť mše
za dušičky v očisti, uctění Největějšího Srdce Ježíšova,
pobožnost křížové cesty, písně Marianské, při mši sv. a jiné.
Vydal Alois Šalk, farář v Bystově. Se svatou křížo-
vou cestou dle Führicha, na pěkném maslin. papíře v 12ce,
240 stran, za 36 nř.

Perla pravých křesťanů. Modlitební
kniha pro všechny stavy, potřeby a okolnosti katoli-
ckých křesťanů dle šestého vydání knihy Bernarda
Gallury, knížete biskupa Brixenského, přeložil a
rozmnožil *František Křenek*, kněz z rytířského řádu
Maltanského. Obsahuje: Všecky obvyklé pobožnosti,
soukromé modlitby pro všechny stavy, pobožnost za
umírající a umrlé, kříž. cestu s obrazy, pak 65 písní.

Na nejpěknějším kanc. papíře ve větší 32°
stran 320, za 40 nov. kr.

Sorlíový ctitel svatého Josefa, Pěstouna
Pána našeho Ježíše Krista. Obsahuje: Slovo o
pobožnosti k tomuto svatému, pojednání o důstojnosti a o pro-
spěšnosti přimluvy jeho, modlitby k sedmeru bolestí a radosti,
jakož devotibenni pobožnost k sv. Josefu; modlitby ranní i
večerní, ke mši svaté, k svátosti poňání a oltářní, litanie,
písně a konečně křížovou cestu s rytinami. K tisku podal
Jos. M. R. Bohoželý, farář v Nové vsi u Kolína atd. atd.,
spisovatel umolých modlitebních knih. Stran 186 ve velké
dvacetidcitce na tuhém papíře za 24 nř.

Růžové Růžo spasení našeho. Vůně rozkošná a
libezné občerstvení pro nábožné katolíky duse. Obsahuje:
Modlitby ranní, večerní, při mši svaté, pobožnosti k svatě
zpovědi, k svatému přijímání, též k největější Trojici, k tri-
cimu Spasiteli, křížovou cestu, modlitby k Panně Marii s
růžencem a modlitby k Svatým, též litanie o umučení Páně,
litanie Loreťanskou a ke všem Svatým, duchovní křesť,
písně. (Pro starší i vel oběho pohlaví.) Vybráno z rozlič-
ných nábožných knih od Josefa Sedivy, spisovatele modli-
tebních knih, „Spasitel světa“ a „Obpocinuti věčné de jini
Pane.“ Tiskem svabachovými.

320 stran, malé Sce, s 15 vyobrazeními růžencových
tajemství, křesťanskému křesťanství křížové cesty za 16 nov. kr.

Karla Bellmanna v Praze. 1861.